

~~3~~
~~26-210~~

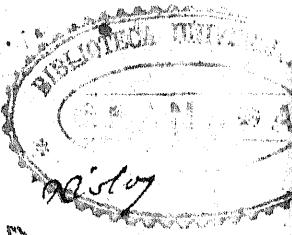
21. a. 7.

UNIVERSITY OF
GRANADA
~~26~~
5
342

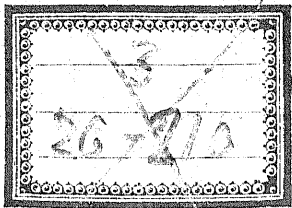
A. 3862
LATINI
SERMONIS

OBSERVATIONES PER
ORDIEM ALPHABETICUM
digeste, ac longè emendatiùs quam
antehac edita.

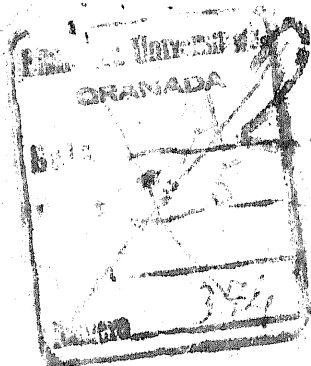
JANNE GODSCALCO
collectore.

COLONIAE AGRIPPINAE
Excudebat Gualtero Fabricio I. L.
Anno M. D. LXIII.

27. a. 7.

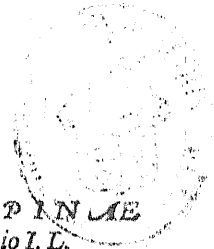
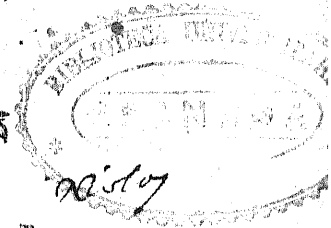
R. 3862

LATINI SERMONIS

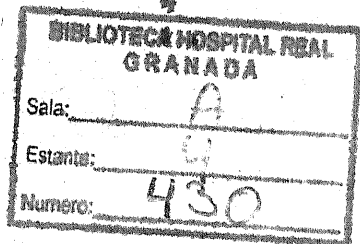
OBSERVATIONES PER
ORDINEM ALPHABETICUM
*digesta, ac longè emendatius quam
antehac editæ.*

IOANNE GODSCALCO
collectore.

f.

COLONIÆ AGRIPPINÆ
Excudebatur Gualthero Fabricio I. L.
Anno M. D. LXIII.

Abes hîc oprime Lector intimâ
uerâ latinitatîs medullâ, quip-
pe quæ ex probatissimis dun-
taxat authoribus decerpta est.
Habes inquam ipsum uerborû
splendorem, qui meo quidem
iudicio in hoc studij genere spe-
ctandus. Quin ausim sanctissi-
mè iurare reediturum ad nos quoq; perfectum illud
& felix Ciceronis sæculum, si hic docēdi modus sin-
gulis in scholis obseruetur. His igitur & similibus
dicendi formulis, quas ex ipsis eloquentiæ fontibus
inter legendum decerpturi sunt, discipulos exerci-
tent pædagogi, assidue ijs instantes, donec eò pro-
uexerint, ut iam non modò solæcismos & barbaris-
mos euitent, sed & uernaculam Romanæ loquutio-
ni miscere (id quod minimû à barbarismis interest)
desuescant. Edocendum etiam quid oratorium, quid
Comicum, quid Historicum, quid Tragicum, quid
Pœticum: Inter hæc quæ Heroicis, quæ Lyricis, quæ
Elegiacis, quæ Satyricis loquutio germana. Rur-
sus quid proprium, quid metaphoricum, quid usita-
tum & familiare, quid denique exoletum. Præterea
quanta pro temporum diuersitate facta sit styli mu-
ratio, quemadmodum pulcherrimè enarrat Hadri-
anus Cardinalis. Sic utiq; mea sententia præceptori-
bus elaborandum, sic infantia formanda & excolen-
da ad huiusmodi formularum imitationem, dum u-
niuscuiusq; dictionis phrasim ac elegantiam teneat.
Vbi hoc pacto puerorum linguæ expolitæ fuerint,
ita ut per se quæuis aptè & ornate eloqui queant, ad
maiora, accedēte ætate, paratiores uenient, nulloq;

negotio Rhetorum præcepta, nec non Dialecticæ usum consequentur, & tandem altiores disciplinas feliciter multò, multatq; cum laude tractabunt. Si quid alij melius sentiant, tantum abest ut ijs refragari uelim, ut etiam manibus pedibusq; in eorundem sententiam iturus sim. Cæterum ne uideamur alieni laboris gloriam nobis uendicare, quibus uiris multò antè nos tempore hac in re uigilantissime sudantibus, id quod cõgessimus hic, acceptum referamus, explicare consultius uisum est. Petrum Artopæum in primis uerbatim per omnia sequuti sumus. Adiecimus autem huic quàm potuimus breuissime, quicquid haberet Valla, quicquid Hadrianus Cardinal. quicquid in Apparatu suo Barholomæus Riccius, quicquid denique contineret ingens illud uolumen Latinæ linguæ Thesaurus appellatū. Nec item hunc eò sumpsimus laborem, ut hoc uno libello, cæteri iam dicti uilescerent, sed ut iuuentutis duntaxat commo- do optimè consuleretur, quæ amplam illam librorū supellectilem hoc enchiridio comprehensam quouis locorum secum aptè circumferre, & ad manum semper habere queat. Neq; adeò clam me est futurorum complures, qui curiosius selecta quædam, multatq; inepra magis quàm elegantia in terra esse occi- dent: quibus ego meo nomine responsum cupio, nō quod uolui, sed quod potui præstitisse me. At quod ipse pro uirili tractare conatus sum, maiore fortasse studio quàm eruditione aut iudicio, idem illis summa cum gloria retractantibus gratulabor ex animo, ne dum temerè irascar. Ut equidem eiusmodi oblo- quijs occurrerem, suum cuiq; formulæ & exemplum & authorem addere cæperam, sed quem paruulis paruulum dicere libellum statueram, is singularum autoritarum capax non erat. Quocirca relictis ex- emplis solum auctoris nomen singulis loquutioni- bus

bus apposui. In fine uerò formulas solas congesti, ijs uerbum, quo gaudent, uel semel posuisse contem- nus. Porro quia non omnibus, quod quererent, in priori additione obuium esset, neque ibidem (quod satis esse putauimus) alphabeticus index sufficeret: uniuersum libellum prescribentes in ordinem hunc simplicia redegimus, eodemque ordine composita ipsa suis primogenijs subiecimus, ut cuius uel in- fanti noster hic labor usui esse possit. Finximus quo- que studiosè, ne quid lectorem remoretur aut offen- dat, compositis quibusdam, tanquam filijs patrem utiq; incognitum magno cum desiderio queritan- tibus, nonnulla primitiua, minùs quidem usitata il- la, ac domi nostræ recens nata: quæ ideo addidimus, ut composita quædam promptius per hæc inueniri possent. Rursus eadem pari cum cæteris honore in- digna, his [] ueluti semiquadratis exclusimus, ut à germanis ascititia dignoscerentur. Altius autem ex- quisitisq; uerborum originem pericrutari non e- rat presentis negotij. Quin etiam loquutiones ipsas hanc in modum distinximus: primo ordine uerba cum nominibus puris constructa, proximo hæc ipsa cum impuris, hoc est, quibus additur prepositio: ter- tio eadem cum aduerbijs, quarto quam habent iam dicta sine adiuncto significatorum diuersitatem, te- paratim suo quæque loco collocauimus, seruato in singulis ipsius alphabeti progressu, quamuis princi- pio omnia confusius paulò posita sint. Postremò, quum primùm in lucem libellus hic emitteretur, proprium nomen multorum exemplo popularem auram contemnentium suppressimus, non modò falsam hereditatem alienæ gloriæ cernere non ap- petentes, sed & alienam operam sibi asciscere ma- ximè indecorum exitimantes. At nunc Bibliopolis librum sine auctoris nomine excusum minùs uendi- bilem

EPIST. AD LECTOREM.

bilem esse confirmantibus, eo que diligentius de auctore multos emprores sciscitari, quia operis frontis inscriptum eius nomen non haberetur: tandem nostrum, non utique aucupandę famę gratia, imo cum timore maximo addidimus, ut qui tam uarijs ingenijs, tot hominum censurę subijci perpetuo uertisumus. Nimirum ex tanta multitudine paucissimorum gratiam consequentes, at plurimorum dicacitati expositi: utq; uerbo dicam, apud nasutulos istos pro ridiculo putati, egregiam uerò laudem & dignam (si dijs placet) pro labore nostro mercedem pretiumq; ferentes. Vale. Antuerpię, anno ab orbe redempto

M. D. XXXVI.

Nonis Iunijs.

LATI-

LATINI SERMONIS

OBSERVATIONES.

ACEO.

CEO, es, acidum saporē habeo.

Acet uinum, ceruisia.

Acesco inchoatiuum. Floratius:

Syncerū est nisi uas, quodcumq; infundis, acescit.

Acescit cibus alicui. Cels. Cui uerò cibus acescit.

Acescere in stomacho aliquid. Celsus: Alie in stomacho faciliē acescunt.

ACVO.

Acuo, elegantiam colligit ex adiunctis.

Acuere ferrum, est ita concinnare, ut acie bene incidat, non solum cęsim, sed etiam punctim.

Acuere bipennem, cultellum, falcem, gladium, telum.

Acuit ætas hominem, id est, exercitatum reddit. In Adel. Illos sat acuet ætas.

Acuere cotem, lapides molares, fistem. (rare.

Acuere dentes, est se ad comestionē & mordendum præ-

Acuere calamum, stylum, est stringere calamum, in aliquem inuehere. (isse furones.

Acuere furorē. Verg. 7. Postq; uisa suis patrios acu-

Acuere ingenium, industriam, Cic. (iras.

Acuere iras, odiū. Verg. 9. Varijsq; acuit mortalibus

Acuere linguam, est amarulentē conuertiari.

Acuere Martem. Verg. 12. Aeneas acuit Martem.

Acuebant illum ocium & solitudo, in Offic.

Acuere pharmacum, est præsentaneum conficere, & citò inuans. A 4 Acue-

LATINI SERMONIS

Acuere uenenum, est praesens & pestiferum reddere.
Acuere uisum, est perspicacitatem reddere.
Acuere aliquem scommatibus, dictis, exhortationibus, in bonam & malam partem. Verg. 7. Quam Iuno hic acuit dicto.
Acuere iuuentutem ad dicendum, Cicero in Orat.
Acuere aliquem ad crudelitatem, Cic.
Acuere aliquem in pugnas, est prouocare.
Acuit prudentiam intelligendi consuetudo exercitatioq̄, Cic.
Acuere aliquem, incendere. Cic. In excitando & acuendo plurimum ualeat. Verg. 1. Georg. Curis acuens mortalia corda.
EX *Acuo. Cicero: Sollicitudines meas quotidie magis tua merita exacuunt.*
PER *Acuo. Plinius: Ita mihi pectus peracuit.*

ADIPISGOR.

Adipisci, consequi, obtinere.
Adipisci cibum aeternum. In Capt. Spero me ob hunc nuntium aeternum adepturum cibum.
Adipisci diuitias, gloriam, laudem, in Epid. in Stic.
Adipisci iudicium. In Phor. Soli licet de eadem causa seis iudicium adipiscier.
Adipisci magistratum, ordinem senatorium, Cic.
Adipisci nuptias. In Andria: Nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier.
Adipisci senectutē, ad eam peruenire, Cic. de Senect.
Adipisci uitam deorum. In Heauton. Deorum uitam adepti sumus, id est, dii & perquam felices.
Adipisci aliquem, assequi, Cicero: Medio itinere eum adeptus, amplexus sum.
Adipisci passiuē. In Trin. Non aetate, uerum ingenio adipisci-

OBSERVATIONES.

adipiscitur sapientia. i. paratur. In Off. Abiecta omnium cunctatione adipiscendi magistratus sunt.

ADVLOR.

Adulamur seruiliter, etiam gestu, quod nobiscum commune est canibus. Ab aula deductum uolunt, quod hoc aulicis peculiare sit.
*Adulari passiuē apud Cic. in Offic. teste Erasmo:
 Nec adulari nos sinamus, in quo falli facile est.*
ADVLO, as. Cic. 2. Tus. qu. est. Nostrū adulat sanguinem.

ADVLTERO.

Adulterare ab alterare, alienum maritum uel uxorem cognoscere, & tunc absolutum est. Non enim dicimus, adulterare mulierem. Cato: Illa te, si adulterasses, digito ne auderet contingere.
Adulterare, uitare, corrumpere, barb. falsificare. Plin. Iuuat ipsa adulterare adulteria natura.
Adulterare iudicium. Cic. Tollit enim iudicium ueri, idēq̄ adulterat.
Adulterare tabulas. Cic. Adulterasse sese negat.

AEGROTO.

Aegrotare, malè se habere.
Aegrotat animus. Cic. Ea res, ex qua animus aegrotat, oriatur.
Aegrotant animi artes, quum doli deficiunt.

AEMULOR.

Aemulari ab amo, per antiphrasin significat inuidere uel imitari. Hinc aemulus, aemulatio, amulsis.

AEQVO.

Aequare, explanare. Aequare muros solo.
Aequare, aequale sicere. Vergil. Operumq̄ laborem partibus aequabat iustis.
Aequare periculum. Caesar: Aequato omnium periculo

culo spem fugæ tolleret. (conferriq; posse.
 Aequare cū. Cic. Vix cum huius parua parte æquari
 Adæquare, nunc absolutè, nunc cum accusatiuo repe-
 ritur. Cic. Vrna equitum adæquauit, id est, eiusdem
 sententiæ equites fuerunt. Caesar: Vt propè summam
 muri aggerisq; acerui armorum adæquarent.

Coæquare. Salust. Coæquare gratiam omnium diffi-
 Coæquare montes, Salust. (Cilè est.

Exæquo. Salust. Exæquato periculo animus amplior.
 Exæquare se plebi, est humilem se gerere, & plebi ob-
 sequi, Cicero.

Exæquare aliquem cum aliquo. Caesar: Pompeius ne-
 minem dignitate secum exæquari uolebat.

ÆSTIMO.

Æstimare iungitur uenustè genitiuis, tanti, quanti,
 &c. quemadmodum facio, pendo. Aliàs in ablatiuo
 pretium postulat.

Æstimare, est putare. Existimare, iudicare.

Æstimo te magni. Existimo te magnum.

Æstimare diem, pretium diei supputare, Seneca.

Æstimare aliquem certis nummis. Vel absolutè de
 mancipijs aut captiuis dicitur. Plautus: Scis te mi-
 nis uiginti æstimatum? Cogitato hinc te mea fide
 mitti domum æstimatum, hoc est, te domum ire, sed
 meam fidem hic pro te positam pignori.

Æstimare frumentum. Cic. Eodem tēpore Antonius
 tribus denarijs æstimauit post messem, id est, certum
 pretium statuit, quod pro frumento dissolueretur.

Æstimare litem, taxare quanti esset de quo lis age-
 batur, quod præsentì pecunia dissolui solebat. Cic.
 De libris æstimatis Cn. Dolabellæ, pecuniæ reda-
 ctæ. Idè: Quibus dānatis de pecunijs repetundis li-
 tes essent æstimatæ. Aesti-

Æstimare nomina. Cic. Illa sunt nomina, quæ Dolo-
 bellæ necessaria sunt æstimata.

Æstimare pecunia aliquid. Cic. Hæc expendite atq;
 æstimate pecunia, id est, quanti sint si ad pecuniam
 reuocentur.

Æstimare pretiū. Cic. Æstimate harum rerum oīa
 pretia. ÆSTIVO.

Æstuo, flagro, ablatiuo gaudent.

Æstuarè desiderio, magnoperè cupere. Cic. Vt desi-
 derio nostri te æstuarè putarem.

Æstuarè dubitatione, multū dubitare. Idem: Æ-
 stuabat dubitatione, uersabat se utraq; in partem,
 non solum mentè, uerū etiam corpore.

Æstuarè inuidia. Salustius: Pleraq; nobilitas inui-
 dia æstuat.

Æstuarè imbecillitate animi, Cicero,

AGO.

Agō, uariæ constructionis & elegantie uerbum.

Agere, de ijs tantū rebus q̄ materia carent, dicitur.

Agere, nominibus proprijs alicuius præcellentie ad-
 ditum in accusatiuo, est representare: ut,

Agere adolescentē. Agere amicum, Catonem, Com-
 sulem, conuiuiam, Croesum, Cretensem, Christianū,
 Demeam, Diogenem, discipulum, ducem, Epicurum,
 filium, Gnathonem, Harpocratem, Herculem, Lyn-
 ceum, Menonem, Meccenatem, Midam.

Agere Mitionem. Agere magistrum.

Agere patrem, principem, regem, sycophantem, Sar-
 danapalum, Thersitem, Tbrafsionem, & sic in infinitū
 usque.

Agere asinos, equos, ducere. Vergilius: Et potum pa-
 stus ago Tytere.

Age-

LATINI SERMONIS

Agere animam, mori, Cicero.
 Agere ambages, est rem circumire, Plautus.
 Agere adolescentiam, est instruere, Cic. pro Arch.
 Agere apologum, recitare, Plautus.
 Agere etatem, auum, uiuere. Terent. Vna inter nos
 etatem agere liceat. Cic. In coelo cū dijs agit auum.
 Agere etatem extremam, uel etate extrema.
 Agere etatem in excelsis, Salustius.
 Agere annum undeuigesimum, octuagesimum, Cice-
 ro in Offic.
 Agere aliquem fuste, gladio, lapidibus, telis.
 Agere aliud seu alias res, est praesentibus non esse
 attentum. Plaut. Hoc uide sis, ut alias res agunt.
 Agere ad praescriptū, id est, secundum leges & man-
 data, Hadrianus.
 Agere ad populum. Cic. ad Atticum: Eodem tempo-
 re ageret praetor ad populum.
 Agere actum, frustra agere. Terent. Actum ne agas.
 Idem in Adel. Actum agam, id est, nihil.
 Agere artes. Cic. Has artes lenitatis & misericor-
 diae semper egi. i. semper lenis & misericors fui.
 Agere augurium. In Off. Cū in arce augurium au-
 gures acturi essent.
 Agere apud aliquem. Cic. Apud quos agas. Salust.
 Marius apud primos agebat.
 Agere agmen. Agere bellum, Salustius.
 Agere currum, celocem, classem, nauem, gubernare.
 Agere ceruum, aprum, ursam, uenari. Verg. 7.
 Agere charta dentata, calamo in aliquem inuicere.
 Agere caussam. Terentius: Te suam rogauit rursum
 ut ageres caussam.
 Agere caussis, ius persequi, Martialis.

Age-

OBSERVATIONES.

Agere cum animo, est reuoluere, Plaut.
 Agere curam rei, curare.
 Agere Comcediam, recitare.
 Agere contagium. Ouid. 7. Mores mali agunt conta-
 gia latè.
 Agere cum aliquo, contendere aliquid ab aliquo, Ci-
 cero de Offic.
 Agere cum aliquo precibus, ad Attic.
 Agere cum aliquo literis, scribere ad aliquem.
 Agere cum aliquo silentio, silere.
 Agere cum aliquo benè uel malè, tractare aliquem.
 Cic. Cogita quemadmodum fortuna nobiscum ege-
 rit, id est, uti nos tractarit. Agere censum.
 Agere cuniculos, est, subterraneas fossas suffodere.
 Historicum est ferè, Cic. 3. Offic.
 Agere conuentum. Cic. In quibus praetores conuen-
 tum agere solent. Agere conuiuia, Cic.
 Agere crimen. Cic. Hoc crimen agam hostiam.
 Agere cum populo. Caes. Non cum populo agi ceptū.
 Agere cū plebe. Ci. Te cū plebe iure agere potuisse.
 Agere cum Repub. Cic. Nihil agens cum Repub.
 Agere de pace, ad Attic.
 Agere de sella, de loco superiore, id est, ex.
 Agere diem festum. Cic. Syracusani festos dies anni-
 uersarios agunt, id est, celebrant.
 Agere diem natalē. Cic. Det quod satis sit ad agen-
 dum natalem suum.
 Agere diem, est dicere, constituere.
 Agere diuersa, dispergere. Verg. 1. Submersasq; ob-
 rue puppes, Aut age diuersas.
 Agere delectum, deligere.
 Agere ex animo. Cic. Ut res ex animo agi uideatur.

Agere

LATINI SERMONIS

Agere ex fide bona. De Offic. In quibus ex fide bona agitur.
Agere ex insidijs. In Offic. Nihil ex insidijs agendum putant.
Agere ex sponso. Cicero: Te iudicem C. Aquili sumpsit, ex sponso egit.
Agere ex syngrapha cum aliquo, in ius uocare.
Agere ex argumento, est ad rem loqui.
Agere excubias, est curā habere, aut uigilias agere.
Agere fabulam. Terent. Acta ludis Megalensibus.
Agere forum, ius dicere, ad Attic.
Agere furti aliquē uel cum aliquo. Ci. Quum te furti ageret. Idem: Cum seruo furti habiti egit.
Agere ferias.
Agere flumen. Verg. 9. Et piceum flumen agit. Verendum si usurpatur pro reddere urinam.
Agere gratias, rarissimē gratiā, est uerbis.
Agere gratias apud aliquem. Cic. Mirificas apud me tibi gratias egit, prorsus incredibiles.
Agere gratias de. Cic. Cum antea tibi de Lentulo gratias egissem.
Agere gratias in. Cic. In quo ei Pōpeius gratias ageret. i. qua de re. In Epist. Fa. Facere nō possum quin in singulas res, meritaq; tua tibi gratias agam.
Agere gratias pro. Cæs. Gratias pro eorum studio erga se egit.
Agere gratias incredibiles, ingentes, magnas, maximas, singulares, singularibus uerbis.
Agere grates, Poëticū magis, q̄ Oratorium. In Sum. Grates tibi ago summe sol, uobisq; reliqui cœlites.
Agere gestum. Ci. Qui præsente eo gestū agere conaretur.
Agere grauiiter.

Agere

OBSERVATIONES.

Agere hoc. In Adelpb. Tamen hoc ages, id est, debitum exiges.
Agere impensam. Cicer. Neq; tantorum officiorum impensam egisti in patriam, id est, non compensasti.
Agere iniuriarum. In Orat. Agit is, cui præcisa manus est, iniuriarum.
Agere iniuriam Agere jocos, Ouid. 3.
Agere iure summo, mediocri, æquo, transuerso, sinistro, tolerabili.
Agere iter, uiam, limitem. Poëticum. Ouid. Altius egit iter.
Agere in crucem, in cruciatum, est suspendere, Salu. in Iugurth.
Agere in occulto.
Agere in hereditatem. Cic. Egissetq; lege in hereditatem paternam.
Agere inter. Terent. Quæ inter se ipsi egerint.
Agere iuuentam, iuuenem esse.
Agere, impellere. Vergil. Idem omnes simul ardor agit. Idem 7. Præcipites metus acer agit. Vel sic: Agit nos amor, desiderium, cupido.
Agere leges. Terent. Lege agito ergo.
Agere laudes, laudare.
Agere, loqui. Teren. Est ne hic ipse, de quo agebam?
Agere legationem, legatum esse.
Agere ludos, ludum. Agere leui brachio.
Agere Medicam, Tragœdiam illam intellige.
Agere morem. Salust. Omittendum morem hunc quem Agere mandata. (agitis.)
Agere negotium. In Offic. Sunt qui suum negotium agere dicant. (gas ago.)
Agere nugas, nugari, ridere. Plaut. Nō ego nūc nu- Agere

LATINI SERMONIS

Agere Nestoris annos, diu uiuere.
 Agere nihil, est rebus frivolis, & nullius frugi operam dare.
 Agere orationem, Cic. de Senectute.
 Agere otium, est uacuum esse à curis, Ouid. i. Metamor.
 Agere orco aliquem, interficere, Poëticum est. Flor.
 Agere olus, pultem, mouere.
 Agere pecora, abigere, Historicum est. Sal. in Iugurth.
 Agere profiteri. Terent. Quid tu hic agas, ubi si qd bene præcipias, nemo obtemperat. Idem. Plus agas.
 Agere præcè. Agere pestem.
 Agere pingui Minerua, est crassius & clarius de re Agere pro uiribus. (differere.)
 Agere partes suas aut alterius. Christus nostras egit partes. In Phor. Vicissim partes adurus est, id est, operam eandem tibi reddet.
 Agere pro suo iure. In Adelp. Non necesse habeo omnia pro meo iure agere.
 Agere prædas, prædari, Salust. in Iugurth.
 Agere præludia.
 Agere personam, ut solent actores ludorum, aut aleatores diebus genialibus agere.
 Agere pacem. Salust. Liceat ne tum pacem agere.
 Agere primas partes. Terent. Primas partes qui aget, is erit Phormio parasitus.
 Agere primas. In Orat. Primas agebat in causis Hortensius, id est, principatum obtinebat.
 Agere priores. Cicero: Priores tamen agere partes Hortensium.
 Agere per silentium. Terent. Agere ut liceat per silentium, id est, sileatur me agente.
 Agere præcipitem aliquem. Cic. Agunt cum præcipitem

OBSERVATIONES.

pit em poenæ ciuium Romanorum, id est, impellunt.
 Agere prouinciam. Cic. In primis satietas actæ prouinciae.
 Agere pro aliquo. Salust. Pro uictoribus agere, id est, utri uictores. Agere quaesturam.
 Agere quid. Plautus: Scio quid agam.
 Agere quietem, Poëticum, pro dormire.
 Agere radices. De Offi. Vera gloria radices agit.
 Agere reum, est accusare. Agere rem actam.
 Agere rem usu, uerbis, factis. Terent. Licet hæc res Agere rem negligenter, in And. (hic agitur.)
 Agere rem suam, est utilitati suæ studere.
 Agere rem alterius, Cicero.
 Agere rem eam, pro id. Ci. Tantum à te petimus, ut agas eam rem. Agere rem seriam, Terent.
 Agere rem, opus facere. Res age, tutus eris.
 Agere res alias, supra patet.
 Agere rimas. Ouid. 10. Arbor agit rimas.
 Agere seuerè.
 Agere senectam, senectutem. Cic. Arbitror malle te quietam senectutem, & honorificam potius agere, quam sollicitam.
 Agere silentium, silere, Ouid. i. Metamorph.
 Agere spectaculum. Agere sub dio, Flor. lib. 3. Od. 2.
 Agere se, ire. Terent. Quò hinc te agis?
 Agere sese, pedetentim ire, Verg. 6.
 Agere se matutinum, mane surgere, Verg. 8.
 Agere spumas. Cic. Nā quum spumas ageret in ore.
 Agere stimulis, scommatibus aliquē, est prouocare.
 Agere transuersum aliquem, est corrumpere aut à sententia remouere, Salust. in Iugurth.
 Agere triumphum de aliquo, uel ex aliqua re, Cic.

Agere

LATINI SERMONIS

Agere turbas, est concitare tumultum.
Agere tragiccedias, Idem: quasi res tragiccedis dignas.
Agere testudinem.
Agere, uiuere. Ouid. Septem egerat annos.
Agere uitam, Flor. Agere uitam in otio, in Adelp.
Agere uitam ruri, in Adelp.
Agere uitam silentio, gloria, celebritate.
Agere uitam parcè, pudicè, duriter, in obscuro, in excelsò, Salust. Terent. in Adelp.
Agere utrunq, Erasmi in Colloq.
Agere uotum suum, est persequi coeptum, Ouid. s. Metamorph.
Agere uigilias. Cic. Ut noctu uigilias agerent ad Agere uerbis pluribus. (ædes sacras.

AGI.

Agipassine utimur, quum in periculo uersari rem significamus.
Aguntur bona multorū ciuium, Cic. (Simè, Cic.
Agitur benè pro noxia, Plaut. Actum cū ijs pef-
Agitur de capite, de fama, de salute, res capitis, pecunia uel pecunia, de pecunia, de uectigalibus. Vel per nominatiuum. Agitur salus, aguntur uectigalia.
Agitur existimatio. In Orat. Quum agitur non solum ingenij nostri existimatio.
Aguntur fortunæ. Cic. Quum fortunas agi eius municipij intelligas.
Agitur in. Cic. Cum ijs in quibus præclarè agitur, id est, præclarè agunt.
Aguntur iniuriæ sociorum, in Orat.
Agitur officium. Cic. Cuius præcipuum officium agitur hoc tempore.
Agitur periculum commune.

Agitur

OBSERVATIONES.

Agitur mensis septimus, in Hecyra.
Agitur res apud iudicem, quo in lite posita est. Ea res nunc agitur ipsa. i. tractatur.
Agi diris malis, pro malè audire uel cruciari.
Agi erroribus, errare. Agi furij's.
Agi in tædium. Ouid. Agiturq, in tædia uita.
Agi in facinus, id est, furibundè peccare, Ouid. s.
Agitur res mea, tua, sua, id est, refert. Horatius: Tunc tua res agitur, paries cū proximus ardet.
Agi, perfici. Ouid. s. Ast ubi blanditijs agitur nihil.
Agi præceptum, id est, in præcipitium, Salust.
Agi uento & fluctibus, nauticum est. Vergili. Vento huc uastis & fluctibus acti.
Actum est, desperantium Adagium est, Terentius.
Actum agere, diximus.
Actum reddere, est factum curare.
Agitare coctus. Salust. Ne quis in urbe coctus nocturnos agitarit, id est, ductarit.
Agitare conuiuia. Terent. Antiqua in consuetudine agitare inter uos liberè conuiuia. i. exercerem.
Agitare dionysia. Terent. Apud eum miles dionysia agit.
Agitare diuersum. Salust. Primo commotus metu atq, libidine diuersus agitabatur.
Agitare gaudium. Sal. Gaudium atq, lætitiā agitabant, id est, pacatè & lætè uiuebant.
Agitare imperium. Salust. Beneficij's magis, quàm metu imperium agitabant.
Agere iniurijs aliquem. Ci. Ut multis iniurijs iactatam atq, agitatam equitatem.
Agitare legem. Cic. Agraria lex à Fauio. Tr. Pl. uehementèr agitabatur. i. in eam ualdè incumbēbat.

B 2 Agi-

LATINI SERMONIS

Agitare malis frugibus. Salust. Et nunc malis frugibus ipsa uix agit at.

Agitare moras. Salust. Ne moras agitando aliud quam bellum mallet.

Agitare noctem. Salust. Syllam cum equitibus nocte agit are iubet, id est, uigilare.

Agitare praecepta. Salu. Quae praecepta patris mei quum agit arem.

Agitare Rempublicam. Salust. Quicumq; Remp. agit auere, id est, administrare.

Agitare pacem. Salust. Laeti pacem agit abamus.

Agitare uitam. Salust. Tum uita hominum sine cupiditate agit abatur.

Actitare causas. Cic. Municeps noster multas priuatas causas actitauit.

COagitare, clarum est.

COagitare, est dubitare, Transfertur ad alia.

Cogitare curas. Plautus: Astitit seuerus fronte, curas cogitans.

Cogitare cum animo. Cic. Vos tamen id potestis cum animis uestris cogitare, id est, deliberare.

Cogitare dictaturas. Ci. Sed eos hoc monco desinant furere, & proscriptiones & dictaturas cogitare.

Cogitare de re aliqua. Caesar: Sed de sua salute die septimo cogitare coguntur. i. sperare.

Cogitare in animo. Ter. Omnia haec si uoles in animo uere cogitare, id est, deliberare.

Cogitare aliquid subaudi ire. Cic. Inde in Tusculana cogito. i. habeo in animo ire. Cogitare Romanam.

Cogitare proficisci. Cic. Quia scripseras te proficisci cogitare.

Cogitare absolute, pro eodem. Cic. Lepidus, quo cum diem

OBSESSIONES.

die conterere soleba, cras cogitat, supple discedere.

Cogitare secum. Cic. Siua quid mecum ipse cogito.

Cogitare secum animo. Terentius in Adel. Facito tecum animo cogites.

EX Agitare, uehementem & crebram rei commotionem significat.

Exagitare mororem. Cice. Ne & mecum mororem exagitem, id est, commoueam.

Exagitare rem rumoribus. Salust. Rem ad Senatum refert iam antea uulgi rumoribus exagitatam, id est, de qua rumores iam pridem increbuerant.

Exagitare aliquid. Cicero: Reprehendit Aeschines quaedam & exagitat, id est, diuexat.

Exagitare exercitationem dicendi. In Orat. Hanc dicendi exercitationem exagitant. Item: Huius disputationibus exagitatus maximè est.

FATigare aliquem. Salustius: Fatigatus à fratre. Idem: Quos ego audio summa spe niri, ambire, fatigare uos singulos, id est, instare apud uos, à uobis contendere uehementer.

Fatigare animum. Salustius: Dieq; noctuq; fatigare animum, id est, exercere.

DEFatigari animum alicuius. Ad Flerennium: Atque animi defatigati ab aduersarijs.

Defatigari in labore. Caes. Fer causam munitioum tyrones in labore defatigare non intermittit.

SVBagitare, inire, uel id tentare: tantumq; de scorto usurpatur.

Subagitare amicam alicuius. Terentius: Isthaec quidem contumelia est, hominem amicum recipere ad se, atq; eius amicam subagitare.

Subagitare meretricem, scortum. Plautus: Dum ille

LATINI SERMONIS

meretricem subagitat.
INDAGARE, est diligenter inquirere: proprium uenatorū est, qui quæuis loca ad feras captandas inuestigant. Cic. ad Att. Tu quicquid indagāris de Repub.
ABIGEREMUS, quæ, ubi accesserint, expellimus: & est propriè pecudum.
Abigere pecus, aues, equos, fites, boues, gregem, muscas, &c.
Abigere aliquem à se, ab ædibus, ex ædibus, ad mercatum, in aliquem locum.
Abigere anseres de frumento, in Trucul.
Abigere curas. Horatius: *Vinum curas abigit.*
Abigere delatores, Plinius.
Abigere edentem à cibo, in Curc. (tudinem.)
Abigere à se lassitudinē. In Merc. *Abige abs te lassifigere partum medicamentis, est abortum facere, foetum corrumpere,* Cic.
ADIGERE, compellere.
Adigere aliquem ad insaniam, in Adelpis.
Adigere aliquem ad uel in iusiurandum, uel iureiurando, est cogere ad iurandum. Cæsar: *Ad idem iusiurandum adegit Afranium.* Acon. *Curionem id facturum esse iureiurando adegit.*
Adigere arbitriū aliquē. De Off. *Arbitrum illū adegit.*
Adigere cuneum inter ligna, inserere. (git.)
Adigere sacramento, idem quod iureiurando. Lilius libro 7. *Omnes iuniores sacramento adegit.*
AMBIGERE & ambiguus, nota. Cic. *Ex contrarijs sēquid ambigitur.* Idem: *De quo nihil ambigitur.* Cic. *Quæ propter scriptum ambiguntur.*
CIRCUMAGO, circumduco. Apul. *Nudumq̃ hominem circumagens, omnibus ostendebat.*

Circum-

OBSERVATIONES.

Circumagere, persequi. Curtius: *Nec uulneratum & ferè seminecem circumagere destiterunt.*
COGO uenit à con & ago, estq̃ diuersa in unum colligere, uel uim facere.
Cogere agmen. Cic. *Assentior, ut ne duces simus, nec agmen cogamus.*
Cogere ad. In Bacch. *Ad lachrymas coëgi hominem.* In Heaut. *Quasi talenta ad quindecim coëgi, id est, congeßi, coaduniui.*
Cogere concilium, equitatum, homines, auxilia, copias, milites, manum, &c. Vergilius: *Vndiq̃ cogunt Auxilia.* Historica & bellica uox est.
Cogere, densare. Vergil. *Frigore mella Cogit hyems, eademq̃ calor liquefacta remittit.*
Cogere in stabula oues, congregare, in Bacch.
Cogere in fœdera, in concordiam. Ouid. 5. *Et dabit fidem, cogamq̃ in fœdera testes Esse deos.*
Cogere in prælia milites. Vergil. 9. *Acratasq̃ acies in prælia cogit.*
Cogere in angustum copias, in arctum. Terent. *Ita hac re in angustum oppidō nunc meæ coguntur copia. i. in summam difficultatem adducor, uel urgeor.*
Cogit ius. In Adelp. *Quod uos ius cogit, id uoluntate impetret.*
Cogere in ordinem, Plinius. *Cogit in Senatū, Cæf.*
Cogere in cruciatum. In Persa: *Quem pol ego ut non in cruciatum atq̃ in compedes cogam.*
Cogere iudices, Cic.
Cogere latrones, est colligere. In Mil. *Rex Seleucus me opere orauit maximo, ut sibi latrones cogere & conscriberem.*
Cogere medicos. Cic. *Rogaret ut cogere medicos.*

B 4 Cog-

LATINI SERMONIS

Cogere operas. Cicero: *Nauem onerariam maximam publicè coactis operis aedificatam.*
Cogere pecuniam. Cic. *Innumerabiles pecuniæ ex oratorum bonis nouo nefarioq; instituto coactæ.*
Cogere pecus. Vergilius: *Tiryre coge pecus.* Idem 7. *Ad iuga cogit equos.*
Cogere pro premere, mulgere. Vergilius: *Cogite oues pueri.*
Cogere Senatum. Cicero.
Cogere res, supellectilem, est in pretium redigere, ut Menedemus Terentianus.
Cogere stipendium. Cic. *Quum stipendium cogerem.*
Cogere ui aliquem. In *Hec.* *Vi coepi cogere ut rediret.*
Coactio argentaria, quaestura.
Coactionem argentariam facitare, est exercere quaestoris officium, Suetonius.
Coactus legibus. In *Andria:* *Coactus legibus eam uxorem ducet.*
Coactus malo. In *Adel.* *Malo coactus qui suum officium facit, dum id rescitū iri credit, tatisper cauet.*
Coactus ui, lege, iudicio. In *Phor.* *Vi coactum te esse, inuitum lege, iudicio.*
Coactus uolūrate. In *And.* *Coactus tua uoluntate es.*
DEGO, idem quod ago.
Degere aurum, ornamenta, pallam alicui, uel ad aliquem, id est, deferre. (in *Epid.*)
Degere corium de tergo, demere, detrahere, Plautus
Degere diem. In *Adel.* *Hunc diem miserè nimis cupio, ut coepi, perpetuum in lætitia degere.*
Degere aetatem, uiuere. In *Phor.* *Vt cum uno aetatem degeret.*
Degere aetatis tempus. De *Senectut.* *Cui qui pareat omne*

OBSERVATIONES.

omne tempus aetatis sine molestia possit degere.
Degere laborem alicui, demere. In *Aulul.* *Nunc ego istum soror laborem degam, & diminuem tibi.*
Degere uitam. Cic. *Vitam in egestate degere.*
Degitur uita. Cicero: *Beatam uitam eam, quæ cum uirtute degatur.*
EXIGO, *absolutionem & reiectionem, siue exclusionem rei alicuius, & debiti receptionem significat.*
Exigere aetatem, annos, æuam, secula, uitam, est uiuere, in Heaut.
Exigere a statem, mensem, tempus, est transire.
Exigere a se hostem, depellere.
Exigere aliquem balneis, Cels.
Exigere aliquem domo, ex domo, ex agro.
Exigere comcediam, fabulam, explodere cum displicet, Terentius.
Exigere lassitudinem. Plautus: *Vbi labore lassitudo est omnis exigunda, id est, eijciunda.*
Exigere maculas mœroris. Plaut. *Iam ego ex corpore exigam omnes maculas mœrorum tibi.*
Exigere uxorem. In *Hecyra:* *Vestro etiam impulsu easdem exigunt, id est, repudiant.*
Exigere, postulare: ut, Studia otium exigunt.
Exigere aurum, censum, consilium, columnas, calculum, debitum, gratiã, lucrum, mercedem, nummos, nomina, numerū militum, pecuniã, pensionem, quaestum, tributa, uectigalia, ueritatem, uoluptatem, &c.
Exigere ærumnam, pati. Plautus: *Et tu, cuius caussa hanc ærumnam exigo.*
Exigere, perquirere. Verg. *Socijsq; exacta referre.*
Exigere supplicium ab aliquo, est sumere.
Exacta ætas, exacta aetate, exacta ætatis, exacto mensæ. B 5 PRO.

LATINI SERMONIS

PROdigere, est consumere, absumere per luxū. Plau.
Festo die si quid prodegeris, profesto egere liceat.
PERagere, est perficere. Cic. Propositum nibilo se-
cius peregerat. i. quod proposuerat, effecit.
Peragere animo omnia secum. Vergil. Omnia percur-
ri, atq; animo mecum antè peregi.
Peragere aliquem reum, id est, condemnare. Plinius:
Multiq; priuati reum peregerunt.
Peragere noctē. Apul. Multas noctes peregi in som-
no. Teregit nauem in portum, i. perduxit. (nes.)
Peragere partes suas. Plinius: Dissipice num peractas
putes partes nostras. i. meo nomine functum officio.
Peragere uolumina. Plin. Hac intentione tot ista uo-
lumina peregi.
REDIGERE ad insaniam. Redigere ad nihilum.
Redigere aliquem ad inopiam, ad incitiam, ad misere-
riam, ad tuniculam. Terent. Per flagitium ad ino-
piam redigat patrem.
Redigere ad paucos. Cic. Nobilissimamq; familiam ad
paucos redactam penè ab interitu uindicasti.
Redigere ad numerum, numerare.
Redigere in concordiam, Cic.
Redigere in potestatem, in ditionem, in deditiōem,
in seruitutem, in seruitium, in prouinciam, est subij-
cere, Cic.
Redire in memoriā aliquid, est in animum reducere,
Redigere in quadrum aliquid. (Terent.)
Redigere in rationes.
Redigere in summā. Asc. Pecunia in summā redacta.
Redigere in pretium opes, res, est pecunia commuta-
re. Asc. In pretium redactis omnium furtis, id est
estimare, quanti fuerint furtis.

Redi-

OBSERVATIONES.

Redigere in gratiam, reconciliare. Terentius: Ego
redigam uos in gratiam.
Redigere in publicum facultates ex condemnatione,
pro confiscare.
Redigere in unum, colligere. Cic. Hoc genus in unum
redigatur.
Redigere in ordinem. Cic. Dispositio est, per quam il-
la, quæ inuenimus, in ordinem redigimus.
Redigere in fimum & cinerem, est abligurire.
Redigere pecuniā. Ci. Bona uēdidit, pecuniā redegit.
Redigere pecuniam ex. Cic. Cūm omnem pecuniam
ex uectigalibus redegissetis.
Redigere pecuniam ad. Idem: Cūm ad HS. XXX.
quinq; redegisse constaret. i. exegisse.
REDIGI, est perducere. Terent. In id redactus sum lo-
ci, ut quid agam nescio. Idem: Eō redigis me. Idem:
Quō redactus sum?
Redigere sub imperium, subijcere. Caesar: Ardere
Galliam tot contumelijs acceptis sub populi Rom-
imperium redactam.
SAT Agere, est curiosum & anxium esse rerū sua-
rum. Terentius: Is suarum rerum satagit. Donatus
cum accusatiuo posuit. (cat.)
SUBIGERE, cogere, domare, exercere, exarare signifi-
Subigere animum. Salustius: Non aduersa res ingen-
tem eorum animum subegit, id est, domuit.
Subigere fieri. Salustius: Ambitio multos mortales
falsos fieri subegit, id est, coegit.
Subigere ingenium. Cic. Subacto mihi ingenio opus
est, id est, exercitato.
Subigere nationes, feras, populum aliquem, patriam
alicuius, domare.

Subige-

LATINI SERMONIS

Subigere nauem, sursum agere. Vergil. Flumine lembum Remigijs subigit.

Subigere arua, humum, segetes, terram, aut locum aliquem, arare, exercere. Cic. Segetes agricolae subiungunt aratri.

Subigere securim, id est, acuere. Vergil. 7. Subiunguntque in cote secures.

Subigere mulierem, subagitare. Cic. Gallam subigo.

TRANSIGERE etatem, annos, diem.

Transigere uitam silentio, Salustius in Catil.

Transigere comœdiam. Plautus: Ne hanc inchoatam transigamus comœdiam, id est, absoluaus.

Transigere pro concordare, componere. Terentius: Inter se transigant ipsi, ut lubet.

Transigere cum aliqua. Cicero: Roscium pro sua parte cum Flauio transigisse.

Transigere de aliquo. Cicero: Nos hic incredibili ac singulari Pompeij uoluntate de Q. Marco transigimus, id est, confecimus.

[AGRARE.]

Peragrarè, est circuire, diligenter perlustrare.

Peragrarè horros, uillas, agros, nemora, insulas, terras, orbem terrarum, &c. Cicero.

Peragrarè latebras omnes susceptionum dicendo, id est, percurrere, Cicero.

Peragrarè per animos. Cicero: Sed ita peragrat per animos hominum, ita sensus mentesque pertractat.

ALO.

Alere, est uictu temporali uitam suslinere.

Alere equos, canes, Terentius in Andria. Item: Una domus non alit duos canes, id est, inter eiusdem rei amulos non bene conuenit.

Alere

OBSERVATIONES.

Alere corpus corpore. Plau. Quae alat corpus suum corpore, quod proprium meretricum est.

Alere exercitum, equitatum, familiam.

Alit ager aliquem. Cicero: Cum agellus eum non satis aleret. Transfertur ad incorporea plerumque.

Alere bellum. O. Et mea patientia etiam alere bellum.

Alere controuersiam, Caesar.

Alere furorè, gloriam, ingenium, Cicero.

Alere spem alicui. Cicero: Qui spem Catiline cum mollibus sententijs aluerunt.

Alere copiam uerborum, eloquentiam, orationem.

Alere artes. Studia alunt artes. Cic. Fonos alit artes.

Artem quaeuis alit terra, id est, certissimum uaticinium est eruditio uel artificium. (augecit.)

Alere studia. Puerile studium laudibus alitur, id est,

Alere mentem studijs. O. Hominis mens discendo alitur.

Alere ignem. Ligna alunt ignem.

Alere cacos ignes, est amore capi.

Alere flammam. Ouid. Lenis alit flammam, grandior aura necat.

Alere uulnus in crure, in pectore, in manibus, &c. uulnere laborare. Verg. Vulnus alit uenis.

Alere morbum, morbo affici.

Alere monstrum, est insidias struere, aut rem foedam sub furo occultare, in And.

Alere canes, non seipsum, est nimis necessaria curare.

Alere pronutrire. Aencl. 3. Binos alit ubere foetus.

ALIENO.

Alienare, distrabere, alienum à nobis facere.

Alienare aliquid. Cic. Vestigalibus alienatis.

Alienare aliquid ab aliquo.

Alienare

LATINI SERMONIS

Alienare bona, est sua paruo uendere, Cic.
Alienare urbem. Salust. Vrbs maximè alienata.
Alienare aliquem ab aliquo. Cic. Et te nonnunquam
Alienare à senatu, Cic. (à me alienarunt.
Alienare uoluntatem. Cic. Conabantur alienare à
te uoluntatem meam.
Alienare mentem. Cæs. Sic ut penè alienata mente.
Abalienare, quod nostrum erat, alienum fieri.
Abalienare aliquem. Cic. Qui nos inuidendo abalie-
nauerunt. Terent. Ita nos abalienauit.
Abalienare aliquè ab aliquo. Ci. Totum se à te aba-
lienauit. Plautus: Isthuc crucior à uiro me tali ab-
alienariter.
Abalienare beneuolentiam. Cic. Valdè beneuolētiam
conciliant, abalienant q̄ ab ijs, quibus hæc non sunt.
 A M O:
Amare plus est q̄ diligere. Non modò te diligo, uerū
etiā amo, Ter. Amo te plus q̄ hosce oculos, in Adelp.
Amat uictoria curam. Ama tanquam osurus.
Amamus nos mutuo. Amamus nos inuicem.
Amamus nos pariter.
Amamus inter nos, idem significant.
Amare de re aliqua, Cic.
Amo te oibus equidē de maximis causis, uerū etiam
propter hæc. Ter. Ecquid nos amas de fidicina hac?
Amare, cum maximè. Ter. Hanc Bacchidem amabat
ut cum maximè tum Pamphilus, id est, quantò magis
eam amare poterat.
Amare aliquem miserè, ualdè, multum, rectè, bene,
perditè, tenerè.
Amare pro suo. Ter. Eduxi à paruulo, habui, amaui
pro meo, in Adelp.

Amare

OBSERVATIONES.

Amare fieri aliquid. Salust. Terrebat eum clamore,
uultu, sæpè impetu, atq; alijs omnibus quæ ira fieri
amat, id est, cupit.
Amare amorem alicuius. Ci. Delectauerunt me lite-
rae tuæ, in quibus primum amaui amorem tuum.
Amare uoluntatem. Ci. Senti ex literis tuis ualdè te
laborasse: amo igitur uoluntatē. i. animū isti debeo.
Amare corde inter se. Plaut. Videas corde amare
inter se.
Amare corde & animo. Plaut. Neminem hodie magè
amat corde, atq; animo suo.
Amare in aliqua re aliquem. Ci. Et si in Attilij ne-
gocio te amaui. i. tibi debui.
Amare meritò aliquem. Terent. Meritò te amo.
Amare locū. Cic. Si me amas, hūc locum ama. i. cura.
Amare manum alicuius. Cic. ad Attic. Alexidis
manum amabā, quod propè accedebat ad similitudi-
nem tuæ literæ. i. delectabat.
Amare ex animo aliquem, Cic.
Amare testibus præsentibus. Quod amas, ama testi-
bus præsentibus.
Amo absolutè. Terent. Omnes qui amant, grauiter
sibi dari uxorem ferunt, in And.
Amare iurisiurandi loco usurpat. Ter. Ita me dij be-
nè ament.
Amare obtestantis. Cic. Si me amas.
Adamare est amatoricè amare. Val. Quinti. Omnes
matres amant liberos suos tanquam adamarent.
Adamare pro placere & concupere posuit Cicero. in
Orat. Et si illam præclaram & eximiam speciei or-
atoris perfecti & pulchritudinem adamasti, in Epist.
Quarum laudum gloriam adamāris.

DE. C.

LATINI SERMONIS

DE amare est ualdè amare. Terent. Deamo te Syr-
Plautus: Quam herus deamat tuus.

RE damo est amo amantem.

AM bulare. spaciari.

Ambulare foro, id est, per forum. Cic. Manlium no-
etiam uidimus transuerso ambulat in foro.

Ambulare in litore, in sole, in publico.

Ambulare, pro ire longius. Cicer. Neminem esse, qui
posset biduo, ad summum triduo septingenta milli-
passuum ambulare.

Ambulare transitiuè. Ci. Si Xerxes maria ambula-
set.

IN ambulare in. Ci. Disputabāt inābulantes in Licio
DE ambulo, Obambulo, expositione non egent.

AMPLIO.

Ampliare est iudicium differre. Cic. Et potestas est
set ampliandi.

Ampliare aliquem. Cic. Aut istum nefarium hominē
ampliaueritis?

AMPLIFICO.

Amplificare auctoritatem, amplitudinem, dolorem
gloriam, pecuniam, rem familiarem, Rempub. preti-
um, urbem &c. dicimus.

ANGO.

Angere aliquem. Ad Atti. Multa sunt quæ me soli
citant anguntq̃.

Angere animum. Terent. Ac non quotidiana cum
hæc angeret animum.

Angere animi se. Terent. Animu sese angebat factis
pœnitens.

Angi animo, intimis sensibus, desiderio, dolore, ex-
pectatione, & alijs rebus.

Angi

OBSERVATIONES.

Angi de. Cic. Non possum sine dolore accusare eum,
de quo angor & crucior.

Angere aliquem incommodis. Plaut. Ego illum in-
commodis angam.

ANIMO.

Animare aliquem, in aliquem. Ci. Ita in te animat ut
esse uidemus, & est in bonam partem.

EX animare metu, sæpius dicimus, & si exanimatio
ex metu nascitur. Terent. Oratio hæc me miseram
exanimauit metu. Idem:

Scio esse exanimatam metu.

ANTIQUO.

Antiquare est in morem pristinum reducere.

Antiquare leges, rogationes, est abrogare.

APPellare, inrer composita Pello habebis.

ARO.

ARare frumentum, Cic. ARare terrā, litus, &c.
EX arare, pro scribere capi semper cum paucis a-
gitur, apud Ciceronem indicant uoces huic adiun-
ctæ, proficiscens, nescio quid, accubueram, & ijs si-
miles.

EX arare epistolam, exemplum literarum. Cic. Tan-
tum labore suo frumenti exarabant, &c.

EX arare sepulchra. Cic. Sed quum multa sepulchra su-
issent, exarata sunt, id est, ad frugem exculta.

ARCEO.

ARceus, quæ prohibemus ne accedant, nulla.

ARcere uim, hostes, hostium copias. Cic. Ille tenet &
scit ut hostium copie, tu ut aque pluuie arceatur.

ARcere canes, muscas, fucos. Verg.

Ignauum fucos pecus à præsepibus arcent.

ARcere ignauiam, ignorantiam.

Q

Arceus

LATINI SERMONIS

Arcere aquas, flumina. Ci. Nos flumina arcemus, dirigitus.
Arcere uinculis, custodia. Ci. Ut famulos uinculis ac custodia arcemus.
Arcere finibus. Ci. Videbam non posse arceri otij finibus, id est, contineri.
Arcere testibus aliquē. Plau. Si posthac te reprehēdero hīc, arcebo testibus. i. p̄ testes cōprehēsum tenebo.
Arcere a. de Offi. Maximē autē hec aetas a libidinibus arcēda est. Hinc Ars, arcus, arx.
COERCERE aliquid aliqua re. De Offi. Los morte, exilio, uinculis, damno coērcent.
COERCERE ab. Ci. Et progressu coērcuit.
EXERCERE singularis elegantie uerbum.
Exercere aliquem. Terent. Ego te exercebo hodie, ut dignus es silicernium. i. tractabo, defatigabo.
Exercere aliquem odij, odio prosequi, Verg. 4.
Exercere aliquem curis.
Exercere artes medicas, musicas, liberales, mechanicas, ludicras, ueneficas, chiromáticas, nigromáticas. Oul. 2. Nititur et medicas exercet inaniter artes.
Exercere physicam.
Exercere auaritiam, ambitionem, inuidiam, temperantiam, fortitudinem, taciturnitatem, uirtutes, uitia, Gc. Salust. in Catil.
Exercere aliquē ad rē, exercitātū reddere, Terent.
Exercere aetatem, uiuere, Plaut.
Exercere arma. Verg. 4. Nō arma iuuetus Exercet.
Exercere aīm. Salu. Primō magis ambitio q̄ auaritia animos hominū exercebat. i. sollicitabat, uexabat.
Exercere animam. De Offi. Animam tu exerce in optimis moribus.

Exerce-

OBSERVATIONES.

Exercere aliquem ad. Ci. Aristoteles adolefcentes ad copiam rhetorum in utranq; exercuit.
Exercere abactus hospitū, est abigere hospites, Plin.
Exercere bacchanalia, est potu se obruere. Plautus: Bacchanalia te exercuisse oportuit senex.
Exercere agros, campos, rura, Horat.
Exercere choros. Verg. 1. Exercet Diana choros.
Exercere clamores multos.
Exercere cauponam, illepidē, tenere hospitium.
Exercere comēdiam, tragoēdiam.
Exercere discipulos, Suetonius.
Exercere diem, est in usum conferre, Verg. 10.
Exercere discordias.
Exercere dominium, potestatem.
Exercere equos, tauros, est agere, Verg. 7.
Exercere ferrū. Cato: Ferrū si exerceas, conteritur.
Exercere famulos, ancillas, seruos. Verg. Famulasq; ad lumina longo Exercet penso.
Exercere iuuetutē, est ab otio ad uirtutes pertrahere.
Exercere ingenium. Sa. Neq; ingeniū ad malē faciēdū exercui. Ci. Et magis ingeniū nostrū exercebimus.
Exercere ingeniū corpore, est quod qs didicit, re ipsa exhibere. Sa. Ingeniū nemo sine corpore exercebat.
Exercere inimicitias, iracundiam, Cic.
Exercere iurgia, simulates cum hostibus, Salust.
Exercere iudicia uel iudiciū, est iudices ad iudiciū cōgregare. Ci. Iudiciū in praetura publicū exercuit.
Exercere iustitiā, Plin. Exercere ius in aliquē.
Exercere libidinē suam in aliquē. Exercere ludos.
Exercere labores, est laborare.
Exercere malitiam, memoriam, Cic.
Exercere misericordiam.

O 2 Exer-

LATINI SERMONIS

Exercere manus in parietem. Manus prius in parietem exerceas, quam mihi infligas.
 Exercere membra laboribus, cur su, palestra. Ver. 5. Pars in graminis exercet membra palæstris.
 Exercere mercaturam.
 Exercere nuptias, Hymenæos. Verg. Quin potius pacem pactosq; Hymenæos Exerceamus.
 Exercere nomen patris, fungi officio patris. Plin.
 Exercere odium, est odisse. Ouid. 5. & 9. Sed inextrabile durus Exerces odium.
 Exercere palæstram. Ver. Exercent patrias oleo labente palæstras.
 Exercere pacem, Verg. Exercere physicam.
 Exercere pyratricā. Exercere pilā, globū, Vergil. 7.
 Exercere poenas in aliquem, Verg. 6.
 Exercere pugnos. Plau. Pugnos si in me exerciturus queso in parietē ut primum domes.
 Exercere uel exerseri poenis, plagis, curis, iurgijs, iniuria, inedia, inertia, litibus, odijs, supplicijs, tormentis, ui, uana spe. Flo. Strēua nos exercet inertia.
 Exercere questionem. Cic. Cū prætor questionem inter sicarios exercuisset.
 Exercere fatis, est infortunia pati.
 Exercere se ad cursuram, Plaut.
 Exercere se in agris, Terent.
 Exercere se in sua arte, prouerbiū sapit. Cic. Quam quisq; norit artem, in hac se exerceat.
 Exercere sumptum, lucrifacere. Terent. Qui opere rustico faciundo faciliè sumptum exerceant suum.
 Exercere stylum, calamum, manum calamo, est subinde scribere. (cita legibus uindicatur.
 Exercere supra. Asco. Et in quibus supra exer-

OBSERVATIONES.

Exercere se alicui. Cic. Subduc cibum unum in diem Athleta, Iouem Olympiū, cui se exercebit, implora-
 Exercere turbinem, trochum. (bit.
 Exercere terram, tellurem uomere, aratro, Verg. 11.
 Exercere uelitationem, contendere, rixari, Plaut.
 Exercere uocem, uociferari, Plautus.
 Exercere uices. Verg. 9. Excubat exercetq; uices.

ARCESSO.

Arcesso, uide accerso. Cic. Si erit necesse, arcessemus id est, uocabimus.
 Arcessere ad societatem, habes apud accerso exemplum.
 Arcessere capitis aliquem. Cic. Non arcessere uitā, non capitis arcessere.
 Arcessere in iudicium capitis. De Officijs: Neq; unquam innocentem in iudicium capitis arcessas.
 Arcessere iudicio. Ci. Ut hūc hoc iudicio arcesseret.

ARDEO.

Ardere, uri. Vergil. 2. Ardet apex capiti.
 Ardere, ferē amoris aut uehementis affectus uerbum est. In Buco. 2. Corydon ardebat Alexin, id est, impatienter amabat. Horatius: Donec non aliam magis arsisit, pro amasti.
 Ardere aliqua re, & in aliqua re, dicimus.
 Ardere amore, auaritia. Salustius: Cæteri ex licentia, aut odio, aut auaritia in tempus arsere.
 Ardere absolutē, pro amore flagrare. Vergil. 4. Ardet amans Dido.
 Ardere bello. Cic. Orbem terrarum distributis imperijs ardere bello.
 Ardere cupiditate incredibili. Pro eodem absolutē. Verg. Patriaq; mori pro moenibus ardēt. i. cupiunt.
 C 3 Arde-

Ardere in cupiditatibus. Salust. *Ardens in cupiditate*
Ardere desiderio, consumi. (tibus.
Ardere dolore. Cic. Is cū arderet podagræ dolorib.
Ardentes equi, animosi, flammioni dicuntur. Verg.
Ardere flagitio maximo, infamem reddi, Plinius.
Ardere, festinare. Vergil. *Instant ardentes Tyrj.*
Ardere, fulgere. Vergil. *Ardebat murice lana.*
Ardere incendio. Cic. *Vna Gallia communi non ar-*
det incendio.
Ardere inuidia. Cic. *Res erdet inuidia.*
Ardere iracundia, uel absolutè. Vergil. *Latumq; per*
agmen Ardens limen agit.
Ardentes literæ. Cic. *Ardētes in eum literas adme*
Ardere odio, diximus. (misit.
Ardentes oculi. Cic. *Ardebant oculi.*
Ardens oratio. Cic. *Nisi ardens ad eum perueniret*
oratio.
EXARdere aliquid alicui, & aliqua re, dicitur.
Exardere amorem. Cic. de Offic. *Ex quo eorum ex-*
ardescit amor, siue amicitia.
Exardere aliquem. Cic. *Non tulit ille, sed grauiter*
exarsit.
Exardere aliqua re aliquem. Cic. *Nunc uerò sibilis*
uulgi, sermonibus honestorū, fremitu Italia: uereor
ne exarserint. i. iracundiores facti sunt.
Exardere bellum. Cic. *Bellum subito exarsit.*
Exardere desiderio alicuius. Cic. *Tota Italia deside-*
rio libertatis exarsit.
Exardere dolorem. Cic. *Exarsit dolor.*
Exardere fremitu, diximus.
Exardere importunitatem. Cic. *Repentè ista tanta*
importunitas inauditi sceleris exarsit.

Exar-

Exardere iniuriam. De Offic. *Nisi quædam intoleran-*
bilis iniuria exarserit, id est, exorta sit.
Exardere sermonibus, sibilis, supra patet.
Exardere in amplificatione. Cic. *In omni genere am-*
plificationis exarsimus.
Exardere aut exardescere in iras, est excandere,
Vergil. 7. de Alecto.
AREO areasco, exareo exaresco, satis nota signifi-
 cationis sunt.
Arent amnes, fontes, lachrymæ, rationes, urbanita-
tes. Admittit etiam ablatiuum.

ARGVO.

Arguere aliquem alicuius rei, aliqua re, et in aliqua
re, dicimus pro accuso.
Arguere aliquem auaritiæ, dedecoris, furti, pecu-
niæ interuersæ, probri, stupri, id est, incusare.
Arguere aliquem crimine. Cic. *Nunc modò hoc te cri-*
mine arguo.
Arguo, ostendo, designo, palam facio, detego, increpo.
Verg. 4. & Ausonius: Degeneres animos timor ar-
Arguit magistratus uirum. (quit.
Arguere ex audito, est audita loqui. Plaut. *Vidi, non*
ex audito arguo. *Arguere solocissimum, Sueton.*
ARGVtari, uerbis seducere.
COARguo iure. Cic. *Omnibus rebus coarguitur a*
me. Idem: Coarguitur criminibus.
REDARguo, est arguentem arguo. Cato:
Quæ culpæ soles, ea tu ne feceris ipse:
Turpe est doctori, quum culpa redarduit ipsum.

ARMO.

Armare, idem quod munire est.
Armare aliquem ad aliquid. Ci. in epist. *Quid te ad*

LATINI SERMONIS

omnia summum atq; excellens ingenium armavit.
Armare animis aliquem. Cic. *Armatis animis iam esse debemus.*
Armare auctoritate publica aliquid. Ci. *Temeritate concitata multum auctoritate publica armare.*
Armare calamos ueneno. Vergil.
Armare copias. Salust. *Iugurtha quam maximas potest, copias armat.*
Armare muris urbem. Cic. *Carthago succincta porciubus, armata muris.*
Armare pastores, seruos. Caesar: *Seruos, pastores armat.*
Armare naues. Caesar: *Ea quae sunt usui ad armandas naues, ex Hispania apportari iubet.*
Armare in hostem. Vergil. 10. *Mixtus dolor et pudor armat in hostem.*
Armare in fata. Ouidius 7. *Quis uos in fata parentum armat?*
Armare se armis, artibus, clypeo, ebrietate, furore, galea, gladio, lancea, lingua, scuto, scommatibus, temeritate, thorace, ueneno, &c. Vergil. 7. *Hic torrens armatus adusto.*
AURIS, cupere. Hinc *audus, auditus.*
Aue, aduenientis salutatio.
AUDIO.
Audire ab auere fit, estq; auribus percipere: gaudet irem, accusatio, datiuo, multis prepositionibus, et quibusdam aduerbijs.
Audire Aenida. Cicero's *Officia*, Horatium, &c. *est discere preceptore legente.*
Audire preceptorum, est se suae doctrinae et disciplinae dedere, atq; discipulum esse. Inde auditor, pro discipulo

OBSERVATIONES.

scipulo. Quintilian. *Gorgiae auditor Socrates.*
Audire attentè. Cic. *Vos oro atq; obsecro, ut attentè bona cum uenia uerba mea audiat.*
Audire bene, est laudari. In prol. Phorm. *Benedictis si certasset, audisset bene.* Cicero: *Bene audire a parentibus, a propinquis, a bonis etiam uiris.*
Audire bona cum uenia, uide Attentè.
Audire a. Cic. in *Epist.* *A maioribus natu audiui.* In *Orat.* legitur de.
Audire ad. Ci. *Audiui igitur ad oēs, scilicet literas.*
Audire de. Cic. *Audiui hoc de parente meo puer.*
Idem: *Delectabatur mirificè lectione librorum, de quibus audiebat.*
Audire e. Cic. *Addebat e praedonibus se audisse.*
Audire ex. Cic. *Ex istis saepe audiui.* Idem: *Est hoc te ex alijs audire malo.* Terent. *Cave posthac (si me amas) unquam isthuc uerbum ex te audiam.*
Audire ex contraria parte, Cic.
Audire pro ex audire. Verg. *Audiat et genitor,* &c.
Audire dicto, obsequi. Plaut. *Dicto haud audiebat.*
Audire pro credere, parere praecipienti, cum datiuo, nisi in participiali uoce, rarius reperitur. Caesar: *Dicto audientes non fuerunt.* Cum accusatiuo uerò saepissime, idq; cum negatione uel sine ea. Cic. *Nunquam labere, si te audies.* Idem: *Nec Homerum audio.* Idem: *Si fabulas audire uolumus.* Idem: *Te audi, tibi obtempera.*
Audire, sine uerbo positum. Quintil. *Nec audiendi quidam, id est, non credendi.*
Audire habeo. i. *audiendum est mihi.*
Audire, pro fateri. Aliquando ut runq; simul, *audio et fateor inuenimus.*

Audire lites, est criminari. Terentius in Phorm. T
iam lites audies.
Audire malè, est uituperari. In Phorm. Si herum in
simulabis auaritie, malè audies.
Audire nūrium. Cic. Vix ter in anno audire nuntium
possunt: uulgò, habuere ulla noua.
Audire se uel alium, est suam uel alterius uolunta-
tem sequi.

Audiens imperij, obtemperans, Plautus.

EXAUDIRE, est clarè audire: eorumq; proprium est
qui longè audiunt. Cic. Quantum poterò, uoce con-
tendam, ut hoc populus Rom. exaudiat. Cæs. Et il-
clariorè uoce, ut magna pars militum exaudiret.

EXAUDIRE pro dare & concedere ueniam, negant qui-
dam dici.

EXAUDIRE aliquando significat idem quod simplex.
Verg. Hinc exaudiri gemitus, iraq; leonum.

INAUDIRE, perfectè audire. In Mostel. Metuo ne de
hac re quippiam inaudiuerit. Cic. Quæ te uideo in-
audisse, id est, percepisse. Idem: De qua ego ex te pu-
nim inaudiueram.

INAUDITA criminatio, id est, non cognita.

INAUDITUM damnare & capite punire, dicimus.

OBAUDIRE & OBEDIRE, modò contraria sunt, modò
pro eodem capiuntur, & gaudent datino.

Obaudio, est subsanno. SVBaudio, subintelligo.

AUGEO.

Augere, est ad id quod antè erat addere, exigitiq; nū-
accusatiuum per se, nunc accusatiuū cum ablatiuo.

Augere animos inimicorum, in Asin. (facere.

Augere auxilia, est militarem gregem copiosorem

In Oist. Augere auxilia uestris uictis legionibus.

Augi.

Augere beneuolentiam. De Offic. Auxit beneuolen-
tiam consuetudo.

Augere ciuitatem, est plures ciues addere, Plautus.

Augere culpam suam, Plinius.

Augere dolorem. Cic. Oculi augent dolorem.

Augere exercitationes. Cic. Exercitationes animi
etiam augendæ uidentur.

Augere furorem. Cic. Auget tuus amicus furorem
indies magis.

Augere gloriam. Cic. Quod ad Cn. Pompeij gloriam
augendam tanto studio te dedisti.

Augere iracundiam alterius, Terent. in Adelph.

Augere industriam alicuius, in Adelphis.

Augere memoriam. Cic. Posteritatis immortalē
memoriam augebit.

Augere molestiā, metum, Sal. Cæteris metus augeri.

Augeri nomen. Cic. Ad meum nomen augendum.

Augere numerum, dicuntur nullius frugi homines.

Plaut. Metuo ne numerum augeam illum.

Augere opes, peculium, accumulare.

Augere pacē. Cic. Ut possit pacē humanitas augere.

Augere Rempublicam. De Offic. Quibuscunq; rebus
uel belli uel domi poterunt, Rempub. augeant.

Augere susbitionem, studiū, timorē, uectigalia, &c.

Augere aliquem bonis cōditionibus, beneficijs. Deus
tandem nos summis auxit beneficijs.

Augere aliquem honoribus, imperio, magistratu, no-
ua dignitate, officijs.

Augere cumulo aliquid. Cic. in epistolis: Ita magnum
tuum beneficium magno cumulo auxeris.

Augere uerbis aliquid. De Offic. Neq; enim uerbis

augere suum munus, si quo fortè fungitur.

AUGE

LATINI SERMONIS

AVGERI damno. In *Heauton*. Ergo herus damno auctus est.

Augeri filiolo aut filiola, liberis, noua prole, sobole.
Cic. *Filiola me auctum scito salua Terentia.*

Augeri honore. Cic.

Augeri letitia. Cice. *Tanta letitia auctus sum, ut mihi non constem.*

Augeri spiritu. Ci. *Et hoc cœlesti spiritu augemur.*

Augeri aliquo. Cic. *Hircius auctus fore uidebitur.*

AVGES cere, idem quod *augeri*. In *Heaut.* *Mihi quidem quotidie augetur magis de filio ægritudo. Pli-nius: Augetur corpora dulcibus atq; pinguibus, minuuntur siccis & aridis & siti.*

Augetur animi, id est, magis ac magis augetur.

AVCT are aliquem lucro, lucrifacere. In *Amp.* *Bono atq; amplo auctare perpetuo lucro.*

AD AV geo. Cicero: *Vocem quoq; adaugere oportebit.* In *Heauton.* *Timet ne tua duritia illa antiqua etiam adaucta sit.* In *Sticho:* *Decumani adauctam tibi gratulor.*

CO AV gmentare uerba uerbis. Cic. *Verba uerbis quasi coaugmentare negligat, id est, nimiam ne ad-bibeat in coniungendis uerbis diligentiam.*

Coaugmentare pacem. Cic. *Docebo ne coaugmentari quidem posse pacem, id est, componi.*

EX AV geo. In *Sticho:* *Benefacta maiorum tuorum exauge.* In *Heauton.* *Concurrunt multe opiniones, que mihi animum exaugeant.*

AVGUROR.

Augurari uel augurare, quod apud ueteres usitatus

Augurari coniectura. Cic. *Quantum con-* (est)
iectura auguramur.

Augu-

OBSERVATIONES.

Augurari opinione. Cic. *Quantum ego opinione auguror.*

Augurari de. C. *Sed de illo qd augurer, libet dicere.*

AUSCULTO.

Auscultare pro audio accusatiuum uult. *Plautus:*

Hic auscultet, que loquar.

Ausculto cum dariuo, idem quod obtempero. *Plaut.*

Tibi ausculto. Mihi ausculto. Auscultato filio.

AUTORO.

Autorare, est obstringere, obligare, presertim de milite: quia militia sacramento obstringi milites solebant. Cic. *Quia quum depressus in ludum, bis gratiis depugnasset, autorari sese nolebat.*

EX autorare, liberare. *Infamia tamẽ militem exautoratum sequebatur.*

AUTUMO.

Autumare, credere, cogitare, iudicare. *Plaut.* *Nisi hoc ita factum est, perinde ut factum esse autumo.*

Autumare, dicere. *Pla.* *Quum ille autumare au-* (dio)

BIBO.

Bibere uinum, ceruisiam, aquam.

Bibere ad æquales haustus.

Bibat Helleborum. *Strychnum bibit, in est, insanit, insanie remedium sumat.*

Bibere mandragorã, est in officio cessare, dormire.
Aut bibit, aut abeat, hoc est hominum consuetudine accommoda, uel totum subducito.

Dare bibere, dare potum, miscere. In *And.* *Quod iusti, ei date bibere.*

Bibere metaphorice captum. *Verg.* *Bibit hasta cruore.* *Idem: Longumq; bibebat amorem.* *Idẽ.* *Sat pratã biberunt, pro Satis iocatum est, poetis relinquimus.*

Bibere

LATINI SERMONIS

Bibere extrema aut suprema.
Bibere pro discere. Eras. Non facile dediscitur quod
 .puerilibus bibitur annis.
Bibere auribus, pro animaduertere. Poëticum. Ho.
 Densum humeris bibit aure uulgus.
Bibere mandatum. Plaut. Quanquã ego uinum bibo,
 at mandata non consueui bibere.
AD bibeo pro simplici. *Terent.* Is mihi ubi adbibit
 plus paulò, sua quæ narrat facinora?
COM bibeo. *Cice.* Infici iam debet his artibus, quas si
 dum est tener cõbiberit, ad maiora uenit paratior.
COM bibit os maculas, *Quid. 5.* Inde *COM* bibeo, onis,
 compotor, *Cic.* (meri.)
EB bibeo plenos cyathos, amphoram, cyrneam uini,
EB bibeo imperium heri sui, est bibendo negligere. In
Amph. Non ego cum uino simul ebibi imperiũ tuũ?
EB bibeo sanguinem alicuius, exugere. In *Curc.* Mibi
 misero amanti ebibit sanguinem.
IM bibeo aliquid animo. *Cic.* Nisi de uobis malam
 opinionem imbibisset, id est, malè sibi persuasum de
 uobis haberet.
PER bibeo medullam. *Plaut.* At ego perij, cui me-
 dullam lasitudo perbibit.
PR AE BIBE O RE BIBE O nota sunt.
 BACCHOR.
Bacchari, Bacchanalia celebrare.
Bacchari, bacchantium more furere. Verg. 4. Aenci.
 Totamq; incensa per urbem Bacchatur.
DE bacchari, idem. Si satis iam debacchatus es leno,
 audi si uis nunc iam, in *Adelph.*
DE bacchari in aliquem. In *Adelph.* Ego debacchatus
 sum in te, an tu in me?

Debae-

OBSERVATIONES.

Debacchari mentem. Salust. Mentem debacchantem
 inaudita frigate.

BLANDIOR.

Blandimur quoquo modo, dum placere studemus ma-
 gis quàm bene dicere.
Blandiri uitijs nostris, dicimur, dum ea excusamus
 aut attenuamus.
EB blandiri, blanditijs obtinere. *Colum.* Quibus soli-
 citudines ruris eblandiantur. *Ci.* Eblandire, effice
 ut *Plancus*, quem spero optimum esse, sit etiam me-
 lior opere tuo.
EB blandiri suffragia. *Cic.* Eblandita illa, nõ enucle-
 ata esse suffragia.
SV blandiri. In *Casin.* Non matronarum est officium,
 sed meretricum mi uir, subblandirier.

BULLO.

Bullare, bullas facere. Cato. Vbi bullabit uinum, igne
 subducito.
EB bullire, feruescere. *Ci.* Qui si uirtutes ebullire uo-
 lent & sapientias, nihil aliud dicent, id est, diligen-
 ter animaduertere & considerare.

CADO.

Cadere uariat pro elegantia significationem, nunc
 mori, nunc euenire, conuenire significat.
Cadere animus aut mens dicitur, quum quis expaue-
 scit, est Germanismus. *Quid. 7.* Cecidère illi animiq;
 manusq;.
Cadere animo, est spem abijcere. *Cic.* Non debemus
 ita cadere animis.
Cadere auctoritatè. *Ci.* Auctoritas præcipi cecidit.
Cadere ciuitatem. *Ci.* Vt si tanta ciuitas cadat, quod
 diuomen obruant.

Cadere

LATINI SERMONIS

Cadere aliquid alicui. Cic. Valde optanti utriusq. nostrum cecidit, id est, successit.

Cadere causa, causam amittere, litem perdere, succumbere. Cic. Ut ei quem defendebat causa cadere liceret. Idem: Minus multi iam te aduocato causa cadent.

Cadere formula, idem Quintil.

Cadunt folia arborum, idem.

Cadunt lachrymæ. Teren. Homini ilico lachrymæ cadunt quasi puero, in Adelp.

Cadere laudem alicuius. Cic. Tua laus pariter cum Repub. cecidit.

Cadere sidera dicuntur, quum occidunt. Vergil. Sic sol, dies, umbra cadit, quum uergit ad occasum. Ouid. 4. lamq. cadente die ueritus se credere nocti. Verg. Maioresq. cadunt altis de montibus umbræ.

Cadere rorë. Plau. Sui sibi succo uiuunt, si ros non cadere uerba, uultum, oculos alicui. Cic. Sed (dixi) tibi, tum oculi, uultus, uerba cecidissent.

Cadere bene, bellè, commodè, percomodè, opportune, optatè, ita ut, quemadmodum uolumus, aliter atq. male, incassum, quorsum &c. pro succedere, accidere. Cic. Cecidit bellè. Idem: Hoc adhuc percomodè cadit. Idem: Verebar quorsum id casurum esset.

Cadere altè, pro ex alio. Cic.

Cadere numerosè aliquid. Cicero: Cadere tantum numerose oportere.

Cadere grauius. Cicero: Tam grauius cadere non possunt, id est, errare.

Cadere ab aliquo. Cic. A te mihi omnia semper honesta & iucunda ceciderunt, id est, eueniunt, bene mecum egisti, optimè de me meritus es.

Cadere

OBSERVATIONES.

Cadere à causa. Cicero: Ut à causa cadat is, qui non quemadmodum oportet, egerit. uide, Cadere causa.

Cadere ab hoste, est occidi, Sueton.

Cadere ad numerum aliquid. Cicero. Nullæ argutiæ digitorum, non ad numerum articulus cadens.

Cadere ex equo. Cic. cecidisse ex equo dicitur.

Cadere ex bona fortuna. Cicero: Si bona ex fortuna quis cadat.

Cadere in iudicio. Noluerunt sapientissimi homines quenquam cadere in iudicio.

Cadere in syllabas. Cic. Quod uerba melius in syllabas longiores, cadunt.

Cadere in spondæos. Cic. & in spondæos cadit, id est, terminatur.

Cadere in perniciem. Salu. Ni misericordia in perniciem casura esset.

Cadere in cogitationem. Cic. Quod ne in cogitationem quidem cadit.

Cadere in consuetudinem. Cic. Sed in consuetudinem nostram non caderet.

Cadere in deliberationem aliquid, in disceptationem, in disputationem, in dubium, in diuersum, in questionem dicimus, ubi de ea apud nos non satisfacit, Cic. 1. Offic.

Cadere in ætatem. Cic. Quod non cadit in hæc ætatè.

Cadere in formam unam. Idem: Neq. in unam formam cadunt omnia.

Cadere in fortunam. Cic. Quod non in nostram fortunam cadere possit.

Cadere in intelligentiam. Idem: Quod non in nostram intelligentiam cadit. (tem deorum.)

Cadere in maiestatem. Cic. Minimè cadit in maiestatem

D Cadere

LATINI SERMONIS

Cadere in naturam. Idem: Minus cadere in eiusmodi naturam possit.
Cadere in susceptionem. Ci. Multi etiam pertinentes in susceptionem caderent. i. uenirent.
Cadere susceptionem in aliquem. Idem: In quem, ne si insidijs quidem ille interfectus esset, caderet ulla susceptio.
Cadere in uirum bonum. Ci. Cadet ergo in uirum bonum mentiri emolumentum sui causa?
Cadere in potestatem alicuius. Idem: Cadendum est in unius potestatem. i. ueniendum.
Cadere numeros in orationem. Ci. Ut qui maxime cadunt in orationem. i. conueniunt.
Cadere in offensionem. Idem: Ne in offensionem Atheniensium caderent. i. inciderent.
Cadere in principia aliquid. Cic. Quibus hi tres heroi pedes in principia continuandorum uerborum satis decorum cadunt, id est, conueniunt.
Cadere in bello, dicuntur qui mortui desiderantur. Ver. 10. Vos etiam gemini Rutuli cecidistis in aruis.
Cadere in plano, subaudi loco. Ouid.
Qui cadit in plano, uix hoc tamen euenit ipsum.
Cadere inter os et offam. Multa cadunt inter calicem supremamque labra, id est, Nihil tam certum quod non mutari possit. Adag.
Cadere sub oculos. Cic. Quae sub oculos non cadunt.
Cadere sub censum. Idem: Ut sub sensum cadere non possit.
Cadere sub mensuram aurium. Ci. Quicquid est enim quod sub aurium mensuram aliquam cadit.
Cadere sub imperium alicuius. Idem: Sub populi Romani imperium ditionemque ceciderunt.
Cadere sub potestatem. Cic. Nunquam sub legum et iudiciorum potestatem casurum esse putasti?

Cadere

OBSERVATIONES.

Cadere absolute, pro occidi. Plaut. Crebri hostes cadunt. (dunt.)
Cadere pro mori. Oui. 3. Suorum Marte cadunt. subiti per mutua uulnera fratres.
Cadere pro destrui, aut pessum ire. Verg. 2. Aeneid. Cecidit Ilium. Cecidit Babylon.
Cadere pro disperire, negligi. Ver. 2. Aeolo. Alba ligustra cadunt, uacinia nigra leguntur.
Cadere pro euenire. In Adel. Si illud quod est maxime opus, iactu non cadit: illud quod cecidit forte, id arte ut corrigas.
Accidere tam de secundis quam aduersis rebus dicitur. Usitatius tamen de aduersis. (mus.)
Accidere aliquid alicui, ad aliquem, et in aliquem dicitur.
Accidere boni aliquid. Terent. Interea aliquid acciderit boni.
Accidere calamitatem alicui. Cic. Mibi crede singulares huic municipio calamitates accidisse.
Accidit clamor auribus nostris, Plin.
Accidere dolorem alicui. Cic. Mirum quendam dolorem accidere illis.
Accidere dubitationem. Ci. Credo si quando dubitatio accidit fortuitum, id est, forte euenit, Plin. (accidit.)
Accidere facultatem alicuius rei. Caesar: Haec cogitanti accidere uisa est facultas bene rei gerendae.
Accidere gratissimum aliquid alicui. Ci. Intelligo quae a me profecta sunt in te, tibi accidisse gratissima.
Accidere iucundissimum aliquid alicui. Idem: Minime mihi miranda, et maxime iucunda acciderunt.
Accidet nihil quicquam horum, Terent.
Accidere tela. Cas. Ut neque ex inferiore loco satis commodum tela adijci possent, et missa a Gallis grauius acciderent, id est, caderent.

D 2

Accidere

LATINI SERMONIS

Accidere diuinitus. Cic. Si id diuinitus accidisse potuerit uideri.
Accidere quorsum. Terent. Timeo hoc incertū quorsum accidat, id est, cadet uel euadet.
Accidere ad genua alicuius, pro geniculari. In He. Ut limen exirem, ad genua accidit.
Accidere ad animū aliquid. Ci. Quod me uetas quicquam suspicari accidisse ad animum tuum.
Accidit ad aures meas sonitus. i. uocem audiui, Plaut.
Accidere in aliquem aliquid. Terent. Istuc uerbum uerē in te accidit, id est, in te quadrat.
Accidere præter opinionem. Cicer. Quod mihi tam præter opinionem meam accidere potuit.
Accidere præter spem, idem.
Accidunt nec opinanti, id est, præter opinionem ceniunt, Terent.
CON*cidere, est simul aut penitus cadere, ut concidit domus, ciuitas. Concidunt poma, flores, folia.*
Concidere fidem. Cic. Scimus Romæ solutione impedita fidem concidisse, id est, non præstari.
Cōcidere mente. Cic. Allato nuncio de legione quarta, mente concidit.
Concidere mentem alicui. Idem: Mentem debilitatam metu concidisse.
Concidere mortuum aliquem. Idem: Et eo potō mortuum concidisse.
Concidere, mori. Colu. Capellæ quamuis opimæ atq; bilares, subito concidunt.
DE*cidere spe. Terent. Quanta spe decidi.*
Decidit ouibus omnis fructus, id est, perijt, Plaut.
Decidit ab archetypo. i. aberrauit ab exemplari, Plin.
Decidit de spe. Terent. Quanta de spe decidi.

Decidere

OBSERVATIONES.

Decidere de tegulis. In Pbor. Anguis per impluuium decidit de tegulis.
Decidere ex astris. Cice. Quia deciderat ex astris, lapsus potiùs quam progressus uidebatur.
Decidit in pedes animus, de timido dicitur.
Decidunt in talos foeminae, Plaut.
EX*cidere animo, excidere memoria, est elabi ex animo, Plin. Verg.*
Excidere aliquid alicui. Cice. Quæ pueris aut adolescentulis nobis ex commentariolis nostris inchoata atq; rudia exciderant.
Excidere cogitationem. Idem: Quæ cogitatio quum mihi nõ omnino excidisset, et enim penitus infecerat.
Excidit numero ciuium. i. non est de numero, Plinius.
Excidere orationē. Cicero: Isti color immutatus est, uultus, ratio, mens deniq; excidit, id est, hæc omnia eum defecerunt.
Excidit ore uox, quæ præter industriam effertur, Vergil. 6.
Excidere sorte, est fortunã aut occasionē deperdere.
Excidere sortem manibus, Germanismus.
Excidere spe, spem amittere.
Excidere uxore. In Andria: Herus, quantum audio, uxore excidit, id est, uxorem amisit.
Excidit ab uxore, legunt quidam.
Excidit a gratia. Plaut. A gratia excidistis.
Excidere ab aliquo, est dissentire.
Excidere è manibus aliquid. Cic. Ita multa peccata, ut quodam modo uictoria excideret è manibus.
Excidere ex ore. Idem: Verbum quod nunquam ex ore huius excidit.
Excidere in uia aliquid. Cice. Confessi sunt se accide-

D 3 ~~esse~~ pisse,

LATINI SERMONIS

pisse, sed excidisse in uia, literas scilicet.
INCIDERE, multas dicendi figuras admittit. *Incidit aliud ex alio, id est, sequitur, Terent. in Heaut.*
Incidere bellum, Caesar.
Incidere calamitatem alicui. Terent. Vt nunquam uia la amori uestro incidere possit calamitas.
Incidere casum alicui. Cic. Multis fortissimis atque optimis uiris iniustis iudicijs tales casus incidisse.
Incidere caussas. Idem: Sed incidunt sepe caussae, quum repugnare utilitas honestati uiderur.
Incidit ceruicibus iugum, Colum.
Incidere etatem in aliquem. Cic. In magnos oratores inciderat eius etas.
Incidere malum alicui. Idem: Vt nihil incidisset postea ciuitati mali.
Incidere morbum alicui. Plaut. Ecce de repente tantus morbus incidit.
Incidere oculos aliquo. Cicero: Haec noui iudicij noua forma terret oculos, qui quocumq; inciderint, id est, quoquo oculos forte conuerto.
Incidere Rempub. in aliquem. Idem: Vides ne in quem hominem inciderit Respub? quam acutum & quam uigilantem, quam paratum?
Incidere suspicionem alicui. Terent. in Andria: Qui isthac incidit suspitio? Alij legunt suspectio.
Incidere sermonem de aliquo. Plin. Incidit sermo de Catullo. (exercitui.)
Incidere terrorem alicui. Caes. Terror incidit eius
Incidere de aliquo suspicionem. In Adel. Nunc suspitio de me incidit.
Incidere ex aliquo suspicionem. Terent. Redeunti inter- ca ex ipse re mihi incidit suspitio, i. suspicatus sum.
 Inci-

OBSERVATIONES.

Incidere in amicitiam alicuius. Salust. Si quis etiam a culpa uacuus in amicitiam eius inciderat.
Incidere in aliquem. Cic. Vt ex libellis suis animaduerti, qui in me inciderunt. Incidere in bellum, Caesar.
Incidere in calamitatem, in arumna. Cic. Scio nos nostris multis peccatis in hanc arumnam incidisse.
Incidere in contentione, in cupiditate. Ci. Qui in imperioru, honorum, gloriae ue cupiditate inciderint.
Incidere in congerrones, consocios, comilitones suos.
Incidere in diem aliquem. Cic. Faciesq; me, in quem diem Romana incidunt mysteria, certiore, id est, quo die eo anno mysteria Romana fierent. Sic optimè dicemus: Primus ieiuniorum dies anno a Christo nato 1536. incidit in Calendas Martias. Cic. Si rectè ambulauit is qui hac epistolam tulit, in ipsum tuum diem incidit, id est, quartanae tuae die peruenit.
Incidere in discessum alicuius. Cicero: Tuum in ipsum discessum Senatus incidisse credo meas literas.
Incidere in aeruginem. Ci. Ingeniosi, ut aes Corinthum in aeruginem, sic illi in morbum et inciderunt tardius, & recreantur ocyus. i. aeruginem contrahunt.
Incidere in febrē. Ci. Ex labore in febriculā incidit.
Incidere in fraudem. Ter. Cuius ego spe in hanc fraudem incidit.
Incidere in foueam, in puteum. (dem incidi.)
Incidere in fortunam, sortem bonam aut malam, est fortuitò & prater opinionem interuenire.
Incidere in homines bonos aut malos: ut, Nescio quo fato in hoc hominum genus inciderim.
Incidere in hyemem. Ci. Petebas ut eos, ne in hyemem inciderent, ad facultatem aedificandi liberarem.
Incidere in insaniam. Cic. Incideram in hominum pugnandi cupidorum insanias.

Incidere in luctum. De Offic. Quo impetrato, in maximos luctus incidit, id est, deuenit.

Incidere in locum. Terent. Ego in eum incidi infelix locum, id est, statum.

Incidere in morbum. Cic. In morbum grauum & periculosum incidit.

Incidere in morbum de integro, est recidiuare. Idem: Grauius agrotant ij, qui quum leuati morbo uidentur, in eum de integro inciderunt.

Incidere in malum. Terent. Iocularium in malum nesciens penè incidi.

Incidere in mentem aliquid. Terentius: Quodcunque inciderit in mentem, uolet. Incidere in manus hostium, Cicero.

Incidere in manus aliquid. Idem: Nunquam enim libri illi in manus inciderunt.

Incidere in morositatem. De Off. Ne si irascamur aut intempestiuè accedentibus, aut imprudenter rogantibus, in morositatē inutilem & odiosam incidamus.

Incidere in opinionē. Cic. Ne possum quidem in ullam aliam incidere opinionem, nisi in eam, id est, aliter arbitrari non possum, actiuè nunc est opinio.

Incidere in orbem aliquid. Cic. In hunc orbem, quem circumscripsimus, incidere non possunt.

Incidere in petulantiam. Cic. Cauendum est ne in petulantiam incidas, id est, ne petulans fias.

Incidere in perturbationem. Idem: Aetate incidimus in ipsam perturbationem discipline ueteris.

Incidere in sermonem. Cic. In uarios sermones incidebam. Idem: Fortuito in sermonem uestrum incidisse.

Incidere in salebras. Cicero: Nunquam in tantas salebras incidisset.

Incide-

Incidere in suspicionem. Idem: In suspicionem incidit regni appetendi: passiuè nunc est suspitio.

Incidere in tarditatem. Cicero: Hoc ueritus in hanc tarditatem incidi: sed ass:quar omnia, si propero: si cunctor, amitto.

Incidere in tempora. Cic. Quod in id Reipubl. tempus non incideris, sed ueneris.

INTER cido, notum.

OC cido penult. breui, est mori, interire: ut. Priusquā occidit, multos occidit. Plaut. Spatium hoc occidit, id est, confectus est cursus.

Occidere beneficium. Cic. Vestra beneficia quæ in me cõtulistis, aut in huius salutem augeatis, aut in eius exitio occasura esse iubeatis, id est, interitura.

Occidere dies, luna, sol, signa, sydera dicuntur, ubi ad occasum uergunt.

Occidunt herbe, id est, intereunt, Vergil.

Occidit recordatio harum rerum, Cic.

Occidere Reipub. Cic. Profectò aliquid opis occidenti Reipub. tulissemus. Occidit spes nostra, Plaut.

Occidi, interiectio Terentio frequens pro perij.

PR Occidere in genua, & procidere ad pedes, Germanismum olent.

RE cedit, quod semel erectum est.

Recidere aliquid ad aliquem. Cæsar: Hunc casum ad ipsos recidere posse demonstrant, id est, accidere idem sibi posse.

Recidere aliquid in aliquem. Cicero: Quæ in ipsum dupliciter recidunt. Plaut. Recidunt in te hæ contumelia, id est, transferentur.

Recidere formidinem ad aliquem. Salust. Neq; quenquam in multis met uendum esse, quin ad eum ex mul-

LATINI SERMONIS

ris formido recidat, id est, multos metuat oportet, quem metuunt multi.

Recidere suspicionem in aliquem. Cic. Omnem suspicionem in uosmetipsos recidere intelligas.

Recidere ad paucos rem dicimus, cuius usus rarus est. In proloquio. Hecy. Nolite sinere per uos artem Musicam recidere ad paucos. Labor concionandi uerbum Dei breui recidet ad paucos. Praeceptorum officium recidet ad paucos, id est, pauci concionabuntur, docebunt.

Recidere in memoriam alicuius rei. Cicero: Ignoras quaecumque falso diceret in sanctissimum adolescentem, ea uere recidere in memoriam pueritiae suae.

C A E C O.

Caecare, est lumen adimere: sed ab oculis ad animum recte transfertur.

Caecare animos. Cicero: Spes rapiendi atque praedandi caecat animos eorum.

Caecare mentes. Idem: Qui largitione caecarunt mentes imperitorum.

EXCAECO, OCCACO, cum primitiuo communem elegantiam fortiuntur.

C A E D O.

Cedere, est ferire, uerberare, flagellare: ut, Cedere flagro, flagello, fuste, funda, loris, pugnis, reste, uirgis, uerberibus. M. Cato: Iussit uestimenta detrahi, atque flagro caedi. Cic. Deligatus in foro uirgis caedi.

Cedere calcibus, est ungula ferire, Plaut. (debat)ur.

Cedere ianuam saxi, est rumpere, Cic.

Cedere pro interficere, Vergil.

Cedere pro scindere. Cic. Eius partes quasi membra quaedam caedenda.

Cede-

OBSERVATIONES.

Cedere, sacrificare. Vergil. Cadunt lectas de more bidentes.

Cedimur, inque uicem praebemus crura sagittis, id est, uicissim carpinus et carpinur, Persius.

Cedere sermones, consumere. Teren. Interea dum sermones cedimus. Cedi testibus, est premi, urgeri.

CONCedere, ad stragem maximè accommodatur. Cic. Concisos equites nostras a Barbaris nunciabant.

CONCedere aliquem. Qi. Decretis uestris eum concidistis.

DECedere, est litem consensu mutuo dirimere, uel finem imponere liti uel alij rei.

Decidere aliquid, et de aliqua re, dicimus. Cic. Decidis statuisque tu, quid ijs ad denarium solueretur.

Decidere de re. Cic. De tota re, inquit, decidisti.

Decidere partem, pro defalcare, decurtare. Idem: Tuam partem dimidiam, quemadmodum uis, decide.

INCIDERE cannas, frondes, lupulium, uites, est putare.

INCIDERE carym sepulchro. Cic. Epigramma pernobile incisum habuit in basi.

INCIDERE ludum, studia, est intermittere.

INCIDERE linguam. Cicero: Lingua inciditur ad deplorandam calamitatem.

INCIDERE marmor, uel in marmore.

INCIDERE mediu. Cic. Incidamus oportet media, ne nimis serò ad extrema ueniamus, i. medium abijcere.

INCIDERE nervos uirtutis. Idem: Qui ut Theophrastus, nervos uirtutis incidere.

INCIDERE nervos legionum. Cic. Legionum nostrarum nervos non ne his consilijs incidimus?

INCIDERE pennas. Idem: Qui mihi pennas inciderunt, nolunt easdem renasci. Incidere saxi.

INCIDERE sanguinem, emittere, Cicero.

Inci-

LATINI SERMONIS

Incidere uenam, secare, Ouidius 1.
Incidere in aēs uel in aere, contra Vallam. Cicero: Fal-
sa decreta in aēs incidenda, & in Capitolio figenda
curauit. Idem: Id non modò tum scripserunt, uerùm
etiam in aere incisum nobis tradiderunt.
Occidere est interficere. Plaut. Deierauit hac cum
nocte occisurum, qui cum cubaret.
Occidere de inanimatis dictum. Plaut. Occisa est hæc
res. (lacijs.
Occidere, pro cruciare. Terent. Occidisti me tuis sal
Occidit me pugnis. i. uehementer cecidit, Terent.
PRÆCIDERE, ante uel ualde cadere.
Præcidere causas. In Hecy. Omnes causas præcidã
omnibus.
Præcidere defensionem. Cice. Illa quidem certè tibi
præcisa defensio est, id est, prorſus adempta.
Præcidere libertatem, licentiam. Cicero: Nunquam
ipsimet nobis præcideremus hanc licentiam, liber-
tatemq; uiuendi.
Præcidere linguam. Plautus: Dum te obtuetur, lin-
guam oculi præciderunt, id est, aspectus eius te mu-
tum reddidit.
Præcidere potestatem. Cic. Oppressa ab impijs ciuitas,
opitulandi potestate præcisa. i. penitus intercepta.
Præcidere spem. Idem: Spem iudicij corrumpendi præ-
ciderem.
Præcidere ex aliqua re aliquid. Cice. Quid nam sua
ui & autoritate mihi ex hac oratione præciderit,
id est, dempserit, amputarit, abierit.
Præcidere sine exceptione. Cicero: Planè sine ulla ex-
ceptione præcidit, id est, præcise respondit. Idem:
Quod quia planè præciderat, id est, liberè sine ulla
excu-

OBSERVATIONES.

excusatione negarat.
RECIDERE. Cic. Ita ab eodem partim recisas, partim
repressas, id est, causas.
SUCCIDERE arborem, amputare subtus.
Succidere pro metere. Ver. At rubicunda Ceres me-
dio succiditur æstu.
TRUCIDARE, est crudeliter & quasi frustratim ali-
quid cadere. A ferro ad fœnus tranſtulit Cic. Par-
cat iuuentus pudicitiaē suæ, ne spoliēt alienam, ne
effundat patrimonium, ne fœnore trucidetur.

C A E L O.

Cælare est sculperè. Cælare abscondere.
Cælare aliquem. Ci. Si omnes deos, hominesq; cælare
posſimus.
Cælare aliquid. Plau. Cur hæc ubi tu rescuisti ilicò
cælata ne sunt.
Cælari partū. Terent. Demiror quid sit, quamobrem
tãtoperè hunc oēs nos cælatū esse uolueris partum.
Cælare de re. Ci. Non est profectò de illo ueneno cæ-
lata mater. C A L C O.
Calcere est premere, deducitur à calce, pedis parte.
Gato: Quæ calcata uix erint.
CONCULCARE INCULCARE, est infercire.
Inculcare se auribus alicuius. Cic. Qui se inculcant
auribus nostris.
Inculcare alicui. Cic. Inculcatum est Metello.
Inculcare librū. Idem: Mihi ad te retractatus n̄s et qui-
dem archetypū ipsum crebris locis inculcatū & re-
Inculcare libertatē. Cic. Quæ ne tradi- (fectum.
tam quidem atq; inculcatam libertatem recuperare
posſit, id est, prorſus restitutam.

C A L C O.

Calere

LATINI SERMONIS

Calere, est calidum fieri. Transfertur ad quamvis rei uehementiam.

Calent aures alicuius. Calet crimen re recentiore.

Calent iudicia. i. agitantur, quum plures rei fiunt.

Calet res. Calet rumores.

CALEFACIO, calidum facio. Transfertur ad aīm. Cic.

Animū uehementissimē calefecit auditoris. i. cōmouit.

CALLEO.

Callere est, callidē scire. Terent. Ego illius sensum pulchrē calleo.

OCALLESCERE. Cic. Nonnullis alijs rebus angor equidem, sed iam prorsus occallui, id est, obdurui.

CALVMNIOR.

Calumniari, est falsum crimē in alium intendere. Cic.

Quod te calumniatus sum indicabo malitiam uicā.

CANDO.

Candere inusitatum, est urere. Cic. Candente carbōna adurebat capillum. (Ea, sol.)

Candeo, ardeo. Candent carbo, ferrum, etra liquesca-

Candere, candidum esse. Albedine linum candet.

ACCEDERE lumē. Deus ipse solē quasi lumen accendit.

Accendere sitim. Celsus: Haec enim sitim accendit.

Accendere, iratum reddere. Salust. Quae res Mariū, praehonore quem affectabat, contra Metellum uehementer accenderat.

EXcandescere aliquid re aliqua. Cic. Ita excanduit fortitudo.

INCENDERE, inflammare, ut facem, cedrum.

Incendere aliquem, commouere. In Phor. Hisce ego dietis illam tibi incensam dabo.

Incendere animum alicuius. Terent. Ut illius animum cupidum inopia incenderet.

Incendere

OBSERVATIONES.

Incendere amentiam alicuius. Cic. Incendebat eius amentiam infesta atq; inimica mater filio.

Incendi amore. Ci. Qui ab ineunte etate incensus esse studio utriusq; uestrum; Crassi uerò etiam amore.

Incendere cupiditatem. Cic. Quae cupiditatem et arrogantiā incendere possunt. Idem: Illa nos cupiditas incendit.

Incendere ira. In Asin. Sine me hunc perdere, qui semper me ira incendit. In Hecy. Incendor ira.

Incendere libidinem. In And. Quò magis libido frustra incendatur tua, id est, ardentior fiat.

Incendere odores, est igne odores suscitare, Plaut.

Incendi studio, uide, Amore.

SCENDO. Caes. Omnibus uicis adificijsq; incēsis frumentisq; succensis, id est, combustis, concrematis.

CANO.

Cano ablatiuum instrumēti musici familiarem habet. ut: Canere cithara, cornu, fidibus, lyra, tibia, tuba,

Canere bellicum. Cic. De bellicis rebus canit etiam quodammodo bellicum. (tympano.)

Canere clasticum, est animare atq; exhortari. Caes. Clasticumq; apud eum cani, et alterū illi iubet praetorium tendi.

Canere cantilenam. Terent. Cantilenam eandem canis, id est, millies dicta reperis.

Canere carmen, cantionē. Ver. Carmina nulla canam.

Canere carmē auxiliare. Canere cuculi carmen.

Canere Euangelium S. Iohannis, Lucae, Marci, Matthaei, est legere. Ouid. 7. de Iasone.

Canit fama, rumor est. Martia. Quicquid fama canit, donat arena tibi.

Canere Hymenaeum. Oui. 12. Ver. 7. Terent. in Adelp. Canere

LATINI SERMONIS

- Canere ludibrio aliquē, ridiculam de aliquo canentem
culam dicere, in Hesiodo Nicolaus de Valle.
- Canere nuptialia festa, Ouid. 5.
- Canere palinodiam, est diuersum ab his quæ prius dix-
eris, dicere, Adag.
- Canere poetæ dicuntur, cum carmina condunt.
- Canere receptui, signum est dare militibus tuba aut
tympano, ut recipiant ex prælio in castra, id est, lo-
cum ubi exercitus manet.
- Canere signum militare, pro congregari, Verg. Signa
canunt, Salust.
- Canere signū belli, coenæ, prandij, pacis. Vergil. 7. Pa-
storale canit signum. i. cornu inflat pastorale.
- Canere sibi, est suis commodis consulere.
- Canere sibi & musis, est sibi scribere & doctis, non
uulgò.
- Canere surdis, frustra precari, loqui, Adag.
- Canere symphoniam. Cic. Cum conuiujs symphoniam
- Canere tibus, tubas. Plaut. Postquam (caneret.
id actum est, tubæ utrinque canunt.
- Canere uersus alternis uicibus, alternatim, uicissim.
- Canere uota, est uouere. Ver. 3. Iunoni cane uota libes.
- Canere foris. Asconius: Dexterò plectro utitur, &
hoc est foris canere.
- Canere intus, Adag. Idem cum canere sibi & musis.
Cic. Quem omnia intus canere dicebant.
- Canere ad auras Germanismus est. Verg. 1. Acclog.
Canet frondator ad auras.
- Canere ad colū, ad focū, ad plenos cyathos, ad stiua.
- Canere ad harmoniam mundum, Cic.
- Canere ad myrtū est uelut indoctum, & eruditorum
colloquio indignum reijci.

Canere

OBSERVATIONES.

- Canere ad tibiam. Ci. Ut deinceps qui accubarent ea
canerent ad tibiam clarorum uirorum laudes atque
uirtutes.
- Canere ad tibicinem. Ci. Est in originibus solitos es-
se in epulis canere conuiuas ad tibicinem declarorū
hominum uirtutibus.
- Canere ante uictoriam, est præproperè gloriari.
- Canere pro describere. Verg. 1. Arma uirumq; cano.
Idem in Buc. Cum canerem reges & prælia.
- Canere pro incantare, aut fascino. Vergil. Aec. 8.
Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daph-
nyn.
- Inde carmen pro incantatione, Horat. in Epo. 17.
- Canere pro laudare. Horat. Progeniem Veneris cane-
mus.
- Canere pro recensere. Vergil. 4. Quæ bella exhausta
canebat.
- Canere pro uaticinari. Verg. 3. Sola mihi tales casus
Cassandra canebat.
- CANTARE, laudibus celebrare, tollere. Ci. Iam pridē
istum canto Cæsarem.
- CANTARE augurium. Ci. Non decantandi augurij, sed
diuinandi tenuit disciplinam.
- CANTARE mores alicuius. Terent. Qui harum mores
cantabat mihi. i. frequenter dicebat.
- ACCINO, CONCINO, OCCINO, RECINO, SYCCINO nota
sunt.
- PRÆCINERE fides epulis. Cic. Epulis magistratu-
um fide præcinnunt.

CAPIO.

- CAPERE auem, aprum, feram, piscem, leporem. Vno saltu
duos lepores capere, Adag.

Æ

Capere

LATINI SERMONIS

Capere aduersarium, fallere. Callidus & in capiendo aduersario uersutus.
 Capere astu, dolo, aliquem decipere.
 Capere animum alicuius, induere. Cic. Patrium animum uirtutemq; capiamus.
 Capere arbitrum aliquem. Terent. Me cepere arbitrum, In Heaut.
 Capere arma. Cæs. Communis libertatis causa arma capiant. Ouid. 2. Arma assueti capit.
 Capere acrimoniam. Ci. Si patris uim & acrimoniam ceperis ad resistendum hominibus audacissimis.
 Capere auribus, audire.
 Capere aures rem dicimus si quando oblectat. Ouid. Et factum mirabile ceperat aures.
 Capiunt aures facietie, sales.
 Capere arcem, urbem, est deuastare, occupare, suo imperio subijcere, Ouid.
 Capere bellum. Salust. Rursus tamen bellum cepi.
 Capere blanditijs aliquem, fucis, illecebris, promissis,
 Caput carcer aliquem. Ci. Ut eos capere (est decipere) re carcer non posset.
 Capere ciuitatem. Cicer. Inuitè cepi Capuam, id est, agrè Capuæ custodiam accepi.
 Capere caussam. Terent. Si libitum fuerit caussam ceperit, id est, adinuenerit.
 Capere cibum. Idem. Cibum nonnunquam capiet cum ea.
 Capere commodum. Terent. Ex meo propinquo rure hoc capio commodi.
 Capere conditionem. Plaut. Quin uos capitæ conditionem ex pessima primariam?
 Capere coniecturam. Terent. Quantam ex ipsa re coniecturam capimus.

Capere

OBSERVATIONES.

Capere consilium, de liberare. Terent. Cæs. Se sibi consilium capturum.
 Capere consuetudinem. Cic. Et consuetudo exercitatioq; capienda.
 Capere coronam in caput. Plaut. Capiam coronam mihi in caput, assimulabo me esse ebrum.
 Capere corde consilium, Plaut.
 Capere corde dolorem, dolere, Idem in Trucul.
 Capere conuictum.
 Caput ciuitas nos, si quando ingredimur.
 Capere consilio, eligere.
 Capere damnum, dedecus.
 Capere desiderium. Cic. Lenientem desiderium quod capiebat è filio. Terent. Te desiderium Athenarum arbitror cepisse sepe.
 Capere detrimentum. Salust. Ne quid Respub. detrimenti caperet.
 Capere documentum. Cic. Ex quo nimirum documentum nos capere fortuna uoluit.
 Capere dolorem ex aliquo, In And.
 Capere dolorem, Cicero.
 Cepi delectationem, & captus sum delectatione, utriusq; dicimus, actiue, passiue. At quando non significatur delectatio quædam, ferè actiue utimur, non passiue.
 Capere delectationem, Cic. 1. Offic.
 Capere decrementum, incrementum.
 Capere dicta, pro animaduertere, Verg. 6.
 Caput nos domus, quum eam intramus.
 Capere disciplinam alicuius, est discere ex alio.
 Capere ædes dicuntur eos quos continere possunt. Terent. Aedes nostræ uix capiunt scio. Id uasculum se miuncium capit.

E 2 Capere

LATINI SERMONIS

- Capere exemplum de, uel ex aliquo. Teren. De te exemplum capit.
- Capere exordium. Cic. Hinc capiamus exordium.
- Capere faciem, formam alicuius. Plaut. Formam cepi huius in me, id est, representauit.
- Capere fructum. Ci. Fructum ex tuis literis uel maximum cepi. Idem: Magnorum meorum laborum multarumque uigiliarum fructum cepi maximum, id est, utilitatem. (mus.)
- Capere generum aliquem. In Hec. illum generum cepi.
- Capere gratiam. Cic. Cum praesertim considerem nullam esse gratiam, quam uel capere animus meus; uel accipiendo, remunerando, cumulandoque illustrare posset.
- Capere gaudium, Plin. Capere gestum, in Phor.
- Capere gloriam ob amicitiam seruata, Ci. de Amic.
- Capere hereditatem. Cic. Quoniam hereditas usque capta esset.
- Capere homines re aliqua. Cic. Magis specie, tamen et motu atque ipso amictu capiebat homines; quam aut dicendi copia, aut mediocritate prudentiae.
- Capere honorem. Plaut. Olim populi prius honorem capiebat suffragio.
- Capere iacturam, incommodium. Cic. Altitudo animi in capiendis incommodis.
- Capere initium. Caes. Initium capit a flumine Rhodano.
- Capere imperium. Cic. Postea uero quam ita cepi et gessi maxima imperia.
- Capere imaginem fallacis amicitiae, Ouid. 7.
- Capere inimicitias. Teren. Nunquam tam graues ob hanc inimicitias caperem in nostram familiam, Phorm.
- Capere inimicum. In Andria: Non si capiundos mihi sciam

OBSERVATIONES.

- sciam esse inimicos omnes homines, pro facere.
- Capere institutum. Cic. Duarum enim uitarum nobis erunt instituta capienda.
- Capere iudicem, Plautus in Mercat.
- Capere laborem cum re aliqua, uel ob rem aliquam, in Andria.
- Capere laborem inanem, pati, subire, in Hecyra.
- Capere laborem animo, pro dolere, Plautus.
- Capere laborem. Terent. Omnes mihi labores suere, quos cepi, leues.
- Capere laudem. In Eun. Quantam et quam ueram laudem capiet Parmeno, pro laudari.
- Capere laqueo uerbi aliquid. Cic. Neque aequitatem rei uerbi laqueo capi putas oportere.
- Capere letitiam oculis. Cic. Praeter letitiam, quam oculis cepi iusto interitu tyranni.
- Capere locum. Cic. Ut capiendus tanquam exilio locus.
- Capere locum spectaculo. Caesar: Atque ex omni prospectu locum spectaculo caperet.
- Capere magistratum. Cic. Eundem magistratum, nisi interfuerint decem anni, ne quis capito.
- Capere magistrum ad aliquid, in Andria.
- Capere miseriam. Terent. Miseriam omnem ego capio, in Adelp.
- Capere misericordiam. Cic. Ut aliquando misericordiam caperet, si non propinquitatis, at aetatis suae: con-
- Capere modum, in Aul. (tra Valli.)
- Capere mortem ob Rempublicam, Cic.
- Capere manu aliquid. Salust. Urbes et agros manu ceperat. Verg. Cape sacra manu. i. comprehende.
- Capere molestiam. Cic. Eam molestiam, quam debent capere, non capiunt. Capere mente, intelligere.

LATINI SERMONIS

Capere moderamen rei alicuius, est suscipere imperiū
aut administrandi prouinciā, Ouid. 3. & 6. Metam.
Capere obliuionem. Cic. Quæ si uos cepit obliuio.
Cepit me odiū, dicitur: & non, cepi odiū, secundū Val-
lam. Contrarium uidetur apud Terent. Nunquam
sciens commerui meritō, ut caperet odium, illa mei.
In Hecy. Aut negotij si quando odium ceperat.
Capere occasionem, ansam.
Capere oculos rem dicimus, si quando oblectat. Pictu-
ra capit oculos.
Capere oculos, uidere. Verg. Antè locū capies oculos.
Capere oculis rationem, perspicere. Plaut. Vt ego ocu-
lis rationem capio.
Capere opinionem, passiue. Cæsar: Virtutis ceperat
opinionem, id est, existimabatur.
Capere pecuniam ob aliquid. Cic. Apertè cepit pecu-
nias ob rem iudicandam.
Capere pignus. Plaut. Vt his in cauca pignus capia-
tur togæ.
Capere pileū. Plaut. Vt ego hodie raso capite caluus
capiam pileū. Qui mos erat, cum liberi fierēt serui.
Capere prædam, Cic. (primordia.
Capere primordium. Cic. Sunt nobis agendi capiendæ
Capere principium. Cic. Principiū capere oportebit.
Capere personam alicuius. Idem: Possumus petitoris
personam capere.
Capere prouinciā. Ter. Prouinciā cepisti duram.
Capere quæstum, Terent.
Capere quietem. Ouid. 1. Metamor. Inde suis uicibus
capiabant binā quietem.
Capere rationem. Terent. Cepi rationem, ut neq; ege-
res, neq; ut hæc posses perdere. i. quidi, consului, in-
ueni modū. Capere

OBSERVATIONES.

Capere Rempub. Cic. Hinc libido maxima inuaserat
Reipub. capiendæ, id est, inuadendæ, occupandæ.
Capit nos regio, terra, si quando ingredimur. Verg.
& Hæc illum regio cepit.
Capere rei satietatem dicimus, aut capit nos rei sa-
tietas, qua perpetuò urimur. In Hecyra: Tum sicubi
eum satietas hominum aut negotij si quando odium
ceperat. Plaut. Dum satietatem capiet pater.
Capere sensum alicuius rei. Cic. Si uoluptatis sensum
capit, doloris etiam capit.
Capere somnum. Cic. Si somnum capere possem, tam
longis te epistolis non obtunderem.
Capere sonitū aures, de Offic.
Capere sortito aliquem. Cic. Iouis sacerdotem sorte-
to capi iubebat.
Capit me splendor alicuius rei. Florat. Hunc capit
argenti splendor. Item passiuè.
Capere splendore, idem. Cic. Splendore nominis capti.
Capere spem. Cic. Militū animos ac spem capere possit.
Capere suffragia. Cic. Quæ capiunt suffragia popu-
li, & magistratus consilia.
Capere stipendium, Cæsar.
Capere tædium, & cepit me tædium, contra Vallam.
Capere tempus, eligere. Cic. Commodè tempus ad te
cepit adeundi.
Capere testamento aliquid. Idem: Qui morti testamen-
tæ eius tantundè capiat, quantū oēs hæredes, &c.
Capere testimonium. Cic. De tuo filio uereor si nihil
ad te scripserim, debitū eius uirtuti uidear testimo-
niū cepisse. i. ne uidear ignorare eum in bona opinio-
Capere ultionem. Salust. Vt & ultionem (ne esse
ex illorum cruciatibus à poenis capiat Respub.
E 4 Capere

LATINI SERMONIS

Capere uitio aliquid. Cic. Qui cum tabernaculum uitio cepisset imprudens, &c.
 Capi uoluptatem, & uoluptas me, idem significant.
 Capere uoluptatem cum aliquo. Plaut. Dum Amphitruo cum uxore modo ex hostibus adueniens uoluptatem capit.
 Capere uoluptatem animo. Cic. Capiebam animo non mediocrem uoluptatem, id est, lactabar.
 Capere uim: uide, acrimoniam.
 Capere utilitatem. Cice. Sic utilitates ex amicitia maxime capiuntur.
 Capere usuram corporis uxoris alterius, adulterium committere. Plaut. Usuramque eius corporis cepit sibi.
 Capere uultum, ex natura adipisci. Ouid. i. Vultus capit illa priores. In Phor. Capere nouum uultum.
 Capere uirtutem, amplecti, Plautus.
 Capere uirginem ex aliquo loco, Terentius.
 Capere ex insidijs. Cic. Quum Cos. iterum in Africa ex insidijs captus esset. Capere in caput, Plaut.
 Capere in fidem. Cic. Qui ciuitates aut nationes deuictas bello in fidem cepissent.
 Capere in manum. Terent. Si suste in manum cepero.
 Capere, pro intelligere. Cic. Vtrunq; pro mea sapientia capio.
 CAPI, pro delectari, affici, non resoluitur per actiuum: ut, Capi amore, diuitijs, dulcedine pecunie uel cantus, facetijs, forma, imagine, lepore, pulchritudine, quaestu, splendore bonorum, splendore nominis, uoluntate.
 Cepit me amor eius, non dicimus. (ptate.
 Capi, pro decipi: ut, Capi astutia, astu, blanditijs, cupidine, dolis, dementia, errore, furo, ignorantia, imagine falsa, promissis, &c. Salustius: Animi molles & atate

OBSERVATIONES.

etate fluxi, dolis haud difficulter capiebantur.
 Capi, pro priuari: ut, captus mente, membris, oculis, auribus. Captus est, Adagium sapit.
 CAPESSERE Rempub. est administrare, gubernare. Salustius: Expergiscimini aliquando, & cape site Rempublicam, id est, defendite.
 Capeffere se aliquo. Plautus: Quò nunc capeffis tua hinc aduersa uia cum tanta pompa?
 Capeffere passum. Cic. Enumerare possum ad eum passum capeffendum conficiendumq;, &c.
 CAPTARE aliquem, desiderare. Idem: Quem non mediocriter captat. Captare amicitiam alicuius.
 Captare aëra. Verg. Auribus aëra captat.
 Captare beneuolentiam. Cic. Ab aduersariorum persona beneuolentia captabitur.
 Captare consilium. Terentius: Quid cum eo consilij captet, in Andria.
 Captare coenam, Martialis.
 Captare frigus opacum, Vergilius i. Aecloga.
 Captare familiaritatem alicuius.
 Captare honores, est uenari ambitionem.
 Captare hereditatem.
 Captare impudicitiam aliquem, ad impudicitiam prouocare, Plaut. Captare largitiones.
 Captare lacertas. Cic. Ad lacertas captandus tempestates non sunt idoneæ.
 CAPTARE misericordiam. Idem: Quum misericordiam captare mores nouos, Plaut. (captat.
 Captare nomen imperatorium. Cic. Non tam captas imperatorij, q; cupiens militibus satisfacere.
 Captare pocula. Horatius: Tantalus a labris sitiens fugientia captat Pocula.

LATINI SERMONIS

Captare præmia. Idem: lucunda captat præmia.
 Captare prædam, feram, canes uenatici dicuntur.
 Captare risum. Cic. Epicurus uero ea dicit, ut mihi
 quidem risus captare uideatur.
 Captare sermonem, auscultare. Terent. Ita animum
 cepti attendere, hoc modo sermonem captans.
 Captare uoluptatem ex aliqua re, Plin.
 CEPTI, presentis significationem obtinet.
 DISCEPTARE, uerbum est eorum potius, qui inter se
 litigant, quam qui iudicant. Disceptor uero iu-
 dicum est potius, quam litigantium.
 Disceptare cum aliquo iure æquo. Cic. Ut sibi cum pale-
 stritis, hoc est, cum populo Syracusano æquo iure di-
 sceptare liceat.
 Disceptare de. Cic. Non consilijs neque autoritatibus
 nostris de iure publico disceptare.
 ACCIPERE auditionem. Cic. Romam cum uenissem,
 tenuem quidem auditionem de ea re accepi.
 Accipere auditione aliquid, Cic.
 Accipere auribus, est audire, in Hecyra.
 Accipere auribus æquis laudes alterius, Plin. pro
 auidè audire.
 Accipere auribus aliquid. Cic. Nunc primum hoc
 aures tuæ crimen accipiunt.
 Accipere animo æquo, Salust. in Catil.
 Accipere animis, est probè perpendere. Verg. 3. Aen.
 Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.
 Accipere animum quietum in aliquem, Verg.
 Accipere beneficium. Cic. Gratus esse debet, qui ac-
 cipere beneficijs, in Adel. (cipit beneficiũ.
 Accipere calamitatem. Cic. Calamitate accepta ma-
 iores animos habuit, quam unquam rebus secundis.
 Acci-

OBSERVATIONES.

Accipere causam, excusationem admittere, litem sus-
 cipere. Cic. Quam nos causam non accepissemus?
 Accipere conditionem, in Andria.
 Accipere cognitionem. Cic. Accepit ab his cognitio-
 nem deorum.
 Accipere consulem. Cic. De plebe consulem non acci-
 pimus. (piebant.
 Accipere consulatum, Plin. (piebant.
 Accipere contumeliã. Idem: Tanta contumelia accepta.
 Accipere corde. Plaut. Haud satis meo corde accepi
 Accipere cladem. Liu. Post acce- (querelas tuas.
 ptam proxime pugnae cladem.
 Accipere cruciatu aliquem. Plaut. Nisi effecero, cru-
 ciatu me accipito carnifex.
 Accipere curas.
 Accipere disciplinam, discere, Caesar.
 Accipere damnum, detrimentum, dolorem, Cæs. Cicero.
 Accipere dictum. Cic. Et hoc simul accipe dictum.
 Accipere dictoria. Accipere epistolam, Cic.
 Accipere dolo malo aliquid.
 Accipere excusationem, expurgationem, excusatum hæ-
 Accipere fama aliquid, Cicero. (bera.
 Accipere fidem, est habere fidem. Vergil. s. Accipe,
 datque fidem.
 Accipere frenum. Accipere fiduciam, Cic.
 Accipere foedera, Salust.
 Accipere fando. Plaut. Neque fando unquam accepit quisquam.
 Accipere foenore, in Curcul.
 Accipere hominem quibus dictis meret. i. conuenire,
 Accipere honores, Cic. (Plaut.
 Accipere hilari ingenio. Cic. lepto.
 Accipere iniuriam, ignominiam, pro pati, Cic.
 Accipere iussa, est ad exequendum subire, Florus.
 Acci-

LATINI SERMONIS

Accipere imperium, iugum, est subijci, Liu. Cic.
 Accipere iudicium. Cic. Quum is iudicium acciperet
 pro Quintio. i. Quintij personā in iudicio praestaret.
 Accipere legem, ludos, pro placere.
 Accipere laetitiam, libertatem, inimicitias, Salust.
 Accipit liquorem terra, Plinius.
 Accipere leges amandi, non dare, Plin.
 Accipere literas eodem exemplo, id est, eiusdem tenoris. Binus a te accepi literas eodem exemplo.
 Accipere lumen. Cic. Luna accessu suo & recessu suis lumen accipit.
 Accipere magistratum, mandatum.
 Accipere memoriam. Cic. De quibus memoriam accepimus, id est, recordamur.
 Accipere multis uerbis malē aliquem, uehementer obiurgare. Cic. Homines multis uerbis malē acceptos dimisit.
 Accipere memoria. Cato: A maioribus memoria sic
 Accipere metum, metuere, in Eledut. (accepi
 Accipere malum. Plin. Dedi malum, & accepi.
 Accipere morem. Cic. Praclarum a maioribus accepimus morem.
 Accipere aliquem malis, miseris aut indignis modis, est uerberibus afficere. Terent. Indignis quum ego met sum acceptus modis.
 Accipere noctem, pro dormire, poetikum, Verg. 4.
 Accipere nomen, est rationem habere, Liuius.
 Accipere offensionem, omen, onus, opinionem, orationem. Cic. Ipsa terga declarant non esse ad onus accipiendum figurata. Caesar: Accepra oratione eorum, Caesar obsides impetrat, id est, audita.
 Accipere obsidem aliquē, Plin. Accipere oculis, Cic.

Acci

OBSERVATIONES.

Accipere palmam, potestatem, prouinciam, praepetam, promissum, pecuniam.
 Accipere plagam, uulnerari. Cic. Sanē plagam odiosam acceperat. (bitror.
 Accipere praedem. Cic. Me praedes accepturum ar.
 Accipere personam, in sacris frequens, pro alium alij praeferre, non iustitiae nomine; sed singularis amoris aut muneris.
 Accipio quod dat, gratum est quum adduci nō potest, ut totum concedat, dat tamen aliquid, Cic.
 Accipere rogationem, Rempublicam, rudem.
 Accipere repulsam, repelli.
 Accipere aliquem regio apparatu.
 Accipere salutem. Cic. Audierat ex illo se a me bis salutem accepisse.
 Accipere satisfactionem, sermonem, Plaut. Huius sermonem accipiam, in Asin.
 Accipere societates, sordes. Cic. Has a nostro Q. Titinio sordes accepimus. i. hanc ignominiam.
 Accipere scommata, Horat. lib. 2. Sary. 7.
 Accipere sumptus, id est, suscipere.
 Accipere tabellarium. Accipere tela scuta.
 Accipere iustum tempus, Plinius.
 Accipit nos terra, pontus. Verg. 3. Eadem uos ubera laeto Accipiet reduces.
 Accipere uadem. Cic. Quum me pro adolescentulo accipere puero Respub accepisset uadem.
 Accipere uim, uires. Ci. Omne animal ad accipiendam uim externam & ferendam paratum est, Plin.
 Accipere uoluntatem. Cic. Quum par uoluntas accipitur & redditur. i. mutuum. (accipiunt.
 Accipere uoluntatem, uulnus. Verg. 3. Fulnera uoluntatem
 Accipere

LATINI SERMONIS

Accipere à maioribus. Cic. A maioribus nostris accepimus. In And. Accipe à me hunc otius.
 Accipere ad se aliqd. Plaut. Accipia hanc ad me litē.
 Accipere omnia ad contumeliam, in Adelp.
 Accipere ad se aliquem. Plaut. Leno accipiet ad se auri cupidus. Idem: Accipit ad se, haud secus quam si ex se simus natae, id est, domi suae.
 Accipere aliquid ad sententiam. Cic. Quum ad uerbum, non ad sententiam rem accipere uideare.
 Accipere de aliquo. Idem: Sed quod de illo acceperunt, possessiuè est.
 Accipere ex ea parte. Cic. Item in Amp. Ex tua accipi manu paterā. In Asi. Ex te argentū acceperit.
 Accipere aliquem in amicitiam.
 Accipere in aliquam partē aliquid, Ter. Ci. Tu uerò in malam, pessimam, optimā, ut ramuis, utram, &c.
 Accipere in ciuitatem aliquem. Idem: Hernicos in ciuitatem etiam acceperunt.
 Accipere in muneribus aliquid. Nemo possit uerè dicere, assē aut eò plus in muneribus me accepisse, id est, uel assē donatum fuisse.
 Accipere tibi cinas in nuptias, id est, ad nuptias celebrandas, Plaut.
 Accipere in prandio. Plaut. Ira lepidè nitidèq; in prandio accepisti apud te, ut semper meminerim.
 Accipere aliquem in fidem, Salust.
 Accipere in se contumeliam, Terent.
 Accipere in deditionem, militare est, Plin.
 Accipere aliquem inter oratores. Plaut. In Sticho. Haud æquum est, te inter oratores accipi.
 Accipere pro malefactis aliquem, tractare. Plaut. Ego pol te istis tuis pro dictis & malefactis surci-

fer

OBSERVATIONES.

fer accipiam, id est, tractabo ut meritis es.
 Accipere admirabiliter aliquem. Cic. Nos Asia accepit admirabiliter.
 Accipere aliorum atq; Teren. Ne' ne aliorum, atq; ego feci, acceperit.
 Accipere aliquid aliter atq; est, In Fleaut. (ūs.
 Accipere asperè. Ci. Quāto nūc idē accipiet asperi.
 Accipere aliquem ampliter, bene, cōmodè, clemēter, honorificè, haud familiariter, hilarè, leuiter, lepidè, liberaliter, lautè, magnificè, nitidè, prolixè, &c.
 Accipere pro bene tractare.
 Accipere aliquid duriter. Cicero: Durius accipere hoc mihi uisus est.
 Accipere grauitè senectutem, uulgò, dissolentiam habere senectutis, Plinius.
 Accipere aliquem moderatè. Ci. Eate moderatè accepisse, id est, tulisse æquo animo.
 Accipere publicitus. Plaut. Hospitio publicitus accipere seuerè facinus alterius, id est, supplicium acerbè sumere, Cic.
 Accipere pro animaduertere. Hor. Agedum pauca accipe contra. (dias.
 Accipere pro audire. Ver. Accipe nūc Danaum insti.
 Accipere pro intelligere. Ter. Non rectè accipis. Addimus interdum pro eodem animū, rem, sententiam, & similes accusatiuos.
 Acceptum ferre uel referre, est habere pro recepto ab aliquo, aut expensum reddere, aut gratum habere, Hadrianus.
 Aucupari, propriè aues captare.
 Aucupari opiniones hominum. Ci. Aliorum errantè opinionem aucupentur.

Aucupari

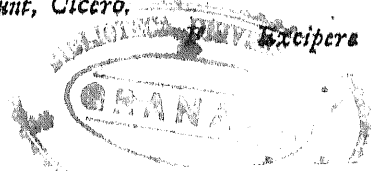
LATINI SERMONIS

Aucupari orationem. Cicero: *Vt omni ex genere orationem aucuper.*
 Aucupari rumores. Cicero: *Qui imperitorum hominum rumusculos aucupati.*
 Aucupari syllabas, similitudinem, uerba, Cic.
 Aucupari sermonem alicuius, in Mostel.
 Aucupari tempus. Cic. *Quum præsertim tam multâ occupationem eius obseruent, tēpusq; aucupentur.*
 Aucupari ex insidijs quid agatur, in Asina.
 ANTEcapere famam, frigus, &c. Salust. *Dormire priusquam somni cupido esset: non famam, non sitim, neq; frigus, neq; lassitudinem operiri, sed ea omnia luxu antecapere, id est, edebant, bibebant, se calefaciebant, quiescebant, antequam fames, sitis, frigus, lassitudo aduenisset.*
 Antecapere multa. Salust. *Priusquam legiones scriberentur, multa antecapere, quæ bello usui forent.*
 Antecapere noctem. Idem: *Noctem quæ instabat antecapere.*
 Antecapere tempus. Sal. *Maximeq; festinans tempus legatorum antecapere.*
 CONCipere, proprie seruare, continere.
 Concipere amorem.
 Concipere animo, deliberare, cōprehendere, Quintil.
 Concipere cupiditatem auribus. Cic. *Auribus tu tantam cupiditatem concepisti, id est, ita uehementer ex auditu affectus es.*
 Concipere dolorem animi, mœrorem, tristitiam, gaudia, iram, furorem, ignes, &c.
 Concipere dedecus. Cic. *Quod & ipsa senectus concipit dedecus.* Concipere dulcedinem animo, idem.
 Concipere fraudē. Idem: *Vel in Repub. uiolanda fraudes inexpliabilis concepissent.*

Conci-

OBSERVATIONES.

Concipere fœdus, Vergil.
 Concipere inimicitias, Cæsar.
 Concipere infamiam, turpitudinem, Cic.
 Concipere iusurandum, iurandi modum & formam sibi excogitare.
 Concipere maculam. Cic. *Ex quo, si qua macula concipere iustitiam, Idem.* (cepta est.
 Concipere metum, metuere, Plaut. *Maiorem in modum in sese concipiet metum.*
 Concipere mortem præcordijs. Cic. *Quum iam præcordijs conceptam mortem contineret.*
 Concipere odiū. Cic. *Concipere oculis, uidere, Plaut.*
 Concipere periculum. Cic. *Hoc quod conceptum Resub. periculum parturit, consilio discutiam.*
 Concipere scelus, malum statuere, Idem.
 Concipere semen herbarum, Cic.
 Concipere spem, de aliquo sperare, Plin.
 Concipere sitim, esuriem, Ouid. s. de Cerere.
 Concipere uitium. Cicero. *Non solum uitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem.*
 Concipere uadimonium. Idem: *Negant quenguam esse qui uadimonium cōcipere posset. Vide uadari in ap.*
 Concipere uerba. Plaut. *Vt concepisti (paratu. uerba, uiginti minas dabin?*
 Conceptis uerbis iurare, est ad alterius præscriptū & uoluntatem iurare, Hadrianus.
 DEcipere. In And. *Deceptus sum, at non defatigatus.*
 Deceptus sum in eo. In Asin. *Mibi credidit, neq; deceptus in eo.*
 EXcipere aliquem. *Qui excipiat eos qui de suis manibus effugerunt, Cicero.*

LATINI SERMONIS

Excipere aliquem cœna, conuiuio, domo, prandio.
 Excipere aliquem medijs amplexibus.
 Excipere aliquid, cauere, præscribere. Cice. In ea re
 alij plura, alij pauciora excipiūt. Itē: Nominatimq̃
 lex exciperet. Itē: Quorū in fœderib. exceptū est.
 Excipere aprum, ursum: uide, Insi dijs.
 Excipere conuiuas, hospites.
 Excipere clamoribus aliquid. Plin. Quam teneris cla
 moribus excipiantur.
 Excipere clamorem, est reclamare. Verg. 9. Clamo
 rem excipiunt socij.
 Excipere quicq̃ calamo, est ex ore alterius scribere.
 Excipit nos casus, infortuniū, si quando ex animo nō
 cedit. Vergil. 3. Heu quis te casus delectam coniuge
 tanto Excipit? pro suscipit.
 Excipit me fabula, id est, detinuit.
 Excipere furem, celare, In Aulu.
 Excipere gremio uel sinu puerum.
 Excipere honore. Plin. Quum suffragatorum nomi
 na honore, quo solent, exciperentur.
 Excipere hostes. Cæsar: Quos in pabulatione pau
 cis antē diebus exceperat.
 Excipere imperum alicuius. Cic. Tuum multorumq̃
 propter te inflammatum in bonos omnes imperum
 meo corpore excepi.
 Excipere incautum, pro opprimere, Vergil.
 Excipere insidijs aliquem, circumuenire, dolo captu
 re. Aeglo. 3. Non ego te uidi Damonis pessime ca
 prum Excipere insidijs?
 Excipere ictus, defendere, gladiatorum est.
 Excipere labores. Cic. Quum omni iam fortuna pro
 sperè functus, labores etiam magnos excepisset.

Excipit

OBSERVATIONES.

Excipit nos litus, ubi descendimus ex nauī. Sic, Ex
 cipit nos patria, cœlum, &c.
 Excipere laudem. Cic. Posteaquam uidit illum exce
 pisse laudem, id est, inuenisse.
 Excipere laudes alterius auuidissimis auribus, Plin.
 Excipient memoriam illius uiri omnes anni cōsequen
 tes, id est, perpetua erit illius memoria, Cic.
 Excipere aliquem morte, interficere, Verg. 10.
 Excipere naues. Cic. Onerariæ omnes ad unam a no
 bis sunt exceptæ, id est, captæ.
 Excipere osculo. Plinius: Gratum erat omnibus quod
 senatum osculo exciperes.
 Excipere orationem. Acon. Manet illa quoq; exce
 pta oratio, id est, quæ quum diceretur, scripta est.
 Excipere plagas. Cice. Excipientes grauissimas pla
 gas, & ferentes silentio.
 Excipere rorem nocturnum, colligere, Cæsar.
 Excipere tela. Cic. Omnia tela excipiat necesse est.
 Excipere uoluntatem alicuius. Idem: Ad excipien
 das eorum uoluntates.
 Excipere uerba dicentis. Cicer. Multis audientibus,
 qui oia eius uerba exciperēt, literisq̃ mādauerint.
 Excipere ex prætereūte aliqd. Idē: Nunc nisi si quid
 ex prætereūte uiatore exceptū est, scire nihil possu
 Excipere ex sermone alicuius. Cic. Nos ali
 (mus. quid ex sermone uestro memoria dignum excipere
 possumus, id est, capere.
 Excipere, colligere. Marti. Ventris onus misero nec
 te pudet, excipis auro.
 Excipere, pro intelligere. Aeneid. 4. Motusq̃ excē
 pit prima futuros.
 Excipere, pro interpellare, aut alio eloquio dicere.

R a Vergil.

LATINI SERMONIS

Vergilius: Tum sic excepit regia Iuno. Cicero: Hunc Labienus excepit, id est, statim sub eius sermonem loqui cepit, quasi oratione eius excipiens. Excipere pro separare. Verg. Ipsum illum clypeum, cristasq; rubentes Excipiam.
INCIPIO & **INCEPTO**, nota. Terent. Si cum illo inceptas homine. i. litigabis. Idē: Quae incepta a paruis. Incipere turbam inter aliquos. Terent. Iam tum inceperat turba inter eos.
INTERCIPERE literas, Cicero.
Intercipere, quasi totum capere. Terent. Quod nos capere oportet, haec intercipit, ubi Inter auget. Intercepit obliuio. Plin. Intercipere pomū adiectum. Intercipere regnum, occupare, Idem. Intercipere uictoriam, Plin. Interceptus mortalitatem, Idem.
OCICIPERE. Ter. Si quid narrare occepi. i. incepti.
Occipere quæstum. In And. Quæstum occipit. Item: Quando eum quæstū occeperis. i. turpe lucrū.
OCUPARE, est rem in medio positam ante ceteros capere.
Occupare agrum, locum, possessionem, regnū, urbem, ui capere. Liui. Urbem hanc accepi, non occupauit. Occupare animū. Ci. Desperatio rerū, omnium regū & populorum animos occuparat, id est, inuaserat. Occupare animum in studijs bonarū artium. In prol. Hecy. Ita populus studio stupidus in funambulo animum occuparat, id est, detinebat. Occupare argentū, pecuniā fœnore, collocare in fœore. Occupatus alio amore, In And. i. impeditus. (nus, Ci. Occupare consilium, inuenire. In Men. Hæreoni occupo aliquod mihi consilium.

Occu-

OBSERVATIONES.

Occupare extremum. Horat. Occupet extremum scabies, mihi turpe relinqui. Adag. quo uicti ridentur. Occupare rem suam. Cic. Quorum magnæ res aguntur, in uestris uectigalibus occupata.
Occupare mortem. Terent. in Andr. Mors continuo ipsam occupat.
Occupare metum. In Rud. Occupat membra mortis.
Occupare se negotijs. (metus.
Occupare se ad aliquod negotium. In Pseud. Ne quod te ad aliud occupes negotium.
Occupare timorem. Casar: Timor omnem exercitum occupauit, id est, inuasit.
Occupare occupatum. In Rud. Qui oratione hic nos occupatos occupes. Occupare Rempub, Salust. Occupatus alia sollicitudine, in Phorm.
Occupare cum infinitiuo, pro præuenire: ut, Occupa foras exire. In Rud. Occupas præloqui. Varro: Priusquam responderem, foris nescio quis occupat res indicare. Liuius: Occupant facere bellum.
Occupare, tenere, possidere. Verg. 6. Occupat Aeneas aditum.
PRÆOCCUPARE uel **OCCHIPARE**, est quum præuenimus rem dicere, ne alij nobis obijciant. Vereor ne nox occupet. Cicero: Quas partes ipse mihi sumpserim, eas præoccupauit oratio tua.
PRÆOCCUPARE timorem. Cæs. Sic omnium animos timor præoccupauit.
PRÆOCCUPARE uias. Idem: Ne ab equitatu Romanorū uia præoccuparentur.
PERCIPERE, capere, intelligere, sentire significat.
Percipere animo aliquid, Cicero. (res.
Percipere beneficia, lætitiā, odiū, uoluptatē, utilita-

F 3

Perci-

LATINI SERMONIS

Recipere fruges. Percipere fructum.
 Percepit fames mihi misero medullam uentris, id est,
 abstulit, Plaut.
 Percepit mihi misero horror mēbra dictis tuis, Plau.
 Percipere nomina ciuium, est memoria tenere, Cic.
 Percipere opinione aliquid, opinari, idem.
 Percipere oculis, uidere, Cic.
 Percipere philosophiam, idem.
 Percipere sensum. Cice. Est id et atis, ut sensum iam
 percipere possit ex moerore patrio. i. dolore sentire.
 Percipere usu aliquid. Idem: Quoniam usu percepta
 sunt, nostra ducamus, id est, in usum recepta sunt.
 Percipere, cognoscere, intelligere. Plautus: Ne quod
 hic agimus, herus percipiat fieri.
PRAEcipere pecuniam mutuam ab aliquo insequen-
 tis anni, est anno antè capere, Caesar.
 Praecipere cognitionem, Cic.
 Praecipere de re aliqua. Idem: De actione quaedam
 breuia praeccepta gustaram.
 Praecipere, animo reuoluere. Vergil. Omnia praeccepi,
 atq; animo mecum antè peregi.
 Praecipere hostem, praeuenire. Vbi Vergil. hoc uerbo
 usus est pro externo gestu exhibere, quo pacto tra-
 ctaremus hostem, feram, si sic occasio daret.
PRAEcipitare, transitium & absolutum est.
 Praecipitat hyems, sol, nox, id est, ruit, instat.
 Praecipitat Resb. quum praiceps ruit & debilitatur.
 Praecipitante iam & debilitato metu tribunatu, au-
 spitiorum patronus subito extitisti. i. moriente fini.
 Praecipitare se ex aliquo loco. (ente, Cic.
 Praecipitare ex altissimo dignitatis gradu, Cic.
RECIpere quimum. In Adcl. Animum recepi.

Reci-

OBSERVATIONES.

...cipere annos. Cic. Valde carè aestimas tot annos,
 quot ista aetas recipit.
 Recipere anhelitum, in Epid. Plaut.
 Recipere amicum. In Hecy. Isthaec quidem contume-
 lia est, hominem amicum recipere ad se.
 Recipere causam alicuius. Cic. Recepi causam Si-
 cipit, aliquid. Plaut. Ni illum re- cilia.
 cepit, nihil est quod me recipiam.
 Recipere casum. Caesar: Plures rem posse casus reci-
 pere intelligebat.
 Recipere domum aliquem. Cic. Fugientem latronum
 vela & minas recepit domum. (Stolas recepi.
 Recipere epistolas, literas. Idem: A te heri duas epi-
 Recipere ferrum, telum, &c. Cic. Ferrum recipere
 iussus, collum contraxit.
 Recipere honorem ab aliquo. Idem: Ne honorem qui-
 dem a se recipere uellem.
 Recipere iocos, sales, scommata.
 Recipere legiones, Cic. Recipere mandatum, idem.
 Recipere mentem, aut recipere se mente. Ouid. s. Et
 nondum me tota mente recepi.
 Recipere nomen. Cic. Sese eius nomen recepturum.
 Recipere oppidum, & recipi oppido. Cas. Oppido ac
 portu recepti non erant.
 Recipere posticulum. Plaut. Posticulum hoc recepit,
 quum aedes uendidit, id est, excepit.
 Recipere se, redire. In Phorm. Ibo ad portum, quoad
 ad se recipiat frater.
 Recipere se domum, rus, est ire, proficisci.
 Recipit nos domus, militia, patria, &c. si quando re-
 Recipere talionem. (dimus.
 Recipere se ad coenam, ad domum, ire.

R 4

Reci-

LATINI SERMONIS

Recipere se ad aliquem. Cic. Si uis homo esse, recipere te ad nos, ad quod tempus confirmasti.

Recipere se ad ingenium. Plaut. Ad ingenium uetus uersutum te recipis tuum.

Recipere se ad bonam frugem, Cic.

Recipere ad se, faciunda suscipere. Terentius: Ad me recipio, faciet, id est, promitto. Verg. Sic ore effata recipiet ad sese.

Recipere aliquem in amicitiam, in consortium suum, in familiaritatem, in necessitudinem, in gratiam, in gregem suum, &c. Cic. Terent.

Recipere in ciuitatem. Cic. Gentes uniuersae in ciuitatem sunt receptae.

Recipere aliquem in custodiam, in Rud.

Recipere se in principem, Plin. in Paneg.

Recipere in hyberna milites. Cic. Ne in hyberna milites reciperent, magnas pecunias dabant.

Recipere in deditiōem. Cæsar: Se in deditiōem ut recipiant, petunt.

Recipere in se aliquid. Cic. Illud, quod supra scripsi, id in me recipio.

Recipere in fidem. Cæsar. Sese eos in fidē recepturum, & conseruaturum dixit. Id autem erat patronorum, clientum uerò conferre se in fidem.

Recipere in literas aliquid. Cic. Illi reciperent in suas literas publicas præclaras proscriptiones & emptiones tuas.

Recipere se in patriam, in portā, in tectum, &c. Ipse me Laodiceam recipiebam.

Recipere se in orbem. Cæsar. Præsentissimo animo pugnans in orbem se recepit ad radices montium.

Recipere se ex loco aliquo. Cicero: Quum ad hyemem

OBSERVATIONES.

me ex Cilicia recepissem.

Recipere se ex fuga. Cæsar. Quem turpiter se ex fuga recipientem.

Recipere se ex timore. Idē. Nostri ex timore sese re-

Recipere se ex opere, in Men. (ceperunt.

Recipere, liberare. Vergil. Medioq; ex hoste recepti.

Recipere, promittere. Cecinna: Librum ea conditione daret, si reciperes te correcturum.

Receptui canere, uide cano.

Suscipere amorem, animum, aut horitatem.

Suscipere bona. Suscipere bellum.

Suscipere curam, consilium, contentiones, consulatum, cohortationem.

Suscipere dedecus, delectū, dolorem, mœrorē, luctum.

Suscipere agritudines, exilium.

Suscipere filium, liberos ex aliqua, gignere. Suscipere fraudem, flagitium. Suscipere fidē, promittere.

Suscipere inimicitias, inimicos, inuidiam, impunitates

caussa alicuius, uel pro aliquo. Suscipere iter.

Suscipere labores. Suscipere maculam, maleficium.

Suscipere negotium, onus, offensas, orationē, officium

Suscipere parricidium. (amici.

Suscipere patrociniū, partes alicuius, personam alicuius, patriam.

Suscipere poenam scelere dignam, id est, dare.

Suscipere profectiōē, propugnatiōē, proscriptionē.

Suscipere querimonias.

Suscipere religionem, Reipubl. salutem, scommata.

Suscipere scelus.

Suscipere seueritatem, id est, sumere.

Suscipere simultates.

Suscipere uotum deo, nouere. Suscipere uigilias.

R 5 Susci-

LATINI SERMONIS

Suscipere uerbum, uocationem, uoluptatem.
 Suscipere in alteram aurem, ex parte suffragari.
 Suscipere in se selus. Suscipere se in procurationem.

CAREO.

Caremus ijs rebus, quarum usus nobis opus est.
 Carere febrī, dixit Cic. Et si mihi nunciauit te plane
 Caruit ne te febris heri? Plaut. (febrī carere.
 Carere foro, Senatu, publico, est non uenire in forum,
 &c. Cic.

Carere luce forensi, est causas non agere, Cic.
 Carere rebus urbanis. Carere Roma, est abesse.

CARPO.

Carpere, est carptim diminuerē: Poëtis uerbū pecu-
 Carpere agmen. Cæs. Equitatu præmissō, (liare,
 qui nouissimum agmen carperet.

Carpere auras uitales, poëticum, uiuere. Verg. Haud
 credo inuisus coelestibus auras Vitales carpis.

Carpere bellissimum quodq; pro assumere, eligere. In
 Adel. Vnum quodq; quod erit bellissimum, carpam.

Carpere cibum. Ouid. Carpe cibum digitis, est qui-
 dam gestus edendi.

Carpere coronam. Pythag. Coronam ne carpsēris, id
 est, leges ciuiles serua.

Carpere dente aliquid. Cic. Non illo inimico, sed hoc
 maledico dente carpunt. i. prosequitur maledictis.

Carpere diē pro in usum cōuertere, Horat. lib. i. Oda.

Carpere flores. Cic. Omnes undiq; flosculos carpam,
 id est, deligam.

Carpere famam hominis, est denigrare.
 Carpere fuga aliquem locum, fugere. Vergil. Et acri
 carpite præta fuga. (pascētis.

Carpere gramina. Vergil. Salices carpetis amaras. i.
 Car-

OBSERVATIONES.

Carpere gyrum. Verg. Carpere mox gyrū incipiat.
 Carpi cæco igni, pro affici amore aut torqueri. Ver-
 gil. 4. Cæco carpitur igni.

Carpere linum, è terra uellere. Carpere lupulum.
 Carpere lanam, pensum, est nere. Vergil. Carpentēs
 pensa puella.

Carpere uices, poma, pyra, uuas, &c. Verg. Carpentēs
 tua poma nepotes.

Carpere obliuiones nos dicuntur, ubi abimus in obli-
 uionem, Horat. 2. Carpi obliuione, est obliuisci.

Carpere quietem, somnum, soporem, dormire. Vergil.
 Placidum carpebat fessa soporem Corpora. Idem 7.
 Iam mediam nigra carpebat nocte quietem.

Carpere uocibus aliquem, maledictis prosequi. Cæs.
 Sed etiā nostrorū militū uocib. nōnihil carperetur.

Carpere uiam, iter, ire, proficisci. Verg. Noctē, die
 rutum carpe uiator iter.

Carpere uires, auferre, diminuerē. Verg. Carpit enim
 uires paulatim, uritq; uidendo Foemina.

Carpere, frui. Persius: Genio carpamus dulci, id est,
 fruamur rebus dulcibus.

Carpere, reprehēdere. Martial. Carpere uel noli no-
 stra, uel aede tua. Ouid. Nō illud possit carpere liuor

Ne Momus quidem carpit. (edax.

Carpet citius aliquis, quam imitabitur. De re inimi-
 tabili dicitur.

DECERPO, DISCERPO, ex compositione, quid
 significant, collige.

EXCERPO, potiora deligo.
 Excerpere bona. Terent. Tu id quod boni est, excer-
 pis, id est, excipis.

Excerpere commodissima, Cicero: Quod quisq; com-
 modissi-

LATINI SERMONIS

modiſſimè præcipere uidebatur, excerpſimus.
 Excerpte ex. Cic. Se excerpte ex ijs iſſis, ſi quid
 ineſſet boni.

CAVEO.

Cauere, eſt cautionem rei adhibere: dicimusq; cauere
 alicui, aliquid, aliqua re, ab aliquo, de aliquo.
 Cauere aliquid, uitare. In Eunuchis: Quod cauere poſ-
 ſis, ſtultum eſt admittere. Item cum datiuo & accu-
 ſatiuo. In Bacch. Quid iſti caueam?
 Cauere capite, eſt capitis periculo ſe obſtringere, Pl.
 Cauere inſidias. Cic. Fecerat certiore, ut caueret
 Cauere intemperantiam, idem. (inſidias.
 Cauere loco ſibi. Terent. Ipſe ſibi cauit loco.
 Cauere malo. In Perſa: Malo cauere meliùs eſt.
 Cauere teſtamento aliquid. Cic. Idq; teſtamento ca-
 uebitis.
 Cauere uitium. Idem: Huic ſimile uitium in geſtu mo-
 tuſq; caueatur.
 Cauere ab aliquo. Cic. Niſi priùs à te caueo, &
 Cauendum ab eo, qui ſemel impoſuit.
 Cauere ſibi ab aliquo, non ſe. In Eunuchis. Tibi ab iſto he-
 ra cauendum intelligo.
 Cauere de obſidibus. Cæſ. Quoniam in præſentia de
 obſidibus cauere inter ſe non poſſent.
 Cauere de pecunia. Obſidibusq; de pecunia cauent, id
 eſt, dant obſides, quoad pecuniam diſſoluant.
 Cauere ne. Terent. Id cauit, ne unquam inſamiae ea res
 ſibi eſſet.
 Cauere ſine ne. Terent. Caue te triſtem ſentiat. Cic.
 Caue autem putes quicquam.
 Cauere ut. In Bacch. Quid iſti caueã? ut reuehat domũ.
 Caue, minãtis & prohibentis. Terent. Verbum ſi mihi
 unum

OBSERVATIONES.

unum præterquã quod te rogo ſaris caue. i. ne tibi.
 Caueri paſſiue. Ci. Cætera quæ quidem prouideri po-
 terunt, cauebuntur.
 Cautum eſt. In Capt. Tibi ne quæſtioni eſſemus, cau-
 tum intelligo.
 Cauto opus eſt. i. cauendum. Ibidem: Cauto eſt opus,
 ut ſobriè ſineq; arbitris, accuratè hoc agatur.
 PRÆCAUERE ſibi, eſt proſpicere. Terent. Hoccã
 tempus præcauere mihi, haud te ulciſci ſinit.
 CAUSOR.
 Cauſari, eſt cauſam rei geſtæ adferre, in cauſam du-
 cere, impedimẽta excuſandi gratia adferre. Inertes
 literarum, cauſantur aut frigus aut æſtum. Non eſt
 quod meam cauſeris negligentiam.
 Cauſari tempeſtatem, fluminum uim, ualitudinẽ, pro
 eodem dicimus cauſificari, Vall.
 Cauſari, pro originem ducere. Boni mores cauſati-
 tur ex literarum ſtudijs. Morbus cauſatur ex cor-
 rupta natura.
 Accuſare, eſt criminari inferiorem aut æqualem.
 Accuſat, qui culpam impingit, ſiue apud iudices, ſiue
 priuatim.
 Accuſare ambitus. Ci. Ambitus alterũ accuſaret.
 Accuſatus capitis abſoluitur.
 Accuſare coniurationis, proprii inſontem.
 Accuſatus crimine hoc. Accuſas id me. i. eius facti.
 Accuſare inertiam alicuius.
 Accuſare maiestatis. Ci. Gabiniũ accuſauit maiestã
 Accuſare peculatus, Cicero. (ris.
 Accuſare rei capitalis apud aliquem, Cic.
 Accuſatus eſt repetũdarũ, ſupple pecuniarũ uel de re
 petũdis pecunijs, aut intellige quæſcunq; res prætorias
 Accuſa-

LATINI SERMONIS

Accusare de negligētia. Cic. Nō committā possibac,
ut accusare de epistolarum negligentia possis.
Accusare de aliquo. Idē: Hoc eō ad te scripsi, quōd
is me accusare de te solebat.
Accusare de ueneficijs. Idem: Sexcenti sunt, qui inter
sicarios, & de ueneficijs accusabantur.
Accusare in re. Cice. In ea re per Lucium Cæciliū
Scylla accusatur.
Excusare, expurgare. Est etiam defendere, afferrē
id quod fuit in caussa, quō minus aliquid factum sit.
Excusare calamitatē temporū, inopiam suam, Cæs.
*Excusare latrones, occupationes, penuriam tabella-
riorū, tempestatē, uentos aduersos, ualetudinē,* &c.
INCUSAT qui de moribus queritur ex postulat ue.
Incusare, est criminari superiorem teste Seruio, sed
non est perpetuō. Teren. Quid me incusēs Clitiphō
Intēperiē cœli incusantes. Incusare deū noli, Cato.
RECUSARE, est abnegare. Hor. Rem tentare pudor,
quam uires ferre recusant. Cic. Terra nunquam re-
cusat imperium.
Recusare molestiam. Cicer. Molestia nō recusanda.
Recusare supplicium, dolorem. Idem: Nullumq̄ recu-
sent nec supplicium nec dolorem.
Recusare ne. Cic. Et ne fieret uehementer recusauit,
id est, obstiti, restiti.
Recusare de. Idem: Non de seruitute, sed de conditio-
ne seruiendi recusatum est a nobis.
Recusare, uetare. Cic. Nec uerō recusabo, quō minus
omnes mea legant.

C E D O C E S S I.

Cedo uariae elegantiae uerbum est & significationis.
Cedere alicui arte, etate.

Cedo

OBSERVATIONES.

Cedere animo. Cic. Nec animo, nec beneuolentia, nec
patientia cuiusquam pro uobis cedam, id est, animo,
amore, patientia uinci non permittam.
Cedant arma toga. Cic. Cedere caussa, Idem.
Cedere curia. Cic. Cedam tibi in praesentia, foro, curia,
& sanctissimis deorum immortalium templis.
Cedere creditoribus, est ijs cuncta relinquere, Suet.
Cedere commodo, damno, dispendio.
Cede deo, id est, ne resiste, Vergil.
Cedit dies, pro labitur tempus, Cice.
Cedere exitio. Cedere alicui eruditione, eloquentia.
Cedere fama, est suo honori metuerē, Cic.
Cedere foro, est propter debita fugere, Iuuen.
*Cedere alicui foro uel curia, est alteri in foro locum
dare, munus suum relinquere,* Cicero.
Cedere gratia, est pulchritudine praecelli, Plin.
Cedere ius suū alicui, pro relinquere. Cedere lucro.
Cedere loco aut locum, est uinci seu dare locum.
Cedere alteri marito. Vergil. Et patrio Andromā-
chen iterum cefsisse marito. Sic domus cefsit alteri
domino, id est, in alterius possessionem.
Cedere naturae, est mori. Sal. Cedere periculo.
Cedere possessione. Ci. Nec sibi hortorum possessione
cefsisset.
Cedere pudori, locum dare. Idem: Item pudor ex pe-
ctore cefsit, id est, discepsit, Lucil.
Cedamus Phoebo, id est, morem geramus, Vergil.
Cedere prouinciam aliquam alicui, secundum Vallam.
Cedit pueritia iuuentae.
Cedere tempori, Cic. Cedere uita, mori, Idem.
Cedere urbe, patria, pro discedere.
Cefsit uictoria Turno, id est, uictor euasit Turnus.
Cedit

LATINI SERMONIS

Cedit mihi uiribus Ioannes.
Cedere ad factum, id est, ad effectum per duci, Plaut.
Cedere de Repub. pro discedere. Verg. Inuitus regi-
na tuo de litore cessi. Cedere è uita, Cic.
Cedere ex animo, ex sententia, ex uoto dicitur, cū rei
uoto respondet. Cedere ex ordine, Ver. 3. Aeneid.
Cedere in quæstum, in salutem rem dicimus.
Cedere pro accidere. Cæs. Nō omnia cedūt secunda.
Cedunt omnia prosperè, Cicero.
Cedere secus. Sal. Quia tentatū antea secus cesserat
Cedere, quando sortis uerbum est, significat in par-
tem uenire, ut: Res cedit mihi hæreditario iure. Si
cedit mihi iure Cæsario, prætorio, pontificali, Et
rat. Ouid.
Cedo cūm efflagitantis est, secundæ personæ uocem
habet pro dic, aut da, aut dare. Cicero. Cedo qui ue-
stram Remp. tam citò amissistis? Cedo dexteram u-
manum, pro da. Terent. Cedo quemuis arbitrum.
Cedo aquam manibus, id est, da, Plaut.
Abscedere, notum est, ut: Abscede paululum hinc.
Abscede hac. Abscessit è cōspectu meo. Abscedit in-
uis longè in alium. Abscedit ab eo in hac, Terent.
Abscesserit actutum dolor.
Abscedent decem minæ, id est, detrahentur.
Accedere, adire. Terent. Nunquam accedo quin ab-
te abeam doctior.
Accedere alicui, pro assentiri.
Accedere animum alicui. Ci. Cassio animus accessit.
Accedere animum ad aliqua. Idem: Accessit animus
ad meam sententiam.
Accedere annum. Ci. Ab alijs auditurus esses ante
fortium accessisse desiderio nostro & labori tuo.

Accu

OBSERVATIONES.

Accedere cumulum. Idem: Quam maximus bis literis
cumulus accedat.
Accedere dolorem. Cic. Dolor accessit bonis.
Accedere etatem alicui. Celsus: Illud uinum, cui ni-
hil adhuc etatis accessit.
Accedere febrem. Celsus: Quisq; febre liberatus est,
simulatq; ea uno die accessit. i. non redijt.
Accessit bis, huc, ad hæc, eodem, id est, adiungitur.
Accedere infamiam, id est, incurrere.
Accedere manum extremam operi. Cic. Manus ex-
tréma non accessit operibus eius.
Accedere periculum, subire.
Accedere pecuniam. Ter. Quia paulullū uobis acces-
sit pecuniæ, sublatis animi.
Accedere robur. Cic. Cū paululum iam roboris ac-
cessisset etati.
Accedere somnū. Celsus: Vel si somnus non accedit.
Accedere uoluntatem alicuius ad aliquem. Terent.
Voluntas uestra si ad poetam accesserit.
Accedere ad aurē aliqd. Ter. Ad aures haud inuitō
sermo mihi accessit tuus: gaudet aut accusatiuo cū
Accedere ad causam, est se adiungere liti. (ad-
Accedere ad corpus. Cic. Sicut ad corpus eius acce-
deret.
Accedere ad conditionem. Idem: Condemnari cum
istius inuidia infamiasq; malebant, quā ad eius con-
ditiones pactionesq; accedere.
Accedere ad consilium. Cato: Ad consiliū ne accessi-
ris antequam uoceris. Accedere ad eloquentiā.
Accedere ad ædes, ad hominem.
Accedere ad ignem. Terent. Accede ad ignem hunc.
Accedere ad locum aliquem. Cic. Cū ego noctu ad

G Hera-

LATINI SERMONIS

Heracliam accederem, id est, peruenirem.
Accedere ad malum. Terent. Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam. Plaut. Mihi malū ad malum accedit.
Accedere ad mores paternos, &c.
Accedere ad pedes alicuius. Cic. Ad pedes omnium sigillatim Clodio accedente.
Accedere ad phrasim elegantiozem. Erasmus ad Terentianam phrasim proximus accessit.
Accedere ad poenam, est supplicium sumere, i. Offic.
Accedere ad rationem aliquem. Cic. Cur ex tot creatoribus alijs ad istam rationem nemo accesserit.
Accedere ad rem coniectura, diuinando, Cicero.
Accedere ad scopum. Ioannes proximus ad scopum accessit.
Accessit ad senectutem eius ut cæcus esset, Cice.
Accedit ad meam sententiam, id est, mecum sentit.
Accedere ad societatem rei. Ci. Ad societatem inter gerrimorum, & maximorum periculorum accedat.
Accedit ad uanitatem authoritas, id est, uanitati si des adhibetur.
Accedere in cumulum. Cic. Accesserint in cumulum manubia uestrorum imperatorum.
Accedere in funus. Cic. Accedere quempiam uetat in funus aliorum.
Accedere in senatum. Idem: Ne antè in senatum accederem, quam rem confecissem.
Accedere propè ad aliquem. Cic. Si propius accessissem.
Accedere propè ad aliquid. Cic. Quod tam propè accederet ad similitudinem tuæ literæ.
Accedere propius, ad ueritatem. Cicer. Propius ad ea accedam, quæ à te dicta sunt.
Accedere proximè ad aliquem. Idem: Proximè accessit ad

OBSERVATIONES.

ad deos Clodius, propius quàm tu, cum ad ipsos penetrat.
Accedere proximè ad sapientiam. (rat.)
Accedere cominus ad aliquem. Cic. Ad te ut uideo cominus accessit. Accedere intro. Ter. Accessi intro.
Accedere pro addere. Hoc mæroris infortunio meo accessit, id est, additum est. Hoc accessit calamitatibus meis, uel ad calamitates meas.
ANTEcedere aliquem aliqua re. Cæf. Ne contra suam uoluntatē dimicare cogretur magnis itineribus antecessit. (antecedebat.)
Antecedere honore, etate, usu rerū. Cic. Vsu rerum
CONcedere, ire. In Heaur. Concede hinc domum.
Concedere alicui, locū dare. Ter. in Hec. Rus habitata abij, uobis concedēs. Ci. Cōcedat laurea linguæ.
Concedo tibi, id est, in tuam sententiam eo. In Phorm.
Nunquam ne concedis mihi?
Concedere alicui quæ uult. Cic. Concedere amicis quicquid uelint.
Concedere arti, dictis, factis, ingenio, sententia alterius. Nemini concedit in literarum experientia.
Concedere biduum. In Eunuch. Imperare nequeo hoc abs te, biduum saltem ut concedas solum.
Concedit dolor. Cic. Ut cum magnitudine medicinæ doloris magnitudo cōcederet. i. remitteretur.
Concedere factum alicui, condonare. Cæf. Se concedere id factum superioribus suis beneficijs.
Concedere fato uel fati, est mori, Plin.
Concedere naturæ, idem.
Concedere nox diei, pro die scit, in Amph.
Concedere partē octauam pretij. i. decurtare, Plin.
Concedere hinc à foribus paululū istorum, in Phor.
Concedere ab oculis, conspectum fugere, in Epid.

LATINI SERMONIS

Concedere ab ore alicuius. Idem: In Heaur. Concedas aliquò ab eorum ore aliquantisper.
 Concedere ad ianuam, ad dexteram, ire. In Aulula. Tantisper hinc ego ad ianuam concessero. In And. Concedo ad dextram.
 Concedere de suo iure, est ius suum prætermittere. In Adel. Metuisti si nunc de tuo iure concessisti paululum.
 Concedere de cupiditate. Cic. Et si de cupiditate nemini concedam.
 Concedere alicui de familiaritate, est alieniorem se præbere, Idem.
 Concedere de uita. In Tri. Neque illi concedam quicquam de uita mea.
 Concedere ex adibus, abire. In Hecy.
 Concedere in angiportum. Teren. Sed hinc concedam in angiportum hoc proximum, id est, huc recedam.
 Concedere in aliquid. Cic. Postquam Res. in paucorum potentiam, ius, atque ditionem concessit. i. peruenit.
 Concedere in certamen, ire certatum. Salust. In certamina rursus concedunt.
 Concedere in nomen alienum. Sal. Victi omnes in gentem nomenque imperantium concessere.
 Concedere in uoluntarium exilium, est patriam ultrò relinquere, Plin.
 Concedere in locum aliquem. Liui. Hostes in loca aliora concessere.
 Concedere intrò. In Eunu. Concedam hinc intrò.
 Concedere huc, isthuc. In Capt. Concedamus huc, id est, horsum. In Eunu. Concede isthuc paululum, id est, istorsum ueni uel secede. (nos diligant.
 Concedere ut. Cic. Conceditur esse uerum, ut boni bo
 Concedere, abire. In Hecy. Tempus est concedere.
 Concedere

OBSERVATIONES.

Concedere ꝑ dare seu exaudire usurpat ecclesiastici.
 Concedere absolute, uel cum datiuo, ꝑ permittere. Cic.
 Concedere quod facile est. Ter. Haud tibi hoc concedo.
 DECEdere, proprie est à mandato custodie sue loco recedere, Valla.
 Decedere exigat ablatiuum, nunc per se, nunc intercedente de: ꝑ præterea datiuum.
 Decedere febrem. Cic. Subito febris decepsit.
 Decedere inuidiam. Salust. Postquam inuidia decepsit.
 Decedere iram. Teren. Decedet iam ira hæc. i. peribit.
 Decedere alicui, cedere, in Amphit.
 Decedere instituto suo, est aliter agere quam ipse solitus
 Decedere iure suo, idem. (est, Liu.
 Decedere itinere, deflectere. Plin. Quoties paululum itinere decedere admonebamur.
 Decedere officio. Liu. Has quoque colonias quæ officio decepsissent; id est, quæ officio non erant functæ.
 Decedere Roma, Cic.
 Decedere terra, solo. Verg. Tacitusque mea decedere terra. Idem: Possuntque solo decedere nostro.
 Decedere uia, est aberrare. Sueton. Cum luminibus extinctis decepsit uia errabundus.
 Decedere uia alicui. In Amphit. Mihi magis par est uia decedere.
 Decedere de bonis suis. Cicero: Cogat aliquem de suis bonis omnibus decedere.
 Decedere de ciuitate. Cicero: Qui de ciuitate quam de sententia decedere maluit.
 Decedere de curriculo uitæ. Cicero: Si ne minimum quidem de meo curriculo uitæ decepsero, id est, si uitæ tenorem seruauero.
 Decedere de dignitate. Idem: Cum propter hominem

LATINI SERMONIS

perditissimum de officio ac dignitate decedis.
 Decedere de foro. Cic. Ad aduentū Imperatorū de foro decesserat, timens proscriptionē. i. foro decesserat.
 Decedere de iure suo. Cic. Tametsi statim uicisse debeo, tamen de iure meo decedam, id est, concedam ali quid ex meo iure.
 Decedere de more suo, mutare mores. Cic. Ut multo maluerint de suo more decedere.
 Decedere de officio, de prouincia, idem.
 Decedere de ratione. Cic. Nonne ego de optima illa mea ratione decederem?
 Decedere de sententia. Idem: De hac quoque sententia mea decedat.
 Decedere de summa aliquid. In Adel. De summa nihil decedet, id est, detrahatur, minuetur.
 Decedere de uia. In Amph. Omnes de uia decedite.
 Decedere alicui de uia. In Trin. Decedam ego illi de uia, semita, de honore populi.
 Decedere ex Cypro, Cicero.
 Decedere ex partu, mori. A scon. Apud quem illa ex Decedere è uita, idem, Valla. (partu decessit.
 Decedere pro mori. Cic. Pater ma: urè decessit. Idem: Pater nobis decessit.
 DISCEDERE animum. Cic. Qui discedere animum censent.
 Discedere consilio. In Phor. Modò ut hoc cōsilio possit discedi, ut istum ducat. i. definiri, uel stare in Senatu.
 Discedere coelum. i. diuidi, Cic. (natu.
 Discedere pedem. Cic. Transuersum unguem uel digitum, aut pedem latum uel digitum latum non decedere, id est, minimo interuallo. In Asin. Ab ista pedem non discedat.

Disce-

OBSERVATIONES.

Discedere quartanā. Cic. Audiui quartanā à te discedere. Item. Cæs. Flostibus eadem (decessisse.
 de caussa spes potiundi oppidi discessit.
 Discedere terram, diuidi. Cic. Quum terra discessisset magnis quibusdam imbribus.
 Discedere à conditione, conditionem immutare.
 Discedere à causis. Cic. Sibi certum esse à iudicijs causisq; discedere. i. uelle definire, causas agere.
 Discedere à constantia. Idē: A constantia atq; à mente atq; à se ipse discessit.
 Discedere à iudicijs: uide, Causis.
 Discedere à iure. Cic. Omnia sunt incerta, cum à iure discessum est.
 Discedere à latere. Idem: Nunquam fermè discessisse à latere P. Scipionis. i. eius familiaritate perpetuò aluisse. Item: A senis latere nunquam discederem.
 Discedere à mente, quære, A constantia.
 Discedere à persona, immutare personam. A persona sua discedere incipit.
 Discedere à se, habes A constantia.
 Discedere à sententia. Cæsar: Perterritus comitijs à sua sententia discessit.
 Discedere à statu, est immutare statum.
 Discedere à uita. Cic. A uita quidā per inediā discedit.
 Discedere ab aliquo. Idē: Quum à uobis salutis meae authoribus discesserim. Item: Quum illò discesserint, me proximum habent. (dens.
 Discedere ab amicis. Cic. Ab amicis, in magna re aliqua in Rempub peccantibus, discedant.
 Discedere ab argento. Cic. Neq; ab argento digitum
 Discedere ab armis, Cæ. Fore ut (discedere.
 æquis conditionibus ab armis discedatur.

Disce-

LATINI SERMONIS

Discedere de provincia, de sententia, Cic.
Discedere è conspectu. Cæsar: Celeriter è conspectu
castrorum discessit.
Discedere ex animo. Cic. Nunquam ex animo meo di-
scedit illius optimi atq; inuictissimi uiri memoria.
Discedere ex uita. Idem. Ex uita ista discedo tanquã
ex hospitio, non tanquam ex domo. Idem: O præcla-
rum diè, quum ex hac turba & colluione discedam.
Discedere in alia omnia. Cic. Frequens eum Senatu
reliquit, & in alia oia discessit. i. decreuit alia oia.
Discedere in diuersa dicebantur, qui in Senatu diuer-
sa censebant, Plinius.
Discedere in duas partes. Salust. In duas partes disce-
dunt Numidæ, plures Adherbalem sequuntur.
Discedere in opinionem. Cicero: Hanc in opinionem
discessi, ut mihi tua salus dubia non esset.
Discedere in sententiam. Salust. Postquam Senatus in
Catonis sententiam discessit.
Discedere se pulchrè, rectè, & contrà, dicebant lit-
gatores, quum iudicata res esset. Terent. Iam uen-
pulchrè discedo, & probè, & præter spem.
EXC*edere a: rio, exire. Plin. Atrio Vestæ cogun-*
tur excedere.
Excedere annos decem. Colum. Quum excesserint an-
nos decem. Plin. Annũ tertium et octogesimũ excessit.
Excessit alueum Tyberis, id est, inuudauit, Plin.
Excedere domo. Cæs. Cũ oibus suis domo excesserant.
Excedere a tatem, fidem, fines. Ouid. 7. Excessitq; fi-
dem meritorum summa tuorum. Patris excedit an-
nos, & hominis a tatem.
Excedere finibus. Cæsar: Finibus suis excesserunt.
Pollio: Finibus meæ provincie nunquam excessi.

Exce.

OBSERVATIONES.

Excedere Italia, Suetonius.
Excessit licentiam concionum, Plin.
Excedere modum, est prætergredi, Valla.
Excedere officium. Vereor ne aut excessisse, aut non
impleisse officij mei partes uidear.
Excedere opinionem, præscriptum.
Excedere urbe. Cic. Vos fortasse sapientiũs excessi-
stis urbe.
Excedere uita. Idem: Ad eos, si placet, qui uita exces-
sere, reuertamur. Valerius: Respondit se uita mal-
le excedere.
Excedere de medio. Terent. in Phorm. Quum de me-
dio excessit, id est, moritur.
Excessit è corpore animus, id est, mortuus est, Cic.
Excedere è medio, locum dare. In Hecyra: E medio
æquum est excedere. i. abire.
Excedere è magisterio. In Bacch. Iam excessit mihi
etas è magisterio tuo, id est, libera est facta.
Excedere è prælio. Salust. Tardius reuocati è præ-
lio excesserant.
Excedere è pueris. Cic. Vt primum è pueris excessit
Archias, id est, desijt esse puer.
Excedere è uia. Idem: In ipsa cura & meditatione
obeundi sui muneris excessit è uia.
Excedere è uita. Cicero: Pridie quam excessit è uita.
Idem: Annos quinq; & octuaginta natus excessit è
uita. Excedere è uiuis, est mori.
Excedere ex corde. Cura ex corde excessit, in He.
Excedere ex ephœbis, in And.
Excedere ex loco. In Aulu. Si tu isthoc loco digitum
transuersum aut unguem latum excesseris. In And.
Caue quoquam ex isthoc excesseris loco.

G s Exce.

LATINI SERMONIS

Excedere ex magistratu, est defungi.
Excedere ex uia. Cæs. Paululumq; ex uia excedebat.
INCEdere, pompis congruit, & ijs quibus fortuna fauet. *Verg. Asp̄ ego, quæ diuim incedo regina.*
Incedere omnibus lætitijs. Cic. Repentè uerò incesit omnibus lætitijs.
Incedere pedibus. Plin. Incedebas pedibus.
Incedere uia, pficisci. In Curc. Cautè ut incedas uia.
Incedere ad aliquid. Cic. Facilius ad inuentionem ammus incedet, id est, deueniet.
Incedere cum. In Cur. Incedunt cum suis sententijs.
Incedit cum amica sua, id est, uenit, in Most.
Incedere per ora aliorum, in conspectum. Salust. Incedunt per ora uestra magnificè.
Incedere per uias, iter facere, in Mercat.
Incedere magnificè. Liuius: Ille nostris decoratus insignibus magnificè incedit.
Incedere segniter. Idem: Cum signis prima luce moti segniter agmen incederet.
INCESSERE, inuadere significat.
Incesit cupido mihi, uel me. Liui. Cupido incesit animo iuuenum. Val. Max. Nec mihi cuncta complectendi cupido incesit. Salust. Tanta cupido gloria incesserat, id est, inuaserat.
Incesit cura nobis. Liui. Grauior cura patrib. incesit.
Incesit discordia. Vergilius: Regibus incesit magna discordia moru.
Incesit dolor alicui. Cæsar: Exercitui quidem omniantus incesit ex incommo dolor, tantumq; studium infamiae sarcindæ. i. inuasit.
Incessere aliquem dolis. In Amphit. Ostendam quid sit berum fallere minis, & dolis incessere.

Incesit

OBSERVATIONES.

Incesit formido aliquem. Curt. Non mediocris omnium animos formido incesserat.
Incesso illius malè gratiam, in Cistel.
Incesit inopia aliquem. Salust. Inopia rursus ambos incesit.
Incesit me metus. Liui. Magnus plebè metus incesit.
Incesit mos. Salust. Is incesit mos, ut homines adolescentuli sua atque aliena consumere, pulcherrimum putent, id est, inualuit, irrepit.
Incesit procella. i. ingruit. Col. Si uerò pcella uentorum aut turbines incesserint, maior pars ad terram
Incesit in te religio. In And. Noua. (desluit. nunc religio in te isthac incesit.
Incesit hominibus sterilitas amorum, id est, caritate urgentur homines.
Incesit timor mihi, uel me. Salust. Quibus pro rei magnitudine belli timor tātus insolitus incesserat. i. occuparat. Liui. Timor deinde patres incesit, ne, &c.
INTERcedere aliqd. *Cic. Vix annus intercesserat. Plin. Vix plures intercedentibus buxis diuiduntur.*
intercedere alicui. *Cic. Cui quum Cato & Cæuinius intercesissent.*
intercedere dissensionem. *Idem: Aut in Reipub. partibus. dissensio intercesserit.*
intercedere ægritudinem gaudio. *In And. Mibi immortalitas parta est, si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit. i. interuenerit, obsuerit.*
intercedere familiaritatem. *In Phorm. Tacebit, dum intercedet familiaritas.*
intercedere legi. *Cic. Veritus est, ne Rufius ei legi intercedere pretiū. In Adel. Neq; (tercederet. pretium, neq; rem ullam intercesisset.*

Inter.

LATINI SERMONIS

Intercedere sententiae alicuius. Cic. *Meaeque sententia quum frequens assentiretur Senatus, rogatu Serui. Iij P. Titus intercessit.*

Intercedit querimoniae, amicitia inter aliquos.

Intercessit mihi tecum affinitas, societas, necessitudo, omnes denique causae, Cic.

Intercedere de aliqua re. Idem: De his rebus pridie haec scripsi, Senatus auctoritas grauiissima intercesserat.

Intercedere in gratiam. Cic. Intercesserat in gratiam per Pompeium statim.

Intercedere inter aliquid. In Hecyra: Ira inter eas intercessit, quae tam permansit diu.

Intercedere pro aliquo. Cicero: Frater meus legatus est Caesaris, & nullum meum minimum dictum, non modo factum, pro Caesare intercessit.

Intercedere pro aliquo pecuniam. Idem: Adscribit etiam intercessisse se pro ijs magnam pecuniam. Vbi transitiue ponitur.

PRaecedere, est praerire aut superare.

PRocedere aliquid alicui. Cic. Quid agam nunc? cum nihil procedit, caduntque ea quae diligentissime sum cogitata, teterrime. i. pessime omnia eueniunt.

Procedere aliquid noui. In Most. Num quid processit ad forum forte hodie noui?

Procedere aetate. Cic. Quum aetate processisset. Idem: Usque ad adolescentiam meam processit aetate.

Procedere funus. In And. Funus interim procedit, sequimur, id est, progreditur.

Procedere honoribus longius, est prouehi. Cic. Is processisset honoribus longius, nisi semper infirma atque etiam aegra ualitudine fuisset.

Pro-

OBSERVATIONES.

Procedere insidias alicui. Sa. Neque insidiae consuli procedere iter dierum. Caes. Quum dierum iter lx. processerit.

Procedere noctem, Sal. Vbi plerumque noctis processit.

Procedere pagellam. Cic. Altera iam pagella procedit, id est, secunda scribitur.

Procedere uiam tridui. Caes. Quum tridui uiam processisset.

Procedere uia & ratione. Cic. Ratione & uia procedat oratio, id est, ordine.

Procedere ad opes, ditescere. Plin. Ex paupere & tanui ad tantas opes per flagitia processit.

Procedere ad modum, ad tibiam, Cic.

Procedere cum aetate. Idem: Ad uirtutem si cum aetate processerit.

Procedere ex sententia. Cic. Summis oratoribus non satis ex sententia euentum dicendi procedere.

Procedere extra munitiones. Caes. Procedit extra munitiones, id est, exiit.

Procedere in aciem. Plin. Processit in aciem.

Procedere in philosophia. Cic. Tum in philosophia, tum in optimo genere philosophiae tantum processeris, id est, exieris.

Procedere in solem. Terent. Processerat enim in solem & puluerem, non ut in militari tabernaculo, sed ut Theophrasti doctissimi hominis umbraculis, id est, exierat.

Procedere eodem magnitudinis. Salust. Eodem magnitudinis procederent. i. ad eam magnitudinem uentrent.

Procedere eodem insolentiae. Plin. Eodem insolentiae furoris processerit, ut iram tuam indignationem mereatur.

Procedere eodem uecordiae. Salust. Eodem uecordiae processit, ut studijs civilibus, &c.

Pro-

LATINI SERMONIS

Procedere bene, lepidè, prosperè, pulchrè, &c. pro succedere. Ter. Proceffisti hodie pulchrè. In Most. Prosperè uobis cuncta usq; adhuc processerunt. In Mil. Id procedit lepidè ex sententia. In Adelp. Benè procedit.
Procedere absolutè, pro eodem. In Poenu. Expecto quo pacto meæ technæ processuræ sient. In Rud. Neg; id processit, qua uos duxi gratia.
Procedere parum, pessimè. In And. Primo processit parum. In Capt. Nec cui minus procedat, quicquid facere occeperit.
Procedere obuiam. Cic. Ei obuiam processeram millia
RECEdere, est discedere. (passus centum.
Recedere iure suo, est ius suum prætermittere.
Recedere uitam. In Merc. Postquam recessit uita patrio corpore, id est, pater obiit.
Recedere à conditione, à persona, à statu, est immutare conditionem, personam, statum.
Recedere à latere alicuius nunquam, Cic.
Recedere à uita. Idè: Ob eam causam à uita recessit.
Recedere à uitio. Plin. A quo uitio tu longè recessisti scio.
Recedere ab aliquo. In Capt. Tu ab isthoc procul recedat.
RECEdere ab armis. Cic. (cedas.
Recedere ab edicto. Idè: Ab edicto meo recessissem, id est, contra edictum fecissem.
Recedere ab iure. Cicero: Ab iure omnium Siculorum ne recedatur.
Recedere ab oculis, id est, mori. Plin. Latius in memoria hominum & sermone uersabitur, postquam ab oculis recessit.
Recedere ab officio. Cic. Nulla cupiditate impeditum

OBSERVATIONES.

tum ab officio recessisse, id est, discessisse.
Recedere de medio. Cic. Recede de medio, per altum transigam.
Recedere illuc. In Rud. Iube dum recedere istos ambos illuc modò.
SECEdere, seorsum ire. In Capt. Seceda huc nunc iam.
SUCcedere aratro, curru, iugo, boues aut equos, pro subiungi. Verg. 3. Sed tunc eidem olim curru succedere sueti.
Succedere defessis. Cæs. Quum crebrò integri defessis succederent.
Succedere finibus alicuius regionis. Ver. 4. Quis nouus hic nostris successit finibus hospes.
Succedere labori, negotio, oneri, est subire, Vergil. 2.
Succedere alicui prouincia. Ci. Ut omnes intelligant nec me beneuolentiori cuiquã succedere, nec te amiciori potuisse prouinciam tradere.
Succedere tecto. Verg. 2. Nostris succedite tectis, id est, intrate.
Succedere urbi. Verg. 3. Paruæ succedimus urbi.
Succedere uia. Terent. Hac non successit, alia aggrediamur uia, pro euenire prosperè.
Succedere ad uotum, pro uoto respondere.
Succedere ex sententia, ex uoto, ex opinione. Cic. Si ex sententia successerit, bene erit opera posita. Doleo quod res non successit tibi ex sententia.
Succedere ex senatusconsulto. Ci. Quoad cuiq; ex senatusconsulto successum sit.
Succedere in alterius functionem, locum aut prouinciam. Idè: In eorum locum ipse succedat. Idè: Quod tibi succederetur.

Succeder

LATINI SERMONIS

Succedere sub manus. Plaut. Lepidè hoc succedit sub manus negotium.

Succedere bene, malè, rectè, lepidè, pro euenire. Ter.

Hoc bene successit. Res successit opinione melius.

CELEBR O.

Celebrare, est magnificè, pomposè & sumptuosè rem agere: ut, Celebrare certamen, comœdiam, fabulam, nuptias. Ouid. 5. Iussus eras celebrare dapes, festiùq; canendo. Vergil. 7. Talia connubia & tales celebrant hymenæos.

Celebrare aliquem, est magna de aliquo prædicare, summo honore prosequi. Vergil. 5. Et pristcos docuit celebrare Latinos. Item 8. Semper honore meo, semper celebrare donis.

Celebrare aliquem sermonibus. Cic. Et omni sermone celebramur.

Celebrare conuiuium. Idem. Celebratur omnium sermone letitiâq; conuiuium.

Celebrare dies. Cic. Dies quasi deorum immortalium festi atq; solennes sunt aduentu meo celebrati.

Celebrare domum, frequentare. Idem. Domus celebratur. Varro: Cui non tam cura erat ut tēpla deorū, quàm ut popinas celebraret.

Celebrare laudes. Cic. Cæsar bellicæ tuæ laudes celebrantur. Celebrare ludos, Idem.

Celebrare memoriam alicuius. Cic. Velle post mortē epulis celebrari memoriam sui nominis.

Celebrare mortem alicuius. Idem: Fluius in mortæ celebranda grauitè tulit Populus Rom. &c.

Celebrare natalem. Plin. Natalē tuum in prouincia celebrare.

Celebrare Remp. Salust. Hæc atq; alia maiores nostri

OBSERVATIONES.

Iti faciendo, seseq; & Remp. celebrare. Celebrare sepulchrū alicuius. Cic. Sepulchrum Catilinae floribus ornatum, hominum audacissimorum ac domesticorum hostium conuentu, epulisq; celebratū est.

Celebrare uocibus. Cic. Quodq; omnium accusatorum nō criminib; sed uocibus maledictisq; celebratum est.

[CELLO.]

Antecellere ætate. Cic. Ut quisq; ætate antecellit, ita sententia principatum tenet.

Antecellere eloquentia. Idem: Qui eloquentia cæteros antecellit.

Antecellit consuetudo exercitationi. Cic. Dicendi consuetudo longè & multum isti uestrae exercitatiōni ad honorem antecellit.

EXCELLERE consilio. Idem: Consilium quotu excellis.

Excellere cæteris. Cic. Minamur hunc hominem tantum excellere cæteris.

Excellere in. Idem: In amicitijs expetendis colēdisq; maximè excellit.

PERCELLERE aliquem, euertere. In Persa: Perculit me propè. In Eunu. Perculēris iam tu me? In Epid. Plaustrum perculi.

Percellere aliquem ab abiecto. Cic. Mars sæpè spoliāntem iam & exulāntē euertit, & percudit ab abiecto, id est, a nicho permisit eum uinci.

Percellere animum. In And. Perculsi ilicò animum. Donatus legit percussit.

Percellere ciuitatem timore. Cic. Timore quodam percussa ciuitas tota. Tacitus: Ingens rerum tumultus percussit ciuitates.

H Percussit

LATINI SERMONIS

Percussus amore. Vergil. Quarum sacra fero ingenti percussus amore.

Percussos fortuna. Cic. Ceterosq; pari fortuna percussos, excedere.

CENSEO.

Censere, idem quod arbitrari, iudicare. Plaut. Non uidiſſe undas maiores cenſeo. In Amphit. Illa illum cenſet uirum ſuum eſſe. In Adelp. Cenſen hominem me eſſe? Ibid. Quid iſtas cenſes? ſup. dicere.

Cenſere, bonorum pretium æſtimare. Cic. Si cenſenda nobis atq; æſtimanda res ſit, &c.

Cenſere pecuniam publicam alicui, decernere. Aſcon. Mibi, quod antea nemini, pecuniam publicam ad ædificandam domum cenſuerunt.

RECENſere, ſummam totius populi colligere. Lilius: Inter hæc recenſet exercitum, militem inſtruit.

SVCCENſere, in re graui & iuſta irasce. In And. Si id ſuccenſeat. Ibidem: Et is nunc propterea tibi ſuccenſet. Idem: Sed eſt quod ſuccenſeat.

Succenſere ſibi. Terent. Meritò mihi nunc ego ſuccenſeo. Ci. Et ij tibi ſuccenſeant quos præterieris.

CERNO.

Cernere, uidere, à creare. Cic. Proprium eſt ſtultitiæ, aliorum uitia cernere, obliuiſci ſuorum. Idem: Fit neſcio quomodo ut magis in alijs cernamus, q̄ in nobismet ipsis, ſi quid delinquitur.

Cernit animus, qui futura conſiderat. Cic. Non ne uobis uidetur animus is, qui plura cernat & longius uidere ſe ad meliora proficiſci?

Cernere animo. Idem: Cerno animo ſepultam patriam.

Cernere oculis. Cic. Sic aperiam, ut ea cernere oculis uideamini.

Cernere

OBSERVATIONES.

Cernere hæreditatem, pro adire, hæredẽ fieri. Idem: Eo ipſo die ex teſtamento creui hæreditatem.

Cernere amorem. Ci. Debet etiã fratris Appij amorem erga me cū reliqua hæreditate creuiſſe, id eſt, ad ſe tranſuliſſe amicitiam quam habet Appius erga me, & mihi amicus fieri, id eſt, Appius.

Cernere uitam, finire. Idem: Ferro non auro uitam cernamus utriq;.

Cernere falſam hæreditatem alienæ gloriæ, eſt alienam gloriam ſibi ſumere, quaſi hæreditatẽ quæ ſua non eſt, Cic.

Cernere cū hoſtibus pro patria pugnare, in Amph.

Cernere, cribare. Plin. Rurſus quæ tranſit, arctiora cernitur.

Cernere, differere. In Trin. Verecundari neminem apud menſam decet, nam ibi de diuinis atq; humanis cernitur.

Cernere, decernere. Cic. Quotcunq; ſenatus creuerit populus ue iuſſerit, tot ſunto.

Cernere, percipere. In Clif. Te amaui & mihi amicus eſſe creui.

Cerneres uel cernas, id eſt, cernere potuiſſes. In And. Ut conſuetum facilẽ amorem cerneres. Verg. 4. Migrantes cernas.

(tentiam.

DECERNERE, eſt de magnis rebus certã proferre ſententiam. Decernere honorem alicui, eſt debitum illi honorem inſtituere ob uictoriam, geſtaſq; præclara. Cic. Quis bonos ei non fuit decernendus.

Decernere imperium. Idem: Decreui etiam imperium.

Decernere iudicium. Cic. Decretum iudicium de conſilij ſententia.

Decernere legiones in locum aliquem. Idem: Queris quid

LATINI SERMONIS

quid existimem de legionibus, quæ decretae sunt in Syriam.

Decernere pecuniam ad aliquid. Cic. Quum ad templum monumētumq; nostrum ciuitates pecunias decreuissent.

Decernere prouinciã. Idem: Eripueras senatui prouinciæ decernendæ potestatem.

Decernere quæstionem. Cic. Quæstionem de bonis direptis decernunt.

Decernere sumptus. Idem: Censui sumptus legatis quàm maxime ad legem Corneliam decernendos.

Decernere supplicationem. Cic. Si mihi supplicationes non decernuntur.

Decernere triumphum. Idem: Senatus quum triumphum Africano decerneret.

Decernere capite suo. Cic. Utinam meo solum capite decernerem. i. mei unius tantum periculum ageretur.

Decernere ferro pugnare. Vergil. 2. Ipsum armis, ipsumq; iubet decernere ferro.

Decernere secundum aliquem. Cic. Nuntiat iam populo pontifices secundum se decreuisse.

Decernere suppliciter. Idem: Senatus ob ea feliciter acta dijs immortalibus suppliciter decernere.

Decernere, secerneret. In Amph. Vter sit, non quis decernere.

DISCERNERE, est rem à re aliquo modo separare. In Adelp. Nequeo satis discernere.

Discernere fines. Salust. Neq; flumen neq; mons erat, qui fines eorum discerneret, id est, diuideret.

Discernere uxorem & sororem. Cic. Quum uxorem sororemq; non discernis.

SECERNERE, separare. Idem: Quum reus tanquam clemens

OBSERVATIONES.

clemens lanista frugalissimum quens, secerneret.

Secernere iudices. Cic. Secernit in iudicibus legendis amicos meos, id est, delegit.

CERTO.

Certare armis, arcu. Certare beneficijs cum aliquo.

Certare benedictis. In Phor. Benedictis si certasset, audisset bene.

Certare cursu. Salust. Cursu cum æqualibus certare.

Certare damnis. In Tru. Stultus atq; insanus damnis certant, id est, alter alterum perdere contendit.

Certare aquis, æqualibus haustibus.

Certare imparibus, non satis conuenire. Horatius: Desinet imparibus certare summotus pudor.

Certare iaculo, ludo, Vergilius. Certare manu, Cic. 1. Offic.

Certare malitia cum aliquo. In Persa: Malitia certare tecum, miseria est. Dicitur, quum alter alteri incommodare conatur.

Certare muneribus. Verg. Nec, si muneribus certas, concedet Iolas. In Truc. Melius te munere certare mecum, quàm minarijs.

Certare officijs inter se aliquos. Cic. Reliquum est, ut officijs certemus inter nos. Vergil. Officio nec te certasse priorem Poeniteat.

Certare poculis, uino mero. Hor. Nec certare iuuat

Certare palæstra. (uino mero.)

Certare pignore aut deposito. Vergil. Tu dic, mecum quo pignore certas.

Certare secum, est seipsum conari superare, & meliorem reddere. Plin. Mibi satis est certare mecum.

Certare telis. Certare uitijs. Cic. Vitijs cum utroq; certabat.

LATINI SERMONIS

Certare de pietate & humanis traditionibus.
Certare de summo bono.
Certare de uirtute. Sal. Ciues cum ciuibus de uirtute certabant.
Certare cū infinitiuo. Ver. 2. Certatq; illudere capto.
Certo superare, præcellere, Ouid. 5.
Decertare manu. Cic. Decertandum manu est.
Decertare inter se. Idem: Vbi Demosthenes & Alcibiades inter se decertare soliti sunt.
Cum duobus ducibus de imperio in Italia decertatum est, Cicero.

CIEO uel CIO.

Ciere uel cire, est commouere, excitare.
Ciere aliquem, iratum reddere. In Bacch. Quid negotij hoc est, quod herum tam ciet?
Ciere alium, est leuare, laxare, soluere uentrem.
Ciere bella. Verg. Bella ciens, &c.
Ciere coelum. Idem: Coelum terramq; ciebo.
Ciere cruciatus. Cic. Quum è uiperino morsu uena uiscerum ueneno imbutæ tetros cruciatus cierent.
Ciere ære uiros, poëticū, pro clasicum canere. Verg. 6. Ære ciere uiros, Martemq; accendere cantu.
Ciere furias, est furere. Ouid. 9. Ciere lachrymas, fle. (re.
Ciere Martem. Vergil. 9.
Ciere mortem, Cicero sæpè dixit.
Ciere pugnam. Liui. Principes utrinq; pugnam ciebant.
Ciere turbas. In Amph. Turbas uxori ciet Amphy.
Ciere urinam, est prouocare.
CITARE frequentatiuum, iudiciale uerbum est, idem quod aduocare in testimonium.
Citare accusatorem, Cic.

Citare

OBSERVATIONES.

Citare alium, sæpè laxare. Col. Ne immaturis herbis citetur alius.
Citare capitis aliquem. Cic. Abs te capitis C. Rabirij nomine citantur.
Citare dicta sapientum, Vergilij uersum, est ad suam sententiam adducere. Citare iudices. Plin.
Citare senatum. Cic. Quum tanquam senatum philosophorum citares.
Citare testē in aliquā rem. Idē: In hac rem testē totā Siciliam citabo. Citare ad iudicem, in ius aliquē. Accitō seu per contractionem Accio, est accersō. In Mil. Ego illum probē tam oneratum huc accitō. Accire aliquem ad se. Accitus uenio. i. uocatus.
Asciscere est aliunde aliquid sibi sumere.
Asciscere aliquid. Cic. Quum Senatus P. Q. R. asciscerit.
Asciscere aliquem. Cic. Ea tempestate plurimos cuiusq; generis homines asciscisse dicitur.
Asciscere ciuitatem alienam. Idem: Quod nonnulli ita interpretatur amitti ciuitatē Romanā, alia ascita.
Asciscere consuetudinem. Cic. Idcirco hanc consuetudinem libenter asciscimus.
Asciscere genus aliquod dicendi. Idem: Asciscerunt aptum suis auribus optimum quoddam & tanquam adipale dictionis genus.
Asciscere laudem. Ci. Nihil unquam de me dixi sublatius asciscēda laudis causa potius, quam criminis depellendi.
Asciscere legem. Cic. Leges quas Latini asciscerūt.
Asciscere lepōrem. Idem: Ut appareret in eo natiuitū quendam lepōrem esse, non asciscitum.
Asciscere nomen tyranni. Ci. Qui tyranni nomen asciscit sibi.

11 4 Asciscit

LATINI SERMONIS

Asciscere parronū. Idē: Me parronū unum asciscuerūt.
Asciscere prudentiā. Cic. Ut ostēderet non modō eos illius expertes esse prudentiā, quam sibi asciscerēt.
Asciscere sibi aliquid. Idem: Asciscantq; sibi quasi propinquitate coniunctos atq; natura.
Asciscere sacra. Cic. Quarū sacra pop. Rom. à Grecis ascita & accepta, tanta religione publicē & priuatim tuetur.
Asciscere sapientiam. Idem: Neq; istam mihi ascisco sapientiam, quam nonnulli in me requirebant.
Asciscere socios. Cæsar: Receptos ad se socios sibi asciscunt.
Asciscere ad fœdus. Idem: Quem non ad hoc incredibile sceleris fœdus asciscuerit.
ACCERsere seu arcessere, idem quod ire ad uocandum, uel uocare: estq; utrunq; teritiæ uel quartæ coniugationis indifferenter. Cic. Si erit necesse, arcessemus, id est, uocabimus.
Accersere aliquem. In Andr. Obstericem accerso. Idem: Cur uxor non accersitur? Domo dudum huc accersita sum, in Stichō.
Accerse ubi uoles, in Andr. Accersitur uirgo lautum, in Eunuchō.
Accersi iube filiam. Terent. Accersas hinc me.
Accersere alicui aliquid. Cic. Sed orationi splendoris aliquid accersunt. Arcessere capitis aliquē. Cic.
Accersire crimine ambitus aliquē. Cic. Ipse alterum iterum ambitus crimine accersiret. Idem: Quod tum magis inuidioso crimine, quam uero accersiretur.
Arcessere iudicio. Cic. Ut hūc hoc iudicio arcesseret.
Accersire riuiulū. Idē: Sin aut ut riuiulus accersitus.
Accersere ad bellum. Salust. Gallorum gentem infestissi-

OBSERVATIONES.

festissimam Romano nomini ad bellum accersunt.
Accersita sum ad matrem, in Cist.
Accersi à matre se simulat ad rem diuinam, in Hec.
Accersire ad se. Cic. Ad se accersiri iussit.
Accersere ad societate. Idem: Si erit pugnandum accersam ad societate laboris. Alij legunt, arcessam.
Arcessere in iudicium capitis aliquem. Cic. Neq; unquam innocentem in iudicium capitis arcessas.
CONcire bilem. In Amphit. Fames & mora bilem in uasum conciuunt.
Concire facinus. Cic. Nisi postq; illud conciuui facinus.
Concire fluctus. In Mercat. Auster imbricus omnes fluctus conciet.
Concire hostes alicui. In Mercat. Conciuit mihi domi
Concire iram. In Hecy. Fortasse unum (hostes. aliquod uerbum inter eas iram hanc conciuerit.
Concire lites alicui. In Asin. Face ut illi turbas, lites concias.
Concire malum alicui. In Men. Meus Ulysses, qui suo regi tantum conciuuit mali.
Concire multitudinem, conuocare. Liuius: Obscuram, atq; humilem ad se conciendo multitudinem.
Concire turbas. In Heaut. Quantas turbas conciuui infciens. In Amph. Uxori turbas conciet.
CONciscere facinus. Liuius: Facinus in se suosq; secundum ac ferum conciscunt. Brutus: Postquam illud conciuui facinus.
Conciscere lethum. Plautus: Si impetrare non quibo, conciscam lethum.
Conciscere mortem sibi. Cic. Mortem sibi uterq; conciuuit. Idem: Mortem mihi cur conciscerem, caussa non est uisa: cur optarem, multa.

LATINI SERMONIS

CONCITARE, ualde commouere, tamq̄ ad bonum quā ad malum refertur. Verg. 7. Alecto in Teucros Strygys se concitat abis.

CONCITARE expectationem. Cic. Ut quam expectationem tui concitasti, hanc sustineri ac tueri possis.

CONCITARE inuidiam in aliquem. Idem: Nullam inuidiam in te, ne ex illis quidem rebus concitabo.

CONCITARE misericordiam. Cic. Quod is L. Scribonii quaestione in eū ferente p̄q. misericordiam concitasse.

CONCITARE multitudinem auditorū. Idē: Quanta auditorum multitudinē C. Verris infamia concitatur.

CONCITARE nationes. Ci. Non modo nationes, sed etiam seruitia concitaturum. **CONCITARE** risum, Cic.

CONCITARE turbas. Sal. Quanta deniq; nunc mihi turbae concitantur.

CONCITARE ad arma. Caesar: Multis utrinq; interfectis maiorem multitudinem ad arma concitant.

EXCITARE uel **EXCITARE**, euocare. Plaut.

Quid est pater quod me exciuiisti?

EXCITARE animas sepulchris, Verg.

EXCITARE lacrymas alicui. In Cist. Ut exciuiisti mihi lacrymas, id est, commouisti.

EXCITARE somno. Liui. Hercules ad primam auroram somno excitus.

EXCITARE amores. Cic. Mirabiles amores excitaret sapientiae. Idem: Quam illa ardentis amoris excitaret sui si uideretur.

EXCITARE admirationem. Cic. Summam hominum admirationem excitabat.

EXCITARE amplitudines. Idem: Principijs a natura datis amplitudines quaedam bonorum excitabantur.

EXCITARE bellum. Cic. Ille ex turbulenta Republica

OBSERVATIONES.

hic ex pace & uictoria bellum excitauit.

EXCITARE furorem, iram.

EXCITARE incendium. Cic. Ex qua illa sax excitare non posset incendium?

EXCITARE memoriam. Idem: Claudite literas, & uestram memoriam ad timoris praeteriti cogitationē excitare, id est, uobiscum in memoriam redite.

EXCITARE malum. In Heaut. Non uides quantum mali ex ea re excites.

EXCITARE metū. Pl. Mitū dominorū apud seruos ipsa consuetudine metus exolefcit, nouitatib. excitatur.

EXCITARE opus. Colum. Gerramine opus excitetur.

EXCITARE plausum. Ci. Tantus ex fori cancellis plausus excitatus, ut nunquam maior. Idem: Atreo dicente plausus excitatur.

EXCITARE risum. Ci. Me miserum, qui non adfuerim, quos ego risus excitassem.

EXCITARE studium. Ouid. Excitat auditor studium, laudataq; uirtus Crescit.

EXCITARE scholis aliquem. Cice. Nunquam profecto scholis essent excitati.

EXCITARE tempestatem. Ci. Omnem illam tempestatem Caesare impulsore, atq; adiutore esse excitatā.

EXCITARE tragœdias. Idē: Quatas tragœdias excitat?

EXCITARE uindictam, uocem. Cic. Vocem cubantes sensim excitant.

EXCITARE ab inferis. Idem: Multos si fieri posset, C. Caesar ab inferis excitaret.

EXCITARE a, uel è somno. In Mercat. An dormientes spectatores metuis, ne è somno excit es?

EXCITARE aliquid aliqua re. Cic. Cum sermone animinum eius retinet, ac excuscitat clamore.

Excuscitare

LATINI SERMONIS

Excusitare memoriam, Cicero.

*Excusitare naturam. Idem: Docet se natura uulgari
& usitata re non excusitari.*

*INCITARE, est ad celeritatē impellere uel commouere.
Incitare currentem, est adhortari quempiam ad id,
quod iam suapte sponte intendit.*

*Incitare cursum. Cæs. Cursu incitato in summo colle.
Incitare celeritatem linguæ. Cic. Et linguæ celeritatem incitant.*

*Incitare equū. Cæs. Incitato equo se hostibus obtulit.
Incitare odium in aliquem. Cic. Odiā illa libidinosæ
& delicatæ iuuentutis, quæ erant in me incitata, sic
mitigata sunt.*

*Incitare rationem uiuendi. Idem: Ea incitatur in ciuitate uiuendi ratio. i. ab omnibus auidè usurpatur.
Incitare se in aliquem. Cic. Quod si in eam me partem incitarem.*

*Incitare studium. Idem: Quorum studio legēdi, meum scribendi studium uehementius indies incitatur.
Incitare uenerem, prouocare: ut, Indulgere Baccho, est incitare uenerem.*

[PERCITO] unde, percitus amore, furore, ira, insania. Cic. Animo irato ac percito. Percita est atrebile, in Amphib.

*Percitus incredibili re atq; atroci, in Hecyra.
RECITARE, de scripto dicere, percensere.*

*Recitare fabulam, agere.
Recitare literas. Cic. Cūm is frigidus sanè, & inconstantes recitasset literas.*

*Recitare legem, id est, memoriter dicere, Quintil.
Recitare librū, Plin. Recitare orationem, idem.
Recitare rem gestam.*

SFS.

OBSERVATIONES.

itare, quod sopitum est renouare.

*Suscitare bellū. Ci. Ut bellū ciuile suscitare uellemus.
Suscitare rationem. Idem: Humilitatem generis obijciunt nobis, qui nouam rationem suscitant.*

Suscita istum, id est, excita, in Mosle.

Suscita te, id est, expergiscere, in Mil.

Suscita aliquē somno. In Mil. Quæ me somno suscitēt.

Suscitare aliquem ad suum officium. In Rud. Non illum expectare oportet, dum herus se ad suum suscitaret officium.

CINGO.

Cingere, circumdare. Gell. Scuto pedestri & gladio Hispanico cinctus. Verg. 2. Aeneid. Et inutile ferarum Cingitur.

Cingere caput confessum corona, Cic.

Cingere, baccare frontem, Vergil.

Cingere saltū. Pl. Cū eū saltum uenatores cinxisset.

Cingere indagine. Verg. Aeneid. 2. Saltusq; indagine cingunt, id est, ferarum inquisitione.

Cingere urbem muro. Liuius: Muro lapideo, urbem quam nondum muerat, cingere parat.

CINGITUR, id est, parat se. In Amph. Cingitur certè, expedit se.

ACCINGO uel Or, utrumq; dandi casum asciscit, sed prius frequenter pronominalem accusat tuum interponit.

Accingi ferro. Verg. 2. Hic ferro accingor rursus.

Accingere se itineri, seu ad iter.

Accingere operi. Verg. 2. Accingunt omnes operi.

Accingere prædæ. Verg. Illi se prædæ accingunt.

SVCINGERE, est circumdare.

SVCINGI factionibus. Aſcon. Factionibus armatorum

rum

LATINI SERMONIS

rum succincti, id est, armatorum manu stipati.
Succincta Carthago portubus, Cic.

CLAMO.

Clamare, odiosè est uociferari. In Adelp. Clamât omnes indignissimè factum esse. Ibidem: Et clamo sæpè.

Clamare alicui de uia. In Andri. Illis quæ sunt intus clamat de uia.

CLAmitare, frequentatiuum. In Andria: Clamitent me sycophantam hereditatem persequi. Idem: Quid clamitas?

Clamitare sæpè. In Adel. Venit ad me sæpè clamitâs.

ACclamare alicui. Cic. Non metuo, ne mihi acclamatis, id est, ne mihi assentiamini. Idem: Populus cum risu acclamauit ipsa esse.

CONclamare, unâ multos clamare. Cæsar: Tum suum more conclamauerunt, ut i aliquis ex nostris ad colloquium prodiret.

CONclamare auctionem, publicare. In Men. Vis conclamari auctionem fore?

Conclamatium est, id est, transactum ac finitum. In Eunu. Desine, iam conclamatium est.

Conclamatur ad arma, id est, classicum canitur, Cæf.

Conclamata uasa. Cæf. Noctu, neq; conclamatis quidem uasis flumen transijt. i. clam abijt priusquam castra ut mutarentur, significatum erat. Idem: Vasis militari more conclamatis.

Non conclamatis uasis abire, est insalutato hospite discedere.

Solent enim potores argentea uasa quibus usi sunt, priusquam abeant hospiti tradere, Cæf.

DEclamare causas. C. Antea declamitabâ causas.

Declamare ad fluctû. Idem: Ad fluctû aiuit declamare solitû Demosthenem.

R X.

OBSERVATIONES.

vare, uoce magna clamare. In Adelp. Illa exclamat, abi abi. Exclamare gaudio. In Thor. Exclamat maxima cum uoce.

Exclamare maximum, in Most.

INclamare, est uoce altiori aliquem uocare. Cic.

Comitem illum suum inclamauit semel & sæpius. In Truc. Hic me inclamabit, si aspexerit. Val. Max. seruos inclamauit.

Inclamare, pro conuitijs & clamoribus insectari. In Cist. Nolito acriter eum inclamare. In Asin. Nimis agrè risum cõtinui, ubi is hospitem inclamauit, id est, obiurgauit. In Stich. Tuos inclama, tui delinquunt, id est, reprehendas.

Inclamare alicui. Cic. Metuo ne mihi inclametis, id est, reprehendatis.

PROclamare, Liuius: Horatij patre proclamante, id est, uociferante.

REclamare, aduersari, contradicere. Cic. Eius orationi uehementer ab omnibus reclamatum est.

CLAUDO.

Claudere Asiã. Cic. Nostras res in actis pferri ad te certò scio, tuas aut ignoramus, tanq; clausa sit Asia.

Claudere agmen. Cæf. Expedita cohortes nouissimè agmen claudebant.

Claudere benignitatem. In Eunu. Nunc ubi meam benignitatem sensisti in te claudier? id est, negari.

Claudere commodum, id est, impedire. In And. Nolo tibi ullum commodum in me claudier.

Claudere consuetudinem. Ci. Et in ipsius consuetudinem, quã adhuc meus pudor mihi clausit, insinuabo.

Claudere cor egeno, est non misereri pauperis.

Claudere fata sua, est mori.

Claudere

LATINI SERMONIS

Claudere fores. Clausum est mihi iter.
Claudere latus laeum alicui, à sinistris sedere.
Claudere literas. Cic. *Ve illius temporis atrocitate recordari possitis, claudite literas.*
Claudere manus auxiliares egeno, non iuuare.
Claudere mare. Cic. *Adbuc clausum mare scio fuisse.*
Claudit uesper Olympum, id est, finit diem. Vergil.
Ante diem clauso componet uesper Olympo.
Clauditur orbis terrarum alicui. Ver. *Quibus tot finiterra passis Cunctus ob Italia terrarum clauditur orbis.*
Claudere quicquam pectore, est occultare. Murrmel.
Non probo eos homines, aliud quam pectore clausum: Promptum aliud blando semper in ore ferunt.
Claudere rem familiarem. Cic. *Nec ita claudenda est res familiaris, ut eam benignitas aperire non possit, id est, non adeo auarum esse decet.*
Claudere riuos. Verg. *Claudite iam riuos pueri sapientia biberunt. i. satis iocatum aut fabulatum est.*
Claudere saltus, circumire. Vergil. *Nymphæ nemoriam claudite saltus.*
Claudere uiscera egeno, non misereri inopis.
A pœnis in angustis clausus est. i. coarctatus. Plin.
Clausula consilia, id est, secreta. Ci. *Quod habere clausula non potuerit sua consilia de Verre.*
Clausis Musarum ianuis discit, qui difficulter discit.
Claudere pro uacillare, claudicare. Salu. *Nihil socordia claudebat, id est, non egit socordem. Idem: Neque ignorantia claudit res, id est, per ignorantiam res non infirmatur.*
CLaudicare aliquid. Cic. *Actio paulum cum uicio uocis, rum etiam ineptijs claudicabat.*
Claudicare rem. Idem: *Totaque res uacillat & claudicat.*
 Clau

OBSERVATIONES.

Claudicare in re. Cic. *Nec in ullo officio claudicare.*
Concludere, in unum multa claudere.
Concludere aquam. Cic. *Conclusa aqua facile corrumpitur.*
Cōcludere facinus crudelitate. Idem: *Inuenietis id facinus natum à cupiditate, auctum per stuprum, crudelitate perfectum atque conclusum.*
Concludere orationem, finire. Idem: *Ad illam primam redeamus, eamque ipsam concludamus aliquando.*
Concludere rationem. Cic. *Hoc modo rationem poteris concludere.*
Concludere ex. Idem. *Ex quo concluditur, &c.*
Concludere se in cellam. In Adelp. *Me in cellam aliquam cum illa concludam.*
Concludere in unum diem multa. In Eunu. *Tot res, tantas, tam opportunè in unum conclusit diem.*
Cōclusus in cauea itidem ut pulli gallinacei, in Our.
Conclusum in cornu Vulcanum gerere, est lucernam ferre, in Amphit.
Concludere huc. Terent. *Ve ab illa excludar, huc concludar.*
DIScludere aliquid ab aliquo. Cæs. *Aruernos ab Heluetijs discludit, id est, separat, disiungit.* Verg. *Discludere Nerea ponto.*
EXcludere, prohibere ingressum, eijcere. In Eunu. *Ego excludor, ille recipitur.* Cic. *Eijcere uos magnum fuit, excludere facile est, id est, reditum prohibere.*
Excludere amicitiam. Cic. *Multorum opes excludunt prepotentium amicitias fideles.*
Excludere loco. Ci. *Amicitia nullo loco excluditur.*
Excludere oculos. In Pseud. *Excludito mihi hercle*
 I oculum

LATINI SERMONIS

oculum, si dedero effodito. Tere. Vel oculum excludere, alij legunt exsculpe.

Excludere aliquem præmijs, honoribus. Ci. His præmijs & his honoribus exclusos esse fidelissimos.

Excludere seruitutem. Lucilius: Qua uirtute seruitutem excluderit.

Excludere se seruitute. Actius: Qua uirtute hic se seruitute excludit.

Excludere spem. Cic. In quo spe pacis inclusa, ipsa uictoria futura esset acerbissima.

Excludi tempore, temporibus, aut temporis puncto, spatijs, uel angustijs, pro impediri. Cæs. Tempore exclusus non uenit. Cic. Angustijs temporum excluduntur omnes, id est, per temporis importunitatem uenire aut ire nequeunt.

Excludere aliquid ab aliquo. Cic. Aut me abs te excludere posset, id est, prorsus abducere.

Excludere ab re frumentaria. Cæs. Aut ab re frumentaria Romanos excludere, aut abductos inopia exprovincia expellere possent, id est, impedire.

Excludere aliquem foras. In Lun. Exclusit hinc foras.

Excludere, incubando pullum emitte. Colum. Columbae excludunt uigesimo die.

Excludere, refellere. In Mer. Quod illi displicet, facile excludunt ceteri.

Includere. Plin. Aestate incluso frigore riget.

Includere aliquid orationi suæ. Cic. (uocem.)

Includere uocem. Cic. Me dolor debilitat, includitque.

Includere in carcere uel in carcerem aliquem. Cic. Consute in carcere incluso. Idem: Includuntur in carcerem condemnati.

INCLUDI in compagibus corporis. Cic. Dum sumus inclusi

OBSERVATIONES.

inclusi in his compagibus corporis.

Includere animum in corpore. Ci. Si iam tum, cum erit inclusus in corpore eminebit foras.

Includere opinionem in definitiones. Ci. Opinionem quam in omnes definitiones inclusimus, uolunt esse imbecillam assensionem.

Includere orationem in epistolam. Ci. Penè orationem in epistolam inclusi.

Includere aliquid in scyphis aureis. Ci. Ita aptè in scyphis aureis includebat, ut ea ad illam rem nata esse diceret, id est, alligabat.

INTECLUDERE, est quasi iter claudere. Vergil. Sæpè illos aspera ponti Interclusit hyems.

Intercludere aliquem aliqua re. Cæs. Commeatibus nostros intercludere insistant.

Intercludere inimicis commeatum, in Mil.

Intercludere aliquem flumine. Ci. Flumine sanguinis meum reditum intercludendum putauerunt.

Intercludere aliquem re frumentaria. Ci. Siue eoque re frumentaria intercludere posse confiderent.

Intercludere fugam alicui. Cæs. Itinerum angustiae multitudini fugam incluserant.

Intercludere iter. Idem: Neque subsidio ueniri, neque commeatus supportari interclusus itineribus posset.

Intercludere uias. Ci. Intercludere omnes seditionum.

Intercludere aliquem ab aliqua re. Cæs. Ut (uias.) Cæsar ab exercitu intercludatur.

OCLUDERE, contra aliquid claudere, ut aedes, fores, ostium. Plaut. Oclusit ostium ancilla. In Aul. Occlude fores ambobus pessulis.

Ocludere libidinem contumelias. In And. Dumque eius libido occlusa est contumelias, id est, impedita.

LATINI SERMONIS

Occludere linguam alicui. In Mil. Tibi tuopte consilio occludunt linguam. In Trin. Occlusisti linguam, nihil est qui respondeam.

PRÆcludere, idem quod occludere. Cæs. Cræbris arboribus succisis omnes introitus erant præclusi.

REcludere est, clausa aperire. In Aul. Arcam reclusam reperi. In Cap. Reclusit armarium.

SEcludere iter. Cic. Iter est seclusum à consilio deorum.

Secludere uitã corpore, sibi mortẽ cõsciscere, Plau.

Secludere, id est, excludere. Vergil.

Soluite corde metum Teucris, secludite curas.

[COLARO.]

Declarare bonas, id est, significare. Declarato illo esse Romæ, Cic.

Declarant præsentiam sæpè diui suam, id est, ostendunt, Idem.

Declarare uirtutem & uoluntatem suam, Cic.

[COLINO.]

Declinare, deorsum aliquid flectere, uel uitare.

Declinare laqueos. Cic. Atq; illam beluam iudicij laqueos declinantem iam irretitam teneret.

Declinare nocitura. Idem: Declinetq; ea quæ ei nocitura uideantur.

Declinare periculum. Asc. Cui possit omne periculum suum, & offensionẽ inimicæ multitudinis declinare.

Declinare telum. Salust. Nec si uiri estis, declinata uia est telum ipsum sacrosanctæ uestræ authoritatis.

Declinare uitium. Cic. Quibus uitij declinatis.

Declinare à loco aliquo. Idem: Arbitrantur eum à Capua declinaturum.

Declinare à malis. Cic. A malis natura declinamus.

Declin-

OBSERVATIONES.

Declinãre ab officio. Idem: Quis huic ignoscat, si qua in re ipse in religione officij declinãrit?

Declinare ab ingenio. In Hecyra: Neq; declinatam ab aliarum ingenio ullam reperiã.

Declinare de uia. Ci. Paulũ ad dexterã de uia decli-

Declinare extra uiam. In Aul. Ego modò (naut. declinaui paululum me extra uiam.

INCLInare, est pendere.

Inclinare diem. Cic. Inclinato iam in postmeridianum tempus die. i. uergente iam sole in postmeridiem.

Inclinari fortunam. Cic. Ab excitata fortuna ad inclinatam & propè iacentem desciscere.

INCLInari iudicem. Cic. Ut iam inclinato reliqua incumbit oratio.

Inclinari rem. Cic. Laboratur uehementer, inclinata res est.

Inclinare Remp. Salust. Vbi paulum inclinata Respub. agitari cœpit.

Inclinare uoluntatem. Cic. Magna est autem comitijs consularibus repentina uoluntatum inclinatio, id est, mutatio, propensio. Idem: Inclinatio uoluntatis propendat in nos.

Inclinare se ad aliquem, sequi. Idem: Quam uellem ut te ad Stoicos inclinasses.

Inclinabo me cum libertate tua: ubi cõeundi aclum honestè exprimit Plautus.

Inclinare ad pacem. Cic. Cùm sententia Senatus inclinaret ad pacem & foedus faciendum.

COENO.

Cœnauit apud me in mei generi Craspedis hortis, Cœnare alienum. In Pers. Alienum cœnabit, nihil gustabit de meo.

LATINI SERMONIS

Coenare magnum malum. In *Asin.* Coenabis hodie, ut dignum est, magnum malum.

COLO.

Colare, per colum aut secerniculū purgare: ut, Colare aurum.

Colare calicem, est nimis superstitiosum esse, *Adag.*

COLERE agrum, hortum, rus, terram, uineam, &c. exercere.

Colere aliquem, amare. *Salust.* Ipse à suis coli posset. In *Adelph.* Et nos coluit maximè.

Colere aliquid, *Terentius.* Forma impulsit nostra, nos amatores colunt, in *Heaut.*

Colere amicitias. *Ci.* Utilitatibus amicitias colimus.

Colere benè meritos, est magis, quàm remunerari. *Cicero.* Ut benè meritos colas.

Colere Deum, magistratum, parentes, præceptores, superos, &c. uenerari, in honore habere.

Colere æquum & bonum, seruare æquitatem. In *Men.*

Qui neq; leges, neq; æquum & bonum usquam colunt.

Colere fidem, iustitiam. *Cic.* Ut fidem colere, & iustitiam retinere discerent, id est, uenerari.

Colere familiam, in *Adelphis.*

Colere formam, faciem, se, est ornare. *Plautus.* Quin tu te colis, antequam exeat domum?

Colere gentem, cohabitare. *Cic.* Quam colere gentem nunc instituas?

Colere hospitium. *Cic.* Si hospitio clientelas, cognationes, affinitates, castè colendas esse dicemus.

Colere omne genus hominum, in *Poen.*

Colere memoriam beneficij. *Cic.* Memoriam beneficij uestri colam beneuolentia sempiterna, id est, perpetuò meminero.

Colere

OBSERVATIONES.

61

Colere medicinam animi. Idem: Animi medicina nec tam desiderata sit antequam inuenta, nec tam culta postquam cognita.

Colere mores. *Salust.* Domi militiæq; boni mores cole-

Colere mores alicuius populi, est illo- (bantur. rum more uiuere, in *Casi.*

Colere officium. In *Stich.* Illi officium suum non colunt.

Colere pietatem. In *Hecy.* Quod potero, faciam tamen ut pietatem colam.

Colere quæstum suum, est suo commodo & lucro studere, in *Poen.*

Colere se inter se. *Cic.* Neq; colent se inter se, ac diligunt, sed etiã uerebuntur. Colere societates, *Cic.*

Colere seditiones, amare, *Plinius.*

Colere seruitutē apud aliquē, alicui seruire, in *Poen.*

Colere uictum, pati. *Cic.* Nunc planè nec ego uictum, nec uitam illam colere possum.

Colere uitam, uiuere. In *Bacch.* Vix colo uitam.

Colere uitam breuem. In *Pseud.* Hic quidem homines tam breuem uitam colunt.

Colere uitam uino & uictu probo, delicatè uiuere, in

Colere uirtutem. (Mosh.)

Colere uentum, est inanem operam sumere, *Adag.*

Colere arcem, domum, urbē, inhabitare. *Plaut.* Hanc domum iam multos annos est, quum possideo & colo. *Vergilius:* Pallas, quas condidit arces, Ipsa colat.

Colere regiones Acheronticas, apud inferos habitare. In *Bacch.* Regiones colere mallim ego Acheron

ACCOLO, iuxta habito. *Plin.* Persic (ricas. rubrum mare semper accoluere.

EXCOLO, est orno. Marmore parietes excolantur, *Plinius.*

LATINI SERMONIS

Excolere animum moribus, mētes, ingenia puerorum literis, uitam uirtute.

Excolere ad humanitatem. Cic. Quibus ex agresti immaniq; uita exculti ad humanitatem, & mitigati sumus.

INCOLOR, inhabito. Cic. Quem locum incolunt.

Incolere sedem. Cic. Excellenti tumultu ciuitatis sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam.

Incolere uitam. In Heaut. Ille uitam incolit inopem.

RECOLERE, meditari, repetere. In Mercat. Antiqua recolam.

Recolere artes. Cic. Ad eas artes, quibus à pueris dediti sumus, celebrandas, inter nosq; recolendas.

Recolere animo. In Trin. Hæc ego quæ ego cum meo animo & recolo, ubi qui eget quam pretij sit parui.

Recolere ingenia. Plinius: Ingenia nostra nunc hæc, nunc illac meditatione recoluntur.

Recolere studia. Cic. Quantum alij tribuunt tempestiuus conuiujs, quantum deniq; aleæ, quantum pile, tantum ego mihi met ad hæc studia recolenda sumpsero.

COLORO.

Colorare aliquid. Cic. Sentio orationem meam illorum cantu quasi colorari, id est, uenustiorē reddi. Idem: Quasi colorata oratio.

DECOLORARE, pallidum facere. Cic. Corpore decoloratum constat fuisse.

COMMODO.

Commodare, est commodum dare. Cic. Cui ego, quibuscumq; rebus potero, libētissimè commodabo. Idem: Quicquid ei commodaueris, erit mihi gratum.

Commodare, est rei alicuius usum prestare, siue eadem restituatur, siue pro ea aliud: contra Valli, qui dicit

OBSERVATIONES.

dicit comodari tantum uestes, libros, uasa, equos, &c. Commodare facultates. Cic. Mutandis facultatibus & commodandis nulla re egeremus.

Commodare pecuniam. Ascon. Quibus pecuniæ commodatae sunt.

Commodare loquelam. In Cistel. Comoda loquelam iam tuam, id est, loquere nobis.

Commodare operam, iuuare. In Rud. Quæ tu operam grauare mihi, quam ciuis ciui commodat?

Commodare præsentiam. Ascon. Præsentiam suam commodat amico.

ACCOMMODARE, est adiungere, applicare. Sunt qui utuntur pro commodato dare, sed non satis Latine.

Accommodare coronam ad caput. Cic. Coronam sibi ad caput accommodanti.

Accommodare clypeum ad dorsum, insigere, iniicere, in Trin.

Accommodare curam auribus, est diligenter & attentè audire, Quintilianus.

Accommodare intentionem scribentis, Plinius.

Accommodare orationem ad aliquem. Cic. Ad uos exacuendos accommodaui orationem meam.

Accommodare se ad Remp. Idem: Qui se ad Rempub. & ad magnas res gerendas accommodauere.

Accommodare sumptus ad mercedē. Cic. Ut sumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedē Argileti & Auentini. i. non plus impendat hæc peregrinatione, q̄ capiat ex Argileti & Auentini locatione.

Accommodare tempus litis orandæ. Idem: Ut orandæ litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet.

Accommodare in. Cic. Quod in plures causas potest accommodari.

LATINI SERMONIS

Accommodare de. Idē. Vt ei de habitatione accommodes.
 INCOMmodo, noceo, incommodum do. In *And. Megū*
id adeo mihi ut incomoder, q̄ ut obsequatur gnato.
Cic. Vt quum ipsi nihil alteri scientes incommoda-
rent, nihil ipsis iure incommodi cadere possit.

COMMUNICO.

Communicare, cōmune facere, participare, impartire.
Communicare alicui consilium, doctrinam, factum, rei
scientiam, est aperire. In And. Non ne prius com-
municatum oportuit?

Communicare alicui res, lucrū, operam suam, victum,
est impartire.

Communicare civitatem. Cic. Nunq̄ est intermissa
maiorib. nostris largitio. & cōmunicatio ciuitatis.

Communicare gloriam. Idem. Quantum tribuere al-
teri in communicanda gloria debuit.

Communicare aliquem mensa. In Mil. Communicabo-
re semper mea, id est, una mecum accumbes, eisdemq̄
uescēris, quibus ego.

Communicare pericula amici, est se cum amico com-
mittere periculo. Cic. Si quando aliquod officium
extitit amici in periculis, aut aduendis, aut commu-
nicandis, qui est qui id nō maximis esserat laudibus.

Communicare cum aliquo. Idē. Postulauit ut aliquem
populus daret, qui cum communicaret.

Communicare aliquid cum proximis. Cic. Vt si quam
prestantiā uirtutis, ingenij, fortunę cōsequuti sunt,
impertiant eam suis, communicentq̄ cum proximis.

Communicare causam suā cum aliquo. Salust. Causam
ciuium cum seruis fugitiuis cōmunicasse. Cic. Desi-
nant causam suam cum Chryfogono communicare.

Communicare consulatū cum plebeijs. Plin. Ne consu-
latus

OBSERVATIONES.

latus cū plebeijs cōmunicaretur, accerrimē resistit.
Communicare consilia cum aliquo. In Persa: Commu-
nicauit tecum consilia mea.

Communicare honores cum aliquo. Cic. Eorum hono-
rum, quos cum proximis communicauit.

Communicare inimicitias cum aliquo. Idem: Mecum
inimicitias communicasti, id est, pertulisti.

Communicare iudicia cum aliquo. Ci. Illis censoribus
iudicia cum equestri ordine communicata sunt.

Communicare pericula cum periculis aliorum. Idem:
Qui uelint cum periculis nostris sua cōmunicare.

Communicare prouinciam cum aliquo. In Trin. Com-
municēsq̄ hęc mecum meā prouinciam. i. adiuues me.

Communicare sua cum aliquo. Cic. Nihil mihi scito
nunc tam deesse, quā hominem eum, qui cum omnia,
que me cura aliqua afficiunt, unā communicem.

Communicare de officio cum aliquo. Idem: Hoc tem-
pore uelle te mecum, si propius accessissem, de officio
utriusq̄ nostrūm communicare.

Communicare mecum sepius de te solet. Cic.

Communicare inter se de rebus suis. Idem: Hęc (ut
spero) breui inter nos communicabimus. Idem: Vt
quibus de rebus uellemus, tu tuis, ego meis, inter nos
communicaremus.

CONOR.

Conari, operam dare, moliri. In Andr. Ego ne isthuc
conari queam? Ibidem: Scio quid conere.

Conari aliquid fallacie, in Andria.

Conari alicui obuiā. In Phor. At ego obuiā conabar

Conari manibus, pedibus, in Andria. (tibi.

Conari cum infinitiuo. Cic. Priusq̄ illa conor attingere. Idē: Qui presente eo gestum agere conaretur.

CON-

LATINI SERMONIS
CONCILIO.

Conciliare, est parare, acquirere, uel reconciliare.
 Conciliare aliquē. In Epid. Cōciliauisti nos pulchr.
 Conciliare aliquē alteri. Plinius: Ptolomæcum regem
 Alexandria consuli Syllæ conciliauit.
 Conciliare animos aliorum sibi. Cic. Proprium in
 statuo uirtutis, conciliare sibi animos hominum.
 uius: Ut animos Aboriginum sibi conciliaret.
 Conciliare amicitiam. Idem: Virtus conciliat amicitias,
 & conseruat.
 Conciliare beneuolentiam, odium. Cæsar: Felicitatem
 rerum gestarum exercitus beneuolentiam imperatoribus,
 & res aduersæ odia conciliant.
 Conciliare dignitatem. Idem: Quibus ex rebus suam
 eam dignitatem conciliauit.
 Conciliare fidem. Cic. Quæ motu animorum conciliantur
 in dicendo fidem.
 Conciliare gratiam. Idem: Neque quod Cui Pompeij gratiam
 tiam mihi per hanc causam conciliari putem.
 Conciliare nuptias. Cic. Easque nuptias M. Cic. conciliauit.
 Conciliare pacem. In Heaut. Ex eo ergo (liantur)
 ut pacem conciliem.
 Conciliare pecuniam. Cic. Sed pecuniæ conciliandæ
 causa suscepis.
 Conciliare regnum. Cæsar. De suis copijs, suoque exercitu
 illis regna conciliaturum confirmat.
 Conciliare uoluntatem alicuius. Cic. Ad eorum uoluntatem
 mihi conciliandam.
 Conciliare à patre pacem. Plautus: Qui à patre conciliarem
 conciliarem pacem.
 Conciliare aliquem ad aliquē. In Mil. Ut se ad eum conciliauisti.
 Conciliare de aliquo nugæ. In Trin. (ciliarem)

OBSERVATIONES.

Si quid ego addidero amplius, eò conductor melius
 de me nugæ conciliauerit.
 Conciliare in libertatem aliquem. In Epid. Sororem
 in libertatem idem opera concilio mea.
 Conciliare inter aliquos affinitatem. In Trin. Meus
 gnatus me ad te misit, inter se atque tuos affinitatem
 ut conciliarem.
 Conciliare inter aliquos pacem. Ci. Pacis inter ciues
 conciliandæ te cupidum esse lector.
 Inconciliare, est comparare, commendare, uel per do-
 lum decipere.
 Inconciliare aliquem. Plaut. Inconciliasti eum qui man-
 datus est tibi, id est, disperdisti.
 Inconciliare copias omnes meas. Plaut. pro diuellere.
 Inconciliatè dixit Plaut. quod Terentius malè con-
 ciliatè, pro ignauè & nibili.
 REconciliare, est interruptam gratiam resarcire.
 Reconciliare aliquem alicui. Cic. Animum patris sui
 sorori tuæ reconciliauit. (Plin.)
 Reconciliare æmulas ciuitates, uerè principis est,
 Reconciliare existimationem iudiciorum. Cic. Ad-
 duxi hominem, in quo reconciliare existimationem
 iudiciorum amissam, redire in gratiam cum Popul.
 Rom. satisfacere exteris nationibus possentis.
 Reconciliare gratiam. Idem: Ut agerem quam dili-
 gentissimè cum Lucio, de uestra uetere gratia recõ-
 cilianda.
 Reconciliare uoluntatem alicuius. Cic. Ommissa omni
 contentione, reconciliat atque uoluntate nostra.
 Reconciliare in libertatem aliquem. Plaut. Si huius
 huc reconciliafso in libertatem filium, id est, resti-
 tuam in libertatem.

CON-

LATINI SERMONIS
CONCINNO.

Concinnare, est aliquid parare, siue aptè inter se componere.

Concinnare aream. Plaut. in *Asin.* Auceps quam concinnauit aream, effundit cibum.

Concinnare liuorem alicui. In *Tru.* iam liuorem se pulis isthoc concinnas tuis.

Concinnare lutum. In *Rud.* Si sapiam hoc quod me fecit, concinnem lutum.

Concinnare munus. Cic. Nactus in nauigatione nauis pusillum laxamenti, concinnaui tibi munusculum ex instituto meo, id est, composui.

Concinnare se leuem suis. In *Trinum.* Nunquam eris alienis grauis, qui suis se concinnat leuem.

Concinnare uitam. In *Stich.* Tranquillam uitam concinna. i. expedi. Concinnare struices patinarias.

Concinnare uestem. Plaut. Ego tibi hanc hodie pro bene lepideq; concinnatam referam tempori. In *Men.* Ut concinnandam darem.

Concinnas tu tuam uxorem ex habitu lachrymantem, id est, plorare facis, in *Amph.*

REconcinnare, est reficere.

Reconcinnare aedificium. Cic. Tribus locis aedificiorum reliqua reconcinno.

Reconcinnare uestem. Plaut. Pallam illam ad Phrygionem deferam, ut reconcinnetur.

Reconcinnare detrimentum. Caes. Diuturni laboris detrimentum solertia, et uirtute militum reconcinnatur.

CONCIONOR.

Concionari aliquid. Ci. Quod quum Lepidus concionaretur.

Concionari cum aliquo. Idem: Quia cum erat concionatus.

Conci-

OBSERVATIONES.

Concionari de aliquo. Ci. Etiam de te concionantur.

CONDIO.

Condire coenam.

Condire orationem. Ci. Duo sunt quae condiant orationem, uerborum numerorumq; iucunditas.

Condire negotium. Idem: Et ipse conditor totius negotij guttam aspergis huic balbo.

Condire consulatum. Ci. Ut ei iam exploratus et domi conditus consulatus uideretur.

CONniuere, uisum dissimulare.

Conniuere somno. Conniuere in hominum sceleribus, Cic.

CONSULO.

Consulo tibi, i. consilium do, datiuum crebrius habet.

Consulere alicui, est eius commodo prospicere. In *Hea.* Quid de me fiat, parui pendis, dum illi consulas.

Cic. Ego tibi ab illo consuli malle.

Consulere alicui aliquid. In *Pers.* Illi homines mibi nescio quid mali consulunt.

Consulere boni, est iudicare, facere, aestimare. Quid. Tu tamen haec quaeso consule missa boni.

Consulere commodo priuato.

Consulere commodis literarum.

Consule meo, tuo liberorum commodo.

Consulere aequi boniq; Quintil.

Consulere famae, id est, facere ut bene audiamus.

Consulere fortunae. Ci. Tuum est consulere temporibus, et incolumitati et uitae et fortunis tuis.

Consulere ingenio, i. dare opera eruditioni parandae.

Consulere irae, est facere quod subita bilis praescribit.

Sal. Ne ue irae uestrae magis consulatis, quam sumae.

Consulere libidini suae, est facere quod quis uelit.

Consulere opibus, parare, conquirere.

Consu-

LATINI SERMONIS

Consulere pudori. Cic. Satis ne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat?
 Consulere questui suo.
 Consulere rationibus suis. Cic. Vt quibuscumq; rebus poteris, (poteris autem plurimis) prospicias & consulas rationibus meis.
 Consulere rei domesticæ aut familiari.
 Consulere rebus meis, tuis. Consulere Reipub.
 Consulere salutis meæ, tuæ, suæ, omnium.
 Consulere studijs cõmunibus, est dare operã ut bonæ literæ suũ seruent uigorem. Consulere temporibus.
 Consulere tergo suo, est ne uapulet currere. In Asin. Tergo & cruribus consuluit haud decorè.
 Consulere ualeitudini meæ, tuæ.
 Consulere uitæ meæ, suæ, omnium.
 Consulere uotis suis, est perficere quod quis uelit.
 Consulere aliquem, consilium petere. In Men. Si me consulas.
 Consulere aliquid. Terent. Vt id consulerem.
 Consulere aliquid amicos. In Men. Ibo & consulam hanc rem amicos, quid faciendum censeant.
 Consulere aurem, est harmoniæ iudicium ad auditum reuocare: ut, Consule aures tuas.
 Consulere Apollinẽ. Plin. Apollinẽ de bello consuluit.
 Consulere commentarios, est quærere quo pacto rem ipsi exposuerint.
 Consulere coniectorem. In Amph. Tiresiam coniectorem consulam quid faciendum censeat.
 Consulere Delphicã oracula.
 Consulere doctiores, iudices, præceptorem, senatum, Consule uires tuas. (scriptores.
 Consulere ab re, quod inutile est suadere, in Trin. Consu-

OBSERVATIONES.

Consulere ad aliquid. Caesar: Alter agere omnia ad præscriptum, alter liberè ad summam rerum consulere debet.
 Consulere de aliquo benè uel malè, est benè uel malè eum accipere, tractare, & agere cum eo commodè aut incommodè. Liuius: De perfugis grauius quàm de fugitiuis consultum, id est, durius tractati sunt perfugæ. Idem: De nullis, quàm de uobis, acerbius consuluerunt, id est, nullos acerbius acceperunt & tractarunt.
 Consulere de se grauius. Cic. Quintum fratrem ames, ne ue quid eũ patiare grauius consulere de se, quàm expediet sororis tuæ filio, id est, noxium & exitiosum sibi consilium capere.
 Consulere de salute suorum. Idem: Neq; ego tantum fraterno amori dandum arbitror, ut quisquam de salute suorum consulat, communem relinquat.
 Consulere in aliquem, malè eum accipere & tractare. Liuius: In humiliores crudeliter libidinosq; consulebatur.
 Consulere in cõmune, est in cõmune cõmodum prospicere. In And. Id oro te, in commune ut consulas.
 Consulere in longitudinem, in futurum prospicere. In Heaut. Vbi te uidi animo esse amisso, neq; consulere in longitudinem.
 Consulere in publicum. Plin. Quod intermissum iam diu morem in publicum consulendi reduxissim.
 Consulere in se aliquid malè. In Heaut. Pessimè isthuc in te atq; in illum consulis, id est, pessimè tibi & illi prospicis.
 Consulere alicui optimè. In Phorm. Qui mihi consultum optimè uelit esse,

¶

Consu-

LATINI SERMONIS

Consulere alicui malè, damnum ei inferre. In *Asin.*
Dicebam pater, ne matri consuleres malè.
Consulere aliquid grauius, est aliquid perniciosum
constituere & exequi. *Liui.* Vbi nunciatum est *Sci-*
pioni, ne quid ager animo ferocis iuuenis grauius cõ-
suleret, accitum eum solatur, id est, ne sibi mortem
conscisceret.
Consulere absq; adiecto, est deliberare. In *Adelph.*
Põsè consulam.
Consultum non est. In *Rud.* Neq; quò eam, neq; quã
quam, consultum est.
Consulto opus. *Salust.* Priusquam incipias, consulto
& ubi consulueris, maturè factò opus est.
CONSULTARE, est quò aut plures de re uel rebus deli-
berant, aut unus secum de duabus aut pluribus deli-
berat rebus.
Senatores consultant. Vtrum horum malis aggredi,
tecum consulta.
Consultare aliquid. *Liui.* Ad hæc consultanda. *Salu-*
quam quid in illos statuamus, consultare.
Consultare aues. *Plin.* Vna erat in limine mora con-
sultare aueis, reueriq; numinum monitus.
Consultare consilio, est unã cum alio consilium cape-
re, in *Tru.*
Consultare corde malè, mala cogitare. In *Trucul.*
Malè corde consultare, benè loqui lingua.
Consultare *Reipub.* quod commo dum est, suadere, *Sal-*
lustius.
Consulere de re. Idè: Qui de rebus dubijs consultant.
Consultare ex re sua, suo commo prospicere. In *A-*
sin. Siquidem ex re consultas tua.

CONTAMINO:

Contam-

OBSERVATIONES.

Contaminare, est aliquid lutulentis manibus attin-
gere. *Transfertur ad alia.*
Contaminare fabulas. In *Prol. And.* Atq; in eo dispu-
tant, contaminari non decere fabulas.
Contaminare iudicium. *Cic.* Iudicijsq; corruptis ac
contaminatis paucorum uitio, ac turpitudine.
Contaminare personam. *Idem:* Aut quã plurimis ui-
tius contaminabit personam.
Contaminare spiritum. *Idem:* Frontis tuæ nubeculam,
tum collega tui cõtaminatũ spiritũ pertimescerẽ?
Contaminare se culpa. *Cic.* Non imprudentie se de-
fendat, sed culpa contaminabitur.
Contaminare se maleficio. Idè: Vt intelligatis, fingi
nullũ maleficiũ posse, quo iste sese non contaminarit.
Contaminare se parricidijs. *Cic.* Quos nondum tan-
tis parricidijs contaminatos uix ferebam.
Contaminare se uitijs. *Idem:* Nam qui se humanis ui-
tius contaminassent.
Contaminare uitam. In *Eunu.* Ne hoc gaudium con-
taminet uitam ægritudine aliqua.

CONTINUO.

Continuare opus. *Cæsar:* Operibusq; in circuitu op-
pidi continuatis.
Continuare uerba. *Cic.* Verbis continuandis uocent
quoq; adaugere oportebit.

COPULO.

Copulare uel copulari deponèraliter. *Plaut* in *Aul.*
Copulantur dexteræ. In *Epid.* Caue sis cum filia
mea hanc copulari.
Copulare futura cum presentibus. *Cic.* Cum presen-
tibus futura copulet, omnemq; complectatur uitæ
consequentis statum.

K 2

Copu-

LATINI SERMONIS

Copulare sermonem cum aliquo. Plaut. Sermonem nobiscum ibi copulat.

COOQVO.

Coquitur coena. In Stic. Curavi, coena cocta ut esset.

Coctum est mox prandium, in Ruden.

Cocta poma decidunt, id est, mitia, Cic.

CONcoquo, barb. digero. Var. Ideoq̄ facilius conco-
Concoquere odium. Cic. Ut eius ista odia quitur.
non sorbeam solum, sed etiam concoquam.

DEcoquo, ualde coquo. Var. Decoquantur duæ par-
tes. i. ad tertiam partem consumantur ad ignem.

Decoquere aquam, Plin. Decocta erat pars quar-
ta, Liui.

Decoquere anni multum, id est, diminuent, atterent.

Decoquere mustum ad tertias, & ad quartas.

Decoquere intransitiuè, est sua dilapidare. Cic. Te-
nes ne memoria pretextatum te decoxisse. Idem:
Quamuis qui fortunæ uitio, non suo decoxisset.

Decoquere consilium. Salust. Consilia nefarj facino-
ris in amplissimi ciuis M. Leccæ domo decoqueban-
tur, id est, habebantur.

EXcoquere malum alicui. Plaut. Vsq̄ domi ero, dum
excozero lenoni malum.

[CORDARE.]

Concordare cum aliquo. In Phor. Si concordabis cum
illa, habebis quæ tuam senectutem oblectet, id est,
conuenies cum illa.

DIScordare cum aliquo. Cic. Quo minus à seipso dis-
sicens ipse, secumq̄ discordans.

Discordare inter se. In And. Qui scis eos nunc discor-

REcordari, est reminisci. (dare inter se.

Recordari rei, rem, & de re dicimus.

Recor-

OBSERVATIONES.

Recordari bella. Cic. Ut pedestres naualesq̄ pugnas,
ut bella à se gesta triumphosq̄ recordentur.

Recordari cogitando. Idem: Ut omittatis de unius-
cuiusq̄ casu cogitando recordari.

Recordari diligentiam. Cic. Est operæpretium di-
ligentiam maiorum recordari.

Recordari externa. Idem: Externa libentiùs in tali
re, quàm domestica recordor. i. mentionem facio.

Recordari secum. Cic. Nolite à me commoneri uelle,
uosmetipsi uobiscum recordamini.

Recordari de. Idem: De illis recordor.

Recordari in cogitatione. Cic. Quam in cogitatione
& cooptatum me ab eo in collegium recordabor.

CREO.

Creare consules, Plinius.

Creare cædes. Cic. Monent ne per optimatum discor-
diam dissensionemq̄ patribus principibusq̄ cædes,
pericula creentur.

Creare commoditates. In Pœnu. Mihi commoditates
creas. Barb. Facis mihi magnum placitum.

Creare errorem. Cic. Nonnunquam etiam errorem
creat similitudo.

Creare ærummas. In Milit. Venter creat omnes has
ærummas.

Creare fraudē alicui. In Mil. Tuis nunc cruribus, ca-
pitiq̄ fraudem capitalē hinc creas, tibi iā ut pereas.

Creare imperium. Cic. Quod maius imperium à mi-
nore creari non sit ius.

Creare lites. In Pœnu. Hodie doctiores nō sunt qui li-
tes creat, q̄ hi sunt, qui, si nihil est litium, lites ferunt.

Creare magistratum. Casar: Qui creatur annuus.
Cice. Scipio & Figulus, quod augures indicassent

K 3 cos

LATINI SERMONIS

eos uitio creatos esse, magistratu se abdicauerunt.
Creare odium. *Cæsar:* Magnum fuerit hoc uectigal,
 maius tamen odium creabit.
Creare prætorem. *Cicero:* Habemus non modò Cos. à
 Prætore, sed ne prætore quidem creari ius esse.
**Creare quatuor uiros, idem est quod magistratum
 creare, idem.**
Creare periculum. *Cicero:* Nemini periculum crea-
 ui, nemini innocenti fui calamitati.
Creare uoluptatem inimicis. *In Cæs. Meis inimicis
 uoluptatem creauerim.*
CREATOR urbis Romæ Romulus, Cicero.
PROCREARE periculum alicui. *Cicero:* Si mihi periculum
 procrearetur ab eo.
PROCREARE liberos, lepidum est onus, in Milit.
RECREARE, instaurare, reficere.
Recreare ciuitatē. *Cicero:* Eadem recreata ad xij. Ca-
 lend. Maij, te huc uenire, quam se ad te ire malebat.
Recreare se. *Idem:* Me recreat & reficit *Cn. Pom-
 peij* sapientissimi & iustissimi uiri consilium.
Recreare se à timore. *Cæs.* Qui ut paululum ab illo
 timore sese recrearunt. *Recreare urbes, &c.*
Recreare uocē. *Idem:* Et cum recreāda uocula causa
 necesse esset mihi ambulare, hæc dictaui ambulans.
 CREBRESCO.

Crebrescere, maius fieri.
INCREBRESCERE disciplinam. *Cicero:* Proximè ad no-
 stram disciplinam illam ueterem, non ad hanc, que
 nunc increbuit, uidentur accedere.
Increbrescunt mores deteriores in dies, in Mercat.
Increbrescere numerū. *Cicero:* Nūc apud oratores iam nu-
 merus increbuit. i. numerosior facta est prisca ora-
 tio. Incre-

OBSERVATIONES.

Increbrescere sermonem. *Idem:* Quoniam nonnullo-
 rum sermo iam increbuit.
PERCREBRESCERE famam. *Cicero:* Præsertim quum hæc
 omninò fama de nostrorum hominum auaritia & cu-
 piditate percrebuerit.
Percrebrescere aliquid sermone. *Idem:* Quæ non mo-
 dò Romæ, sed & apud exterarum nationum omnium ser-
 mone percrebuit.
 CREPO.

Crepare, sonitum edere, intransitiuè. *In Adel. Foris
 crepuit.* *In Eunu.* Sed fores crepuere ab ea.
Crepare intestina. *Plautus:* Dic mihi, nunq̃ tibi intesti-
 na crepant?
Crepare cum accusatiuo, prædicare. *Horatius:* Sub-
 cos & uineta crepat mera.
Crepare pauperiem, conqueri. *Idem:* Quis post uina
 grauem militiam aut pauperiem crepat?
CREPITARE dētibus. *In Rud.* Clarè crepito dētibus.
Crepi et mihi uenter. *In Amph.* Vacuus mihi uenter
 crepitat.
CONCREPARE. *Terentius:* Ostium concrepuit abs te.
Concrepare scabella. *Cicero:* Deinde scabella concrepāt.
Concrepare armis. *Cæsar:* Conclamat omnis multi-
 tudo, & suo more armis concrepat.
Concrepare digitis, in Mil.
DISCREPO, dissono. *Cicero:* Ut in fidibus aut tibijs, quam-
 uis paululum discrepent, tamen id à sciente animad-
 uerti potest.
Discrepare ab aliquo. *Idem:* Animorum contentione,
 non opinionum dissensione me ab eo discrepare. *Idem:*
 Si qua re discrepuit ab Antonij diuisione.
Discrepare cū aliquo. *Cicero:* Intellige facta eius cū di-
 ctis discrepare. K + IN-

LATINI SERMONIS

INCRepare transitium, incusare, reprehendere.
 Incrēpare aliquem. Plin. Legatos grauiter increpuit.
 Incrēpare aliquem maledictis. Salust. Maledictis in-
 crepabat oēs bonos. i. insectabatur. (inrepan.
 Incrēpare aliquē auaritia. Suet. Auaritia singulos
 Incrēpare aliquid in aliquem, exprobrare. Salust. Illa
 quæ paulo ante hoc bellum in Gn. Pompeium uicto-
 rianūq; Syllanam increpabantur, obliuio sustulit.
 Incrēpare pro sonare, absolutum est. Cicero: Simul ut
 increpuit discus. Idem: Quicquid increpuiſſet, per-
 timeſcentem.
 Incrēpare fores. In Amphit. Si minuscuro digito in-
 crepauerint fores, hac regula tuum diminuam caput.
 Incrēpare ſuſpitionem. Cic. Simul atq; increpuit ſuſpi-
 tio tumultus, artes illico noſtra conticeſcunt.
INCRepito, arguo, conuictior, clamo, maledico. Ver-
 gil. 12. Hoſtis amare quid increpit aſ?
 Incrēpitare aliquem uocibus. Caſar: Primum irridi-
 re ex muro, atq; increpitare uocibus.
PERcrepare re aliqua. Cic. Locū illum literis pre-
 pare totum, mulierum uocibus, cantuq; ſymphonia.

CRESCO.

Creſcere plerunq; augmenti uerbum eſt.
 Creſcere amicos alicui. Cic. Ex quo intellectum eſt,
 mihi aſſenti creuiſſe amicos.
 Creſcere amorē. Iuuenal. Creſcit amor nummi, quan-
 tum ipſa pecunia creſcit.
 Creſcere animos aliquibus. Cice. Quum ſocij perti-
 uiſſent, hoſtium opes animiq; creuiſſent.
 Creſcere annonam. Caſ. His tamen omnibus annona
 Creſcere cupidinem. Ouid. Creuerunt (creuit.
 & opes, & opum furioſa cupido.

Creſce-

OBSERVATIONES.

Creſcere æs alienum alicui. Cic. Meruiſſes ne æs alie-
 num tibi creſceret.
 Creſcere ætatem. In Mercat. Par eſt ætas, unā creui-
 mus, pares ætate habemus uiros.
 Creſcere hæreditate. Ci. Galeonis hæreditate creui.
 Creſcere hyemem. Ouid. xi. Aſpera creſcit hyems.
 Creſcit indulgens ſibi dirus hydrops, Horatius.
 Creſcere licentiam. Saluſt. Poſt ubi paulatim licētia
 Creſcere morbum. Cic. Et aduenientes, & (creuit.
 creſcentes morbos intelligunt.
 Creſcere malo alterius. Saluſt. Qui malo Reipubli-
 cæ creuerant, iugulari iuſſit.
 Creſcere opes, pecuniam: uide, amorem, animos.
 Creſcere rumore aliquid. Cic. Vna expectatio mune-
 ris, quæ & rumore nonnullorum, & ſtudijs ſermoni-
 buſq; competitorum creuerant.
 Creſcere umbras. Vergil. Et ſol diſcedens creſcentes
 duplicat umbras.
 Creſcere de aliquo. Cic. Si uideor hic, quod ego non
 quæſiui, de uno iſto uoluiſſe creſcere, iſto abſoluto,
 quod ſine multorum ſcelere fieri non poteſt, de mul-
 tis mihi creſcere licebit.
 Creſcere ex aliqua re. Idē: Ex quibus poſſem creſcere.
 Creſcit in arborem uirga.
 Creſcit in uirum integrum, perfectum puer.
 Creſcentibus annis. i. in ipſo adoleſcentiæ principio.
 Accreſcere aliquid cum aliquo. Terent. Ter ego te
 deos oro, & noſtram amicitiam Chreme, quæ ince-
 pta à paruīs cum ætate accreuit ſimul.
 Decreſcere ualitudinem. In Curcul. Valetudo decre-
 ſcit, accreſcit labor.
 Decreuere greges, cum cadit agna frequēs, Martial.

K 5 EXcre-

LATINI SERMONIS

EXcreſco. Col. Si ſatis excreuerint, iugo ſupponan-
SPcreſcere alicui. Cic. Non enim ille me- (tur.
 diocris orator ueſtræ quaſi ſucceſcit ætati.

CRIMINOR.

Criminari aliquid, accuſare. Cic. Iam enim non libe-
 omnia criminari.

Criminari aliquem. Idem: Cælium criminatur. In Eu-
 nu. Hanc metui ne me criminaretur tibi.

Discriminare, rē unam in duas partes diuidere. Cic.
 Hætruriã diſcriminat Gaſſia. ſuia. i. diſcludit, ſe-
 parat.

CRUCIO.

Cruciare, affligere. In Eunuch. Quæ nos ſemper om-
 nibus cruciant modis.

Cruciare aliquē. In Heaut. Nimiſ grauiſter cruciat
 adoleſcentulum, nimiſq̃ inhumane.

Crucior bolum tantum mihi ereptū tam ſubito è fau-
 cibus, in Heaut.

Cruciari bile. In Mercat. Mala bilis cruciat atque
 exagitat.

Cruciat meum cor corpusq̃ ſacinus illud, in Mil.

Cruciari ægritudine. In Bacch. Vt ipſus ſe cruciat
 ægritudine.

Cruciare ſe. In Eunu. Ne crucia te obſecro anime mi,

Diſcrucior amore, in Caſina.

Diſcrucior animi, in Adelp̃.

EXcruciare aliquem. In Eunu. Spero me habere,
 qui hunc meo excruciem modo.

EXcruciare aliquem animi. In Mil. Ne animi illã ex-
 crucies. In Epid. Filij cauſſa coeperã me excruciare

animi. In Phor. Tum me Antipho excruciat animi.

EXcruciare ſe aliqua re. In Ruden. Hoc ſeſc illa ex-
 cruciat animi.

Excruc-

OBSERVATIONES.

EXcruciare fame aliquem. Cæſ. Fame uinculisq̃ excruc-
 ciauerat. (uulũ reliquit.

EXcruciari fumo. Cic. Amicũ fumo excruciatũ ſemi-

EXcruciari ſollicitudine. In Heauton. Sollicitudinem
 iſtam falſam, quæ te excruciat, omittas.

CRUDESCO.

REcrudeſcit propriè uulnus, id eſt, renouatur. Cic.

Quum hoc tam graui uulnere etiam illa, quæ conſe-
 niſſe uidebantur, recrudescunt.

CUBO.

Cubare, iacere, & propriè quietis capiendæ cauſſa.
 Cic. Quorum nemo guſtauit cubans.

Cubare cum aliquo. Terent. Si nolit, cogas, ut cum il-
 la una cubet. In Amph. Nũc intrus hic cũ illa cubat.

Cubare cum ornatu. In Truc. Cumq̃ ornatu ut gra-
 uida quaſi puerperio cubem.

Cubare in carcere. In Ru. Vtinã, quũ in ædes meas te
 adduxi primũ, in carcere illo potus cubuiſſem die.

Cubare, ægrotare. Hor. Cubat hic in ualle Quirini.

Cubare in lecto. In Caſin. Eſt ei quidam ſeruus, qui in
 morbo cubat, imò herclè uerò in lecto, ne qd mœtiar.

Cubitare cum aliquo. Cic. Tecum ſemper puſio cum
 maiore ſorore cubit auit.

ACcũbere uel accubare, iuxta cubare, aſſidere men-
 ſe. Cicero: Accubueram hora nona, quum id litera-

rum exemplum in codicillis exarauit. Plaut. Locus
 hic tuus eſt, hic accumbe.

ACcumbere epulis. Vergil. 1. Aeneidos: Tu das epulis
 accumbere diuũ.

ACcumbere alicui & cum aliquo. In Sti. Verum tibi
 accumbo? ST. cum ambobus uolo. In Aſin. Accubat

accumbit ſuperior, in Moſtel. (meum.
 Accu-

LATINI SERMONIS

Accubare scortum, Plautinum est, in Men.
Accumbere in summo, in Persa.
CONCumbere cum aliquo. In *Hecyra*: *Aliunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus.*
DECumbo obtinet utrunq; significatum, quod *accumbo*. In *Phor.* Prior *decumbas*. In *Asin.* *Agedum decumbamus sis pater.* *Decumbere in sulco, Colum.*
Decumbere, mori. *Cic. Si satis factum ijs sit, se uelle decumbere.*
DIScumbo. In *Merc.* *Discubitu noctu ut imus, ecce ad me aduenit qua mulier alia nulla est pulchrior.*
EXCubare, uigilare. In *Mil.* *Ego excubantem eam modo offendi domi.*
Excubare animo, aduigilare. *Cic. Qui semper animo sic excubat, ut ei nihil improiisum accidere possit.*
Idem: Ego excubo animo, nec partem ullam capio quietis, id est, ut ego aliquid circumspicio.
Excubare ad portam. *Cæs. Consuetudine quotidiana ad portas excubant.* *Excubare in porta, Salust.*
Excubare in agro, in sano, Cic.
INCubare uel *incumbo, infideo, imitor, inhaereo.*
Incubare auro, Vergil. Defossosq; incubat auro.
Incubare thesauris clausis, Quintilianus.
Incubare ouis & oua, dicimus.
Incubare thoro, Vergil. Incubuitq; thoro.
Incubare in Aesculapij sano, in lecto, dormire, Plaut.
INCUMbere, est intentè aliquid agere.
Incumbere baculo, Vergil. Incumbens teriti (Damon sic coepit) oliuæ.
Incumbere remis, Verg. Validis incumbite remis.
Incumbere stylo, Plin. Ceris & stylis incumbit.
Incumbere terræ, Idem: Gardini suo, hoc est, undique

terre

OBSERVATIONES.

terre incumbit. Transfertur ad animum.
Incumbit illi spes, id est, imminet. Suet. Certum erat uni spem successionis incumbere.
Incumbere ad bellum. *Cic. Omni studio ad id bellum incumbere.*
Incumbere ad recuperandum aliquid. *Ci. Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe, ut facis.*
Incumbere ad salutem. *Idem: Quare P. C. incumbite ad salutem Reipub.*
Incubere ad studiū. *Cic. Incubamus ad illa præclara*
Incumbere ad uirū bonum. Idem: Magna (studia est comit ijs consularibus repentina uoluntatum inclinatio, præsertim cum incubuit ad uirum bonum, id est, summo studio deflexit.
Incumbere ad uoluntatem. *Cic. Pompeius ad uoluntatem perferendæ legis incubuerat. i. totus inclinabat.*
Incumbere in aliqua re. *Idem: Dicitq; se persecturum, ut Cæsar in illo incumbat, id est, ut illi fideat.*
Incumbere in aliquem, irruere. *Cic. Ab ipsis qui in te ipsum incubuerunt, te depulsum puras.*
Incumbere in causam communem, est pro uirili parte tueri causam cõmunem. *Idem: Incubite in causam Quirites, ut facitis.*
Incumbere in cognitionem, in curam. *Ci. Incumbe per deos immortales in eam curam & cognitionem.*
Incumbere in mare, uiolenter incidere. *Quintil. Magna uis uenti in mare incubuit.*
Incumbere in perniciem alterius. *Cic. Incumbit in eius perniciem.*
Incumbere in Reipub. *Idem: Ut in Reipub. omni cogitatione incumberes. (incumbite.*
Incumbere in studium. *Idem: In id studium, in quo estis*

Incum-

LATINI SERMONIS

Incumbere eò. Cic. Facis tu id quidem, & eò maxime incūbis. In Aul. Non eū quò incumbat, eò impellere.
Incumbere eodem. Cic. Idem uolunt omnes ordines, eodem incumbunt municipia.

Occumbere, est mori. Plaut. Postquam pater occubuit nata est.

Occumbere morti. Verg. Seu certæ occumbere morti.

Occumbere morte. Liui. Ictus claua morte occubuit.

Occumbere mortem. Cic. Ut esset qui pro patria mortem non dubitaret occumbere. Alij legunt morte.

Occumbere necē. Sal. Voluntariā occubisset necem.

Procumbere, prosterni. Liui. Ipsum fessum uia procubuisse. Verg. Procumbit humi bos.

Secubo, seorsum cubo. Propert. Miles depositis anofus secubat armis.

Secumbo, subiaceo, uincor.

Succumbere doloribus. Cic. Succumbere oneri.

Succūbere alicui. Idē. Non succumbā succūbentibus.

Succumbere senectuti. Cic. Nec languescens succumbat senectuti.

OCUDO.

Cudere, percutere, ferire, diciturq; à cædo.

Cudere argentū. In Hæ aut. Cudere ferrum. (mos)

Cudere nūmos. In Mosi. Cudere soles plumbeos nūmos.

Cudere fabam. In Eunu. Isthæc in me cudetur faba.

Cudere multa misera oculis, oculos corrumpere. In Cap. Oculis multa misera cuditis.

Cudere tenebras. Plau. Quas tu mihi tenebras cudis?

Accudo. In Merc. Treis minas accudere etiam possum, ut triginta stent.

Excudere libros.

Excudere scyntillam silicis, Verg.

OBSERVATIONES.

Excudere artes. Vergil. Ut uarias usus meditando excuderet artes.

Excudere omnia: alij excudere legunt apud Colum.

Excudere aliquid de. Cic. Tibi de gloria excudam aliquid, id est, scribam.

Procudo, cudendo extenuo. Vergil. Durum procutit arator.

Procudere dolos, comparare. In Pseud. Meus hic est, procudam ego hinc hodie multos dolos.

Recudere, ad incudem referre: ut, Sic homo non potest retexi aut recudi. Varro: Ut n̄ solent qui uetera metalla recudunt.

Recudere carmen, epistolam, est emendare, aut recondere. (gnoscere.)

CUMULO.

Cumulare, adaugere.

Cumulare benefacta. In Cap. Nunc adest occasio benefacta cumulare, ut erga hunc rem geras fideliter.

Cumulare aliquid aliqua re. Cic. Nunc meum cor cumulat in.

Cumulare gloriam. Idem: Africanus eloquentia cumulat bellicam gloriam.

Cumulare laudem. Plin. Non ferè quisquam in senatu fuit, qui non me cõplecteretur, exoscularetur, certatimq; laudem cumularer.

Cumulare laudibus aliquem. Plin. Quæ mihi recordanti est quidem incundum, q me cum apud alios, tum apud se tantis laudibus cumulat.

Cumulare officijs aliquem. Plin. Publicæ necessitudinis pignora priuatis cumulat officijs.

CUNCTOR.

Cunctari, cessare. Liui. Alij dum cunctantur in ripis, inter pugne fugæq; consilium oppressi.

Excud

Cudat

LATINI SERMONIS

Cunctari, dubitare. *Sueton.* Cunctari se, ne si super-
esset, eriperet legibus reum.
Percontari, diligenter inquirere. *In Hecyra:* Tu
quod nihil refert, percontari desinas.
Percontari aliquid aliquem. *In Aul.* Quaeso quod tu
percontabor, ne id te pigeat proloqui.
Percontari insidijs. *In Pseud.* Occasionem reperisti
uerbero, ubi perconteris me insidijs hostilibus.
Percontari de. *Cic.* Ego illum de suo regno, ille me
de nostra *Repub.* percontatus est.
Percontari ex. *Idem:* Quum percontaretur ex amicu-
la quadam. *Plaut.* Qui isthuc in mente est tibi ex mi-
mi uir percontariers?
Percontari, expectare. *In Phorm.* Percontatum ibo
ad portam, quoad se recipiat.

CUPPIO.

Cupio omnia quae tu uis, *in Pers.*
Cupit conuentu te. *In Curc.* Cupio factu, id est, fieri.
Cupere nuptias, *in Heaut.* Cupit te uidere, *in Tru.*
Cupio dare mercedem, *in Curc.*
PERcupio, notum.
CONcupisco. *Sal.* Vestimentum alicuius concupiscat.

CURO.

Curare & mederi, & diligentiam adhibere significat,
Curare aliquid. *In And.* Id populus curat (*Flora*
scilicet. *Idem:* Ego isthac moueo, aut curo.
Curare aliquem, ut: Quid tu me curas quid reru geram.
Curare ad seruandum aliquem. *In And.* Cura ad ser-
uandum uinctum.
Curare adductum. *In And.* Vbi ubi erit, inuentum ti-
bi curabo, & mecum adductum.
Curare aliud. *In Phor.* Atqui is repperi, aliud cura-

Cura-

OBSERVATIONES.

Curare aliena. *In Heaut.* Tantum ne est ab re otij ti-
bi aliena ut cures, eaq; nihil quae ad te attinent?
Curare amicos. *In Stich.* Amicos meos curabo huc
aduenientes, id est, tractabo.
Curare amorem. *In Rud.* Amorem haec curat, triti-
cum curat *Ceres*.
Curare boues. *In Most.* Non sunt quos cures boues?
Curare corpus. *Vergil.* 8. Fesiq; & equos & corpora
curant.
Curare carmina, deos. *Verg.* Nihil ille deos, nil car-
mina curat.
Curare cuticulam, uoluptati indulgere. *Florat.*
In cute curanda plus aequo operata iuuentus.
Cura esse quod audis, *Florat.*
Curare aedes. *In Most.* Hic iam aedibus uitium addi-
tur, bonae quum curantur male.
Curare aetatem suam. *In Pseud.* Qui se suamq; aetate
bene curant, id est, genio indulgent.
Curare aegrotos. *In Capt.* Curato aegrotos domi.
Curare febrim. *Curare* faciendum, *Terent.*
Curare fidem suam. *In Tri.* Cures tuam fidem, id est,
promissum serua.
Curare filium. *In Adel.* Quando ego tuum non curo,
ne cura meum. *Item:* Illum curo unum, ille ad me at-
tinet. *Idem:* Vnum uis cure, curo, id est, uni consulo.
Curare funus. *In And.* Curabat una funus.
Curare histriones, curam gerere. *In Amph.* Iuppiter
nunc histriones curet. **Curare** hydropisim, mederi.
Curare inuentum, diximus apud curare adductum.
Curare iniurias amici. *Salu.* Quo facilius amicorum
iniurias curare licet. i. non pati amicos iniurijs affici
Curare ludos. *Cic.* De curatione ludorum.

L Curare

LATINI SERMONIS

Curare literas mittendas ad aliquem, pro disponere.
 Curare munus. Vergil. Nec munera curat Alexis. In
 Trucul. Munus te curaturum scio.
 Curare morbum, mederi.
 Curare mandatū. Cic. Ut mādatum scias me curasse.
 Curare negotium, pro facere, uel ire pro negotio.
 Curare officium. In Bacch. Vestrū curate officium,
 ego officium meum.
 Curare parentes, uenerari. In Stich. Nunquam enim
 nimis curare possunt parentem suum filia.
 Curare partē suam. In Adel. Curemus equam uter-
 que partem, tu alteram, ego item alteram.
 Curare prandium, apparare, In Men.
 Curare præcepta. In Mil. Hæc præcepta sobriè ut
 Curare pecuniam alicui. Ci. Redemptori (curis,
 dimidium pecuniæ curauit.
 Curare reduuiam, est in leuioribus negotijs uersari,
 neglectis grauioribus. Idem: Qui tum capiti Sex.
 Rosij mederi debeam, reduuiā curem. Est autem,
 carunculam, quæ unguibus supernascitur, circunci-
 dere.
 Curare rem familiarem. In Bacch. Rem familiarem
 curat, custodit domum.
 Curare rem alterius. In Amph. Qui forte te hîc ab-
 sente, tamen tuam rem curet.
 Curare rebus publicis. In Trin. Sum insipientior, qui
 rebus curem publicis potius, quàm id quod proxi-
 mum est meo tergo.
 Curare rebus alienis suo uestimento & cibo, est uo
 jumpru aliena curare, In Trucul.
 Curare talentum. Cic. ad Attic.
 Curare uia. Ci. Curator est uia Flaminiæ. i. præest.
 Curare

OBSERVATIONES.

Curare uocem. Idem: Ratio curandæ uocis petatur.
 Curare uulnus.
 Curari ab aliquo. Cice. Mulier exclamat ab eo nullo
 modo curari uelle, quo curante suos oēs perdidisset.
 Curare ut. Cic. Cura ut ualeas. In Adel. Exemplum
 omnibus curarem ut esses.
 Curare diligenter. In Adelph. Si metuis, satis ne ut
 meæ domi curetur diligenter.
 Curare molliter seipsum. In Adel. Aedepol Syrisce,
 te curasti molliter.
 Curare probè. In And. Curasti probè.
 Curare rectè. In Phor. Huic mandes quod quidem cu-
 ratum rectè uelis.
 Curare absolutè. In And. Sat est, curabo.
 Curabitur imperonale. In And.
 ACCURARE, diligenter facio. In Hecy. Quo magis
 omnes res cautiùs, ne temerè faciam, accuro.
 Accurare aduenientes hospites, In Epid.
 Accurare pensum lepidè, est commissa fideliter ex-
 qui, In Bacch.
 Accurare quod factu est opus, In Casin.
 Accurare rem aliquā sobriè & frugaliter, In Pers.
 PROCURARE, administrationem alienarum rerum ge-
 rere. Cic. Is procuraciones Dionysij.
 Procurare arbores. Ca. Eodem modo ceteras arbo-
 res procurato. Cic. Procurare infantes, pueros, &c.
 Procurare corpora. Verg. s. Læti bene gestis corpo-
 ra rebus Procurate uiri.
 CURRERE.
 Currere stadium. Cic. Qui stadium currit.
 Currere mare, æquora, salum, pontum, est nauigare.
 Ouid. Currit in immensum parua carina salum.
 L 2 Verg.

LATINI SERMONIS

Verg. 6. Quorum æquora curro.
Currere ad uocem, ad murmur.
Currere in contraria, est nunc hoc, nunc illud acceptare, uel idem cum hoc adagio: Cadit in Scyllam, cupiens uitare Carybdim. Fior. Dum uitant stulti uita, in contraria currunt.
Currere per uias. In Pœn. Haud quisquam hodie nostrum curret per uias.
Currentem incitare, instigare, est adhortari quempiam ad id, ad quod iam suapte sponte tendit.
CURRitur impersonale. In Heau. Ad me curritur.
CURSare. Cic. Alij per foros cursent.
Cursitare. In Eunuch. Ne sursum deorsum cursites.
ACCURRO. In Phor. Accurre huc. In Eunuch. Accurrit ad me quam longè quidem.
CONCURRERE. *In Eun. Concurrunt lati obuiam mihi.*
Concurrere alicui. Verg. Audetq; uiris concurrere uirgo, id est, manum conferere.
COCURRERE aciem, lancea se exercere. Liu. Diuisas bifariam acies concurrere ad simulachrum pugna.
Concurrere opiniones. In Heauton. Concurrunt multe opiniones, quæ mihi animum exaugeant.
Concurrere uerisimilia. In Adelpb. Tot concurrunt uerisimilia, id est, undiq; accedunt.
Concurrere ad arma. Cæs. Quum ad arma milites concurrissent.
Concurrere cum signis. Salust. Maximo clamore cum infestis signis concurrunt.
Concurrere de iure. Cice. Ut statim de iure aliquis concurrerit, id est, si quis summo iure agat.
Concurrere in aciem. Idem: Repente Antonius in aciem suas copias produxit, & sine mora cõcurrit.

Concur-

OBSERVATIONES.

Concurrere in ius, ad iudices uenire, Horat. in Saty.
Concurrere in sententiam. Cice. Et raptam in eam sententiam concurrerunt.
Concurrere inter se milites. Cæsar: Concurrunt equites inter se, id est, manum conferunt.
Concurrere simul. In And. Multa concurrunt simul, quæ coniecturam hanc nunc facio.
DECURRERE ætatem. *Cice. Propè acta iam ætate, decursaq;. In Sticho: Quid mihi opus est, decurso ætatis spatio, cum eis gerere bellum?*
DECURRERE exercitum, lancea certare. *Liu. Mos erat lustrationis, sacro peracto, decurrere exercitum.*
Vergil. 11. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurrere rogos.
DECURRERE ab. *Vergil. 2. Aeneidos: Summa decurrit ab arce.*
DECURRERE ad suffragia. *Plin. Ad tacita suffragia, quasi ad remedium, decurrerunt.*
DECURRERE per. *Suet. Eques Romanus elephantis supersedens, per catadromum decurrit, id est, stadium in quo equites decurrere solebant.*
DISCURRERE, per diuersa currere. *Liu. Signo dato, iuuentus Romana ad rapidas uirgines discurrit.*
EXCURRERE, celeriter redire. *Cic. Fabrum meum tibi obuiam misi, mandauiq; utriq; eorum, ut autè ad me excurrerent, ut tibi obuiam prodire possem.*
Excurremus mense Septembri legati ad Pisonem, ut Ianuario reuertamur. Inde excursions militum.
EXCURRERE aliquò. *Plin. Destino excurrere isto.*
EXCURRERE orationem. *Cic. Quid est cur claudicare aut insistere orationem maluit, quam cum sententia pariter excurrere? id est, fluere.*

L 3

Excur-

LATINI SERMONIS

*Excurre*re sp̄atū. Terent. Prop̄ iam excurso sp̄atio.
*Excurre*re, est etiam per fabulam historiam à rei nar-
 ratione deflectere.
INCURRERE, contra aliquem currere. Liu. Vrinḡ d
 cornibus positos, cum iam pelleretur media peditem
 suorum acies, ita incurrisse à lateribus ferunt.
Incurrere damnum, iacturā, indignationem, periculū.
Incurrere loca. Brutus: Decursionibus per equites,
 quos habet multos, uastet ea loca, quae incurret.
Incurrere in aliquem uerbis. Trebonius: In quos tan-
 ta libertate uerborum incurreret.
Incurrere in discrimen uitae, famae.
Incurrere in difficultatē. Ci. Nihil enim cōstitui po-
 test, quod nō incurrat in magnā aliquā difficultatē.
Incurrere in diem aliquem. Cic. In quē diem incurrat
 nescio. i. incidat. Sueton. Natalem suum plebeijs in-
 currentem Circensibus. i. in eum diem incidentem.
Incurrere in memoriam rei alicuius. Cic. Incurro in
 memoriam communium miseriarum.
Incurrere in odium. Cic. Improbantur hi quæstus, qui
 in odia hominum incurrun, ut portitorum & focne-
 ratorum. i. qui facile sibi odium hominum comparant.
Incurrere in oculos. Idem: In oculos incurrentibus
 ijs, quos æquo animo uidere non possum.
Incurrere in reprehensionem. Cic. Non eram nescius
 fore, ut hic noster labor in uarias reprehensiones
 incurreret.
Incurrere in tempora sua. Idem: Id ipsum tum eram se-
 quutus, ne in nostra tempora incurrens, offenderem
 quempiam.
Incurrere & offendere in tenebris. Idē: Quis est tam
 Lynceus, qui in tātis tenebris nihil offendat, nisi quā
 incurrat. i. impingat. Incur-

OBSERVATIONES.

Incurrere in uoces hominum. Cic. Incurrit hæc nostra
 laurus non solum in oculos, sed etiam in uoculas ma-
 leuolorum. i. meae gloriæ inuidet & maledicunt.
Incurrere inter hostes. Salustius: Inter confertissimos
 hostes incurrit, ibiq; pugnando confoditur.
*Incur*stones facit in fines Romanos, Lilius.
INCUR sane boues cornibus, in Aulul.
*Incur*sare aliquem pugnis, calcibus, in Pœn.
*Incur*sare in aliquem, in Bacch.
OCURRERE, obuiam fieri. Cic. Non esse deiectum
 eum, cui ui & armis ingredienti sit occursum.
Occurrere alicui consilio, gratia, studio, multis re-
 bus, &c. id est, prouidere, Cic.
Occurrere aliquem alicui. Idem: Sed mihi, cum de se-
 neclute aliquid uellem scribere, tu occurrebas, id
 est, in mentem ueniebas.
Occurrere consilijs. Cic. Horum ego quotidie consi-
 lijs occurro, id est, obuiam eo.
Occurrere expectationi. Idem: Sed ego occurram ex-
 pectationi uestrae iudices, id est, statim ad id ueniā,
 quò me uocat expectatio uestra.
Occurrere maleuolentiæ. Idem: Maleuolentiæ homi-
 num in me, si poteris, occurras.
Occurrere machinationibus. Cæs. Ita operosis Ale-
 xandrinorum machinationibus, maximisq; conati-
 bus non longi temporis labore occursum est.
Occurrere menti alicuius. Cic. Facilius facta eorum
 occurrent uestris mentibus.
Occurrere morbo. Pers. Occipiti cæco posticæ occur-
 rite sanæ. Ouid. Venienti occurrite morbo, i. obsta-
Occurrere negotijs. Cic. Siue etiam ultrò (te-
 occurras negotijs, id est, obuiam eas.

LATINI SERMONIS

Occurrebat oratio tibi, id est, offerebat se, idem.
 Occurrere rei alicui. Cic. Tibi turpe est, non ei rei
 sapientia tua te occurrere.
 Occurrere sapientiæ alicuius. Idem: Quod possum, in-
 dices, occurro uestræ sapientiæ, id est, ad id respon-
 deo, quod ad uestram sapientiam attinet.
 Occurrere subsidio alicui. Cæsar: Rectè subsidio
 suis occurrerat obuiam.
 Occurrere suppetias alicui. Idem: Labienus cum in iu-
 so equitatu fugiētibus suis suppetias occurrit. Idem:
 Copias hostium ijs legionibus occurrere suppetias.
 Occurrere ueteranis. Cic. Et quibus rebus potest oc-
 curri ueteranis, occurras, id est, prouideri.
 OCCURRERE a pro, Vergil.
 Occursare animo. Plin. Occursant animo mea morta-
 litas, mea scripta, id est, in mentem ueniunt.
 Occursare numinibus, Plinius.
 PERcurrere. In Andr. Percurro ad forum. In Heau-
 ton. Curriculo percurrere.
 Percurrere uelocibus oculis epistolam, est cursim le-
 gere, Horat.
 Percurrere rem breuibus, breuitate, breuiter, est pau-
 cis percensere. Percurrere obuiam, in Men.
 PRÆcurrere, anteuenire. In Eunu. Abi, præcur-
 re, ut sint domi parata omnia.
 Præcurrere aduentum alicuius. Plin. Scio quæ tibi
 causa fuerit impedimento, quo minus præcurrere
 aduentum meum in Campaniam posses.
 Præcurrere ætatem. Cic. Quæ studio & diligentia
 præcurrit ætatem, id est, longè plus præstat, quam
 ætas postulat.
 Præcurrere aliquem. Idem: Vobis illum tanto mino-
 rem

OBSERVATIONES.

rem præcurrere, uix honestum est. i. antecellere.
 RECurrere, rursus currere. In Adel. Vbi me illie
 non uidebit, iam huc recurret, sat scio.
 Recurrere in initia lunæ. Cic. Neq; solum eius species
 ac forma mutatur, tum crescendo, tum defectio-
 nis in initia recurrēdo. i. ad suum initium redeundo.
 SVCCurrere, subuenire. Vergil. Non ignara mali mi-
 seris succurrere disco. In Adel. Parata lites, suc-
 currendum est.
 Succurrere lapsis, ægris.
 Succurrere, in mentem uenire. Cicero: Neq; enim mihi
 succurrebant uerba, quæ ante discessum a Dolabel-
 la audiebamus. Plin. Quæ audiui, quæ legi, sponte
 succurrunt.
 TRANScurrere ad forum, in Eutucho.
 Transcurrere curriculo ad nos, in Mil.
 Transcurrere cursum suum, idem quod præcurrere
 ætatem. Cic. Qui suum cursum transcurret ant.
 Transcurrit ætas. Plin. Patiar ergo ætatem inque-
 tam nobis exercitamq; transcurre.

CUSTODIO.

Custodire, conseruare.
 Custodire breuitatem. Plinius: Breuitas placet, quam
 ego custodiendam esse confiteor.
 Custodire discrimina ordinum, dignitatumq; Plin.
 Custodire honorem inimici, idem.
 Custodire memoria aliquid. Cic. Posse percipere ani-
 mo, & custodire memoria.
 Custodire parsimoniam, & uictus atq; cocnarum te-
 nuitatem, parcum esse, Gellius.
 DAMNO.

Damnare, crimen speciale in genituo uel ablatiuo

LATINI SERMONIS

cum præpositione regit. At generale, magis in ablatiuo: ut scelus, peccatum, crimen. Poena uerò, & in ablatiuo & in genitiuo ponitur.

Damnare aliquè ambitus. Cic. Dānatus est ambitus.

Damnare capitis. Cæs. Multi præterea capitis damnati exulesq; conuenerant.

Damnare capite aliquè. Cic. At eum uos iurati capite damnastis. Idē: Capite dānatos morte multauit.

Dānare furti. Cic. Et furti, & pro socio dānatus est.

Damnare iniuriarum aliquem. Idem: Qui C. Sacerdote iniuriarum damnatus est.

Damnare laboris. Horat. Damnatus longi Sisyphus

Damnare naturā. Cic. Rerum naturā (laboris. nam, quam errorem damnare maluimus.

Damnare peculatus. Idem: Qui ambo peculatus damnati sunt.

Damnare peccati. Cic. Maiores nostri si quam unius peccati mulierem damnabant.

Damnare rei capitalis. Idem: Quod partum sibi ipsa medicamentis abegisset, rei capitalis esse damnatam.

Damnare sceleris. Ouid. Parce tuum uatem sceleris damnare Cupido. Cic. Damnaſſe enim sceleris hominem amicum Reipublicæ cauſſa uideretur. Hoc exemplum alijs diſcutiendum relinquo.

Damnatus sordium, Plinius.

Damnatus summæ. Liu. Nequaquam tantum relictum est, quantæ summæ damnatus fuerat.

Damnare ueneficij. Cic. Eam ueneficij quoq; damnatam exiſtimabant.

Damnare uotis, ad ſibi ſacrificandum aliquem deuincire. Vergilius: Damnabis tu quoq; uotis.

Damnare ad poenā. Plin. Qui dānati ad poenā erant.

Damna-

OBSERVATIONES.

Damnare de maiestate. Cic. Qui de maiestate damnatus est.

Damnare de repetundis. Cicero: Quibus damnatis de pecunijs repetundis lites eſſent æſtimatæ.

Damnare de ui. Idem: Damnatis de ui, reſtitutio.

Damnare in metallum. Plin. Erat enim faſcibus cæſus, damnatus in metallum, ſtrangulatus in carcere.

Damnatus in opus. Idem: Quidam in opus damnati.

Damnare pro ſocio: uide, furti.

CONDemnare aliquem argenti. In Moſt. Tanto apud iudicem hunc argenti condemnabo facilius.

Condemnare crudelitatis. Cic. Crudelitatis tu furciſer Senatium conſul in concione condemnas?

Condemnare crimine. Cic. Ego hoc uno crimine illum condemnem neceſſe eſt. Item: Condemnatus eſt alijs criminibus frequentiffimis.

Condemnabo eodem ego te crimine.

Condemnare falſi, furti. In Trucul. Conuicti & condemnati falſi de pugna.

Condemnare impietatis, iniquitatis. Cæs. Summæ ſe iniquitatis condemnari debere.

Condemnare iniuriarum. Cic. C. Sacerdote prætore condemnatus iniuriarum.

Condemnare maiestatis. Suetonius: Reum maiestatis apud iudicem fecit & condemnauit.

Condemnare parricidij. Cic. Sceleris atq; nefarij parricidij condemnauimus.

Condemnare rei capitalis. Idem: Qui rei capitalis condemnatus eſſet.

Condenare ſcleris. Idē: Etiā ſcleris condēnat gene-

Condemnare ſponſionis. Cic. Con- (rum ſuum. demnari tamen ſponſionis neceſſe eſt.

Con-

LATINI SERMONIS

Condemnare sibi. Idem: Hunc hominem Veneri absoluit, sibi condemnat.

Condemnare de alea. Cic. Lenticulã de alea condemnatum collusorem suum restituit.

DEBEO.

Debere obligationem significans, pulchrè & datiuum & accusatiuum asciscit.

Debere alicui æs. In Cur. Diues sum, si non reddo æs, quibus debeo: si reddo illis, quibus debeo, plus alieni

Debere alicui quicquam pro seruitio. In (est. And. Tibi hoc pro seruitio debet.

Debere amicis, deo, parentibus, patriæ, &c. Horat. Qui didicit, patri quid debeat, & quid amicis.

Debere amorem. Cic. Quoniam tibi incredibilem quandam amorem, & omnia in te ipsum summa ac singularia studia debeam. Debere amorem parem.

Debere animam, est plura, quam quis sit soluendo, debere. In Phorm. Quid si animam debet?

Debere animum. Cic. Reipub. quæ te in me restituendo multum adiuuisset, eum certè me animum merito ipsius debere arbitrabar.

Debere beneficium, eruditionem, fidem, fructum, gratiam, laudem, operam mutuam, pecuniam, pietatem, studium, uitam, &c. Debetur fera meis manibus.

Debere generum. Ouid. Generum mihi filia debet.

Debere morti. Horat. Debemur morti nos nostraq; Felix qui nihil debet.

Debent opus mercede conducti, Horat.

DEBILITO.

Debilitare, minuere. Cic. Qua debilitantur cogitationes & inimicorum, & proditorum.

Debilitare animum. Idem: Amicitia nec debilitari animos,

OBSERVATIONES.

animos, nec cadere patitur.

Debilitare spem. Cic. Tua profectio spem meam debilitat.

Debilitare ueritatem. Cicero: Ut multis incommodis ueritas debilitata

DEOET.

Decet cum accusatiuo in plurali. Plaut. Sat in hac decent? Cic. Nec uelle experiri q; se aliena deceant.

Decet deos opulentiã, In Trin.

Decet abs te id impetrari, In Rud.

Decet me his uerbis fabulari, In Amph.

Decet cum datiuo. In Adelph. Imò herclè ita nobis decet. Cic. Quandoq; id decet prudentiæ tuæ. Hac phrasi nunc non utimur.

Dedecet me. Ouid. Admoniq; preces quarum me dedecet usus. Idem: Ingenuos dedecuerunt mina.

Dedecere in aliquem. Cic. Ut si quid dedecet in illis, uitemus & ipsi.

DECORO.

Decorare, honestare. Horat. At bene nummatum decorat Suadela Venusq;.

DEdecorare aliquem, debonestare. Plaut. Qui dedecorat te, me, amicos, atq; alios flagitijs suis.

DELEO.

Delere bella. Cic. Non modò præsentia, uerùm etiam futura bella deleuit.

Delere copias. Idem: Magnas hostium præterea copias multis prælijs esse deletas.

Delere dignitatem equitatus. Cæs. Equitatusq; cum leui armatura funditus ad internitionem deletus esset.

Delere fas omne, honores, ius. Cic. Nequissimè nummulis acceptis ius & fas omne delere.

Delere

LATINI SERMONIS

Delere infamiam, iudicia. Idem: Extincto enim senatu, deletisq; iudicijs. Delere leges. Cic. Oes leges dele. Delere legiones. Sal. Deletæ ad Gannas te- (uit. meritate sua pulcherrimæ Romanorum legiones. Delere maculam. Cic. Delenda est uobis illa macula. Idem: Magna Pop. Rom. macula deleta. Delere molestiam. Cic. Deleuit enim mihi omnem molestiam recentior epistola. Delere morte aliquid. Idem: Homines iam morte deletos reponere in deos. Delere magistratus, memoriam. Cic. Num & memoriam rerum delere possumus? Delere potestatem. Idem: Sensit enim deleri non posse huic ciuitati illam potestatem. Delere religionem. Cic. Vt Stoicorum magis argumenta confutet, quam hominũ deleat religionem. Delere splendorẽ. Idem: Vt honores, ut omnis dignitatis gradus, sic huius scientiæ splendor deletus est. Delere substitutionem. Cice. Deleatis ex animo sua substitutionem omnem. Delere turpitudinem. Idem: Vos aliquot iam per ennos conceptam huic ordinis turpitudinem atq; infamiam delere potestis? Delere ueritatem. Cic. Delet ueritatem, sine qua nomen amicitiae ualere non potest. Delere urbem. Idem: Numantiam deleuerunt. Delere ad internitionem aliquid: uide, equitatum. Delere ex animo aliquid. In Eunu. Deleo omnes dehinc ex animo mulieres. Delere funditus aliquid. Cic. Cuius omnino rei memoriam omnem tolli funditus ac deleri arbitror.

D E M O.

Demere

OBSERVATIONES.

Demere, detrahere. In Trucu. Sex talenta magna dotis demam pro isthac inscitia. In Eunu. Aurum sibi clam mulier demit. Demere curas. Demere fidem fabulis, non habere fidem. Suet. Demere gaudiũ, lætitiã, uoluptatẽ, nõ dicimus. Nam ubi de perturbationibus animi agitur, nisi in malis Demere licentiã. Sal. Si sumptũ & rapinarum licentiã dempseris. Demere metum. Terent. Dempsti metum omnem. Demere molestiam. In Adelph. Et mihi, & tibi, & illis dempseris molestiam. Demere soleas alicui, detrahere, In Truc. Demere sollicitudinem. Cic. Hæc ad te scribo, non ut queas tu demere sollicitudinem. Demere seruitiũ. Sal. Et Græciã dempsti graue seruitium. Demere ungues, rodere. In Aul. Ipsi pri- (tium. dem tonsor ungues dempserat. Demere usum rei. Salust. Si pecuniæ, quæ maxima omnium pernicies est, usum atq; decus dempseris. Demere de capite. Cicer. Demit de capite Medimna Demere de die solido quicquã, est tẽpus te- (D. C. rere. Flor. Nec partẽ solido demere de die spernit. Demere de diuitijs. In Trin. De magnis diuitijs sã quid demas, plus fit an minus? Demere de hordeo. Plau. Demã herclẽ iã de hordeo.

D E S T I N O.

Destinare, certum terminum constituere, in quacunque re agenda. Destinare aliquid. Plin. Quum ego idipsum destinassetem, addidisti ergo calcaria sponte currenti. Destinare agere aliquid. Cæs. Infectis ijs, quæ agere destinauerat.

Destinare

LATINI SERMONIS

Destinare animum mentemq̄. Idem: *Animum mentemq̄ perterritam, atq̄ in fuga destinatam habere.*
Destinare annum. Cic. *Non est hic annus tibi destinatus, id est, certus non est tuus.*
Destinare censores, eligere. Plin. *Ego à destinatione censoribus quid sentirem interrogatus.*
Destinare diem alicui. Ci. *Quum eorum alteri Dionysius tyrānus diē necis destinasset. i. constituisset.*
Destinare ades. In *Mostel.* *Eas quanti destinatus est, quod ei pretium statuit, quanti indicat.*
Destinare excurrere. Plin. *Destino excurrere istō.*
Destinare falces. Caesar: *Laqueis falces auertebant, quas quum destinauerant, tormentis introrsus reducebant, id est, cum miserant, rursus reducebant.*
Destinare mori. Plin. *Destinasse Corellium mori.*
Destinare pati. Plinius: *Destinatum est inquam mihi maritum tuum non multum pati.*
Destinare puellam, certū pretium offerre. In *Rud.* *Minis triginta sibi puellam destinat.*
Destinare scribere. Plin. *Cum hoc solum quod requirebas, scribere destinassem.*
Destinare sententiam. Cic. *Quod hi ferunt animo iniquo, qui certis quibusdā destinatisq̄ sententijs, quasi addicti & consecrati sunt.*
Destinare ad horam mortis. Cice. *Ad horam mortis destinatam.*
Destinare de imperio. Sue. *De ampliādo imperio plura aut maiora indies destinabat. i. constituebat.*
Destinare in re aliquid. Cic. *Quid oporteat ab ambobus in causa destinari.*
Destinare, deputare. Vergil. *Et me destinat aræ.*

D I C O.

Dicare,

OBSERVATIONES.

Dicare, ad obsequium dare, offerre, quasi dijs dare.
Dicare diem. Ci. *Hunc tibi totum dicamus diem.*
Dicare operā alicui. In *Pho.* *Ecce operam tibi dico.*
Dicare proprium alicui. Verg. 1.
Dicare studium suum alicui. Ci. *Tuum studium dices.*
Dicare se alicui. Idem: *Balburn quanti faciam, quantum me ei totum dicauerim, ex ipso scies.*
Dicare se ciuitati. Ci. *Non esse huius ciuitatis ciues, qui se alij ciuitati dicant.*
Dicare se in. Idem: *Nemo unquam, qui hanc ciuitatem retinere uellet in aliam ciuitatem se dicauit.*
Abdicare filium, est bonis priuare, dum pater adhuc uiuit.
Abdicare generum, repudiare, in And.
Abdicit literarum studia, id est, literas reliquit.
Abdicare se cōsulatu, dictatura, libertate, magistratu, &c. pro defungi.
Abdicare se scriptu, Piso apud Gellium.
Dedicare, consecrare, dijs dicare.
Dedicare bibliothecam, Plinius.
Dedicare simulachrum, aram. Ci. *Simulachrum aut, aut aram si dedicasti.*
Dedicare theatrum. Asco. *Quibus theatrum à se factum dedicauit.*
Indicare aliquid alicui, aperire. In *Asina.* *Emo me malim, quā si hæc non eius uxori indicem.* In *Aul.* *Nunquam indicare id filio uoluit suo.*
Indicare aliquem, accusare. Plaut. in *Men.* *Ne me indicetis, quia platea hinc aufugerim.* In *Eunu.* *Ni miserum etiam patri indicares.* Ibidem: *Stultum adolescentulum nobilitas flagitijs & eundem indicas.*
Indicare reum, idem.

M Indicare

LATINI SERMONIS

Iudicare amorem. In *And.* Bene dissimulatum amorē & celatum indicat.

Iudicare malitiā suā. Cic. Indicas δ malitiā meam.

Iudicare mercē, est aestimare pretiū rei uenalis statuerē. In *Pers.* Indica fac pretiū. In *Aul.* Rogito, pisces indicant caros. Cic. Quum postulasset ut sibi fundus, cuius emptor erat, semel indicaretur.

Indicat res ipsa. In *Eunu.* & *Adel.* Res ipsa indicat.

Iudicare signum pudoris. In *And.* Vide num eius color pudoris signum usquam indicat.

Iudicare de. Cato: Si quis indicasset de coniuratione, quae contra Rempub. facta erat.

Iudicare, est ius dicere.

Iudicare aliquem, condemnare. In *Rud.* Iterum illē eam rem iudicatam tuam iudicat.

Iudicare animo suo. In *Adel.* Hominem maximi pretij esse hodie te iudicavi animo meo, id est, secundum sententiam animi mei.

Iudicari alicui, est eius causam audire. In *Men.* Cui iam diuisum iudicatus.

Iudicare hostē. Ci. Iudicetur nō uerbo sed re, non modo nō consul sed etiā hostis, i. loco hostis habeatur.

Iudicare ordine, Cic.

Iudicari pecuniā. Gell. Quantaeq; pecuniā iudicate essent, praedicabat.

Iudicare de aliqua re. Cas. Hic dies de nostris controuersijs iudicabit, id est, diiudicabit. Ci. Nō rectē iudicas de Catone. (dico.)

Iudicare de sensu suo. Cic. Ego enim de meo sensu iudicabo.

Iudicare ex ingenio suo. In *Heaut.* Nisi illos ex tuo ingenio iudicas. In *Eunu.* Atq; ex aliarum ingenijs nunc me iudices.

Iudicare

OBSERVATIONES.

Iudicare dissolutē, nō rectē, perperā & cetera; Cic. *Abiudicare,* est per sententiam aliquid ab aliquo auferre. Cic. Nulla res cuiusq; fuit, quae non imperio eius abiudicaretur. Idē: Vbi plus mali quam boni reperio, id totum abiudico, atq; rejicio.

Abiudicare libertatem sibi, pro renuere, Cic.

Abiudicare se a uita, mori, in *Asin.*

Abiudicabit nunquam ab suo triobolum, id est, nihil de suo dabit, in *Rud.*

Abiudicauit a populo Roma. *Alexandriam,* id est, eam populo Rom. per sententiam ademūt.

Abiudicari ab ordine aliquo, idem.

Abiudicata a me modō est palaestra, in *Rud.* id est, per sententiam excidi.

Adiudicare, est p sententiam aliqd alicui tradere. Ci. Nemo dubitat, quin domus nobis esset adiudicata.

Adiudicare salutem rei alicui. Cic. Vt in senatu non semel, sed saepe multisq; uerbis suis, mihi salutem imperij atq; orbis terrarum adiudicauit, id est, ut a me salutem imperij Roma. esse fateretur.

Adiudicare in seruitutem aliquem. Cic. Ipsam *Veneri* in seruitutem adiudicauit.

Diudicare. In *Heauton.* Ego dicam quod mihi in mentem, tu diiudica?

PR *A* *E* *d* *i* *c* *a* *r* *e* *.* *Salust.* Ipsum *Crassum* ego postea praedicantem audiui, &c.

Praedicat amica amatorem, in *Asin.* pro laudat.

Praedicare auctionem, In *Sticho.* Adagium: In eo stas lapide, in quo praeco praedicat.

Praedicare gloriā, industriam, laudes, munificētiā, nomen alicuius, propria merita, est celebrare.

Praedicare gratiam. Cic. Si minus ad referendam gratiam

LATINI SERMONIS

- gratiam satisfacere potuerim, ad prædicandam & tribuendam certè satis esse facturum.*
Prædicare notis aliquid, est ijs qui id ipsum norunt dicere. In Pseud. Prædicas notis.
Prædicare orationem. Plaut. Aliam nunc mihi orationem despoliato prædicas, id est, loqueris.
Prædicare pugnas suas, in Epid.
Prædicare uera. In And. Hæc uera prædicat.
Prædicare uitium. In Amphit. Quod mihi prædicas uitium, id tibi est.
Prædicare de se aliquid, tribuere. Ci. Ignoscens mihi de me ipso aliquid prædicanti. Teren. Duras fratris partes prædicas.
VENDicare, usurpare, suum proprium facere. Et uult datiuum ex pronomibus primitiuis, ut ego hunc agrum mihi uendico. Quintil. Orator totum sibi uendicat.
Vendicare auctoritatem. Ci. Si audierit hanc auctoritatem grauitatis & consilij sui uendicari à te, id est, usurpari.
Vendicare curam. Plin. Quam curam etiam si non mandasses, uendicassem, id est, uerò suscepissem.
Vendicare iure. Ci. Videor id meo iure quodammodo
Vendicare laudem. Idem: Cuncta ciuitas (uendicare eam laudem pro sua uendicaret.
Vendicare partem. Ci. Maximam uerò partem quasi suo iure fortuna sibi uendicat.
VINDicare, est modò ulcisci, modò ab iniuria defendere, liberare.
Vindicare se à crudelitate alicuius. Liuius: A cuius crudelitate uosmet ipsos armis uindicastis.
Vindicare se à miserijs. Cicero: Ab ijs miserijs, quæ conse-

OBSERVATIONES.

- consequutæ sunt, morte uindicasse.*
Vindicare aliquid à periculo. Cæsar: Naues quas casus ab illo periculo uindicarat.
Vindicare se à seueritate iudicum. Cic. Mortè uoluntaria se à seueritate iudicum uindicauit.
Vindicare senectutem à uitijs. Idem: Ne ab omnibus eam uitijs uidear uindicare.
Vindicare ab interitu. Cic. Nobilissimamq; familiam iam ad paucos redactâ penè ab interitu uindicasti.
Vindicare ab obliuione. Idem: Ut laudem eorum iam propè senescentem, quantum ego possem, ab obliuione hominum atq; silentio uindicarem.
Vindicare ab solitudine. Cice. Ab solitudine domum meam uindicarem.
Vindicare se ad suos. Idem: Ut se aliquando ad suos uindicaret.
Vindicare se de fortuna. Plin. Seq; de fortunæ præstationibus uindicat.
Vindicandum in eos, qui hosti prodidèrè Rempubli-
cam, Salustius. Item: Nisi uindicatum in noxios, id est, ultum. Idem: Uindicatum est in eos, qui contra imperium, &c.
Vindicare in dignitatem, in libertatem, in seruitutè, est asserere. Cic. Rempub. afflictam & oppressam in ueterem libertatem ac dignitatem uindicaturus.

DICO.

- Dicere animo præsentis, est intrepidè. In Eunuch. Fac animo hæc præsentis dicas.*
Dicere animi sententiam, dicere annum, designare.
Dicere alicui, loqui. In Andr. Tibi ego dico, an non? In Truc. Dicis ne, an non? In Eunu. Dicam huic an non? Ibidem: Dic mihi hoc primum.

LATINI SERMONIS

- Dicere bona sua dori, in dotem promittere. In *Heaut.*
Me mea omnia bona dori dixisse illi.
- Dicere bona fide. In *Pseud.* Bona ne fide isthuc dicis?
 In *Perf.* Dic bona fide. In *Poen.* Vis bona dicam fide?
- Dicere causam, est prætere. In *Hecyra:* Dixere
 causam tunc nescio quam. Est & apud iudicem de-
 fendere. In *Phorm.* Non causam dico, quin quod me-
 ritus est ferat.
- Dicere causam de capite, de pecunijs repetundis, *Cic.*
 Dicere causam de incesto, *Liuius.*
- Dicere causam pro aliquo. In *Bacch.* Pro tam corru-
 pto dicis causam filio.
- Dicere causam ex uinculis, est ius suum defendere cũ
 in uinculis est. *Cæs.* Ex uinculis causã dicere coëge
 Dicere causam ex quadam parte, *Cic.* (runt.)
- Dicere carmina, cantare, *Vergil.* 6.
 Dicere camœna aliquem, laudare. *Horatius:* Prima
 dicte mihi, summa dicende camœna.
- Dicere cenam, cenandi locum constituere. In *Sticho:*
 Namq; ad epol cenã dicta est.
- Dicere copia alicuius, idem quod, pace,
 Dicere controuersiam, exponere. *Plaut.* Plus minus
 opus quam erat, dixeram controuersiam.
- Dicere conuitium alicui. *Plaut.* Faxo ut scias, quid
 pericli sit dotæ uxori conuitium dicere. *Vergil.*
 Fumo conuitia dixit.
- Dicere contumeliã. *Plaut.* Quotq; innocenti ei dixe-
 rit contumelias. Idem: Contumeliam si dices, audies.
- Dicere diem, est trahere in ius, *Cic.* 3. *Offic.*
- Dicere diem alicui, id est, constituere. In *Capt.* His
 diem dicem. *Cicero:* Diem mihi dixerat.
- Dicere diem capitis, uel rei capitalis. *Liui.* Cæsioni ca-
 pitis

OBSERVATIONES.

- pitis diem dicit. Idem: Rei capitalis diẽ Posthumia
 Dicere diem iuris, in *Men.* (dixerunt.)
- Dicere diem nuptijs. In *Andr.* Hic nuptijs dictus est
 dies, id est, constitutus.
- Dicere diem operi, *Cic.* Postquam diem operi dixerat.
- Dicere dictatorem, creare. *Liui.* Cũ consul oriente
 noctis silentio, diceret dictatorem.
- Dicere dimidiũ. *Terent.* Vix dum dimidium dixeram,
 intellexerat.
- Dicere dolo. In *Men.* Non dicam dolo, ineptẽ, absqua
 mendacio.
- Dicere æqui boniq;. i. bona fide, aut iusta ratione. In
Phorm. Si tu aliquam partem æqui boniq; dixeris.
- Dicere factum. In *And.* Quasi tu dicas factum id con-
 silio meo.
- Dicere falsum, mentiri. In *Casin.* Quæ omnia facta di-
 xi huic, falsa dixi.
- Dicere futurũ. In *Am.* Tragœdiam dixi futurã hanc.
- Dicere bona fide. In *Pseud.* Bona ne fide isthuc dicis?
- Dicere horam alicui, designare.
- Dicere hymnum, est laudare, canere.
- Dicere id quod res est, aut, dicere ita ut res est.
- Dicere id quod uidetur.
- Dicere inducias. In *Curc.* Inducias occœpi dicere.
- Dicere ioco. In *Amph.* Et quidem ioco illa dixeram
 dudum tibi. *Ter.* Iocõ an seriõ illæc dicat, nescio.
- Dicere ius, iustitiam exequi. *Cic.* Qui anno antè Ro-
 mæ ius dixerat.
- Dicere ius ex syngrapha, id est, secundum syngra-
 pham, *Cicero.*
- Dicere in ueruallo. Idem: Nisi in ueruallo dixisset, ipse
 prodeant.

LATINI SERMONIS

Dicere legem, præscribere. Horatius: *Dicta tibi est lex.* Lilius: *Quando perinde ac uicto iam sibi leges dicerentur.*
Dicere leges pacis, Vergil. 12.
Dicere loco idoneo. Cic. *De qua dicitur idoneo loco,*
Dicere loco et modo. Idem: *Vt loco dicat, id est, rogatus: ut modo, ne sit infinitus.*
Dicere mendacium, mentiri. In *Amph.* *Si dixerò mendacium, insolens meo more fecero.*
Dicere modos, canere. *Dicere modo, diximus.*
Dicere modo uno omnia. Cic. *Omnia fore ut similiter atq; uno modo dicerentur.* *Dicere multa,* Plin.
Dicere nugæ. In *Heaut.* *Magno iam conatu magnas nugæ dixerit, id est, ex industria nugabitur.* In *Casim.* *Nugæ isthic dicere licet.*
Dicere nummos, promittere, Salustius.
Dicere pacem alicui. *Ascon.* *Carthaginensibus bello secundo dicta est pax.*
Dicere pacem alicuius. Cic. *Hoc pacem dicam tua.* Idem: *Pacem uel Quirini uel Romuli dixerim.*
Dicere pecuniam doti, dare. Cic. *Doti Valeria pecuniam omnem dixerat.* *Dicere preces horarias.*
Dicere prælium, describere, Horatius.
Dicere prologum, in *Phorm.*
Dicere rationem. Plaut. *Rationem dicam, quia qui alterum incusat probri, ipsum se monere oportet.*
Dicere rem ipsam, ut res est.
Dicere sententiam. Cic. *Cum uerò iurato sententia dicenda sit, meminerit deum se adhibere testem.*
Dicere sententiam per tabellam, Salustius.
Dicere sententiam in aliquem. Cic. *Is quum honorificentissimam in me sententiam dixisset.*

Dice-

OBSERVATIONES.

Dicere salutem alicui articulatè, idem.
Dicere sacramentum uel sacramento, iurare, Horatius lib. 2. *Ode 17. Cæf.* *Milites Domitianos sacramentum apud se dicere iubet, i. iusiurandum dare.*
Dicere sales, scommata.
Dicere signa. Ouid. 5. *Metamor.* *Signa tibi dicam, tu condita mente teneto.* *Dicere tempus, designare.*
Dicere testimonium uel testimonia, testificari, probare, Cicero.
Dicere testimonium in, uel contra, uel aduersus aliquem grauitè, Cicero.
Dicere testimonium de auditione, id est, ex eo quod audis.
Dicere testimonium de coniuratione, de scelere, improbitate, audacia, ambitu alicuius, Cicero.
Dicere testimoniū secundum fidem et religionem, idem.
Dicere uale, supremum uale. Ouid. 6. *Metamorph.*
Dicere uenta alicuius. *Dicere uera,* in *Pseud.*
Dicere uerba precantia, Ouidius 7. *Metamorph.*
Dicere uerbo uno. In *And.* *Quin tu uno uerbo dic.*
Dicere uersus. Cic. *Versus sæpè in oratione per imprudentiam dicimus, id est, dicendo facimus.*
Dicere uitium alicui. Terent. *Reddi autem patri, cui tu nihil dicas uitij, superbum est, id est, quem merito in nulla re accuses.*
Dicere uenturum. In *Heaut.* *Quum uenturam dixerò.*
Dicere à principio. Cicero: *Dixeram à principio, de Republica ut sileremus.*
Dicere ad aliquid. Idem: *Dicendum est mihi igitur ad ea, quæ sunt à te dicta.*
Dicere ad ætatem. Idem: *Ea quidem, quæ adhuc dixisti, quamuis ad ætatem rectè isto modo dicerentur,*

M 5 id

LATINI SERMONIS

id est, accommodarentur.

- Dicere ad iudicem. Cic. *Ad stantem iudicem dicunt.*
 Dicere ad summam. Idem: *Ad summam dic M. Tulli.*
 Dicere ad ueritatem. Cic. *Nisi hi omnes multa ad ueritatem admirabilia dixissent. i. uera prædixissent.*
 Dicere ad uoluntatem alicuius, idem.
 Dicere aduersus aliquem. In *Amphib.* *Mirum quin te aduersus dicat.*
 Dicere apud prætorem. In *Pers.* *Illic dicam apud prætorem, id est, narrabo.*
 Dicere de pecunijs repetundis, de capite, de incesto, ex uinculis, ex quadam parte causam, diximus.
 Dicere cum aliquo, id est, loqui. *Plaut.* *Cum quo bellator Mars haud ausit dicere.*
 Dicere de auditione, quare, dicere testimonium.
 Dicere de opinione. *Plaut.* *Hic nisi de opinione certum nihil dico, id est, quod opinor.*
 Dicere de peccatis alicuius. In *Heaut.* *De illius peccatis plura dicet.* Dicere de omni re, *Cicero.*
 Dicere de se. In *Eunucho*; *Omitte de te dicere. Cicero:* *Sed nihil de me.*
 Dicere de scripto, citare aliquid, uel declamare ex scriptis. Item: *Ita enim dixisti, & quidem de scripto.*
 Dicere ex syngrapha aliquid, uide, dicere ius.
 Dicere ex animo quicquam. *Terentius:* *Utinam isthuc uerbum ex animo ac uerè diceret.*
 Dicere ex loco inferiore. Cic. *Q. Catulum ex inferiore loco iusserat dicere.*
 Dicere ex tempore. *Plin.* *Dicit semper ex tempore, id est, sermonem non præmeditatum habet.*
 Dicere in aurem. Dicere in utraq; partem, Cic.
 Dicere in aliquem grauius, conuictari, *Terentius.*
 Dice-

OBSERVATIONES.

- Dicere in sententiam. Cic. *In eam sententiam quam multa dixisset.*
 Dicere inter nos. Idem: *Quod inter nos liceat dicere.*
 In *Adelphis:* *Dictum inter nos hoc fuit.*
 Dicere intra se, & cogitare: *scripturæ sacræ tropus.*
 Dicere per imprudentiam, ubi dicere uersus habetur.
 Dicere per iocum. *Plaut.* *Scis iam dudum hæc me dixisse per iocum.*
 Dicere & aliquo causam, habes apud, dicere causam.
 Dicere & certo. Cic. *Aut ego pro certo dicere audeã.*
 Dicere pro testimonio. Idem: *Neq; dixi quicquam pro testimonio.*
 Dicere positum cum ijs aduerbijs reperimus: *aceruatim, adstrictius, angustè, amice, articulatè, Atticè, alio uersum, breuiter, circumscriptè, clanculum, clare, comodè, contentè, criminose, directò, elatè, enucleatè, grauiter, grauius, grauissime, impolitè, incisè, inclementer, imperitè, inconditè, iniuste, leuissime, lectissime, minutè, nimium, sæpè, nimis, admirabiliter, parum, planè, plenè, plenissime, præcisè, præse, primum, pulchrè, secus, sedulo, certò, sordidè, subtò, summissè, uerè, ueterat orie, uicissim.*
 Dicere iunctum aduerbio cum, non caret elegantia. *Cicero.* *Sæpè enim soleo audire Roscium, cum ita dicat se adhuc reperire discipulum, quem quidem probaret, potuisse neminem: pro audire dicentem.*
 Dicere si. In *Trinum.* *Dicis, si facies modò.*
 Dicere ut. In *Eunucho:* *Ut apparenter dicam. Ibidem:* *Nihil dixit tum ut sequerè se: se? In Mercat.* *Dica ut res est.*
 Dicere, subaudito ut. *Plautus:* *Dicam partiant, pro ut partiant.*

Dice-

LATINI SERMONIS

Dicere uolui: uulgò, putabam dicere. In Mil. Illud dicere uolui. In Eunuchò: Nesciebam id dicere illam, id est, uoluisse.

Dixi, hoc utimur perorata caussa. In Phorm. Dixi Phormio. Item: Dixi Demipho.

Diceret. i. dicere posset. In And. Diceret, quid fecit?

Dicere pro insonare, historicũ & poëticum est. Verg. Taratantara dixit.

Dicere, pro loqui: recurre ad, dicere alicui, et dicere (cum)

Dicere, nominare. Verg. Est locus, Hesperiam Graij cognomine dicunt. Mart. Patria diceris esse pater, id est, uocaris.

Dictu nihil facilius. In Phor. Nihil est dictu facilius.

Dictare, alio scribente prælegere. Cic. Si scriberem ipse, longior epistola fuisset: sed dictaui propter lipitudinem. Idem: Hanc epistolam dictaui in rbeda.

Dictare actionem, impingere dicam, iuris uox est.

Dictat ratio multa, Plinius.

Dictare rationem, subducere. In Amph. Vt rationem te dictare intelligo.

Dictare testamenta, pro suo arbitrio disponere, Pli.

Dictitare aliquid. In Heaut. Tum quòd maleuolas poëta dictitat. Idem: Non es, obsecro, quem semper te esse dictitasti?

ADDICERE, est licitanti rem auferendam permittere. Cic. Fundus addicitur Ebutio, id est, adiudicatur.

Addicere animum amabilitati, amare. In Poen. Qui amabilitati animum addiceret.

Addicere aues alicui, dicuntur quum approbant facienda. Liuius: Fabio auspicianti aues semel atq; iterum non addixere.

Addicere bona alicuius, p̄scribere, licitantibus objicere.

OBSERVATIONES.

cere. Ci. Eorum bona in publicum addicebat. Quintil. Rus seruulos & omnia utiliora properanti festinatione parentis addixi. Suet. Amplissima prædia minimò addixit, id est, frusto panis uenditit.

Addicere familiã prætor dicebatur, quando debitorem tradebat in potestatem creditoris. In Poen. Vbi in ius uenerit, addicet prætor familiam totam tibi.

Addicere fidem pretio. Ci. Flagitiosum ob rem iudicandam pecuniam accipere, pretio habere addictam fidem & religionem.

Addicere filium, condemnare. Plin. Quum ipso iudicij die superuenisset, & filiã iam addictam uideret.

Addicere fortunas alicuius. Idem: Vt cuius optime metiti fortunas prouinciarum foedere addiceres.

Addicere meretricem alicui, uendere, Plaut.

Addicere morti aliquem. Cic. Is qui morti addictus esset, id est, condemnatus.

Addicere sanguinem alicuius. Ci. Eius ipsius domit̄ tuertisti, cuius sanguinem addixeras, id est, uendideras quasi sub hasta.

Addicere sententiam. Idem: Cum te neq; frequens senatus agendo de uendita atq; addicta sententia mouere potest.

Addicere se alicui, dedere. In Bacch. Ducite nos quocunq; lubet, tanquam uobis addictos quidem.

Addicere se amori. In Poen. Ne tuo nos amori seruos esse addictos censeas.

Addicere se cupiditati. Ci. Quæ corpus suum addixerit turpissimæ cupiditati.

Addicere se intemperantiæ, petulantia. Idem: Nuda cupiditati petulantiaq; addicatur.

Addicere se legibus. In Capt. Quasi fundum uenditam

LATINI SERMONIS

dam, meis ne addicam legibus.
Addicere seruituti aliquem. *Cæs.* Omnem Galliam prosternere, ac perpetuæ seruituti addicere.
Addicere supplicio aliquē. *Cic.* Nō tamen sententijs prius iudiciū cōvinceretur, q̄ supplicio addiceretur.
Addicere uasitati omnia. *Idem:* Mihi ista omnia addicta uasitati uidentur, (na.
Addicere in publicū aliqd, positū apud addicere bo.
Benedicere. In *Eunu.* Benedixisti, ac mihi isthuc non in mentem uenerat. In *Adelp.* Omnes benedicunt, id est, laudant.
Benedicere, in sacris literis, est bene ominari, bene uelle, benefacere. *Benedicere* deo, est ei benefacere.
CONDICERE, promittere, denuntiare, confirmare.
Condicere alicui. *Ci.* Quum mihi condixisset, coenauit apud me, id est, uenturum se promississet.
Condicere alicui coenā, conuiuū, prandiū, symposium. *Sueton.* Coenam ea lege cōdixit, ne quid ex consuetudine immutaret, id est, se cōuiuiam fore spondit.
Condicere inducias. *statuere.* *Iustinus:* Inducias quas proprio nomine condixerat, &c.
Condicere locū. *Idem:* Hi per epistolas inuicem se confirmantes, locum tempusq̄ cōeundi condicunt.
Condicere nuptias, hymenæos.
Condicere operam. *Plin.* Quum hanc operam condicerem, non eras in hoc albo. i. quum hoc opus suscepim.
Condicere ad coenam. In *Stich.* Eo condictum solum ad coenā, id est, denuntiatum ut omnes in unum conferant aliquid ad apparandam coenam.
Condicere diem cum aliquo, est iudicio diem constituere. *Gell.* Condictus dies cum hoste.
EDICERE, publicè demandare, & est propriè magistratum

OBSERVATIONES.

stratum. *Verg.* 10. Principio socijs dicit. *Horat.* Edicta rumpent Iulia. In *Eunu.* Dico, edico uobis, nostrum esse illum herilem filium. *Ibid.* Edico tibi.
Edicere comitia. *Cic.* Comitia sine mora futura uidentur, edicta sunt ad XI. Calend. Febr. in eum diē quasi iussa.
Edicere, ne. In *Hecy.* Edicam seruis, ne quoquam efferrī sinant. In *Eunu.* Edicit ne uir quisquam ad eā adeat.
Edicere, diuulgare. *Ci.* Curabo edicendum, & proponendum locis omnibus. In *Pseu.* Iam edicā omnibus.
Edicere, pro dicere. *Plin.* Edicas quid absumpseris.
INDICERE, denunciare quid faciendum sit.
Indicere bellum alicui. *Luui.* Latinis bellum indico. *Pallas* Marti perpetuum indixit bellum.
Indicere bellum aut certamen cantus, cursus, luctæ, digladiandi, præliandi, scribendi, *Ver.* 7. *Ouid.* 6. *Metam.*
Indicere bellum diuitijs, ignauia, somnolentia, uentri, uoluptati. *Cic.* Ne omnino bellum indixisse uidear uoluptati. *Flora.* Ventri indico bellum.
Indicere bellum artibus, bonis moribus, ciuilitati, uirtutibus, &c.
Indicere concilium. *Cæs.* Indictas inter se concilijs. *Idem:* Totius Italiae concilium Bibractæ indicitur.
Indicere dies festos.
Indicere forū, leges statuere. *Ver.* 5. Indicitq̄ forum.
Indicere funus, euocare homines per præconem ad funus. *Cæs.* Funere indicto rogos extructus est. *Cic.* Funestum funus te indixisse Reipub.
Indicere honorē. *Ver.* Diuū templis indicit honorē.
Indicere ieiunium, *Florat.*

Indicere

LATINI SERMONIS

Indicere iustitium. *Liui. Iustitium indici iussit.*
 Indicere iter, profectiōem, legationem. *Verg. 7. Er-
 go iter ad regem polluta pace Latinum Indixit pri-
 mis iuuenum.*
 Indicere legem sibi. *Cic. Legem sibi indicunt innocen-
 tia, continentia, uirtutum omnium, id est, imponunt.*
 Indicere mercatum. *Cic. Tanto mercatu praetoris
 indicto, concurratur undiq; ad istum.*
 Indicere operam, negotium, iniungere.
 Indicere pactiōem. *Ascon. Interpretes, per quos in-
 dicitur pactio.*
 Indicere spectacula ludos faciundos publicare, *Liui.*
 Indici finitimis spectaculum iubet.
 Indicere tributum populo, a populo exigere. *Liuius:
 Tributo populo indicto.*
 Indicere uenditionem. *Cæs. Ut qui eorum bona rede-
 misset, se bonorum uenditionem indicturum.*
 Indicere uerecūdia alterius aliquid. *Plin. Onerosum
 nescio querecūdia tuae consensus noster indixerat.*
 Interdicere, datiuum cum ablatiuo frequētissimē re-
 git. *Cic. Iubent ei, qui maiestatis damnatus sit, aqua
 & igni interdici. Plin. Aqua & igni interdixit ei,
 qui in leges suas non iurasset.*
 Interdicere domo alicui. *Sueton. Alteri ob ingratiū
 & maleuolum animum.*
 Interdicere sacrificijs. *Cæs. Si qui eorum decreto nō
 steterint, sacrificijs interdiciunt.*
 Interdici passiuē. *Cic. Ut M. Tullio aqua & ignis in-
 terdicatur? Suet. Hi quibus magistratus provin-
 ciae interdicerentur.*
 Interdicitur impersonale. *Cice. Malè rem gerenti-
 bus patrijs bonis interdici solet. Plinius: Prisco in
 biennium*

OBSERVATIONES.

biennium Italia interdictum est.
 Interdicere praemium. *Cic. Qui se opponat periculis nō
 modo nullo proposito praemio, sed etiā interdicto.*
 Interdico datiuum cum accusatiuo rariū admittit.
*Liui. Foeminis duntaxat usum purpurae interdice-
 mus. Sueton. Interdixit hystionibus scenam.*
 Interdicere cum accusatiuo & ablatiuo. *Cæs. Omni
 Gallia Romanos interdixisset.*
 Interdicere pro obolare cum solo datiuo. *Cic. Qui ne-
 mo interdiceret possit.*
 Interdicere ne. *In Hecy. Interdico ne extulisse extra
 ad eis puerum usquam uelis.*
 Maledicere, cum contemptu loqui. *Cic. Optimo &
 clarissimo uiro fugitiui ore maledicere.*
 PRÆdicare. *In And. Hoc primum in hac re præ-
 dico tibi.*

DIGNOR.

Dignari, dignum iudicare seu habere. *Cic. Quae seculum
 naturam essent, ea sumenda & quadam aestima-
 tione dignanda docebat.*
 Dignari honore. *Verg. Haud equidem tali me dignor
 honore. Ouid. Quos quoniam caeli nondum digna-
 mur honore.*
 Dignari aliquem alloquio, amicitia, literis suis. *Ver.
 Nec deus hunc mensa dea nec dignata cubili est.*
 Dignari passiuē. *Cic. Qui apud nos hoc nomine di-
 gnantur, id est, digni habentur. Vergil. Coniugio
 Anchisa Veneris dignate superbo.*
 DEDignari simplici contrarium. *Vergil.
 Quos ego sum toties iam dedignata superbos.*
 INDignari aliquid, indignè ferre uel irasci. *Cic. Et
 dicere ea, quae indignantur aduersarij, tibi quoque
 N indigna*

LATINI SERMONIS

indigna uideri, id est, quæ indigna esse ostendunt.

DISCO.

Discere literas. In Trucul. Literas didicisti, quando scis sine alijs discere.

Discere usu. Sal. Per laborē usu militiam discerebat.

Discere ab. In Adelpb. Pater esse discere ab alijs qui uerè sciunt.

Discere de. In Eunu. Coepit me obsecrare, ut sibi liceret discere id de me. Plau. Discere de dictis melioribus.

Discere, pro intelligere. Cæs. Discit cum omni equitate Litauicum ad sollicitandos Hæduos profectum.

Discere, quod didiceris obliuisci. In Amph. Haud æquū facit, qui quod didicit, dediscit. Propert. Turpe est uirtutem dedidicisse datam.

Discere, memoria complecti. Cic. Exercenda est memoria, in ediscendis ad uerbum quam plurimis ex nostris scriptis, & alienis. In Persa. Meum ingenium non edidicisti.

DIUIDO.

Diuidere, parti iri, non habet simplex. Totum autem diuidi solet, non pars: nisi forte Plautino more.

Diuidere aliquid alicui, cum aliquo, in aliquos.

Diuidere animum, est animum in diuersa rapere, nunc hoc, nunc illud cogitare & mente uoluere. Vergil. s. Atque animum nunc huc, nunc diuidit illuc.

Diuidere agros uiritim. Cic.

Diuidere infortunium. In Mil. Tu meam partem infortunij, si diuidetur me absente, accipito.

Diuidere nummos aliquibus. Cic. Pater eius nummos uobis diuidere solet.

Diuidere oscula, est nunc hūc, nūc illū osculari. Hor.

Diuidere sententiam, est de singulis rebus separatim referre

OBSERVATIONES.

referre, cum de pluribus sententia dicenda sit. Cit.

Diuisa sententia est postulante nescio quo. Idem: postulatam est ut Bibuli sententia diuideretur.

Diuidere seditione ciuitatem. Asco. Ciuitas seditione diuidere spolia. (ne diuisa.)

Diuidere temporibus aliquid. In And. Non sat commodè diuisa sunt temporibus tibi hæc.

Diuidere cum aliquo dimidium. Plaut. Boni dimidium uolui diuidere cum Ioue.

Diuidere cum aliquo factum. In Sticho. Factū ego hoc tecū diuido, uide utrū tibi lubet etiam nunc capere.

Diuidere cum aliquo imperium. Verg. Diuisum imperium cum Ioue Cæsar habet.

Diuidere cum aliquo partem. Plau. Dimidiam tecum potius partem diuidam, id est, partem dimidiam dabo, Sic non loquemur.

Diuidere in. Sueton. Punicū bellum diuisit in septem libros. In Aulu. Diuidere nummos in uiros.

Diuidere inter se. In Pcen. Composita est fallacia, ut eo me priuent, & inter se diuidant.

DO.

Damus quæ repeti possunt.

Dare actiones. Cic. Quamquam tuum quidem uel aliæ quæpiam rationes, honestas nobis & curas & actiones darent.

Dare adiumentum. In Epid. Nec mihi plus adiumentum das, quam ille, qui nunquam etiam natus est.

Dare adiutorem ad. In Phor. Opus est mihi Phormionem ad hanc rem adiutorem dari.

Dare aliquid alicui. Cicero: Dabimus hoc Pompeio quod debemus. Idem: Vni hoc damus.

Dare amicis, Plin. Dandum etiam nobis amicis.

LATINI SERMONIS

- Dare amplexus.* Vergil. 1. *Aeneid.* Quum dabit amplexus, atq; oscula dulcia figet.
- Dare angori se.* Cic. Nec me angoribus dedi.
- Dare animam, pro mori.* Vergil. 10.
- Dare animum alicui.* Cic. Quum Respub. maiorem etiam mihi animum, quam unquam habuissem, daret. Ouid. 12. *Vina dabant animos.* In *Asin.* Animum meum isti dedi.
- Dare animū in luctus, obstinat è lugere.* Ouid. 2. *Met.*
- Dare annos statuere.* Florat. Sed quare breues annos fata dederunt?
- Dare annos lusibus, otio, studijs.* Idē: Et studijs annos septem dedit.
- Dare ansam.* Ci. Et sermonis ansas dabat. Idem: Quò plures det sibi tanquam ansas ad reprehendendum.
- Dare aquam manibus.* Plau. Date illi aquā manibus.
- Dare aquis, est submergere.*
- Dare arraboni aliquid.* Plautus: Quas arraboni tibi dedi.
- Dare arbitrum.* Idem: Nisi das sequestrum, aut arbitrum, in *Rud.*
- Dare argentum.* In *Heaut.* Argentum dabitur ei ad nuptias.
- Dare arma.* In *Orat.* Nullis armis datis.
- Dare audaciam.* Ci. Vide quid licentiae Caesar nobis tua liberalitas det, vel potiùs audaciae.
- Dare audaciam uerbis.* Ouid. 1. *Metamorph.*
- Dare augurium.* Verg. Da pater augurium.
- Dare aures alicui.* Cic. Quum multos annos aures meas Aculeio dedissem.
- Dare aures uerbo dei, fabulis, &c.*
- Dare auribus aliquid alicui, assentari, blandiri,*
Cicero:

OBSERVATIONES.

- Cicero:* Noli putare me hoc auribus tuis dare.
- Dare authorem alicui.* In *Trin.* Id ita esse ut credas, rem tibi authorem dabo.
- Dare auctoritatem.* Iuuenibus in rebus magis arduis non datur auctoritas.
- Dare auxilium.* Dare balatus, boatus, Ouid. 7.
- Dare beneficium.* Cic. Maius mihi dare beneficium nullum potes.
- Dare bibere.* In *And.* Quod iusti, ei date bibere.
- Dare bonum.* In *Men.* Cui homini unquam uno die boni dedistis plus, qui minus sperauerit?
- Dare brachia,* Floratius.
- Dare campum.* In *Orationib.* Nullum enim uobis fors campum dedit. Dare se campo.
- Dare calculum, supputare: alias, approbare rem.*
- Dare causam.* In *Oration.* Datam non modò iustam, sed etiam necessariam causam esse dicendi.
- Dare ceruices.* In *Oration.* Aut ceruices latronibus dandae.
- Dare ciuitatem.* In *Oration.* Ciuitas prouincijs totis
- Dare coenam,* in *Heaut.* Ei unam coenam atq; eius comitibus dedi. (dabatur.)
- Dare cognitorem.* In *Oration.* Qui cognitores homines honestos daret. Ibidem: In hanc rem me cognitorem dedisti, id est, iudicem.
- Dare commodato, est quum eadem res redditur.* Plura habes apud commodare.
- Dare concionem.* In *Orat.* Data concio Laelio est.
- Dare consilium.* In *Adelph.* Mihi, qui dedissem consilium, egit gratias. Ibidem: Is quod mihi hac de re dederit consilium, id sequar. In *And.* Facile omnes quum ualemus, recta consilia aegrotis damus. Man-

LATINI SERMONIS

euanus: Consiliū post facta dari, quod oportuit antē.
Dare copiam. Terent. Ea res dedit tum aestimandi eo-
piam. Idem: Dare cognoscendi copiam. In Heauton.
Dare crescendi copiam nouarum. Verg. Et coram
data copia sandi. Item: Dabitur tibi copia nostri.
Dare crimini. In Oratore: Quum accusatione sua Q.
Gallo crimini dedisset.
Dare cruci. Plaut. in Mil. Illa nos uult propter suum
amorem omnes crucibus contubernales dari.
Dare curas: recurrere ad, dare actiones.
Dare culpæ. In Oration. Summam laudem Sex. Roscio
uitio & culpæ dedisse.
Dare cursus. Vergilius 3. Cursusq̄ dabit uenerat a sa-
cerdos.
Dare damnum, inferre: ineptē, facere damnū. Teren. in
And. Quid facias illi, qui dederit damnū aut maliū.
Dare dapes, administrare.
Dare decumas. In Orat. Quorum incolæ decumas dāt.
Dare decus. Plaut. Mibi tibiq̄ magnum dedisti decus.
Dare defensum, Vergilius.
Dare defraudandum. In Rud. Nactus hominem, quem
defraudandum daret.
Dare delationem. In Orat. Ut ne hæc mihi delatio de-
Dare delectum, in Orat. (tur.
Dare depexum. In Heaut. Si uiuo, adeo exornatū da-
bo, adeo depexum, ut dum uiuat, meminerit mei.
Dare desidia se, de Offic.
Dare dexteras. Plau. in Mer. Date dexteras nūc iam.
Dare dicta, dicere. Verg. 12. Aen. Hæc ubi dicta de-
Dare dicta dulcia, blandē loqui. In Truc. (dit.
Acerbo aceto linguis dicta dulcia datis.
Dare diem alicui, constituere. In Philo. Dabis diem
nobis

OBSERVATIONES.

nobis aliquem, ut contra ista dicamus. Plin. Reli-
qua pars diei tribunali dabatur.
Dare diem luculentum. In Epid. Mibi hunc diem de-
distis luculentum.
Dare diem lufibus, otio, studijs, potationibus, &c.
Dare dignitatem, documentum, in Orat. Dederas iam
ab adolescentia documenta maxima, id est, signifi-
catas. Ouidius 4. Metamorph.
Dare dolorem. Att. Hoc tamen profecit, dedit illi do-
Dare dolori. Plin. Tunc se dolori dabat. (lorē,
Dare dono. In Eunuchō: Hanc tibi dono do.
Dare dorsum, uertere terga.
Dare dotem. In Phorm. Quæ tantundem dotis dabat.
Dare dubitationem. Cæf. Respondit eo sibi minus du-
bitationis dari.
Dare duras. In Heaut. Etiam duras dabit: subaudi li-
tes uel partes.
Dare effectum. Teren. in Eunu. Quin effectum dabo.
Dare epulas oculis, quod Terent. dixit, pascere ocu-
los, in Pœn.
Dare epulum. In Orat. Quum epulum Q. Maximus
pop. Rom. daret. Dare equū, est par pari referre.
Dare exceptionem. In Phil. Quid attinet luxuriosis
ullam exceptionem dare, id est, excipere.
Dare excruciatū aliquem. In Mil. Dato excruciatū
me, id est, torture. (dent.
Dare exitū. Teren. At tibi dii dignū factis exitium
Dare exitum. In Orat. Quæ plurimos exitus dant ad
eiusmodi digressionem.
Dare exornatū, exornare: dictū apud, dare depexū.
Dare expectationem. Atticus: Quantam porro mihi
expectationem dedisti?

LATINI SERMONIS

- Dare exuias ad hostes, ab hostibus dispoliari.* In Epi dico: Si in singulis stipēdijs ad hostes exuias dabit.
- Dare fabulam, recitare, edere, agere, in prologo Hecyra.*
- Dare faciendum aliquid.* In Curc. Ibi nunc statuū uult dare auream solidam faciendam ex auro Philippo.
- Dare factum.* In Casin. Factum & curatum dabo.
- Dare facultatem.* In And. Dij date facultatem obsecro huic pariundi.
- Dare se fatiis, Deo se committere, Vergil. 5.*
- Dare fenestram, est opportunitatē offerre, Ouid. Met.*
- Dare fidem alicui, promittere.* In Hecyra: Si mihi fidem das te tacituram, dicam.
- Dare fidem alicui de aliquo.* In Fam. Me in hanc mentem impulit Pompeij fides, quam de me Cesari obligarat, id est, quam propter me Cesari obligarat.
- Dare fidem publicam.* Salust. Si fides publica data esset. In ep̄tē, saluum conductum.
- Dare fieri.* In Truc. Da obsonij me participem fieri.
- Dare flammis, est comburere.*
- Dare finem malis.* Aen. 1. Dabit deus his quoq; finem.
- Dare fecunditatem terris.* In Philos. Nos aquarum inductionibus terris fecunditatem damus.
- Dare fœnore.* In Curc. Ibi sunt qui dant, quiq; accipiunt fœnore.
- Dare fœnori.* In Oratio. Pecuniam ijs, qui aliquid ab isto mercabantur, fœnori dabit.
- Dare formam.* In Phil. Formam autem & maxime sibi cognatam & decoram dedit.
- Dare fructus.* In Oratio. Ob earum rerum laborem & sollicitudinem fructus illos datos.
- Dare fugā, nunc aufugere, nunc fugiendi locum dare.*
- Dare

OBSERVATIONES.

- Dare gloriam.* In Oration. Ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint.
- Dare gratiam alicui, obsequi.* Terentius: Sine labore hanc gratiam, te, uti sibi des, pro illa nunc rogo.
- Dare laxas habenas, est remittere frenas.* Olet prouerbium, pro nonnihil indulgere.
- Dare herbam, est sese uictum fateri, Adag.*
- Dare hilarem se.* In Asin. Da te hilarem mihi, id est, mecum sis hilaris.
- Dare hoc.* In Famil. Ut hoc mihi darent, id est, mea causa hoc ut facerent.
- Dare honori.*
- Dare horam studijs, &c. quære, dare diem.*
- Dare hospitium, est hospitio excipere, in Poen.*
- Dare humo, est sepelire.*
- Dare iacturam, idem quod dare damnum.* In Stichos: Præter nos iactura nemini dabitur.
- Dare ignibus, comburere.*
- Dare imperium.* Aenid. 1. Imperium sine fine dedi.
- Dare impunitatem.* In Phil. Impunitas enim peccatorum data uidetur eis.
- Dare incensum, iratum facere.* Terent. Hisce ego diebus illam ita tibi incensam dabo.
- Dare indicium.* In Orat. Si tibi indicium postulas dari.
- Dare inducias, Ouid. 12.*
- Dare indulgentiam.* Plin. Cui, & si quid mihi credis, indulgentiam tuam dabis.
- Dare inimicum.* In Oratio. Quem mihi inimicum Siculi dederunt.
- Dare initium.* Atticus: Velim proximis literis, ut se initia dederint, perscribas.
- Dare insidias, decipere.* In Casina: His ego insidias
- N 5 dabo.

LATINI SERMONIS

dabo. In Mil. Huic insidias dabo.
 Dare inuentum aliquid. In And. At iam hoc tibi inuentum dabo.
 Dare iter. Att. Mihi Epirus aut iter ad salutem dabit. Iter per Epirū faciam. Dare se itineri.
 Dare itionem. In Phil. Ad domum itionem dari, id est, domum redire posse.
 Dare se iucunditati. De Offic. Quum relaxare animos, & dare se iucunditati uolent.
 Dare iudicem. In Oration. Dar, quem uelit, iudicem. Plin. Pingamus, tres omnino iudices in hanc causam datos esse.
 Dare iudicium. Ibidem: Prator in ea uerba iudicium det, id est, illud iudicium alij faciendum tradat.
 Dare iugulum. In Phil. Si nudus es, da iugulum.
 Dare iura, imperium exercere. Aeneid. i. Remo cum fratre Quirinus iura dabant.
 Dare ius alicui. Plin. Quum ius mihi dederis referendi ad te, de quibus dubito.
 Dare iusiurandum, iurare. Cas. Dato iure iurando ab omnibus. In Adelph. Iusiurandum dabitur te esse indignum iniuria hac. In Bacch. Ego iusiurandum uerbis conceptis dedi.
 Dare laborem. Aeneidos 7. Hunc mihi da proprium uirgo sat a nocte laborem.
 Dare laborem uoluptati. Plin. Labores si non continuos desidia ac uoluptati dedisset.
 Dare se labori. In Orat. Dabat se labori atq; itineri.
 Dare lachrymas, flere. Aeneid. 4. (bus.
 Dare lachrymis. Plin. Dandum filiae lachrymis.
 Dare languori, de Offic. Dare laudatorem, in Orat.
 Dare laudem uitio: uide, dare culpæ.

Dare

OBSERVATIONES.

Dare laudi. De Officijs: His modo non laudi, uerum etiam uitio dandum puto.
 Dare legationes. Att. Alia legatio dicta erat, alia data est. In Orat. Quibus uos legationes dedistis.
 Dare legem. In Philo. Illa lex, quam dii humano generi dederunt, rectè est laudata. (neid. 6.
 Dare, legare: consule Cardinalem. Dare letho, Aedare libertatem. Att. In quo sibi libertatem censent Græci datam.
 Dare licentiam, habes apud dare audaciam.
 Dare lymphas manibus Aeneid. i. Dant famuli manibus lymphas.
 Dare litem secundum tabulas, iudicare. In Orat. Quominus secundum eas lis detur, non recusamus.
 Dare literas Romam, scribere, in Orat.
 Dare literas ad. Attic. Literas ad te, nunquam habui cui darem, qui dederim.
 Dare locum, pro cedere. In Heaut. Da illis locum, abi deambulatum. In Phor. Da locum melioribus.
 Dare locum, pro recipere. In Rud. Obsecro hospes da mihi aliquid loci. In Orat. Dat locum uel uitiosissimis oratoribus.
 Dare locum existimandi. In Fem. De tuo, in me animo iniquis secus existimandi uideris nonnihil loci dedisse.
 Dare locum gladiatoribus. Att. Num consueui Sicilia locum gladiatoribus dare?
 Dare locum honoris alicui, deferre honorem. In Orat. Ne quem locum, semel honoris cuiquam dederit, eundem reliquis honoribus debeat.
 Dare locum peccandi. In Andria: Atq; illi in alijs potius peccandi locum.
 Dare locum suspicioni, admittere. In Orat. Dare potius

LATINI SERMONIS

Dare susceptioni locum. *Dare* lora, remittere freno.
Dare lucem. Elegantiæ dant lucem orationi.
Dare lucem rei gestæ. *Dare* lucem patriæ, Horat.
Dare ludum desidiæ. In Bacch. Sed nimium nolo desidia ei dare ludum.
Dare ludum labori, est per uices quicquid agere, Horat.
Dare magistratum. In Oration. Vti Guriata lege magistratus detur.
Dare malum alicui: quære, dare damnum. In And. Vt pro hoc malo mihi det malum. *Dare* plus mali, in Orat.
Dare malam rem. Plautus: Malam rem uis pro male dictis dari.
Dare mammam, lactare. In Adel. Huius filio hodie primam mammam dedit hæc.
Dare mancipio. In Persa: Mancipio neque promittet, neque quisquam dabit.
Dare mancupi. In Mil. Ego me illi mancupi dabo.
Dare mandatum alicui. Cic. Quum ista mandata dedisset Lucio Cæsari. Attic. C. Cælio mandata ad me dedisse, &c. In Famil. Viro forti atque strenuo plura etiam uerbo, quam scriptura, mandata dedimus. Salustius: Mandata uerbis dat.
Dare manum alicui, iuuare. In Aulul. Da mihi optima foemina manum.
Dare manus, est uictum se fateri. In Pers. Vobis manus. Att. Ad extremum det manus, uincique se patiamur.
Dare manus socias, auxiliares. i. iuuare. (tur.
Dare manu contracta seu parca, est parca aliquid aut frigidè dare, Horatius lib. 3. Ode 16.
Dare se mari, id est, committere.
Dare maturitatem. In Famil. Vt res ipsa maturitatem tibi animaduertendi omnium concessu daret.
Dare

OBSERVATIONES.

Dare medicamentum. De Offi. Si quis medicamentum cuiquam dederit ad aquam intercutem.
Dare memoriæ. Gellius: Cretenses quoque prælia ingredi solitos, memoriæ datum est.
Dare mercedem. In Amph. Id modum si mercedis datur, satis mihi esse dicam. In Orati. Data merces est erroris mei magna.
Dare merita. De Amic. In dandis recipiendisque meritis.
Datur hæc sexaginta argenti minis, in Persa.
Dare missionem.
Dare moerori animum. Attic. Neque totum animum tuum moerori mecum simul dedisses.
Dare moram. In Hecy. Nec moram ullam quin ducat dari.
Dare morti, Metamorph. 5. Plaut. Atque ibi me toxico morti dabo.
Dare munus. Plin. Munus magnificentissimum dedit.
Dare mugitus.
Dare mutuo uel mutuum, est quum eiusdem pretij res pensatur. Att. Non reddit, quæ dedi eius filio mutuo. In Hecy. Huic drachmarum hæc argenti mille dederat mutuum.
Dare mutuum frumentum. In Oratio. Etiam mutuum frumentum dedit, Contra Vallam.
Dare natalitia. In Oratio. Dat natalitia in hortis. i. natalem celebrat. *Dare* neci, Metamor. 5.
Dare negotium. In And. Id mihi dat negotij. Ibidem: Id sibi negotij credidit solum dari. i. debere se. Lentulus: Non habui cui potius id negotij darem, quam tibi.
Dare nequam. Plaut. Vin tu illi dare nequam nunc?
Dare nomen, imponere. Horat. Vitreo daturus nomen

LATINI SERMONIS

*na ponto. Tyberinus submersus in traiectu Albulæ
ammis dedit nomen Tyberi fluuiio Italico.*
*Dare nomen, pro pati se inscribi, aut se sub alterius
ius dedere. In baptismo oēs noīa dedimus Christo.*
*Dare normam. In Philo. Quodq̄ natura quasi normā
scientiæ & principium sui dedisset.*
*Dare nugas, idem quod dare uerba. Plaut. Nugas nū.
quām mibi ædepol dabat.*
*Dare nuptum. In And. Datur ne illa hodie Pamphilo
nuptum? id est, in matrimonium. In Adelp. Pro uir-
gine dari nuptum non potest.*
*Dare nuptum ad. In Stich. Hostis est uxor pater, in
uita quæ ad uirum nuptum datur.*
*Dare nutrimentum. Aeneid. i. Arida circum Nutri-
menta dedit.*
Dare nutum. i. nutare. Dare obliuioni. i. obliuisci.
*Dare obsides. Cæs. Obsides inter se dare, copias pa-
rare cœperunt.*
*Dare obuiam & obuium. In Adel. Nihil est quod ma-
lim, quam illam totam familiam dari mibi obuiam.*
*Dare occasionem. In Orat. Dederit occasionem nobis
aliquam. In Pseud. Vbi data occasio est.*
Dare otium. In Orat. Id ipsum quod datur otij.
*Dare se otio. In Trin. Certum est otio me dare, satis
partum habeo.*
*Dare operam alicui, morem gerere. In Heaut. Ope-
rum daturum me hodie. In Aulu. Da mihi operam
amabo. In And. Dabo equidem operam. Cic. Danda
est igitur opera.*
*Dare operam alicui, pro auditorē esse. In Orat. Milo-
ni Rhodio Romæ dedimus operam. (daret.*
Dare operā abortioni. In Tru. Ut abortioni operam

Dare

OBSERVATIONES.

*Dare operam amico. In Casina: Amico cuidam dedē
operam dum emit unguenta.*
*Dare operam amori. In Casin. Vxor sensit amori ui-
rum operam dare. In Heautont. Ego isthuc atatis
non amori operam dabam.*
*Dare operam assiduam foro, pro semper in prator io
uersari, in Asin.*
*Dare operam aurium, auscultare. In Bacch. Vbi lubet
recitare, aurium operam tibi dabo.*
*Dare operam auscultando. Idem in Amph. Si quidem
nos uultis auscultando operam dare.*
Dare operam capiti, est obstinatum esse. in Pseud.
Dare operam domino ueteri priori seruire, in Capt.
*Dare operam egregiam. Attic. Nicanor tuus operam
mibi dat egregiam.*
*Dare operam fabule. In Cap. Profecto expediet fabu-
le huic operam dare, id est, hanc audire.*
*Dare operam furtiuis rebus. In Amph. Ni illa furti-
uis rebus te sciat operam dare.*
Dare operam id. In And. Et nunc id operam do.
Dare operā iræ, inisci. In Pcen. Iræ operam dedimus.
*Dare operam laudabilem. In Persa: Dedisti uirgo o-
peram laudabilem.*
*Dare operam liberis. De offi. Liberis dare operam,
re honestum est, nomine obscœnum.*
*Dare operam malam. In Cap. Mibi ægrè est me huic
dedisse operam malam.*
Dare operam memoriæ alicuius, in Fam.
*Dare operam optimam, in Aulu. Da mihi paulum o-
peræ, in Eunuch.*
*Dare operam promissam. In Asin. Dixit sese operam
promissam dare.*

Dare

LATINI SERMONIS

- Dare operam rei. In Adel. Non fratrem uidet rei dare operam. In Aul. Et rei operam dabant.
- Dare operam Reipub. In Famil. Cum Reipub. darent operam.
- Dare operam senatui. In Asin. Ego censeo eum etiam hominem senatui dare operam aut clientibus.
- Dare operam sermoni alicuius, auscultare. In Epid. Dissimulabam me barum sermoni operam dare.
- Dare operam somno. In Pseu. Vbi prandero, dabo operam somno.
- Dare operam studio, aduigilare. In Orat. Iuris ciuili studio aduigilare. In Orat. Iuris ciuili studio multum operæ dabā. Dare operam uentri, in Pseu.
- Dare operam uirtuti. De Ami. Virtuti opera dant.
- Dare operam ad. In Casin. Ut operam de- (da est, ris ad nostrum gregem.
- Dare operam in aliquā rem. In philo. In quam exercitationem ita nos studiose operam dedimus.
- Dare operas. In Orat. Quin in portu Siracusis operas dabat.
- Dare operam ne. In Persa. Et rei operam do, ne alij dicant, quibus licet.
- Dare operam si. In Mil. Si posset ullo modo impetrari, ne te adduceret, operam dedi.
- Dare operam ut. In Eunuch. Des operam ut cum ratione insanias.
- Dare optionem. De Offic. Cui quum tres optiones Neprunus dedisset.
- Dare opus expositum. Plau. Tibi meum opus ita dabo expositum, ut improbare nequeas.
- Dare orationem. In Rud. Alieno ne prius quam tuo dabis orationem?

Dare

OBSERVATIONES.

- Dare orationem, pro respondere. In Mil. Ut utrobique orationem doctē dunt.
- Dare oratorem, legatum mittere. In Amph. Iustē ab iustis iustus sum orator datus.
- Dare osculum. In Epid. Ego ne osculum huic dem? Idem: Venienti des salutem, atq; osculum.
- Dare pacem. In Mer. Pacem atq; otium date istis. At. Tibi data est summa pax, summa tranquillitas.
- Dare palmam. In Heau. Huic equidem consilio palmā do: (Antiochianas.
- Dare partes alicuius. In Famil. Tibi dedi partes
- Dare participem; quere, dare fieri.
- Dare paternum aliquid, paterno more facere. In Adelp. Haud paternum istud dedisti.
- Dare paucis, dicere. In Heau. Quamobrem has partes didicerim paucis dabo.
- Dare pedem. Attic. Vnum mihi solum pedem dat, id est, mediocrem mihi operam dat.
- Dare pensum, est officium absoluerē.
- Dare se periculo, Verg. 9.
- Dare se petitioni. In Fam. Ante hāc commutationem Reip. petitioni sese dedit, id est, petere coepit.
- Dare pignus. In Epid. Vel da pignus, ni ea sit filia.
- Dare pignus amoris, coniugij, foederis, Met. a. 2.
- Dare pignus alicui. Atti. Minus multa dederant illi Reip. pignora. i. pro Reipub. multa non erant passi.
- Dare pignus cum aliquo. In Bacch. Ne ego cum illo pignus haud ausim dare.
- Dare pignori. In Mostel. Quadraginta etiam dedit buc usq; pignori?
- Dare plagas. In Asin. Ducenas plagas praegnantes dabo.

O

Dare

LATINI SERMONIS

Dare plausum. De Senect. Quibus cum à cuncto con-
cessu plausus esset multiplex datus.
Dare plus mali, in Oratio.
Dare pocula, administrare. In Orat. Cum ipse pocu-
lum dedisset.
Dare pœnas, pati. In Orato. Nisi in facinore manife-
sto deprehensus, pœnas legibus & iudicio dedisset.
Verg. Dabis improbe pœnas. (turum.
Dare se populo. In Oratio. Populo se ad coronam da-
Dare portorium. In Oratio. His pro rebus quod por-
torium non esset datum.
Dare potestatem. In Phor. Ait uterq; sibi potestatem
eius habendæ dare.
Dare possessionem. In Orat. Mibi det possessionem, mi-
hi non adimat.
Dare prandium. In Amph. Daturus nemo est pran-
dium aduenientibus. In Asin. Tibi potestatem dedi,
cum hac annum ut esses.
Dare præcepta. Cic. de Offi. Tamen quædam præ-
cepta danda sunt.
Dare præcipitem. In And. Præcipitem me in pistri-
num dabit. (uxoris.
Dare precibus alicuius. Plin. Dandum enim precibus
Dare prædam. Plaut. Quid illes prædam dedit.
Dare præfecturas. Att. Itaq; duas ei præfecturas de-
derim.
Dare præmium. Plaut. Date pudori præmia.
Dare prærogatiuam. In Oratio. Dedit enim præro-
gatiuam suæ uoluntatis.
Dare, præstare. Scæuola: Iubeo det, præstet filio &
uxori meæ.
Dare pretium manu. Plaut. Ego manu pretium dabo.
Dare

OBSERVATIONES.

Dare primas. In Oratio. Huic primas dedisse Demo-
sthenes dicitur. Ita dare secundas, tertias.
Dare principatum. De Offi. Huic à maioribus no-
stris est in tota dignitate principatus datus.
Dare principium. In Eunū. Quod dedit principium
adueniens?
Dare prolem, parere. Vergil. Geminam partu dabit
Iliam prolem.
Dare promissa, pro alio spondere. Vergil. Non hæc
Euandro de te promissa paræti Discedens dederam.
Dare propriū, est morem gerere: uide, dare laborem.
Dare prouincias. Plaut. Dederamq; eas prouincias.
Dare pugnam. In Eunū. Dabit hic aliquam pugnam
denuò, id est, inducet.
Dare quæstioni seruū, & in quæstionem, est permit-
tere interrogari seruū.
Dare quietem membris, aut per membra. Aencid. 8.
Seramq; dedit per membra quietem.
Dare rationem. In Oratio. Si non redderet pecuniam,
nec rationem daret, id est, redderet rationem.
Dare rationem, ostendere modum. In Mil. Rationem
mearam fabricarum dabo. Idem: Dari istam ratio-
nem uolo, id est, modum hunc & uiam dici cupio.
Dare recordationem. In Fam. Das enim mihi iucun-
das recordations conscientie nostræ, id est, in me-
moriā reuocas.
Dare reditum. De Offi. Reditum gloriosum tua de-
dit iniuria, non exitum calamitosum.
Dare requiē. Pli. Nullāq; requiem gratulationis da-
Dare res. Teren. Quot res dedere, ubi pos- (re.
sem præsentiscere, nisi essem lapis?
Dant res se. In Hecy. Omnibus nobis, ut res dant sese,
O 2 ita

LATINI SERMONIS

ita magni atq; humiles sumus. i. pro statu rerum.
 Dare ruinam. pro cadere.
 Dare risus alicui, est decipere, Hora.
 Dare sacramentum, est sanctè & cū iuramēto aliquid promittere, Hor. Dare saltus, salire, Met. 2.
 Dare salutem, salutare. In Epid. Venienti des salutē.
 Dat Deus salutem hominibus, id est seruat, in Orat.
 Dare se salutationi. In Famil. Cū enim salutationi nos dedimus amicorum, id est, satisfacere amicorum salutationibus.
 Dare sanctum canibus, margaritas porcis.
 Dare sceptrā, id est, imperia, Aeneid. 4.
 Dare facietatem. In Phil. Quæ nam poenis luendis dabitur facietas supplicij.
 Dare se, pro ostendere aut offerre. Met. 3. Da mihi te talem.
 Dare se alicui, accommodare. In Adelp. Da te hodie mihi, id est, sine me tecum agere. In Fam. Da te homini. In Heaut. Da te mihi uicissim.
 Dare se senatui. In Oratio. Cūm Repub. oppressa senatui me dedissem.
 Dare senatum. In Orat. Senatus ex aliqua ciuitate, qui iudicet, datur. (frequens.)
 Dare senatū alicui. Attic. Tyrijs est senatus datus
 Dare sepulturā, sepelire. Dare sequestrum: quare, dare arbitrum.
 Dare sermonem. In Famil. Dabimus sermonem ijs, id est, materiam loquendi.
 Dare seruandum. In Eunu. Neq; Pol seruandum tibi quicquam dare ausim, neq; te seruare.
 Dare significationem. In Orat. Nullam Græcarum rerum significationem daret, id est, significaret.
 Dare

OBSERVATIONES.

Dare signum amoris, ingenij, pudoris. In Fam. Signum enim magnum amoris dedisti. Idem: Non magna signa dedit animi erga te mitigati.
 Dare signum buccina, in Oration.
 Dare signum coenæ, lectionis, prandij, prælij, Met. 1.
 Dare signum oculis. In Mil. Oculis signum dedit, ne se appellarem. In Eunuchō: Omnibus signum dabo.
 Dare silentium, silere, in prologo Hecy.
 Dare solatium. In Orato. Absenti magna solatia dedisti. Att. Multa mihi dant solatium.
 Dare aliquem solertem, reddere, Plautus.
 Dare somnum, inducere. Leni murmure riuui a stiuvis temporibus dant somnum.
 Dare saporē alicui, occidere. In Aul. Quatuor uiros sopori se dedisse hic autumat.
 Dare sortem, dare spatium. Terent. Spatium quidem tandem apparandis nuptijs, uocandi, sacrificandi, dabitur paululum. In Hecyra. Neq; ut celari posset, tempus, spatium ullum dabat.
 Dare specimen. In Orat. Qua in re non modò specimen cæteris aliquod dedisti, sed tute tui periculū fecisti.
 Dare specimen indolis, Plinius.
 Dare spectandum. In Aulul. Spectandum ne cuiquam annulum det.
 Dare spem, in Menach. Spem in speratam date mihi, in Heaut. Reipsa spem uitæ dare, Aeneid. 4.
 Dare stabilitatē. In Phil. Stirpes stabilitatē dant ijs.
 Dare statuam. In Orat. Neq; illam statuam esse ex publica pecunia datam. Vide, dare faciendum.
 Dare stolam. In Oratio. Et tanquam stolam dedisset, in matrimonio stabili & certo locauit.
 Dare studium alicui rei. In Famil. Quibus à primis

LATINI SERMONIS

temporibus et atis studium tuum dedisti.
 Dare suauium. In Cist. Sine dem suauium. Ibidem. Da
 ergo ut credam suauium. Alij legunt, sanium.
 Dare supplicium, puniri. In Eun. Dabis ei ultrò sup-
 plicium. In Heauton. Illi de me supplicium dabo. In
 Astin. Dabitur supplicium mihi de tergo uestro.
 Dare suspicionem. Cæsar: Ex quo facilius hostibus ti-
 moris det suspicionem. In Famil. Ne cui suspicionem
 fictè reconciliatæ gratiæ darem.
 Dare symbolum. In And. Symbolum dedit.
 Dare tabellam. In Phil. Dedit huic quoq; iudicio Cæ-
 lius tabellam. i. iudicauit. In Orat. Cui primam co-
 mitijs tuis dederas tabulam prærogatiuæ.
 Dare tanti. In Adel. Vbi me dixerò dare tanti.
 Dare terræ, sepelire. Dare terga, fugere.
 Dare tempus. In Fam. Videtur mihi exponendi tem-
 pus dari. In And. Dum tempus datur.
 Dare tempus uacuum laboris, est laborem remittere.
 Terentius: Sine me, uacuum tempus ne quod dem mi-
 hi laboris.
 Dare testem. In Pseud. Do Iouem testem tibi.
 Dare testes in aliquem. In Oratio. Ficti testes in eum
 dantur.
 Dare testes secundum. In Orat. Secundum arbitrium
 tuum testes dabo.
 Dare testimonium. Attic. Mihi conseruatæ Reipub.
 dat testimonium.
 Dare mutuum testimonium, Cicero.
 Dare thuræ. Horat. Dabimusq; diuis thura benignis.
 Dare togā puram. Att. Sororis tuæ filio togā puram
 Dare tranquillitatē: uide, dare pacē. (iubeo dari.
 Dare tunulo, sepelire.

Dare

OBSERVATIONES.

Dare turbas, facere. In Eun. Eunuchū, quem dedisti no-
 bis, quas turbas dedit. Plant. dixit turbellas in Pse.
 Dare uacationem. In Oratio. Pro hisce rebus uacatio
 data est ab isto sumptus, laboris, militiæ, rerum de-
 niq; omnium.
 Dare uadem, id est, sponsorem. In Phil. Vadem te ad
 mortem tyranno dabas pro amico.
 Dare uela. In Orato. Danda nimirum uela sunt.
 Dare uela indignationi, iræ, dolori, est augere, Plin.
 Dare uela, ꝑ aufugere, Verg. O Horat. met aphoricè.
 Dare uela uentis, nauigare. Aeneidos 7. Ventis dant
 uela comasq;.
 Dare uenenum. In Orat. Venenum per quē datum est?
 Dare ueniam. In And. Aequum postulat, da ueniam, id
 est, ignosce. Idem. Da ueniam filio. Attic. Dedi ue-
 niam homini imprudenter petenti, id est, concessi.
 Dare uentis, est obliuisci, aut uili pendere.
 Dare uenustatem. In Mil. Plus dabo, quàm prædicabo,
 ex me uenustatis tibi.
 Dare uerba, decipere. In And. Qui uerba dare diffi-
 cile est. In Eunuch. Data herclè uerba mihi sunt. In
 Adel. Satis iam uerba dedisti nobis.
 Dare uerberationem. In Fam. Mirificam mihi uerbe-
 rationem cessationis epistola dedisti.
 Dare uiam, cedere. In Curc. Date uiam mihi noti atq;
 ignoti.
 Dare uiam, modum ostendere. Plautus in Epid. Ipsi hi
 mihi dant uiam, quo pacto ab se argentum auferam.
 In Orato. Da nobis uiam rationemq; defensionis, id
 est, doce.
 Dare uias. In Phil. Nullas uias dant nobis ad signifi-
 cationis scientiam.

O 4

Dare

LATINI SERMONIS

- Dare uicarium. In Oratio. Quòd si in bello dari uicarij solerent. (nò datis.)
- Dare uictum. In Amph. Ià diu est quòd uètri uictum
- Dare uim. In Oratio. Vim in inquiredo tantam habui, quantam mihi lex dabat.
- Dare uim dicèdi. Att. Doloris magnitudo uim quam dam nobis dicendi dedit.
- Dare uitam. In Amph. Huic homini dignū est diuitias esse, diu uitam dare. Idem. Vitā longinquam darent.
- Dare uitio: dictum apud, dare laudem. Terent. Hoc uitio datur.
- Dare uiuis, est resuscitare.
- Dare uoluptatem. In Amph. Ipsa de me scio, cui uoluptas parumper data est.
- Dare se uoluptatibus. De Senect. Cū se uoluptatibus dedissent.
- Dare uocem, est assensum præbere. Originem trahit à Romanis denunciaturis alicui prouinciam.
- Dare urbem, ædificare, construere, Aeneid. 5.
- Dare usum. Metamor. 2. Phœbe pater si das usum mihi nominis huius.
- Dare usuram. In Oration. Ipsis piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti?
- Dare utendum. In Asin. Scyphos, quos utendos dedi Philodamo, retulit ne?
- Dare uulnera, uulnerare, Metamor. 1.
- Dare uxorem. In And. Vnicam gnatum suam cum dote summa filio uxorem ut daret. Ibidem: Postquam audierat non datum iri filio uxorem suo.
- Dare à se aliquid, id est, de suo. Plaut. Da sodes à te, post reddidero tibi, id est, de tuo.
- Datas à Lentuli triumpho, id est, sub. Attic. Dicit ab

OBSERVATIONES.

- ab A. Sextilio se dedisse & à fratribus suis, id est, quod Sextilij & fratrum erat.
- Dare ad aliquid. In Oration. Ad quam rem data fuerint, ostendat.
- Dare se ad aliquid. In Philoso. Quod ad Gn. Pompeij gloriam augendam tanto studio te dedisti.
- Dare se ad dicendum, in Oratio.
- Dare ad carnificem. In Capt. Ob furtum ad carnificem dabo.
- Dare ad diem. In Phor. Mihi ueniebat in mentem eius incommodum, in seruitutē pauperem ad diem dari.
- Dare ad docendum. In Orat. Quanquam nemini se ad docendum dabat. i. neminem docebat.
- Dare ad epulas aliquid, in Philo.
- Dare ad hostes exuias: quære, dare exuias.
- Dare ad languorem. In Heaut. Vel me hæc deambulatio quam non laboriosa ad languorem dedit. Nimia sollicitudo corpus humanum sæpè dat ad languorem. Intensa studia caput dant ad languorem.
- Dare se ad lenitatem. In Fam. Des te ad lenitatem.
- Dare ad literas. Atti. Ad quas ego ipso eo die dederam, id est, rescripseram.
- Dare ad mortem aliquem. Plautus: Hæc me modò ad mortem dedit.
- Dare ad motus. Cice. Oculos natura nobis ad motus animorum declarandos dedit.
- Dare ad partes populi. In Oration. Vt id, quoad liceret, populi ad partes daret.
- Dare ad pistores. In Asi. Ad pistores dabo, ut ibi cruciè currens. Dare ad purgationes cloacarū, Pli.
- Dare ad sepulturam. Cice. 2. Philip. Ad sepulturam corpus uirici sui negat à me esse datum.

LATINI SERMONIS

Dare ad terram. Plaut. Tum genu ut quem iecero, ad terram dabo.
Dare de delitijs. In Trucul. Da mihi de tuis delitijs summis quicquid paucillulum.
Dare de Gyaro literas. Att. De Gyaro dedi literas.
Dare de lucro. In Orat. Dat de lucro, nihil detrahit de uiuo.
Dare de nauī literas. Att. Tertiam, quam (ut scribis) solutis anchoris de Phaselo dedisti.
Dare ex edicto aliquid, in Famil.
Dare se in aliquam partem, in Orato.
Dare in caueam. In Capt. Te in caueam dabo.
Dare in concubinatum. In Trin. Ne mihi hanc famam differant, me germanam meā sororem in concubinatum tibi sine dote dedisse magis, q̄ in matrimonium.
Dare in conspectum. In Phor. Ipsum gestio dari mihi in conspectum.
Dare in consuetudinem. In Oration. Dedit se in consuetudinem, ut prorsus una uiueret.
Dare in cruciatum. Ibid. Qui uel ipse sese in cruciatum dari cuperet. Dare se in cursum, currere.
Dare in custodiam. In Orat. Iugulauit eos, quos in custodiam dederat. Dare in discrimen.
Dare in diuitias. In Trin. Ille illam in tantas diuitias dabit?
Dare in domum alienam. In Eun. O fortunatum istum Eunuchum, qui quidem in banc detur domum.
Dare in fugam. Cæs. In hostes impetum fecerunt, atq; eos in fugam dederunt, id est, fugarunt. In Oration.
Dant sese in fugam, id est, fugiunt.
Dare se in laqueū. In Casin. Tu te in laqueum ne duas.
Dare in leges. Plaut. Sed in leges meas dabo.

Dare

OBSERVATIONES.

Dare in lucem. Dare in mandatis. In Amphit. Hoc quoq; etiam mihi in mandatis dederat.
Dare in manum. In Phorm. Dic quid uelis dari tibi in manum, id est, in promptis offerri. In And. Hanc mihi in manum dat, id est, committit.
Dare in manus hominum, edere. Plin. Cogito quam sit magnum dare aliquid in hominum manus.
Dare in manu literas. In Bacch. Ut quando exeat, ex templo aduenienti tabellas dem in manu.
Dare in matrimonium. Cæs. Etq; filiam suam in matrimonium dat.
Dare in nuptias. In And. Filiam darem in seditionem, atq; incertas nuptias.
Dare in pane uenenum, in Oration.
Dare se in pedes, fugere. In Capt. Si non est quod dem, mēne uis dem ipse in pedes? In Eunucho: Ego me in pedes, quantum queo, dabo.
Dare se in periculum, est caput obiectare periculis.
Dare in perpetuum. Terent. Non ego in perpetuum dicebam, ut illam illi dares.
Dare in pistrinum, in And.
Dare se in præceps, est disperdere.
Dare in publicum, diulgare.
Dare in questionem. In Orat. Ne in questionē dentur.
Dare in ruborem. In Capt. In ruborem te totum dabo, id est, uerberabo, ita ut undequaq; rubeas.
Dare in seditionem; uide, dare in nuptias.
Dare in sermonem se. Att. Date in sermonem.
Dare in sermonem; quare, dare ad diem.
Dare in splendorem. In Asin. Iussi ne in splendorem dari bullas has foribus nostris? id est, tergendas esse bullas.

Dare

LATINI SERMONIS

Dare in sumptum. In Adel. Dedit præterea in sum-
tum dimidium minæ.
Dare in timorem. In Pseud. Ego illum dolis atq; men-
dacijs dabo in timorem.
Dare in tormenta. In Philo. Dabit, dabit, inquam, se
in tormenta uita beata.
Dare se in uiam, iter facere. In Famil. In uiam q; te des
hoc tempore, nihil est. *Dare in uulgus, diuulgare.*
Dare per manus, est aliquid ueteri usu obseruatum
posteris relinquere, ut, ritus ecclesiasticus à ueteri-
bis est nobis quasi per manus datus.
Dare præ manu. In Adel. Fluic aliquid paululum præ
manu dederis, unde utatur.
Dare pro ambobus. Terent. Heri minas uiginti pro
ambobus dedi. (duco datas.)
Dare pro re aliqua. Idem: Quas pro alimentis esse nūc
Dare foras. Att. Scripta nostra nusquam mælo, quam
apud te, sed ea tamē foras dari, quum utriq; nostrum
uidebitur.
Dare frustra. Attic. Ne dem frustra.
Dare largius. i. liberaliter. In Eunu. Et habet quod
det, & dat nemo largius. *Dare se retrò, fugere.*
Dare satis. In Orat. Ut aut uterq; inter se, aut neuter
satis daret.
Dare se turpiter alicūde, est cum dedecore discedere.
Terent. Mirum ni ego me turpiter hodie hinc dabo.
Da te mihi uicißim. i. tui copiam præbe: uide, dare se.
Dare, pro dicere. Aeclo. i. Iste deus quis sit, da Tity-
re nobis.
Dare, permittere. Aencid. 6. Da iungere dexteras.
Datur, imperonale. i. conceditur. (optabā dari.)
Dari, pro obtinere. Ter. Te mihi ipsum iam dudū ex-

Duas,

OBSERVATIONES.

Duas, duit, duint, danunt: pro des, dent, dant, Comica
sunt.
Donare aliquid alicui, & aliquem re aliqua dicimus.
Donare ciuitate. Cic. Quum Gallos & Hispanos ci-
uitate donasset. Idem: Ut ab aliquo imperatore ciui-
tate donaretur.
Donare ciuitatem. Attic. Donabat ciuitates ex com-
mentario.
Donare dono. In Stich. Quum hoc donauisti dono tu-
um seruum.
Donare gaudijs. In Aul. Dij immortales quibus &
quantis me donatis gaudijs.
Donare inimicitias suas Reipub. In Famil. Tu tuas
inimicitias ut Reip. donares, id est, Reipub. caussa
eas inimicitias deponeres.
Donari uacatione. In Philoso. Et agro à senatu &
uacatione donatus.
CONDONARE pro dare, datiuo & accusatiuo iungi-
tur. In Men. Ego illam non condonauī, sed sic uten-
dam dedi. In Amph. Tibi condono.
Condonare, debitum remittere. In Phorm. Argentum
quod babes, condonamus te.
Condonare creditum, Salust.
Condonare crimen. In Orati. Ut crimen hoc nobis mul-
ta propter præclara in Reip. merita condoneris.
Condonare dolorem suum, Cæs. Ut & Reip. iniuriā &
suum dolorem eius uoluntati ac precibus condonet.
Condonare erratum præteritum. Idem: Præterita
Diuitico fratri condonare dicit.
Condonare hæreditatem. In Orati. Cui condonarat
hæreditatem ereptam liberis, id est, donarat.
Condonare iudicium, in Famil.

Condo-

LATINI SERMONIS

Condonare malefacta. Salust. Haud facile alterius libidini malefacta condonabam.
 Condonare peccatum. In Eunuch. Habeo alia multa, quæ nunc condonabuntur.
 Condonare pecuniam. De Offi. Quum alijs adimuntur, condonantur pecuniæ, id est, dantur.
 Condonare supplicium, in Famil.
 ABDere, recondere. Atti. Neq; me Arpinum hoc tempore abdam.
 Abdere se domum. Ci. Domum se abdidit.
 Abdere domo. In Geor. Abde domo, nec turpi igne se senecta.
 Abdere se literis. In Orat. Si qui ita se literis abderunt, i. in studijs literarum assidui sunt.
 Abdere se rus. In Hecy. Senex rus abdidit se.
 Abdere speluncis. Verg. Aeneid. i. Speluncis abdidit atris.
 Abdere stultitiam. In Trin. Ne subitò metus exoritur scapulis, stultitiam abde.
 Abdere se ex conspectu alicuius. In Pseud. Ex conspectu heri sui se abdiderunt, luxuriantur.
 Abdere se in Aegyptum. Att. In Aegyptum nos abdimus. (bliotheam.)
 Abdere se in bibliotheam. In Famil. Abdo me in bi-
 Abdere in classē. Ibid. Et sese abdidit in classē.
 Abdidit se in intimam Macedoniam, quò potuit longissimè à castris, in Famil.
 Abdere in priuato. Liui. Consules in priuato abditi.
 Abdere se in syluas. Cæs. Reliqui sese fugæ mandârunt, atq; in proximas syluas abdiderunt. (diderunt.)
 Abdere se in tectis. Liui. Se in suis quisq; tectis ab-
 Abdere se in tenebras. In Oratio. Quum se ille fugiēs in

OBSERVATIONES.

in scalarū tenebris abdidisset. Alij legunt, tenebris.
 Abdere intra. Liui. Abdito intra uestem ferro proficiscitur.
 Addere alacritatem. Atti. Addis mihi scribende alacritatem, id est, auges.
 Addere alas, id est, uelocitatem. Vergil. Pedibus timor addidit alas.
 Addere animum alicui. In Amph. Vbi nostris animis additus. Atti. Quos tu laudando animos mihi addidisti, id est, animosum & audacem me reddidisti.
 Addere animos uerbis. Diuitiæ addunt amicos & animos. (id est, adiunctus.)
 Addere aurū. Att. Vnus annus additus labori tuo,
 Addere audaciam, idem quod animos addere.
 Addere calcas, est prouocare aut instigare quempiam, Florat.
 Addere calculum, suffragari.
 Addere colophonem, est ad finem deducere, Prouerbiū sapit. (ciam.)
 Addere cornua. Flor. Addis cornua pauperi. i. audas.
 Addere custodem. In Mil. Cui me custodem herus addidit.
 Addere dieculam. In And. Tu satis habes, quod tibi dieculam addo?
 Addere ditioribus. In Pbor. Quam iniquè comparatum est, hi qui minus habent, ut semper aliquid addant ditioribus.
 Addere dono. In Epid. Ei quæ accessere, tibi addam dono gratis. Addere famam.
 Addere fidem. Plin. Addebat fidem, quod incredibile erat, neminem hoc ausum sine auctore.
 Addere flammās.

Addere

LATINI SERMONIS

Addere gradum, procedere. Plin. Manum eius amplexus, addere gradum cogo.
 Addebat hoc mercator, id est, subijciebat, in Eunu.
 Addere iuramentum, aut ius rei.
 Addere laborem. In Trin. Quid ego, quod perijt, petam? nisi etiam laborem addam, id est, augeam.
 Addunt mihi lassitudinem tua uerba, in Men.
 Addere manum alicui. In Casin. Lepidè addita uobis manus, id est, benè uapulasitis.
 Addere manū extremam operi, est parare aut per-
 Addere memoriam. (ficere.)
 Addere mentem. Flor. Timido quoq; possunt addere mentem.
 Addere molestias. In Eunuch. Neq; præterquam quas ipse amor molestias habet, addas.
 Addere multum Reip. Salust. Quorum maiores Punico atq; alijs bellis multū Reip. addiderunt, id est, multum Remp. auxerunt. (ctes.)
 Addere noctē operi. Aenei. 8. In Truc. Additur nocte nomen. Egregijs hominibus fortia facta addunt nomina. (addito.)
 Addere operā. In Pers. Optata ut conueniant, operā
 Addere pondus uerbis, officio, dignitati, proceritati, &c. est grauitatem, aut horitatem, commendationem uel tribuere.
 Addere preces. Plin. Addit preces suas.
 Addere sacramentum rei.
 Addere uirtutem. Salust. Compertum habeo milites, uerba uirtutem non addere.
 Addere uitium ædibus, corrūpere ædes. In Mostel. Hic iam ædibus uitium additur.
 Addere uitium pudicitie, comprimere uirginem. In Amphit.

OBSERVATIONES.

Amph. Pudicitie huius, uitium, me hic absente, est
 Addere ad rem aliquid. Atti. Ad illam (additū. celeritatem adde etiam si quid potes.
 Addere ad compendium, paucis dicere. In Casin. Ea addito ad compendium.
 Addere ad gratiam. In Trin. Adde ad istam gratiā unum.
 Addere ad memoriam. In Fam. Curasti enim, ut plus additum ad memoriam nominis nostri, quam ademptum de fortuna uideretur.
 Addere ad officium. In Famil. Et si meo iudicio nihil ad tuum prouinciale officium addi potest.
 Addere ad studium. Ibidem: Intelliges hac re nouata additum potius aliquid ad meum erga te studium, cui nihil uidebatur addi posse, quàm quicquam esse detractum.
 Addere ad uitam. In Asin. Iam ipse uitam meam tibi largiar, & de mea ad tuam addam.
 Addere de meo, tuo, suo. In Famil. Sed aliquid atque adeo multum addunt & afferunt de suo. In Men. Ecquid audes de tuo isthuc addere? In Philo. Nihil addo de meo.
 Addere in fasciculum literas. Atti. Eas in eundem fasciculum uelim addas, nisi iam fortè dedisti.
 Addere in rem aliquid. Idem: In illam orationem Metellinam addidi quædam.
 Addere in sententiam. Salust. Quamobrem in sententiam non addidisti, uti prius uerberibus in eos animaduertetur?
 Adde, quare in coniunctionibus.
 Circundare. In Phi. Quum fossam latam cubulari lecto circumdedisset.

LATINI SERMONIS

Circudato me brachijs, in *Asin.*
 Circundedit noua moenia oppido, *Plin.*
 Circundat uellera collo, *Martial.*
 CONDere carmen, est componere, effingere. *Horat.*
 Seu condis amabile carmen.
 Condere cibum, reponere.
 Condere arcem, domum, edificare.
 Condere diem cum laude. *Plin.* Quum tibi dies omnis
 summa cum utilitate nostra, cum tua laude conditur.
 Condere dolores in corpus. *Plaut.* Mibi magnos do-
 lores, per uoluptatem tuam condidisti in corpus.
 Condere se fluuiio, submergere.
 Condere fructus. *Plin.* Formicæ æstate condunt fru-
 ctus, quibus hyeme fruuntur.
 Condere gladium. *Colu.* Herba ea uocatur uagina,
 qua latet conditus gladius.
 Condere humi cadauer, finus, sepelire, *Metamor. 2.*
 Condere iniurandum. In *Rud.* Iniurandum seruan-
 de rei, non perdunda conditum est.
 Condere leges. In *Phil.* Constat profectò ad salutem
 ciuum ciuitatumq;, incolumitatem uitamq; omnium
 quietam & beatam, conditas esse leges.
 Condere literas. In *Oratio.* Quas in ænirio sanctiore
 condi imperauit. Condere mel. *Horat. Epist. 2.*
 Condere monumento corpus, sepelire, *Plin.*
 Condere opus, idem.
 Condere pecuniam. In *Oratio.* Ut liceat illi inuidiam
 deponere, pecuniam condere.
 Condere potestatem tribunitiam per arma, *Salust.*
 Condere triticum. De re *Rust.* Triticum condi oportet
 in granaria sublimia, id est, recondi.
 Condere urbem, edificare. *Sal.* Urbem Romam condi-
 dere

OBSERVATIONES.

dere Troiani.
 Condere in aluo, abscondere. *Verg.* Et nota condas.
 Condere in carcerem. In *Oratio.* Atq; (tur in aluo.
 in carcerem condi imperauit.
 Condere in corpus dolores: uide condere dolores.
 Condere in crumenam argentum, in *Truc.*
 Condere in furnum calidum. In *Casin.* Vna æde pol o-
 pera in furnum calidum condito, atq; ibi torreto me
 pro pane rubido heræ.
 Condere in lapidicinas. In *Capt.* In lapidicinas compo-
 ditum condidi, ubi rescui mihi data esse uerba.
 Condere se in neruum brachialem, brachijs amplexa-
 ri, in *Poen.*
 Condere in pistrinum. In *Pseud.* Nunquid caussa est ili-
 cò, quin te in pistrinum condam.
 Condere in puteum. In *Aulu.* Vincite, uerberate, in pu-
 teum condite. Condere in uasa ceruisiam, uinum.
 Condere intro, quod dedisti.
 Conditum seruare. *Æclo. 3.* Sed condita seruo.
 ABScondere stultitiam. In *Cist.* In latebras abscon-
 das pectore pœnitissimo tuam stultitiam.
 REcondere, in uisus posteros reseruare.
 Recondere æs, carnes, ceruisiam, mella, panes, poma,
 uinum, &c. (recondidit.
 Recondere, abstrudere. *Diana Hypolitum syluis*
 Recondere aculeos. In *Orat.* Noli aculeos orationis
 meæ, qui reconditi sunt, excussos arbitrari, id est,
 tecti, repositi.
 CREdere, committere, fidem adhibere. In *Eunu.*
 Credis huic quod dicat. Quid isti credam? In *And.*
 Credo ne tibi hoc?
 Credere se alicui. In *Trin.* Crede huic tu te.
 P 2 Credo-

LATINI SERMONIS

Credere aliquid alicui. In Adelp. Hoc nunquam mihi ipse uoluit credere, id est, patefacere. In Heauton. Nec tibi ille est credere ausus, quæ est æquum patri. In Rud. Tibi ego nunquam hodie quicquam credam, nisi accepto pignore.

Credere animum suum alicui. In Andria: Quæ mihi suum animum atq; omnem uitam credidit.

Credere animū suum literis: habebis, credere literis.

Credere argentum alicui. In Asin. Nunquam hodie induces, ut tibi credam hoc argentum ignoto.

Credere se suæ arti, audaciæ.

Credere audita libris, est inscribere.

Credere se campo, Aeneid. 9.

Credere ceræ aliquid, in cereis tabellis scribere. In Persa: Postquam recitastis quod erat ceræ creditū, iam mihi credis.

Credere se cælo, uolare. Aeneid. Præpetibus pennis ausus se credere cælo.

Credere colori. Aeclo. 2. Nimum ne crede colori.

Credere consilia sua alicui. In Adel. Me fugitant, illi credunt consilia omnia, id est, aperiunt.

Credere diuitijs. Credere suæ eruditioni.

Credere exercitum alicui. In Eun. Verum credere omnem exercitum.

Credere facinus aliquod timido pectori. In Pseud. Stultitia est facinus magnum timido cordi credere.

Credere fidei alicuius. Plau. in Casin. Tuæ fidei credo. In Eun. Crede hoc meæ fidei. In Aul. Tuæ fidei credidi aurum.

Credunt se gramina in nouos soles, id est, ineunte uerè pullulant. Georg. 2. Inq; nouos soles audent se gramina tuto Credere.

Credere

OBSERVATIONES.

Credere iussa sua literis, habes infra.

Credere literis seu chartis animum suum, iussa negotia, suam sententiam, secreta, uerba, est alicui suum animum per literas aperire, Horat. in Saty.

Credo misericors est, in Amphit.

Credere negotia literis: dicitur, credere literis.

Credere se mari, Neptuno, pelago, uentis, est nauigare. Ouidius: Non ideo pelago debet se credere, si qua Audeat exiguo ludere cymba lacu.

Credere se nocti, iter ingredi. Metamorph. 4. Tamq; cadente die ueritus se credere nocti.

Credere nummum alicui. In Pseud. Ne quisquam credat nummum, iam edicam omnibus.

Credere pecuniam. In Famil. Qui per prouinciam imperij tui pecunias ei credidissent.

Credere se pelago: uide, credere mari.

Credere se pugnae, est conflictari.

Credere ripæ. Aecloga 3. Non benè ripæ Creditur.

Credere se suæ scientiæ.

Credere secreta, sententiam suam literis: uide, credere literis.

Credere se uentis: quære, credere se mari.

Credere se uiribus suis.

Credere uerba alicui. In Phor. Cuius tu fidem in pecunia perspexeris, uerè ei uerba credere?

Credere uitam alicui, diximus apud credere animū.

Credere de. In Famil. Bis ad te scripsi, me purgans diligenter, te leuiter accusans in eo, quod de me citò credidisses.

Credere ex chirographis. Ibidem: Ipse chirographa omnia, ex quibus credidi, &c.

Credere per syngrapham. In Orat. Tibi soluat,

P 3 quod

LATINI SERMONIS

quod ei per syngrapham credidisti.
 Credere pro certo. *Salust.* Pro certo creditur, &c.
 Credere malè alicui. In *Curc.* Ibi sunt, quibus credas malè.
 Credere satis. In *And.* & *Eunu.* Satis credo.
 Credere cum infinitiuo. In *Eunu.* Credo equidem illum iam affuturum esse.
 Credo credere. In *Andria:* Omnes nos gaudere hoc *Chreme,* te credo credere.
 Credere confecturos deos. In *Adelph.* Credebas dormienti hæc tibi confecturos deos? id est, putasti.
 Credere fieri. In *Eun.* Quid tu his rebus credis fieri?
 Credere fore. In *Asinaria:* Credam fore, dum quidem ipse in manu habeo.
 Credere posse. In *Trucul.* Viginti minis uanire illic posse crede dona.
 Creditur impersonale. In *Sticho:* Creditur tibi. In *Curc.* Malè creditur, qui nunquã reddunt. In *Men.* Neq; apud amicam mihi iam quicquam creditur.
 Creduis uel creduas, pro credas, *Plautinum.*
 CONcredere, est quicquam alicui bona fide committere: ut, Concredere pecuniam perferendam amico. In *Orationib.* Cui tu & rem & famam commendare proficiscens, & concredere solebas?
 Concredere alicui suam causam, domum, familiam, literas, negotium, officium, rem, substantiam sese, thesauros, uicem, &c.
 DEDERE, deuictorum hostium proprium est.
 Dedere aliquem alicui. In *Cur.* Ego illum tibi dedam. In *And.* Tibi pater me dedo. In *Heaut.* Dedo me patri nunc iam. In *Andria:* His sese dedere.
 Dedere animum amori. In *Hec.* Hæbebã alibi animum amori dediti.

Dede-

OBSERVATIONES.

Dedere aures alicui. *Attic.* Vide enim quibus hominibus aures sunt deditæ meæ.
 Dedere cruci aliquem. In *Aul.* Ego te dedam disciplinam cruci.
 Dedere diem alicui. In *Sticho:* Hunc tibi dedo diem.
 Dedere doctrinæ se. De *Offic.* Qui excellenti ingenio doctrinæ sese dediderunt.
 Dedere libidinibus se. In *Philoso.* Et se totos libidinibus dedidissent.
 Dedere morti aliquem. In *Asin.* Cur tu, obsecro, immerito me morti dedere optas?
 Dedere negotium alicui. In *And.* Dauid isthuc dedum iam negotij.
 Dedere operam. In *Eunucho:* Vterq; pater & mater quasi dedita opera erant.
 Dedere poenas. *Attic.* Dedo poenas temeritatis meæ, id est, satis superq; do.
 Dedere se & sua. *Cæsar:* Qui se suaq; omnia sine morte dediderunt. *Plaut.* in *Amph.* Deduntq; se, diuina humanaq; omnia, urbem atq; liberos in deditioem atq; arbitratum cuncti Thebano populo. *Ibidem:* Urbem, agrum, aras, focos, seq; uti dederent.
 Dedere ad supplicium aliquem. *Liuius:* Ad supplicium *Numitori* *Remus* deditur.
 Dedere in deditioem: dictum ubi, dedere se. *Plautus* in *Mil.* Aures profecto meas dedo deditioem tuam.
 Dedere in pistrinum aliquem. In *And.* Verberibus caesum te in pistrinum Dauid dedam usq; ad necem.
 AEDERE annales. *Att.* Ut annales suos emendem & adam, id est, in uulgus dem.
 Aedere annos, et aetatem dicere. *Ouidius:* Dum licet, & ueros etiam nunc æditis annos.

LATINI SERMONIS

Aedere bellum. Liuius: Regia statio atrocissimum bellum aedebat.
Aedere caedem, praeliari. Idem: Multa iam aedita caede senescit pugna.
Aedere clamorem. In Phil. Clamoremq; maiorem cum admiratione aedidisset, id est, ualide inclamasset.
 Liuius: Aedidit clamorem, ut auerteret etiam pugnantium animos.
Aedere cruciatum: uide, aedere exemplum.
Aedere exemplum auaritia, modestiae, seueritatis, temperantiae, &c. Cic. Liuius.
Aedere exemplum in aliquem, est alijs documēto esse.
 Caesar: In eos omnia exempla cruciatuq; aedere.
 Terentius: Vterq; in te exempla aedēt, id est, alij de te exemplum capient.
Aedere in aliquem exempla furti, homicidij, est male afficere aut perdere fures.
Aedere facinus: uide, scelus aedere.
Aedere foetum. In Orat. Quò meliores foetus posset & grandiores aedere. i. producere.
Aedere ignem. Liuius: Aeditus ab Hannibale ex cōposito ignis est.
Aedere iudicium. In Orat. Tibi meo familiari & contubernali prius etiā aedituri fuerint iudicium scribae mei, si uoluisses, quàm in codicem retulissent.
Aedere librum. Cic. In ijs libris, quos de Diuinatione aedidi.
Aedere ludos. Sueto. Aedidit spectacula uarij generis, munus gladiatorij, ludos etiā regionatim, urbe
Aedere munus gladiatorij: uide, ludos aedere. (tota.)
Aedere nomen, dicere, dare. Liu. Iusi nomina aedere.
 Idem: Aedit nomina eorum, quibus conuentis opus est.

OBSERVATIONES.

est. In Orat. Meum nomen operarij aediderat.
Aedere oracula, dare responsa. In Philo. Cur isto modo iam oracula Delphis non aeduntur?
Aedere praeliū. Li. Memorabile illud aedidit praeliū.
Aedere pugnam. In Capt. Iam aliquid pugnae aedidit, id est, commisit. Attic. Quas ego pugnas, & quantas strages aedidi. i. pugnaui.
Aedit pro se quisq; id quod potest, id est, demonstrat, in Amphit.
Aedere rationem. In Aul. Postq; hanc rationem cordi uentriq; aedidi, accessit animus ad meam sententiam.
Aedere rationes. Attic. Ego mihi ab illo non rationes expectabam, quas tibi aedidit. i. attulit.
Aedere rem. Plautus: Rem omnem hanc aedere uos ut uelim, demonstraui ordine.
Aedere risus, ridere. Atticus: Memini miros risus uos aedere.
Aedere ruinas. In Philo. Si inuaserit in haec, quae factis scite nobis instructa & composita uidentur, nimias aedet ruinas.
Aedere scelus. In Orat. Quod scelus, quod facinus parricida non aedidit?
Aedere scelus in aliquem. In Orat. Infinita sunt scelera, quae ab illo in patriam sunt aedita, id est, commissa. Liuius: Si quicquam sceleris, quod homo in homines aedere potest, non praetermisit.
Aedere scriptum, scriptis indicare. In Orat. Aede mihi scriptum, quot argenti in prouincia Siciliae pararis.
Aedere signum. Liuius: Aedito è speculis signo.
Aedere sociū sibi. In Orat. Qui sibi eum nuper aedidit sociū. Idē: Sociū tibi in huius bonis aedidisti Quintiū.

LATINI SERMONIS

Aedere sonos. Ouidius: Funere oq̄ graueis ædidi ore sonos.
Aedere spiritum. In Oration. Cuius in complexu libenter extremum uitæ spiritum ædiderim.
Aedere stragem. Liu. Tantoq̄ maiorem stragem ædidi, quam inter hostes ædiderant.
Aedere testes. In Oration. Testibus æditis ita mitam in consilium.
Aedere uerba. In Oration. Iudicium quum acciperet in ea ipsa uerba, quæ Neuius ædebat, non recusasset.
Aedere uitam. In Phil. Quam Pythagoræ ipsum illum locum, ubi uitam ædiderat, sedemq̄ uiderim.
Aedit uitis hæc cœtum uasa, id est, producit, Sueton.
Aedere in lucem. In Phil. Simul atq̄ æditi in lucem, & suscepti sumus, id est, nati.
Aedere in uulgus. Att. Ei rei sunt indicio præter eos libros, in quibus de eo facit mentionem, qui in uulgus sunt æditi.
Aedere foras se, egredi. Plaut. Me clanculum ædidi
AEDIFICARE classes. in Orat. Posteaquam foras maximas ædificasset classes.
Aedificare domum. Attic. Domus utriusq̄ nostrum ædificare strenuè.
Aedificare historiam. In Orat. Ipsa autē ædificatio posita est in rebus & uerbis. Agitur de historia.
Aedificare hortos. Attic. Cui On. noster locum uberem, ut hortos ædificaret, dedit.
Aedificare mundum. In Philos. Mundum ædificauit Platonis deus.
Aedificare nauem. Cic. Aedificauerint ne nauem onerariam.
Aedificare plateas. Cæsar: Vicos plateasq̄ ædificat. Aedifi-

OBSERVATIONES.

Aedificare prædia. Attic. Quodq̄ temporis in nobis prædiolis, & bellè ædificatis.
Aedificare Remp. In Famil. Ad ædificandam Rempub. poterimus & nos libenter accurrere.
Aedificare uicos: quære, plateas.
Aedificare uillã. In Phil. Hanc uides uillam, ut nunc quidē est, lautiùs ædificat am patris nostri studia.
EXÆDIFICARE, ædificando absoluere.
EXÆDIFICARE domum, templum. Cic. Cùm Apollini templum Delphis exædificassent.
EXÆDIFICARE opus. In Orato. Ne grauère exædificare id opus, quod instituisti.
EXÆDIFICARE ignauiam. In Trin. Qui exædificaret suã inchoatam ignauiam, i. promoueret, perficeret.
EXÆDIFICARE ex ædibus aliquē, eicere. In Trin. Exædificasset me ex his ædibus, si absq̄ te foret.
INÆDIFICARE stramentum. In Orat. Parum coniectis celeriter stramentis, quæ tentorium integendorum gratia erant inædificata.
REÆDIFICARE meritum. Att. Cæsarem immeritò reædificando diligent iorem fore.
EDERE uel esse, absumere. Aeneidos 4. Est mollis flamma medullas.
EDERE cor. Cor ne edito. i. curis ne tuũ animũ crucies
EDERE escas. F. lautus: Ad forum est hominum indies, qui singulas escas edunt.
EDERE nasturtiũ. Adagiũ in socordē, ignauum, bebedere prandium. Plaut. Ant tunc etiã (tē, stupidũ, mecum esses prandium?
EDERE pugnos, pugnis cædi. In Amph. Quisquis homo huc uenerit, pugnos edet. (essemus.
Esse de symbolis. Idem: In hunc diem ut de symbolis Estur.

LATINI SERMONIS

Estur. Plin. Propter eius amaritudinem non estur.
ESTURIRE manè, maturè, in Cur. Meditatum est.
ADEdere aliquid. In Orat. Quis tam perditus ac profusus nepos, nō adesa iam, sed abundantia pecunia, sic dissolutus fuisset, id est, consumpta pecunia.
AMBEdere. Plaut. Dicit capram, quam dederam seruandam sibi, suæ uxoris dotem ambedisse.
COMEdere uel comedisse. Martial. Scæuola tu comedis apud omnes, nullus apud te: Alterius siccæ pocula, nemo tua.
Comedere aliquem, abligurire, spoliare. In Mostel. Si ne modo uentre saluum, quem adsentem comes, id est, cuius absentis bona consumis. In Eunu. Hunc comedendum & deridendum uobis propino.
Comedere beneficia. In Orat. Beneficia Cæsaris comedisse bona. In Orat. Quasi bona (derunt. Romæ comedisse non liceret.
Comedere cor, Adagiū, pro se excruciare animi do-
Comedere nummos. Att. Putat enim suos (lore, nummos non comedisse.
EXEdere aliquem, inopem reddere. In Heaut. Quid te futurum censes, quem assidue exedent?
Exedere aliquid. In Phor. Tute intristi, tibi omne est exedendum.
Exedere animum. In Philos. Accedunt ægritudines, molestiæ, mœrores, qui animos exedunt. Ibidem: Eorum animi noctes atq; dies exeduntur. Item: Ægritudo lacerat, exest animam, planeq; conficit.
Exedere corpus. Plin. lib. 26. Nascuntur quoq; in sanguine ipso hominis animalia exesura corpus.
OBEdo, peredo, semedo, superedo, satis constant: at q̄ ab his deriuantur, usitatione sunt: ut, obesus, semesus.
 INDE-

OBSERVATIONES.

Indere catenas captiuis. In Capt. His indito catenas singularias, id est, in iuncto.
Indere cicatricem in scapulam alicuius. In Asin. Qui sæpè antè in nostras scapulas cicatrices indiderunt, id est, fecerunt.
Indere compedes seruis. In Men. Qui fugitiuis seruis indunt compedes.
Indere coriandrum, fœniculum, allium, atrium, hollus, &c. id est, immiscere cibis, Plaut.
Indere fenestras domui. In Rud. Illustriores fecit, fenestrasq; indidit. i. fecit.
Indere guttam uini in os. In Casin. Dij me & te infelicient si ego in os meum uini guttam indidi.
Indere ignem in aram. In Mil. Inde ignem in aram, id est, in iuce, impone.
Indere limina ferrea. In Persa: Aedes commutes, limina indas ferrea.
Indere nomen alicui. In Capt. Iuuentus nomen indidit scorto mihi, id est, fecit. In Men. Ex forma nomen inditum est.
Indere salem in aquam. In Mer. Cor meum guttatim contabescit, quasi in aquam tu indideris salem.
OBdere, opponere, claudere. In Eunu. Pessulum ostio obdo. In Heaut. Foribus obdit pessulum. In Casin. Forem obdo.
PERdere aliquem, id est, corrumpere. In Adolph. Cur perdis adolescentem nobis. Ibidem: An laudi putat fore, si perdidit gnatum? Idem: Vbi isthic scelus est qui me perdidit? Item: Dij te perdant. i. malis omnibus cumulent, disperdant.
Perdere aliquem capit is. In Mil. Quem Pol ego capit is perdam, id est, priuabo uita.

Per-

LATINI SERMONIS

Perdere amicos. Vide, perdere parentes.
 Perdere aquam. Quintilia. Temporibus præfinitis
 aquam perdit, id est, tempus datum frustra conterit,
 cum ad clepsydram dicitur.
 Perdere causam. In Orat. Causam perdidisti.
 Perdere cohortes. In Orat. Neque equitatum in Syria
 et cohortes optimas perdidissimus.
 Perdere famam. In Trin. Ut famam per flagitium per-
 deres?
 Perdere fidem. In Curc. Eum rem fidemque perdere, et
 met si nihil fecit, aiunt.
 Perdere formam. In Amph. Vbi ego formam perdidisti?
 Perdere gratiam. In Epid. Quam quidem iam te diu
 perdidisse oportuit.
 Perdere honores. In Stich. Neque ille eos honores mi-
 hi, quos habuit, perdidit.
 Perdere impensas. Vide, oleum perdere.
 Perdere ius, litem. In Casin. Quem Herclè ego litem
 adeo perdidisse gaudeo.
 Perdere libertatem. In Orat. Cum Cos. provinciarum
 pacificatione libertatem omnem perdidissent.
 Perditur litera bona immerito, id est, condènantur.
 Perdere memoriam, de Senect.
 Perdere mores. In Trucul. Nouos omnes mores ha-
 beo, ueteres perdidisti.
 Perdere oculos. In Orat. Aut quod oculos non perdi-
 disti, id est, erepti non sunt.
 Perdere operam et oleum, seu impensas, cum labore fru-
 stra sumptum significamus. In Pen. Ego et oleum et
 operam perdidisti. In Epid. Perdidisti omnem operam.
 In Rud. Et operam et sumptum perdunt.
 Perdere parentes, patriam. In Phil. Multi paren-

tes,

OBSERVATIONES.

tes, multi amicos, nonnulli patriam, plerique autem
 seipso penitus perdididerunt.
 Perdere rem. Vide, perdere fidem. In Trin. Perdidisti
 rem paternam.
 Perdere se. Vide, parentes perdere. Adolescentes sibi
 permisi, sese sæpe perdunt.
 Perdere ualetudinem. In Philos. Perdita ualetudo.
 Perdere uirtutem animi. In Orat. Virtutem animi non
 haberet, quam nunquam perdidisset. Perdere uitam.
 Dispere rem. In Casin. Ut lubet ede, bibe, disper-
 derem. In Famil. Tot ciues Romanos occidit, arri-
 puit, disperdidit.
 Pessundare, opprimere. In Andria: Quæ si non astu
 prouidetur, me aut herum pessundabunt. In Bacch.
 Pessundedit tibi filium unicum, id est, perdidit.
 Pessundare iracundiam. Plaut. in Merc. Pessundedit
 iram, inimicitiam, lachrymas, mœrorem, exilium.
 Pessundari ad aliqd. Sal. Sui captus prauis cupidinibus
 ad inertiam et uoluptates corporis pessundatus est.
 Perdere longè proijcere, deserere. Aeneid. 1. Vnius
 ob iram Prodimur. In Hec. Prodenus quæso potius.
 Prodere aliquem, deferre, ostendere, patefacere, Aen. 2.
 Prodere uoce sua quenquam. In Heaut. Tu quidem
 illum plane prodis. Prodere amicitiam, Salust.
 Prodere caput alicuius. In Orat. Neque uero longè ab
 eo C. Iulij caput hospitis Etrusci scelere proditum.
 Prodere diem. In Orat. Prodit a die qua iudicium sit
 futurum.
 Prodere dies. In And. Impetrabo, ut aliquot saltem
 nuptijs prodat dies. Alij legunt protrahat.
 Prodere fidem. Salust. Sed ea sæpe antè hac fidem
 prodiderat.

Proderat

LATINI SERMONIS

Prodere flaminem. *Ascon.* Profectus est ad flaminem prodendum, id est, declarandum.
Prodere genus, propagare. *Aeneid. 4.* Genus alto à sanguine Teucris Proderet.
Prodere gnatum, decipere, deserere. *In Adel.* Prodidisti & te, & illam miseram & gnatum.
Prodere interregem. *Asco.* Qui interregem prodere non essent passus.
Prodere literis aliquid. *In Oratio.* Quod est proditum memoriae ac literis.
Prodere memoriae, mandare. *In Oratio.* Hoc iudices non sine causa fictis fabulis doctissimi homines memoriae prodiderunt. Idem: *In uirorum fortium factis memoriae prodendis.*
Prodere memoriam posteris. *De Offi.* Quorum liberis posterisque prodatur memoria.
Prodere monumentum. *In Phil.* Nihil est autem quod non longinquitas temporum excipiente memoria prodendisq; monumentis efficere atq; assequi possit,
Prodere nomen. *In Philo.* Quum Lacedaemonius quidam, cuius ne nomen quidem proditum est, mortem tantoperè contempserit, id est, cuius ne nomen quidem extat. *Prodere officium, in Philo.*
Prodere patriam. *Cic.* In eum poenam qui prodere hostibus patriam cogitaret. *Salust.* Antiquam arcem proderent hostibus.
Prodere posteris aliquid. *Caesar.* Posteris prodi pulcherrimum iudicarem. *De Senect.* Non accipere modò hæc à maioribus uoluerunt, sed etiam posteris prodere.
Prodiderunt Poëtae quidam Tragici, id est, scripserunt, de Offic.

Pro-

OBSERVATIONES.

Prodere Rempub. alicui. *Sal.* Vindicandum in eos, qui hosti prodidère Rempub.
Prodere uitam. *In Heaut.* Prius proditurum te tuam uitam.
REDDERE, acceptum restituere.
Reddere aliquid. *In Phorm.* Si quis quid reddit, magna habenda est gratia.
Reddere aliquem, representare. *Plin.* Tantæ sceminae matrem rursus uideor amittere, quam hæc ut reddidit ac refert nobis.
Reddere animum alicui. *In And.* Reddidisti animum, id est, creasti.
Reddere beneficiũ. *In Phor.* Pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere. i. referre gratiam.
Reddere causam rei, est dicere.
Reddere certiozem, aut certum, id est, facere.
Reddere commotum. *In And.* Ego iam te commotum reddam.
Reddere conuenientia cuiq;, attribuere. *Horat.* Ille profectò reddere personæ scit conuenientia cuiq;.
Reddere delibutum gaudio, letum facere. *In Phor.* Satis est, si te delibutum gaudio reddo?
Reddere dictum ac factum, est studiose rem curare. *In Heautont.* Dictum ac factum reddidi.
Reddere ducem summum aliquem. *In Famil.* Summum me ducem literæ tuæ reddiderunt. i. effecerunt.
Reddere effectum, efficere. *Terentius in And.* Hoc ego tibi profectò effectum reddam.
Reddere elinguem. *In Orat.* Quò uoluit, adduxit, conuicit, & elinguem reddidit, id est, mutum.
Reddere exercitatum. *In Hecyra.* Amor me ad hanc rem exercitatum reddidit.

Red-

LATINI SERMONIS

Reddere fructum prædia. In Phorm. Fructum quem Lemni uxoris reddunt prædia, id est, producunt.
 Reddere gestum alicuius, representare.
 Reddere gratiam. Salust. Et quoad uiues, nunquam tibi redditam gratiam putaueris, semper apud me integra erit.
 Reddere habitum alicuius, referre.
 Reddere hebetem. Att. Me hebetem molestiæ reddide.
 Reddere hominem. In Orato. Nox te nobis (runt, Antoni expoliuit, hominemque reddidit.
 Reddere imperatum, impetrare. In Epid. Id ei ego impetratum reddidi.
 Reddere incertum. In And. Hic reddes omnia, que nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient.
 Reddere ingenium alicuius.
 Reddere insuaue aliquid. Attic. Sed ipsius uidemus uitam insuaue reddidisse.
 Reddere ius uel iudicium. In Phormio. Magistratus adi, iudicium de eadem causa ut reddant tibi.
 Reddere iuuceum aliquid. In Eunu. Deducunt cibum, tamen si bona est natura, reddunt curatura iuuceas.
 Reddere lassum. Plau. Ita me miserum restitendo, retinendoque lassum reddiderunt.
 Reddere legibus suis urbem, Iust. lib. 8.
 Reddere leue. Plau. Eamque herili imperio ingenijs uostris leuem reddere, id est, facere.
 Reddere literas, deferre, tabellariorum est, Attic. Eodem die pueri tui a te literas reddiderunt.
 Reddere ludos. In And. Quos mihi ludos redderet, id est, ut me deluderet.
 Reddere mitem, mollē aliquē. Vide, placidū reddere.
 Reddere moribus suis aliquem.

Red-

OBSERVATIONES.

Reddere mores, nomen patris, aut alterius.
 Reddere officium. In Fam. Sed multa uarietate temporum interruptum officium cumulatē reddidi.
 Reddere otiosum. In Fam. Si Fabium otiosum reddideris.
 Reddere operam. In Epid. Operam da, opera reddetur tibi. In Asin. Redde operam mihi.
 Reddere perfectum, in Asin.
 Reddere placidum. Plant. Placidum hodie te reddā. In Oratio. Ita eum placidum mollemque reddidi.
 Reddere pœnæ aliquem. Plinius: Reddendumque pœnæ quam fractis uinculis euasit.
 Reddere quietum. In Eunu. Sex ego te totos Parmenobos menses quietum reddam. Christus uerbo suo turbatas conscientias reddit quietas.
 Reddere rationem. In Aul. Tibi ego rationem reddam stimulorum seges. De Offic. Quod cur factum sit ratio probabilis reddi possit.
 Reddere salutem. In Orat. Quibus salutem in sperantibus reddidisti. Idem: Qui mihi tum denique salutē putauit reddere, si eam nullis spoliata ornamentis redderet, id est, dare, incolumem seruare.
 Reddere sanguinem. Plin. Veteris infirmitatis tusticula admonitus, rursus sanguinem reddidit.
 Reddere sanitati pristinae aliquem, restituerē.
 Reddere se sibi. Reddere se suis. In Eunu. Ut reddam
 Reddere studium patris. i. diligentiam referre. (suis.
 Reddere surdum. Terent. Quod ut efficerem, orando surdas iam aures reddideras mihi.
 Reddere talionē, est iniuriam iniuria pensare. Capiuntque ferē in peius. Reddere transactum, in Capt.
 Reddere uerbum uerbo, est ad uerbum transferre in

Q 3 diuer-

LATINI SERMONIS

diuerſas linguas. Florat. Nec uerbum uerbo curabis
reddere fidus Interpres.
Reddere uirtuti aliquem.
Reddere uirum probum, id eſt, efficere.
Reddere uitam pro aliquo, mori. In Oratio. Nam qui
pro Repub. uitam reddiderunt.
Reddere uiuis aliquem, reſuſcitare, ab orco reducem
facere.
Reddere uocem alicuius, Aeneid. 6.
Reddere in ſplendorem aliquid. Plaut. Nec ſua opera
reddit unq̄ in ſplendorē compedes. Idem. Bullas illas
mibi facito in ſplendorē reddas. i. lucidas efficias.
Satis dare, fide iubere. Cic. Vt ſi quid ſatis dandum
erit, ampliùs in eo nomine peti cures, ut ſatis detur
fidei mee.
Subdere, ſupponere. Cato: Ignem ſubdito.
Subdere, ſubiungere, ſubnectere. Quint. His dictis
alia ſubdidit. Subdere calcaria, eſt adhortari.
Subdere oua adulterina, puerum, eſt loco alterius po-
nere. In Heaut. Subditum ſe ſuſpicatur, id eſt, ſup-
poſititium. In Men. Hic filium ſubdiderat uicini pa-
ter uicinum.
Subdere, committere. Plin. Vereor ne ſit cautum rem
tam magnam iſſdem tempeſtatibus ſubdere.
Subdere tergum. In Epi. Vt meum tergum ſtultitiæ
tuæ ſubdas ſuccidaneum, id eſt, periculo exponas.
Subdere in locum alterius. Plin. In locum eraſorum
ſubditi fuerant. In Fam. In Hirrij locum me ſubdas.
Subdere ſub ſolum, proſternere. In Curc. Et datores
& fautores omnes ſubdam ſub ſolum.
Tradere amicis. In Merc. Vt quæ mandat, amicis
tradam.

Tra-

OBSERVATIONES.

Tradere cauſam aduerſarijs tacitū, eſt uinci ſe per-
mittere, in Phorm.
Tradere diſciplinam. In Orat. Traditam tenuit diſci-
plinam. In Orat. Diſciplina quæ erat ab hoc tradita.
Tradere effectum. In Curc. Ego hoc effectum lepidè
tibi tradam, tace.
Tradere exemplū alijs. Saluſt. Et tradite exemplum
poſteris ad populum Rom. circumueniendum.
Tradere immortalitati. In Orat. Cuius ingenium ua-
riorū ſermones immortalitati ſcriptis ſuis Plato
tradidit.
Tradere lampada curſu, Adagium.
Tradere memoriæ. In Orat. Traditum eſt memoriæ.
Tradere obliuioni, obliuiſci.
Tradere ſe otio, otuari. Pli. Teq̄, ſtudijs uel otio trade.
Tradere operas mutuas. In Phorm. Cū ille abeſt, hic
praſto eſt, tradunt mutuas operas.
Tradere opinionem. In Orat. Quibus non ſcientia eſt,
ſed tradenda, ſed exigui temporis aut falſa, aut cer-
te obſcura opinio.
Tradere os. In Orat. Os ſuum tibi tradidit, id eſt,
praebuit, ut cum Terentio loquar.
Tradere poteſtatem. In Orat. Cui populus ipſe mode-
randi & regendi ſui poteſtatem, quaſi quaſdam ha-
benas, tradidiſſet.
Tradere præcepta. In Orat. Cū tradita ſunt cu-
iuſq̄ artis difficillima.
Tradere præceptori aliquem, docendum curare. Plin.
Tradere eum præceptori, a quo mores primum, mox
eloquentiam diſcat, quæ malè ſine moribus diſcitur.
Tradere prouinciam alicui. In Heauton. Huic noſtro
tradita eſt prouincia.

Q 5

Trade-

Tradere quieti se. In Phil. *Ut igitur qui te trades ita quieti.*

Tradere regnum. In Menæch. *Qui in morte regnum Hieroni tradidit.*

Tradere salutem pro pignore. In Oration. *Quoniam me animo esse oportet eo, cui illi salutem pro pignore tradiderunt.*

Tradere scientiam: quære, tradere opinionem.

Tradere se alicui. In Orato. *Totum ei me tradidi.*

De Offic. *Meq; totum Reipublicæ tradidi.*

Tradere se studijs, studere. *Vide, tradere otio.*

Tradere vias. In Phil. *Si artium vias traderem meis ciuibus, id est, docerem.*

Tradere de manu in manum. In Famil. *Totum deniq; hominem tibi trado de manu (ut aiunt) in manum tuam istam, & uictoria & fide præstantem.*

Tradere in custodijs. Sal. *Qui in custodijs traditi erant*

Tradere in disciplinam. In Oration. *Etenim te in disciplina meam tradideras.*

Tradere in manum. In Merc. *Ipsi facito, coram ut tradas in manum.*

Tradere in otium. Terentius: *Non potest retrahere a studio, & tradere hominem in otium.*

Tradere in pistrinum. Plautus in Mostel. *Quod te in pistrinum scis acturum tradier.*

Tradere per manus. Sal. *Etiã tum alios magistratus plebs, consularum nobilitas inter se manus tradebat.*

Tradere per successiones. Plinius: *Nam plerunq; morbi per successiones quasdam, ut alia, traduntur.*

Tradere, dicere. Gel. *Demosthenem tradunt & uellectu cæterorq; cultu corporis nitido, uenustorq;, nimisq; accurato fuisse.*

VEN-

VENdere, præter ablatiuum pretij, hos quoq; genitios admittit, tanti, quanti, multi, pluris, plurimi, magni, maioris, maximi, parui, minoris, minimi, & similes. *Dicimus etiam, paruo, paulo, minimo, magno, minimo, plurimo, dimidio, duplo, uili.* De Offic. *Uendit meum non pluris q̄ cæteri.* Varro: *Magno uendidit.* Uendere hederam. *Attic. Ut deniq; illi palliati topiariam facere uideantur, & hederam uendere.*

Uendere mancipiũ. Cic. de Off. *In mancipio uendendo. Uendere sectionem.* Cæsar: *Sectionem eius oppidi uniuersam Cæsar uendidit.*

Uendere silentium. Asco. *Cominij autem magna infamia flagrauerunt, uendidisse silentium magna pecunia, id est, ut tacerent magnam accepisse pecuniam.* Uendere quam plurimum. De Offic. *An silentio suum quam plurimum uenditurus.*

Uendere præclarè. Att. *Ligarianam præclarè uendidisti, id est, eam orationem in maxima existimatione posuisti.*

UENDitare ingenium, ostẽtare. Ad Heren. *Aut ingenij uenditandi, uel memoriæ ostendendæ causa.*

Uenditare operam. Quintil. *Potentibus contra humiles uenditandi operam suam.*

Uenditare se. Att. *Qui non florentibus se uenditauit, & afflictis semper succurrit.* In Orat. *Vide quibus te contra ipsorum uoluntatem uenditabas.*

Uendere uirtutẽ. De Off. *A multis ipsa uirtus continitur, & uenditatio q̄dam atq; ostẽtatio esse dicitur.*

UENire, uendi. In Menæch. *Quibus hic pretijs porci uaneunt.* In Orat. *Eius hominis qua ratione uenire potuerunt.*

Uenire ab alio. In Orat. *Immunitates ab eo uenerunt.*

Q 4 VEN-

LATINI SERMONIS

*VEN*undare. *Plin.* Octoginta talentis uenundatas.
*DIV*endere. *Liuius:* Quum diuendenda præda xl
 talenta argenti effecisset.

DOCEO.

Docere aliquem. De *Senect.* Adolescentulos doceat,
 instituat, ad omne officij munus instruat.
Docere aliquem cursuram. In *Trin.* Is hunc hominem
 cursuram docet.
Docere aliquem fallaciam. In *Pseud.* Præceptor tuus
 qui te hanc fallaciam docuit.
Docere aliquem fidibus. In *Fam.* Socratem fidibus do-
 cuit nobilissimus fidicen.
Doctus Græcis. *Salust.* Hæc mulier literis Græcis &
 Latinis docta. In *Oration.* *Censorinus* Græcis lite-
 ris satis doctus.
Docere literas aliquem. In *Mosè.* Docent literas, iura,
 & leges.
Doceri literis: uide, *Græcis.*
Docere mercede. *Cicero:* Inuideo magistro tuo, qui te
 tanta mercede, quanta iam proferam, nihil sapere
 docuit. Item cum gentiuis, tanti, quanti. *Iuuenalis:*
 Tenta *Chryfogonus* quanti doceat, uel *Pollio* quanti.
Doctus ad fallaciam, fraudem, malitiam, nequitiam,
&c. In *Hecyra:* In eodem omnes mihi uidentur ludo
 doctæ ad malitiam. In *Epid.* Nimis es doctus ad ma-
 lè faciendum.
Docere ad. *Gellius:* At nunc uidere est philosophos ul-
 trò currere ut doceant ad foreis iuuenum diuitum.
Docere de re aliquid. *Salustius:* Romam legatos mi-
 serat, qui Senatam docerent de rebus fratris & for-
 tunis suis.
Docere Latinè. *Plinius:* Quos Latinè huius libelli
 amor

OBSERVATIONES.

amor docuit. *Suetonius:* Nec minùs Græcè quàm
 Latinè doctus.
Docere malè. In *Heauton.* Malè docet te mea facilitas
 multa.
Docere, absolutè. *Vergil.* Docuit post exitus ingens.
Aeneid. 4. Paucis, aduerte, docebo.
Docere, certiozem facere. *Cicero:* Si qua erunt, doce
 me. Idem: Nec literas quidem ullas accepi, quæ me
 docerent quid ageres. Benè te ualere, tuæ me do-
 cuerunt literæ.
*CON*docefacere aliquid. In *Philos.* Et utamur domi-
 ris & condocefactis, ut elephantis.
Condocefacere animum. Ibidem: Nemo enim est, qui
 eorum bonorum animum putet esse iudicem, cumq̃
 condoceficiat.
*DED*ocere, secùs ab eo, quod quis doctus est, docere.
Quintilianus libro 2. Dedocendi onus, plusquam do-
 cendi est.
*ED*ocere. In *Epid.* Eadem hæc intus edocebo, quæ
 ego scio. In *Trin.* Istam uolo me rationem edoceas.
Salust. *Cicero* per legatos cuncta edoctus. In *Phor-
 mione:* Sed id unde, edoce.
PER doctus, à perdoceo. In *Heauton.* Perdocta est
 probè.
*SYB*Docere aliquem. *Atticus:* Ciceronesq̃ nostros
 meo potiùs labore subdoceri, quàm me alium magi-
 strum quærere.
 DOLEO.
Dolere aliquid. In *Pbilo.* Illud quod *Alcibiades* dole-
 bat, non ex animi malis uitijsq̃ constabat. In *Trin.*
 Hæc ego doleo, hæc sunt quæ excruciant.
Dolere alicui aliquid. In *Capt.* Huic illud dolet. In
 Q 5 Gistel.

LATINI SERMONIS

- Cistel.* Ne quid quod illi doleat, dixeris. In *Eunueb.*
 Illi facile fit, quod doleat.
Dolet animus. In *Mercat.* Ut buc sum aduectus, nescio
 quid animus dolet.
Dolere caput. In *Amph.* Caput doleo, neq; audio, neq;
 oculis prospicio satis.
Dolet cor. In *Mof.* Cor dolet mihi, quum scio nunc ut
 sum, atq; ut fui olim.
Dolet hoc cordi meo. In *Amphit.* Ego illud scio, quam
 doluerit cordi meo.
Dolere dictum. In *Eunuch.* Dolet dictum impruden-
 ti adolescenti, & libero.
Dolere interitum alicuius. In *Oration.* Quis non do-
 let interitum talis, & ciuis & uir?
Dolere latus alicui. In *Orato.* Tum latus ei dicenti
 condoluisse, sudoremq; multum consequutum esse au-
 dicebamus.
Dolere malas alicui. In *Amph.* Mihi etiam misero nunc
 mala dolent. (doleant.
Dolere oculos alicui. In *Phorm.* Et quod tuo uiro oculi
 Dolere uicem, dicimus quum dolemus aut nostro aut
 alterius incommodo. *Attic.* Ipsius uicem minime do-
 lemus. Idem: Nihil eius uicem doleo. Item: Meorum
 familiarium uicem doleo. In *Oration.* Si alienam ui-
 cem pro nostra iniuria doleremus, id est, damnata
 alterius æque ac nostrum.
Dolere ab animo. In *Cistel.* Doleo ab animo, doleo ab
 oculis, doleo ab ægritudine.
Dolere ex aîo. *Plau.* in *Capr.* Satis iã dolui ex animo.
Dolere uehementer. In *Adel.* Me hoc delictum admi-
 sisse in me, id mihi uehementer dolet. (caput.
CONDolere. In *Truc.* Mihi de uento misere condoluit
 INDO-

OBSERVATIONES.

INDolere. In *Oratio.* Quis qui non indoluerit, &c.

DOMO.

Domare aliquid. In *Orat.* Domuisti gentes immanita-
 te barbaras, id est, subegisti. *Plinius:* Prætor Gal-
 liam domuit.

Domare pugnos in parietē. In *Amph.* Si in me pugnos
 exerciturus es, quæso in parietem ut prius domes.

PER-domare terram, excolere, *Plinius.*

DOMINOR.

Dominari cū dætiuo. *Verg.* Victis dominabit *Argis.*

Dominari in bonis. *Seruius Sulpitius:* Crassus & na-
 tura in bonis dominatur.

Dominari in capite. In *Orat.* Non eò usq; tamen, ut in
 capite fortunisq; hominū honestissimorum dominan-

Dominari in cætera. *Metamor.* 1. Et quod turbi-
 dominari in cætera posset.

Dominari in concionibus. In *Orat.* Dominetur in con-
 cionibus, iaceat in iudicijs.

Dominari in fortunis: uide, in capite.

Dominari in iudicijs. In *Oration.* Se in iudicijs domi-
 nari non posse.

Dominari in re aliqua. *Salustius:* Fortuna in omni re
 dominatur.

Dominari in suos. *De Senect.* Felix *Senectus.* si usq; ad
 ultimum spiritum dominetur in suos.

Dominari in urbe. *Aeneidos* 2. Incensa *Danai* domi-
 nantur in urbe.

Dominari passiue. *De Offic.* O domus antiqua, quam
 disparti domino dominaris.

DORMIO.

Dormire noctem solidam principem non decet. i. nigi-
 lantia & sollicitudo maxime conueniunt principibus.

Dormi-

LATINI SERMONIS

Dormire omnibus. In Famil. Non omnibus dormio, sic ego non omnibus mi Galle serui, id est, non omnibus per omnia morem gero, Adagium.

Dormit sol, quando non lucet. In Amphit. Credo equidem dormire solem, atq; appotum probè.

Dormire somnum Endymionis, Adagiū in ociosos & desides.

Dormire ad horam. Attic. Puella eius manè primum dormit ad horas treis.

Dormire in dexteram aurem. Plin. Nihil est quod in dexteram aurem fiducia mei dormias.

Dormire in utramvis aurem, est animo otioso & securio esse. In Heauton. In aurem utramvis otiose ut dormias.

Dormire in utrumvis oculum, in Pseud. (mias.

Dormire sine omni cura. In Trin. Sine omni cura dormis ultra Epimenidem, de somnolento.

Dormire pro mori, in sacris scripturis frequens tropus.

DORMitare. Horat. Quandoq; bonus dormitat Homerus. In Epid. Non enim nunc tibi dormitandi, neque cunctandi copia est. Attic. Cenato mihi, etiam dormitanti.

Dormitare grauiter. In Philos. Ad lucem deniq; arctè & grauiter dormire coepisse.

EDORMire crapulam, dormiendo excoquere. Edormi crapulam inquam, & exhala.

Edormire uinum. Gellius. Donec discipuli nocturnum omne uinum edormiant.

EDORMiscere crapulam. In Ruden. Vt edormiscam hanc crapulam, quam potavi præter animi, quam libuit sententiam.

Edor-

OBSERVATIONES.

Edormiscere somnū. In Amph. Paulisper mane durū edormiscat unum somnum.

Edormiscere uillum. In Adelp. In angulum aliquid abeam, atq; edormiscam hoc uilli.

INDormire causæ. In Oratio. An facies ad mouendæ sunt, quæ te excitent tantæ causæ indormientem? indormire desidiæ. Plin. Quod me longæ desidiæ indormientem excitauit.

Indormire saxis. Ho. Cõgestis undiq; saxis Indormis.

Indormire in re reliqua. Att. Sic ego qui in isto homine colendo iam indormiui diu.

OBdormire crapulam. In Most. Vbi somnum sepeliui, omnemq; obdormiui crapulam, id est, concoxi.

Obdormijt in Lycio Endymion. i. diutiùs dormiuit.

DUBITO.

Dubitare, in dubio esse gaudetq; infinitiuo. Iuuenalis: Quis tam Perditus, ut dubitet Senecam præferre Neroni.

Dubitare dicere. In Epid. Quid isthuc dubitas dicere? De Senect. Non dubitauit dicere illa. In Pseud. Quid dubitas dare?

Non dubito quin. Terent. in And. Hic nunc non dubito, quin te ducturum neges. De Senect. Non dubitas quin breui Troia sit peritura.

Dubitare cum accusatiuo. In Adel. Hæc dum dubitas, menses abierunt decem.

Dubitare an. In Capt. At etiam dubitauit, hos homines emerem, an non emerem.

ADDubitare. In Fam. Si quid addubitare, non potius uterer. Liu. De legatis paululū addubitatum est.

Subdubitare. In Fam. Mibi significabāt literæ tuæ; subdubitare qua esses erga illum uoluntate.

DV-

LATINI SERMONIS

DVCO.

Ducere aërem. In Philof. Aliud ab aëre, quem spiritum ducimus.

Ducere agmen. Aeneid. 1. Ducit Amazonidum lunatis agmine pelvis.

Duci amore rei. Singulari amore literarum ductus.

Ducere anhelitum ex cursura. In Asin. Non uides me ex cursura anhelitum etiam ducere? id est, cum difficultate spirare.

Ducere animam. In Oratio. Ita uiuunt ut ducere animam de caelo non queant.

Ducere animo. Aeneid. 6. Sic equidem ducebam animo, rebarque futurum.

Ducere aquas. Inde Aqueductus, us, ui.

Ducere atrium. Meta. 7. Ducere argentum, aurum.

Ducere arbores. Poëticum.

Duci artificio. In Oratio. Indicauit non solum artificio, sed etiam pretio quæstusque duci, id est, induci.

Ducere augurium. Aeneid. 5. Triste per augurium Teucrorum pectora ducunt.

Ducere naribus spiritum. uide, ducere spiritum.

Ducere bellum. In Fam. Suadere institui, ut bellum duceret. Aeneid. 9. Hi bellum asidue ducunt cum gente Latina.

Ducere baculum, ad asserem, in Cebetis tabula.

Ducere callū, si ad animū transferas, prouerbiū sapit.

Ducit Cascus Cascum, id est, similis similem, deformis deformem, &c.

Ducere centesimas. Attic. Confeceram ut soluerent centesimis sexennij ductis, cum reuocatione singulorum annorum, id est, retrahere, eximere.

Ducere choros cum aliquo. Horatius: Audet ducere nuda

OBSERVATIONES.

nuda choros. Item: Ducere choros circa templum.

Ducere colorē, inducere. Ver. Et quò Duceret apicis in collibus uua colorē. Ducere comitem, Flora.

Ducere consultum, iudicare.

Ducere cōiecturam. In Fam. Quanquam quò me cōiectura ducat, habeo. In Orat. Tantummodo cōiectura ducor ad suspicandum, id est, conijcio.

Ducere copias militum.

Ducere curam ex animo, eijcere, in Casin.

Duci curru, Horatius.

Ducere damno. In Bacch. Si alibi plus perdidderim, minus ægrè habeam, minusque id mihi damno ducam.

Ducere despiciatui. In Oratio. In Græco sermone tantum atque celebratum est, quòd si quis despiciatui ducitur, ut Mysorum ultimus esse dicatur.

Ducere dictis Phaleratis. In Phormio. Vt Phaleratis dictis ducas me.

Ducere diem Lucifer aut Sol dicitur, Aeneid. 5.

Ducere diem ex die. Cæs. Diem ex die ducere Hedui.

Ducere dignum, pro aestimare.

Ducere disciplinam ex. In Philo. Tanta uis admonitionis inest in locis, ut non sine causa ex his memorie ducta sit disciplina, id est, deducta.

Ducere effigiem de marmore, ligno, &c.

Ducere equum. Aeneid. 10. Ducere equum in gyrum.

Ducere æra liquentia fundere, Horat.

Duci errore. Plin. Non omnes homines aliquo errore ducuntur. De Offic. Nec quenquam hoc errore duci oportet, id est, decipi.

Ducere ætatem, Horatius.

Ducere exercitum. In Oratio. Qua in legatione duxit exercitum.

Ducere

LATINI SERMONIS

Ducere exordium. In Philo. *A qua totius uitae ducatur exordium. i. trahat.* Ducere facem, Aeneid. 2.
 Ducere ferrum, est laminas facere, Aeneid. 7.
 Ducere filiam alicuius: uide, ducere in matrimonium.
 Ducere fontem, deriuare.
 Ducere formam, Ouid. 2. Metamorph.
 Ducere frigus, Poëticum. Metamor. 10. *Arboræa frigus ducebat ab umbra.*
 Ducere funus. In Oratio. *Huic acerbissimum uiuo uidentisq; funus ducitur.*
 Ducere furem, suspendere, aut aliquem ex iudicio interficere. Plin. *Perseuerantes duci iussi.*
 Duci gaudio falso. In And. *Id uoluit nos sic nec opinantes duci falso gaudio.*
 Ducere gemitus, gemere, Aeneid. 2.
 Ducere gemmam ex auro, argento, metallo, plumbo, stanno, &c.
 Ducere genus, Metamorph. 6.
 Duci gloria. Cic. *Si quis honore ac gloria ducitur.*
 Ducere honori. Salu. *Quod apud Numidas honori ducitur.*
 Ducere bonus, terere tempus. Aeneid. 6. *Nos flendo ducimus bonas.* Duci ignorantia.
 Ducere ilia, inualidū esse mēbris & languidum, Ho.
 Ducere imaginem de ligno, marmore, &c.
 Ducere inconsultum, aestimare.
 Ducere indotatā. In Adel. *Et ducenda indotata est.*
 Ducere initium. In Oratio. *Tunc quaero quā ob causam initium rerum ac legum suarum hinc duxerit.*
 Duci inuidia, inuidia. Ducere lac, sugere, Meta. 1.
 Ducere laudē. In Adel. *Eā laudē hic ducit maximā.*
 Ducere laudi. In Prolo. Adel. *Laudī ne an uirio ducit si fa-*

OBSERVATIONES.

ei factum oporteat. Ducere lineas, pro effigiare.
 Ducere lineam, studijs se exercere. Plin. *Nullam bodie lineam duxi.*
 Ducere primas lineas, fundamenta iacere. Quinti. lib. 2. *Alij quū primas lineas non duxissent. Dialectica primas lineas Rhetoricæ ducit.*
 Ducere liuorem. Iuuen. *Vuaq; conspecta liuorem ducit ab uua.*
 Ducere medium aliquem. Aeneid. 8. *Ocellicola mediū quem ad limina ducunt.* Ducere meretricem, Plaut.
 Ducere minoris. Salust. *Privatim fidem suam nō minoris quā publicam ducebat.*
 Ducere moenia, ædificare, Aeneid. 1.
 Ducere mortuum. In Truc. *Mortuum herclē me ducos fatiūs.*
 Ducere mucronem, educere. Aeneid. 12. *Et auxiliū ducto mucrone petebat.*
 Ducere murum uel muros, struere. Aeneid. 1. *Paras ducere muros.*
 Ducere thura naribus, olfacere. poëticum. Horat. *Illic plurima naribus duces thura.*
 Ducere nauem in altū. Ducere necessariū, aestimare.
 Duci nauis. Horat. *Quem ducit priuata triremis.*
 Ducere noctem. Plin. *Iucundissimis sermonibus nox ducebatur.* Plaut. *Raras noctes ducit.*
 Ducere nomen. In Philof. *Ex quo etiam nomen hoc duxerat, id est, sumpserat.*
 Ducere notam, est maculam contrahere, Horat.
 Ducuntur dei nutu omnia, id est, reguntur. In Merc. *Eius ducuntur nutu, illi obtemperant.*
 Duci oblectatione rei, capi.
 Ducere obliuia aut obliuionem, poëticum, Horat.

LATINI SERMONIS

- Ducere officij. Suet. Officij duxit, quantum in se esset, exorare filia patrem. Ducere orbem, Ouid.
 Ducere ordinem. Caesar: Qui hunc eundem ordinem in exercitu Cn. Pompeij antea duxerat.
 Ducere originem, ortum trahere, Metamorpb. 5.
 Ducere opera pretium, existimare.
 Ducere ortum, Metamor. 6.
 Ducere pecudes, mactare, offerre. Aeneid. 6. Ducere innocuas pecudes.
 Ducunt pedes aliquem. In Merc. Quem rus ducunt pedes. Plin. Ad dietam tuam ipsi me pedes ducunt.
 Duci alterius persuasione.
 Ducere pocula larga, uinum, ceruisiam, bibere, Poeticum; Horat.
 Ducere pompam funebrem, ecclesiasticam, nuptialem, triumphalem, regalem.
 Duci poenitentia seu poenitudine.
 Duci uictoriae praemij, est affici, Cic.
 Duci pretio: uide, Duci artificio.
 Ducere principem. Attic. Cretensi bello Metello imperatore octauum principem duxit.
 Ducere principium. In Phil. Si a principe inuestigandae ueritatis huius disputationis principium duxero.
 Ducere probro. In Amph. Nemo id probro profecto ducet Alcmena. Duci quaestu: uide, Artificio.
 Ducere rationem, id est, habere. In Orat. Debere eum aiebat suam quoque rationem ducere. Item: Non ullius rationem sui commodi duci. Idem: Ego si mei commodi rationem ducerem, te mecum esse maxime uellem.
 Ducere remos, nauigare.
 Ducere res, differre. Cic. Ne res duceres, fecimus.
 Ducere

OBSERVATIONES

- Ducere rictum.
 Ducere rimam. Vas duxit rimam ad solem, Met. 4.
 Ducere riuulos. Ducere ruinam, Horat.
 Ducere sacra, circūducere reliquias diuorū, Aen. 8.
 Ducere saxa, poeticum, pro mouere.
 Ducere scortum. Plaut. Labet porare, amare, scorta
 Ducere senectū, poeticum, Aeneid. 10. (ducere.
 Ducere sermonem. In Orat. Hinc tum Pomponij ductus est sermo, id est, ortus.
 Ducere cessum. In Poen. Ne designator praeteriens obambulet, neu cessum ducat.
 Ducere similitudinem. In Oratio. Ex quo similitudinem duceret.
 Ducere somnum aut somnos. Vergil. Potes hoc casu ducere somnos, id est, dormire.
 Ducere sortem, iacere, sortiri, aut quod mihi sorte cecidit, aufero. Cic. Sors ducitur. Vergil. Stat ductis sortibus urna.
 Ducere sorte. Aeneid. 2. Laocoon ductus Neptuni sorte sacerdos.
 Duci spe. Attic. Meq; temporis non longinqui spe ductum esse, molestē feram.
 Ducere spiritum, uiuere. Cic. in Oratio. Vti liberum spiritum ducendi nullā habeat potestatem. In Fam. Optandum ut possimus ad id tempus Reipub. spiritum ducere, id est, tam diu uiuere.
 Ducere spiritū auribus. De re Rust. Sed auribus spiritum ducere solere. Ducere stamina, nere, Met. 4.
 Ducere suspiria, suspirare. Met. 10. Suspiria duxit ab imo Pectore. Ducere syluas, mouere, Poetic.
 Ducere tempus, pro terere. In Orat. Deinde ita tempus duceretur.

LATINI SERMONIS

Ducere testes, germanissimus est.
Ducere tubam, Inde tuba ductilis.
Ducere turmas, Aeneid. 5. Ducere turrim.
Ducere uallum, est ex palis munimentum struere.
Ducere uela. Cæs. Qui non euestigio ad castra Corneliana uela duxisset.
Ducere uenatum. Stultitia est uenatum ducere inuitos canes.
Duci uentre, est gule obsequi, Horat.
Ducere uiam. Art. Ea uic pars ualde accliuus est, sed intellexi aliter duci non potuisse, id est, fieri.
Ducere uitam, Aeneid. 3. Viuo equidē, uitamq̄ extrema per omnia duco.
Ducere uitem, maritare. Horat. Vitē uiduas ducit ad arbores.
Ducere uitio, culpāre: uide, ducere laudi.
Ducere uoces in fletum, muliebri est. Aeneid. 4. Et longas in fletum ducere uoces. Duci uoluptate rei.
Ducere uultum. Martial. Qui ducis uultus, & non legis ista libenter, id est, frontem corrugas.
Ducere uultum de marmore, de ligno, &c. Aeneid. 6. Viuos ducent de marmore uultus.
Ducere uxorem, barb. uxoratū esse. In Eunuch. Emoriar, si non hanc duxero.
Ducere se ab ædibus, egressi domo. In Bacch. Duc te ab ædibus. In Famil. Duxit se à Gadibus, id est, subduxit.
Ducere ad aliquem. In Andria: Duc me ad eam. In Adel. Duc me intrò ad Sostratam.
Ducere se ad aliquē, ire. In Amph. Iam ad regem rectā me ducam. Ducere ad calcē, finem, metam.
Ducere ad credendum. In Philo. Ita me ad credendum

OBSERVATIONES.

dum tua ducit oratio, id est, persuadet.
Duci ad suspicandum: uide, duci coniectura.
Ducere se deorsum de arbore, descendere. In Aulul. Vbi ille abiit, ego me deorsum duco de arbore.
Ducere ex animo aliquid: uide, ducere curam.
Ducere in conscientiam, Salust.
Ducere in errorem, seducere, Metamorph. 8.
Ducere in gyrum. De Offic. Tanquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oporteret.
Ducere in iudicium, in ius, est apud iudicem accusare. In Eunu. Si uim facit, in ius ducito hominem.
Ducere in ludū. In Phor. In ludū ducere & reducere.
Ducere in matrimonium filiam, est uxorem ducere. Cæs. Ex ea ciuitate Orgetorigis filiam in matrimonium duxerat.
Ducere in orbitatem filios: uide, perducere.
Ducere in sententiam: quære, perducere.
Ducere in transennam dolis, decipere. In Persa. Hunc ego hominem hodie in transennā doctis ducam dolis.
Ducere in uitium. Horat. In uitium ducit culpæ fuga, si caret arte.
Ducere per triumphum aliquem. Salust. Filium eius Aristonicum hostium more per triumphum duxere, id est, triumpho.
Ducere post honorē. Salu. Et sua necessaria post illius honorem ducerent. i. sua illius honori posthaberent.
Ducere præ me, idem quod præ me fero, putat Valla. Alij rectè dici negant.
Ducere pro falsis ficta. Salustius: Ea ueluti ficta pro falsis ducit.
Ducere sub signum. In Casina: Vide, ut sentis, sub signum ducas.

LATINI SERMONIS

Ducere deorsum: uide, de arbore ducere.

Ducere se foras. Terentius. Vxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras.

DUCTARE aliquem, fallere. In Men. Nisi ferēs argētum, frustra me ductare non potes.

Ductare aliquā, uxorem ducere. In Phor. Et meā ductes gratis. In Asin. Amicam ductet decrepitus se.

Ductare aliquē dolis. In Capt. Qui me, ut (nex. lubitum est, ductauit dolis.

Ductare exercitū (quod Quintilian. ait non sine robore dici) Salust. Exercitū, quē in Asia ductauerat.

Ductare aliquem maledictis. In Asin. Maledictis eam ductare postulas.

Ductare restim. In Adel. Tu inter eas restim ductans saltabis.

Ductare aliquid pro nihilo, iudicare. In Persa. Omea ego pro nihilo esse ducto, quod fuit.

ABDUCERE aliquem. In Adel. Hunc abduce, uinci.

Abducere clauem, eximere. In Casin. Vbi intro hanc nouam nuptam deduxi uia recta, clauem abduxi.

Abducere conuiuiam aliquem sibi. In Eunu. Tum me conuiuiam solum abducebat sibi.

Abducere rus aliquem. In Casin. Abduxi mecum uxorem rus.

Abducere ui. In Oratio. Mimi filiam ui abductam ab Rhodio tibi cine.

Abducere a cogitatione. In Philo. Magni est ingenij reuocare mentem a sensibus, & cogitationem a consuetudine abducere.

Abducere a defensione cōtraria animos. Cic. in Orat.

Abducere a foro. In Adel. Amicus quidam me a foro abduxit modo.

Abdu-

OBSERVATIONES.

Abducere a molestijs aliquem. In Famil. Ut mones, quantum potero, me ab omnibus molestijs & angoribus abducam.

Abducere a negotijs. In Rud. Et uos a uostris abduxi negotijs, neq; id processit, qua uos duxi gratia.

Abducere a Repub. Q. Metellius: Me interea nec domesticus dolor, nec cuiusquam a Repub. abducat.

Abducere a sollicitudine animum. In Famil. Quae etiam se minus prodesse, animum tamen a sollicitudine abducerent.

Abducere ab aliquo aliquem. In Philo. Quem discipulum cupio abs te abducere.

Abducere ab angoribus: uide, a molestijs.

Abducere ab lenone mulierem. In Asin. Quam amabam, abduxit ab lenone mulierem.

Abducere ab oculis. In Phorm. Alius ab oculis meis illam in ignotum hinc abducat locum? In Adelphis: Quum hanc sibi uidebit praesens praesenti eripi, abduci ab oculis?

Abduci ab officio. De Amic. Nec enim ab isto officio abduci incommodo meo debui.

Abducere ab Roma, ducere. Liu. Flauius supplementum omne ab Roma abduerat.

Abducere ab studio. In prologo Flecyc. Ne illum ab studio abducerem.

Abducere ad nequitiam. In Adel. Si illum potest, qui alicui rei est, etiam eum ad nequitiam abducere.

Abducere de alieno. In Trucul. Quid si uestro quippiam orem abducere?

Abducere in ganeum. In Adel. Credo abductum in ganeum aliquo.

Abducere aliquē. In Phor. Eum require atq; adduce

(huc.

R 4 Addu-

LATINI SERMONIS

adducere buc. *Ibidem*: Ego sum missus te ut require-
rem, atq; adducerem buc.
Adduci amicitia, *Atticus*.
Adducere annum tertium, adiungere. *Att.* Feci non
sapienter, pr. fertim quum id commiserim, ut ille al-
ter annus etiam tertium adduceret.
Adducere balistam, tendere. In *Phil.* Ut enim balista
lapidum & reliqua tormenta telorum, eò graui-
res emissiones habent, quò sunt contenta atq; addu-
cta uehementius.
Adducere domum aliquem. In *Asin.* Me uxor addu-
cit domum.
Adduci exemplo bonorum, fide: uide, officio adduci.
Adducere habenas, frenum constringere. *Verg.* Ipse
ter adducta circum caput egit habena.
Adducere habenas amicitia. *Cic. de Amicit.* Quam
commodissimum esse laxissimas habenas habere ami-
citiæ, quas uel adducas quum uelis, uel remittas.
Adducere lacertum, extendere. *Verg.* Ocyus addu-
cto torquens hastile lacerto.
Adduci mercede, in *Orato.*
Adduci metu, in *Oration.*
Adduci misericordia: uide, adduci officio.
Adducere nutricem. In *Elecy.* Puerò nutricem adduxit.
Adduci odio, *Atticus*.
Adduci officio. In *Oration.* Adductus sum, iudices,
officio, fide, misericordia, multorum bonorum ex-
emplo, ueteri consuetudine, institutoq; maiorum, ut
onus hoc laboris, &c.
Adducere ramum. In *Philos.* In agro ambulanti ramum
adductum, ut remissus est, in oculum recidisse.
Adducere seruitum aliquem sibi. In *Pseud.* Adduci-

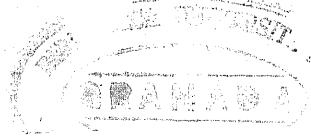
to

OBSERVATIONES.

to me seruitum tibi, mi fecero. Adduci spe, *Att.*
Adducere à foro aliquem. In *Mil.* Iam herclè ego he-
rum adducam à foro.
Adducere ad arbitrium suum aliquem. In *Fam.* Neq;
ira feci, ut te ad meum arbitrium adducerem.
Adducere ad cœnam. In *Heaut.* Aduenientem è na-
ui, egredientem ilicò adduxi ad cœnam.
Adducere ad indignationem animum. *Ad Her.* Ad
quam uolemus indignationem, animum auditoris
adducemus.
Adducere ad interregnum. *Attic.* Ad interregnum
comitia adducta.
Adducere ad iracundiam. *Ad Her.* Auditorem ad
iracundiam adducit.
Adducere ad misericordiam. In *Heaut.* Ad miseri-
cordiam ambos adduces citò.
Adducere ad nequitiam. In *Bacch.* Lycurgus (ut mi-
bi quidem uidetur) posset hic ad nequitia adducier.
Adducere ad partes malas animum. In *Hecy.* Nunq;
animum questus gratia ad malas adducam partes.
Adducere ad prandium. In *Men.* Meretrix hæc ad
prandium me adduxit. In *Pœn.* Etiam me ad pran-
dium ad se adduxit.
Adducere ad tempus aliquid, in *Orato.*
Adducere ad ueritatem. In *Orato.* Satis ad uerita-
tem adducta.
Adducere ante oculos. In *Heaut.* Non mihi per falla-
cias adducere ante oculos. In *Eunu.* Miles uerò sibi
putare adductum ante oculos amulum.
Adducere ante oculos coram. In *Eunucho*: Quæ mihi
ante oculos amatorem coram adduxisti tuum.
Adducere ex aliquo loco aliquid. *Cæs.* Quo ex Italia
adduxerat.

R. S.

Ad.

LATINI SERMONIS

Adducere in angustum. De Offic. Ita contracta res est, & adducta in angustum.
 Adducere in cognitionem. In Orat. Non te illius unguentorū odor, non uini anbelitus, non frons cala mistri notata uestigijs in eā cognitionē adducebat.
 Adducere in discrimen. Att. Ex quo te intelligere certō scio, multorum annorum ostentationes meas nunc in discrimen esse adductas.
 Adducere in dubitationem. In Fam. Quōd itinerum meorum ratio te nonnullam in dubitationem uideatur adducere. (in ædeis.
 Adducere in ædeis. In Merc. Amicā adduxit in rō.
 Adducere in honorem. In Fam. Dum uolunt ista lauti terra nata, quæ lege excepta sunt, in honorem adducere, &c.
 Adducere in inuidiam. In Oratio. In summam enim I. Quintus inuidiam concionibus eum quotidianis adduxerat. (cū uerbo.
 Adducere in iudiciū. In Orat. Qui adductus in iudicium.
 Adducere in ius. In Oration. Illud etiam restiterat, quod hesternō die fecerunt, ut te in ius adducerent.
 Adducere in locum. Attic. In eum autem locum rem adductam intelligit.
 Adducere in obliuionem. In Oration. Cū accusatio nostra in obliuionem diuturnitatis adducta sit.
 Adducere in opinionem. In Famil. In eam opinionem rem adduxerunt.
 Adducere in ordinem. In Philos. Idq̄ ex inordinato in ordinem adduxit.
 Adducere in periculū. Plin. In summū periculū adduxit.
 Adducere in sententiam. In Famil. Ut aut (et a. te in meam sententiam adducam.

Addu-

OBSERVATIONES.

Adducere in sermonem. In Orat. Adductus erat in sermonem, inuidiam, uituperationem.
 Adducere in spem. Att. In eam spem adducimur. Plinius. In spem certissimam adducor, perpetuam nobis maioremq̄ indies futuram esse concordiam.
 Adducere in suspitionem. Att. Pollicitus est sese curaturum, ut in aliquam suspitionem facinoris Curio filius adduceretur. (nem.
 Adducere in uituperationē: uide, adducere in sermonem.
 Adducere in uoluntatem. Att. Pompeium adduxi in eam uoluntatem, ut, &c.
 Adducere in uiciniam. In Mercat. In banc uiciniam adductam autumant.
 Adducere corā. In And. Illum buc corā adducam.
 Adducere corā ante oculos: uide, adducere ante oculos.
 Adducere in rō: uide, adducere in ædeis.
 Adducere ut, cum uerbo possum. In Famil. Non enim adduci possum, ut abs te, &c. Idem: Nullo imbri, nullo frigore adduci potest, ut capite operto sit. In Phorm. Adduci non potest.
 Circunducere aliquem argento, auro, est dolo auferre. In Pseud. Te uelle amantem argento circunducere. In Bac. Si me illo auro rāto circūduxerit.
 Circunducere edictum, abolere, Vlpianus.
 Circunducere exercitum. In Mili. Istum puer circūduce has ædeis, in Mostel.
 Circunducere ab aliquo aliquid. In Pseud. Ab hoc lenone uicino tuo per sycophantiam atq̄ per doctos doctos tibicinam illam, tuus quam gnatus deperit, eam circūducam lepidulē.
 Conducere, conuentionis uerbum est: differt à locare. Condu-

LATINI SERMONIS

Conducere aliquē, ancillam, coquos, fidicinā, tibicinas.
 Conducere aliquid de aliquo. Att. Asiāni, qui de cen-
 soribus conduxerunt, questi sunt, &c.
 Conductas orationes magnas habere à publicanis, in
 Oration.
 Conducere cædendum aliquem. In Amph. Cædendum
 conduxit ego illum.
 Conducere docendum aliquem. Vlpianus: Si quis ser-
 uum docendum cōduxerit, id est, susceperit pretio.
 Conducere domum, fundum, locum, nauem de aliquo. In
 Oration. Habuit conductum de Cæsenna fundum.
 Conducere faciendū aliquid, In Philo. Qui columnam
 illā de Cotta & de Torquato conduxerat faciendā.
 Conducere manum. Cæs. Magnam manum Germano-
 rum conductam Rhenum transmisit.
 Conducere mercede aliquid. Att. Istos mercede con-
 ductos habebimus.
 Conducere pascendos uitulos, est pretio pascendos
 suscipere.
 Conducere ad epulum. In Amph. Credo iam quæ uo-
 lebat sacrificia ad epulum conduxit.
 Conducere ad fallaciam. Plaut. Fac modò ut condu-
 cta tibi sint dicta ad fallaciam.
 Conducere de aliquo: uide, conducere aliquid.
 Conducere de foro populum, congregare, Varro.
 Conducere, pro ut ille esse, conuenire, datiuum uult.
 Conducere agricolæ. Colum. Id minimè cōducit agri
 Conducere dignitati. Att. Respōdit, id quod (cole-
 sentiebam, & dignitati tuæ maximè conducere.
 Conducere etati. In Bacch. Huic etati non conuenit
 mulier, latebrosus locus.
 Conducere existimationi, Atticus.

Condu-

OBSERVATIONES.

Conducere rationibus. Attic. Nostris rationibus ma-
 ximè conducere uidetur. In Famil. Et Reipub. ra-
 tionibus putem conducere.
 Conducere ad. In Capt. Si alia memorem, quæ ad uen-
 tris uictum conducunt, mora est.
 Conducere in rem. In Capt. Faciam sedulò, ut potissi-
 mum in rem quod rectè conducat tuam, id petam. In
 Cistell. Illud quod tam in rem benè cōducatur, consulā.
 Deducere aliquem, comitari. Tibul. Deducat iuue-
 num sedula turba senem. Terent. Hunc deduce ad
 militem. De Senect. Aliquo eum deducit, ubi futu-
 rus sit æternus.
 Deducere aliquam (secundum Cardinalem) est spon-
 sam ad sponsi domum, uxorem ad maritum, amicam
 ad amantem perducere Cicero: Comparauit Serui-
 lia hunc fundum, Tertia deducta: ubi Tertia nomen
 proprium est. Tibull. Ut iuueni primum uirgo dedu-
 cta marito. In Hecy. Uxorem deducit domum. Ouid.
 de Facto. Cum primum Cupido Venus est deducta
 marito. Vlpianus: In domum mariti deducta est.
 Deducere aquas.
 Deducere candidatum. Attic. Cum candidatum de-
 ducerem.
 Deducere carmen. Verg. Deductum dicere carmen.
 Deducere cibum alicui, detrahere. In Eunū. qua ha-
 bitior paulò pugilem, esse aiunt, deducunt cibum.
 Deducere coelo, deorsum ducere. Aeglo. s. Carmina
 uel coelo possunt deducere lunam.
 Deducere crines pectine, Ouid.
 Deducere coloniam, loquutio propria, In Oratio.
 Deduxisti coloniam Corsinium.
 Deducere domum, comitari. Liui. Frequentes dedu-
 xerunt

LATINI SERMONIS

xerunt domū. In Hecy. Vxorem deducit domum.
Deducere filiam alicuius ad aliquē. Cic. Hic est Decimus ad quem iste deduxerat Tertiam, Isidori Mi.
Deducere filium, nere. (mi filiam.)
Deducere ignarum uia, est uia restituere.
Deducere Iouem, est pluere. Horat. Imbres niuesq̄ ducunt Iouem.
Deducere lachrymas. Oculi deducunt lachrymas.
Deduci lachrymis, à proposito per lachrymas auocari: uide, Deducere de statu.
Deducere lunam cælo: uide, Deducere cælo.
Deducere mentem, redigere. Catul. Huc est mens deducta tua mea Lesbica cura.
Deducere morem. Horat. Mos unde deductus.
Deducere naues propriè dictū. Verg. Aeneid. 3. Deducunt socij naues. Cæs. Neq̄ multū abesse ab eo, quin paucis diebus deduci possent. i. in mare protrudi.
Deducere orationem, est bene concinnare. Decet deducere, non consuere orationem.
Deducere partem, de summa demere. Afranius: Deducita parte tertia, reliqua sibi dos reddatur. Idē: Vno pluribus ue filijs deducta parte.
Deducere pectine crines: uide, Deducere crines.
Deduci pecunia, est per pecuniam ab opiniōe aut officio discedere: uide, Deducere ab accusatione.
Deducere pedes de lecto. In Curc. Deduco pedes de lecto clam, ne miles sentiat.
Deduci poena, à proposito auocari metu poenæ. In Famil. Neque legis improbiſſimæ poena deductus est, quo minus, &c.
Deducere regem. In Famil. Tibi decernitur, ut regē deducas, id est, regnum restituas.

Dedu-

OBSERVATIONES.

Deducere riuos, aquam per sulcos emitte. In Geor. gicis: Riuos deducere nulla Religio uetuit.
Deducere stamina, nere, Metamorpb. 9.
Deducere uersus, componere, Horatius.
Deducere uia recta profecturum, est in uiam restituere rectam. In Casin. Vbi intro banc nuptam deduxi à recta, clauem abduxi.
Deducere uirginem alicui: uide, deducere aliquam.
Deducere uitam.
Deducere uocem, mutare. Pomponius: Vocem deducas oportet, ut uideantur mulieris uerba.
Deducere uxorem: uide, deducere aliquam.
Deducere à consilio, à mente aliquid. In Oratio. Quorum scelerum poenis agitur, & à mente consilioq̄ deducitur, id est, omni consilio priuatur.
Deducere à continentia: uide, ab integritate.
Deducere à pietate, infra habes.
Deducere à timore. In Philos. Hac deducimus à timore perterritos.
Deducere ab aliquo. In Famil. Ab eo deduci non potest, id est, retrahi, abduci.
Deducere ab accusatione. In Oratio. Me magna pecunia à uera accusatione esse deductum, id est, destituisse accusare.
Deducere ab errore. In Oratio. Languentem labentemq̄ populum aut ad decus excitare, aut ab errore deducere, id est, uerum docere.
Deducere ab humanitate, mox habebis.
Deducere ab integritate. Attic. Sic ut nullum te stigmum, nulla conditio pecunie ab summa integritate continentiaq̄ deduxerit.
Deducere ab religione. In Orationib. Quæ potuerit

Elcium

LATINI SERMONIS

*Hei*um hominem maxime locupletem, minime autem rü ab humanitate et pietate, ab religione deducere.
 Deducere ad aliquem. In *Eunu.* Deducam ad *Thaidem.* Ibidem: Ad nos hodie deductus est adolefcen-
 tulus. Item: huc deducta est ad *Thaidem.* De *S. mic.* A patre ita eram deductus ad *Scaeuolam:* uide, Deducere filiam.
 Deducere aliquem ad ciuitatem, ad currü, ad forum, ad mare, comitari. *Metam.* 2. Iuuenem deducit ad altos *Currus.*
 Deducere ad iudicium. In *Oratio.* Qui ad hoc iudicium deducti non sunt, id est, adducti, alij legunt in.
 Deducere ad otium. *Cæs.* Si qua hominum æquitates ad otium deduci posset, id est, traduci.
 Deducere de domo. In *Fam.* Cumq; magna multitudo optimorum uirorü, & ciuiü me de domo deduceret.
 Deducere de fide. In *Oratio.* Ut cuius diuitia me de fide deducere non potuissent, id est, abducere.
 Deducere de finibus exercitum. In *Amph.* Vti prospere de finibus suis exercitus deducerent.
 Deducere de lecto pedes: uide, deducere pedes.
 Deducere de lenitate animum, auocare. *Cic.* Si impendens patrie periculum me necessario de hac animi lenitate deduxerit.
 Deducere de locis præsidia. *Salust.* Arma deponere, præsidia de locis deducere.
 Deducere de prouincijs. In *Orat.* Hos uos de prouincijs si non aliquando deducendi essent, diripiendos non putaretis.
 Deducere de rationibus, detrahere. De *Offic.* Ut boni ratiocinatores officiorü esse possimus, & addendo deducendoq; uidere, quæ reliqui summa fiat.
 Dedu-

OBSERVATIONES.

Deducere de sententia. *Attic.* An me aliquo premio de sententia esse deductü. i. sententiam mutasse.
 Deducere de statu. In *Oratio.* Propè de uitæ meæ statu, dolore ac lachrymis suis deducerent.
 Deducere ex aliquo loco. In *Oratio.* Hominem deductum ex ultimis gentibus. *Plinius:* Ut præsidium ex arce deduceret. Quidam non legunt ex.
 Deducere in amplitudinem. *Cæs.* Et quam in fortunam, quamq; in amplitudinem deduxisset.
 Deducere in angustum. In *Philo.* Sed ea contraherent, in angustumq; deducerent.
 Deducere in astra, *Florat.*
 Deducere in controuersiam. *Cæs.* Et re in controuersiam deducta.
 Deducere in discrimen. In *Famil.* Aequo animo summam *Reipublicæ* in discrimen deduceremus.
 Deducere in domum. *Vlpian.* In domum mariti deducta est.
 Deducere in fortunã, supra habes apud Deducere in amplitudinem.
 Deducere in fraudem. In *Fam.* Qui quidẽ cum in fraudem deductum se uideret.
 Deducere in hyberna. *Cæs.* In hyberna in *Sequanos* exercitum deduxit.
 Deducere in iudicium: quare, Ad iudicium.
 Deducere in locum. In *Famil.* In eum locum res deducta est.
 Deducere in noctem. *Cæs.* Spe enim conficiendi negocij propè in noctem rem deduxerant.
 Deducere in ordinem sessum. In *Fam.* In quartum decimum sessum deduxit.
 Deducere in periculum. *Cæs.* Quos cupiditate glo-

LATINI SERMONIS

ris adductus in periculum deduxi.
 Deducere in rationē vitæ. *Att. Quoniam in eam rationem vitæ nos, nō tam cupiditas quædam gloriæ, quàm res ipsa ac fortuna deduxit.*
 Deducere in sententiam. *Plin. Fortasse hanc ipsam cunctationē nostram in alterutram sententiam emendationis ratio deducet.*
 Deducere in uiam. *In Trin. Nunc ne quis erret uestrum, paucis in uiam deducam.*
 Deducere per uiam aliquem.
 Diducere complexus. *Propert. Non ego complexus potui diducere nostros.*
 Diducere humorem. *Georg. 1. Quiq̃ paludis Collectū humorem bibula diducit arena.*
 Diducere manus. *Cæs. Ut aduersariorum manus duceret, id est, in aliam partem duceret.*
 Diducere mentē, distrahere. *Persius. Vitæ nescius error Diducat trepidas ramosa in compita mentes.*
 Diducere studiū. *Plin. Diductumq̃ in partes audientium.*
 Educere inter alia, extrahere uel nutrire significat. *Nā quod nos educare dicimus, ueteres educere dicebant.*
 Educere cœlo, erigere in altum. *Aeneid. 6. Cœloq̃ educere certant.*
 Educere gladium, nudare. *In Orat. Illi qui erant cum Clodio gladijs eductis partim recurrere ad rbedā.*
 Educere labore magno. i. educare. *In Adelp. Eos meo labore eductos maximo, hic fecit suos paulo sumptu.*
 Educere legiones: *Vide, Educere ex.*
 Educere liberos.
 Educere sumptu suo. *In Men. Meo cibo & sumptu educere.*
 Educere telum, id est, extrahere. *(Etus est.*

re.

OBSERVATIONES.

7. Aeneid. 10. Eduxit corpore telum.
 Educere uinum, promere. *In Amphit. Cirneam ego, ut matre fuerat natum, uini eduxi meri.*
 Educere à paruulo. *In Adelp. Ego hunc maiorem edoptaui mihi, eduxi à paruulo.*
 Educere ex. *In Amphit. Ex oppido legiones educunt suas nimis pulchris armis præditas.*
 Educere in ius. *In Orat. In ius ipsum eduxi.* *Ascen. Educuerunt Antonium in ius.*
 Educere pro suo. *In Eun. Eduxit mater pro sua.*
 Educere bene ac pudicè. *In Fleaut. At tamen habes bene ac pudicè eductam.* *In And. Penè & pudicè eius doctum atq̃ eductum ingenium.*
 Educere se foras, exire. *In Hecy. Qua me propter exanimatum citius eduxi foras.*
 Educere liberè. *In And. Tu ne hic hoīes adolescentulos imperitos rerū, eductos liberè, in fraudē illicis inducere agrū uenditū pecunia, contractum irritū facere.* *In Orat. Hic ager omnis quoquo pretio cœmptus erit, tamen ingenti pecunia nobis inducetur.*
 Inducere aliquem, decipere. *In Orat. Nouem homines honestissimos, eiusdē muneris, legationis, officij, mædatorumq̃ socios induxit, decepit, destituit.* *Attic. Ego proditus, inductus, coniectus in fraudem, omnia mea præsidia neglexi.*
 Inducere aliquē. i. persuadere. *In Asin. Nunquam hodie induces, ut tibi credam hoc argentū ignoto. Ci. Ille induxit ut peteret.*
 Induci aliquē ab aliquo. *De Offi. Hinc ille Gyges inducitur à Platone, id est, fingitur.*
 Inducere animum. *In Adelp. Mea sic est ratio, & sic animum induco meum, id est, mihi persuadeo.* *In An*

8 2 dria:

LATINI SERMONIS

aria: Si isthuc animum induxi esse utile. In Heaut. Caussam hanc iustam esse animum inducite.
Inducere animum ad. In Hecy. Nunc animum rursum ad meretricem induxi tuum.
Inducere animum, assentari alicui. In Eunu. Qui huic animum assentari induxeris, e flamma te petere cibum posse arbitror.
Inducere animum credere alicui. In And. Oro ut ne illis animum inducas credere.
Inducere animum ire. In Orati. Si mea uoce ire in exilium animum induxeris.
Inducere animum ne. In Mil. Induci animum ne oderim item ut alias. In Cistell. Possum equidem inducere animum, ne a grege patiar.
Inducere animum ut. Cist. Meum animum ego inducam, tamen ut illud, quod tuam in rem bene conducatur, consulam. Attic. Animum inducere non potui, ut aut illum amantissimum mei, mollissimo animo, tanto in moerore aspicerem, id est, constituere.
Inducere animum uti. In Epid. Si ego te noui, animum inducam uti noueris.
Inducere calceos, ocreas, soleas, tibialia, &c. in pedes. In Orat. Lignae soleae in pedes inductae sunt.
Inducere conuiuam.
Inducere decretum, abrogare, & ducto per ceras stylo interlinere. Sueton. Amplissimis uerbis collaudatum integrum restituit inducto priori decreto.
Inducere familiaritatem. In Fam. Accedit etiam quod familiaritatem inducit, id est, familiares facit.
Inducere iniuriarum. In Poen. Iniuriarum multo induci satius est. i. obliuisci.
Inducere locutione, abrogare, irritum facere contra-
ctum

OBSERVATIONES.

Att. Att. Quae sunt in Senatu, se cupide prolapsos nimium magno conduxisse, ut induceretur locatio. postulauerunt. Liu. Quas locationes cum Senatus precibus & lachrymis uictus induci iussisset.
Inducere locum. Atticus: Ille locus inductus est a me diuinitus, id est, interpositus.
Inducere loquentem aliquem, id est, interloquutorem. De Amicit. Ipsos induxi loquentes, ne in qua & inquit saepius interponeret.
Inducere moram sibi, differre. In Mostel. Sed magna pars moram hanc sibi induxerunt.
Inducere morem nouum in Rempublicam, id est, introducere. In Orat. Hunc morem nouorum iudiciorum in Rempublicam inducimus.
Inducere munus. Plin. Quanto magis decuit publice consulentem ut ilissimum munus, sed perinde non populare, comitatur orationis inducere.
Inducere nomen, delere. Atti. Et si nomina iam facta sunt, uel induci uel mutari possunt. Ibidem: Nominibus Pompeio auctore.
Inducere nouercam alicui. Plin. Ille nouercam ei amore captus induxerat.
Inducere nubes. Metamor. 2. Serenitati nubem inducere, est ex pace inimicitias concitare.
Inducere personam. i. loquentem aliquem. Vide supra.
Inducere pompam. In Truc. Quis homo est, qui inducit pompam tantam.
Inducere scuta pellibus, superinducere. Caesar: Scutis ex cortice factis, aut uiminibus intextis, quae subito (ut temporis exiguitas postulabat) pellibus induxerant.
Inducere Senatusconsultum, tollere, abrogare. Att.

LATINI SERMONIS

Inducendi S. consulti maturitas nondum est.
 Inducere sermonē, adest ab. In Phil. Est igitur ambulanti-
 bus ad hunc modum sermo ille nobis, & a tali
 quodam inductus exordio.
 Induci spe. In Orat. Inducere tunicam, id est, induere.
 Inducere tectorium. In Orat. Tectorium uetus dele-
 tum, & nouum inductum.
 Inducere ad aliquid animum: uide, inducere animum.
 Induci ab aliquo aliquem, locum: uide, induci aliquem,
 & inducere locum.
 Inducere in animum. In Adel. Nunquam te aliter, atq;
 es, in animum induxi meum. In Rud. Atq; hoc in ani-
 mum scelesti induxi meum. In Heauton. Et eum es-
 se questum, in animum induxi maximum.
 Inducere in consuetudinem. Attic. Si nobiscum eni-
 nus aliquo eduxerimus, in hanc nostram rationem
 consuetudinemq; inducemus. i. ut faciat ita, ut nos.
 Inducere in errorem. In Oration. Priusquam in erro-
 rem induceremini. Inducere in fraudem, Cic.
 Inducere in memoriam. In Pers. Non uides nolle eam
 loqui, ne suarum miseriarum in memoriam inducas.
 Inducere in mores. In Orato. Qui hoc primus in uo-
 stros mores induxit.
 Inducere in pedes aliquid: uide, inducere in calceos.
 Inducere in rationē: quere, inducere in consuetudinē.
 Inducere in regionem. In Mil. Tace, dum in regionem
 astatarum mercium te induco.
 Inducere in Rempub. morem: uide, inducere morem.
 Inducere in scholam puerum.
 Inducere in spem. De Amic. Ut amici iacentē animum
 excitet, inducatq; in spem cogitationemq; meliorem.
 Inducere in urbē. Plin. Aquam Anienem in urbē indu-
 xit.

Indu-

OBSERVATIONES.

Inducere huc. In Merc. Consuetudine animus rursus
 te huc inducet. Teren. Syri promissa me huc induxe-
 re. Inducere quō. In And. Vide quō inducas. (runt.
 Inducere gaudet particula ut, quemadmodum exem-
 plis patuit.
 OEDUCERE aliquē, circumducere. Att. Ut mihi uidear
 non esse aduatoꝝ Curium obducere: solebat autem
 qui peteret, circumduci ab aliquo principe uiro.
 Obducere callū, gignere. In Philo. Et ipse labor quasi
 callum quoddam obducit dolori. In Tusc. Quorum
 animis diuturna cogitatio callum uetustatis obdu-
 xerat, id est, uetustate obduruerat.
 Obducere caput. In Oration. Carnifex uero & obdu-
 ctio capitibus, & nomen ipsum crucis absit.
 Obducere cicatricem. In Oration. Ne aut reficere.
 obductam iam Reipub. cicatricem uiderer, id est,
 que iam coisset.
 Obducere diem posterum. Attic. Itaq; obduxi poste-
 rum diem. (nectus.
 Obducere frontem. Horat. Obducta soluat ur fronte fe-
 Obducere prunas, tegere. Verg. Et cinis obducta ce-
 labat lumina prunæ. Obducere scelus.
 Obducere tenebras alicui. In Philo. Conatus est cla-
 rissimis rebus tenebras obducere.
 Obducere terrā alicui. In Phil. Quā cum proximi fe-
 cerant, obductaq; terra erat, frugibus obserebatur.
 Obducere uelum. Plin. Obducere corporis uitium, con-
 tegere.
 Obducere ad. In Pseud. Ad oppidum hoc uetus conti-
 nuo meum exercitum protinus obducam.
 PERducere aliquē. Aeclo. i. En quō discordia ciues
 Perduxit miseros. Perducere aliquem domum.

LATINI SERMONIS

- Perducere altitudinem rei. *Cæsar: Vbi turris altitudo perducta est ad contabulationem.*
- Perducere aquam ex aliquo loco. *Plinius.*
- Perduci cibo potes quouis. *In Mostel. Perducere fossas. Cæf. Fossas transversis uijs perducit.*
- Perducere uitam ad. *Cic. Coruiniuum accepimus ad 100. annum uitam perduxisse, id est, uixisse. Alij legunt, produxisse.*
- Perducere ad calcem, finem, metam, est rem planè perficere.
- Perducere ad conditionem. *In Orat. Quòd si faceret, atq; inbibuerit eiusmodi nationibus illum ad suas condiciones perducere.*
- Perducere ad furorem. *In Philo. Aiacei ire ad furorem mortemq; perduxit.*
- Perducere ad sententiã. *Att. Veteranos perduxit ad suã sententiã. In Poe. Perduxit oēs ad suã sententiã.*
- Perducere ad. *HS. In Oration. Hominem ad HS. SO. perduxit, eamq; ei pecuniam numerãrat.*
- Perducere ad tempus. *In Fam. Quæ si ad tempus tuum perducitur, facilis gubernatio est, id est, si ad tempus tuum peruenire poterit.*
- Perducere in potestatem. *In Trin. Mores, leges perduxerunt iam in potestatem suam.*
- Perducere in sententiam. *Cæf. Quoscunq; adit ex ciuitate in suam sententiam perducit.*
- Perducere aliquem per uiam.
- Perducere ut. *In Most. Dictis nequis perduci, ut uerba hæc credas mea.*
- PRoducere aliquid conditionibus. *In Oration. Conditionibus hunc, quoad potest, producit.*
- Producit conuuiuium sermonibus. *De Senect. Conuuiuium*

OBSERVATIONES.

- uiuũ ad multã noctem uario sermone produci mus. *producere diem. In Adel. Cyathos sorbillans, paulatim hunc producam diem.*
- producere filiam, prostituere. *In Afin. Audient em dicto mater produxisti filiam.*
- producere filios, gignere. *In Capt. Quasi in orbitatem filios produxerim, id est, ut eis amissis orbis fierem. In Orat. Gracchi credo aut Saturnini, aut alicuius hominis eiusmodi produxeram filium.*
- producere moram. *In Andria: Vt huic malo aliquam producam moram.*
- producere nomen, est in medium ferre. *Horat. Signaturum presentem nota producere nomẽ. In Phil. Neptuno nomen productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando.*
- Producere rem. *Cæf. Producitur tamen res, aciesq; ad solis occasum continentur.*
- Producere aliquem rus. *In Adelph. Num tu cum rus hinc modò produci aiebas? Ibidem: Ob, qui egomet produxi, id est, deduxi longius.*
- Producere scelus. *In Adel. Qui illud produxit scelus.*
- Producere sermonem in noctem. *De Offic. Sermonem in multam noctem produximus.*
- Producere seruos, uendendos proferre. *In Heauton. Ancillas, seruos omnes produxi ac uendidi. In Eunucho: Is ubi hanc forma uidet honesta uirginem, et fidibus scire pretiũ sperans, ilicò producit, uèdidit.*
- Producere spe falsa aliquem. *In And. Nisi me lactases amantem, et falsa spe produceres.*
- Producere sui simile. *In Orat. Ex eo, quem sui simillimum produxit, recognoscere potestis. i. filio.*
- Producere testes. *Ascon. Loqui enim nisi interrogato*

LATINI SERMONIS

eo teste non licet: interrogabatur autem & ab eo, contra quem productus erat.

Producere uirginem: uide, producere seruos.

Producere uitam. In Trinum. Nam & illud quod dat, perdidit, & illi producit uitam ad miseriam.

Producere e castris exercitum. In Amphit. E castris illic producit omnem exercitum.

Producere in acie copias. In Fam. Antonius in aciem suas copias de uico pduxit, & sine mora concurrat.

Producere in concionem. Attic. Fufius in concionem produxit Pompeium.

Producere in orbitatem liberos: uide, pducere filios.

Producere longius. Columel. Paulatim longius cum oneribus producendi sunt.

Producere, profequi. Vergil. Nec tua funera mater produxi.

REDUCERE aliquem. Terent. Quouis illos tu die reducas.

Reducere amicitiam errantem, in suum locum restituere. Plin. Tu hanc pulsam & errantem reduxisti.

Reducere calculū, est mutare factū cuius te poeniteat

Reducere comitem, peregrinum. Erasinus: Precor ut te Deus semper deducat, reducatq; incolumem.

Reducere domum aliquem. In Amphit. Se exercitum extemplō unum reducturum. Attic. Crassum Cos. ex Senatu domum reduxi.

Reducere exemplū. Plin. Nam uel instituere, uel reducere eiusmodi exemplum, non nisi seueri: institutum reductum ue exercere, etiam leuissimi possunt.

Reducere finem, est in diuersum mutare sententiam.

Reducere libertatem. Plin. Hæc nempe intentio tua, ut libertatem reuocess ac reducas.

Redu-

OBSERVATIONES.

Reducere morem consulendi in publicum. Plin. Quod intermissum iam diu morem in publicum consulendi, susceptis proprijs simultatibus, reduxissim.

Reducere numē, recōciliare. Verg. Numenq; reducāt.

Reducere sinum, replicare. Aeneid. i. Inq; sinus scindit sese unda reductos.

Reducere uxorem. In Hecy. Si est, ut uelit reducere uxorem, licet.

Reducere ad diuitias. In Oistel. Ego te reduco & reuoco ad diuitias.

Reducere ad misericordiam animum. In And. Reducant animum ægrotum ad misericordiam.

Reducere ad sanitatem. In Oratio. Ne tum quidem te potuit si non pietatis, at salutis tuæ ratio ad officium sanitatemq; reducere.

Reducere de exilio. Ibidem: Petis, ut tibi per me liceat quendam de exilio reducere.

Reducere se in arcem, recipere. Apuleius: Meq; oppidō in arcem reduco.

Reducere in ciuitatem. In Oration. Me in ciuitatem Respub. ipsa reduxit.

Reducere in concordiam. Attic. Cæsarem & Pompeium perfidia hominum distractos, rursus in priusnam concordiam reducas.

Reducere in gratiam. In Oration. Si me Cn. Pompeij authoritas in gratiā non reduxisset, nunc iam ipsius fortuna reduceret. Item. Qui me cum illo in gratiam reducat, id est, illi reconciliet. In And. Iamdudum res reduxit me ipsa in gratiam.

Reducere in memoriam. Plin. Veritus sum, ne uos festis diebus confunderem, si in memoriam grauissimi nos luctus reduxissim.

Redu-

LATINI SERMONIS

- Reducere in regnum. Iustinus: Reliquas copias rex ipse reducere in regnum parat.
- Reducere in sedem, tranquillitatem, aut uigorem pristinum, Horatius.
- Reducere in uiam. In Pseud. Suo reduxit uiatico me usq; ex errore in uiam.
- Reducere sub limam, incidem, est iteratò facere, aut melius reddere.
- SEDUCERE aliquem, seorsum ducere. Attic. Seducit me Scaptius.
- Seducere aliquem solum. In Asin. Nam me hodie senex seduxit solum seorsum ab ædibus. In Hecyra: Pamphilus me solum seduxit foras.
- Seducere aliquem foras. In Aul. Eò nunc te secretò huc foras seduxi. In Hecyra: Vxor ubi me ad filiam ire sensit, seduxit foras.
- Seducere animū. In Tusc. Quum à negotio omni aduocamus animum, quid, inquam, tum agimus, nisi animum ad seipsum aduocamus, secum esse cogimus, maximeq; corpore seducimus?
- Seducere arrogantiam, deponere. In Oratio. Remittant spiritus, comprimant animos suos, seducant arrogantiam.
- Seducere dictis, decipere. In And. Nunc me seducere istis dictis postulas? Alij legunt, subducere.
- Seducere testes. In Oratio. Obuersationes, testificationes, seductiones testium.
- Seducere ab altero aliquem. In Fam. Quòd à te uiro optimo seductus est, id est, abductus. Plin. A Pontio Thelesno duce hostium per insidias seducti sunt.
- SEDUCERE annulū, æs, perā, tunicā, &c. furtim abripere. In Cur. Quum dormiscit, ei subduco annulum.

Subdu-

OBSERVATIONES.

- Subducere cibum alicui, demere. In Philos. Subduc cibum unum diem athletæ. In Eunu. Subducunt cibum.
- Subducere classem, in terrā trahere. Aeneid. i. Quasatam uentis liceat subducere classem. De Officijs: Classem Lacedæmoniorum quæ subducta esset.
- Subducere dictis, fallere. In And. Etiam nunc me subducere istis dictis postulas? Alij legunt seducere.
- Subducere ensē capiti. Aeneid. 6. Fidum capiti subduxerat ensē.
- Subducere fundamentum. In Philoso. Neq; intelligunt se rerū illarum pulchrarum atq; admirabilium fundamenta subducere.
- Subducere ignem, detrahere. Cato: Vbi bullabit uinum, ignem subducito.
- Subducere lac agnis, surripere. Aeclog. i. Et succus pecori, & lac subducitur agnis.
- Subducere lembum. In Bacch. Subducunt lembum.
- Subducere manū ferulæ. Iuuenal. Et nos ergo manū ferulæ subduximus, id est, nos quoq; literas didicimus, & præceptorum opera usi sumus.
- Subducere nauem. In Casin. I intro, ut subducā nauim rursus in Polinarium. Cæs. Naues quas in aridum subduxerat, æstus complebat.
- Subducere oculis, est contegere, auferre, Erasmus.
- Subducere pabulum equo ferocienti, idem.
- Subducere rationē, computum facere. In Adelp. Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad uitam fuit, quin res, ætas, usus semper aliquid apponeret noui. In Fam. Rationibusq; subductis summam feci cogitationum mearum.
- Subducere se, latenter abire. In Aulul. Tempus est subducere hinc me. In Eunu. Vbi primum poteris, se illinc

LATINI SERMONIS

illinc subducat scio. Ibid. Et cum eo clam subduxi te mibi?

Subducere se à conuiuio, mensa.

Subducere se de loco. Attic. De circulo se subduxit.

Subductum uentis omnibus ædificium, id est, extructum & expositum, Plin.

Subducere undam. Aeneid. 3. Subducta ad manes descendimus unda.

Subducere ex. Sal. Ex gregarijs militibus quæq; armatû in prima acie subducit. i. extrahit, ut alibi lo-

Subducere in collē aciem. Plin. Ipse à Tullio in auxiliû accersitus, aciem in collem subduxit. Verg. Qua se subducere colles Incipiunt.

Subducere sursum. In Aulu. Ut in puteo coenam coquant, inde coctam sursum subducemus corbulis.

TR Aducere adolescentiam, transigere. In Oratio.

O adolescentiâ traductâ eleganter, id est, peractâ.

Traducere aliquem, deridendû præbere omnibus per uicos & theatra. Suet. Hos assidue in foro flagellis ac fustibus cæsos, ac nouissime traductos per amphitheatri arenâ, &c. Liui. Vestros liberos traductos per ora hominum.

Traducere copias. Cæsar: Heluetij per angustias & fines Sequanorum suas copias traduxerant.

Traducere equum. In Oratio. Quum contra nemo diceret, iussit equum traducere.

Traducere æuum. Florat. lib. 1. epist. 19.

Traducere lineam, ad ueteriora ducere. Plaut. Traduce adhuc lineam plusculum.

Traducere munus. Attic. Faciam deniq; ut summa modestia & summa abstinentia munus hoc extraordinarium traducamus, id est, transigamus.

Tradit-

OBSERVATIONES.

Traducere orationem, conuertere. In Oratio. Tum omnem orationem traduxi.

Traducere pompam. In Heau. Et tua pompa eò traducenda est.

Traducere tempus, transigere. In Fam. Qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus.

Traducere uitam, transigere. Atti. Quibus enim potius hæc uita factis aut cogitationibus traducatur,

quàm ijs quæ pertrinerint ad liberandos ciues meos.

Traducere à cura ad timorem. In Famil. Et animos à minore cura ad summum timorem traduceret.

Traducere à seueritate ad hilaritatē. In Orati. Atq; à seueritate paulisper ad hilaritatē risumq; traduceret.

Traducere à seueritate in hilaritatem. Ibidem. Animosq; omnium qui aderant, in hilaritatem à seueritate traduxit.

Traducere ab infamia in aliam partē. In Oratio. An ab hac eius infamia, nequitia uestros animos in aliam partem fortitudinis commemoratione traducat? id est, abducatur.

Traducere ad defensionem suam. Cic. in Orat. Abducere animos à contraria defensione, & ad nostram conor traducere, id est, transferre.

Traducere ad plebem. In Oratio. Traduxit ad plebē inimicum meum. Att. Scipē iam de Publico Clodio ad plebem traducendo agere cepisse.

Traducere ad questionem. In Orat. Ad communem questionem uniuersi generis oratione traduceret.

Traducere ad quæstum suum. In Oratio. Quia eam rem tu ad tuum quæstum nundinationemq; hominum traduxeris, id est, uenalem habueris.

Traducere ad se aliquem. In Philoso. Traducas ma-

ta

LATINI SERMONIS

itotum licebit, id est, in tuam sententiam. Terent.
In Adelph. Traduc & matrē & familiam omnem ad nos. Idem *in Heaut.* Ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad nos properē. Ibid. Agē agē traducatur Bacchidis, id est, adducatur.
Traducere ad suam sententiam. In Oratio. Traduxit ad suam sententiam, id est, persuasit.

DUR O.

Durare, persistere, perseverare. In Adel. Non herclē hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest. In Asi. Non queo durare. In Curc. Sed enim nequeo durare, quin ego herum accusem meum.
Duravit animus illi usq; ad extremum. Plin.
Durare cor. In Pseud. Cor dura, id est, patere.
Durante antiquorum memoria. Suet. Durante adhuc ibi antiquorum memoria, nec dum omnino abolita.
Durare cum accusatiuo. Horat. Vix durare carina possunt imperiosius æquor.
Durare ungulas firmare, solidare. Colum. Feris locis pascitur, ut ungulas duret.
Durare se labore. Cæs. Hoc se labore durant adolescentēs.
Durare ad. In Trin. Ego ad hoc genus hominum duravi.
Durare in. In Amph. Durare nequeo in ædibus. Terent. In hisce ædibus durare non possum.
Durantur vitia. Quint. lib. 1. Multa lingua vitia nisi primis eximuntur annis, inemendabili in posterum prauitate durantur.
Durare, tolerare. Aeneid. 1. Durate, & uosmet rebus seruate secundis. (q̄s induruisse.)
Indurescere. Plinius. Tam obstinatē magis ac ma-

QBDY-

OBSERVATIONES.

Obdurare contra aliquid. In Phil. Quis contra studia natura tam uehementer obdurauit? id est, tam obstinatē contra sensit.
Obdurescere frigore. In Oratio. Quum iam penē obduruisse, uix uiuus aufertur. Item: Alij nescio quo pacto obduruerunt.
Obdurescere ad aliquid. Attic. Obdurescunt enim magis quotidie boni uiri ad uocem tributi, id est, duriores fiunt. In Famil. Magno dolore me affecissent tuæ literæ, nisi iam & ratio ipsa depulisset omnes molestias, & diuturna desperatione rerum obdurisset animus ad dolorem nouum.
PER durare. In Cur. Quin eum aliquos dies perdura. In Hecy. Sanctē adiurat, non posse apud uos Pamphilo se absente perdurare.

E G E O.

Egere, alicuius rei necessitatem habere, ablatiuum uel genitiuum admittit.
Egere abeuntis. In Asin. Tui amans abeuntis egeo.
Egere audaciæ: uide, Egere consilij.
Egere colloquio. De Offic. Et interdum colloquio alterius non egeret.
Egere consilij. Salu. Maiores nostri P. C. neq; consilij neq; audaciæ unquam eguere.
Egere humanitate. Plin. Cui tantō maior humanitas exhibenda est, quantō illa magis eget homo probus, officiosus, literatus.
Egere interpretatione. Plin. Non eget interpretatione.
Egere pudoris. In Amph. Saltem tute si pudoris egedas, sumas mutuū.
Egere per aliquem. In Merc. Et per nos quidem her-

T

clē

LATINI SERMONIS

elè egebit, qui suum prodegerit.
Egetur acriter. Plautinum in Pseud. Amatur atque egetur acriter.
Egere foris. In Mil. Quum apud te exemplum experi undi habeas, non eges foris.
INDigere alterius. De Amic. Quid enim erat Africanus indigens mei?
Indigere auxilij. Plaut. in Rud. Mulieres duæ innocentes intus hîc sunt tui indigentes auxilij.
Indigere celeritatis. In Oratio. Hoc bellum indiget celeritatis.
Indigere ope. Plin. Quum ope earum indigeret. Verg. Haud opis indiga nostra.
Indigere patris. In And. Quid mi pater? quasi tu huius indigeas patris.
Indigere pecunia. Valer. Maxi. lib. 7. Malò uirum pecunia, quam pecuniam uiro indigentem.
Indigere præsidio. Plin. impersonali usus est. Nunquã conspectis nisi cum præsidio earum indigetur.
Indigere rerum omnium. In Cistel. Nostra copia nihil potesse, suiq; omnium rerum nos indigere.
Indigere sermonis. In R. u. Sermonis sui sum indigens.

EMO.

Emerere, præter accusatiuum regit quoque genitiuum adiectiui pretium significantis, uel ablatiui substantiui pretialis.
Emerere argento. In Asin. Tibi eme hunc isto argèto.
Emerere aliquem dicto audientem. In Men. Dicto me emit audientem, haud imperatorem sibi.
Emerere die cæca. Plaut. Eme die cæca herclè oliuum, id uendito oculata die, id est, quod nocte furatus es, id die uendito.

Emerere

OBSERVATIONES.

Emerere ædes. In Mostel. Caue ne illi obiectes nunc in ægritudine te has emisse, id est, emptiois pœnitere.
Emerere fide bona aliquid, in Mostel.
Emerere litigium, litibus gaudere. In Amph. Noui te hominem molestum, quæue emas litigium.
Emerere minoris. Meum emi librum minoris, quàm tu tuum: uel, minore pretio.
Emerere nuce uitiosa. Adag. Vitiosa nuce non emam, id est, ne minimo quidem.
Emerere pretio. In Adelp. Ego spem pretio non emo.
Emerere sententiã. In Orati. Oppianicum iudici ad emendas sententiã dedisse pecuniam, iudicatum est.
Emerere talento. In Trin. Talento inimicum mihi emi, amicum uendidi, id est, me inimicum feci dando pecuniam mutuo.
Emerere tanti, quanti. Offic. 3. Emit homo cubitos tanti, quanti Pythius uoluit.
Emerere tempus. Ascon. Tempus emisse, id est, temporis dilationem.
Emerere uictum annum, barb. expensas emere.
Emerere uilius. Ineptè, & meliore uel & minore pretio.
Emerere ab. Ascon. Ut nihil neq; donari sibi uoluerit, neq; ab hasta emerit. In Orato. Ex his princeps emitur ab inimicis meis.
Emerere de. In Cur. De illo emi uirginem triginta minis. In Cap. Emit hosce de præda, ambos de quaestoribus. In Ora. De lapide emptos Tribunos, &c.
Emerere in diem aliquid, est emere non præsentis pecunia, sed certo solutionis die. Att. Quum illa fundum secunda fortuna emisset in diem.
Emerere benè. Atti. Tantum, quod ea emptioe & nos benè emisse iudicati sumus.

T 2

Emerere

LATINI SERMONIS

Emerere salubriter. Plin. Si prædium istud, quo commendatur istis doribus tã salubriter emerit, ut poenitentiae locum non relinquat.

Adimere animam, occidere. In Trin. Adimit animã mihi ægritudo. In Mil. Improbi & scelesti ijs adimerent animam citò.

Adimere causam. In Hecy. Ademptam quoq; banc tibi causam uides. In And. Vbi ea causa quamobrem hæc faciunt, erit adempta his, desinent.

Adimere ciuitatem. In Orati. Et si semel ciuitas adimi potest.

Adimere consuetudinem. In Phor. Dum expecto quã mox ueniat, qui adimat banc mihi consuetudinem.

Adimere curam alicui. In Hecy. Quot cõmodas res attuli? quot autem ademi curas? In Phorm. Et Phœdria curam adimere argentariam.

Adimit diem nox. In Capt. Si ego item memorẽ, quæ erga me multa fecisti bene, nox diem adimat, id est, non sufficeret dies.

Adimere ægritudinem alicui. In Heaut. Aut illud falsum est, quod uulgò audio dici, diem adimere ægritudinem hominibus.

Adimere facultatem. Attic. Nisi mihi dolor meus, tum omnes partes mentis, tum maximè huius generis facultatem ademisset.

Adimere formã alicui, extingueret formã. In Amph. Vbi hodie mihi formam adimis, pergo quærere.

Adimere gladium alicui, in Casin.

Adimere ius. Plin. Epulandi, decantandiq; ius tibi in publico ademit.

Adimere mentem. uide, Adimere facultatem. (mã.)

Adimere metũ. In And. Vt metũ in quo nunc est, adimit

OBSERVATIONES.

Adimit mors aliquid alicui. In Andria: Hanc, nisi mors, mihi adimet nemo.

Adimere nomẽ alicui. In Epid. Cui quoq; ademptum est nomen.

Adimere potestatem. In Orationib. Cur his non modò persequendi iuris sui, sed etiam deplorandæ calamitatis adimis potestatem?

Adimere recusationem. In Orat. Adimere, inquit, omnem recusationem Crasso uolui.

Adimere soccos alicui. In Epid. Soccos iussi adimere pedibus.

Adimere somnum. Attic. Ita me pupugit, ut somnum mihi ademerit.

Adimere spem. In Aul. Ita postq; adempta spes est.

Adimere spolia. In Amph. Regem mactaui Phœrelã, spolia ademi, & pateram.

Adimere suum alteri. In Trin. Ne noctu irem obambulatum, neu suum adimerem alteri.

Adimere de. In Famil. Curasti enim ut plus additum ad memoriam nominis nostri, quam ademptum de fortuna uideretur.

COEMERE, simul emere. In Adelp. Coemisse hinc, quæ illuc ueheres, multa.

DEMERERE, inter simplicia posuimus in litera D, ne rudioribus in quærendo negotium faceremus.

DIRIMERE, diuidere, separare.

Dirimere actionem. Plin. Actionem meam, ut prælia solet, diremit, id est, interrupt, & in alium diem reiecit eius exitum.

Dirimi auspicia dicuntur, quum rata esse nequeunt. Plinius libro 8. Soricum occentu dirimi auspicia, annales refertos habemus.

LATINI SERMONIS

Dirimere charitatem. Cic. de Amic. Ex ea charitate, quæ est inter natos & parentes, quæ dirimi, nisi de testabili scelere, non potest.

Dirimere coniunctionem cum aliquo. In Fam. Ego autem citius cum eo, qui tuas inimicitias suscepisset, ueterem coniunctionem diremissem, quam nouam conciliassem.

Dirimere consilium. Salust. Ea res consilium dirimit, id est, impedit cur consilium non fieret.

Dirimere controuersiam, diiudicare. Ouid. Res est arbitrio non dirimenda meo.

Dirimere litem, decidere. Cic. & Horatius. Nil agit exemplum, quod litem lite dirimit.

Dirimuntur oppida unius diei itinere, id est, alterum ab altero distat, Plinius: Item in Paneg. Diremptam mari gentem.

Dirimere pacem. Cic. in Oration. Ideo ne ego pacem Pyrrhi diremit id est, ne fieret pax, uetui.

Dirimere prælium. Cæsar. Quod nisi nox prælium diremisset. In Amphit. Sed prælium id tandem dirimit nox interuentu suo. Verg. Et prælia uoce dirimit.

Dirimere rixam. In Amph. Rixam tamen, ut potest, dirimam.

Dirimere sententias. Plin. Lex non aperte docet dirimi debere sententias occidentis & relegantis?

Dirimere societatem. In Oratio. Hanc iucundissimam uitæ atque officiorum omnium societatem certi homines fictis sermonibus & falsis criminibus diremerunt.

Dirimere tempus. In Philo. Pulmo incisus, etiam in bonis extis, dirimat tempus, & proferat diem?

Eximere, auferre. Plin. Adnotauit, quæ commutanda, quæ eximenda arbitraretur.

Eximere aliquem alicundo, liberare. In Andria: Si re inde

OBSERVATIONES.

inde eximerim, ego pro te molam.

Eximere curam. In Castin. Curam erue, curam exime.

Eximere diem. Attic. Si sibi cum populo dies agendi essent exempti, id est, adempti. Aeneid. 9. Nulla dies unquam memori uos eximet æuo, id est, uestri nunquam erit obliuio.

Eximere diem dicendo, transigere. Att. Diem dicendo eximere coepit.

Eximitur dies me gaudente. i. præterit dies, Plin.

Eximere honoribus, priuare. Idem: Quod enim miserius, quam exactum & exemptum honoribus senatorijs, laboribus & molestia non carere?

Eximere lapides, saxa, eruere, effodere. In Capt. Interdum sub terra lapides eximet. Vitruuius: Ea saxa non hyeme, sed æstate eximantur.

Eximere lassitudinem. In Mercat. Nunquam adæpolum omnes balneæ mihi hanc lassitudinem eximent.

Eximere metu. In Rud. Exime hoc miseram metu.

Eximere nomen de tabulis, idem quod eximere aliquem ex reo. In Oration. Quum ille confirmaret sese nomen Sex. Roscij de tabulis exempturum, id est, delicturum. Reorum autem nomina in tabulis publicis scribi solebant.

Eximere periculo aliquem, liberare. Vergilius: Varijs exempte periculis.

Eximere pretio. In Merc. Eximam mulierem pretio.

Eximere saxa: uide, eximere lapides.

Eximito inde librum scalpro. i. aufer, detrahe, Cato.

Eximere scrupulum alicui. Plinius: Exime hunc mihi scrupulum.

Eximere tempus studijs. Idem: In secessu solum balnei tempus studijs eximebatur.

LATINI SERMONIS

Eximere uinculis. Plinius: Si uos eximat uinculis, Idem: Nos amor liberalitatis communibus auaritia uinculis exinebat.

Eximere de, uel ex reis aliquem. In Orationib. Condemnare Diodorum non audet, absentem de reis eximit. Ibidem: Ne tu eximere ex reo, si ego non fuisset ad diem.

Eximere de proscriptis, cum superiori idem. Attic. Gellii Canium de proscriptorum numero exemisse.

Eximere ex cruciatu. In Epid. Si undecim deos praeter se secum adducat Iupiter, ita non omnes poterunt ex cruciatu eximere Epidicum.

Eximere ex manu. In Aulula. Exemi ex manu manubrium.

Eximere ex miserijs. In Capt. Ex miserijs plurimis me exemerunt.

Eximere sub terra lapides: uide, *eximere lapides.*

INTErimere, occidere. In Heaut. Si meum imperium exequi uoluisses, interemptam oportuit. In Casina: Accurrite, ne se interimat.

Interimit haec me modo oratio. i. enecat, in Mercat.

Interimere uitam. In Epid. Vitam tua ego interimam. In Casin. Interimere, ait, uelle se uitam.

PERimere, interficere. In Men. Hunc perimam impurissimum barbatum.

REDimere agrum, domum, bona uendita, &c. recuperare. In Oratio. Ne is redimeret, cuius res est. Idem: Re uilissima & parua maximam redemit.

Redimere aliquem, ex hostium manibus pretio soluto liberare. In Eun. Quid agas, nisi ut te redimas captum quaeas minimo: si nequeas paululo, at quanti queas. In Asin. Redime isthoc beneficio te ab hoc.

Redi-

OBSERVATIONES.

Redimere aliquem uel aliquid, est defendendum suscipere. In Oration. Si opus pupillo redimeretur, sibi nullam praedam esse uidet, id est, conduceretur. Idem: Qui istum eripiendum redemerunt, id est, procuracionem susceperunt. Curtius: Iactura, quicquid seruari potest, redimit.

Redimere captum: uide, *redimere aliquem.*

Redimere culpam praeteritam, est egregio facto compensare. In Famil. Non enim praeteritam culpam uideri uolo redemisse.

Redimere facinus, flagitium, Salustius.

Redimere famam, reparare. Martialis: Nolo uirum facili redimat qui sanguine famam.

Redimere lites. In Oration. Societatis, non suas lites redemit, quum fundum a Flauio accepit.

Redimere merces, emere. Cic. Qui merces redimunt, ut statim uendant. Redimere opus, diximus.

Redimere pacem. Caesar: Sese ne obsidibus quidem datis pacem Ariouisti redimere potuisse.

Redimere paruo.

Redimere se. Habes utrunq; apud, redimere aliquem.

Redimere sacramentum. Caesar: Transmarina militia perterritos ad sacramenti redemptionem uocabat, id est, ut pecunia liberarent sese a sacramento militari.

Redimere studia literarum, ab interitu uindicare.

Redimere tempus, est melius collocare, quod hactenus malis studijs tritum est.

Redimere uestem. In Men. Ego tibi redimam his tanto pluris pallam.

Redigere uectigalia. Cas. Omnia Heduorum uectigalia paruo pretio redempta habere, id est, conducta.

T 5 Redi-

LATINI SERMONIS

Redimere aliquem a morte, a uitijis.
Redimere iuuentutem ab agrestibus moribus.
Redimere aliquem è carcere.

E O.

Ire bigis, uehi bigis. Ire comes. Aeneid. 2. Nec nata tibi comes ire recuso. Quis ibit mihi comes?
It dies, transit. In Rud. Verba facimus, it dies. In Casina: Nostro omine it dies iam. i. nostro uoto.
Ire domũ. In Rud. Eã uidit ire ludo fidicinio domũ.
Ire eques. Ire equo, equitare.
Ire exequias alicui. Terent. Exequias Obremeti, quibus est commodum, ire iam tempus est, id est, tempus eundi ad exequias eius.
Ire flumen, fluit. Metam. 1. Flumina iam lactis, iam flumina nectaris ibant.
Ire gradibus grandibus. In Epid. Vt tu is gradibus grandibus.
Ire gradu suspenso, digitis pedum ingredi. In Phor. Ad fores suspenso gradu ire perrexi.
Ire inficias, negare. In Adel. Si inficias ibit, testis mecum est annulus. Ibidem. Ille inficias ibit, sat scio.
Ire iter constitutum. Caesar: Caesar iter constitutum ire contendit.
Ire itineribus alicuius. Atticus: Patiamur illum ire nostris itineribus. It lucrum ad me, Plaut. in Poen.
Ire nauis, nauigio. Aeneidos 10. Tot lecti proceres terdenis nauibus ibant.
Ibit in secula nomen tuum, id est, perpetua tui erit memoria, Plinius.
Ire numero equato, pares ire. Aeneid. 7. Ibant equato numero.
Ire pede in creto, bene potis quadrat.

Ire

OBSERVATIONES.

Ire pedes, pedester. Aeneid. 10. Pedes apparat ire.
Ire pedibus, Pleonasmus est. In Stich: Pedibus ire nõ queo.
Ire pedibus in sententiam, suffragari, sententia subscribere. Liuius: In dexteram partem pedibus transite. Quintilian. Manibus pedibusq̃ inus in sententiam necessitatis. Ire rus.
Ire suppetias. Caesar: Suppetias ire contendit.
Ire sagitta, pro uolat, Poeticum. Metam. 8. Quantum simul ire sagitta Missa potest.
Ire ueha, uehiculo ferri. Ire uia publica, Adag. Ire uiam rectam. Plaut. Rectam is leno uiam.
Ire uisere. In Phorm. Vultis ne eamus uisere? In Hecyra: Nostra illicò it uisere ad eam.
Ire ad aliquem. In Andr. Ad te ibam. Ibidem: Ibo ad eum. In Phorm. Quid ad me ibatis? In And. Itur ad me, id est, uenitur, impersonaliter.
Ire ad arma. In Famil. Posteaquam itum est ad arma.
Ire ad astra, est deum, seu celebrem fieri. Vergil. Maeste noua uirtute puer, sic itur ad astra.
Ire ad coenam. In Eunu. Eamus ergo ad coenam.
Ire ad coruos, male precantis, Adagium.
Ire ad matrem uirginis, pro uenire. In Adel. Quaeso ut una mecum ad matrem uirginis eas.
Ire ad sacculum. Plaut. Vel extra portam ire tergemnam ad sacculum licet. i. emendicare.
Ire ad sagam. In Oratio. Propter cuius periculum ad sagam issemus. i. ad ueneficam, praesagam.
Ire ad tonsorem. In Asin. Ad tonsorem ire dixit.
Ire antè, uel antè ire. In And. Id te oro, ut antè eamus, dum tempus datur. i. preoccupemus.
Ire cum onere, id est, onustum. In Amphit. Vix incedo inanis.

LATINI SERMONIS

inanis, ne ire posse cum onere existimes.
Ire in aliquem, est eius mores & uitam sectari. Aen.
9. de Nyso & Euryalo: Ibat in Euryalum.
Ire in aliquem, pro aduersari. Atticus: Equidem an-
tequam tuas legi literas, in hominem ire cupiebam.
Salust. Quantis animis ierit in L. Quintium, uidi-
sti, id est, quantus aduersus extiterit.
Ire in alia omnia, est contra sentire. In Famil. Fre-
quentes ierunt in alia omnia, id est, dissensere.
Ire in amplexus, Metamor. 11.
Ire in auras, disperire, euanescere, Aeneidos 3.
Ire in consilium, iudicare. In Oration. Cum his iudici-
bus de te in consilium iturum putasti.
Ire in malam crucem, est in exitium ire. In Astu. In
Ire in derisum. (crucem)
Ire in duplum. In Oration. Ut si iudicatum negaret,
in duplum iret. Ire in exemplum.
Ire in ius. Plin. Ne quis ad eam in ius iret. Terentius:
In ius eamus. Attic. In ius de sua re nunquam ijt.
Ire in lachrymas, Poeticum. Aeneid. 4. Ire iterum in
lachrymas.
Ire in matrimoniū. In Trin. Fieri non potest, ut eam
perpetiar ire in matrimonium sine dote.
Ire in neruum, est in uincula conijci. Terent. in Hecy.
In neruum potius ibit. i. omnes perferet cruciatus.
Ire in nomen alicuius: ut, Ire in nomen patris. Infantes
abeunt in nomina diuū. Ire in obliuionem.
Ire in otium. In Fam. In summum otium te ire arbitrabar.
Ire in opus alienum. In Mil. Stultitia magna, me ire
in opus alienum.
Ire in poenas, punire. Metam. 5. Ibinus in poenas.
Ire in possessionem. In Oration. Dicebat iste, nisi cum
multic-

OBSERVATIONES.

muliere decideretur, in possessionem se ire iussurum.
Ire in prouerbium.
Ire in malam rem. In Pcen. I in malam rem.
Ire in sententiam. Liuius: Omnes in eam sententiam
ierunt. In Famil. Perspiciebant enim in Hortensij
sententiam multis partibus plures ituros.
Ire in uiam. Eunuch. Haud conuenit una ire amicam
cum imperatore in uiam.
Ire in uigiliam. Plaut. Noctu in uigilia quando ibat
miles, tu tu ibas simul. Ire per deuia, est aberrare.
Ire per extensum funem, est rem difficilem prestare,
Prouerb.
Ire post deos alienos, frequens est in sacris literis.
Ire præ, præire. In And. I præ, sequar.
Ire sub umbras, pro mori, Poeticum.
Ire aduersè uel aduersum, est ire obuiam. In Adelp.
Neg seruulorum quisquam qui aduersum ierant.
Ire aliquò. Terent. Mane scio, isthuc ibam, id est, hoc
nunc uolebam dicere.
Ire hinc, discedere. In Amph. Mihi necesse est ire hinc.
Eò huc, uenio, in Amph.
Ire obuiam. In Amph. Ibo ego illi obuiam.
Ire prorsus. i. rectè, prospere. Att. Prorsus ibat res.
Ire quò. Terent. I tu hinc quò dignus es. In Aulu.
Nunc quò profectus sum, ibo. i. quò ire decreueram.
Ire quorsum. Ter. Nesciebam quorsum tu ires, id est,
quò tenderet oratio tua. Ire retrò, retrogredi.
Ire cum priori supino, motum notat.
Ire accersitum, alloquutum, calefactum, coenatum, co-
meatum, consultum malè aliquem, contemptum, con-
uentum, cubitū, datum operam amico, deambulatum,
depressum, desertum, dormitum, habitum honorem,
oblitum,

LATINI SERMONIS

oblitum, opitulatum, oppugnatum, pessum, prunsum, quæsitum, rogatum, salutatam deos, uenatum, uenum, &c.

Abire aliquid. In An. Mirabar hoc si sic abiret.

Abire consulatu, hoc officio defungi. Attic. Qua cū abiens consolatu sum domum reductus.

Abire contentum.

Abire deambulatum, in Heautont.

Abire domo. In Eunu. Suspicio aliquid domo abentem abstulisse.

Abire excusatum. Horatius: Multa quidem dixi, cur excusatus abirem.

Abire exulatū. In Mer. Si opprimit pater, quod dixit exulatū abijt salus. i. de salute mea actum est.

Abire honore, abdicari, Suetonius.

Abijt hora. In Eunu. Dum hæc dicit, abijt hora.

Abire indictus. Aeneid. 7. Nec carminibus nostris indictus abibis.

Abire magistratu. In Fam. Atq; abeunt magistratu, concionis habendæ potestate priuauit.

Abierunt menses decem, in Adelp.

Abire nauseam. Attic. Nausea iam planè abijt.

Abire periturus, uisurus, auditurus. Aeneid. 8. Periturus abis.

Abire pessum. Plaut. Ne pessum abeat, id est, perditum. In Truc. Abijt rete pessum. i. in fundum.

Abire pestilentiam. In Famil. De loco nunc quidem abijt pestilentia.

Abit sol. Merc. Sol abit, id est, aduesperascit.

Abi tu superior, id est, ascende, summo loco accumbe, in Sticho.

Abire tempus. In Oratio. Abijt illud tempus, muta-

OBSERVATIONES.

ta ratio est. In Famil. Illa mea abierunt.

Abire uiam suam. In Rud. Tu abi tacitus tuā uiam.

Abire urbe. In Merc. Si hac urbe abis.

Abire ab aliquo. In Capt. Abeo ab illis, postquam uideo me sic ludificari. In Aul. Abijt hinc a me.

Abire ab ædibus. In Men. Abi tu ab ædibus.

Abire ab iudicio. In Oratio. Nunquid causare, quæ ab iudicio abeas turpissimè uictus?

Abire ab iure. In Orati. De suis bonis ita dat ut ab iure non abeat, id est, ut contra ius non faciat.

Abire ab oculis. In Truc. Abite ab oculis, id est, uos hinc amolimini.

Abire ad aliquem. In Pœn. Tibe hanc abire ad te.

Abire ad legiones. i. in militiam, Plaut.

Abire ad mercatū. In Men. Cum patre ut abij olim Tarentum ad mercatum. (Adag.

Abire ad restim. Ter. Ad restim res abijt. i. perijt,

Abire de loco pestilentiam. Vide, abire pestilentiam.

Abire è conspectu. In Amph. Abin è conspectu meo?

Abire è medio, aberrare, uel mori. Teren. Ea mortem obijt, è medio abijt.

Abire è uita. In Philo. Cato autem sic abijt è uita.

Abire ex matrimonio, diuortii facere. In Mil. Quasi istius causa amoris ex hoc matrimonio abierim.

Abire in abusu. Res Christiana uulgo, abire in abusu.

Abire in angulū. In Adel. In angulum aliquo abeam.

Abire in barbariem. Ablatis literis Respub. in barbariem abibit.

Abire in brutum, imitari. Abire in consuetudinem.

Abire in malā crucē. Ter. Abi hinc in malā crucē.

Abire in malum cruciatum. In Aulul. Abi in malis cruciatum ab ædibus.

LATINI SERMONIS

Abire animum in uarios cursus dicimus, dum diuersa cogitat, Aeneid. 9.
Abire in diem. Ter. Præsens quod fuerat malum, in diem abijt.
Abire in faciem alicuius, est ipsius habitum induere. Metam. 11. Abire in feram, uerti.
Abire in flammam, incendio uel amore nimio perire. Metam. 1. Sic deus in flammam abijt, id est, amore captus est.
Abire rem in fumum & cinerem dicimus, cū perditæ cōsumitur. Huic res omnis in fumum & cinerem abijt.
Abire in monachum, in morem.
Abire in obliuionem. Commodum literarum iam ferè in obliuionem abijt.
Abire in malam pestem. Cic. Quin tu abis in malam pestem? Abire in præceps, pro perdi. Salu. Luxuria atq; inopia in præceps abierat.
Abire in malam rem.
Abire in sacrificum, reddi.
Abire in sumptū. Attic. In quos enim sumptus abeunt fructus prædiorum?
Abeunt uestes in uillos, id est, uertuntur. Metam. 1. In uillos abeunt uestes, in crura lacertos.
Abire in uirum, est uiri robur & animum inducere.
Abire in uirū doctum, est talē effici. Abire in usum.
Abire præ. In Amph. Abi præ Sofia, iā ego sequar.
Abire hinc. Ter. Malam rem hinc abis? In Rud. Sine me hinc abire. In Aul. Abijt hinc à me.
Abire inde. In Eunuch. Cū inde abeo, iam tum incepterat turba inter eos. Abire intrò. In Eunuch. Ego abeo intrò. Item: Abeamus intrò.
Abire isthoc. In Adel. Nimiū isthoc abisti.

Abire

OBSERVATIONES.

Abire longius. In Adel. Rogat frater, ne abeas longius.
Abire peregrè, est proficisci. (gius.)
Abire quò. In Heaut. Quò ego hinc abeam?
Abire absolutè. In Adel. Si pergis abiero.
ADire aliquem. Terent. Sed quid cessas hominem adire? Vergil. Nec quisquam ex agmine tanto Audet adire uirum.
Adire capitis periculū. In And. Capitis periculum adire, dum prosum tibi.
Adire discrimē. Plin. Ex periculo eius tantū discrimen adierūt, quantū ex salute gloriæ cōsequuntur.
Adire hereditatem. In Oratio. Cū ipse patris hereditatem non adisses, id est, hereditario iure non cepisses. Plin. Rogauit enim testamento, ut hereditatem suam adirem.
Adire manum alicui. In Poen. Eo pacto auaræ Veneri pulchrè adij manum. Interpretes exponit addidi. In Aul. Ita illis impuris omnibus adij manum.
Adire mortis periculum. In Oratio. Nullum periculum mortis adijt.
Adire periculum. In And. Satis pericli cepti adire. Plin. Literæ ipsæ omnesq; bonæ artes in uno homine summum periculum adire uidentur, id est, in summo periculo esse unius hominis causa.
Adire postulatū. In Eac. Cū patrē adeas postulatū.
Adire prior. In Phorm. Nunc prior adito tu.
Adire blâdis uerbis. In Pseu. Satiū est adire blandis uerbis.
Adire ad aliquē. In And. Adeon' ad eū? Liu. Scriba ad tribunos plebis adijt. In Orati. Hæredes aduenit ad Perrem.
Adire ad causas. In Oratio. Tunc primū nos ad

K causas

LATINI SERMONIS

causas priuatas & publicas adire coepimus.
Adire ad aedes, ad fores, ad lacu, &c. Plaut. Liuius.
Adire ad hominē. In Bacch. Nūc est mihi adeundi ad
 hominem tempus. In Men. Adibo ad hominem.
Aditum est ad libros Sibyllinos.
Adire ad mulierem, in Casin.
Adire ad pacionem, pacisci. In Aul. Vult, scio, me-
 cum adire ad pacionem.
Adire ad praetorem. In Oratio. Quum ad praetorem
 in ius adissentus.
Adire ad Rempub. Ibidem: Mentis eorum qui ad
 Rempub. adeunt, maximē perspicunt.
Adire de. In Heey. Adij te heri de filia.
Adire contra. i. obuia. In Bacch. Is est, adibo corā.
Adire huc. In Truc. Adibuc modō.
Adire recta. In Pseud. Adit ad me recta.
Adire uicissim. In Asin. Adi ad me uicissim.
 AMBIRE, circumdare. Vergil. Quae rapidus flammis
 ambit torrentibus amnis.
Ambire magistratum. Plau. Quasi magistratum sibi
 alteri ue ambiuerit, id est, cupiuerit.
Ambire palmam. Idem: Siue qui ambissent palmam hi-
 sterionibus.
Abire per aliquem. Ibidem: Siue qui ipse ambisset, si-
 ue per internumcium.
 ANTEIRE, praecedere. Terent. Id te oro, ut antea-
 mus, dum tempus datur. Anteire eruditione.
Anteire etate. In Philo. Qui hos etate anteibat.
Anteire gloria. Salust. Et cum omnes gloria antei-
 ret, omnibus charus erat.
Anteire intelligentia. In Orato. Qui intelligentia
 omnes anteibant.

Antei-

OBSERVATIONES.

Anteire patientia. Plaut. Sed Campas genus multū
 Syrorum iam anteit patientia.
Anteire sapientia. Teren. Incredibile est, quanto he-
 rum anteco sapientia.
Anteire uirtute. De Offic. Qui anteire ceteros uir-
 tute putantur. Vel sicut Plaut. Virtus omnibus re-
 bus anteit profectō.
 COIRE, nunc simul uenire, nunc rem ueniream exer-
 cere dicitur. Offic. 3. Ne coiret instituit.
Coire cicatricem, consolidari. In Amph. Ut primum
 coiuit cicatrix rufula sublurida.
Coire milites, pro congregari uel conuenire.
Coire societatem ad. Martianus: Qui societatem coi-
 erit ad obligationem innocentium.
Coire societatem cum aliquo. In Oratio. Utinam Cn.
 Pompeij cum Caesare societatem aut nunquam co-
 isses, aut nunquam decreuisses. Ibidem: Auaritiam
 praefers, qui societate coieris de municipijs cogna-
 tisq; fortunis cum alienissimo.
Coire de. Ibidem: Collegia quae coeant de hominum
 locupletissimorum bonis, praeda praesertim popula-
 ri, & spe largitionis oblata, id est, qui in abdito con-
 silia agitent de evertendis diuitum fortunis.
Coire in accusationem alicuius. Iustin. Poena legis
 Corneliae teneri iubentur, qui in accusationem inno-
 centum coierint.
Coire in foedera. Aened. 11. Coeant in foedera dex-
 tra Qua datur.
Coire in lites, consultare de causis agendis. Plinius:
 Quae stus est uenire aduocationes, uenire etia pra-
 uaricationes, in lites coiri. Coimus in porticum
 Liuiae, id est, uenimus simul.

¶ a Coire

LATINI SERMONIS

- Coire in Pyreo. In Eunuc. Fieri aliquot adolescentu-
li coimus in Pyreo.
Coire inter se. Cæsar: Reliqui coeunt inter se.
EXIRE, egredi. In Adel. Vt nequa exeat. Ibidem:
Exitum hunc nollem, id est, uellem non exiisse.
Exit animus etate. In Merc. Animus ephæbis etate
exijt.
Exire annum. In Phil. Quinto autem anno exeunte,
cum esset spes ex illo somnio, id est, uertente anno.
Exire ære alieno. In Orat. O hominem ridiculum, qui
se exire ære alieno putaret posse, cum uenderet ali-
ena, id est, debitis liberari.
Exire limen. Terent. Cum limen exirem.
Exire nomen. In Oratio. Cuius nomen exisset.
Exire sortem. Attic. Dum de consularibus mea pri-
ma fors exisset.
Exire ab aliquo. Terent. A me nescio quis exiit? Item:
Sed meum uirum abs te exire uideo, id est, ex tua,
mea domo.
Exire à patria. In Orationib.
Exire ad aliquem. In Bacch. Mane parumper, dum iã
ad te exeo.
Exire ad cœlum. In Georg. Exijt ad cœlum ramis
felicibus arbor.
Exire de finibus. Cæf. Ciuitati persuasit, ut de fini-
bus suis cum omnibus copijs exirent.
Exire de potestate, est mentis impotem fieri. In Tu-
scul. Iratos propriè dicimus exisse de potestate.
Exire de uita. De Offic. Quem fuit æquius ut prius
introieram in uitam, sic prius exire de uita.
Exire è finibus. Cæf. Conatur, ut è finib. suis exeant.
Exire è miserijs, id est, liberari. Cicer. Vt tandem è

tot

OBSERVATIONES

- tot miserijs atq; ærumnis exiremus.
Exire è patritijs. In Orat. Sed ut è patritijs exeat.
Exire è uita. In Philos. Aequo animo è uita, cum ea
non placeat, tanquam è teatro exeamus.
Exire ex urbe. In Amph. Exire ex urbe, priusquam
lucescat, uolo.
Exire in colonias. De Offic. In alias domos, tanquam
in colonias, exeunt.
Exire in diem. Plinius: In tertium diem probationes
exierunt, id est, dilatæ sunt.
Exire in fabulam. Quintil. Si historicus narret fabu-
lam eleganter, exit in fabellam. i. efficitur fabula.
Exire in mediũ. Plaut. Vtriq; imperatores in medium
exierunt.
Exire in rigorem, id est, fit uel efficitur rigor. Plin.
libro 7. Exit hic animi tenor aliquando in rigorem
quendam toruit atemq; naturæ duram.
Exire in solitudinem. De Offic. Exisse in solitudinem,
atq; ibi sedentem diu secum multumq; dubitasse.
Exire in uulgus. Sueton. Quod ante paucos dies exie-
rat in uulgus.
Exire foras. In Casin. Exitur foras.
INIRE adolescentiam, id est, incipere. In Orationib.
Qui me ad defendendos homines ab ineunte adole-
scentia dedissem. De Senect. Studia sunt ineuntis
adolescentiæ. Capitur intransitiuè, ubi tempus de-
terminat. Inire amicitiam.
Inire annum. Hutten. Hoc nouo ineunte anno.
Inire bellum. In Truc. Quanquam hic horridus citus
bellum irit.
Inire beneficium uerbis. In And. Vt beneficium uer-
bis initum dudum, nunc re comprobet.

V 5

Inire

LATINI SERMONIS

Inire benevolentiam.
Inire castra alicuius. i. ingredi. In Orat. Ne quis suorum civium castra imperatorum pop. Rom. iniret.
Inire certamen, congrredi cum aliquo. In Philof. Sed ne magnum et difficile certamen initur.
Inire consilium. Livijs: Consilia inire cum genero coepit. Cæs. Vna cum Ambiorige consilium inierat. In Oratio. Inita sunt in hac ciuitate consilia, iudices, urbis delendæ. Item: Quod facile fuisset, nisi intra parietes meos de mea pernicie consilia inirentur.
Inire consulatum. Livijs: Consulatum ineunt.
Inire conuiuium. In Oratio. Quo cum inire conuiuium nemo unquam, nisi turpis impurusq;, uoluisset. Item: Conuiuia cum patre non inibat, id est, pater eum mensa non communicabat.
Inire domum, ingredi. In Casin. Videbo id, priusquam ineam domum. In Oratio. Tu illius domum inire, tu uetus hospitium renouare uoluisti.
Inire epulas. In Philo. Sequebantur epulae, quas inibat parentes coronati.
Inire equam. uide, inire matrem.
Inire ætatem. In Orat. Illud tenebrosissimum tempus ineuntis ætatis tuæ latere patiar. Item: Quibus ille studijs ab ineunte ætate se imbuerat. De Amic. Si quid ineunte ætate uenandi, aut pile studiosi fuerint. Inire foedus.
Inire te unquam febris, id est, accessit, Plautus.
Inire gratiam alicuius, mereri gratiam. In Adelpb. Ego lepidus in eo gratiam. In Fleaut. Caue ne falsam gratiam studeas inire.
Inire gratiam ab aliquo. In Cistel. Et eò à me maximam inistis gratiam. In Eunū. Ab eo gratiam hanc, quam

OBSERVATIONES.

quam uideo uelle, inibo. Cæs. Qui se suam à Cæsare gratiam inuituros putarent.
Inire honorem, pro suscipere. Inito honore instituit, ut, &c.
Inire Ianuarium. In Famil. Ianuario ineunte, ut constituisti, cura ut Romæ sis.
Inire inducias. Plin. Ac ne inducias quidē, nisi æquis conditionibus, inibant. Inire lucem.
Inire magistratum, est magistratum auspiciari. Att. Qui magistratum simul cum lege Cælia inijt.
Inire matrem, dicitur cum à brutis generationi opera datur. Cato: Et coëgisset matrem inire. Plin. Astini, qui equas ineant, optimi legendi sunt.
Inire mensem: uide, inire Ianuarium.
Inire numerum, numerare. Liu. Numerus interfectorum haud facile iniri potuit. Cæs. Numerusq; inibat. Inire pacem. (inire pastum.
Inire pastum. In Persa: Emitte sodes, ne enecet fames, inire periculum, adire. In Philo. Cum periculo præliorum iniret audacius.
Inire prælium. Salust. Forti atq; parato animo sitis, prælium cum inibitis.
Inire pueritiã. Cic. in Fam. Ab ineunte pueritia tua.
Inire pugnam. Liu. Tentata uerius pugna, q̄ inita est.
Inire rationem, consilium, capere. Att. Sed tamen ratio ædificandi initur. Cæs. Cui rei ferretur auxilium, uix ratio iniri posset, id est, deliberari. Terentius: Ratio de integro ineunda est mihi.
Inire rationem, computare. Cato: Rationem inire oportet operarum dierum.
Inire sacerdotiũ. In Oratio. Huic nouo pontifici primã hanc post sacerdotiũ initum religionẽ instituẽti.

LATINI SERMONIS

Inire societatem cum aliquo. In Orat. Parum uideatur omnium facinorum sibi cum Dolabella societatem initam confiteri.

Inire somnum. Aeclyg. 1. Sæpè leui somnum suadebit inire susurro.

Inire suffragium, est ire in suffragia. In Oratio. Contra in se se suffragium confiteatur.

Inire rectoria, ingredi. Plin. in Paneg. Non tibi moris tue inire rectoria, nisi cõmilitonũ antè intrasses. Inire thalamum eundem, concumbere, condormire, Metamorph. 10.

Inire uaccam: uide, inire matrem.

Ineunte uere, Cic. de Senect.

Inire uigiliam secundam, tertiam, incipere. Cæsar: Secunda inita cum soluisset uigilia, silentio exercitum eduxit, id est, incepta.

Inire urbẽ, ingredi. Liu. Ut ouas sine militibus urbem intret. Idẽ: Triũphantes cũ exercitu urbẽ inierunt.

Inire cum ratione aliquid, aestimare. In Phorm. Hæc cum ratione in eas, quam sint suauia, & q̃ cara sint.

INTERRIRE, funditus perire. In Hecyra: Interij.

Interire beneficium. Plaut. Malo si beneficias, id beneficium interit.

Interire datum. Attic. Cumq̃, in quod dabitur, non esset interiturum.

Interire leges. In Orat. Sine interitu legũ reliquarũ.

Interire literas. Attic. Res digna literis nostris, sed non committendæ eiusmodi periculo, ut aut interire, aut aperiri, aut intercipi possint.

Interire ordines. Salust. Cuius in urbem reditu, decus atq; ordines omnes interierunt.

Interire usum rei. Cæs. Suorum tormentorum usum inter-

OBSERVATIONES.

interire, id est, tormenta nulli usui esse.

Interire in nihilum. In Tribil. Eoq; etiam interire, non in nihilum, sed in suas partes.

Interire sine dolore. Attic. Ut posse uideremur sine dolore interire.

INTRARE ædem. Sueton. Aedem Serapidis, submotis omnibus, solus intrasset.

Intrare fissuram. Cato: Quia fissuram intrat.

Intrare in ædem, Cic. Sic Capitolium intrare.

Intrare in familiaritatem. Si quem es nactus, qui in tuam familiaritatem penitus intrarit, id est, quo familiarissimè utaris.

Intrare in insidias. Cæsar: Primæq; turmæ in insidias intrauissent.

INTROIRE. In And. Ut hinc te iussi introire. In Famil. Introierat enim urbem.

Introire ad. In Hecy. Exeuntem aut introeuntem ad amicam.

Introire in domum alienam. In Mil. Ne ille mox ureatur introire in alienam domum.

Introire in ædes. In Amph. Introire in alienã domum.

Introire in ædes. In Amphit. Introire in ædes nunquam licitum est.

Introire in uitam, nasci. De Amicit. Ut prius introieram in uitam.

PENETRARE pedem intra. In Men. Neq; huc unquam, postquã sum natus, intra portam penetrãui pedem.

Penetrare se aliquod. In Tru. Ne penetrarem me usquam.

Penetrare se ad aliquem. Ibidem: Quin potius me ad plures penetraui. i. cum pluribus uersatus sum.

Penetrare se ex ædibus, exire. Ibidem: Quò illic ho-

LATINI SERMONIS

uo se penetravit ex edibus. Alij non legunt ex.
 Penetrare se in fugam, fugere. In Amphit. Perduel-
 les penetravit se in fugam.
 Penetrare se intra. Plaut. Eaꝑ intra pectus se pene-
 travit potio.
 Penetrare ad deos. In Orat. Proximè ad deos accessit
 Clodius propius q̄ tum, cum ad ipsos penetrarat.
 Penetrare sub terras. In Oration. Non longè à Syra-
 cufis penetrasse sub terras.
 OBIRE, propriè est circumire.
 Obire Aegyptum. De Off. Et obieris legatus Aegy-
 pti, Syriam, Asiam, Græciam. i. legatus his in locis
 Obire annum petitionis sue. In Famil. (fuertis.
 Quum Reipub. darent operam, annum petitionis sue
 non obierunt, id est, non petierunt.
 Obire Asiam. In Oration. Asiam istam refertam &
 eandem delicatam sic obijt, ut in ea neq; avaritiæ,
 neq; luxuriæ uestigium reliquerit.
 Obire bella, administrare. Liu. Duo Consules obire
 tot simul bella nequirent.
 Obire ciuitates. In Orationib. Nolite expectare, dum
 omnes obeam oratione mea ciuitates. i. recenseam.
 Obire coenas. Att. Quas cum coenas & facere & obi-
 re scripsit ad me Sestus, id est, adire.
 Obire comitia, magistratum eligere. Plin. Comitua
 Consulium obibat ipse.
 Obire consilium. Salust. Vel exiguam moram ipsius
 curiæ consilij obeundis, id est, exequendis.
 Obire cupiditatem. Idem: Flagrauit ad cupiditatem
 huiusmodi scelerati facinoris obeundam.
 Obire diem, mori. In Aul. Nam item obijt diem.
 Obire diem auctiois. Att. Et tamen obire auctiois
 diem

OBSERVATIONES.

diem poterunt, id est, presentes esse tali die.
 Obire diem destinatum, id est, præsto esse ad præfinitum
 diem. Sueton. Adjicit Crassum diem cædi desti-
 natum non obijisse.
 Obire diem edicti, In Orat. Diem edicti obire negle-
 xit, id est, adesse. Obire diem supremum.
 Obire diem suum. In Cistel. Ea diem suum obijt.
 Obire domos aliquorum. In Orat. Quò facilius & no-
 stras obire domos, & ipse à suis coli posset.
 Obire fundos.
 Obire hereditates, aucupari. In Oration. Heredita-
 tum obeundarum causa.
 Obire iudicia. In Orat. Iudicia priuata magnarum
 rerum obire.
 Obire legationem, legatum agere. In Philos. In lega-
 tione illa nobili, quam ante censuram obijt.
 Obire legatum aliquo: uide, obire Aegyptum.
 Obire libidines. Salust. Versatam semper in obeundis
 libidinibus.
 Obire locum facinoris, est accommodatum ad facinus
 patrandum deligere. In Oration. Quam, nisi obire fa-
 cinoris locum tempusq; uoluisset, nunq̄ reliquisset.
 Obire mortem. In And. Is obijt mortem.
 Obire morte. Sueton. Morte obijt repentina.
 Obire noctes. In Truc. Obeunt tres noctes. i. transcunt.
 Obire munia. Liu. Haud grauatè munia obeundo.
 Obire munus, administrare. De Offic. Illud munus so-
 litus esse obire.
 Obire munus consulis. Plin. Audimus quidem te omne
 munus consulis obijisse.
 Obire munus uigiliarum. Linius: Munus uigiliarum
 obibant.

Obire

LATINI SERMONIS

Obire oculos, uidere. Plin. Quum immensum exercitum oculis obisset.
 Obire officia. Idem: Ille quoq; quod honestū fuit, obijt officia, gessit magistratus.
 Obire omnia per se. Cæs. Omnia per se obire, & quid quoquo loco faciendum esset, prouidere non posset.
 Obire pellis aliquem. Vergil. Quem fulua leonis Pellis obit totum, id est, tegit, circumdat.
 Obire prouinciam, circuire. In Oration. Tum putant obeundam esse maximè prouinciam, quum in arcibus frumenta sunt.
 Obire regiones. Ibidem: Cum tantas regiones Barbarorum pedibus obijt?
 Obire rem priuatam. In Oratio. Ut neq; priuatam rem maritimam, neq; publicam iam obire possemus.
 Obire sacra. Liu. Quamquam ipse plurima sacra obibat, id est, circuibat.
 Obire Siciliam. In Oratio. Ego Siciliam totam quinquaginta diebus sic obijt, id est, lustraui.
 Obire solem, occidere. De Offic. In reliquis orientis aut obeuntis solis partibus.
 Obire terras, circuire. Vergil. Magnas obeuntia terras Tot maria intraui.
 Obire tempus facinoris: uide, obire locum facinoris.
 Obire uadimonium, est ad diem se sistere. In Oration. Vadimonium mihi non obijt quidam socius & affinis meus.
 Obire uillas alicuius. In Fam. Ut nostras uillas obire, & mecum simul lecticula concursare possis.
 Obire per se omnia: uide, obire omnia.
 Obire absolutè, mori. In Epid. Malo cruciatu ut pereas, atq; obeas cito.

PERI.

OBSERVATIONES.

PER Ire, perdi. Plaut. In Truc. Illis perit, quicquid datur. In Aul. Quando quod facias perit.
 Perire ædes. In Mostel. Non uideo mihi sarcire posse ædes meas, qui cum fundamento perierint.
 Perire amore. Plaut. Et ego nunc amore pereoo.
 Perire animo. In Rud. Perijt animo.
 Perire dotem. In Adel. Quæ secunda ei dos erat, perijt, id est, uirginitatem amisit.
 Perire fame. In Pœn. Ne & ipsi sitiānt, & pueri pereant fame.
 Perire fidem. Vide, Perire rem.
 Perire minas pro aliquo. In Adel. Tua arte uiginti minæ pro psalteria perire, id est, amissæ sunt.
 Perire mulierem, amare. In Trucul. Tres unam pereunt adolescentes mulierem.
 Perire munus. In Eunū. Hoc peribit munus.
 Perire oleum, operam. Attic. Ne operæ & oleum philologiae nostræ perierit.
 Perire pecuniam. In Oratio. Tantam pecuniam Po. Rom. tam breui tempore perire potuisse?
 Perire prudentē. In Eunū. Prudens, sciens, uiuus, uidentisq; pereoo, nec quid agam scio.
 Perire pudorem. In Bacc. Ego illum perijisse dico, cui quidem perijt pudor.
 Perire rem. In Trucu. Ipsius perit & res & fides.
 Perire socios. Att. Ac socios perire nō sinas, id est, opprimi.
 Perire tanti. Plin. lib. 7. Tu qui te deum credis, aliquo successu tumens, tantum perire potuisti?
 Perire tempus. Plin. Omne perit tempus, quod honestis studijs non impertitur.
 Perire ab aīo, ab re. Plaut. Si iratum scortū forte est amatori

LATINI SERMONIS

amatori suo, bis perijt amator, ab re atq; ab a^o si.
 Perire è patria. Idè: Peristi è patria tua. (mul.)
 Perire in perpetuum modum. Plaut. Ego perij planè
 in perpetuum modum.
 Perire efflicim, perditè amare. Plautus. Earum hic
 alter am efflicim perit.
 Perire funditus. In And. Quod si fit, pereò funditus.
 Perire absoiutè, pro mori. In Eun. Et qua in die par-
 ua perijisset soror. Plaut. Iam pridem perieramus.
 PERitare. In Capt. Qui per uirtutem peritat, non
 interit.
 DEperire, miserè amare. In Curc. Ea me deperit.
 Deperire amore. In Cistel. Is amore miserè hanc de-
 perit mulierculam.
 Deperire consilium. In Mil. Redeo nunc ad te, consi-
 lium quasi hunc depereat.
 Deperire meretricem. Ibidem: Meretricem ingenuam
 deperibat mutuo.
 Deperire schedam. Atti. Ut scheda ne qua depereat,
 id est, amittatur.
 Deperire efflicim. In Amp. Hic te efflicim deperit.
 Deperire miserè: uide, Deperire amore.
 DISperire, mori. In Adelpb & Heauton. Disperij.
 Marcial. Disperiam si tu Piladi præstare materillè
 Dignus es, aut porcos pascere Pirithoi.
 PRæire, anterre: pedum est. In Andr. I præ se-
 quar.
 Præire alicui. Phi. Te rogo, ut mihi præire digneris.
 Præire iudici. Ascon. Suadebat atq; etiam præibat
 iudicibus.
 Præire uerbis, conceptis uerbis iurare. In Sticho:
 Præi uerbis quod uis .i. mōstra quid iurare debeam.
 Præire

OBSERVATIONES.

Præire uoce alicui. In Oration. Ut uobis uoce præ-
 rent, quid iudicaretis, id est, prædicerent.
 PRæterire, ultra destinatum iter progredi.
 Præterire etatem. In Phor. Nam tua præterierus
 iam ad ducendum atas.
 Præterire aliquem, transire. In Anlu. Iam buc non
 ausim præterire, quin consistā & colloquar. In Ora-
 tio. Fratriq; filium præterijt, id est, posthabuit.
 Præterire aliquid aliquem. In Hec. Antemerè quic-
 quam Parmenonem prætereat? In Oratio. Neminem
 uestrum præterit, id est, fugit.
 Præterire annum. In Famil. Hoc sic præterito anno.
 Præterire diem. In Phormi. Iam ne ea præterijt? In
 Eunuch. Sine biduum hoc prætereat.
 Præterire malum, euadere. In Hecy. Nescis quid ma-
 li præterieris, qui nunquam es ingressus mare.
 Præterire negligentia aliquid. In prolo. Adel. Quis
 præteritus negligentia est.
 Præterire officium. In Fam. Nullum enim in te offi-
 cium, ne minimum quidem sine maxima culpa uide-
 or posse præterire.
 Præterire platea recta. In Adel. Præterito hac re-
 cta platea sursum.
 Præterire scelus. In Famil. Nihil Antonium scela-
 ris, nihil crudelitatis præteriturum fuisse.
 Præterire silentio aliquid. In Famil. Quod silentio
 posset præteriri.
 Præterire tempus. In Eunu. Locus, tempus constitu-
 tum est, præterijt tempus.
 Præterire uillam. Ibidem: Dum hæc reputo, præterij
 imprudens uillā, id est, prætergressus sum. Ibidem:
 Villam prætereosciens, id est, relinquo.
 Præter

LATINI SERMONIS

Præterire per vias. In Merc. *Vt sint qui prætereant per vias.*

Præterire in petitionibus dicebatur is, qui repulsam tulisset. In Oratio. Sed Po. a quo es præteritus in culpa est.

Prodire, feras ire. In Adelpb. *Prodit nescio quis.*

Prodire cum accusatio. In Eunu. *Nunc id prodeo.*

Prodire ad aliquem. In Casin. *Atq; illi ad me prodeunt.*

Prodire ad coelum. Verg. *Ad coelum prodit ramis felicibus arbor, aliàs: Exijt ad coelum.*

Prodire ex. In Rud. *Ex urbe ad mare huc prodimus.*

Prodire extra modum. De Offic. *Ne extra modum sumptu & magnificentia prodeas.*

Prodire in conspectum. In Bacch. *Pudet prodire me ad te in conspectum patris.* In Mostel. *Illum prodire pudet in conspectum tuum.*

Prodire in conspectum alicui. In Phor. *Nequemibi in conspectum prodit.*

Prodire in funus. In And. *Ego quoq; eius causa in funus prodeo.*

Prodire in lucem. In Orat. *Eloquentia quam ea serò prodierit in lucem.* *Prodire in medium.*

Prodire in publicum. Attic. *Scio equidem te in publicum non prodire.*

Prodire obuiam alicui. In Fam. *An ego tibi obuiam non prodirem?*

Redire, progredi aut accedere. Horat. *Est quodam prodire tenus, si non datur ultra.*

Redire animum alicui. In Hecyra. *Is hoc uerbo animum mihi redijt.*

Redire animo, meminisse. Plin. *Tantum redit animo ille latus clauus in penatibus meis sumptus.*

Redire

OBSERVATIONES.

Redire bona ad aliquem. In And. *Eius morte ea ad me redierunt bona.*

Redire domum. Att. *Atq; hæc de rebus forensibus: redeamus domum, id est, ad res familiares.*

Redire hæreditatem ad aliquem. In Hecy. *Ad hos redibat lege hæreditas.*

Redire incommoditatem. In And. *Incommoditas deniq; huc omnis redit, id est, in hoc est.*

Redire obsonatu. Plau. *Redit eccum tandem obsonatu eius adiutor, Vetus est loquutio.*

Redire pedibus. In Men. *Redeundum est mihi pedibus in Epidamnium.*

Redire rem. Ter. *Ad eon' rem redisse?*

Redire è foro. In Aulu. *Curata fac sint, quum è foro redeam domum.*

Redire ad aliquem. In Heaut. *Quid si redeo ad illos, qui aiunt, &c.*

Redire ad aliquem aliquid. In Adel. *Iam enumerasti quod ad te rediturum putas? i. quid tibi debeat.*

Redire ad aliquem summam rerum. Terent. *Ad te summa solum Phormio rerum redit, id est, attinet, tua tota rei cura est.*

Redire ad aliquid. Attic. *Nunc redeo ad ea que mihi, & c. id est, uenio.*

Redire ad animum secum uoluere.

Redire ad ingenium. In Adelpb. *Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit, id est, naturam.*

Redire ad institutum. In Orat. *Sed iam si placet, ad instituta redeamus.*

Redire ad integrum. In Eunu. *Imo scis potius, quam quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio, id est, quam ego hoc ipsum repetam.*

X

Redire

LATINI SERMONIS

Redire ad lanam. In Heaut. Ad lanam redit, id est, ad colum suam.
 Redire ad mentem, recordari.
 Redire ad pauca. Terent. Ut ad pauca redeam.
 Redire ad planitiem. Cæs. Paulatim ad planitiem redibat, id est, planum fiebat.
 Redire ad præcedentia. De Amicit. Quamobrem ad illam primam redeamus, eamq; ipsam concludamus.
 Redire ad rastros, ad paupertatem redigi. In Heaut. Mibi ille cuerè ad rastros redijt.
 Redire ad rem, uulgo, ad propositum. In Heaut. Ad rem redi. In Orat. Sed ut ad rem redeam. In Famil. Ad rem redeamus.
 Redire ad rem suam. Attic. Ut ad rē meam redeam.
 Redire ad restim. i. ad summā inopiam. In Phor. Opera tua ad restim mihi quidem res redijt planissimè.
 Redire ad se, respiscere. In And. Sine ad me ut redeam. In Adel. Ad te redi.
 Redire ad tempus. Att. Ut puteolos excurrere possem, & ad tempus redire. (pit.
 Redire ad uomitū, est fœda repetere, Prouerbiū factum.
 Redire in amicitiam pristinam, reconciliatum esse.
 Redire in concordiam. In Amph. Iam uos redistis in concordiam?
 Redire in decus, in florem, Metamorpb. 7.
 Redire in gratiā, reconciliari. In Fam. Ut cū Crusso redeā in gratiā. In Phor. Redeant sanè in gratiam.
 Redire in locum. In Heaut. In eum iam res redijt locū, ut si necesse, &c. Item in Adelp.
 Redire in memoriam, recordari. In Phor. Redi mecum in memoriam.
 Redire in metum. Plin. Vereor ne post gratulationem

OBSERVATIONES.

nem quoque in metum redeas. (num.
 Redire in regnum. In Fam. Ptolomæus redeat in regnum.
 Redire in semitam. In Cast. In rectam redij semitam.
 Redire in statum pristinum. Cæs. Ut non solum in pristinum statum redijissent.
 Redire in uiam. In And. Ut redeat iam in uiam.
 Redire acturum, in Pseud.
 Redire buc: uide, Redire in commoditatem.
 Redire illuc. In Adel. Illuc quæso redi, quò coepisti.
 Redire inde. Ter. Redeo inde iratus, atq; agrè ferredire rursum. In Eunu. Redeo rursum. In (rens. Amph. Redeunt rursum in gratiam.
 Reditur imperonale. In Rud. Ad arbitriū reditur.
 Subire carnificinam. In Phil. Quamuis carnificinā prius subierint, id est, pati possint.
 Subit cogitatio animum. Liui. Curtius. Florum cogitatio subibat animum.
 Subijt cogitationi nostræ nunquam, idem.
 Subire contumelias. In Orat. Nefarius lididinū contumelias turpitudinesq; subierunt, id est, passi sunt.
 Subire crimen. In Philos. Ne quid inuidiæ subeat, aut criminis, id est, acquirat.
 Subire cruciatū. De Offi. Qui retinēdi officij causa cruciatum subierit uoluntarium, id est, adierit.
 Subire crudelitatem. In Ora. Tibi aut q̄ uirtute animi cōstantiaq; tua ciuile ferri subeūda fuit crudelitas.
 Subire curam, suscipere. Plin. Quis enim curæ tuæ molem sponte subeat.
 Subire defensionem. Idem: Cuius nunc mihi subeunda defensio est.
 Subire dimicationē. Att. Si qua dimicatio subeunda erit. i. suscipienda. Subire discrimen, adire. Offic. 7.

LATINI SERMONIS

Subire domum, ingredi.
 Subire herbas, succrescere. Ver. Neu subeant herbae.
 Subire infamiam, inimicitias. Att. Qui mihi aut inimicitias putet periculosas subeundas fuisse, aut infamiam sempiternam, id est, suscipiendas.
 Subire inuidiam. In Oratio. Poteris ne eius orationis subire inuidiam? id est, pati. Vbi Ascon. omittit inuidiam.
 Subire iudicium. In Orat. Quo etiam grauius iudiciū in dicendo subimus.
 Subire laborē. Attic. Istos labores, quos nūc in naufragijs nostris suscipis, non subijisses. i. passus esses.
 Subijt animum memoria, Curtius.
 Subit miseratio me. Plin. Quod me recordantem fragilitatis humanæ miseratio subit.
 Subire morbos, succedere. In Georg. Optima quæq; di es miseris mortalibus æui Prima fugit, subeunt morbi, tristisq; senectus.
 Subire mucronem, supponere. Aeneid. 10. Aeneas subijt mucronem.
 Subire munus, officium, onus, uel oneri. Vergilius: Ipse subibo oneri.
 Subire notam turpitudinis, in Orat.
 Subire offensas, pati. Plin. Sed oportet me non modo offensas uerū etiam similtates pro fratris tui filijs tam æquo animo subire, quā parentes pro suis,
 Subire orationem, respondere, resistere. In Philo. Poteris ne orationem eius subire?
 Subire periculum. In Oratio. Cuius prædia subierūt pericula.
 Subire poenam. In Oration. Pœnam multo maiorem grauioremq; subierunt, id est, passi sunt.

Subit

OBSERVATIONES.

Subit poenitentia aliquem. Curtius: Sera poenitentia subit regem.
 Subire ponderi. Ascon. Et magno ponderi subire illud exponens.
 Subire portum aut portu, ingredi. Aeneid. 3. Portusq; subimus Chaonios. Vel portu Chaonio.
 Subire potentiam. In Fam. Cuius si essemus & auctoritatem & consilium sequuti, togati potius potentiam, quā armati uictoriam subissemus.
 Subire procellas. In Oration. Et quidem cæteras tempestates & procellas in illis duntaxat fluctibus concionum semper putauī Miloni subeundas.
 Subire prouinciam, suscipere.
 Subit recordatio, quot dies quā frigidis rebus absumpsi, Plinius.
 Subire sermonem. Attic. Minus sermonis subijsem.
 Subire similtates, dictum apud Subire offensas.
 Subire eandem sortem.
 Subire in tectum, ingredi. Aen. 3. Tectumq; subimus.
 Subire tempestates. In Oration. Cui uideo maximas Reipub. tempestates esse subeundas, id est, adeundas. uide, Subire procellas.
 Subire turpitudines: quære, Subire contumelias.
 Subijt regem uerecundia, Curtius libro 5.
 Subire uictoriam: uide, Subire potentiam.
 Subire uituperationem. Attic. Se libenter uituperationem subire.
 Subire usum. In Oration. Subeundus usus omnium, & periclitandæ uires ingenij. i. assuescendum omnibus.
 Subire in cælum, extolli. Plin. Nec leuitatis in pluuia aqua argumentum est, subijisse eam in cælum, quum etiam lapides subijisse appareat.

X 5

Subire

LATINI SERMONIS

Subire in locum, succedere. Varro: In quarum locum subierunt impietas, perfidia, impudicitia.

Subire in acumen styli. In Orato. Omnesq; sententiae uerbaq; omnia, quae sunt cuiusq; generis maximeq; illustria, sub acumen styli subeant & succedant necesse est, id est, subueniant.

Subire cum infinitiuo. Plin. lib. 30. Subit antiquitatem mirari.

TRANSIRE aliquem, Plautinum est, nobis non imitandum in hoc significato. In Stich: Ego per hortum amicam transibo meam. Casum enim patientis non admittit.

Transire aliquid, omittere. Plinius: Alij transeunt quaedam. Idem: Plura transire.

Transire finem. De Offic. Hi sine dubio & finem & modum transeunt.

Transire fines uerecundiae, pudicitiae, coniugij, iustitiae, Salust. Item in Famil. Qui semel uerecundiae fines transierit.

Transire flumen. In Bacch. Rapidus fluuius est hic, non hac temere transiri potest.

Transire Formias. Atticus: Domitij filius transijt Formias s. Idus, currens ad matrem Neapolim.

Transijt mensis, id est, abiit, in Cure.

Transire modum. In Phil. Transisse modum uidetur.

Transco Neronem, id est, taceo, Plinius.

Transire silentio, idem, Quintilianus.

Transire uitam silentio, transigere. Salust. Ne uitam silentio transeant.

Transire ad aliquem. In Stich. Ad te continuo transeo. In Heaut. Transeundū est nunc tibi ad Menedemum.

Transire ad forum. In Phor. Sed transi sodes ad forū. Transi-

OBSERVATIONES.

Transire ad hostes. Sal. Cum duabus turmis Thracū, & paucis gregarijs militibus transire ad regem.

Transire cum. In Fam. Et Fabium tuum transisse cum cohortibus.

Transire huc ad. In Cusin. Ego huc transeo in proximum ad meam uiciniam.

Transiri passiuē. Cæs. Isq; nonnullis locis uado transtetur. Att. Sed lege Iulia transita, id est, spreta.

VENIO cum Venundo, adiunximus compositis uerbi VENIRE comes. (Dare.

Venire commodum. Salust. Maiusq; comodum ex otio meo, quam ex aliorum negotijs Reipub. uenturum.

Venire currens, curru.

Venire diem debitorum. Atticus: Alios non soluere, aliorum diem nondum uenisse.

Venire diem legi. Idem: Venit legi dies.

Venire diem rogationis. Att. Quum dies uenisset rogationis ex S. C. ferende, &c.

Venire disidium, distractionem. Plautus: Harum mihi uoluptatum omnium, atq; itidem tibi distractio, disidium, uastities uenit.

Venire diuitias ad aliquem. In Orationib. Vter potius Sex. Roscium occiderit: is, ad quem morte eius diuitiae uenerint, an is, ad quem mendicitas?

Venire emolumentum, idem quod uenire commodum.

Venire eques, equo. Venire famam.

Venire hereditatem. In Orato. Eripis hereditatem, quae uenerat a propinquo, uenerat testamento, uenerat legibus.

Venire ignauia alicui. Plaut. Oppidoq; uenit ignauia.

Venire incommodum: contrarium est huic, uenire comodum.

LATINI SERMONIS

Venire legibus aliquid: uide, uenire hæreditatem.
Venire literas alicui. In Famil. Dum mihi à te literæ ueniant, in Italia morabor.
Venire mendicitatem: uide, uenire diuitias.
Venire moerorem. In Oration. Ad quem summus moeror morte sua uenibat.
Venire morbum. Plautus: Et illic isti, qui insputatur, morbum interdum uenit.
Venire nauis, nauigio. Metamor. 5. Veni nec puppe per undas, Nec pede per terras.
Venire nocte. Att. Media nocte cum magna manu in campum uenit. Venire pede, uenire pedes.
Venire plagam. In Philo. Venitq; plaga uehementior.
Venire poenam. Ouid. Quæ uenit indignè poena, dolenda uenit. Sic, Venit res intelligenda, interpretada.
Venire rumorem. Attic. Crebri & non belli de eo rumores, sed susurrationses duntaxat ueniunt.
Venire subsidio. Cæs. Neq; subsidio ueniri.
Venire susurrationses. Venire rumorem.
Venire testamento: uide, uenire hæreditatem.
Venire uasitatem: uide, uenire disidium.
Venire uector, uenire uehiculo.
Venire uisitare, uenire precario.
Venire uictoriam ad aliquem. In Fam. Miserius nihil q̄ ipsa uictoria, quæ etiam si ad meliorem uenit, &c.
Venire uitium in homines, pecora, uolucres, est infici.
Venire uitium in aquam, ceruisiam, uinum, corrumpi.
Venire uolans. Aen. 6. Ipsa sub ora uiri uenere uolans.
Venit uox ad aures. In Rud. Muliebris (res. uox mihi ad aures uenit.
Venire usu, est plerunq; contingere. Attic. Nunc uenit idem usu mihi, quod tu tibi scribis.

Veni-

OBSERVATIONES.

Venire usui, pro commodo.
Venire usum. In Heaut. Si usus ueniat.
Venire ab. In Amphib. Venere huc ab exercitu.
Venire ad accusationem, id est, ad accusandum. Att. Vereor ne serius ad accusationem ueniat.
Venire ad aliquem. In Persa: Veniam ad te comessatum.
Venire ad aliquid. In Persa: Nunc ad illud uenies, quod refert tua.
Venire ad annos. Attic. Nescio quid intersit, utrum illuc nunc ueniam, an ad decem annos, id est, ab hinc decem annos.
Venire ad aures: uide, uenit uox.
Venire ad colloquium. Cæsar: se altera die ad colloquium uenturum.
Venire ad conditiones alicuius. In Oration. Scitote Q. Lollium coactum ad Appronij leges conditionesq; uenire.
Venire ad deformitatem. In Orato. Ne mala consuetudine ad aliquam deformitatem prauitatemq; ueniamus, id est, ne incidamus in deformitatem.
Venire ad epistolam. Attic. Venio nunc longo intervallo ad quandam epistolam.
Venire ad heredem. In Orat. Res ad heredem uenit.
Venire ad iudices. Ibidem: Quanto periculo uenturi sumus ad eos iudices.
Venire ad leges alicuius: uide, uenire ad conditiones.
Venire ad locum. Offic. 1. Quum ad locum uenisset.
Venire ad maiora. In Orat. Ut aliquando ad maiora ueniamus.
Venire ad manus. In Orat. Res ad manus pugnantq; ueniebat, id est, pugnabatur.
Venire ad nihilum. In Philoso. Breuiq; tempore ad nihilum

LATINI SERMONIS

- nihilum uentura sit.
Venire ad nomen, id est, uocationem, aut ob causam.
Metamor. 3. Ad nomen uenere Iouis.
Venire ad opinionem. In Philo. Equidem mirari satis non possum, unde ad istas opiniones uester illi princeps uenerit. i. quibus hoc sibi rationib. persuaserit.
Venire ad pactionem. Att. Nec res uenit ad pactionem, id est, non conueniunt aduersarij.
Venire ad pecunias maximas. In Oration. Ut tibi ego hoc confirmem, si Romæ manseris, te paucis annis ad maximas pecunias esse uenturum.
Venire ad pugnam: uide, uenire ad manus.
Venire ad senectutem. De Offic. Ita pauci ueniunt ad senectutem.
Venire ad sermonem. In Orat. Ad eorum, quos proposuimus, sermonem ueniamus.
Venire ad summum. In Philo. Ab humili uenit ad summum.
Venire ad uadimonium. In Orat. Venit ad uadimonium Quintius.
Venire ad uesperam. In Philo. Hæri, inquam, ludis commissis profectus ueni ad uesperam.
Venire contra existimationem. Att. Ne contra amici existimationem miserrimo eius tempore uenirem.
Venire de nocte. Idem: In comitiis Milo de nocte uenit.
Venire ex. Plinius: Ex Africa uenit.
Venire in aciem: uide, uenire in dimicationem.
Venire in ambulationem. In Orat. In ambulationem uentum esse dicebat.
Venire in amicitiam. In Oration. Quæ semel in amicitiam nostram uenissent.
Venire in arbitrium. In Orato. Si in existimentium arbitrium sua scripta non uenerint.

Veni-

OBSERVATIONES.

- Venire in astu. In Eunucho: An in astu uenitur.*
Venire in buccam. Att. Vel quod in buccam ueniat.
Venire in calamitatem. In Oratio. Si in hanc calamitatem uenit propter prædiorum bonitatem, & multitudinem.
Venire in certamen. In Oratio. Quum in contentionem certamenq. uenerint.
Venire in ciuitatem. In Oratio. Quid est, quamobrem ciui Gaditano in hanc ciuitatem uenire non liceat?
Venire in cognitionem. In Famil. Quoties in eam cognitionem necesse est ut tu ueneris.
Venire in collegium. Cæs. Per eum in collegium pontificium uenerat, id est, pontifex est factus.
Venire in concionem. In Oration. Postridiæ manè homines in concionem ueniunt.
Venire in confessum, id est, palam. Plin. Ut necesse sit in eare, quæ in confessum uenit, & exemplis defenditur, deliberare.
Venire in consilium. In Oration. Venisse in consilium publicæ quæstionis.
Venire in conspectum. In Famil. In conspectum uenire uetueram.
Venire in consuetudinem. In Oratio. In eam iam uenerat familiaritatem consuetudinemq.
Venire in contemptum. Cæs. Ut iam non solum hostibus in contemptum uenires.
Venire in contentionem. In Oration. Nec ferè unquam uenit in contentionem de accusando, &c.
Venire in controuersiam. Ibidem: Quum tanta hereditas in controuersiam uenisset.
Venire in conuiuium. Ibidem: Qui quum in conuiuium uenisset.

Veni-

LATINI SERMONIS

Venire in crimen, criminari. In Hecy. *Hecy in crimen ueniet, ego uerò in magnum malum.*
Venire in deditionem. Cæs. *Vastatisq̃ agris in deditionem uenire.*
Venire in dimicationem. In Oration. *Iam in aciem dimicationemq̃ ueniamus.*
Venire in discrimen. Ibidem: *Qui seip̃os in discrimen existimationis uenire arbitrati sunt.*
Venire in diuitias. Plautus: *At nunc libet in diuitias faxo uenies.*
Venire in dubium. In Adelph. *Tua fama & gnati uita in dubium ueniet.*
Venire in existimationē. In Orat. *Falso uenisse in eam existimationem dicentur.*
Venire in familiam. In Philo. *Quasi in familiam patriam uenerit, amittit nomen obscurius.*
Venire in familiaritatem. In Famil. *In suauissimi doctissimiq̃ hominis familiaritatem uenisse.*
Venire in fidem. Cæs. *Se se in eius fidem ac potestatem uenire.*
Venire in foedus. Aeneid. 4. *Aut in foedera ueni.*
Venire in forum. In Orat. *Nos in forum uenimus, id est, agere causas cœpimus.*
Venire in funus. Attic. *Venerat enim in funus, cui funeri ego quoq̃ operam dedi.*
Venire in gloriam. Att. *In summam gloriam uenit.*
Venire in inuidiã. Plin. *Ex gratia in inuidiam uenit.*
Venire in iudicium. In Oration. *Toties mihi uideor in iudicium uenire.*
Venire in magistratum. In Fam. *Quòd huc properent in magistratum uenire.*
Venire in malum: uide, uenire in crimen.

Veni-

OBSERVATIONES.

Venire in manum. Attic. *Quicumq̃ calamus in manus meas uenerit, eo sic utar, tanquam bono.*
Venire in medium. In Orat. *Venient in medium, dicent quid statuerint.*
Venire in memoriam, mētem, est reminisci. In Truc. *Venit ne in mentem tibi, quod uerbum in cauea dixit histrio?*
Venire in mentem alicuius rei. In Oratio. *Venit enim mihi in mentem oris tui.*
Venire in mentem de. Plaut. *Ut lepidè atq̃ astutè in mentem uenit de speculo.*
Venire in mentem in. Attic. *Quid in utranq̃ partem mihi in mentem ueniat.*
Venire in necessitudinem. Ad Heren. *Verum per culpam uentum sit in necessitudinem, id est, necessitatē.*
Venire in numerum. In Orat. *In oratorum numerum uenire non possint.*
Venire in otium. Attic. *Quam, cum in otium uenerimus, habere uolumus.*
Venire in odium. In Phil. *Ne in odium ueniam, si amicum destitero tueri.*
Venire in opinionē. Attic. *Nemini enim in opinionem ueniebat Antonium rerum potiturum, id est, nemo opinabatur.*
Venire in ordinem. In Phil. *Ne ueniet quidē in eum ordinem quisquam uitij particeps.*
Venire in partes agri, benefici, furis, lethi, malefici, mortis, fontis, &c. Metam. 7. *In partē lethi ueniunt.*
Venire in periculum. In Adel. *Potius quàm uenias in periculum.*
Venire in periculum corporis, salutis, uitæ.
Venire in possessionē. Att. *Me aut̃ ui conari in possessionē uenire.*

Venire

LATINI SERMONIS

Venire in potestatem. Idem: *In meam potestatem uen-*
erunt.
Venire in religionem. In Philo. Remq̄ illam in religi-
 onem populo uenisse sentiret.
Venire in rem presentem. In Orati. Constituere quo
 die in rem presentem ueniretur.
Venire in sacerdotium. Ibidem: In sacerdotium cum
 possit uenire.
Venire in sacra adoptiua. Ibidem: Neq̄ amissis sacris
 paternis, in hæc adoptiua uenisti.
Venire in senatu. Att. Sylla in Senatu postridie Idus
 Nouembris uenit.
Venire in senatū. In Oratio. Imò etiã in senatū uenit.
Venire in sermone. Att. Quoniam in sermone iam ue-
 nisti.
Venire in sermonē. In Oratio. Ut propter eum in ser-
 monē hominum, atq̄ in tantā uituperationē uenisset.
Venire in societatem. Ibid. Ad eum, cuius authorita-
 tem sequuti, in societatem belli ueneratis.
Venire in spē. sperare. Cæs. Si quid accidat Romanis,
 summā in spē regni obtinēdi per Heluetios uenire.
Venire in suspicionem. Attic. Vidimus eum uenisse in
 suspicionem Torquato.
Venire in tempore. In And. Veni in tempore.
Venire in turpitudinem. In Oratio. Non in eam turpi-
 tudinem uenisses.
Venire in tutelā. In Oratio. Si pupillus autē mortuus
 esset, quā in suam tutelam uenisset.
Venire in uacū. Off. i. Ut q̄ quondā in uacua uenerūt.
Venire in uituperationem: uide, *Venire in sermonem.*
Venire in unum, pro conuenire, *Aeneid. s.*
Venire in uotū rem dicimus, ubi maximè affectamus,
Horatius. Venire

OBSERVATIONES.

Venire intra aliquid. Attic. Atq̄ intra arma aliena
 uenissent.
Venire post festum, est à negotio abesse, *Adagium.*
Venire aduersum, id est, obuiam, in Mostel.
Venire celeriter. Attic. Confido me celeriter ad ur-
 bem uenturum.
Venire feliciter. Georg. Hic segetes, illic ueniunt fe-
 licius uua, id est, crescunt.
Venire huc. In Amph. Veniet huc ab exercitu.
Venire isthuc. In Fleaut. Post isthuc ueniam.
Venire obuiam alicui. Atti. Venit obuiam tuus puer.
Venire opportunè, palā. In Fleau. Vel uti ueniret pa-
Venire precario. In Orat. Atq̄ precario, (lam-
 non ui uenisse uidetur.
Venire prosperè. In Pseud. Mibi quicquid ago, lepidè
 omnia prosperèq̄ ueniunt.
Venire satis. Verg. Se satis ambobus Teucrisq̄ ueni-
 re Latinisq̄.
Venire serò. Attic. Eo die Lentulus uenit serò.
Venire cum priore supino. Venire comessatum, captū,
 coenatum, derisum, ereptum, lectum, pransum, repeti-
 tum, salutatam, spectatum, uisum.
VENtitare domum. In Oratio. Domum meam uenti-
 taras, id est, frequentaras.
Ventitare in. In Famil. Cum bis temporibus non sanè
 in senatum uentitarem.
ADuenire domum. In Asin. Aduenit domum noctu.
Aduenire morbum. In Phil. Medici ex quibusdam re-
 bus & aduenientes, & crescētes morbos intelligūt.
Aduenire pace, in Amph.
Aduenire saluū. Ter. Saluū te aduenire Demea gau-
Aduenire tempore, in Men. (demus. Aduc.

LATINI SERMONIS

Aduenire ualidum. In *Hec.* Bene factum te aduenisse, atq; adeo quod maximū est, saluum atq; ualidum.
Aduenire à foro. *Plaut.* Dum herus adueniat à foro, opperiar domi.
Aduenire à portu. In *Stricho:* Nunc interuiso, iam ne à portu aduenerit.
Aduenire ad aliquem. *Plaut.* Per me quanta adueniet calamitas hodie ad hunc lenonem.
Aduenire ad forum. In *Capr.* Cūm ad forum aduenero, omnes de me loquentur.
Aduenire in tempore. In *And.* In tempore ipso mihi aduenis. In *Capr.* Optime mihi in tempore aduenis.
Aduenire per aliquem: uide, *Aduenire ad.*
Aduenire per tēpus. In *And.* Per tempus aduenis.
Aduenire actutū. *Terent.* Ut actutum aduenias uolo.
Aduenire huc, illuc, illò. In *Amph.* Aduenit illuc ad herum. In *Eunu.* Si fortè huc aduenerit. In *Andria:* Quum illò aduenio, solitudo ante ostium.
Aduenire oprato. *Ibidem:* Oprato aduenis.
Aduenire opportunè. *Aduenire simul,* in *Epid.*
Aduenire cum supino. In *Phor.* Et iam me ultrò accusatum aduenit. *Ibidem:* Aduenis tentatum quasi nō noris.
Aduentare aliquem. *Attic.* Cūm me aduentare aduentare diem. *Sal.* Comitiorum dies aduētabat.
Aduentare opportunitate. i. opportunè. In *Pœn.* Vos uideo ambo aduentare opportunitate.
Adueniat senectus, *Cic.*
Aduentare tempus. *Cæs.* in *Truc.* Adueniat propè decimus mensis.
Aduentare ad. In *Famil.* Nondum erat auditum te ad Italiam aduentare.

Aduen-

OBSERVATIONES.

Aduentare cum priore supino. In *Aul.* Te id admonitum aduento. In *Pœn.* Quæsitum seruum aduentum tuum cum pecunia.
Anteuenit amor rebus omnibus. *Plautus:* Omnibus rebus ego amorem credo, & nitoribus nitidis anteuenire, id est, præstare.
Anteuenire consilium. *Salu.* Consilia & insidias eorum anteuenire.
Anteuenire exercitum, præuenire. *Idem:* Per trames occultos exercitum *Metelli* anteuenit.
Anteuenire nobilitatem. *Idem:* Antea per uirtutem soliri erant anteuenire.
Anteuenire per: uide, *Exercitum* & nobilitatem.
Anteuenire tempori. *Plaut.* Tempori huc hodie anteueni.
CIRCUMUENIRE aliquem, decipere. *Cic.* Neq; tenuiores propter humilitatem circumueniantur.
Circumuenire difficultatibus. *Salust.* His difficultatibus circumuentus,
Circumuenire scenore. *Liui.* Scenore circumuentam plebem, id est, oppressam.
Circumuenire innocentem. In *Oratio.* Quod innocentem circumuenerit.
Circumuenire iudicio. *Ibidem:* Quo facilius circumuenire iudicio capitis, atq; opprimere filium posset.
Circumuenire necessitudine. *Sal.* Hominem familiarem, & omnibus necessitudinibus circumuentum, id est, maximè sibi coniunctum.
Circumuenire uallo. *Salust.* Vallo fossaq; moenia circumuenit.
Circumuenire urbem, circundare. *Salu.* Statuit urbes singulas circumuenire.

Y

Circumue-

LATINI SERMONIS

Circumuenire à criminibus falsis. Idem: Se à falsis criminibus circumuentum.
 Circumueniri à tergo. Liui. Hostibus se à tergo circumuenire ratis.
 Circumuenire per arbitrum. In Oratio. Quem per arbitrum circumuenire non posses.
 CONtrauenire. In Oratio. Si de literis corruptis contrauenit. i. eum accusauit corruptarum literarum.
 CONuenire aliquem, alloqui. In Fam. Eamq̃ si opus esse uidebitur, conueniã. Est et in ius uocare. In Orat. Si ipse Verrem conueniat.
 Conuenire aliquem cum. Terent. Constitui cum quodam hospite me esse illum conuenturam.
 Cõuenire aliquẽ in ius. In Most. Illũ in ius conueniam.
 Conueniunt accepta expensis, id est respondet.
 Conuenit aliã etatẽ, aliud factũ. i. decet, in Mer.
 Conueniunt consules, id est, congregantur.
 Conuenire filo pari. Non omnia pari filo conueniunt.
 Conuenire ludo. In Bach. Nõ ois etas ludo conuenit.
 Cõueniũt mores, in And. Itẽ: Arctior amicitia est, in qua mores cõueniunt. Ibidẽ: Nomen nõ conuenit.
 Cõuenire munus. In Pseu. Facite hodie, ut mihi munera multa huc ab amatoribus conueniant. i. accedant.
 Conueniet numerus quantum debui, id est, respondebit, in Phorm.
 Conuenire nuptijs. In And. Num uidentur cõuenire hæc nuptijs?
 Conuenit oratio nostris etatibus, in Famil.
 Conuenit pax. Sal. Sicut regi liberat, pax cõuenit.
 Conuenit penus. In Pseud. Nisi penus annuus hodie cõuenierit, cras populo prostituam uos.
 Conuenit senatus. In Fam. Senatus est continuo conuocatus

OBSERVATIONES.

uocatus, frequensq̃ conuenit, id est, congregatur.
 Conueniunt uerba utriusq̃. i. concordant, in Truc.
 Conuenire ad certamen. Plin. In curiam non ad certamen adulationum, sed ad usum munerũq̃ iustitie conuenimus.
 Conuenire ad partem aliquam. In Oratio. In me nullam contumeliam iacere potueris, quæ non ad maximam partem ciuium conueniret, id est, pertineret.
 Conuenire ad portum, id est, simul uenire.
 Conuenire ad rem. De Amic. Nihil est tam conueniens ad res secundas uel aduersas.
 Conueniunt ad signa milites. Cæs. Quos ex Gallia Cisalpina Cos. sacramento rogauisset ad signa conuenire.
 Conuenire cum aliquo. In Adelpb. Hæc fratri mecum non conueniunt. In Pseu. Cum ijs mihi nec locus nec sermo conuenit. i. nec eos accedo, nec alloquor.
 Conuenire de. In Capt. Dicitur patri quo pacto mihi cum hoc conueniret de huius filio. De Offic. Hiq̃ de communi officio conuenissent. Quintil. Quanguam de hoc parum conuenit.
 Conuenire in aliquem. In Heaut. In me quiduis hæret rerum conuenit, quæ sunt dicta in stultum. In Oratio. Non in omnes arbitror omnia conuenire.
 Conuenire in aliquo. In Philo. Nec uerò hoc in te uno conuenit.
 Conuenire in forum. In Oratio. Dentur ex his ciuitatibus, quæ in id forum conuenirent, id est, quibus illud forum commune esset.
 Conuenire in locum unum. Salust. Postquam unum in locum omnes conuenere. (conuenerat.)
 Conuenire in manũ aliquid. In Orat. In manum, inquit,

LATINI SERMONIS

Conuenire in moenia una. *Sal.* Hi postquā in una moenia conuenēre.
 Conuenit in uaginam machera, id est, gladius uagine competit, in *Pseud.*
 Conuenire in unum. *Salust.* Reguli in unum conueniunt, id est, una omnium fuit sententia.
 Conuenire in urbē. In *Tru.* In urbē crebrō conuenio.
 Conuenire inter. In *Most.* Bene igitur ratio accepti atq; expensis inter nos conuenit. In *Pseud.* Si de ea re unquam inter nos conuenimus. In *Capt.* Ita conueniunt inter me atq; hunc.
 Conuenit impersonaliter. *Iuuenal.* Scuis inter se conuenit urfis.
 Conuenire bene: uide, Conuenire inter.
 Conuenire rectē. In *Capt.* Rectē conuenisse censeo.
 Conuenire ut. In *Amph.* Conuenit, uicti utri sint copraelio, se uti dederent.
 Conuenire cum infinitiuo. In *Rud.* Ignoscere bis te conuenit.
 Deuenire domum. In *Mil.* Rectē deueniat domum.
 Deuenire ad aliquem. In *Hecaut.* Miseret me tantum deuenisse ad eum mali. (mare)
 Deuenire ad mare. In *Poen.* Nescit quā deueniat ad
 Deuenire ad prætorem. In *Aulul.* Homo ad prætorem plorabundus deuenit.
 Deuenire in certamen. In *Orat.* Et consulatu deuenimus in medium rerum oīi certamen, atq; discrimē.
 Deuenire in fortunam aliquam. In *Famil.* In eam fortunam deueni.
 Deuenire in insidias. In *Men.* In insidias deueni. P. Imō in praesidium.
 Deuenire in manus alias. *Att.* Nolebā illū nostrum familia-

OBSERVATIONES.

familiarē sermonem in alias manus deuenire.
 Deuenire in manus uictoris. In *Famil.* Aut deueniendum in uictoris manus.
 Deuenire in seruitutem. *Plaut.* Quomodo ad hunc deuenierim in seruitutem.
 Euenire, de bonorum euentu dicitur.
 Euenit abitio. *Terent.* Propter eam hęc turba atque abitio euenit.
 Euenit commodum. In *Hecaut.* Cui æquē audisti commodi quicquam euenisse?
 Euenit damnum. In *Sticho.* Damna euenerunt maxima misero mihi.
 Eueniunt blanda dicta. In *Mostel.* Hęc blanda dicta quō eueniant, mado metu.
 Euenit discessio. In *Andria.* Si eueniat, quod dii prohibeant, discessio.
 Euenit fama. *Salust.* Vbicunq; tibi res prosperē cedit, ibi mihi bona fama eueniet.
 Euenit habitatio bona. In *Trin.* Ut nobis hęc habitatio bona, fausta, felix, fortunataq; eueniat.
 Euenit incommodum iter. In *Hecy.* An tu tibi hoc incommodum euenisse iter?
 Euenit occasio. In *Mil.* Vbi primum euenit miliri huic occasio.
 Euenit partus. In *Hecyr.* Do operam, ut clam partus eueniat patrem. Euenit pax. *Sal.* Vbi pax eueniat.
 Euenit potestas. In *Cist.* Vbi mihi potestas primum euenit.
 Euenit seruitus. *Plaut.* Seruitus si euenit, ei uos morigerari mos bonus est.
 Euenit turba, uide Euenit arbitrio.
 Euenit usu. De *Offic.* In picturis usu euenit.

LATINI SERMONIS

Euenit ex sententia. In Heauton. Gloriare euenisse ex sententia.
Euenire in literas. In Fami. Vereor, ne idē eueniat in meas literas.
Euenit præter sententiam. In Merc. Omnia mihi bonē eueniunt præter sententiam.
Euenit præter spem. In Phor. Quicquid præter spem eueniat, omne id deputabo in lucro.
Euenire aliter. In prolo. And. Aliter euenire multo intelligit.
Euenit malē. In Curc. Malē istis eueniat.
Euenit obuiam. In Casin. Cui sic tot amanti mihi obuiam eueniant moræ?
Euenit ut. In Phorm. Euenit senibus ambobus, simul iter in Lemnum ut esset.
INVENIRE, est ademptum seu perditum restituere. In Cistel. Filiam inueni meam.
Inuenire aliquem, in Epid. Aeclog. Inuenies alium.
Inuenire aliquid, bona, in Phorm. & in Eunucho, pro acquirere.
Inuenire causam, in Heaut. Inuenire certum, Cas.
Inuenire ciuē, in Eunu. Inuenire cognomen, in Philos.
Inuenire dignitatem, diuitias, exitium, exitum factis dignum, Salustius. Inuenire facinus, in Asin.
Inuenire fallaciam, in Heaut. Inuenire famam, filiam, generum, Terentius.
Inuenire gloriam, gratiam, infortunium, in Amph.
Inuenire laborem, in Heaut. Inuenire laudē, in And.
Inuenire malefacta alicuius, in Trucul.
Inuenire misericordiam, adipisci.
Inuenire mortem sibi. Aeneid. 2. Ipsa manu mortem inueniam, id est, enecabo me.

Inue-

OBSERVATIONES.

Inuenire nomen sibi, indere, Offic. 3.
Inuenire nomina noua, in Epid.
Inuenire obrectatores. In Fam. Inuenire orationem. In Andria: Orationem sperat inuenisse se.
Inuenire principium ad placandum, in Heaut.
Inuenire prologum, in prologo Phorm.
Inuenire remedium. In And. & in Phor. Quod remedium nunc huic malo inueniam?
Inuenire uiam. In Eunuch. Hanc primus inueni uiam, Vergil. Pata uiam inuenient.
Inuenire filia uirum, in Heaut.
Inueniri in culpa, in Hecy. Inuenire acutē, in Orat.
INTERUENIRE, ex insidijs superuenire. In Adelp. Interuenit homo de improviso.
Interuenire alicui. Attic. Me interuenire discenti. Item in Eunucho, & in Heaut.
Interuenit calamitas, in Hecyra.
Interuenit curiosus nemo, in Eunucho.
Interuenit fortuna exiguum sapienti, id est, parum sapienti officit, in Philos.
Interueniunt iræ, in Amphit. Interuenire malo, ibid.
Interuenit sponsæ pater, in Andr.
Interuenire querelis alicuius, interesse, Atticus.
Interuenire rem aliquam, in Heauton.
Interuenire uirum, in prologo Hecyra.
Interuentum est, impersonale. In Heaut. Vbi de improviso interuentum est mulieri.
OBVENVIRE, obtingere, uel occurrere.
Obuenire alicui, obuiam uenire, Atticus.
Obuenit hæreditas alicui, in Orat. in Orat. in Orat. in Orat.
Obueniunt iudices alicui, ibidem.
Obuenit materia, Plin. Obuenit occasio, in Asin.

Y 4 Obue-

LATINI SERMONIS

Obuenit puincia forte, in Orat. Obuenit uit illi, ibidem.
 PERuenire, percurrere, penetrare.
 Peruenit ager iste ad uos, in Orationib.
 Peruenit omnis calamitas ad miseros oratores isto
 pretore per summam iniuriã, ignominiamq̃, in Orat.
 Peruenisse ad te itineris nostri sanam lator, Att.
 Peruenit ad me fundus testamento alicuius, in Orat.
 Peruenit gratia ad aliquem, ibidem.
 Peruenit ad me hereditas, in Orationib.
 Peruenit ab eo ad alios humanitas, Att.
 Peruenit ad me immissa a te nefaria iniuria.
 Ad me nullum iudicium, nullæ literæ perueniunt,
 nulla suspitio, in Orationib.
 Peruenit potestas ad aliquem. Ibidem: Sine ad illos po-
 testatem, ad te gratiã beneficij tui peruenire.
 Peruenit mee quoq; authoritatis & plurimis nostris
 necessitudinibus præceptum ad te aliquod, in Famil.
 Peruenire prouinciam. Plinius: Quali itinere prouin-
 ciam peruenias.
 Peruenit natura similitudo illius ad te, in Oration.
 Peruenire ad aliquem. Attic. Ad quem propter diei
 breuitatem non est peruentum.
 Peruenit res ad istius aures nescio quomodo, Cicero
 in Oration.
 Peruenit ad corpus nostrum uitamq; uis, in Oration.
 Perueniunt nostri ad summam desperationem, Cæs.
 Perueni ad fontem purissimum, Plinius.
 Peruenire ad fortunas suas, est bona sua recuperare,
 uel suorum compotem fieri, in Oration.
 Peruenit ad herum hæc res, in Mil.
 Peruenire ad paucitatem. Cæs. Res ad paucitatem
 defensorum perueniat.

Perue-

OBSERVATIONES.

Peruenire paucis annis ad maximas pecunias, in Orat.
 Peruenire ad nummos, in Famil.
 Peruenire ad suum sine dedecore, infamia, pernicieq̃,
 in Orationib.
 Peruenit res ad tabulas nouas, Atticus.
 Peruenire in claritudinem magnam, Salustius.
 Peruenire in monumentum patrum, in prol. Eunuchi.
 Peruenit is in potestatem meam, in Ruden.
 Peruenire in Senatum, Senatorem fieri, in Oration.
 Peruenire in scripta alicuius. In Fam. Si in tua scri-
 pta peruenero, id est, si ad me scribas.
 Peruenire magnum in timorem, Cæsar.
 PRÆuenire aliquid. De Offic. Nisi aliquis casus,
 aut occupatio consilium eius præuenisset, id est, im-
 pedimento fuisset.
 PRÆteruenire casum. Asconius. Eundem casum
 sua manu præteruenisset.
 PROuenit frumentum propter siccitates angustius,
 Prouenit ex studijs gaudium, Plinius. (Cæs.)
 Proueniunt ibi scriptorum magna ingenia, Salust.
 Proueniunt oratores noui, stulti, adolescentuli, Cic.
 de Offic.
 Proueniunt studia hilaritate, Plinius.
 Prouentum est nimis nequiter, id est, malè processit,
 in Men. Prouenit in palam, id est, fit, Plautus.
 Prouenire rectè herbas, segetes, arbores, crescere, in
 Trucul.
 REVENIRE domum, redire, in Orat. & in Amphit.
 Reueni cum eo ex inimicij in gratiam, Plautus.
 Reuenit res in eum locum, idem.
 SUBuenire alicui, opem ferre. In Aul. Apollo quæso
 subueni mihi. In Eun. Necessè est huic ut subueniat.

Y 5

Subue-

LATINI SERMONIS

Subuenire inopi, in Adelpbis.

Subuenire tempeſtati quauis ratione, ſapientis eſt, id eſt, uitare tempeſtatem, de Officijs.

ſuperuenire. Horat. Grata ſuperueniet, quæ non ſperabitur, horat. Aeccl. 6. Timidisq; ſuperuenit Aegle.

ERROR.

Errare agnas, boues, hinc illic paſcere, Aeccl. 1. & 2.

Errant canes, quum uenantur. Ouid. Sæpè canes fruſtra nemoroſis montibus errant.

Errare toto coelo, maximè errare, Adagium.

Errare cuiuſuis hominis eſt. i. falli. Cic. Philip. 12.

Errat manus, quum uetita cõrectat. Aeneid. 7. Nec dextre erranti deus affuit.

Errare quid. In Andria: Teneo quid erret.

Errat telum, ubi aberrat à ſcopo.

Errare tota uia. In Eunu. Tota erras uia.

Errare cum. In Tuſcul. Errare me hercle malò cum Platone.

Ne erres. i. ne tibi inania perſuadeas, Teren. in And.

Errare de. In Heaut. Hic de noſtris uerbis errat, id eſt, non rectè accipit uerba noſtra.

Errare in campo, in nemore.

Errare probè. In Amphit. Errant probè.

Errare ſi. In Heaut. Erras, ſi id credis, id eſt, ſiniſtrè opinariſ.

(oratio.

ABErrare orationè. Tuſc. 5. Redeas unde aberrauit

Aberrare propoſito. In Philoſ. Aberrare à diſtributione.

Aberrare à ueritatis limitibus, ibidem.

Aberrauit à patre puer inter homines, in Men.

Aberrare à ſcopo. Aberrare in melius, Plinius.

Aberrare, abſolutè. Artic. Sed tamen aberrò.

DE-

OBSERVATIONES.

DEErrare à patre inter homines, in Men.

DEerrare à propoſito, Cicero.

DEerrare ab. Ad Heren. Si non deerrabimus ab eo, quod cœperimus exponere.

FABRICO.

Fabricare ſigna, Cicero de Officijs.

Fabricare uerba, in Philoſ.

Fabricari mundum, paſſimè. In Philoſ. Et globoſus eſt fabricatus.

Fabricari, deponentaliter. In Philoſ. Vt ea ipſa dii immortales ad uſum hominum fabricati penè uideantur. Item: Quanto quaſi artificio natura fabricata eſſet primum animal omne.

FABVLOR.

Fabulari clara, ſubaudi uoce. Plaut. Clara uerſum fabulabor.

Fabulari uerba mortuo, id eſt, facere, Plautus.

FACIO, FIO.

Facere abortum, eſt ante tempus foetum abijcere utero. Plinius: Neptem tuam abortum feciſſe.

Facere abſceſſum. Celf. In ſuperioribus partibus fit abſceſſus.

Facere acceptum. Plin. Meruiſi ut acceptum tibi fieret, id eſt, accepiſſe nos fatemur.

Facere acceſſionem. Caſar: Magnas odij ſui fecerat acceſſiones.

Facere acriorem. Colu. Quæ res mox acriorè facit.

Facere actionem, Aſconius.

Facere aditum ad. In Orat. Aditusq; ad cauſſam faciet illuſtres.

Facere adiutoriu. Suet. In eam rē adiutorium ei fecit.

Facere admirabilitatem, de Officijs.

Face-

LATINI SERMONIS

Facere admirationem. In Oration. Fit clamor, & admiratio populi.
 Facere admissuram, coire, brutis propriū. De re Rustica. Admissuram cum faciunt.
 Facere admurmurationem. In Oration. Factus est in eo strepitus, & grata concionis admurmuratio.
 Facere adoptionem. In Oration. Nego istam adoptionem pontificio iure factam.
 Facere aduocationes. In Oration. Quo maximarum rerum frequentissime quotidie aduocationes fiunt.
 Facere æqui boniq̃, boni consulere, in Heaut.
 Facere ærarium aliquem. A scon. Et ærarius fieret.
 Facere æs alienum, constare. Liuius. Eggestate coacti dicuntur æs alienum fecisse.
 Facere æstimationem æquam, Cæsar.
 Facere agmen, copias cogere. Historicum est.
 Facere agrum honestiorem fimo, impinguare, Colum.
 Facere alicui aliqd. In Orat. Quid huic homini facias.
 Facere alicui, sacrificare, in Aul.
 Facere alienationem sacrorum, in Oration.
 Facere alienum. In Famil. Facis nihil alienum necessitudine nostra.
 Facere altercationes. Attic. Altercationes factas in Senatu audio.
 Facere amicitiam. Facere anhelitum, in Philos.
 Facere animum bonum alicui. Plin. Licet tu mihi bonum animum facias, id est, reddas.
 Facere annos, pro implere, poeticum, Ouid.
 Facere arbitrum, constituere, Plinius.
 Facere argentariam. In Oratio. Romæ argentariam non ignobilem fecit.
 Facere argentum, colligere, Terentius.

Facere

OBSERVATIONES.

Facere artem ludicram. In Aul. Meum cor cœpit artem facere ludicram. i. gestire gaudio, palpitare.
 Facere aruspicinam, in Fam.
 Facere ascensionem ad locum aliquem, in Rud.
 Facere assulas foribus, frustratim fores effringere, in Mer.
 Facere auctionem, in Oratio.
 Facere aucupium auribus, auscultare, in Mil.
 Facere audientiam. In Orat. Ille præco faciebat audientiam. (rium.)
 Facere augurium. In Sei. Me spero facturum augurium.
 Facere auritum populum, silentium imperare, Plaut.
 Facere auro. In Bac. Nescit quid faciat auro.
 Facere authorem. In Orat. Patres autem authores fieri cœgerit.
 Facere auctoritatem. In Orat. Id quod maxime facit auctoritatem.
 Facere se bardum, stupidum, simulare, in Epid.
 Facere bellum patriæ, Sal. Facere beatum, beare.
 Facere beneficium, in Fami.
 Facere beneuolum auditorem, in Orat.
 Facere bonum alicui, in Heaut. Facere breue. Att.
 Facere cadauer, facere cædem, Horat. & in Orat.
 Facere calculum, supputare.
 Facere capitale, id est, capitale facinus, Plautinum.
 Facere carnificinam, carnificem agere, in Capt.
 Facere castra, castra metari, militare est, Cæs.
 Facere sibi castra statiuia, in Oratio.
 Facere caussam. In Orat. Verbum illud quod caussam facit, id est, in quo tota caussa nititur. In Mer. Viro fuit caussa, &c.
 Facere caussa alicuius. At. Bruti tui caussa feci oia.
 Facere

LATINI SERMONIS

Facere celebrem, prædicare laudibus.
 Facere se celerem, festinare, in Trinum. (Pseud.
 Facere certiorē, Att. In Phorm. Facere certum, in
 Facere chlamydē undantem, ueste superbire, in Epid.
 Fiet aliquid cibi, in Trucul.
 Facere circuitum, Att. Facere ciuem, in Oratio.
 Facere clamores, ibid. Facere coëmptionem, ibid.
 Facere coenam, in Merc.
 Facere cognitum, id est, certiorē, Plin.
 Fieri cognitorē pro aliquo, est dicere se nosse illum,
 in Oratio.
 Facere bonum corporis colorem, Cels.
 Facere collationem rerum, Plaut.
 Facere comodo Reipublicæ, in Famil.
 Facere commutationem loci, dominorum, uoluntatis.
 Cæs. Aut falsis indicijis cōmutatio fieret uolunta-
 Facere omnia, in Orationib. (tis.
 Facere comparationem, de Officijs.
 Facere compendium dictis, Plinius.
 Facere compendium errationis, in Ruden.
 Facere compendium præconis, in Stricbo.
 Facere compendium pultandi, ibidem.
 Facere compendij curam, in Pænu.
 Facere compendij operam, in Pseud.
 Facere compendij paulum, paulum morari, Cic.
 Facere compendio uerba multa, Plautus.
 Factum est composito, in Phorm.
 Facere compotem gratulationis, patriæ, uotorum,
 Att. Plinius.
 Facere compromissum, in Orationib.
 Facere computationem, Acon.
 Facere concordiam, in Famil.

Facere

OBSERVATIONES.

Facere concursum, in unum locum currere, in Philo.
 Facere confidentem suis factis, securum reddere, in
 Mer.
 Facere coniecturam, diuinare, in Curc. in And.
 Facere coniecturam de moribus suis, Plin.
 Facere coniecturam de se, in Cæs. in Heaut.
 Facere coniecturam ex ipsa re, in Heaut. Plinius.
 Facere coniecturam ex uno de cæteris, in Oratio.
 Facere coniecturam secum, in Ruden.
 Facere coniurationem nobilitatis, Cæs.
 Facere coniurationem contra Rempub. in Oratio.
 Facere cōquisitores, Plaut. Facere consciū, in Trueb.
 Facte esse consensiones dicuntur, in Oratio.
 Factus est consul consensu omnium, in Oratio.
 Facere consilio, id est, de industria, ibid.
 Facere consilio alterius, in Rud. Facere conspici-
 nem, in Famil.
 Facta consurrectio iudicum, Atti.
 Facere contractionem animi, in Philo.
 Facere contentionem cum aliquo, in Famil.
 Facere contumeliam, in Phorm. in Asin.
 Facere conuersionem rei, in Philos.
 Facere conuitium, in Mer. Plin. Att.
 Facere copiam. In Capt. Copiam istam mihi facis.
 Facio tibi copiam eius, quod maxime cupiebas, Plaut.
 Facere copiam alicuius. In Phorm. Obscrat, ut sibi
 eius facias copiam.
 Facere alicui copiam argenti, mutuo dare, in Asin.
 Facio tibi copiam recte conciliandi, in Persa.
 Facere copiam spectandi, Terent.
 Facere copiam sui. Plinius: Copiam tui facis, id est,
 nobis ades, tua communicans.

Fiunt

LATINI SERMONIS

Fiant illic hominum corruptela, Plaut.
Facere crepitum uentris. Facere crimen sibi, Ci.
Factum illius culpa, in Hecy.
Facere culpam. Ad Heren. Num culpã ueniendi ne-
cessitudo fecerit.
Factus est cursus incredibilis ad omnẽ excellentiã,
Facere damnum, pati, in Orat. (in Phil.
Facere dapem, de re Rust.
Facere decisionem, decidere, in Oratio.
Facere decessionem. In Philo. Neq; ulla decessio fieri
poterat, neq; accessio.
Facere decretum, in Oratio. Salust.
Facere deditionem, Cæs. Salust.
Facere deductionem, in Oratio.
Facere deductionem aquarũ, deriuare aquã, in Phil.
Facere deductionem moribus, in Orationib.
Facere deiectionem, ibid. Facere delectum.
Facere delicias, in Casin.
Facere delirantes nos dictis postulat, in Amph.
Facere dementẽ, Plaut. Meum herum dementẽ facit.
Facere rem deteriolem. Att. Facere detractionẽ, ibi.
Facere detrimentum, id est, damnum, in Oratio.
Facere deum. In Adel. Facio te apud illum deum, id
est, laudibus innumeris extollo.
Facere deo, sacrificare. In Orati. Qui omnes Cos. fa-
cere necesse est.
Facere dignũ se, in Eunu. Feceris factis tuis dignum,
in Pbor. Facere diminutionem, in Fam.
Facere discessionem, in Fam.
Facere discessum, in Philo.
Facere disunctionem, de Offi.
Facere dissentionem, in Oratio.

Facere

OBSERVATIONES.

Facere dissidium, de Offic. Facere diuersum.
Facere diuiduum, in Adel. Fieri diuitem, in Trin.
Facere diuitias ex re aliqua, parere, in Persa.
Facere rem diuinam, dijs offerre, Terent.
Facere diuortium, id est, repudium remittere, in Fa-
mil. & Att.
Facere dolorem, Att. Facere animũ dubiũ, Cic.
Facere rem dubiam argumentando, in Philo.
Facere ebrium, in Orat. Facere emptionem, ibidem.
Facere eruptionem, Cæs. Fac ita esse, Barb. pone ca-
sum, in Oratio. Facere exceptionem, Ad Heren.
Facere excidionem oppidi, delere, in Curc.
Facere excursiones. Attic. Excursiones in prouinci-
ciam faciunt, item Cæsar.
Facere exemplum. In Mosl. Exemplum a depol. faciant
ego in te, id est, puniam te in exemplum aliorum. In
Eunu. In quem exempla fient?
Facere exercitum, Cic. Facere exilium sibi, Plaut.
Facere expectationem, Attic. & in Philo.
Facere expostulationem, in Orationib.
Facere expeditum ex impedito, liberare, in Epid.
Facere extraneos liberos, parentes, Plin.
Facere fabricam, est dolos ad decipiendum struere.
Facere facetias, risum mouere, in Sticho.
Facere se facetum, in Asin. Facere rẽ faciliẽ, Plautus.
Facere facinus, in Philoso.
Facere facinus indignũ se aut suo genere, facinus ma-
ximum, pestimum, &c, in Curc. & Liuius.
Facere facultatem, Plin. Facere fallaciã, in And.
Facere famẽ, Cels. Facere familiã unã, in Adel.
Facere familiãrem sibi, aut familiaritate.
Facere farinã, de re Rust.

Facere

Facere

LATINI SERMONIS

Facere se ferocem alteri, in Curc.
 Facere aliquem feruentem flagris, uehementer cedere, in Amph.
 Facere fidem, in Oratio. Facere fidē alicui, Att.
 Facere fidē uerbis, pecunia, est efficere ut alij sibi credant, Hadria. Fecit mihi fidē poenitentia. Plin.
 Facere se fidelem hero, in Mili.
 Facere fidum sibi aliquē. Sal. Facere finem, in Orat.
 Facere finē certaminum. Liui. Facere finem facti, lektionis, &c.
 Facere finem libidini, maledictis, praelio, sermoni.
 Facere finem dicendi, offerendi se, orandi, peccandi, properandi, sequendi, &c.
 Facere finē uitae. Sal. Nūc natura mihi finē fecit uitae. i. cogor mori. Facere finē de se, in prol. Pbor.
 Facere finem, in Adel. Facere flagitium, in Eunu.
 Facere fletum, in Orat. Facere florentem, in Mene.
 Facere flocci, floccum, in Trinum.
 Facere foedus, in Amphit. In Oratio.
 Facere formam alicuius, in Orator.
 Facere formidinem alicui, Sal. Facere fortunatū, in
 Facere fractum, frangere, in Mili. (Aul.
 Facere fraudem legi talaria, senatuscōsulto, in Mil. Atti.
 Facere fugem. i. rem, in Poenu.
 Facere fucum, dolosa specie fallere. Terent. Fucum factum mulieri.
 Facere fugam, fugere, in Amph. In Eunu.
 Facere funus, iusta funebria, aut honores funebres. Idē. Sal. In Fam. Funus ei satis amplū faciēdum cura
 Facere funus alicui, occidere, in Aul. Acerbum (ui. funus filiae, si te carendum est.

Facere

OBSERVATIONES.

Facere funus prandio, abligurare prandium, in Men.
 Facere furtum, in prologo Eunu.
 Facere furtum etati, in Bacc.
 Facere gemitum, in Orati. Facere genium suum meliorem, est se meliorem reddere, in Stich.
 Facere se gloriosum, Plau. Facere gradum, in Cur.
 Facere gratulationem. Atti. Mibi facta statim est gratulatio. i. mibi gratulati sunt amici.
 Facere gratiam, est gratias agere. In Most. De cena facio gratiam.
 Facere gratiam delicti, iurisiurandi, condonare. Sal.
 Facere gratiae causa nihil. i. in gratiam, in Orat.
 Facere grauidam, in Amph. Item: Ex cōcubitu grauidam feci filiam. Facere grauidam compressu suo.
 Facere grauitatem pectori, Cels.
 Facere gregem, exercitum colligere, Salust.
 Facere heredem, adoptare in heredem, in Orat.
 Facere heredē ex libello, ex parte, Att. Ad Her.
 Facere haesitationem alicui, Plin.
 Facere se bilarem, in Adelp.
 Facere histrioniam, est se in agendis fabulis exercere. In Amp. Iouem facere histrioniam.
 Facere hospitium alicui, in Oratio.
 Facere hostilia. i. hostiliter, Salust.
 Huius nō facio. i. nihil curo, Teren.
 Facere iacturā. i. pati. Plin. Iacturam grauissimā feci.
 Facere iacturam criminum, in Oratio.
 Facere iacturam de Sa. De illis potissimū iactura fit.
 Facere iacturam in. In Fam. In unius mulierculae animula iactura facta est.
 Facere idoneum, in Orati. Facere ignauiam, Plaut.
 Facere impēsas. i. sumptū. Facere impetrata, Caes.

Z 2 Facere

LATINI SERMONIS

Facere impetum cum telis, de loco superiore, in aliquem, in arcem, in arcem, in domum alienam, in hostium equitatum, in exercitū, in reliquas omnes fortunas alterius, in hostes, in Remp. in uictorem, &c.
 Facere impressionem, idem.
 Facere imprudentem, in Orationib.
 Facere inanem ægritudinem, ibidem.
 Facere incendium. In Merc. In corde facit amor incendium.
 Facere incertum consilij aliquem, Terent.
 Facere iudiciū alicui, alicuius, & de aliquo, in Trim. in Adelpb.
 Facere indignū se, in Eun. Facere inducias, in Amp.
 Facere infamem, Terent.
 Facere infectum quod factum est, in Trucul.
 Facere ingenium suum, sequi animi impetum, Plaut.
 Facere aliquem inimicum sibi, in Eunu.
 Facere initium belli, cædis, Cæsar. In Oratio.
 Facere iniuriam alicui, & in aliquem, in And. Att. In Tru. Postea factum iniuria.
 Facere insanū ex stulto, in Eun. Feci insciens, idem.
 Facere insidias alicui. In Orat. In Eunu. Dico ego mihi insidias fieri. Facere insigne aliquid, in Eunu.
 Facere intercapedinem scribendi, in Famil.
 Facere intermissionem, de Offi.
 Facere se intimum alicui, in Mil.
 Facere inuestigationem rerum occultissimarum, Ci.
 Facere inuidiam alicui, Ascon.
 Facere inuitationem, in Orationib.
 Facere iratum aduersario iudicem, in Orato.
 Facere irritum testamētum, irrita uerba, in Oratio.
 Facere irruptionem, ibidem.

Facere

OBSERVATIONES.

Facere iter Laodicea, pedibus, ad Casarem, in Ciliciam, in Macedonia, cautè, diligenter, hæc, una, &c.
 Facere itinera iusta, Attic.
 Facere iudicatum, est quod in lite positum per iudices exequi, in Orat. Facere iudicè, constituere, Plin.
 Facere iudicia, iudicium, in Oration.
 Facere iudicium alicuius, dignitatis suæ, facti ex consilio, ex euentu. Facere iudicium tacitum.
 Facere iudiciū de se, Cæs. Facere iudicio suo, Att.
 Facere iure, Att. Facere iurgia.
 Facere iussa, Aeneid. i.
 Facere iusta, in Cistel. Facere labem, in Phil.
 Facere lachrymas, Gellius.
 Facere letantem aliquem, letum reddere, in Sticho.
 Facere lætitiā, in Philos. Facere lamenta, Ascon.
 Facere lapidationem saxis, in Oration.
 Facere largitionem, in Philos. in Orationib.
 Facere latrocinium, Cæs. Facere laudationem, ibid.
 Facere legibus, in Phor. Facere lenocinium, Plautus.
 Facere librū, Plin. Facere libenti animo aliqd, Plau.
 Facere liberum. In Aul. Ut det qui sumus liberi.
 Facere licitationem, in Oration.
 Facere literas, in Asin. in Orationib.
 Facere lites, in Eun. Facere lubentem aliquem. i. beneuolum, in Asin. Facere lucrum, Ascon. in Per.
 Facere luctum, Gellius.
 Facere ludos, & dere spectacula, in Orat.
 Facere ludos alicui, decipere, ludificari, in Phorm.
 Facere lustrum, lutum, de re Rust.
 Facere magistrōs, Att. Facere se magnum, in Mil.
 Facere magni, maximi, in And.
 Facere madata, in Asin. Facere manubias, in Orat.

Z 3 Face-

LATINI SERMONIS

Facere manum, cogere exercitum, in Orationibus.
 Facere maritum nouum, in Adelpbis.
 Facere matronas bonas, in prologo Eunuchi.
 Facio me. In And. Neq; quid me faciam. i. de me.
 Facere medicinam, in Oration. in Menech. in Cistel.
 Facere mel, Plaut. Facere mentionem alicuius, Atti.
 Facere mentionem cum aliquo, in Aulul.
 Facere mentionem de aliquo, in Famil.
 Facere mercaturam, in Ruden. in Orationib.
 Facere meretricem aliquam, Plautus.
 Facere messem malam dicitur is, cui pro labore fructus non respondet.
 Facere messem, de re Rust. Cæs. Facere metü, Salust.
 Facere meum, in Orat. Facere milites, cogere, Cæsar.
 Facere minoris, in Orat. Facere mirationē, Cicero.
 Facere miseriam. Facere missum aliquem uel aliquid, omittere uel licentiare, in Eunu. in Andria.
 Facere missum amorē, Ter. Facere missam iram, idem.
 Facere missum aliquid ad aliquem, mittere.
 Facere modo, Cic. Facere modos, in prol. And.
 Facere modum lugendi, luxuria, in Famil. Salustius.
 In Heaut. Nec fieri modum.
 Facere moram, remorari, in Mostel.
 Facere more, in Orationib. Facere morem. Vsus facit morem, Metamor. 2.
 Riunt mihi morigeri, in Curc.
 Facere motum animorum, in Famil.
 Facere motum coloniarum, muicipiorum, in Oratio.
 Facere mundicias, de re Rust.
 Facere munitionem, Cæsar.
 Facere murmur, murmurillum, Plautus.
 Facere mutationem uestis, Cic.

Face-

OBSERVATIONES.

Facere mutationem morum institutorum, de Offic.
 Facere mutuum cum aliquo, in Trin. in Curcul.
 Facere mutuo, in Famil. Facere nauem, in Mil.
 Facere naufragium, pati, Plaut. in Famil.
 Facere nauiculariam, in Orationib. Facere nefas, in Philippi. Facere negligentem, in Andria.
 Facere negotium alicui, molestiam inferre.
 Facere nequam, Plaut. Facere nescire, in Epid.
 Facere nomen alicui, indere, in Men. in Trin.
 Facere nomina, est debitum contrahere, Offic. 3.
 Facere notum, notificare, in Oration. Plinius.
 Facere nouum aliquid, Plautus.
 Facere nuptias, in And. in Aulul. in Adelpbis.
 Facere obliuia, uel obliuionem. Metamor. 4. Leucothoë multorum obliuia fecit.
 Facere obnoxium sibi aliquem, Salustius.
 Facere obsequelam, in Asin. Facere obsidium, in Bac.
 Facere obsonium, ibidem. Facere otium, Accloga 1.
 Facere occisionem, in Orationib. Factum oculo quid est tuo? Plautus.
 Facere sibi oconomum.
 Facere offensionem, offensiunculam, in Famil.
 Facere officium, in Eunu. in Adelpb. in Phorm. Neq; mens neq; pes satis suum officium facit.
 Facere operam, Plaut. Facere opinionem, in Oration.
 Factum sportruiz, in Stich. Facere optionem, Cic.
 Facere opus, in Adel. in Heaut. in Phorm. Cæsar.
 Facere ordines equestris loci, in Famil.
 Facere ordine aliquid, Atti. Facere orationem, Cic.
 Facere pacem, in Mercat. in Amphiz. in Stich.
 Facere pacionem, Atti. Facere pacionem de pace aut bello cum hostibus, Salustius.

Z 4 Face-

LATINI SERMONIS

Facere par, paria, in *Ambit.* in *Trin.* Plinius.
 Facere partes, diuidere, Atticus.
 Facere participem aliquem consilij sui, nunciij, uoluptatis, uel alterius rei, in *Famil.* in *Pseud.*
 Facere parui, Plaut. Facere pausam, i. moram, idem.
 Facere peculatum, idem. Facere peculium, in *Mof.*
 Facere pecuniam, cudere nummos, *Afcon.*
 Facere pecuniam magnam ex aliqua re, lucrifacere, in *Orationib.*
 Facere pensilem se, Plau. Facere periculū, in *And.*
 Facere periculum legionum, *Cæsar.*
 Facere periculum sui, in *Orationib.*
 Facere periculū alij, i. in periculum adducere, *Salust.*
 Facere periculum ex alijs, in *Heauton.*
 Facere periculum in literis, in *musicis*, in *palaestra*, in *Eunuch.*
 Facere periculo alicuius, *Art.* Tuo periculo fiet.
 Facere permutationem cum aliquo, *Art.*
 Facere peruium aliquid. In *Adel.* Fratris ædes fient peruiæ.
 Facere pestilentiam, *Celsus.*
 Facere piacularem aliquem, *Plautus.*
 Facere piaculo, de re *Rust.*
 Facere pigritia aliquid, *Atticus.*
 Facere piraticam, in *Orat.* Facere plagam, *Cic.*
 Facere planum aliquid, in *Orat.* Facere plus, *ibid.*
 Facere plebem suam, in suâ sententiâ pellicere, *Teren.*
 Facere plebiscitum, in *Orato.*
 Facere plenum, implere, in *Mil.*
 Facere pluris, in *Trin.* Facere poëma, *Suetonius.*
 Facere pontem, *Plin.* Facere populi scitū, in *Orat.*
 Facere populum, fundum, in *Orationib.*

Face-

OBSERVATIONES.

Facere potest alicuius rei, quæredi, uiuendi, *Var.*
 Facere præconium, in *Fam.* Facere prædam, in *Poen.*
 Facere perspectum aliquem aliquibus, in *Aul.*
 Facere prægnantem, imprægnare, *ibidem.*
 Facere præiudicium, in *Orat.* Facere prælium, *ibid.*
 Facere prælium in manibus, *Salust.*
 Facere pretium, in *Persa.* Facere probrum, *Gellius.*
 Facere procuracionem, in *Philos.*
 Facere profana omnia, in *Orationib.*
 Facere profectiorem, *Cæsar.*
 Facere progressionem, de *Offi.* in *Philos.*
 Facere promissum, de *Officijs.*
 Facere sibi promum, id est, dispensatorem, in *Poen.*
 Facere aliquem propitium, *ibidem.*
 Facere proprium, est sibi uindicare, *Aeneid. 6.*
 Facere prolixo animo aliquid, *Attic.*
 Facere pugnam, *Salust.* Facere pugnum, in *Orato.*
 Facere quam plurimum, multa lucrifacere, in *Adel.*
 Facere questum, *ibidem.* in *Heaut.*
 Facere quanti, quanticumq, quantilibet.
 Facere quod satis est, pro satisfacere, in *Hecy.*
 Faciemus ei quæ uolet, in *Asin.* Facere rapinas, *Cæf.*
 Facere ratum auspiciū, *Cic.* Facere rebellionem, *Cæf.*
 Facere redemptionem iudicij pecunia, in *Oration.*
 Facere reducem aliquem ab Orco in lucem, est uitæ restituere, in *Heaut.*
 Facere reducem ad patrem, in *patriam.* *ibidem.*
 Facere reducem libertatem, *Plautus.*
 Facere refectionem iudicium, in *Orationib.*
 Facere reliquum, *ibidem.*
 Facere rem, i. lucrum. In *Adel.* Nunq̄ rem facies, abi, nescis inescare boëes. Facere rē diuinam, diximus.

Z 5 Face-

LATINI SERMONIS

Facere rem deteriorem, facilem, in Pseud. Attic.
 Facere Rempublicam ex parua magnam, Salustius.
 Facere remoram rei priuatae & publicae, Plautus.
 Facere reum, accusare, in Orationib. Plinius.
 Facere reum magis ex aequo & bono, quam ex iure
 gentium, Salustius.
 Facere reum rei capitalis, in Oration.
 Facere rictum, oscitare.
 Facere risum, mouere. Facere sacra, in Oration.
 Facere sacrificium, Atti. Facere saltum, Metani. 2.
 Facere salutationem, Cicero. Facere sanum aliquem,
 in Orationib.
 Fieri coepit satias, id est, satietas, in Eunu.
 Facere scelus, in Oration. Facere scire, in Persa.
 Facere scriptum, Gell. Facere secessionem, Caes.
 Facere secunda, est secundò offendere, Plaut.
 Facere secundo populo aliquid. i. concedente, in Philos.
 Facere seditionem, in Famil. Atti.
 Facere sementem, in Orationib. Vt sementem feceris,
 ita & metes.
 Facere sementem proscriptionis, Atticus.
 Facere semitam per fundum septum, in Curcul.
 Facere senatusconsultum, Attic. in Famil.
 Facere sermonem, Attic. Fit sermo inter eos, Cic.
 Facere significationem, in Philos. de Offic.
 Facere silentium, in Amphit. Facere sitim, Celsus.
 Facere se socerum alicui, Atticus.
 Facere societatem cum aliquo, in Oration.
 Facere spacium, in Orato.
 Facere speciem diuinae animationis ex igne, in Phil.
 Facere sponsalia, Atti. Facere sponsonem, de Offic.
 Facere sponte sua, Attic. Plin. Facere statuam, ibid.
 Face-

OBSERVATIONES.

Facere stipendium, Salust. pro militare, historicum.
 Facere stipendia sub aliquo, Plinius.
 Facere stipendiarium, Caesar.
 Facere stercorationem, de re Rust.
 Facere stercus, ibidem.
 Facere stomachum alicui, bilem mouere, in Famil.
 Facere strages, in Orat. Facere struem, de re Rust.
 Facere stuprum nefarium cum sorore germana, Cic.
 Facere suauium alicui, in Asin.
 Facere summam cogitationum suarum, in Famil.
 Facere summam reliqui, summam concludere, Cic.
 Facere summam ex publicis literis, in Orationib.
 Facere sumptum, in Hecyra.
 Facere sumptum de suo ad operam aliquam, in Bacch.
 Facere sumptum in cultura, in milite, de re Rust. &
 in Orationib.
 Facere se superbum, id est, mortuum, in Amphit.
 Facere suspicionem, in Oration. & in Orato.
 Facere susurrum, Plautus.
 Facere suum aliquid auctoritate, beneficio, usu, Plau.
 Caes. in Adel. Facere syngraphas, in Oration.
 Facere tabulas nouas, erat cum debitores solutione
 ueterum nominum liberabantur, Att.
 Facere tale aliquid, in Famil.
 Facere tanti. Cic. Vt quanti quisque se ipse faciat, tanti
 fiat amicis, id est, aestimetur.
 Facere technam aduersus patrem de auro, in Bac.
 Facit ira telum, id est, inuenit, Aeneid. 7.
 Facere terræmotum, in Philos. Facere testamentum, in
 Orato.
 Facere testes, subornare, in Adel.
 Facere timorem alicui, terrere, in Famil. Salust.
 Facere tranquillitatem, in Mercat.

Face-

LATINI SERMONIS

Facere tranquillum & lenem animum, in Epid.
 Facta transacta omnia. i. nihil agendū restat, in An.
 Facere tripudium, in Philos.
 Facere tumultum, turbam. i. tumultum excitare, in
 Eun. in Orat. Salust. Facere turres ad libram, Cæf.
 Facere tyrocinium, est rudimentum ponere, aut ini-
 tium opificij.
 Facere uadem, præstare id quum pro alio spondi-
 mus, de Officijs.
 Facere uadimonium, in Orationib.
 Facere uarietatem, in Philos.
 Facere uela, in Oration. Facere uelaturam, Varro.
 Facere uestigalem, in Orat. Facere uentum, in Curc.
 Facere uentulum, in Eunu.
 Facere uentulum pallio, in Casin.
 Facere uerbum & uerba, loqui, in And. In Famil.
 Facere uerba multa, pauca, indoctè, lepidè, &c.
 Facere uerba mortuo, est frustra loqui.
 Facere uerba ad parsimoniam, in Aulul.
 Facere uerba apud Senatum, in Oration.
 Facere uerba contra legem, ibidem.
 Facere uerba de fide, de salute alterius, in Orat. Lin.
 Facere uerba in Senatu, in Oration.
 Fit mihi uerisimile, in And.
 Facere uersipellem, in Amphit.
 Facere uersuram, in Orationib. Attic.
 Facere uersus, condere, in Oration. in Trin. Plinius.
 Facere uerum, in Rud. De Amicit. Ita fit uerum il-
 lud, quod initio dixi. Facere uestigium, in Oration.
 Facere uiam, proficisci, in Bacch.
 Facere uiam ui. Aeneid. 1. Fit uia ui.
 Facere se uilem, in Mil.

Fac-

OBSERVATIONES.

Facere uim in aliquem, in Eunu.
 Facere uindemiam, rescindere uuas, Cæf.
 Facere uiolentiam. Facere uitā bonā alicui, in Pers.
 Facere uitium domus dicitur, id est, corrumpi, Cic.
 Facere uitula, sacrificare, Aeclo. 4.
 Facere unguentariam, in Poen.
 Facere uoluntate sua, Terent.
 Facere uoluptatem alicui, in Truc.
 Facere uotū & uota, uouere & optare, de re Rust.
 In Oratio. Facere urinam, leuare uesticam.
 Facere usitatum aliquid, in Philos.
 Facere usuram, est sumere pecuniam in fœnus, non da-
 re, Atti. Facere uulnus, idem.
 Facto usus. Terent. Moneo quid facto usus fiet.
 Facere ab integro.
 Facere ad dolores, uile esse. Ouid. Non facit ad no-
 stros animi medicina dolores.
 Facere ad exemplum, in Philo. & Plaut.
 Facere ad libidinem alicuius aliquid, in Oratio.
 Facere ad mores, conferre. Ouid. Et facit ad mores
 ars quoq; nostra bonos.
 Facere ad nutum, ad uoluntatē alicuius, Cæf. Homo
 factus ad unguē. i. quadratus, benè cōpositus, Hor.
 Facere aduersus edictum, in Heaut.
 Facere contra aliquem aliquid, in Oratio. & Cæsar.
 Facere cum aliquo. In Oratio. Faciebant omnia cum
 pupillo, id est, pro pupillo erant.
 Facere cum contumelia.
 Facere de alio alium, in Oratio.
 Facere de conspecto, Plaut.
 Facere de consilio alterius, in Phormi.
 Facere de industria, Terent.

Facere

LATINI SERMONIS

Facere de integro, renouare.
 Facere de sententia alicuius, in Bacch. Atti.
 Facere è gemmis, è marmore aliquid, in Oratio.
 Facere è regione, in Philoso.
 Facere è Repub. Atti.
 Facere ex animo, in Philo. In Adelp.
 Fieri ex æquo & bono, ibidem.
 Facere ex aratore oratorem, in Orationib.
 Facere ex auro quicquam, ibidem.
 Facere ex commodo pugnam, Salust.
 Facere ex dignitate sua, Attic.
 Facere ex ebore aliquid, in Orationib.
 Facere ex facili aliquid, Celsus.
 Facere ex impedito expeditum, diximus.
 Facere ex necessitate, ineptè, de rigore, Plin.
 Facere ex re mea, tua, sua, id est, utile. Plau. In And.
 Ex re quid fiat, uide.
 Fieri ex otio. In Hea. Nulla adeò ex re isthuc fit, nisi
 ex minimo otio. Facere ex stulto insanum, diximus.
 Facere ex tēplo carcerē, ex timido fortem, in Orat.
 Fieri ex uera uita, Ter. Facere ea uoluntate, Cicer.
 Facere quicquā extra modum aut numerū, est incon-
 sultè aut præter rationē facere, Hora. li. i. epistol. 9.
 Facere in fortunas alicuius impetum, est eius bona in-
 uadere, in Orationib.
 Facere in sententiam alicuius aliquid, Att. In Fam.
 Facere intra modum, in Famil. Facere ob rem, Salust.
 Facit pro me, pro te, pro se. Facere pro sano, Cæs.
 Facere secundum aliquem. Atti. Quod ij secundum
 Buthrotios fecerunt, id est, pro Buthrotijs.
 Facere secundum mandata, Plin.
 Facere ægrè alicui, in Eunu. Facere aliter, in Stich.
 Facere

OBSERVATIONES.

Facere amicè, de Amic. Facere benè, in Mostel.
 Facere sibi benè, in Asin.
 Facere benigne, in Poen. In Orationib.
 Facere celeriter, Att.
 Facere commodè, confidenter, in Mil.
 Facere contra, in Eunu. Facere cumulatè, in Orat.
 Facere dū. In Heau. Facito dū eadē hæc meminerit.
 Facere gratis, in Orationib.
 Facere impudenter, imprudenter, inscienter, in Phi-
 lo. In And.
 Fac ita esse, in Oratio. Facere leuiter, in Fam.
 Facere longiùs, in Phil. Facere malitiosè, in Casti.
 Facere maturè, in Milit.
 Facere mecum, tecum, secum. i. sentire mecum, & c. in
 Orationib.
 Facere modicè, in Famil. Facere mutuo, ibid.
 Facere obnixè oia, in And. Facere obuiā, in Eunu.
 Facere palam aliquid, in Asi. In Trin. In Heaut.
 Facere parcè, in Fam. Facere pariter, in Eunu.
 Facere probè, in Mostel. Facere prolixè, Att.
 Facere propiùs. Idem. Propiùs nihil est factum, quàm
 ut occideretur.
 Facere quàm plurimum alicui, coaceruare multa bo-
 na, in Adelp.
 Facere quoad eius. Att. Velim ne intermittras, quoad
 eius facere poteris, scribere ad me.
 Facere quum. In Asin. Iamdudum factum est, quum
 primum bibi, id est, à longo tempore non bibi.
 Facere rectè, restrictè, sapienter, satis, selestè, sedu-
 lō, simulatè, stultè, temerè, & c.
 Facere unā, id est, secum, in Oratio.
 Facere uoluptate animo suo, in Asin.

Facere

LATINI SERMONIS

Facere ut. In Men. Tu facito ante solis occasum ut uenias aduorsum mihi. Faciam ut porero.
Fac ut lubet. Facis ut alias res soles.
Fecisti ut difficilior esset, &c.
Facere subaudito ut. In Eunu. Domi adsitis facite.
 In Aulu. Facite tota platea patiant.
Facere uulgò. In Heaut. Vulgò id faciunt.
Facere refert pulchrè uerbum prius dictum. Teren.
 Consiliū uolo capere unā tecū. A fiat, id est capias.
 Item: Dixit in dudum illum dixisse se expectare filium? Phil. Factum, id est, dixisti.
Facessere. In Men. Dictum faceisse elatum, id est, desine superbè loqui.
Facessere negotiū alicui, molestiā afferre, in Oratio.
 Facebant opera, id est, intermittantur, ibidem.
Facessere periculū alicui. In Ora. Ne innocenti periculum facefferis. Faceffere præcepta matris. Verg.
Facessere ad. Liui. faceffe hinc Tarquinius ad Corin-
 Faceffat hinc, id est, abeat, in Phorm. (thum.
Facessant paulisper rogamus. i. discedant, in Philof.
Facitare, Offi. 2. Et c. apud maiores nostros facti-
 tata.
Facitare accusationem. i. crebrò accusare, in Orat.
Facitare artem. Ibidem: Artem pudere proloqui,
 quàm factitetis, id est, exerceas.
Faxo. In Phor. Iam hic faxo aderit. Lubens faxim,
 In Aul. Caue faxis, In Heaut. Ita dij faxint, ibidem.
 Optantis est. Utinam dij faxint, in Amph.
Fedifico, decompositum uerbi dare.
Afficere de bonis & de malis dicitur.
Affici admiratione, de Offi. (Plaut.
Afficere populares suos adorea. i. afferre, augere,
Afficere

OBSERVATIONES.

Afficere aliquem agrimonia, agritudine, idem.
Affecta æstas, id est, transacta, Cic.
Affecta ætas, idem.
Afficere aliquem agro, donare, Plaut.
Affici amicitia, amore.
Affici animo, commoueri, in Famil.
Afficere animos, in Ora. Afficit animos eorū, ibid.
Affici audacia, audacem esse, Ter.
Affectum bellum uidemus, in Oratio.
Afficere beneficijs, beneuolentia aliquem, in Famil.
Afficere calamitate, contumelia aliquem, in Oratio.
Affectis ita corporibus. i. constitutis, in Phil.
Affecta corporis uires. i. debilitata, Liius.
Affici cruciatibus, Cæs. Afficiunt me cura, Att.
Affici damno, delectatione, desiderio, Att. In Fam.
Affici difficultate, Cæs.
Afficit uos mœror sensu doloris, in Oratio.
Affici errore mentis ex dolore, Attic.
Affecta fides. i. collabefacta, Sueto.
Afficere gloria aliquem, in Fam.
Afficere honore aliquem, in Oratio.
Affici ignominia, ibid. Affici imperio, incommodo.
Affici iniurijs, in Orationib.
Afficere aliquem magna lætitia, in Fam.
Affici lætitia, ibid. Affici laude, de Offi.
Affici literis, Att. Affecerūt me tuæ literæ, Pli.
Afficere lucro, Plaut. Afficere macula, in Oratio.
Affici metu, ibid. Affici mœrore, ibid.
Affici molestia, morbo, Ter.
Affici morte acerba. i. crudeliter interfici, in Fam.
Afficere aliquem nomine regis, id est, regem appel-
 lare, in Oratio.

AA Affici

LATINI SERMONIS

Affici bonis nuntijs. Affici odio, officijs, de Senect.
Affici poena, in Oratio.
Afficere praeda aliquem, id est, augere, Plaut.
Afficere aliquem praemijs amplis, in Oratio.
Affici precibus, Horat. Affici precio, Aeneid. 10.
Affici societate, in Orat. Affici senectute, in Orat.
Afficere sepultura aliquem, Caes.
Affici sollicitudine, idem.
Afficere aliquem spolijs. Pla. Afficere aliquem stipendio. In Orat. Affici studio pietatis. Affici studijs bonarum artium.
Afficio aliquem supplicio, in Oratio.
Affici timore. In Famil. Affici amplis titulis.
Affici uirgis, Plaut. Affici uitijs, in Oratio.
Affici uituperio, uoluptate non parua, ibid.
Affici ad aliquid. In Orat. Ex ijs rebus, quae quodammodo effectae sunt ad id, de quo quaeritur.
Affecti eodem modo erga amicum simus, de Offi.
Affici grauitate, id est, multum male ualere, Att.
Affectus male, pro male dispositus.
Affectare, est, prouum animum habere ad aliquid faciendum.
Affectare honorem, Sal. Affectare iter, in Orat.
Affectare mundiciem omni diligentia, Att.
Affectare similitudinem, Ad Heren.
Affectare regnum, id est, aspirare, Plin.
Affectare ad dominas. Ter. Hi gladiatorio animo ad me affectant uiam. Idem. Verg. Viamque affectat olympo. i. ad diuinos honores aspirat.
BENEFACERE, in Eunu. Benefecisti. Item: O factum bene.
CALEFACIO, Commonefacio, habes apud Calco, Monio.

Confi-

OBSERVATIONES:

CONFICERE, nunc pro debilitare, nunc pro necare usurpatur.
Conficere aliquid. In Adel. Credebas dormienti haec tibi confecturos deos?
Conficere absolutionem sex iudicijs, in Oratio.
Confectis astiuis, id est, transactis, in Fam.
Confecit annos propè centum, id est, impleuit, in Orat.
Confectus annis, Salust.
Conficere argentum alterius, consumere, in Phorm.
Conficere bellum, finire, Cic.
Conficere bibliothecam alicui, Att.
Conficere bona, dilapidare.
Conficere centurias, in Famil.
Confectus cruciatu maximorum dolorum, Att.
Confectus cura, in And. Conficere curriculum uiuendi a natura datum rectè & honestè, in Philo.
Conficere cursum uitae suae in labore corporis, atque in animi contentione, in Oratio.
Conficere cursum Delum, id est, nauigare, Att.
Conficere dentibus nucem. Barb. masticare aut quassare, Plin.
Conficere diem sermone longo, in Trin.
Confici dolore, Plin. Conficiunt escas dentes infimi, id est, molunt, in Phil. Confectus fallacijs, in Tru.
Confecerat famam bene loquendi suauitas uocis, & lenis appellatio literarum, in Orato.
Confici fame. Conficere feram, confodere.
Conficere flagitium, patrare. Confici frigore.
Confecta honestatis pars est, id est, absoluta, Offi. 2.
Conficias hortos mihi necesse est, Att.
Confecit ictibus sagittarum propugnatores, Sueto.
Confici ieiunio.

AA 2

Conf-

LATINI SERMONIS

Confecerunt me infirmitates meorum, id est, occiderunt, Plin.
 Conficiebã iter æstuosa, & puluerulã a uia, Att. Cæsar.
 Conficere iussa. Ci. Confeci quæ iussisti omnia.
 Confici labore, languoribus, de Offic.
 Conficere librum, absoluere, ibid.
 Confectus macie. Plin. Conficere malum. In Heaut.
 Aliquid gnato conficies mali.
 Conficere mandata. Att. Si quæ tibi mandauimus, confeceris. Confici metu, Plin.
 Conficiunt me mores iuuenum, id est, uehementer doleo, idem.
 Conficere negotium, in Cistel. Att.
 Conficere nomina, Att. Conficere nummos parare, in Phorm.
 Conficere nuptias, in And. In Heaut. In Phorm.
 Conficere opus, perficere, in Capr.
 Conficere pacem, componere, in Heaut.
 Conficere pactiõnem. Att. Confectæ pactiõnes publicanorum.
 Conficere passus uel passuum mille. Idem: Vt passuum mille conficiatur. i. circuitu mille sint passus.
 Conficere peculium grande, est pecuniæ uim accumulare, in Merc.
 Conficere pecuniã uersura aut tributo, id est, comparare. In Oratio. Item: Per magna ex illa re pecunia confici possit.
 Conficere pensum, nere, in Merca.
 Conficere pensum, absoluere. In Persa: Pensum meum, quod datum est, confeci.
 Confectus plagis, ante oculos tuos cecidit, Cic.

Confeci

OBSERVATIONES.

Confecto prandio, id est, finito, in Men.
 Conficere pretium, in Oratio.
 Conficere professionem, in Famil.
 Confecit plures prouincias, in Oratio.
 Conficere nationes, Att. Conficere reditum, in Fam.
 Conficere rē, Att. Neq; adhuc res est confecta, Ter.
 Confici senectæ senio, Metamor. 6.
 Confeci sitim.
 Conficere significationem doloris. i. perficere, ad Herennium.
 Conficere sollicitudines alicui. i. iniicere, comparare. In And. Hic suis cõsilijs mihi confecit sollicitudines.
 Conficere spatium. Cæs. Incredibili celeritate magno spatio paucis diebus confecto.
 Confectus squalore, Plinius.
 Conficere summam fatalem. De Offic. Circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint.
 Conficere tabulas, id est, registrum facere, in quo accepti & expensi ratio notatur, Plinius.
 Conficere tributum, in Oratio.
 Conficere tunicã hybernã alicui, componere, in Mil.
 Conficere uerberibus, uerbis aliquem, flagellare, minaci uoce terrere, in Pseud.
 Conficere uiam longam, de Senect.
 Conficere uictoriam, in Oratio.
 Confecta uigilia prima, id est, præterita, Cæsar.
 Confici uigilijs.
 Conficere uirginem, id est, conuincere, dictis fallere.
 Conficere uoluptates, in Philos. in Eunū.
 Conficere in leges suas. In Heaut. Facillimè patris pacem in leges conficiet suas. Præceptoris est, discipulos in suas leges conficere.

AA 3 Confeci

LATINI SERMONIS

Conficere in ordinem rationes, tabulas, in Orat.
 Conficere sine molestia, sine sumptu, sine dispendio, in
 Eunuch.
 Conficere affatim aliquem, i. miserè flagellare, Plau.
 Conficere facile. In Heauton. Et simul conficiam faci-
 lius ego quod uolo.
 CONFIERI. In Adel. Hoc confit quod uolo. Aeneid 4.
 Nunc qua ratione quod instat, Conseri possit, &c.
 DEFICERE aliquid, in aliquo errare. In Phor. Si quid
 deficiet. Cic. Id quoq; deficiebat me, id est, deseruit.
 Deficere alimento, carere. Columella: Vide ne pristi-
 no alimento deficiat.
 Deficere animo, pusillanimum esse. Cic. Cohortatus
 suos, ne animo deficiant.
 Deficit animus alicui. In Orat. Non animus eis, sed
 uires deficiunt.
 Deficere absolutè, pro eodem. Terent. Ea causa nibi-
 lo magis deficiamus. Deficere amnis, Colum.
 Defecti aqua ciboq;, Quintilianus.
 Defici aqua, deponent aliter. Plin. Hæc amoenitas de-
 fitur aqua salienti, id est, caret.
 Defici consilio, deponent aliter. In Orat. Mulier abun-
 dat audacia, consilio & ratione deficitur. i. caret.
 Deficit dies aliquem. Ibidem: Me dies, uox, latera de-
 ficiant, id est, non sufficiant.
 Deficit frumentum. Cæsar: Ipsos res frumentaria de-
 ficere cœpit.
 Deficiunt glandes syluis, Verg.
 Deficere iudicium, Aeneid. 11.
 Deficere gressu: uide, Deficere uisu.
 Defici memoria, passiuè. Colum. Qui si memoria defi-
 citur, quo minus agnoscat cuiusq; progeniem, &c.
 Deficit

OBSERVATIONES.

Deficit oratio aliquem. In Orat. Tempus te citius
 quam oratio deficeret.
 Deficit oratorem prudentia nunquam, Cicero.
 Defici ratione: uide, Defici consilio.
 Deficit sanguis aliquem. Cæs. Quem iam sanguis ui-
 resq; deficiunt. Defecta senio arbor, Colum.
 Defectio aut defectus solis, in Phil. Plin. Vergil.
 Deficiunt mihi solatia, in Famil.
 Deficiunt solo macro, id est, pereunt, Columella.
 Deficit tempus aliquem: uide, Deficit oratio.
 Deficiunt uires aliquem. In Orat. Cum me uires defi-
 cere cœpissent. i. debilitari: uide, Deficit sanguis.
 Deficiunt uires alicui: uide, Deficit animus.
 Deficiunt uires, absolutè: uide, Deficit uox.
 Deficere uiribus. Columella: Defectissimum quæq; an-
 nis uiribus in agrum relegat.
 Deficit ingenij uis aliquem, in Orato.
 Deficere uisu. Suetonius: Quum iam non gressu modò
 deficeret, sed & uisu.
 Deficit uox. in Orat. Ne uox uiresq; deficerent.
 Deficit uox aliquem: uide, Deficit dies.
 Deficere à nomine: uide, Ab imperio deficere.
 Deficere à Republica, desciscere, in Famil.
 Deficere à se. Ibidem: A meq; ipse deficerem.
 Deficere à sententia alicuius.
 Deficere à uirtute, Cicero de Amicitia.
 Deficere ab rege, retrocedere, Salustius.
 Deficere ad Antiochū, ad Aruncos, ad partē diuer-
 sam, ad Senatū, ad Turcam, id est, transfugere.
 Defici ad calamitatem, passiuè. In Orat. Nunc uel
 solis defectus ad calamitatem.
 DEFIERI. In Hecyra: Nihil apud me tibi defieri
 A A 4 pariar.

LATINI SERMONIS

patiar. In Eunu. Nihil quum est, nihil deficit tamen.
 Deficit animus mihi. In Mil. Animus per oculos meos deficit.
 Deficit dies. In Rudent. Omnia iterum uis memorari scelus, ut deficiat dies, id est, deficiat.
 EFFICERE aliquid. In Andr. Quid est, quod tibi mears efficere hoc possit amplius? In Eunu. Si hoc effficere argentum alicui, in Bac. (ficio.
 EFFICERE beneuolum auditorem à rebus ipsis, Terent.
 EFFICERE eadem. In Orationib. Magistratum priuatorumq; cædes effecerat.
 EFFICERE clamores, Atti. EFFICERE columnam ab integronouam nullo lapide rediuiuo, in Oration.
 EFFICERE contemptiõnem. In Philo. Magna uidebatur mortis effecta contemptio.
 EFFECTUM dare. i. efficere. In Eunu. Effectum dabo.
 EFFICERE epistolam scribere. Attic. Effeci epistolam ad Cæsarem.
 EFFICERE facinora. In Pseud. Magna me facinora effficere decet.
 EFFICERE mandata. Att. Tu mandata effice, quæ rece
 EFFICERE nuptias alicui, in And. (pisti.
 EFFICERE officium. Plautus. Vestrum curate officium, ego efficiam meum.
 EFFICERE pollicita. In Phorm. Donec tibi id quod pollicitus sum, effecero.
 EFFICERE processus. In Orat. Tantos processus efficie-
 EFFECTUM reddere. In And. Hoc ego tibi (bat.
 profectò effectum reddam.
 EFFICERE scientiã. In Phil. Scientiã putatur effecisse.
 EFFICERE frequentem senatum, congregare, in Famil.
 EFFICERE successiõnem. In Philo. Doloris motio successio-

OBSERVATIONES.

cessiõnem effecit uoluptatis.
 EFFICERE uoluptatem, in Philo.
 EFFICERE in foenus. Atticus: Ea uox in foenus Pompeij, quod satis sit, efficit.
 EFFICERE in usuram. Idem: Nec id satis efficitur in usuram menstruam.
 EFFICERE ut. In Pseud. Si hanc hodie mulierem efficio, tibi ut tua sit. (per se.
 EXPERgeficio, Floccifacio, Frigefacio, clara satis
 INFICERE animum delictijs, desidia, languore, otio, umbris, Tuscul. 5.
 INFICI artibus, id est, imbui, in Philo.
 INFICIUNTUR apes fumo, id est, perduntur, Plin. lib. 1.
 INFECTI luxu et peregrinis moribus, Liuius.
 INFICERE pocula uenenis, corrumpere, Vergil.
 INFICI opinionem prauitate, in Philo.
 INFECTUM ueneno, Suetonius.
 INFICERE uestem, tingere, in Trucul.
 INFECTUM aliquid facere. In Casin. Volunt hæc ut infecta faciam.
 INFECTA dona facere, promissa non dare, in Most.
 INFECTUM non potest fieri quod factum est, in Aul.
 INFECTUM reddere, Plin. Infecta pace, in Eunu.
 INFICIARI, negare. In Amph. Quæ facta, inficiare.
 INFICIARI foedus, in Philo. Inficiari id posset, in Cato.
 INFICIATUR omnia ea, quæ dudum confessa est, in Oist.
 INFIT defectuum, pro incipit. In Aul. Infit ibi postulare. Item: Infit dicere adulterinum esse. Item: Infit percontarier. INTERficere, occidere.
 INTERFICERE aliquem exemplis pessimis. In Most. Ut dijdearq; omne pessimis exemplis interficiant.
 INTERFICERE messes, perdere, cremare, Vergil.

LATINI SERMONIS

Interficere rubigo ferrum. Cell. Ferrum si exerceas, conteritur: si nō exerceas, tamen rubigo interficit.
Interficere aliquem siti, in Most.
Interficere aliquem uita. In Trucul. Me interfecisti penē, & uita & lumine.
Interficere aliquem ueneno. In epistol. Eadem mulier uirum & filium eodem tempore uenenis clam datis uita interfecerat.
LABEFacio, Labefacto, Liquefacio, Lucrifacio, Obstupefacio, inter sua quaeq; simplicia reperies.
OFFICere, obesse.
Officere auribus. Sal. Timor animi auribus officit.
Officere auspitijs. Offic. 3. Demoliri ea, quorum altitudo officeret auspitijs.
Officere causse. In Orat. Quod ipsi causse aliqua ex parte officit.
Officere excursionibus aduersariorum, id est, impedire, Caesar.
Officere comodis. In Orati. Vbi tuis comodis officio?
Officere luminibus. Ibidem. Nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunae & gloriae.
Officere cum accusatio. In Trucul. Ego te hic affatim officiam.
OLFacere, odorare uel persentiscere, in Adelpb.
PATEfacere aditum, aperire. in Oration. Patefecit earum rerum ipsarum aditum, quas quaerimus.
Patefactis Alpibus in Italiam traiecit, Plinius.
Patefacere aures assentatoribus, est credere, auscultare, de Amicit.
Patefacere aures hominum. Plin. Illa actio mihi aures hominum, illa ianuam famae patefecit.
Patefacere fenestram, dare occasionem. In Heauton.
 Quan-

OBSERVATIONES.

Quantam fenestram ad nequitiam patefeceris.
Patefacere ianuam famae: uide, Patefacere aures hoim.
Patefacere iniurias. In Hecy. Tot meas iniurias, quae nunquam ullo patefecit loco.
PERficere aliquid, in Phorm.
Perficere promissa, in Andria.
PR.AEFicere animum corpori. In Orat. Eumq; ut dominum atq; imperatorē obedientē praefecit corpori.
Praeficere aliquem bello, elephantis Indicis, procuratori, prouinciae, regionibus, rei alicui, &c. Caesar.
 Terent. in Oration. & Philof. in Eunū.
Praeficere cum imperio. Caes. Nō solū urbibus, sed penē uicis castellisq; singulis cum imperio praeficiebatur.
Praeficere aliquem in exercitu, in Orat. (tur.
PR.Oficere, tantum ad se spectat secundum Vallam.
Profici nobis. Att. Ita quidem nobis profici. i. prodesse: quod uidetur contra Vallam. (posit.
Proficere consilio. In Fam. Cum consilio profici nihil proficitur, impersonale. Pli. Memoriae frequentem emendatione proficitur. Proficere in literarum studijs.
QUAREfacio, RAREfacio, ex simplicibus cognoscuntur.
REFICere aedes, naues, muros, instaurare.
Reficere aliquem. Attic. Tyronis reficiendi spes est in M. Catone.
Reficere animum, recreare. Refici labore. Plinius.
Reficere magistratum, de Officijs.
Reficere se. In Fam. Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam.
Reficit me sapientissimi & iustissimi uiri consilium, id est, recreat, in Oration.
Reficere se ad. Ibidem. Ad ea autem quae dicturus sum, reficite uos quae so iudices.

Ref.

LATINI SERMONIS

Reficere se cū. Att. Ego ex magnis caloribus in Ar-
pinati summa cum amoenitate fluminis me refeci.
Refici incipit. i. conualescere, Plinius.
SACRIFICARE genio suo, summo Ioui, &c. Plautus.
SATISFACERE alicui, fidei.
Satisfacere cum accusatiuo, pro punire. Ad Heren.
Non conuenit censors istum satisfacere.
SIGNIFICARE credulum. De Senect. Hos significat
credulos, obliuiosos. i. ostendit.
Significare dolorem oculis, uultu, gestu, digito, in
Orationib.
Significatur dubitatio, in Famil.
Significata mihi gratulatio, Atticus.
Significatur impetus tantus oculis, &c. in Orato.
Significat magnum, Plinius.
Significat meam in eo parsimoniam huius paginae cō-
tractio. i. ostendit., Atticus.
Significatur in tuis literis suspirio quædam.
Significatur tanta uis animi oculis, &c. in Orato.
Significare uoluntatem suam maximo cum clamore.
Significare in literis aliquid, diximus.
Significare inter. In Trucul. Sic isthuc uolo, ne inter
uos significetis. i. indicia faciat is.
SUFFICERE aliquid alicui, satis esse. Plinius: Mibi au-
tem uel sola uoluntas sufficisset.
Sufficere animum alicui, suppeditare. Vergil. Ipse pa-
ter Danaï animos utresq; secundas Sufficit.
Sufficere consulem, substituere. In Oration. Ne suffi-
ciatur consul, non timent.
Sufficit humorē tellus satis. i. subministrat, Georg. 2.
Sufficit umbo ictibus, Aeneid. 11.

Suffi-

OBSERVATIONES.

Sufficere laboribus. Plin. Eademq; firmitate animi
laboribus suffecit, qua nunc otium patitur.
Sufficere prolem, substituere. Georg. 2. Atq; aliã ex
alia generando suffice prolem.
Sufficere purpuram, inficere, maculare. In Famil.
Ut ij qui conuiujs purpuram tamen sufficiunt.
Sufficere uires, sustinere. Cæs. Nec iam uires suffice-
re cuiusquam, nec ferre operis laborem posse. uide,
Sufficere animum.
Sufficere ad. Quintil. Ad quas nec mens, nec corpus,
nec dies ipsa sufficiat.
Sufficere ad locum alterius. In Famil. In cuius locum
suffectus sum.
Sufficere absolutè. Aeneid. 5. Nec tendere tantum
Sufficimus.
Sufficit impersonale, ut: sufficit scire quid bonum.
TABEFACIO, TESTIFICOR, VELIFICOR. simplicibus, ex qui-
bus descendere uidentur magis, adnumerabimus.

FALLO.

Fallere aliquem, decipere, à fando dictum. In And.
Nihil me fallis, id est, te noui, non me decipis. Fallere
te nullus uult, qui tibi dira minatur.
Fallere aliquem aliquid, ignorare. In Heauto. Nihil
me fefellit. In Hecyr. Non Pol multum me fallit, id
est, sat scio. In Phor. Nisi quid me fefellerit. In He-
auto. Num me fefellit hocce id struere? id est, num
sciu.
Fallunt ædes. Terent. Non me tuæ fallunt ædes, id
est, optimè noui.
Fallit ætas, dum occultè labitur. Ouid. Labitur oc-
cultè, fallitq; uolubilis ætas.
Fallit alea. Horat. Perrarò hæc alea fallit.

Fallere

LATINI SERMONIS

Fallere amorem, posthabere. Aeneid. 4. Infandum si fallere possit amorem.
Fallit animus. In Men. In Heaut. In Phor. Nisi me animus fallit. Fallunt anni, idem quod fallit etas.
Fefellerunt casus uarij spem cogitationum & consiliorum meorum, in Orat.
Fallit me meus conatus, cura. Aeneid. 6. Nec me mea cura fefellit.
Fallere curam uino, somno, pellere. Horat. Iam uino querens, iam somno fallere curam.
Fallere depositum, non seruare, non reddere, Met. a. 5.
Fallere desiderium alicuius.
Fallere dextram, non seruare fidem, Aeneid. 6.
Fallere diem, terere. Fallere dolis, in And.
Fallere expectationem parentum, uel alterius, Eras.
Fallere fidem, id est, soluere, de Offi.
Fallere fraude. In Oration. Omni fraude & perfidia fefellit.
Fallere herum, in Heaut. in And. (hor.
Fallit impense in aliquo collata. Fallit me meus labor, est intermittere, aut mitigare, Hor.
Fallere liberos parentibus, abstrahere, in Rud.
Fallere lumina, idem quod, fallere oculos, Mat. a. 4.
Fallere otium, discutere, laborare, rei operam dare.
Fallere oculos, perstringere, praestigiare.
Fallunt opera, id est, ex operibus, constat impostores esse. in Pseud.
Fallit me mea opinio.
Fallere opinionem alicuius. In Oratio. Confiteatur necesse est, te multam opinionem fefellisse.
Fallere parentum expectationem, fallere parentibus liberos.

Falle-

OBSERVATIONES.

Fallere perfidia, diximus.
Fallere postico effugere per posticum, Horat.
Atria seruantem, postico falle clientem.
Fallere promissum, est non stare conuentis.
Falli sermonis. Plaut. Nec sermonis fallebar tamen quem loquerentur, Phrasid. rara.
Fallere socium, Ci. Fallere somno curam, dictum est.
Fallit spes aliquem. In Fam. Quae ne spes cum fallat.
Fallit spem aliquid, uide. Fallunt casus.
Fallere tedium, pellere. Fallere technis. In Heaut.
Falli ne te sinas technis per seruum. Fallere tempus, terere.
Fallit tempus, pro praeterit citò, occultè.
Fallere uino curam, diximus.
Falli à. Horatius: Fallimur à placidis uerbis, uultuq; sereno.
Falli ab. In Eun. Ut ab illis fallimur. (rat.
Fallere per. Lini. Qui per bienniu fefellerat. i. latue.
Falli per seruum, in Eun. in Heaut.
Fallere apertè, in And.
Falsus passiuè. Ibid. Falsus es. Falsus actiuè. Vergil.
Solem quis dicere falsum Audeat?
Falsa causa, falsum gaudium, falsam gratiã inire, falsa lites, falsa lachrymula, falsa sollicitudo, falsum somnium, falsa spes.
Falsus animi. Terent. Ut falsus animi est. i. errat.
Falsum habere, decipere. Salu. Nec ea res me falsum habuit.
Refellere quod dictum est, arguendo falsum ostendere. (dem refelleres?
Refellere aliquem. In Philos. Si esses Orestes Pylar.
Refellere aliquid. Terent. Cũ tu horũ nihil refelles, uincam

LATINI SERMONIS

vincam scilicet, id est, cum factū fuerit nō negabis.
Refellere institutum uerbis. Cic. Subtilitate quadam
disputandi refellere eorum instituta solebat uerbis.
Refellere orationem. In Oratio. Oratio testium refel-
li solet.

Refellere sine. Tusc 2. Et refellere sine pertinacia,
et refelli sine incurdia parati sumus.

PASTIDIO.

Faslidire, cum faslu contemnere, accusatiuum, ablati-
uum et genitiuum admittere reperitur. Lucil. Fa-
slidimus honorū. In Eucō. Si te hic faslidit Alexis.
Faslidire aliquem factis, in Orationib.

Faslidit mei, in Aulu. Phrasis Plautina.

FATEOR.

Fateri aliquid, agnoscere. In And. Fateor id quoq.

Fateri alicui. In Aulu. Quid fatear tibi? In Capt.

Hic fassus est mihi.

Fatere omnem in ordine rem, in Casin.

Fateri uerum. In Trucu. Si uerum mihi eritis fassc.

Quid. Turpe quidem dictu, sed si modò uera fate-
mur. Vulgus amicitias utilitate probat.

Fateri de. In Mostell. Etiam fatetur de hospite?

CONFITERI. In Trin. Egomet fecisse confiteor. In O-
ration. Hoc ego non solum confiteor, uerum etiam
profiteor.

Confessa hostium obsequia, id est, manifesta. Plin. In
confesso esse. In confessum uenire. i. palam, idem.

DIFITERI, negare.

PROFITERI, est assignare, quantum numerum uini, o-
lei, frumenti, iugerorum pecunie, uel aliarum rerum
quilibet habeat, Gardin.

Profiteri aliquem aliquid. De Amic. Qui ista profi-
tentur

OBSERVATIONES.

tentur, id est, docent. Plin. Audisti ne Valerium
Licinianum in Sicilia profiteri? Profiteri artem
aliquam, scire docere.

Profiteri frumentum. Liuius: Profiteri cogendo fru-
mentum.

Profiteri impudentiam. In Orationib. Quisq; ad hanc
rē, aut potētiam, aut impudentiam suā professi sunt.

Profiteri indicium. Sponse indicare rē aliquam. Plin.
Quum illa profiteretur indicium.

Profiteri iugera. In Oratio. Iugera professi sunt ara-
tores omnes.

Profiteri iugerum numerum uerē, ibid.

Profitebor me ei magistrum, Attic.

Profiteri nomen. Terent. In his Poëta hic nomē pro-
fiterur suum. i. se unum ex his esse fatetur.

Profiteri nomina. Liuius: Profiteri odium honorum.
Plin. Profiteri operam suam. In Oratio. Ut ad eā
tollenda operam suam profiteretur.

Profiteri pecuniam, Liuius.

Profiteri philosophiam, in Philos.

Profiteri potentiam: uide, Profiteri imprudentiam.

Profiteri prædam. In Ora. Quantum habeat prædæ,
et manubiarum, auri coronarij, profiteatur.

Profiteri se, operam suam offerre. Attic. Mirandum
in modum profitentur. i. offerunt se, pollicentur.

Profiteri se docere. In Oratio. Alij multi tempori-
bus eisdem docere se profitebantur.

Profiteri se sapientem, de Senect.

Profiteri studium suum. Atti. Italiae sua uobis studia
profitenti remisistis. i. offerenti.

Profiteri uoluntatem. In Famil. Fructuosissimam esse
professionem bonæ uoluntatis.

LATINI SERMONIS

Profiteri ad. De re Rust. Ad publicanū proficitur. Profiteri in. Cell. Aut proficere in triduo proximo.

Profiteri intra. Sal. Quod intra legitimos dies profiteri nequirent. Profiteri palam. i. liberè, Linius. Profiteri uerè: uide, Profiteri iugera. Profiteri, loqui. In Capt. Quis profitetur inquam? quasi muti silent.

FAVEO.

Fauere, fauorem facere, à fando. In Eunuch. Illi faueo uirgini.

Fauere animis, linguis, silere. In Philos. Ut fauerent linguis imperabatur. Oui. Linguisq; animisq; fauete. Fauet literatis, in Famil.

Fauere ingenijs, seu Musis, est rei literariæ benè cupere. Metam. 8. Quæ fauet ingenijs. Horat. Ingenijs non ille fauet.

Fauere ore. Vergil. Ore fauete omnes, id est, fauoris indicium exhibete.

Fauere precibus, proposito, sententiæ alicuius. Fauet uentus cælo pelago, quum est serenitas. Ouid. Scipè uidens uentos cælo pelagoq; fauentes.

Fauere uerbis, tacere. Meta. 3. Verbis fauet ipsa suis. Fauere absolutè, pro silere, In prologo Andriæ: Fauete, adeste æquo animo.

[FENDO.]

Defendimus tam id quod damnum infert, quàm cui damnum infertur.

Defendere auctoritate causam. De Amic. Re magis quàm auctoritate causa illa defensa est.

Defendere exemplis. Plin. Defendere hostes, repellere. Cell. Hostes defendebat à pinnis facillimè.

Defen-

OBSERVATIONES.

Defendere ignem. Cæs. Quibus ignis iactus et lapides defendi possent, id est, quæ ignibus atq; lapidibus missis obstare possent.

Defendere iniuriam alicui, uel ab aliquo. In Mofiel. Maximã q; his iniuriam foribus defendat? De Offi. Qui non defendit iniuriam, neq; propulsat à suis.

Defendere locum suum, in Orat.

Defendere notitiam, in Phor. Defendere se, Plant.

Defendere solis ardores, de Senect.

Defendere solstitium pecori, Aeclo. 4.

Defendere uim, obstare ne uis inferatur, in Rud.

Defendere à frigore aliquem, in Bucol.

Defendere aliquem contra iniquos, in Oratio.

Offendere aliquem. In Eunuch. Offendi quendã mei loci hinc atq; ordinis hominem. i. incidi. In Hean. Textus est etiam studiosè ipsam offendimus. i. inuenimus.

Est etiam iratum reddere. Suet. Parentes eius Augustum offenderant.

Offendit aliquè aliquid. In Fam. Quod quinquã maleuolentissimum iure possit offendere. i. ledere.

Offendere aliquem aliquo. In Curc. Ne quem in cursu, capite, aut cubito, aut pectore offendam.

Offendere impanatum aliquem, in Fam.

Offendere latus uehementer, ibid.

Offendere scopulum, in Oratio.

Offendere sibi. In Fam. Sin qd offenderit, sibi totum, nihil tibi offenderit. Offedere uisco aliquè, in Poen.

Offendere ad. Vitruuius: Si ad Asiam offenderint calculi.

Offendere apud aliquem, in malam opinionem incidere, in Oratio.

Offendere in aliquo. Atticus: Si quis est in quo iam

LATINI SERMONIS

offenderis, id est, quem peccasse intellexeris. Ibidē:
 Si quid, offendimus in genero nostro, id est, si quid
 peccauit nobis gener.
 Offendere in arrogantiam. In Orato. Minus in arro-
 gantiam offenderent.
 Offendere in exercitu. In Famil. Si quid in his exer-
 citibus offensum, id est, si quid damni factum sit.
 Offendere in tenebris, impingere. In Famil. Quis est
 tam lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat.
 Offendere aliter. In Phil. Omnia aliter offendisset.
 Offensum est imperfonale. In Orat. Si tantulum offen-
 sum, titubatumq; sit.

FERIO.

Ferire femur dexterum, in Mil.
 Ferire foedus, compactum facere, militare est. Cice-
 ro transfudit ad amantes. In Orat. Ut tu amorum
 turpissimorum quotidie foedera ferires.
 Ferire fores. i. pulsare, in Amph.
 Ferit fortuna multa, in Offi. Ferire frontem, Astic.
 Ferire iugulum, inferre mortem.
 Ferire malam nequiter, in Amphit.
 Ferietur alio munere, id est, ei rursus donandū erit;
 in Phorm.
 Ferire palma compressa, porrecta, in Casin.
 Ferire pactum, id est quod ferire foedus.
 Ferire sydera laude, est celebrem esse. Horat.
 Feriuntq; summos Fulgura montes.
 REferire, repercutere. In Adelpb.
 REferire non audebam.

FERRE.

Ferre aliquid, portare. Ferimus autē minus aliquid
 in proprio corpore, ut anulum, librum. Porta-
 mus

OBSERVATIONES.

quus quae grauiora, corpore iumentis, uel proprio, ut
 agnum, uitulum, porcum. At miscetur utrunq;
 Ferre aliquem, pati. In Phorm. Ego te complures ad-
 uorsum ingenium meum menses tuli, Terent.
 Ferre ambitum alicuius animo forti atq; obfirmato,
 in Amphit.
 Ferre acceptum, uide, Referre acceptum.
 Fert adolescentia, id est, adfert. In Adelpb. Quae fert
 adolescentia, ea ne me celet, consuefeci filium.
 Ferre aduersa, pati. Fert etas. In And. Dum licitum
 est ei, dumq; etas tulit. Ferre aequo animo, in And.
 in Phorm.
 Ferre aliquid aliò, est sepius rē loco mouere, Salust.
 Ferri ambitione, amore, angore. Fert amor, impellit.
 Ferat animus modestè isthæc. i. perferat, in Phorm.
 Ferit animus, id est, cupit. Metam. i. In noua fert ani-
 mus mutetas dicere formas Corpora.
 Si modò fert animus, id est, placet. Aeclo. 9. Omnia
 fert etas, animum quoq; id est, aufert.
 Ferre animum in aliquid dicimus, cum eius desiderio
 afficimur, Metamor. i. Horatius.
 Ferri animo forti atq; obfirmato, diximus.
 Ferri aqua prona. Ferre arbitrio, Horatius.
 Ferre argentum. In Asin. Tu' ne hoc feras argentum
 aliter a me?
 Ferre arma contra patriam, bellare, de Amicit.
 Ferre auxilium. In Orat. Huic ferri auxilium non
 oportet.
 Ferre auxiliares manus.
 Ferri auaritia. In Orat. Feruet ferturq; auaritia.
 Ferre auras, est assuescere aëris uarietati, Georg. 2.
 Ferre ea: uide, ferre furcam. Fert bellum, Salust.

LATINI SERMONIS

Ferre casum, dare. Atti. Ut quęq; fors tulerit casum.
Ferre catulum. Martialis: Formosum catulum sinia
nulla tulit.
Fertur coluisse, Aen. 1. Ferre conditionem, offerre.
In Orat. Hanc conditionem misero ferunt.
Ferre commodum. Horat. Multa ferunt ami uenien-
tes commoda secum.
Fert coniectura. Attic. Nos ut opinio & spes & con-
iectura ferat.
Ferre contumelias, pati, in Mercat. Ferre conui-
nam alicui, in Sticho.
Ferri crudelitate, duci. In Orat. Quam cęcam crude-
litate & scelere ferri uidetis. Ferri cupiditate.
Fert uos cura, id est, impellit. Ferri curru, cursu.
Ferre desiderium alicuius, de Amic. in Oration.
Ferri dolore. Vergil. Iustus in hostem Fert dolor.
Ferre donum, pro. obtinere. Ferre exequias.
Ferre expensum, expensorũ rationẽ referre in tabulas.
Ferre expensum muneribus. Attic. Ne tu expensum
muneribus ferres. Ferre fallaciam, inferre, in Poen.
Fert fama. Ferre famam, spargere, in Persa.
Ferre fata aliquem dicuntur, quum sibi bene aut malẽ
res cadunt præter expectationem. Ouidius: Sic il-
lum fata ferebant.
Ferre flagitia, afferre. In Adel. Fero alia flagitia
ad te ingentia boni illius adolescentis.
Ferri flumine aduerso, Aeneid. 8.
Ferre fortunam eandem. Cæs. Ferre fraudem. Attic.
Id mihi fraudem tulit. Ferre fructum ab aliquo, Cic.
In Adel. Hoc fructi pro labore ab his fero.
Ferre furcẽ, sceleratorum est, in Phil.
Ferri furij. Aeneid. 4. Heu furij accensa feror.

Fer-

OBSERVATIONES.

Ferre gaudium. Ferre gradum, ire, in Mercat.
Ferre honorem alicui, exhibere, Aeneidos 8.
Ferre hyemem. Aeneid. 3. Noctem hyememq; ferens.
Ferre ignominiam. In Philo. Ferri illecebris.
Ferre imaginem alicuius, in Caprei.
Ferre impetum, Cæs.
Ferre incommodũ. Mantuanus: Commoditas omnis sua
fert incommoda secum. Ferre indignitatem, in Fam.
Ferre ineptias. Ferre infamiam. In Famil. Ferre
inferias.
Ferre infortunium. In Adel. Ferre infortunium for-
ti animo. Cic. Ferri infortunio.
Ferre iniuriam, in Orat. Ferre inopiam, Cæs.
Ferre inultum, in Heaut. Ferri ira.
Ferre iudicem, Liu. Ferre iudicia, præscribere.
Ferri iudicio multitudinis, de Offic. Ferre iudicium,
Horatius.
Ferre iugum, id est, imperium, idem, Plautus.
Ferre iura, edicere, præscribere, Metam. 1.
Ferre iusta funebria, Aeneid. 9. Ferre laborem cogi-
tandi, in Orationib.
Ferre letitiam, in Capt. Attic. Ferri letitia.
Ferre aliquem laude, laudibus efferre, Plinius.
Ferri laude. Pueri laude feruntur in studia.
Ferre laudem, obtinere. Cæs. Maximam inter suos
ferunt laudem.
Ferre laudes carmine: uulgò, responsorium canere,
Ouidius.
Ferre legem uel leges, præscribere, edicere. De Offic.
Dum legem Agrariam ferret.
Ferre legem per uim, in Orat.
Ferre lege aliquid, ibid. Fert libido multa, Terent.

B B

Fer-

LATINI SERMONIS

Ferre loco ignominia, Cæsar. Ferre lucem. Plinius: Lucem ferre condisco. Ferre malum fortiter. Ferre manum, conferere, uel dare manum, Vergilius. in Trucul. Ferre manus: uide, ferre oculos. Ferre se medium. Ferre mercedem, accipere, Plautus. Ferre miseras, molestias, in Adelpb. in Eunuch. Ferre munus, nancisci. Ouid. Quoduis pete munus, me tribuente feres. Fert natura. In And. Ex animo omnia, ut fert natura, facias. Ferri nauis. Ferre nomen in astra, est celebrem reddere, Aen. 7. Ferre nugas. Horatius: Haud facile fert nugas, id est, non admittit. Ferre oculos, representare. Aeneid. 3. Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat. In Oration. Non ferent, inquam, oculi Saxum. Ferre oculos huc & illuc, circumspicere, Aeneid. 8. Ferre odium pro labore, Terentius. Ferre opem, iu-uare, idem. Fert opinio: uide, fert coniectura. Fert optatum. Plaut. Dij tibi omnia optata ferant. Ferre opus cum labore, tolerare, in Amphit. Ferre ora: uide, ferre oculos. Ferre oratorem perfectum, producere. In Orationib. Hæc ætas primum Athenis oratorem propè perfectum tulit. Ferre osculum, osculari, Plin. in Amphit. Ferre palmam, habere, Atticus. Ferre parentem, tolerare. In Heaut. Quem ferret, si parentem non ferret suum? (partem feram. Ferre partem alicui. In Adelpb. Ego illi maximam
Fer-

OBSERVATIONES.

Ferre pedem, ire, in Menæch. Ferre pedem intrò, retrò, ibidem. Ferri pede incerto, cassabundè ire, Horatius. Ferre pocnam, Cæsar. Ferre pompam, in Sticho. Ferre posteriores. In Adelpb. Si id fit dando atq; obsequendo, non posteriores feram. Ferre prædam. In Oration. Qui ab eo partem prædæ tulerunt. Ferre præmium. In Eunuch. Quoduis donum & præmium à me optatum feres. Ferre præmia digna, præmia sua, recòpensare, Aen. Ferre preces, offerre, Poëticum. Aeneidos 8. Iunoni fer ritè preces. Fero pretium ob stultitiam, in Andria. Ferre primas, subaudi partes, in Orat. Ferre priuilegium de aliquo, de Offic. Ferri procella, fortune ius pati, Aeneidos 7. Ferunt prudentiam cani. Ferre punctum omne, omnium laudem assequi. Horat. Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci. Ferre questionem de aliqua re, & in aliquem, in Orationib. & in Orato. Ferre quod. In Aulul. Quod dij dant, fero. In Phorm. Quod est ferendum, feras. Quod meritis est, ferat, id est, luat. In Mercat. Quod posces, feres. Ferre regnum, in Fam. Ferre repulsam, in Orat. Fert res, opportunum est. In Andria: Dum res tulit. Item: Quod res ipsa fert. Idem: Res nunc non fert. Ferre responsa, Aeneid. 9. In Oratio. Cùm à me quoq; id responsum tulisset. Ferre rogationē, in Oration. Ferre rogationes ad populum, Cæsar. Ferre salutem alicui, in Pœn. in Asin.

LATINI SERMONIS

Fert sapientiam studium literarum.
Ferri scelere: uide, ferri crudelitate.
Ferre scelus, Atticus.
Ferre scripta. In Oratio. Eius scripta quaedam feruntur.
Ferre se, ostentare. Aen. 4. Quem sese ore ferens, &c.
Ferre sententiam de hominum fortunis, in Oration.
Ferre sapientiam per tabellas, Salustius.
Ferre seruitutē, in Capt. Ferre signa militie, Horat.
Ferre sitim, Plin. Ferre sollicitudinem, idem.
Ferre sortem quicquam dicimus, cum pro euentu successerit, Aeneid. 2.
Fert nos spes: uide, fert coniectura.
Ferre sublimem aliquem, tollere, in Men.
Ferre subsidium, Cæs. Ferre suffragia, Atticus.
Ferre suppetias, in Epid. Ferre supplicium, Attic.
Ferre suprema alicui, est iusta funebria peragere, Aeneidos 6.
Ferre tabellam, Asconius.
Ferre tacitum. Attic. Si reprehenderis, non feres tacitum, id est, respondebo.
Fert tempus. In Andria: Dum tempus ad eam rem tulit. Ibidem: Dum atatis tempus tulit.
Fert terra aliquid, id est, producit. Verg. Si duo præterea tales Idæa tulisset Terra uiros.
Fert nos timor, impellit. Ferri timore.
Ferre tribum, in Orationib.
Ferre tumultum. Horatius: Quid iste fert tumultus? id est, prætendit.
Fert uentus nostra gaudia, iussa, uerba, spē, cum frustra res fit. Verg. Ferre uidet sua gaudia uentos.
Fert uetus naues. Cæs. Quò uentus ferebat. (cunt.
Ferre uestigia. Liu. Si fortè eò uestigia ferunt. i. du-
 Fer-

OBSERVATIONES.

Ferre uetustate. De Offic. Ea uina, quæ uetustatem ferunt.
Fert uia illuc, ducit, Aeneidos 7.
Ferte uiam uento facilem. i. date, Aeneidos 3.
Ferre uim. In Andria: Sed uim ut queas ferre.
Ferre uoces pectore, est non aliter loqui atq; cogitamus, Aeneidos 3.
Fert uoluntas. In Famil. Quantum tua fert uoluntas.
Ferre uoluptatem, in Hecyra.
Ferre uota sua secū, est pro arbitrio facere, Met. 6.
Ferre uentrem, de re Rust.
Fert usus. In Oration. Ut ipsorum usus ferebat.
Ferre uterū, grauidā esse, Eras. Ferre uulnus, Att.
Ferre ad æthera. Aeneid. 8. Factis fer ad æthera.
Ferre ad astra. Aencl. 4. Daphnim ad astra feremus.
Ferre ad cœlum, supra modum laudare, in Oration.
Ferre aliquē ad cœlum, iure, rumore secundo, uerbis, uirtutis gloria, cum summa laude, uere, Cic.
Ferre ad populum rogationes, Cæsar.
Ferre ad plebem. In Oratio. Nihil ad plebem latum esse dico.
Fertur ad saxa nauis, in Rud.
Ferre ad Senatū, Turis uox.
Fertur ad terram, tendit, declinat. de Senect.
Ferre ad undas. Aeneidos 7. Hinc uia Tartarei quæ fert Acherontis ad undas. Ferre cum labore opus.
Ferre contra patriam arma, quare superius.
Ferre legem de agro Gallico & Piceno uiririm diuidēdo, in Oration. Ferre de autoritate præscripta, (Att.
Ferre de iudicio aliquid, ibid. (Att.
Ferre se in auro. Aeneid. 11. Ut se ferret in auro Venatrix.

LATINI SERMONIS

Ferre in coelum aliquem. Alij legunt, ad, in Famil.
Ferre in lucem, in medium.
Ferre in notitiam alicuius, Plinius.
Ferre in oculis aliquem, ualde diligere, in Philip. in Famil. Sed Terentius in Eunucbo suppressit fero: Rex te ergo in oculis.
Ferri in præceps, præcipitari, uel malo infortunio perire, Metamor. 2. Ferre in publicum.
Ferre in uota, est peculiari rerum affectu teneri.
Fero ob stultitiam pretium, dictum prius.
Ferre legem per uim, diximus.
Ferre per urbem omnia: uide, ferre palam.
Ferre præ se, repræsentare, demonstrare. Cic. Omnibus inimicis Reipub. esse me acerrimum hostem præ me fero.
Ferre pro aliquo. In Famil. Pro eo, ac debui, grauiter molesteq; tuli.
Ferre pro labore odium: quære, ferre odium.
Ferre sub auras, Aeneidos 2.
Ferre agrè. In Heaut. Atq; agrè ferat.
Ferre apertè. Attic. Latitiam apertissimè tulimus omnes. Ferre durius.
Ferre eò. Linius: Si fortè eò uestigia ferunt.
Ferre facilè: uide, ferre nugas.
Ferre foras, id est, in publicum. Terentius: Vides peccatum tuum esse elatum foras.
Ferre fortiter. In Asinar. Qui malum fert fortiter. Cic. Ego meum casum fortiter ferre uisus sum.
Ferre grauitè. In And. Omnes qui amant, grauiter sibi dari uxorem ferunt. Ferre impatienter.
Ferre indignè. Fertur in primis, Terentius.
Ferre lentè. Act. Qui hac tà lentè, q̄ ego fero, ferret.
 Fer-

ORSERVATIONES.

Ferre malè, moderatè. De Amic. Ferre modestè.
Ferre molestè. In Famil. Grauitè molesteq; tuli.
Ferre mollitè. De Senect. Quod ferendum est mollitè sapienti.
Ferre obscurè. In Oratio. Neq; id obscurè ferebat.
Ferre occultè. In Adel. Neq; id occultè fert, id est, nò celat factum.
Ferre palam, id est, in publicum. In Mil. Nos palam ferre nunc per urbem hæc omnia.
Ferre patienter, Barb. patientiam habere.
Ferre quin. In Amph. Non feret quin uapulet, id est, non effugiet.
Ferre secū: uide, Ferre cōmodum, & ferre incōmodū.
Ferre susq; deq; est ut canq; pati, in Amph. & Gell.
Ferre uerè: uide, Ferre ad coelum.
Fertur uulgo, id est, omnibus in ore est.
Non temerè est, quod uulgo fertur.
Ferunt dixisse, de Amic. Ferunt hoc animo inter se fuisse, de Offic.
Afferre aliquem. Terent. Attulit hunc puerum.
Afferre accessionem. Ad paternas magnas, & ueteres & iustas necessitudines magnam attulit accessionem tua uoluntas ergà me. i. addidit.
Afferre acerbitatem. Attic. Quantam acerbitatem afferat socijs.
Afferre iumentum ad aliquid, de Offic.
Afferre ægritudinem alicui, Terent.
Afferre æs alienum alicui, in Famil.
Afferre ætatem. Cic. An ætatem afferet, id est, causabitur?
Afferre animum alicui. Attic. Aliquantum animi datur attulisse Labienus.

Afferre

LATINI SERMONIS

Afferre animum auribus, iussis, lectioni, studijs.
Afferre auctoritatem orationi, in Oratio.
Afferre auctoritatem in iudicium, in Oratio.
Afferre auxilium, in Adelp.
Afferre calamitatem innocenti, in Oratio.
Afferre causam, Terentius.
Afferre cladem magnam Pop. Roman. in Philo.
Affert illorum celeritas nobis ipsis celeritatem.
Afferre commutationem loci, uoluntatis, Attic.
Afferre concordiam alicui, in Oratio.
Afferre coniecturam hominibus, in Oratio.
Afferre consilij quid alicui, Attic.
Afferre constantiam alicui, de Officijs.
Afferre crimen falsum innocenti, in Oratio.
Afferre cumulum artibus, in Oratio.
Afferre curam ancipitem cogitandi, de Offic.
Afferri curatio nulla maior mihi potest, in Fam.
Afferre delectationem alicui, ibid.
Afferre dentes in aliquem, mordere, Columel.
Affert detrimentum peregrinatio, Attic.
Afferunt difficultatem publicani tuæ uoluntati ac diligentie, id est, difficilem reddunt, Attic.
Afferre dignitatē alicui summam, de Offic. in Phil.
Affert quid dotis ad te filia, Plautus.
Afferre dubitationem, de Officijs.
Affert egestatem filio mors patris, in Oratio.
Afferre excusationem præteriti temporis, in Fam.
Afferre exilium alicui, in Oratio.
Afferre estimationem in iudicium, ibid.
Afferre exitium foribus pultando, Plautus.
Afferre facultatem, fallaciam alicui, in Oratio. Ter.
Afferre fidem orationi, in Oratio.

Afferre

OBSERVATIONES.

Afferre finē tributorum. De Off. Afferre fructū.
Attulit grandinem imbremq; ea tempestas aduentu suo, Plaut.
Afferre gratiam in iudicium, in Oratio.
Afferre honestatem in iudicium, ibid.
Afferre in aurem ad aliquem, id est, id quod ad aures appendas, Plaut. Afferre interitum, in Famil.
Afferre iocum rebus serijs, id est, miscere.
Afferre laborem alicui in dolore. Attic.
Afferre lacrymas multas alicui, in Philo.
Afferre lætitiā socijs, ibid.
Afferre languorem cæteris, de Offic.
Afferre laudem alicui magnam, in Philo.
Afferre extrema lineamenta oratori, in Oratio.
Affert luctum mors patris filio, in Oratio.
Afferre ludicri serijs, permiscere.
Afferre lumen memoriæ, id est, adiuuare memoriā, in Oratio.
Afferre magnitudinē animi ad causā alicuius, Att.
Afferre manus, pugnare. In Oratio. Pro se quisq; manus affert.
Afferre manus alicui, uim inferre, Cic.
Afferre manus bonis alienis, est per uim aliena auferre, de Offic.
Allata manus domino à familia sua, id est, auxiliū factū, in Oratio. Afferre manus operi, in Moreto.
Afferre manum sibi, se occidere, in Fam.
Afferre manus suis uulnerib. renouare dolorē, Cic.
Affertur nulla medicina, Att.
Afferre mediocritatē quandā eloquentiæ, in Oratio.
Afferre memoriā alicui, in memoriā reuocare, in Oratio.
Afferre metum prædonibus, in Oratio. (Philo.
Afferre

LATINI SERMONIS

Afferre molestiam, moram, morbum, mortem, motum, munus, necem, necessitatem alicui, Plau. Cic.
Afferre nihil. De Senectut. Nihil afferunt, qui in re gerenda uersari senectutem negant.
Afferre noui quicquam, Terent.
Allatus est nuntius ad senatum nullus, in Oratio.
Afferre obscuritatem rebus oratio, in Oratio.
Attulerunt tuae res gestae caeterorum laudibus obscuritatem, in Oratio. Afferre otium Po. Rom. in Oratio.
Afferre odium in aliquem, ibid.
Afferre offensionem grauem alicui, Attic.
Afferre opem alicui ad salutem, in Oratio. Ter.
Afferre opinionem populo, de Offic.
Afferre pacem alicui, in Oratio.
Afferre partem ad. Ter. Hic quoque bonam, magnamque partem ad te attulit.
Afferre pedem, ire. Catul. Abite, unde malum, pedem attulistis?
Afferre perturbationem rerum urbanarum, Ci. in Fam.
Afferre pestem alicui, in Oratio.
Afferre ponderis aliquantum orationi hominum dignitas, Attic.
Afferre potentiam in iudicium, in Oratio.
Afferre praesidium ad salutem alterius, ibid.
Afferre quaestionem, in Oratio.
Afferre rationes, in Famil.
Afferre religionem in pace atque in otio, in Oratio.
Attulit repulsam consulatus praetermissio adilitatis homini ditissimo, de Offic. Afferrebantur rumores ad eum crebri, Caes.
Afferre satietatem, in Oratio.
Afferre sales rebus serijs, miscere.

Afferre

OBSERVATIONES.

Afferre scientiam incredibilem uetustas omnibus in rebus longinqua obseruatione, In Philo.
Afferre sententiam. In Hecy. Nihil attulisti huc plus una sententia. Afferre seruitutem alicui, In Fa.
Afferre similitudines multas, In Oratio.
Afferre solatium, spem alicui, De Offic.
Afferre suauitatem actioni, In Oratio.
Afferre sumptum alicui, In Famil.
Afferre suppetias alicui, Plaut.
Afferre substitutionem alicui, Attic.
Afferre tenebras rebus oratio, In Oratio.
Afferre terrorem hostibus, In Philo.
Attulit terrores ad me miros, id est, nunciauit, Att.
Afferre tranquillitatem Pop. Rom. In Oratio.
Afferre tristitiam, Terent.
Afferent uim et manus armati.
Afferre uim alicui iaculo, Plaut. In Phil.
Afferre uim in iudicium, In Oratio.
Attulit uinculum non mediocre mihi.
Afferre uirtutem ad uoluntates nostras copuladas, In Fam. Afferre uirtutes, Cic.
Afferre uitam. In And. Nunc haec dies aliam uitam affert, alios mores postulat.
Afferre uitium. In Adelp. Solum unum hoc uitium affert senectus hominibus.
Afferre utilitatem: uide, Afferre in medium.
Afferri a: uide, Afferre manus domino,
Afferri ab. Terent. Haec primum affertur iam mihi ab hoc fallacia.
Afferre ad: uide, Afferre accessionem, adiuuentum, dotem, cubitationem, &c.
Afferre aliquid ad communem fructum, Cic.

CC *Affer-*

LATINI SERMONIS

Afferre de. In Orato. Et mihi de Q. Hortensij morte esse allatum.
Afferre in iudiciū: uide. Afferre auctoritatē, estimationem, gratiam, honestatem, potentiam, uim.
Afferre in medium communes utilitates, De Offic.
Afferre in spectatum pueros, Plaut.
Afferre cur. In Philo. Cur credam afferre possim.
Attulit buc puerū, Ter. Afferat puerum simul buc,
Anteferre aliquē nobilitati, præponere, Cic. (Idē.
Anteferre commodū regis, fama, fidei, postremo omnibus suis rebus, Salust.
Anteferre consilio id debemus, quod est dies allaturu, In Fam.
Anteferre pacem uel iniquissimam iustissimo bello.
Afferre aliquem, ut: Abstulit Ioannem nobis crux, mala fama, fames, gladius, incendium, nuditas, persequutio, timor.
Auferre aliquid. In And. Vos isthæc intrò auferte.
In Eunu. Suspicor aliquid domo abeuntē abstulisse.
Ablata Craspedis ambulatio, Attic.
Auferre auriculam mordicūs, idem.
Auferre caput ense.
Aufer cauillum, id est, desine cauillari, In Aul.
Aufert consilium aliquem. In Famil. Ne te auferant aliorum consilia, id est, ne alios audias.
Abstulimus liber alissimum decretum, id est, impetratum nobiscum tulimus, Attic.
Aufert Quintus à scapulis paucos dies, id est, solutio in paucos dies differtur, In Oratio.
Auferent hi ludi XV. dies, id est, ludis cedendis XV. dies consumentur, In Orationib.
Abstulimus ea dona, In Amph.

Auferre

OBSERVATIONES.

Auferre ducenta. Attic. Tu uerò aufer ducenta.
Abstulit formam unā cum nomine, In Amph.
Auferret fructū uoluptatū oīm solitudo, De Amit.
Auferam impetratum ab eo, id est, impetrabo, Plaut.
Auferet inultum id nunquam, In And.
Auferas iurgium hinc si sapias, id est, supersede litibus, In Persa.
Auferre ius alicui, In Orationib.
Auferre litem caussæ, iudicium obtinere, In Rud.
Auferre literas.
Auferre lumbifragium, est grauiter cædi. In Amph.
Si me irritasses, hodie lumbifragium hinc auferes.
Auferre mensa. In Tru. In Amph. Ablata mensa est.
Abstuli minas triginta per fallaciā ab illo, In Phor.
Auferre musas. Abstulisti meum negotium, In Tru.
Auferre nihil. In Aulu. Nihil equidem tibi abstuli.
Aufer nugas, id est, desine nugari, In Truc.
Aufert obliuio. Salu. An illa obliuio abstulit? id est, penitus obliti estis. Auferre opē ab aliquo, In Orz.
Auferre petitionem. In Curcu. Dum auferam abs te id quod peto.
Auferre pignora, In Orato.
Aufer tu hinc pollicitationes, In Phorm.
Auferre præmium, In Pseud.
Auferetur id præmium à me, quod promisi per iocū.
Auferre salutem à bonis, In Philo. Auferre se, In Phorm.
Aufer te hinc, id est, abi, In Asin. Aufer te domum.
Auferri sibi, est mente captū esse, aut in alios mores immutari, Tuscul. 3.
Auferre ssem. De Offic. Oris enim pulchritudo reliqui corporis imitandi ssem aufererebat.

LATINI SERMONIS

Auferre spiritum. In Oratio. Ne cum sensu doloris aliquo aut cruciату spiritus auferatur.

Auferre tacitū. Asina. Suspendas potius me, quam tacita hæc auferas, id est, celes me.

Auferre uoluntatem defensionis, in Oratio.

Aufert eam uiriditatem, de Senect.

Auferre à scapulis, diximus apud, Auferre dies.

Auferre è medio, è uiuis.

Auferri in alium animum, habitum.

Auferre inter manus. In Oratio. Vt alius inter manus è conuiuio tanquam è prælio auferretur.

Auferre hinc, intro, mordicus, dicta sunt superius.

Auferre sic. In Adel. Haud sic auferent.

CIRCUMFERRE oculos, Plin.

Circumferre se, in Merc.

Circumferre patris uinum permistum humani corporis sanguine, Salust.

CONFERRE etatem suam cum alterius.

Conferre amorem suum, amare, in Curcul.

Conferre annos suos cum alterius.

Conferamus animo tranquillo, Attic.

Conferunt animum suum alio, in Heaut.

Conferre annos suos, artem suam cum alterius.

Confert artem usus.

Cōferre beneuolentiã erga aliquẽ à pueritia, in Pa.

Conferetur benignitatis plurimum in eum, De Offi.

Conferre capita, consultare. In Oratio. Conferrent boni uiri capita.

Conferre castra castris, ex opposito metari, Cæs.

Conferre causam in tempus, scitum est, in Orato.

Conferre cogitationes: uide, Conferre curas.

Conferre commodum.

Confer-

OBSERVATIONES.

Conferre consilia, consultare, in Heaut. Conferunt consilia adolescentes, in Adclph.

Conferamus omne nostrum consilium, studium, officium, operam, laborem, diligentiam, ad amplitudinem tuã, id est, adhibeamus, in Famil.

Contulisti consulatum in annum, Plinius.

Conferre crimen in aliquem.

Collatum crimen falsum in purissimam & castissimam uitam, in Orationib.

Conferunt cruciamenta coniuratum omnes, in Asin.

Conferre culpam in aliquem. In Eunuch. Ne post conferas culpam in me.

Conferre culpam omnem illorũ temporum in me, Att.

Conferre curas. Offic. 3. Omnes curas cogitationesq; meas conferebam.

Conferre curam ad. In Fam. Omnem meam curam atq; operam ad philosophiam contulisse.

Conferre damnum.

Conferre diligentiam ad: uide, conferre consilium.

Conferant hanc sinistram diligentiam ad alios, id est, culpent alios huiusmodi ignauia, Plin.

Conferre disputationem de Repub. in personas, Att.

Conferre dona alicui, dare, in Men.

Conferre exempla, comparare. In Adel. Si conferendum exemplum est. In Decem. Si exempla conferuntur meretricum aliarum.

Contulit exemplar formandæ uitæ, uirtutum exercitium, ueritatẽ, literarum peritiã, id est, secũ tullii.

Conferre experientiam suam cum alterius.

Conferre ferrum cum aliquo, pugnare. In Oratio. Qui cum M. Fonteio ferrum & manum contulisset.

Conferre fructum alio; in Eunuch.

LATINI SERMONIS

Conferre fructus omnis prouinciae cum una ambula-
tiuncula atq; uno sermone. i. comparare, In Fam.
Conferre gaudium, Regum 6.
Conferre gradum, ire, In Men. Aeneid. 6.
Conferre iter. In Fam. Meumq; iter eò contuli.
Conferre laborem ad: uide, Conferre consilium.
Conferre lites, contendere uerbis, Horat.
Conferre omnia in me maledicta, Attic.
Conferre manum. Aeneid. 9. Et si conferre manum
furor inuq; monstrat.
Conferre manum cum aliquo: uide, Conferre ferrum
cum aliquo.
Conferre negotiū. In Capt. Neu quis in hac platea ne-
gotij conferat quicquam sui.
Contulisti nihil ullam in libidinem, id est, cōsumpsisti,
In Oratio.
Conferre uolumus nostra cum externis.
Conferre nouissima primis.
Conferre nummos. Plin. Puella nostrae cōfero quin-
quaginta millia nummū.
Conferre officium ad amplitudinem: uide, Conferre
consilium.
Conferre officia in aliquem, De Amic.
Conferre omnia in commune, id est, dare, In Oratio.
Conferre omnia in Martium mensem, id est, differre,
Attic.
Conferre opem miseris, subuenire.
Conferre operam ad amplitudinem: uide, Consilium.
Conferre operam ad philosophiam: uide, Curam.
Conferre orationem. In Capt. Facetè orationem ad
seruitutem contulit.
Conferre pecuniam in opus aliquod, Plin.

Con-

OBSERVATIONES.

Conferre pecuniam in Reipublica tempus, id est, re-
seruare, de Offic.
Conferre pedem, ire uel propius accedere ad rem. In
Mercat. Confer pedem. In Oration. Non possum ma-
gis conferre pedem.
Conferre quippiam in mutum, in Trucul.
Conferre rationes, Attic.
Confertur ratis haec pulchrè, id est, res nostra succe-
dit ex uoto, in Bacch.
Conferunt Reipublicae studia literarum.
Conferre rem.
Conferre rem in pauca, paucis absoluere, in Poen.
Conferre sapientes omnes decet. i. colloqui, consultare.
Contulit se ad amicitiam meam, id est, uenit, in Fam.
Conferre se ad auctoritatem unius, in Philo.
Confer te ad eam curam, Attic.
Conferre se ad hostes, transfugere, de Amic.
Conferre se ad pontificem, ibidem.
Conferre se ad Reipub. est obire, de Amic.
Conferre se ad studia, Suetonius.
Conferre se in clientelam alicuius, in Oration.
Conferre se in diem longiorem, Caesar.
Conferre se in fidem alicuius, in Oration.
Conferre se in fugam, ibidem.
Conferre se in nauim, Atticus.
Conferre se in pedes, fugere, in Bacch.
Contulit se in societatem publicanorum, in Fam.
Conferre seditionem alicui in tranquillum, sedare;
componere lites, in Amphit.
Conferas sermonem nec ioco, nec serio, id est, loquere,
ibidem.
Conferant sermones fabulandi domum, in Poen.

CC 4

Confer-

LATINI SERMONIS

Conferre sermones familiares cum aliquo, de Offic.
 Conferunt sermones inter se, in Curc.
 Conferre signa, in Orationib.
 Conferemus similitudinem, Caesar. (Fam.)
 Conferre sollicitudines inter se, communicare, Cic. in
 Conferre studium omne ad amplitudinem: uide, conferre
 consilium.
 Conferre studia sua in aliquem. Att. Conferunt studia
 in literas, linguas, uirtutes, res nibili, &c.
 Conferre sumptu suo omnia, in Mostel.
 Conferri susceptionem hanc in captiorem audio, in Orati-
 onibus.
 Contulit omne reliquum tempus non ad obliuionem
 ueteris belli, sed ad comparationem noui, ibidem.
 Conferre tempus in aleam, supra, luxum, est alea te-
 rere tempus, Plinius.
 Conferre timorem suum in rei frumentariae simula-
 tionem, angustiasq; itineris, Caesar.
 Contulisti tribunatum tuum in ipsum discrimen re-
 rum, in Famil.
 Conferre uerba ad uel in compendium, Plaut.
 Conferre uerba ad rem. In Eun. Si ad rem conferen-
 tur, uerba scilicet. i. si quod minatur exequi uolet.
 Conferre uim suam in aliquem. In Fam. In te potissimum
 fractam illam & debilitatam uim suam contulit.
 Collatis uiribus duae sententiae premunt nouissimam, Plin.
 Conferunt sua uitia insipientes, & suam culpam in se-
 neclutem, de Senect. Contulit uocem in quaestum, in
 Orationib.
 Collata uota omnium in unius salutem, Plin.
 Conferemus id omne ad arbitrium tuum, in Famil.
 Conferre iunctum praepositionibus ad, cum, in, & in-
 ter,

OBSERVATIONES

ter, reperies multis exemplis superius.
 Conferre contra uim aliquid. In Oratio. Et si contra
 uim collata sunt.
 Conferre erga aliquem beneuolentiam, diximus.
 Conferre in pauca, concludere, Offic. 3.
 Conferre in pauca uerba, paucis dicere. In Menæch.
 Quam potero, in uerba conferam paucissima. In Per-
 sa: Tum tu pauca in uerba confer, quid datur. In
 Asin. Nunc uerba in pauca conferam, quid te uelim.
 Conferre coram. Att. Coram inter nos conferemus.
 Conferre additur gerundijs: ut, conferre se ad scri-
 bendum. Item supinis: ut, conferre se dormitum.
 DEFERRE, nunc clanculum infamare, obrectare:
 nunc negotium exequi significat.
 Deferre aliquem. In Fam. Scito à me & tribunos mi-
 litares, & praefectos, & contubernales duntaxat
 meos delatos esse.
 Deferre aliquem falsi, furti, ut ueneficij reum, Plin.
 Deferre aliquem in manus hostium. Att. Asinium de-
 latum uiuum in manus militum.
 Deferre aliquid alicui, praesentare. In Fam. Quae ti-
 bi maiora, quam uelles: plura, quam speres, detulit
 Senatus?
 Deferre aliquid ad alterum, offerre, dare. Liu. Quod
 si etiam possis quiduis deferre ad alterum, uide dum
 est tamen, quid ille possit sustinere.
 Deferre aliquid apud. In Oration. Quae apud uos de
 me deferunt, ea coram dixissent.
 Deferre beneficium alicui, Att.
 Defero beneuolentiam ad te, in Famil.
 Deferre causam ad aliquem, in Oratio.
 Delata est causa ad me, in Oration.

LATINI SERMONIS

Defero consuetudinem uitæ nostræ ad te, in Famil.
 Deferre dicta alterius, Aeneid. 4.
 Deferre dotem alicui, in Merc.
 Deferre epistolas alicui, in Trin.
 Defertur hoc ad damnum, i. damnum affert, in Men.
 Deferre honores alicui, in Orat.
 Deferri imperium ad priuatum clamore multitudinis imperitæ, nullo publico consilio, ibidem.
 Detuli laborem meum optimo filio tuo, in Famil.
 Delatus est maiestatis, Cornel. Tacitus.
 Deferre mandata alicuius, Aeneid. 4.
 Detulerunt miseras suas ad me flentes, Attic.
 Deferre munus alicui, idem.
 Deferri nauis. In Amph. Quid si è portu nauis huc nos dormientes detulit?
 Deferre nomen alicuius, absentis, amici, consularis, candidati, hominis audacissimi, de ambitu, de parricidio, de pecunijs repetundis, est incusare, Cic.
 Deferre nuntium acerbum alicui, tristitia denunciare, in
 Deferre officium, operam alicui, in Fam. (Orat.
 Deferam ad te pallam uxoris, in Asin.
 Deferam tibi præconium, quicquid scripsero, Att.
 Deferre primas, priores alicui, & ad aliquem, idem, in Philo. in Orat.
 Detulit querimoniam hanc lachrymis ad me præter ceteros, in Orat.
 Deferre rationes iustis de causis, i. deponere, in Fam.
 Deferre regnum alicui, offerre. Liui. Omnes Numæ Pompilio regnum deferendum decernunt.
 Deferre rem ad aliquem, ad populum, ad Senatum, in Fam. Attic. de Offic.
 Detulerunt scelera equitum flentes ad me, Attic.
 Dela-

OBSERVATIONES.

Delati sunt ad me sermones istiusmodi de te, In Fam.
 Deferre studium suum alicui & ad aliquem, ibidem.
 Deferre uoluntatem suam uel alterius alicui, & ad aliquem per literas, id est, significare, In Famil.
 Deferre ad. In prol. Heaut. Ad alium defertur grægæ. Inter phrasas prædictas reperies hoc uerbum constructum cum præpositionibus, a, ad, apud, de, & in.
 DIFFERRE aliquem dictis, oratione, disturbare, In Differri amore, In Epid. In Mil. (Pseud.
 Differre arbores, ordine ponere. Georg. 4. Ille etiam feras in uersum distulit ulmo. Differre causam
 Distulit comitia in ante diem. 15. Cal. Nouemb. id est, produxit, Attic.
 Differor cupidine eius, In Pœn.
 Distulit iste diem omnibus iudicijs, id est, produxit, In Orat.
 Differor doloribus, id est, crucior, uxor, In Adelp.
 Differrebant discordiam temporaria simulatione concordie, Plinius.
 Differre famam alicui, diuulgare. In Trin. Ne mihi hanc famam differant.
 Differre gloriam, honorem, id est, fugere ad tempus. Plinius: Magnum est differre honorem, gloriam maius.
 Differre ius. Differor letitia, letus sum, Plaut.
 Differre moras piacula. Aeneid. 11. Distulit in serâ commissa piacula mortem.
 Differre pœnas, promissa. Ouid. Distulerat quæ graues in idonea tempora pœnas. Differre rem.
 Dilata est res in posterum, id est, producta, In Fam.
 Differre rumorem, spargere. In prol. Eunû. Quod rumores distulerunt maleuoli.

Differre.

LATINI SERMONIS

Differre sitim, tolerare. & Iulius: Ut sitim differat.
Differre studia, tempus.
Differri tempestate. In Rud. Nos cum scapha tempestate dextro uersum differt.
Differt uadimonia praetor, Iuuenal. In Oratio.
Dilata uenatio in aliud tempus. i. producta, Attic.
Differre à. Plin. Differens à ceteris robore, id est, discrepans.
Differat à cauillis pauillum, id est, cauillari designat ad tempus, in Trucul.
Differre aliquid in annos, in diem, in horam, in posterum, in secula, in tempora, in tempus aliud, in tempus breue, id est, procrastinare.
Differre inter. In Oratio. Vide quid differat inter meam opinionem & tuam.
Efferre aliquid, diuulgare. In Adel. Quod minime est opus usquam efferrì.
Efferre aliquem uel aliquid in caelum, Att.
Efferre agrum cum decumo, cum octauo, est reddere agrum decuplum, siue octuplum. In Oration. Quum agrum cum decumo extulisset.
Efferre animum. De Offic. Sed ea animi elatio.
Efferre argentum, pro auferre, in Heaut.
Efferre cadauer, ad sepulturam ferre uel extra domum.
Efferre caput. Aeneid. 1. Placidum summa caput extulit unda. Aeclog. 1. Haec tantum alias inter caput extulit urbes, &c.
Efferrunt clamorem utrinque, in Amphit.
Extulit haec Decios, Marios, magnosque Camillos, id est, prouexit. Efferre dextram, alce tollere, Verg.
Efferre difficultates efficiendi. i. proferre, in Orat.
Efferre funus, in Andria.

Effit-

OBSERVATIONES.

Efferre funere Remp. uindicare ab interitu, Cic.
Elatus sum gaudio incredibili, in Famil.
Efferre ineptias. In Orato. Ne has meas ineptias efferratis.
Efferre aliquem laudibus amplissimis, maximis, summis, In Philo.
Efferre aliquem uel aliquid laudibus in caelum, Ibid.
Efferre malum, uincere. Tuscula. 4. Efferre manum, tollere. (Most.)
Efferre matrem, sepelire. Attic. Efferre mortuum, In Elatum peccatum tuum foras. i. diuulgatum, In Phor.
Efferre pedem domo, porta, ex aedibus, quoquam. In Bacch. In Capt. Attic.
Efferre rem aliquam in caelum, uel laudibus in caelum, diximus.
Efferre se, superbire. In Heauton. Hic me magnifice effero.
Efferre se letitia. In Famil. Extrulerunt me letitia, comitia ista praecleara. Effert sese aluco Nilus, id est, inundat, Plin.
Efferre signum belli, Aeneid. 8.
Efferrimur studio in hoc genere, Attic.
Efferre uerbum aliquod uitiose, proferre, Ad Eleren.
Efferre uxorem, ad sepulturam ferre, Plaut.
Efferre ad. In Truc. Hodie efferam ad hanc argentum.
Efferre ex. In Amph. Efferrantur ex naui, quae iam imperauit omnia.
Efferre in caelum.
INferre adulterium, arma, bellum alicui. In Famil.
Quibus cogitas arma inferre?
Inferre commodum, crimem, damnum alicui, Cic. de Amic.
Inferre experientiam rei, iniuriam alteri, In Mil.

Inferre

LATINI SERMONIS

Inferre incestum puella. Inferre manibus, sacrificare.

Inferre manus alicui reo, id est, injicere, Plin.

Inferre pedem in aedes, intrare, In Amph.

Inferre periculum, plagam alicui.

Inferre se basilicæ, cum fastu ire, In Persa.

Inferre se concitato imperu, id est, irruere, impetum facere, Liuius.

Inferre se aliquò, ire, idem.

Inferre sermonem conuiuio dignum, aut delicatum in re seuera, turpe est & uitiosum, Offic. 1.

Inferre signa, id est, contrà ferre, Cæs.

Inferre stuprum uirgini, stuprare. Plin. Inferre uim alicui.

Inferre aliquem in pauperiem, est pauperem reddere, In Truc.

OFFerre acerba. In Hecy. Nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata.

OFFerre aduentum. Ibidem: Incommodè illi fors obtulerat aduentum meum.

OFFerre auxilium alicui polliceri, In Iustinus.

OFFerre caput suum utilitati pro charo capite alterius, In Capt.

OFFerre crimen. Cic. Nec credat criminibus oblati.

OFFerre incendium. Idem: Domus ardebat oblato incendio.

OFFerre iniuriam tibi me immerenti, iniquum est, In Hecy.

OFFerre iusiurandum. Suetoni. OFFerre letitiam, In Hecy.

Obtulisti mendicitatem mihi opera tua, id est, ad pauperiem redegit.

OFFerre

OBSERVATIONES.

OFFerre moram, molestiâ occupato, impedire, Plau.

OFFerre mortem alicui, In Oratio.

OFFerri nihil noui mihi potest, In Persa.

Oblatam sibi occasionem ad Asiam occupandam arbiratur. In Oratio. Offerant optata tibi dii omnes. In Adelpb.

OFFerre potestatem. Cæs. Oblata religio, In Famil.

OFFerre salutem suam in discrimen pro statu ciuitatis, & pro communi libertate, In Orat.

OFFerre se alicui. Ibidem: Finem feci offerendi mei.

OFFerre se in discrimen. Ibid. OFFerre se inopia alii.

OFFerre se in societatem gloriæ, Ibid. (cuius.

OFFerre se medium paci.

OFFerre se necessitati alicuius, suppetias ferre.

OFFerre se obuiam, uel obuium alicui. In Ad. Opptudo opportunè te obtulisti mihi obuiam.

OFFerre se opportunè, optimè. In Heaut. & Hecy.

Opportunè te mihi offers. In And. Optimè mihi te offers.

OFFerre se periculo communi, In Fam.

OFFerre spem. In Orationib. Spe pacis oblata, id est, obiecta.

Obtulisti spem speratam hanc mihi, In Merc.

Oblatum stuprum per uim, In Philo.

Obtulit stuprum reginæ, Offic. 3.

Oblatum ab eo sorori & uxori tuæ stuprum, Cic.

Obtulit in discrimen uitam suam, idem.

OFFerre uitium uirgini per uim indignè, Terent.

OFFerre commodè, incommodè, indignè, opportunè, diximus.

PERferre aliquem. In And. Facile oēs perferre ac pati. In Eec. Bienniū ibi perpetuū misera illū ptuli.

Perferre

LATINI SERMONIS

Perferre, aliquid denunciare uel parti. In *Asoph.*
Hæc ubi legari pertulere. In Orationibus: *Hæc non pertulerunt.*
Perferre abitum alicuius. Terent. *Perferre contumeliam.*
Perlata ad eum fama de Titurij morte. Cæf.
Perferre legē. Att. *Perferre literas.* Idem in *Famil.*
Perferre mandata. In *Capt.* (tium.
Perferre molestiam alicuius. Casa. *Perferre negotium.*
Perferre nuncium, alicui significare. Attic.
Perferuntur omnia huc tardissimè propter longinquitatem. Cic. ad *Lælium.*
Paupertatem una pertulimus grauem. In *Adelp.*
Perferat rem omnem illuc patri ordine. In *Capt.*
Pertulit sermonem tuum ad me, id est, planè exposuit. In *Famil.*
Perferre stridorem unum non possit. In Oratio.
PRæferre auaritiam, id est, præ se ferrè, uel ostendere. In Orat. *Auaritiam præfers.*
Præferre ceream facem sibi. Præferre hominem rudentemq; atq; ignarum sibi. Plin.
Præferre hominem fortem, integrum, modestum, prudentem, temperantem, id est, præ se ferrè.
Præferre honestum utili. Horat.
Præferre literas sacras auræ populari, id est, pluris facere. (tulissent.
Præferre lumen posteris, quod sibi maiores sui præferunt.
Præfert malum ingens uultus tuus. i. ostendit. Liu.
Præferre oleã aut uitem, pacem exposcere. Aenei. 7.
Præferre opinionē. Cæf. Sed hæc perfertur opinio.
Præferre sapientiæ studium habitu corporis. Plin.
Præferre se alijs, meliorem æstimare.

Præst-

OBSERVATIONES.

Præferre teedas sibi. In Oratio. *Præferre uoluptatem pudori.*
PRæferre aliquid palam facere. In *Hecy.* Hoc ego proferre, incommodum mihi esse arbitror.
Proferre auctionem paulum, differre. Att.
Proferre diem latius, uel biduum, uel triduum, id est, differre. Att. In *Andria:* Saltem aliquot dies profer.
Proferre dolum, in Casin. *Proferre gaudium oculis,* Plinius.
Proferre gradum, properare, in Men.
Proferre legem de senatu habendo, Plin.
Proferre lineam longã atq; rectam, trahere, idem.
Proferre linguam in tustiendo, in Asin.
Proferre meditata siue subita. i. Pronunciare ex tēpore, uel præmeditatè. Plin. *Proferre mendacium.*
Proferre opus iubet sapientia, in Philo.
Proferro pateram foras, Plaut.
Prolati pisces in macellum, in Rud.
Proferre rem palam, eloqui, in Hæaut.
Proferre studia sua, Plinius.
Proferre tabulas testamēti bene obsignatas, A. Scen.
Proferre testamentum. Idem: Proferre testes.
Proferre uerum. Proferre de thesauro noua & uetera. *Proferre in apertum,* Cic.
Proferre in apricum. Horat. *Quicquid sub terra est, in apricum proferet ætas.* *Proferre in lucem, in Oratio.*
Proferre in medium. In *Philo.* *Proferre in publicum.*
REferre aliquem, repræsentare, ut Referre Aeneã, Catonem, Therpsiten, Thrasionem, Turnum.
Referre aliquid, reportare, uel narrare. Quintilian.

DD

Ad pa-

LATINI SERMONIS

Ad patrem arma non tulit. Aene. 2. Referes ergo haec, &c.
Referre acceptum, fateri se accepisse. Attic. Refert acceptum mihi quod esset senator, quod ciuis, quod liber, quod uiueret.
Referre acceptum aliquid liberalitati suae, Cic.
Refero acceptam salutem meam beneuolentiae tuae, Atti.
Refert acceptam tranquillitatem omnem & quietem senectutis clementiae tuae, in Orat.
Referuntur aegritudines omnes ad dolorem, id est, respiciunt, in Philo.
Referre amicitiam ad fructum, ad commodum, ibid.
Referre animum ad hominum formam & figuram, est conferre considerare, in Orato.
Referre animum ad rationem & ueteris consilij nostri & spei, Att.
Referre animum ad praecleara studia iustum est, idem.
Referre annos praeteritos, reddere. Aenei. 8. O mihi praeteritos referat si Iuppiter annos, Qualis eram.
Referre argentum, restituere. In Curc. Ni argentum referas.
Referre aspectum in curiam, id est, in curiam admitti, Cic.
Referre calamitatem in domum, de Offic.
Referre caput, reflectere. Metam. 3. Ad nomen caput ille refert.
Retuli consuetudinem cum longo intervallo, id est, restitui, reduxi, in Orationib.
Referuntur curae eius omnes ad te, Atti.
Referendum dare aliquid ad aliquem. Att. Cum acceperit quae referenda ad illum data sunt.
Referre dicta, Ver. Talia dicta refert.

Re-

OBSERVATIONES.

Referri epistolam hanc ad me uolo, id est, remitti.
Referre fructum diligentiae, praemiorum, sermonum.
Referre facta quae mandata sunt, id est, efficere iussa, in Capt.
Referre gradum, retrocedere. Liuius: Interfecti nati, gradum retulerunt.
Referre gratiam, est facti, capiturque in bonum & in malum. In Mostell. Nunquam ego illi possum gratiam referre, ut meritis est de me.
Referre gratias. In Amph. Si merito meo referre studeant gratias.
Referre gratias re. In Fa. Iam non ago tibi gratias, cui enim re uix referre possum.
Referre ignominiam in domum, de Offic.
Referuntur metus omnes ad dolorem, id est, respiciunt, in Philoso.
Referre mores patris, & referre patrem moribus, exprimere & imitari, Plin. Referre mysteria, proferre, in Orato.
Referre nihil ad ostentationem, Plin.
Referre nomen alicuius.
Referre nomina in ordinem, in Oratio.
Referre numerum, numerare. Vergil. Numerumque referre Iussit.
Referre oculos ad aliquem. Plin. Cum consules ad me oculos retulissent. Referre omnia ad conscientiam, Plin.
Referre omnia ad se. Attic. Qui quum omnia ad se referant.
Referre omnia ad unum, est uni omnia adscribere, Cicero.
Referre omnia ad uoluptatem pecudum ritu, Cicero.

DD 2 Re-

LATINI SERMONIS

Referre opus in acceptum. In Orationib. Negabat opus in acceptum referri posse.
 Referre par. In Adelp. Studet par referre.
 Referre par pari, reddere uicem.
 Referre pecuniam in ararium, in Oratio.
 Referre pedem, retrocedere. Aeneid. 2. Pedemq; refert quasi tactus ab angue. In Hecy. Si id scissem, nunquam huc retulissem pedem. Alij legunt retulissem.
 Referunt me pedes in Tusculanum, id est, eo, Att.
 Referre pedem intrò, intrare, in Merc.
 Retulit pedem, uel pedes ad me, in Epid.
 Referre rationes ad ararium, in Orat.
 Referre prerogatiuam, est pronuntiare inter primos. In Philo. Qui in referenda prerogatiua subitò concidisset.
 Referre rationem quæstoriam, in Orationib.
 Referre ad senatum, senatorum sententiam rogare.
 Referre repulsam in domum, de Offi.
 Referre salutem plurimam alicui. Att. Referre se, redire.
 Refert te huc ocyùs. Aeneid. 9. Hoc mihi de te Nata refert?
 Referre se domum.
 Referas te ad eas artes quibus studium tuum dedisti. id est, redeas, in Famil.
 Referre se ad philosophiam, de Off. Referre significationes, Att.
 Refert sonum tibi inflat. i. reddunt, in Orat.
 Refert terra multum, id est, producit. Plin. Diximus & terram referre multum.
 Referre uina, euomere. Aen. 9. Vina refert moriens.
 Re-

OBSERVATIONES.

Referre uita patrem, & uitam patris, Plinius.
 Referre uoces. Attic. Mature autem itares, ut usq; Romam significationes uocesq; referantur.
 Referre ad aliquem, in consultationem ponere, in Famil, in Orationib.
 Referre ad aliquem aliquid. In Curc. Si quid somniassti ad me refers. Atticus: Sin hoc Respublica ad Pompeium refert.
 Referre ad artes se, diximus.
 Referre ad aliquem oculos, diximus.
 Referre ad ararios, pro ad multam condemnare.
 Referre ad aures. Aecloga 3. Partem aliquam uentiduum referatis ad aures.
 Referre ad caput aliquid: uide, Referre ad fragilitatem.
 Referre ad commodum suum, uel alterius aliquid, in Philof.
 Referre ad consilium. Atticus: Refertur ad consilium.
 Referre ad frugalitatis nomen, tanquam ad caput, hec eadem uocabula uolumus, in Philof.
 Referre ad generum, ad libertum, ad præfectum aliquid de altero, in Famil.
 Referre ad rem. Plautus: Quid id ad me, aut meam ad rem refert.
 Referre ad ostentationem, ad patrem, ad se curas, ad se omnia, ad Senatum, ad studia animum, ad unum, ad uoluptatem omnia, diximus.
 Referre de literis. In Fam. Flagitare instituit Senatus, ut refert et statim de tuis literis.
 Referre de rebus gestis. In Fam. De meis supplicationibus & rebus gestis Dalmaticis adhuc non refert.
 DD 3 Refe-

LATINI SERMONIS

Referre de reditu meo L. Mummius decreuit Senatus frequens, in Oration.
 Referre de religione quod instituit, ab eo deduci non potest, in Famil. Referunt de Republica consules, Cæsar.
 Referre de supplicationibus: quære, De rebus gestis referre.
 Referre ex agris segetes domum. Tacitus: Tum ex agris segetes domum referrent, id est, portarent.
 Referre ex literis ad Senatum. Idem: Ut ex literis ad Senatum referretur, impetrari non potuit.
 Referre in acceptum: uide, referre opus.
 Referre in aduersaria, in Orationib.
 Referre in ararium: recurre ad, referre pecuniam.
 Referre in commentarium aliquid, Attic.
 Refert in deos terram & cælum, pro numerat inter deos, in Phil.
 Referre in iudicium, in Orat.
 Referre in labores Herculis aliquid, ibidem.
 Referre in literas, referre in literas publicas, id est, ponere, ibidem.
 Referre in melius, conuertere. Aeneid. i. Consilia in melius referet. Aeneid. ii. Multa dies, uariisq; labor mutabilis cui Rettulit in melius.
 Referre in numeros, est subrogare aliquem in ordinem aliorum. Plinius: Neq; enim adhuc nomen in numeros relatum est.
 Referre in numerum deorum, ascribere. Sueton. Ea in deorum numerum retulit.
 Referre Aphricanum in eundem numerum solent, id est, inter eos numerare, in Philos.
 Referre in ordinem nomina: uide, referre nomina.
 Refer-

OBSERVATIONES.

Referre in proscripios. In Orationib. Ut hic potius uiuus in reos, quam occisus in proscripios referretur, id est, inter eos haberetur.
 Referre in publicas literas, in publicas tabulas, in publicum transcribere, in Oration.
 Referre in reos, diximus apud, Referre in proscripios.
 Referre in spem. In Epid. Hoc quidem iam perijt, nisi quid tibi hinc in spem referas.
 Referre in tabulas publicas, diximus.
 Referre inter. Plinius: Dies quo id factum, inter nefarios relatus.
 Referre in personale, genitiuum uult. Salustius: Faciendum aliquid, quod illorum magis quam sua retulisse uidetur. Item hos genitiuos pretij: magni, parui. Hoc quoq; accusatiuos aduerbialem naturam referent es: multum, plus, plurimum, parum, paulum, paucillum, nihil, aliquid. Item ablatiuos, mea, tua, sua, nostra, uestra.
 Referre iterum. Terent. Ob eam rem nolit iterum referre, ut iterum possit uendere.
 Sufferre anhelitum. In Merc. Vix suffero hercle anhelitum.
 Sufferre claustra. Vergil. Nec claustra nec ipsi Custodes sufferre ualent, id est, sustinere.
 Sufferre iniuriam, laborum, in Merc.
 Sufferre puerum dicitur mulier, si quem per adulterium aut incestum perit, Aeneid. 9.
 Sufferre sumptum. In Heaut. Satrapes si siet amator, nunquam sufferre eius sumptus queat.
 Sufferre supplicium. In And. Sic ut pro eius peccatis supplicium sufferam.

LATINI SERMONIS

Sufferre tergum, supponere. Plautus: Sufferam meum tergum ob iniuriam.

TRANSferre amorem alteri, & in alterum. In Hecyra: Huic transtulit amorem. In Adel. Maledicta, famam, meum amorem & peccatum in se transtulit.

Transferre animum. In Oration. Ne forte ab nocturno suo questu animū ad uectigalia redimenda transferret.

Transferre cædem, comitia, consilium. Salust. Consilium cædis transtulerunt.

Transferre culpam in aliquem. In And. Culpam in te transferret. In Amphit. Ne posterius culpam in me transferas. Alij legunt, conferas.

Transferre famam in se: uide, Transferre amorem.

Transferre Græca, Hebræa in Latinum: Latina in Germanicum sermonem.

Transferre inuidiam in aliquem. In Oration. Non illi quidem morte mercenarij sui transferre potuissent inuidiam, in quos putabant.

Transferre iucunditatem in animo. In Philos. Hanc quoq; iucunditatem, si uis, transfer in animo.

Transferre maledicta in se: uide, Transferre amorē.

Transferre nomen ab uno ad alium: barbarè, assignare. In Famil. Docuerunt me periti homines ad Volusium transferri nomen à Valerio non potuisse.

Transferre odium in aliquem, Metamorph. 5.

Transferre peccatum in se: uide, Transferre amorem.

Transferre pecunias à iustis dominis ad alienos, Cicero de Offic.

Transferre rationem in tabulas. In Orationib. Mensuras penè rationes in tabulas transferant.

Transferre se ad aliquid. Caesar: Factum est ut Scipio

OBSERVATIONES.

pio ad album sese uestitū transferret, id est, mutaret uestitum alterius coloris.

Transferre se in tempus. In Orationib. Sequi in annum proximum transtulit, id est, distulit.

Transferre sermones ad aliquem. Atticus: Eosdemq; illos sermones ad Catonem Brutumq; transtuli, id est, Catoni & Bruto dedi.

Transferre similitudinem. In Fam. Illam Accij similitudinem, non modò iam ad inuidiam, sed ad fortunam transferam, id est, traducam.

Transferre similitudines, comparare, in Philos.

Transferre suspitionem in aliquem. Terentius: In huc suspitio est translata amoris.

Transferre uerbum aut nomen, est uocem à significato proprio ad improprium accommodare, Quintilianus in Orato.

Transferre ad aliquem nomen, habes apud Transferre nomen. (nias.)

Transferre ad alienos aliquid: uide, Transferre pecuni-
Transferre ad fortunam, ad inuidiam: quare Transferre ad similitudinem.

Transferre ad iustitiam, ad mansuetudinem aliquem. In Phil. Eosq; de feritate illa ad iustitiam atq; mansuetudinem transtulerunt, id est, traduxerunt.

Transferre ad uestitū album sese: recurre ad Transferre se.

Transfer ad molestiam uel temperantiam idem, id est, accommoda, in Philos.

Transferri ad usum forensem & publicum ab eo nihil potest. In Orat.

Transferre de. In Philo. Cætera duodecim translata de Solonis ferè legibus.

LATINI SERMONIS

Transferre ex loco in aliū locum reliquias suorū, Plī.
 Transtulisse ex Perinthia in Andriam saretur, Ter.
 Transferre ex. In Oratio. Ex hoc hoīm numero, ex hac
 familiari dignitate in impiorum partem atq; in par-
 ricidarum cædem ac numerum transferetis?
 Transferre in aliquem amorē, culpam, invidiam, odi-
 um, suspicionem, superioribus exemplis patent.
 Transferre in animo, diximus ubi, transferre iucun-
 ditatem.
 Transferre in annum proximiū sese, babes apud, trans-
 ferre se in tempus.
 Transferre in cædem: uide, Transferre ex.
 Transferre in multa. In Philos. Sed transfertur in
 multa disparia.
 Transferre in numerum parricidarum, in partem im-
 piorum, superiūs patent.
 Transferre in se aliquid. De Off. Iustus nihil unquam,
 quod in se transferat, detrahet. i. ad se conuertat.
 Transferre in se amorem, culpam, famam, maledictū,
 peccatum, docentur phrasibus iam dictis.
 Transferre in tabulas rationes: uide, Rationes trans-
 ferre.

FERVEO, FERVO.

Feruere auaritia. In Orat. Feruet ferturq; auaritia.
 Feruere cæde noua, Vergil.
 Feruere omnia nimbis uentoq; uidebis, Georg. 5.
 Feruet sol, Gellius. Feruet terra, Propertius:
 Incipit & sicco feruere terra cane.
 Feruere uento: quære, Feruere nimbis.
 Feruere maxime. In Adel. Quum feruit maxime, tam
 placidum quam ouem reddo, id est, irascitur.
 Feruens aqua, feruentes foculi, feruētes oculi, feruēs
 pauimentum.

OBSERVATIONES.

pauimentum, feruētē flagris aliquem facere, Plauti
 FERUE facere oleum, & similia. (na phrasīs.
 DEFeruere adolescentiā, mitescere, sedari. In Adel.
 Sperabam iam deferuisse adolescentiam.
 Deferuere cupiditates adolescentiæ. In Oratio. Quo-
 rum cum cupiditates adolescentiæ deferbuisent.
 Deferuere impetum. Plin. Quum iam satis ille primus
 impetus deferuisset.
 Deferbuisse studia hoīm intelligebat, Cic. in Oratione.
 DEFERUESCERE iram. Tuscul. 4. Differant in tem-
 pus, dum deferuescat ira.
 EFFERUET ferocitas, pertinacia, uis, in Orat.
 EFFERUESCIT gratulatio, in Famil.
 Efferuescens in dicendo stomachus, in Oratio.
 Efferuescentibus uerbis, ibidem.
 REFERUERE, feruorem amittere. Referuerat oratio,
 id est, deferbuerat.

FESTINO.

Festinare, multa simul incipere, nec perficere, & est
 corporis. In Epid. I sanē, si quid festinas. Aeneid. 2.
 Festinate uiri. In Asin. Remigio ueloq; quantum po-
 tes, festina & fuge.

FIDO.

Fidere datiuum pulchrē admittit, & ablatiuum non
 Fidere alicui. Tu mihi parum fides. (respuit.
 Fidere amicis, armis, artibus malis, audacia, dolis,
 diuitijs, fugæ, gladio, generositati, insidijs, innocen-
 tiæ, ingenio, mendacio. Fidere nocti, Aeneid. 9.
 Fidere pedibus, fugere. Fidere promissis Dei.
 Fidere prudentiæ, sapientiæ suæ. Fidere terræ, Aen. 7.
 Fidere traditionibus humanis.
 Fidere uiribus suis. Fidere uirtute sua.

CON-

LATINI SERMONIS

CONFIDERE, tam de presenti & praeterito, quam de futuro. Cic. Haec tibi assidue audire confido. Idem: Probatam rationem officij mei uobis esse confido. praesertim hodie aduenturum cum argento ad me. Confidere animo, Caes. Confidito arca nostra, Att. Confidere caussa, in Philos. Confido fore, in Adelp. Confidere rebus suis, in Capt. Confidere sibi, in Philos. Confidere spe, Caesar. Confidere in meritis, operibus, opibus, uirtutibus suis. DIFFIDERE prudentiae suae uel alterius, in Famil. Diffidere rebus suis, in Orationib. Diffidere de. Ad Heren. Et de nobis diffidimus.

FIGO.

Figere aliquid ad parietem clauis ferreis, in Trin. Figere aes ad. Plin. Idem aes figeretur ad statuam locricatam diui Iulij. Figere anchoram. Figere animo aliquid, semper meminisse. Aeneidos 4. Si mihi non animo fixum immotumq; sederet. Fixus hic apud nos est animus tuus clauo cupidinis, in Asin. Figere aprum, Iuuenalis. Figere beneficium trabali clauo, in Orationib. Figere castra, est castra metari. Figere ceruos, confodere, Aecloga 2. Figere clauum & refigere, Prouerbij locum habet, ubi quis quod ait, idem negat. Figere cogitationem, curam omnem in aliquo, statuere. In Famil. Ego omnia mea studia, omnem operam, curam, industriam, cogitationem, mentem denique omnem in Milonis consulatu fixi. Figenda decreta falsa in Capitolio curauit. Figere dentes in lapidem, in lignum, in panem, Ouid. 3. Metam. de serpente & Cadmo.

Fig-

OBSERVATIONES.

Figere dicta animo, memoriae mandare. Aeneid. i. Accipite ergo animis, atque haec mea figite dicta, Poeticum est. Figi dolore, affici. Aene. 7. Stetit acri fixa dolore. Figere feram, confodere. Figere fustem, hastam terrae, Aeneid. 6. (tas. Figere humo. Geor. 4. Ipse feraces Figit humo plan- Figere industriam omnem in aliquo: uide, Figere curam. Figere leges in aes incisas ad parietes, Att. Figere leges falsas in Capitolio, in Oratio. Figere leges & refigere, sententiam mutare. Aeneid. 6. Fixit leges pretio atq; refixit, id est, statuit & easdem rescidit. Figere mentem, operam omnem in aliquo: uide, Figere cogitationem. (re. Fixis oculis intueri, attentius accuratiusq; considerari. Figere oculos in aliquem, perpetuo afficere. Meta. 3. Virgine figis in una Quos mundo debes oculos. Figere oscula, osculari, Poeticum. Aeneid. i. Meta. 4. Gelidis in uultribus oscula figens. Figere palum terrae, in parietem, in Mil. Figere pedem. Bos lassus fortius figit pedem, Adag. Figere plantas humo: uide, Figere humo. Figere radices, agere. Meta. 2. Inq; autem radices fixerat imas. Figere studia sua in aliquo, statuere: quere, Figere cogitationem. Figere tabulas, in Famil. Figere tædas, pro nuptiis remorari uel impedire, Poeticum, Aeneid. 7. Figere terra fustem, hastam, palum, telum, diximus. Figere uestigium. In Orati. Cuius ego nuper in Macedonia uidi uestigia fixa ad memoriam illius prouinciae

LATINI SERMONIS

vinciæ sempiternâ. Figere in, patet iam dictis exera
AFFIGERE cruci aliquem, Plaut. Te cruci (plis.
 ipsum propediem affigent alij, in Persa.
AFFIGERE humi aliquem, deprimere, Horat.
AFFIXA Ithaca in asperis saxulis tanquam nidu-
 lus, in Orato.
AFFIXUS lateri alicuius dicitur, qui continuam cum
 quopiam fouet familiaritatem, Aeneid. 10.
AFFIGI lecto, & grotare, Horat.
AFFIGERE parieti, trabi quicquam.
AFFIGERE supplicio. In Orationib. Summoq; supplicio
 affixum uideret.
CONFIGERE cogitationes, curas, uigilias in Reipub.
 salute, ibid.
CONFIGERE cornicum oculos, est ueterū inuenta repre-
 hendere, Adag. **CONFIGERE** sagitta aliquē, in Aul.
CONFIGERE sententijs aliquem. In Oratio. Meminerant
 eius sententijs confixum Antonium.
CONFIGERE telo aliquem, perfodere.
CONFIGERE uigilias: uide, **CONFIGERE** cogitationes.
DEFIGERE animum in aliquid. In Pbi. Defigunt ani-
 mos, & intendunt in ea quæ perspicua sunt.
DEFIGERE arborem terræ. Geor. 2. Altius & penitius
 terræ defigitur arbor.
DEFIGERE audaciam suam in oculis alterius. In Ora-
 tio. Nihil de hac eius urbana, quam ille præsens in
 oculis uestris, mentibusq; defixit.
DEFIGERE colaphis aliquē in terrâ, prosternere. Plau.
DEFIGERE flagitia, furtâ alicuius auribus, in oculis
 omnium, est ita exponere, ut omnes audire & uidere
 possint, in Oratio. (xit lumina regnis.
DEFIGERE lumina rei alicui. Aeneid. 1. Et Libiæ def-
 Defigere

OBSERVATIONES.

DEFIGERE manus apud aliquē, est se in alterius ius de-
 dere, aut se sponsonibus alteri obligare.
DEFIGERE mente, habes apud, **DEFIGERE** oculos.
DEFIGERE oculos, aut **DEFIXOS** oculos tenere, gestus
 est prudentis consultiq; uiri, serâ meditantis.
DEFIGERE oculos in fortunas alicuius, est imporenter
 appetere, in Oratio. In cuius possessiones atq; fortu-
 nas non impudentissimos oculos spe & mente defige-
 re? in Oratio.
DEFIGERE uculos in imaginem, in patinas, in possessio-
 nes alterius, in uirginem.
DEFIGERE palum prope truncum, Colum.
DEFIGERE sermentum in terram, idem.
DEFIGERE spe, diximus. **DEFIGERE** in patuit sapius.
INDEFIGERE animis, memoriæ commendare, ediscere.
 Quintil. lib. 3. cap. 19. (las.
INDEFIGERE solo. Colu. Pecudes molli solo infigūt ungu-
 PR. **ADEFIGERE** leges, limites, metam, terminos.
PRÆFIGERE ora capistris Ferratis, Geor. 3.
PRÆFIGERE thita nigrum, id est, damnare, Persius.
REFIGERE quod fixum est, educere.
REFIGERE leges, rescindere. Aeneid. 6. In Philip. Le-
 ges refixistis.
REFIGERE palum pedali spatio, rursus figere, Colu.
REFIGERE regna. Geor. 4. Aulas & cerea regna refi-
 gunt, id est, reponunt.
REFIXA cælo deuocare sydera, Horat.
REFIGERE tabulas, rescindere, in Philip.
 FINGO.
FINGERE figuli est propriū, qui formas ducit ex luto.
FINGERE aliquem ad rectum, ad artium studia, ad uir-
 tutem. Horat. Voce paterna Fingeris ad rectum.
 Finger

LATINI SERMONIS

Fingere aliquid. In Orato. Et qui aliquid fingunt.
Fingere amicitias utilitatis causa, de Amici.
Fingit animo, barb. capse seu pone casum. De Senect.
Fingere aliquem animo iubebat.
Fingere animos pueriles, formare.
Fingere causas, comminisci. Metam. 2. Nec fingam
 causas.
Fingere causas ad. In Hecyra: Facis iniuriam, cum
 fingis falsas causas ad discordiam.
Fingere causas ne. In Eunu. *Fingit* causas ne det.
Fingere corpus. Aeneid. 3. Corpora *fingere* lingua.
Finge datos currus, id est, persuade tibi, Met. 2.
Fingere equum. Horat. *Fingit* equum re uera docilem.
Fingere fabricam, dolos struere. In Eleaut. Ad senem
 aliquam fabricam *fingit*. *Fingere* fallaciam, ibid.
Fingere falsum. In Eunu. Neq; me *finxisse* falsi quicq;
Fingunt fauos, apum examina, de Offi.
Fingere filium, formare. Ter. Syrus mirè *finxit* filium.
Fingere fugam, moliri. In Casin. At fugam *fingitis*.
Fingere ingenium rude. *Fingere* iuuentutem, informare.
Fingere maleficium. In Oratio. Ut intelligatis *fingi*
 nullum maleficium posse. *Fingere* mella.
Fingere mentem. In Philo. *Fingit* non modò mentem
 ac uoluntates, sed penè uultus eorum apud quos a-
 git, id est, format.
Fingere metum. Aenei. 7. Ne tantos mihi *finge* metus.
Fingere ollas propriè dictum.
Fingere obedientem aliquem uentri. Salust. Quae na-
 tura prona, atq; uentri obedientia *finxit*.
Fingere pronum, iam iam habes. (ego sum.)
Fingere se esse alium. In Famil. Eum te esse *finge*, qui
Fingere se agrum, artificem, austerum, dignum, diui-
 tem

OBSERVATIONES.

tem, doctum, ebrium, egenum, fortem, grauem, igna-
 rum rei, probum, scientem, seuerum. Vel sic: *Fingere*
 agritudinem, artem, austeritatem, diuitias, ebrietate-
 tem, egestatem, fortitudinem, grauitatem, ignorantiam
 rei, probitatem, scientiam, &c.
Fingere sermonem ad uoluptatem alterius, Cic.
Fingere somnia, Verg. Qui amant ipsi sibi somnia *fin-*
gunt, Adagium. *Fingere* stultitiam, Plin.
Fingere uersus, componere. Hora. Versus tamen au-
 det *Fingere*.
Fingere uoluntatem: quare, *Fingere* mentem.
Fingere uoto. Pli. Melior *fingi* ne uoto quidè potuit.
Fingere uultum, representare. In Eleaut. Uultus quoq;
 hominum *fingit* scelus. Est etiam *fucare*, Ouid.
Fingere ad discordiam: uide, *Fingere* causas.
Fingere se totum ad arbitrium, ad nutum, ad uolun-
 tatem eorum qui audiunt, in Orato.
Fingere è cera aliquid, cereas imagines facere, Cic.
Fingere ex natura sua alios, est de se aliorum conie-
 cturam facere.
Finxit ex se uelut araneus, Adagium: de homine ex
 se ipso comminiscente mendacia.
 AFFINGERE aliquid alicui. In Oratio. Ut neq; falsa
 laus ei afficta oratione nostra esse uideatur.
 AFFINGERE probam orationem improbo, id est, attri-
 buere, in Orato.
 CONFINGERE aliquid. Terent. Omnia haec *confingam*.
Confingere dolum inter se, in Capt.
 EFFINGERE aliquem. Plin. Hoc signum *effingit* senem
 stantem.
 EFFINGERE artem, causas, dolos, fabulas, res ludicras ex
 proprio ingenio, est per se se inuenire, excogitare.
 EFFIN-

LATINI SERMONIS

Effinxisse mihi uidetur M. Tul. copia Platonis, inuēditatem Isocratis, uim Demosthenis, Quintil.
Effingere similitudines ex uero arduum est, id est, exprimere ad exemplar, Plin.
Effingere sublimitatem Platoniam, idem.
Effingere uim Demosthenis, superius patet.

FINIO.

Finire est certum rebus terminum ponere.
Finire cupiditates sua satietate, in Oratio.
Finire linguam dentibus. In Philo. In ore sit a lingua est finita dentibus.
Finire modū. In Oratio. Sepulchris nouis finiuit modum, i. præfinit. Finiri morbo, mori, Plin.
Finire opus. Apul. Sine opus finiam quod incepti.
Finiri prouincias, est prouincialibus magistratibus certum quoddam tempus præfinire, Attic.
Finire rem paucorum certamine, Plin.
Finire uentum, idem.
Definire aliqd aliqua re. In Oratio. Atq; his ferè ipsi definitur uiris, i. nō uagabitur extra hos uires.
Definire amicitia paribus officijs ac uoluntatibus. Cic.
Definire aspectum. In Philo. Et aspectum nostrum definiunt, id est, terminant.
Definiunt sepiusimè extrema, id est, faciunt extrema, ut in eundem finem cadant, in Oratio.
Definire hortos. In Oratio. Sedes sibi optimas, hortos, Tusculana, Albana definiunt, id est, iam dimensa inter se diuidunt.
Definire imperiū. Cic. Quæ regiones orbē terrarū, rebus illius gestis imperium Po. Rom. definiunt.
Definita moderatiōe animi gubernetur, Ad Heren.
Definire rē aliquam certo naturæ termino, ibid.

Definit

OBSERVATIONES.

Definit regiam in quinquēniū. i. præscribit finem, s. annorū, in Oratio. Definitum est, in Cist.
Definire locum. De Offi. Certum esse in cœlo ac diffinitum locum.
Diffinire memoriā beneficij. In Oratio. Neq; æquū est tempore & die memoriā beneficij diffinire, id est, ad quoddam tēpus beneficij tantum memorem esse.
Præfinire diem. In Oratio. Præfinit enim successori diem. Ibid. Quæ dies in lege præfinita est. Præfinito loqui, subaudi tempore, in Hecy.

FIRMO.

Firmare stabilire. Firmare aetatem. In Oratio. Quorum quum adolescētiae cupiditates deferbuisent, eximia uirtutes firmata iam aetate extiterūt, id est, ubi natu grandes facti essent.
Firmare animum. Ibid. Firmiore animo præditis.
Firmari corpora iuuenum labore uoluerunt, Cic.
Firmare corpus medicaminibus multis aduersus uenena, Plin.
Firmare dotem, in Heaut.
Firmare fidē. In And. in Hecy. Eī rei firmasti fidem.
Firmare fidem dextera, fabulis, iuramento.
Firmat magnis eum locum munit ionibus, Cæs.
Firmare minas rebus. Ouid. Rēq; minas firmat.
Firmata uetus opinio est omnium gentium consensu.
Firmare promissa factis.
Firmare prouinciam cum pace præsidijq; Ci. in Phi.
Firmata iam stirpe uirtutis, in Oratio.
Firmatis suis ex terrore, Cæs.

CONFirmare alicui. In Fam. Balbus mihi confirmauit te diuitem futurum.

Confirmare aetate. In Fam. Confirmata iam aetate.

LATINI SERMONIS

Confirmare amicitiam. In Famil. Reuera confirmata amicitia.
Confirmare animum. In Aulu. Volui animum tandem confirmare meum.
Confirmarunt castellum magnis munitionibus, multisq; tormentis.
Confirmare consilium. In Oratio. Quam sibi nondum confirmato consilio, sed ineunte etate suscepit.
Confirmatum hoc in uno incommodum, Cic.
Confirmare ingenium. De Offi. Omnino amicitia corroboratis confirmatisq; ingenijs & atatibus in dicanda sunt.
Confirmare manum. In Oratio. Et suam manum iam confirmarat.
Confirmat Lentulus gladiatores libertate, Cæs.
Confirmarunt omnes Cæsaris opes, Atti.
Confirmare opes factionis. Sal. Mandat, quibus rebus possent, opes factionis confirment.
Confirmare pacē. In Orat. Pax deniq; per eum & per liberos eius cū præstantissimis ciuib; cōfirmata est.
Confirmare periurium. In Oratio. Ut quā minimum dem illis temporis ad meditandum confirmandumq; periurium.
Confirmant profectiōem lege in tertiu annu, Cæs.
Confirmare se, ualetudinem & uires recuperare. In Fam. Quum te benè confirmaris, ad nos uenias.
Confirmare se ad omnia, in Oratio.
Confirmo me ad eius uoluntatem, in Fam.
Confirmare spem reliqui temporis, in Oratio.
Confirmare ad. Attic. Confirmaui ad eam causam etiam Furnium nostrum.
INFIRMARE aliquid. In Orationib; Omnes moras interpo-

OBSERVATIONES.

interponis, quibus infirmetur Brutus.
Infirmare notam. Ad Her. Et infirmat imaginū nota.
Infirmare sententiam. Ad Heren. Ea sententia contemnetur & infirmabitur. (tas.
Infirmitate ueritatem, debilitare, in Oratione.
OBFIRMARE, firmum propositum in animo habere.
In Bacch. Ego isthuc habeo obfirmatum.
Obfirmare animum, Plin. In Amphit. Animo forti atq; obfirmato.
Obfirmare se. In Heaut. Ne tam obfirmate.
Obfirmare uiam. In Hecy. Certum est obfirmare uiam me, quam decreui persequi.

FLAGITO.

Flagitare est uehemēter exigere, & plus q̄ postulare.
Cic. Tamen quia postulat, non flagitat, præteribo.
Flagitare aliquem. In Pœn. Neq; nos quencquam flagitamus, neq; nos quisquam flagitat.
Flagitare cum duobus accusatiuis. Id quod ille me flagitat, in Oratio. (tarier.
Flagitari clamore. In Men. Illum clamore uidi flagitare.
Flagitare ab. Cæsar: Ab Heduis frumentum, quod essent polliciti, flagitat.
Flagitare ad. In Fam. Hirsium cuncti ad non faciendum flagitare.
Flagitare ut. In Merc. Flagitas me, ut eloquar.
EFFLAGITARE, cum clamore & instantia magna flagitare. Quintil. Efflagitasti quotidiano conuitio, ut libros, &c.

FLAGRO.

Flagrare, ardere. Flagrare bello. In Oratione. Flagrantem bello Italiam. i. uexatam, oppressam bello.
Flagrare cupiditate, in Orat.

LATINI SERMONIS

Flagrare desiderio rei, Atticus.
Flagrare infamia. In Oration. Graui diuturnaꝫ iam flagramus infamia.
Flagrare inopia. Salust. Flagrantes inopia & cupiditatibus.
Flagrare insania, inuidia, Attic. in Oration.
Flagrare libidinibus. Sueton. Sed maxime flagrabat libidinibus in mulieres, usq; ad infaniam oris.
Flagrare oculos alicuius, in Oration.
Flagrare studio. In Orat. Incredibili quodam nostri homines studio dicendi flagrauerunt.
Flagrat studium. Salust. Vt cuiusq; studium ex etate flagrabat.
Flagrare uitio aliquem, flagrat uitium apud aliquẽ, flagrare ad aliquod uitium dicimus.
Flagrare ad. Salust. Ille flagrauit ad cupiditatem huiusmodi scelerati facinoris obeundam.
CONflagrare inuidia, in Oration. Plin.

[FLAMMO.]

INFLAMmare aliquem. In Famil. Non feci inflammandi tui causa.
Inflammare aliquid, Attic. Inflammatum bellum uidetur, in Famil.
Inflammari cupiditate, iracundia, de Amic. in Philos.
Inflammare inuidiam concionibus & legibus, id est, excitare, maiorem efficere, in Oration.
Inflammare odium suũ, ibid. Inflammare tædas, ibid.
Inflammare uerbis aliquẽ, ad iram prouocare, ibid.
Inflammari ad gloriam, in Famil.

FLECTO.

Flectere, inclinare. Flectere animũ, mutare. In Hecy. Huc est sapere, qui, ubicũq; opus sit, animum postis flectere.

OBSERVATIONES.

Flectere arcum in aliquem, iaculari, Metamor. 4.
Flectitur auis in gyru, ut ciconia, miluus, Metam. 2.
Flectere ceram in uarias formas. Metam. 10. Cera remollescit, multas que pollice tracta Flectitur in facies. Alij legunt, uertitur. Flectere currum.
Flectere equos in gyrum. Flectere gressum.
Flectere iter. Huc flectimus iter.
Flectere iuuenos, Georg. 2.
Flectere lacertos post terga, cõpetit dånatis, Met. 6.
Flectere lacrymis, muneribus aliquem.
Flectere Leucatem molestum uidebatur, id est, circumire, Atticus.
Flectere mentem. In Oration. Mentis suas ad nostrum imperium nomenq; flexerunt.
Flectere oculos. Metam. 10. Flexit amans oculos.
Flectere ora. Ouidius: Oraq; retro Flexit.
Flectere orationem ad propositum.
Flectere plaustrum, Metam. 10.
Flectere precibus aliquem, uel flectũt preces aliquẽ. Met. 2. Neue preces aios & uerba precãtia flectũt.
Flectere promontorium, circumire, in Phil.
Flectere superos, precibus mouere. Aeneid. 7. Flectere si nequeo superos, Acherontã mouebo.
Flectere sententiam, mutare, Salust.
Flectere uerba ad propositum.
Flectere uiam, uerare. Aeneid. 5. Flecte uiam uelis.
Flectere uultũ. Met. 4. Vultusq; suos flectebat ad illud.
DEFLECTere ceruicẽ, mentes superbas. (lum.)
DEFLECTere ramum, Colum.
DEFLECTere a patris auisq; præstabili insigniq; uirtute, in Oration.
DEFLECTere ad aliquem, diuertere.

LATINI SERMONIS

Deflectere ad otium. Atti. *Et avas iam à diuturnis laboribus deflecta ad otium.*
Deflectere ad uerba rem. In Oration. *Si ad uerba rem deflectere uelinus.*
Deflectere de curriculo. Ibidem: *Quum te de curriculo petitionis deflectisses.*
Deflectere de regione. In Oration. *De omnibus nobis si quis tantulum de recta regione deflexerit, id est, à recto discesserit.*
Deflectere de spatio. De Offi. *Deflexit iam aliquantulum de spatio curriculoq; consuetudo maiorum.*
Deflectere de uia. Ibidem: *In quo uerbo lapsa consuetudo deflexit de uia.*
Deflectere ex itinere, deuiare. Plin. *Vt ex itinere deflectat ad te.*
Deflectere in. Plin. *Deflectemus in Thuscos.*
INFLECTERE *animum, sensus, sententiam.* Aeneid. 4. *Solus hic inflexit sensus.* In Famil. *Magnitudinem animi tui ne unquam inflectas cuiusquam iniuria.*
Inflectere orationem. In Oratio. *Hic primus inflexit orationem.*
Inflectere ad felicem parietem, est adherere felicibus, ditioribus.
REFLECTERE *faciem, ora,* Aeneid. 10. *In Adelpbis: Illum neq; misericordia repressit, neq; reflexit.*

FLEO.

Flere fit lachrymis. *Flere aliquem.* In Capt. *Ego'ne illum non fleam?*
Flere drachmis argenteis, in Pseud.
Flere de. In Oratio. *Flebat uterq; non de suo supplicio, sed pater de filij morte, de patris filius.*
Fletur, impersonale, in Andria.

DEFLE-

OBSERVATIONES.

DEFLERE *aliquem.* In Capt. *Ego'ne non defleam talem adolescentem?*
Deflere coenas, in Sticho. *Deflere liberos,* in Tusc.
Deflere mortem immaturam alicuius, Plin.
Deflere in sinu amici, idem.

[FLIGO.]

Affligere aliquem. In Orationib. *Adolescentiam pleenam sibi maximè afflixisse uideamini.*
Afflicta amicitia, ibidem.
Affligi amore. Attic. *Pompeius nostri amore ipse se afflixit.*
Afflictus clamoribus magnis conticuit, idem.
Afflicta regum fortune, in Orationib.
Affligere inedia aliquem.
Affligi morbo. In Oration. *Qui cum uno genere morbi affligerentur.*
Afflixit Catuli monumentum, id est, diruit, ibid.
Afflictae naues, Caesar.
Affligere negotium, corrumpere. Sueton. *Non sine magna sui inuidia negotium afflixit.*
Affligere se: uide, *affligi amore.*
Affligere statuam, diruere, deturbare, in Oration.
Affligere ad terram aliquem, prosternere, Plaut.
AFFLICARE *aliquem.* Idem: *Afflicat me nunc iam uacuum uirium.*
Afflicare se. Terent. *Ne te afflictes.* Salust.
Afflicari de. Att. *De quibus acerbissimè afflictor.*
CONFLIGERE *leuiori actione,* in Orat.
Confligi diuturnis molestijs ab aliquo, in Famil.
Confligere cum aliquo. i. congregari ad pugnam. Salust. *Statuit cum Antonio quam primùm confligere.* Caesar: *Confligant rursus cum Bruti classe.*

EE 5

Con-

LATINI SERMONIS

Confligere manu cum hoste, de Officijs.
CONFLICTARE cum malo, pugnare. In Phor. Nec cum huiusmodi nunquā usus uenit, ut conflictares malo.
Conflictari annona, passiue. Cæs. Cæsariani grani annona sunt conflictati.
Conflictari incommodis magnis & multis, Cic.
Conflictari morbis uarijs & tenacibus, Suet. (Plin.
Conflictari ualitudine iniqua, ualitudine nouissima,
Conflictari cum. In And. Qui cum ingenijs conflictatur eiusmodi, id est, uersatur cum talibus.
INFLIGERE turpitudinem sempiternam alicui, Cic.
Infligere uulnus alicui, in Orat.
PROFLIGARE hostes, inimicos, deperdere, Cæs, Plaut. in Mil.
Profligati homines, perdit, Sueton. in Orat.
Profligata iam hæc quaestio est. Tusc. 5.
Prostigare Rēpub. cum suis cōsilijs, perdere, Cicero.
 F L O.
FLARE alicui. Att. Bellè nobis flauit ab Epiro lenissimus Auster, & mitis.
Flare simul sorbereq; haud facillè factu est, id est, duo simul exequi, in Mest. Adag.
AFFLARE auram alicui. In Oratio. Sperat sibi auram aliquam afflari in hoc crimine. (nores.
Afflare honorē. Aen. 1. Et letos oculis afflaret hostem.
Afflare malum alicui. Ad Heren. Cui aliquid mali faucibus afflare posset.
Afflare odorem. De Offic. Et suauitatem odorum, qui afflarentur è florib. Afflauit mihi spes melior.
CONFLARE accusationem. In Orat. Quæ illam totam accusationem iudiciumq; conflarat.
CONFLARE æs alienū grande, cōmodato accipere, Salust.

Con-

OBSERVATIONES.

Conflare æs pecore. Colum. Aes antiquissimum, quod conflatum est pecore.
Conflare cathenas scelerum alicui, ac facultatibus alicuius, Salustius.
Conflare consensum, in Orationib.
Conflare conspirationem, ibidem.
Conflare crimen inuidiamq; in se, in Orationib.
Conflare exercitum, cogere, ibidem.
Conflare familiaritatem. In Eunu. Ex malo principio magna familiaritas conflata est.
Conflare honestum. De Offic. Quibus ex rebus conflatur honestum.
Conflare ignem, excitare, in Rud. Plin.
Conflare alicui infamiã, iniuriã, inuidiã sibi, in Orat.
Conflare iudiciũ, Salust. Conflare mendaciũ, in Orat.
Conflare odium. Conflare pactiones, ibidem.
Conflare pecuniam, conficere, in Orat.
Conflare periculum, ibidem.
Conflare populares homines, est uulgi commendationes & fauorem undecunq; captare.
Conflare scelus, Salust. Conflare seditionē, in Orat.
Conflare societates, in Oration. Conflare suspitionem, ad Heremium.
Conflare tumultum, in Orationib.
Conflare in. Verg. Et curuæ rigidum falces conflantur in ensē.
DIFFLARE, flatu prosternere. In Mil. Cuius tu leges difflauisti spiritu, quasi uentis folia.
EFFLARE animam, in Persa, in Orat.
INFLARE animos. In Oratio. Quum tibi spe falsa animos rumor inflasset, id est, elatiorem te reddidisset.
INFLARE calamos, Aecloga 5.

Infla-

LATINI SERMONIS

Inflare historiam. In Philo. Antipater paulo inflauit uehementius.

Inflari opinionibus. De Offic. Quum homines inflati opinionibus irridentur.

Inflare sonum celeriter, in Orat. Inflare tibias, ibid.

REFflare tecta uentus dicitur. Vergil. Et terras turbine perflant.

REflare, contra spirare. Tuscul. 1. Sin autem reflantibus uentis reijciamur. Offic. 2. Quum restauerit, affligimur.

SUFflare aliquid alicui. In Casin. Nescio quid sufflauit uxori sue.

Sufflare buccas, in Stich. Sufflare ignem, Plin.

FLOREO.

Florere etate, affinibus, amicis, auctoritate, eloquentia, familiaritate doctissimorum hominum, gloria rerum gestarum, incredibili hominum gratulatione, honoribus, ingenio, institutis, liberis, opibus, preceptis, propinquis, & cæt. in Famil. Atticus, in Philof.

Floret populi Romani nomen.

Florere in foro, in sententijs Senatorijs, & in omni actione atq; administratione Reipub. in Fam.

DEFlorescit oratio ex rerum cognitione, in Orat.

EFFlorescit formæ dignitas morbo, aut uetustate, ad Herennium.

Efflorescit utilitas ex amicitia. i. crescit, de Offic.

FLVO.

Fluxus animus. Suetonius: Drusus animi fluxioris erat, id est, mollis.

Fluere auro. Georg. 1. Atq; auro plurima fluxit.

Fluunt buccæ alicui, quum humor extillat. In Orat.

Buccis

OBSERVATIONES.

Buccis fluentibus. Fluere facerijs, id est, abundare, Plaut. in Mil.

Fluxa fides. In Capt. Caue fluxam fidem geras. i. instabilem.

Fluere gloria. Salust. Diuitiarum & formæ gloriæ fluxa & fragilis habetur.

Fluere mollitia. In Phil. Quæ quum liquefcimus, flumus mollitia.

Fluit oratio soluta aut ligata, quæ facilis est, apteque se consequitur.

Fluit pallium, quum ex humeris dependet.

Fluunt rami, id est, superfluunt. Georgic. 2. Ramos compefce fluentes.

Fluit spes. i. minuitur. Aeneid. 2. Ex illo fluere, ac retro sublapsa referri Spes Danaum.

Fluit stylus Ciceronis, Teren. Ouidij, Erasmi, &c.

Fluit sudor. Aeneid. 5. Sudor fluit undiq; riuis.

Fluit toga, tunica, ubi neglectius ex humeris dependet. Horat. Rusticius tonso toga defluit.

Fluxa uestimenta, larga, Lucanus.

Fluit uoluptas corporis. i. celeriter præterit, Cic.

Fluere ab. In Philoso. Ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum & malorum. i. nasci.

Fluere ad terram exanimis dicuntur, ut Camilla, Aeneid. 11.

Fluere ad uoluntatem. De Offic. In rebus prosperis, & ad uoluntatem nostrum fluentibus.

Fluent arma de manibus, id est, facillimè excident, in Orationib.

Fluere in. In Philoso. Fluminaq; in contrariam partem fluxerint.

Fluere longè lateq;, ibid.

FLYctuat

LATINI SERMONIS

FLuctuat animus, id est, haesitat, in Merc.
Fluctuat lapis è Scyro insula integer, idem comminutus mergitur, id est, supernat at, Plin. lib. 36.
Fluctuat mare ualidè, uehementer, id est, undas facit, in Rud.
Fluctuat tellus, id est, commouetur. Georg. 2. At letè fluctuat omnis Aere renidenti tellus.
FLuitat alueus Tyberinus. i. continuo fluit, Liu.
Fluunt pisces omnes qui extinchi sunt, exceptis anguillis, id est, supernatant, Plin.
AFFLUere bonitate, diuitijs, frumento, lepore omni, scelere omni, unguentis, &c. id est, abundare.
Affluunt huic nummi, Plautus.
CONFluunt cruciatus eò. In Asin. Ex botris multis confluit uinum. Confluunt multa in locum unum, in Epid.
Confluit undiq; copia, conciliu, turba in ciuitate, Plin.
CIRCunfluere gloria, Attic.
DEFluere aene secundo, Georg. 3. de Ariete.
Defluere etatem. Salust. Vbi per socordiam uires, tempus, etas, ingenium defluxere.
Defluit oratio ad leues amicitias, de Amic.
Defluere salutationem. In Famil. Vbi salutatio defluit, literis me inuoluo. Defluere tibialia dicuntur, ducta uxore.
Defluxit ex octo Tribunis, quos tunc habueram, unum me absente, in Oratio.
DIFFLUere labra dicimus, ubi quid incircumspectius, liberiùs & temerè effutimus.
Diffluere lasciuia, luxuria, in Eunu.
EFFLUere aliquid alicui. Ibid. Vrrung; hoc falsum est, effluet, id est, non celabo. Est etiam excidere animo.
In Orat. Quod totum effluxerat.

Efflu-

OBSERVATIONES.

Efflutre astatem. Attic. Ne astat effluat. i. elabatur.
De Senect. Illud quod praeterijt, effluxit.
Effluere mentem alicui. In Orat. Huic minime mirum est ex tempore dicenti solitam effluere mentem.
Effluere uitam. In Philoso. Quum una cum sanguinis uitam effluere sentiret. i. effundi.
Effluere ex animo aliquid. In Famil. Iste ueniam, aut equam plane ex animo tuo effluo.
INFluere in aliquid. Caes. Qui in flumen Rhodanum influit.
Influere in animos. In Philoso. Nihil tam facile in animos teneros atq; molles influere, quam uarios canendi sonos.
Influere in aures alicuius. De Amic. Papius consul nuper influebat in aures concionatoris.
Influentibus negotijs paria facere, Plin.
PERFluit lagena, tectum, uas, urna male compacta, id est, liquorem transmittit.
Perfluit atq; praeterfluit aures oratio, quae praeterit non animaduersa, Quintilia. lib. 2. Perfluo hac atq; illac, in Eunuch.

FODIO.

Fodere calcaribus equum, Aeneid. 6.
Foditur cor stimulo, in Bacchid.
Fodere hortum, excolere, in Pcenul.
Fodere latus alicui, clam admonere, Terentius. Noli fodere latus.
Fodere puteum, Caes. Fodere in fundo, in Hecant.
Fodere sub terra, Georgic. 4.
CONFodere hortum, in Aulular. Confoditur pugnando, id est, trucidatur, Salustius.
EFFODio aulam auri plenam, in Aulu.

Effo-

LATINI SERMONIS

Effodiuntur opes irritament a malorum, Meta. 1.
Effodiam oculum tibi, in Trin. Oculi ilico effodien-
tur, in Eunuch.
Effodere ex sepulchro uetere, ex sterquilinio præ-
dum, in Pseu. in Casina.
PER fodere parietes, in *Asinar.* *Perfodere terram*
rustris, Col.

Perfossi gladijs quadringenti homines, Gell.

FOENERO ET FOENEROR.

Foenerare actiuè, dare ad usuram. Foenerari deponen-
taliter ad usuram accipere, Hæc Valla.
Foenerare uel foenerari beneficium. De Amic. Neg-
enim beneficium foeneramus, alij foeneramur legit.
In Phormio. Foeneratum istud beneficium tibi pul-
chrè dices, id est, cum lucro redditum, conduplica-
tum.
Foenerare prouincias. De Offi. Ad foenerandas diri-
piendasq; prouincias.
Foenerat res ipsas apud Terentium, quod homini dan-
dum uidetur. In Adel. Metuisti ne non tibi istud
foeneraret.

FORMO.

Formare iuuentutem, instruere. Plin. Quid uitam,
quid mores iuuentutis formas? diciturq; a forma.
Formanda oratio est quum exercitatione, tum stylo,
in Orat.
Formatur uerba & sententiæ penè innumerabiles, ibid.
CONformare mores, in *Philo.*
CONformare orationem, uerba, in *Orato.*
DEformare formam, corrumpere, auferre.
DEformare aliquem, in *Oratio.*
DEformata ciuitas, in *Orato.* *Deformantur colum-*
nis tra-

OBSERVATIONES.

nis tragica scenæ, id est, figurantur, Vitruuius.
Deformatus corpore, Attic.
Deformare constantiam uitæ, dignitatem, liberalita-
tem, moderationem, splendorem, in Orat.
Deformatus macie, Apul.
Deformata patria turpissimis incendijs & ruinis,
Cæsar.
INformare aliquem, *Attic. Illum uirum, qui in sexto*
libro informatus est, id est, de quo breuiter dictum,
Sæpius in Orat.
Informare aliquem eloquentia, ibidem.
Informare aliquid. Varro: Quæ de ijs sequenda uide-
rentur, ut breuiter porui, informaui.
Informare ætatem puerilem. Cice. Atq; ab ijs articu-
lis, quibus ætas puerilis ad humanitatem informari
solet, se ad scribendi studium contulit.
Informare animum. De Offic. Ut nemini parere ani-
mus bene informatus à natura uelit, &c.
Informare causam. In Oration. Iam informatam causam
est.
Informare cogitationem. Attic. Hæc est informatam
ad huc cogitatio.
Informare oratorem, in Orato.
Informare proscriptionem. Attic. Sed generatim
proscriptio esset informatam.
Informare uirtutem. In Philoso. Dicitis, informari
non posse uirtutem.

FOVEO.

Fouere aliquem, aliquam. Accto. 5. Ipse Neeram
Dum fouet, id est, amplexatur, alit.
Fouere amorè, Att. Fouere castm, tueri, Vergil. 9.
Fouere dolorem, Attic.

LATINI SERMONIS

Fouere iudicium. Plin. *Fouere iudicium eius quod de uobis habet.*

Fouere lacte. In Merc. *Alios suo lacte fouet.*

Fouere laridū atq; epulas fuculis feruentibus, Plaut.

Fouere periculum alterius, Plinius.

Fouere progeniem. Georgic. 5. *Progeniem nidosq; fouent.*

Fouere senectutem suam, in Stichō.

Fouere uulnus. Aeneid. 12. *Fouit ea uulnus lymphā longaeuus Iapix.* *Fouere in pectore,* Plaut.

REfouere terram stercoratione, Colum.

REfouere disciplinam lapsam extinctamq;, Plinius.

FRANGO.

Frangere animum. In Cist. *Ita meum frangit amantē animum.* In Famil. *Dicitur ant fracto animo & demisso fuisse.*

Frangere audaciam alicuius, in Oratio.

Frangere alas in caput alterius, in Capt.

Frangere auctoritatem alicuius, in Philoso. *Fracti bello,* Aeneid. 2.

Frangere brachium. Terent. *Frangit se calor.* In Orat. *Dum se calor frangat, id est, remittat.*

Frangere consilium alicuius, in Famil.

Frangere coxam, Plin. *Frangere cupiditates,* in Orato.

Frangere dignitatem suam, in Famil.

Frangere dolorem, Cic. *Frangi dolore,* in Philo.

Fracta domus coniectu lapidum, Attic.

Frangere fidem, perfidiosum & nefarium est, Cice.

Frangitur fluctus a saxo, in Famil.

Frangere gulam laqueo, Salust.

Frangebantur hostes facilius .i. uincebantur, Attic.

Frang-

OBSERVATIONES.

Frangere leges, in Famil. *Frangere libidines,* Cicer. *Frangunt mala aliquem.* In Famil. *Sint te tanta mala frangunt.*

Fregit moru Hannibalem, Plin.

Frangere morbum abstinentia, Idem.

Frangere nauem, Terent. *Frangantur opes alicuius,* Cicero.

Frangere se, in Famil. *Frangere sententiam alicuius, est eius sententiam resellere,* Ibidem. *Frangere uentum,* Plinius.

CONfringere nauem. In Rud. *Naui confracta est ijs.*

CONfringere rem, dilapidare. In Stichō. *Rem confringimus.*

CONfringere tesseram apud aliquem, est ob solutam amicitiam domo alicuius excludi, in Cistel.

DEfringere ramulos uitium, Colum.

EFFringere fame, in Adelpb. *Effractus fame,* in Capt.

INfringere animum, in Philoso.

INfringere colaphos. In Adelpb. *Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi.*

INfringere gloriam. In Orationib. *Ad gloriam per tales uiros infringendam.*

INfringere improbitatem. In Famil. *Ut infringatur hominum improbitas.* *INfringere spem,* in Orat.

INfringere tribunatum, Ibidem.

PERfringere sibi crura, ceruices, in Mil.

PERfringere aliquid, in Adelp.

PERfringere religionem. In Oration. *Sin istius ingentes diuitie religionem ueritatemq; perfringerint.*

REfringere cellas, in Capt. *REfringere claustra,* Plinius

LATINI SERMONIS

Refractis pudoris & reuerentiae claustris, omnia patent omnibus.

Refringere uim fluminis, Cæs.

FRAVDO.

Fraudare furto aliquē. Aſco. Sic fraudauerit furto, ut ne pilos quidem in corpore ſpoliatis reliquerit.

Fraudare genium, eſt non ſatis facere natura. Plaut.

Egomet me fraudauī, animumq̄ meum, geniumq̄ meum.

Fraudare mutuacionibus aliquem, in Oration.

Fraudare nomine ſuo ueteri aliquem, in Philo.

Fraudare regno, ſatilibus aruis aliquem, Verg.

Fraudabant ſtipendium equitum, Cæs.

Fraudare uoluptate aliquem, Plin.

Defraudare aliquem. In Aſin. Me defraudato.

Defraudare aures. In Orato. Ne breuitas fraudaffe aures uideatur, ne ue longitudo obtudiſſe.

Defraudare genium. In Phorm. Suum defraudans genium.

Defraudare pro defraudare: Comicum in Aſin. In Adel. Etiam in ſuper defraudat.

[FRENO.]

Refrenare à gloria, à reditu. In Orationib. Magno ingenio adoleſcentes refrenandi potiùs à gloria quàm incitandi. Item: A reditu refrenauit.

FREQUENTO.

Eſt frequenter aliquem uſitare. Sal. Relictis operibus frequentarent Marium.

Frequentare copias, frequentiores reddere, Cæs.

Frequentare domum alicuius, adire, Saluſt.

Frequentare ſecreta, retractare. Aeneid. 9. Secreta frequentant.

FRIGO

OBSERVATIONES.

FRICO.

Fricare dentes, genua, oculos, Plinius.

CONFRICTARE res ſecundas alterius, inſectari, Gellius.

CONFRICTARE ſenſus iniurijs atque imperioſis comminationibus.

PERFRICARE caput, ungere, in Orationib.

PERFRICARE faciem, frontem, os, eſt pudorem abijcere, Martial. Tuſcul. 3.

REFRICARE animum. In Orationibus: Atque animum memoria refricare coeperat.

REFRICARE cicatricem, dolorem, renouare. In Orationib. Ne aut refricare obductam iam Reipub. cicatricem uiderer.

REFRICARE deſiderium, dolorem. In Famil. Ne refricem meis literis deſiderium ac dolorem tuum.

REFRICARE fabulam. In Orationib. Ut illa uetus fabula refricaretur.

REFRICABIS tuis ſcleribus Reipub. præterita facta, in Orationib.

REFRICAT lippitudo. i. moleſtat, impedit, Attic.

REFRICARE memoriam facti. In Orat. Illam pulcherrimam facti memoriam refricat. i. leuiter reuocat.

REFRICARE uulnus. Attic. Quæ res fortaffe ſit refricatura uulnus.

FRIGEO.

Frigere, frigidum eſſe. Terent. Si non totus friget, me eneca. In Eunu. Hic homines frigent. i. languent.

Friget culina. Friget interpretatio.

Frigent iudicia. In Orationib. Cum omnia iudicia frigerent. i. ius non diceretur.

Friget ludus. Friget negotium.

FF §

Fri-

LATINI SERMONIS

Friget stylus, qui non aptè deducitur, quicq̃ caret elegantijs. Friget studium.

Friget Venus. In Eunuch. Sine Cerere & Libero friget Venus, id est, perit libido sobrietate. Hinc frigesco, frigesfacio, frigesfacto.

REFRIGESCIT apparatus belli, in Oration.

Refrixit crimen de nummis in causa, ibidem.

Refrigescit hasta. In Famil. Vereor ne hasta Caesaris refrixerit, id est, ne etiam caleat.

Refrigere iudicio. Plinius: Nec refrixit iudicio, sed inualuit.

Refrigescit res. In Adel. Nihil est, refrixerit res.

Refrigere sortes. In Phil. Cæteris in locis sortes plane refrixerunt, id est, cessarunt. (frixit.

Refrigescere in. Colum. Sudans in opere faciundo re-

REFRIGERARE aliquid aquis, umbris, de Offic.

Refrigerare sermonem. In Famil. Refrigerato iam leuissimo sermone hominum prouincialium.

FRVOR.

Fruī est uoluptatem capere ex usu. In Adel. Huic demus qui fruatur. i. quo alatur. In Phor. Ut mihi tam diu liceat, quod amo, frui. Fruī aliquo. Eunuch. Vobis fretus.

Fruī amœnitate. In Famil. Amœnitate summa fructus est. Fruī bonis, delectari.

Fruī consilijs, dextera alicuius. Plin. At nunc tua dextera tuisq̃ promissis freti & innixi.

Fruī dijs. In Castin. Dijs sum fretus.

Fruī dote. In Men. Fretæ dote, feroces, uiros sibi subseruire postulant.

Fruī fiducia. In Aul. Ibo ad te, fretus tua fiducia.

Fruī gaudio, Plinius.

Fruī

OBSERVATIONES.

Fruī ingenio suo. In Heaut. Non licere meo ingenio frui.

Fruī malitia sua. In Phor. Si quis fortè malitia fretus sua, insidias nostræ fecit adolescentie.

Fruī moribus eius, quem diligimus, de Amicit.

Fruī natura sua. In Prolo. Heaut. Amicūm ingenio fretum, haud natura sua.

Fruī otio, Plin. Fruī promissis alicuius, idem.

Fruī rebus paruulis, de Senect.

Fruor recordatione nostræ amicitie, de Amicit.

Fruī senectute, spe, ibidem. Fruī sermone alicuius, de Senect.

Fruī uiro aliquo. Plinius: Quid ego plura de uiro, quo mihi frui non licet.

Fruī uirtute, in Amphit.

Fruī uoluptatibus, in Heaut. de Senect. Tuscul. 3.

Fruī usu eius, quem diligimus, de Amicit.

Fruī cum accusatino. In Asin. Ut sinat sese alternas cum illo noctes hanc frui.

Participia eius sunt fretus, fructus, fruiturus.

FRVSTRO VEL FRVSTOR.

Frustrare aliquem. Cæs. Non frustrabo uos milites.

Frustrari aliquem uel aliquam, in Mostel. Multos me hoc pacto iam dies frustramini, in Amph.

Frustrari expectationē alicuius. Plin. Longa expectatio est, quā frustrari adhuc, & differre non debes.

Frustrantur expensas imprudenter facta opera, Col.

Frustratur fides aliquem. In Adel. Satis adhuc tua frustrata est fides.

Frustrari laborem, Colum.

Frustratur spes aliquem. In Andr. Et si herclè sapē iam me spes hæc frustrata est.

FR 4

Fru-

LATINI SERMONIS

Frustrari spem. Plin. ipsum laudibus ferunt, quod sit frustratus improbas spes hominum.

Frustrari ab aliquo, passiue. Plinius: Primum a Fabio Maximo frustratus.

FUGIO.

Fugere aliquid aliquem, ignorare. Caesar: Neque uero id Caesarem fugiebat. In Oration. Hoc amentem hominem fugiebat. Tuscu. i. Si quae me forte fugiunt. In Amph. Fugit te ratio. Cicero: Fugiunt haec me, id est, non recordor.

Fugere bella, carceres.

Fugere congressus hominum, de Amicit.

Fugere curam. Ibidem: Quod si curam fugiamus, uirtus fugienda est. *Fugere ebrietatem.*

Fugere facta, in Milite. - *Fugere forum, est causas auersari.*

Fugere ignauiam, ignorantiam, inertiam, iniuriam, inuidiam, iudicia, iurgia.

Fugere laborem, in Heauton. Non conuenit, qui illum ad laborem impulerim, nunc me ipsum fugere, Cas.

Fugere lites, mortem. *Fugere nuptias, recusare, in Andria.*

Fugere patriam, Aecloga i. *Fugere pericula, fugere recordationes, Attic.* *Fugere satietatem, in Orationib.*

Fugere tormenta. *Fugere Venerem, uentrem.* Politianus: Venter, pluma, Venus laudem fugienda sequenti.

Fugere uinum. De Offic. Vina fugientia, quae etatem ferre non possunt, et in uitium inclinant.

Fugere uirtutem: quere, Fugere curam. *Fugere uitia.* *Fugere uulgius, aut uulgi indolem.*

Fuge-

OBSERVATIONES.

Fugere ad strepitum aridae uesicae, tribus pisces immisis.

Fugere a conspectu, in Hecyra.

Fugere ex. Caesar: Qui ex ipsa caede fugierunt. In Pseud. Ut exulatum fugiat ex pectore meo. i. ut animo excidat.

Fugere praeter. In Phor. Ita fugias ne praeter casam, id est, domi te contine, Adag.

Fugere maxime, in Amphib.

Fuge procul a uiro maiore, id est, caue a commercio potentium, uersare cum equalibus.

FUGitare conspectum patris, in Heaut.

Fugitans litium, in Phorm.

Fugitare oculos alterius, in Capt.

Fugitare patrem, in Phorm.

Fugitant omnes hanc prouinciam, in Capt.

AUFUGere, in Hecyra.

CONFugere in aliquem, Liu. Plin.

Confugere ad pecuniam, ad Senatam, in Oratio. Att.

Confugere ad uota, Plin. Confugere in agros, Attic.

Confugere in fidem, in misericordiam, in ueritatem, in Orationib.

Confugiunt sub alas gallinae pulli uiso miluo.

Confugit huc, in Hecy. *Confugies eò, in Heaut.*

DEFugere acclamationem assentationemque uulgi, Plin.

Defugere auctoritatem, in Bunu.

Defugere disputationem, in Orato.

Defugere minus, Attic.

DIFfugiunt aues, nebulae, niues, somnia, Horat.

Diffugiunt ad lumen tenebrae.

EFFUGere affinitatem alicuius, in And.

EFFugere animaduersionem, in Orato.

FF 5

Effu-

LATINI SERMONIS

Effugere crimen, in Orationib.
Effugere infortunium, in Amphit.
Effugere inuidiam ciuium suorum, Attic.
Effugere maculam auaritiæ, in Adelpb.
Effugit maledictum omne, id est, uitauit, in Oration.
Effugi malum, inueni bonum. Dicitur solitum, si quando fortuna melior contigisset.
Effugit memoria. In Bacch. Vbi mea effugerit memoria, ibi tu facito ut subuenias.
Effugere nuptias, in And.
Effugere offensionem, in Famil.
Effugere patria, in Mercat.
Effugit fors, in Casin.
Effugere hostitum speciem, in Orato.
Effugere ex urbe, in Trinum.
PROFUGERE domo, in Casin.
Profugere infamia, inopia. In Heauton. Gnatus eius profugit inopia.
Profugi à domino aegre ac furioso, De Senect.
Profugit in Asiam, Cicero.
Profugere aliquò. In Adel. Quum hinc egens profugiet aliquò militatum.
REFUGERE domum, Plinius.
Refugere munus hoc non potui. i. nò suscipere, Cas.
Refugere osculum, recusare, Sueton.
Refugio à te admonendo, Attic.
Refugere in cauernam, Plinius.
SUBTERFUGERE cum datiuo. In Bacch. Subterfugisse mihi hodie Chrysalum. Item: Subterfugit mihi nomen uiri, authoris, id est, lapsum est è memoria.
Subterfugere cum accusatiuo. In Merc. Nequicquam ego mare subterfugi. De Amicitia: Omnia subterfu-

OBSERVATIONES.

terfugere nò modò sapientiæ, sed etiam felicitatis.
TRANSFUGERE. In Mil. Illius oculi atq; aures atque opinio transfugere ad nos.
Transfugere ab afflictâ amicitia, atq; ad florentem aliam deualare, in Oration.
Transfugere ad hostes, in Epid.

FUGO.

Fugare aues, hostes. In Pcenu. Venerem ipsam è sano fugant. In Trin. Fugat ipse se à suo contuitu.

FVND O.

Fundare ciuitatem, domum, moenia, urbem. Quintil.
Fundatam paternis acutisq; opibus domum exbau- rit. Plinius: Fundata legibus ciuitas.
Fundare carinam, nauem. In Mil. Carina satis & fun- data est bene, & statuta. Aeneid. 6. Anchora fun- datæ naues. i. naues in anchoris consistebant.
Fundare familiam. In Oration. Subitas fundatissime familiæ ruinas.
Fundare imperium. Ibid. Illud uerò sine ulla dubita- tione maximè nostrum fundauit imperium.

FVND O.

Fundere agmen, pro occidere, historicum.
Fundere aggerem. Fundere animam, mori.
Fundere copias. Fundere enses, aliquem.
Fundere exercitum, Lilius.
Fundere flammam. Vergil. Crisistisq; à uertice flammam Fundit, id est, demittit.
Fundere flores, abundè dare. Aecl. 4. Ipsa tibi blan- dos fundent cunabula flores.
Fundit arbor frondes, aut umus fructus.
Fundere frugem, emittere, Cic.
Fundit terra herbas. Fundere hostes.

Funde-

LATINI SERMONIS

Fundere humi. *Aeneidos 1. Septemq; ingentia uictor
Corpora fundit humi. Fundere lacrymas, Aene. 3.
Fundere loquelas, poëticum, Aeneid. 6. Funditq; bas
ore loquelas.
Fundere mendacia. In Pseud. Merz iam mendacia fun-
dis.
Fundere preces. Horat. Quod obseratis aurib. fundis
Fundere sagitta aliquem. (preces.
Fundere sanguinem: ut, Funderem pro te sanguinem,
nedum pecuniam tibi crederem.
Fundere telo aliquem. Fundere uallum.
Fundere uerba, loqui. In Adel. Verba fundis hic sapi-
entia. i. inaniter loqueris.
Fundere uitam, mori. Ouidius: Et uitam infelix multo
cum sanguine fudit.
Fundere uersus septenarios ad tibiam, id est, facere,
in Philof.
Fundere uocem extremam, mori. Aeneid. 4. Hanc uo-
cem extremam multo cum sanguine fudit.
Fundere uulnere aliquem. Metam. 5. Matre satos una
diuerso uulnere fudit.
Fundit se uulgus in forum, in templum.
Fundere se ad annem, ad focum, ad littus, ad solem.
Fundere se in herbam, in gramina. Aeneid. 1.
Funditur in omnes partes uitis. i. undiq; pullulat. De
Senecl. Fundit se luna, sol per fenestras.
Funditare foenerato, inaniter loqui, in Asin.
Funditare uerba, effutire, in Poenu.
CIRCUMfundere. De Offic. Circumfusa insula ma-
ri. Plin. Circumfusus paruulo nihil draco nocuit.
CONFundere amicitias, disrumpere.
CONFusus animus tantæ cogitatione rei, id est, pertur-
batus,*

OBSERVATIONES.

batus, Liuius. Idem: Confusam eam ex recenti mor-
tu animi.
Confundere coelum & terram, est iniqua comparare,
aut omnia turbare. Confundere colorem, Plin.
Confundere contractus, foedus est frangere, Aeneid. 5.
Confusum chaos dicitur, quum omnia permiscetur,
ut alterum ab altero uix separet.
Confundere fasq; nefasq;, Metam. 6.
Confundit iura multa coquus, in Mostel.
Confundere uinum aqua, commiscere.
Confusi in unum populi, id est, uniti ex diuersis, Liui.
Diffundere animos, letari poëticum, Metam. 4.
Diffundere famam.
Diffundere frontem, exhilarare, Ouid. 14.
Diffundere genus, deducere. Aeneid. 7. Claudia nunc
a quo diffunditur & tribus & gens.
Diffundit humum deus aratri, Colum.
Diffundit ebrietas & labor dormientium membra.
Diffundere morbum. Plin. Grauisissimus est morbus
qui a capite diffunditur. Diffundere nomen.
Diffunditur oratio in immensum, Plin.
Diffundit arbor ramos.
Diffundit terra semen tepesactum uapore & compres-
su suo, de Senecl.
Diffunditur uirtus ex bonis amici, de Amic.
Diffundere in æuum, in posteros, est literis commen-
dare. Flora. Bella quis & paces longum diffudit in
æuum.
EFFundere aerarium, euacuare, in Philo.
EFFundere carcerem & effundi carcere, in Oratio.
In me carcerem effudistis. Verg. Ruuntq; effusi cari-
cere currus, id est, emissi.

Effun.

LATINI SERMONIS

Effundere cibum. *Spargere, in Asin. Effundit hæc ætas hanc copiam, id est, adidit, in Orato.*
Effundere cursum. *Plin. Effusoq; cursu periculo au-*
**Effudit fideliam totam, in Asin. *(fertur.*
**Effundunt fruges & herbas segetes fecunda, Cic.
Effundere furorem, euomere. *in Fam. Omnemq; suum uinolentum furorem in me effunderet.*
Effundere gratiam collectã florentissimi boïs; ibid.
Effundere honores in mortuos, Attic.
Effundere iram.
Effusa ædilitatis memoria. i. reuocata in memoriam ædilitatis recordatio, Asco. Effundere odiũ, in Pa.
Effudit patrimonium suum. i. consumpsit, in Oratio.
Effundere peditatum, prosternere. *Salust. Effuso at profligato peditatu.*
Effundere questus, Aeneid. 5.
Effundere uires in uentum, frustra uerberare, ibidem.
Effundere uirus, euomere.
Effundere uocem. *Ad Eleren. Ut nullo genere uocis*
**Effundere uoces ex pectore, Aeneid. 6. *(effuso.*
Effundere in sinum, est sententiam suã alicui penitus aperire, Adag.
Effundi in aliquem. *Att. In nos uerò suauissime Eircule est effusus.*
Insundere. *Georg. 1. Certatim largos humeris insundere roes.*
Insundere globos grandiculos in fundas, in Pcen.
Insundantur homines humiliores in aliorum eiusdem nominis genus, in Orato.
Insundere merum faucibus, Colum.
Infusa est peregrinitas in urbem nostram, id est, irrep- sit, in Famil.******

Insunt

OBSERVATIONES.

Insundere uenenum alicui, in Orationib.
Offundere caliginem. *Ci. Hic error & hæc indocto- rum animis offusa caligo est, id est, iniecta.*
Offundere dedecus.
Offundere luce solis lumen lucernæ, id est, obscura- re, in Philof.
Offusa Reipub. sempiterna nox, in Oratio.
Offundere noctem quandã rebus, id est, tenebris in- uolueri, in Philo. *Offundunt scelus.*
Perfundi aceto, est conuitijs affici, Hora. Saty. 7.
Perfundere aliquem aqua, ceruisia, ignominia, iudi- cio, letio, scommatibus, uoluptatibus, in Pbil.
Perfudit me horror, Attic.
Perfudi iucunditate quadã, in Philo.
Perfunditq; genas lachrymis, Ouid.
Perfundi rubore, Plin.
PR. Offundere æs, argentum, rem, substantiam, dilapi- dare. *In Adel. Profundat, perdat, pereat.*
Profundere cupiditates. *In Oratio. Et si ipsa natura pfundit adolefcẽtiæ cupiditates. i. largiter effudit.*
Profundere largitionem. *Ascon. Largitione palam profusa consulatum petierunt.*
Profundere odium in aliquẽ. *In Orati. Omne odiũ in- clusum nefarijs sensibus impiorum in me profundistis.*
Profundere opes, pecuniã. *De Offic. Non modò pecu- niã, sed uitam etiam profundere pro patria parat.*
Profundere sanguinem suum in pugna, in Oratio.
Profundere uinum, in Curcu.
Profundere uitam pro dignitate alterius, in Fam.
Profundere uocem, in Philo.
Profusus alieni, profusus sui, Salust.
Profundere aliquem, in Curcu.

Profusa

LATINI SERMONIS

Suffusus calore equabili æther, in Philoso.
Suffundere frigidam, subaudi aquam, est clanculum
inligare, hominũ amicitiã obrectationibus seiun-
gere. In Cistel. Adag. Clãm si occasio est, frigidam
subdole suffundunt.
Suffundi malevolentia. In Fam. Nulla in ceteros ma-
levolentia suffusum.
Suffundere ruborem. Georg. 1. At si uirginẽum suf-
fuderit ore ruborem, Ventus erit.
Suffundere in os aliquid, Colum.
TRANSFUNDERE omnem amorem suum in aliud, in O-
ration.

Transfundere laudes suas omnes ad alium, in Famil
 FUNGOR.

Fungi aduocatione iniuncta fortiter diligenterq; Pl
Fungi fortunas. In Mostel. Sine me alliato fungi for-
tuñas meas.
Fungi magistratu, id est, munus magistratus agere.
Fungi militia, Suetonius.
Fungi munere, de Amicit. Muneribus fungare cor-
poris, in Orato.
Fungi munus. In Amphi. Teq; absente hic munus fun-
gatur tuum, i. uicem tuam gerat. (ctus.
Fungi officio suo. In Adel. Et tuo officio fueris fun-
Fungi officiu adolescentuli liberalis, hominis frugi et
teperantis, uiri boni & liberalis, in Phor. In Adelp.
Fungi officium attentè fortiter, diligenter, in Heat.
Fungi uita, uiuere. (Plin.
DEFUNGI authoritatem, in Poen.
Defunctus fato, id est, solutus, Liuius.
Defuncti fato consulis Romani. i. per spontaneam con-
sulis mortem, a periculis liberati, Liuius.

Defun-

OBSERVATIONES.

Defunctum se fat alibus malis existimabat, Sueton.
Defuncti regis imperio, id est, satisfactientes, Liuius.
Defuncta morbis corpora, salubriora esse cœpere, id
est, quæ euaserunt morbos, Idem.
Defungi munere. In Fam. Neq; ego libenter pro maxi-
mis tuis beneficijs tã uili munere defungor oratio
Defunctus periculis, In Oratio. Ver. (nis.
Defunctus religionis pietate animus, In Oratio.
Defungi poena unius. Liuius: Ut unius poena defungen-
dum esset patribus. Defungi uita, mori.
Defungi in. In Phorm. Cupio misera in hac re defun-
gier.
Defungi absolutè. In Prolo. Eunuch. Defunctus iam
sum, id est, iam egi fabulam meam. In Adelpis:
Peinam hoc sit modo defunctum, id est finitum, ne
ulterius peccet.
Perfungi bellũ. Cicero: Perfuncto hoc misero fat aliq;
Perfungi cura. Liuius: (bello.
Perfuncti honoribus amplissimis, & laboribus maxi-
mis, In Famil.
Perfungi periculis. In Orationib. Perfuncti periculis
memoriam recito.

[FVSCO.]

INFUSCARE aliquem. Ibidem: Nec eos aliqua barbaricus
domestica infuscauerat.
Infuscare marum, diluere. In Cistel.
Infuscatur pectus illius scabrum, barba pedore horri-
da atq; terrosa.

[FKTC.]

CONFUTARE dictis aliq; tem. In Lucanton.
Confutauit uerbis admodum iratum patrem, id est,
conuicit, In Phorm.

LATINI SERMONIS

Refutare aliquem ut aduersarium grauem, Cicer.
 Refutare bello nationes, se, defendere, in Oratio.
 Refutare testem, Plin. Refutari ab aliquo, Idem.

GAUDEO.

Gaudere aliquo. Aeclo. 6. Nec tantum Phoebo gaudet Parnasia rupes.

Gaudent alternis Camoene.

Gaudere animo, & gaudet animus, in Sticho. Impendio magis animus gaudebat, Terent.

Gaudere auo. Aeneid. 7. Ioue Dardana pubes Gaudet auo.

Gaudere caede, canibus, cantilenis, carminibus, certaminibus, coelibatu, dano alterius, diuitijs, equis, exuijs, ceruorū, ferarū, leonū, luporū, ouitū, urforū.

Gaudere facetijs.

Gaudere factio, id est, ob factum, Terent.

Gaudere gaudium. In And. Hunc scio mea solide solum gauisurum gaudia.

Gaudere gaudio, in Persa.

Gaudere gramine, Florat. Gaudere bonoribus.

Gaudeo id, id est, propter id, in And.

Gaudere immunditia, imperio, ineptijs, iurgio, lacrymis, latebris syluarum, latrocinio, literis, litibus, ludis, matrimonio, mendacio, merendo.

Gaudeo mihi, Cice. Et in hoc differt a gratulor.

Gaudere nece, numero impare, palaestra, patre, poculis, praepatore, questibus, regno, rixis, rure, sanguine, simili, sorte sua, literarum studijs, sudoribus, temperantia, titulis, ueritate, uirginitate, uirtute, uirginitate, ut, Gaudet simile sibi, suo quisque studio gaudet.

Gaudent sudoribus artes.

Gaudeo in molestia, in Famil.

Gaudere

OBSERVATIONES.

Gaudere in sinu, est apud se letari, & sua sorte contentum esse. Ouid. Qui sapit, in tacito gaudeat ille sinu. Gausus frustra, in Hecautont.

Gaudere secum. In Hecy. Ut tacita tecum gaudeam.

Gaudere cum infinitiuo. Gaudet bene audire, colludere, alios praese contemni, contingere manibus habenas, ditescere, doceri, impetrare, ineptire, laudari, mentiri, mori, potare, praeferrisibi.

Gaudere cum supino. In Cist. Ventum gaudeo ad te, id est, uenisse.

GERO.

Gerere amicitiam. In Famil. Sunt de amicitia gerenda praeclearissime scripti libri.

Gerere animum infirmum, parenti, laude dignum, mentisyncera, in Hecy. Salust. De Offic. Plaut.

Gerere bellum cum aliquo, in Oratio. De Senect.

Gerere comitia. In Phil. Quod comitia illa essent armis gesta seruilibus, id est, habita.

Gerere consulē, uel consulatū, in Iugurtha. in Orat.

Gerere fidem fluxam, soluere, in Capt.

Gerere formam serui, induere, in Amph.

Gerere honores, Plin.

Gerere immanitatem beluae in bovis figura, De Offic.

Gerere ingenium callidum, in Asin.

Gerere inuicicias muliebres, in Oratio.

Gerunt iras plumbeas. i. memores, in Poen. Gerunt iras pueri inter se quam pro leuibus noxis, in Hecyra.

Gerere iram in promptu, insipientia est, in Pseud.

Gerere lebum manu, Verg.

Gerere ludimagistrum, esse,

Gerere magistratum, in Oratio.

GG

2

Gerere

LATINI SERMONIS

Gerere morem, obsequi. In *Adelph.* Ut homo est, ita morem geras, in *And.* Animi morem gesserō.
 Gerere negotium, De *Amic.* in *Fam.*
 Gerere nomen. *Aen.* 2. Et nos aliquod nomenq̄ decusq̄ Gessimus.
 Gerere partem suam, alienam, De *Offic.* *Terent.*
 Gerere per fugium, in *Truc.*
 Gerere potestatem, in *Oratio.*
 Gerere præctorem, præcturam, in *Epid.*
 Gerere pudorem, purpuram, in *Pocuu.*
 Gerere rem, in *Eunuch.*
 Gerere res alias, aliud cogitare, in *Cist.*
 Gerere rem gladio, pugnare, *Cæs.*
 Gerere res magnas, in *Fam.*
 Gerere rem cum cura, in *Persa.*
 Gerere rem de compacto, *Plau.*
 Gerere rem bene, feliciter, melius, in *Trin.*
 Gerere Rempub. auspicio, ductu, imperio suo, *Cæs.* in *Amphit.*
 Gerere se cōtra disciplinā alicuius, est reluctari, *Pli.*
 Gessit se ita, *Cicero.*
 Gerere se perditē, turpiter, malē officio fungi, *Plin.*
 Gerere senatum, senatorem esse.
 Gerere similitudinem quandam speciemq̄ sapientū, id est, sapientes imitari, De *Offic.*
 Gerere similitates cum aliquo, *Ascon.*
 Gerere societatem magna fide, in *Oratio.*
 Gerere tutelam ædium, ianuc curā habere, in *Trucul.* in *Trin.*
 Gerere uestes. *Ouid.* Quas geritis uestes, sordida lana fuit.
 Gerere uices alterius, supplere locum.

Gerere

OBSERVATIONES.

Gerere cū aliquo aliquid. *Verg.* Nec tecū talia gessi.
 GEstare annulum, in *Curc.*
 Gestas animum meum, id est, nosti animi mei sententiam, in *Mercat.*
 Gestavit me illa in aluo menses decem, in *Stricho.*
 Gestare puerum in manibus, in sinu, in *Adelphis.*
 GEstitare aliquid, in *Cistel.*
 Gestito uocem uolucrum, in *Amphit.*
 Aggerit amor amarum ad satietatem usq̄, *Plaut.*
 Aggerere aquam. *Plaut.* Te aggerunda curuū aqua faciam probē.
 Aggerere bona, idem. Aggerere herbas, *Plaut.*
 Aggregare cū sui similibus huc adduxi, propter similitudinem quam cum his compositis habent, literis aliquot transpositis, quamuis a grege deducta sint.
 Aggregare se ad amicitiam alicuius, *Cæsar.*
 Aggregare uoluntatem suam ad alterius dignitatem, in *Famil.*
 Aggregauit eodē naufragos undiq̄ collectos, in *Oratio.*
 Exaggerare orationem, in *Oratio.* (tion.
 Exaggerare rem familiarem omni oratione, est amplificare, in *Offic.*
 CONgerere dona. In *Truc.* Ego huc dona congessi.
 Congerere herbas in alium, in *Pseud.*
 Congerere ligna, ramalia, &c.
 Congerere maledicta in aliquem, in *Oratio.*
 Congerere oculos in aliquem. *Plutarch.* Ad *Socratem* omnes congerunt oculos.
 Congerere opes, pecuniam innumerabilem, *Cicero.*
 Congerere penum. In *Eunu.* In cellulam ad te patris penum omne congerebam clanculum.
 Congerere uim maximam auri, argenti, pulcherri-
 GG 5 marumq̄

LATINI SERMONIS

marumq; rerum omnium, in Orationib.
Congerere in amicitia. De amicit. Neque uerendum est, ne plus æquo quid in amicitia congeratur.
CONGregare se cum aliquo. In Oration. Atque ibi se cum patrino tuo congregare. Item: Qui cum te uoluntas congregasset.
DIGERere aliquid. Aeneid. 2. Ita digerit omnia Calchas, id est, interpretatur.
Digerere cibum, secundum Linacrum, non est concoquere, sed significat modò per halitum aut spiritum discutere uel dispergere, modò in corpus reddere.
Digerere mandatum. Att. Vt mea mandata digeras.
Digerere nomina in codicem accepti & expensi, in Orationib.
Digerere semina, distinguere, Plin.
Digerere in numerum, ordinare, Verg.
EGERere bumum, effodere.
Egerit fons, & recipit, Plin.
Egeritur lacus in flumen, idem.
Egerere lapides ex mari, Cæsar.
Egeritur sterco auium ex columbarijs, id est, effertur, Columel.
Egerere uocem, in Orato.
Egerere absolutè, alium exonerare.
INGERere aquam in urnam, infundere, Plaut.
Ingerere cibum, deglutire. Ingerere conuitia in aliquem.
Ingerere dicta in aliquem, in Asin.
Ingerere dicta in doliũ pertusum, surdo loqui, Plaut.
Ingerere hastam, insigere, Aeneid. 9.
Ingerere mala multa alicui, uel in aliquem, in Bacch.
Ingessi memet nullis negotijs, Terent.
Ingerere osculum alicui, Sueton.

Inge-

OBSERVATIONES.

Ingerere pugnos in aliquem. In Phorm. Pugnos in uentrem ingerere.
Ingerere se in magistratum.
Oggerere oculum amicæ, iniicere, in Trucul.
REgerere aliquid, illò unde accepit, referre, Plin.
Regerere conuitia, maledicta, scommata, sententias in aduersarium.
SEgeregare aliquem à se. In And. Ne abs te hanc segreges.
Segregare sermonem, Plautus.
Segregare suspitiones omnes ab se, id est, se omni suspitione liberare, idem.
SUGgerere, ministrare. Aenedos 10. Suggeste talemibi.
Suggestere mensam niluinam, in Menæch.
Suggestere sumptum. In Adelphis: Cur tu bis rebus sumptus suggeris.
Suggestit studia secessus. Plin. Lacus piscem, feras syluæ quibus lacus cingitur, studia altissimus iste secessus affatim suggerit.

GESTIO.

Gestire, præ gaudio exultare, uel cupere uehemèter.
Gestit animus aliquid agere in Repub. Attic.
Gestio ipsum dari mihi in conspectum, in Phorm.
Gestio illam moueri, in Asin.
Gestire lætitia, de Finibus bonorum.
Gestiunt parietes gratias mihi agere, in Oration.
Gestiunt pugni mihi, id est, pruriunt, in Amphit.
Gestiunt scapulæ mihi, Plautus.
Gestire uoluptate nimia, Offic. 1.
PRÆgestit animus iam uidere, id est, ualde cupit, in Orationib.

GG A GE-

LATINI SERMONIS
GENERO, GIGNO.

Genuit animus deus ex sua mente & diuinitate, in Philo.
Genuit blandimenta nobis multa natura ipsa, in Orat.
Genuit in hac urbe dicendi copiam.
Gignit dies diem, Plinius.
Gignantur morbus & aegrotatio ex totius ualitudinis corporis coequalitate et perturbatione, in Phil.
Gignantur opinionones disensionesque firmæ, ibidem.
INGenerat amorem quendam inter eos natura, Off. 1.
Ingenua tibi castitas, Plinius.
INGeneratur cupiditas cognitionis & scientiæ hominibus, Acad. libro 3.
INGenerata familia frugalitas, in Oration.
INGenerantur hominibus mores, non tam à stirpe generis ac seminis, quam ex his rebus quæ ab ipsa natura bonis, in Oration.
PRÆgignere morem. In Pseudo. Nolebam ex me morem prægigni malum.
PROgignere. In Trua. Negnatus est, neque progignere.
 GLUTINO. (tur.
Glutinare uulnus. Plin. Quo glutinatur uulnus.
AGglutinare aliquid. Attic. Tu illud defecabis & hoc agglutinabis, id est, in eius locum hoc repones.
Agglutinare aliquem totum ad se, Plautus.
Agglutinant se mihi ad malum male res plurimæ.
CONglutinare amicitias. De Off. Si utilitas amicitias conglutinaret, eadem commutata dissolueret.
CONglutinare amores meretricios nuptiis, id est, nuptias componere meretricias, in And.
CONglutinare concordiam. Attic. Tuo ut possim, illam à me conglutinatam concordiam.
CONglutinavit hominem natura optimè. De Senect. Conglu-

OBSERVATIONES.

Conglutinare uitium animi cum causa peccati, Cic.
Conglutinare uoluntates consuetudine. In Fam. Vita dissimilitudo non est passa uoluntates nostras consuetudine conglutinari, id est, arctius colligari.
Conglutinatus est ex his totus, id est, compositus, factus, in Orationib.

GRASSOR.

Grassari dicuntur latrones uias obsidentes.
Grassari eloquio, Horatius.
Grassatur pestis, quum ingenti hominum clade inualescit.
Grassari ad gloriam. Salustius: Qui ubi ad gloriam uirtutis uia grassatur.
Grassari aduersus homines. Sueton. Nec minore liuore ac malignitate, quam superbia seuitiaque penè aduersus omne genus hominum grassatus est, id est, improbum se exhibet, indiesque nocentiorum.
Grassari in aliquem. Liu. In te hac uia grassamur. In Rud. Leonem in me grassari.
AGgredi aliquem, astute, probe, Plaut. Terent.
Aggressus ille beluam Martigenam, Plaut.
Aggredi causam. In Orat. Quum causam sum aggressus. Alij legunt, ad causam. Aggredior hominem, hostem, Plaut.
Aggredi honores. Aecl. 4. Aggredere o magnos, aderit iam tempus, honores. Aggredi iudicem, in Orationib.
Aggredi rem nullam dolose oportet, Plaut. Aggrediamur alia uia, in And. Aggrediar uirum probe, Plaut. Aggredi ad causam, ad crimen, ad dicendum, ad disputationem, ad historiam, ad ius, ad leges singulas, ad maxima, Cicero.

LATINI SERMONIS

Aggredi aliquo. In Orato. Non enim inde repellatur quo aggredi cupiet, id est, appellare. Aggredi astute, dolose, probe.

Antegressa est hostes. i. præcepit, de Offic.

CONgredi aliquem. In Epid. Hanc congrediar astu, id est, aggrediar.

Congredi alicui. Verg. Impar congressus Achilli.

Congredi cum aliquo. Attic. Et cum eo, ut res indicat, sæpè congressus est. i. egit, loquutus est.

Congredi cum hoste, gladiatore, pugnare, Gell.

Congressi in unam domum oēs. i. conuenerunt, Varro.

Congredere actutum, in Phorm.

Digredi aliquē, discedere. Pli. Digrediebatur uxor. Digredi ab aliquo, Cicero.

EGREdi. In And. in Eunū. Sed ipsa egreditur.

Egreditur ætatem puerilem, annum undeuigesimum.

Egredi flumen, transire, Salust. Egredi officio suo, in Phorm.

Egredi ordine, Salust. Egreditur ab ea, in And.

Egreditur subito, in Eunū. Unde egreditur? in And.

INGREDI, ambulare. Att. Si stas, ingredere: si ingredieris, curre: si curris, aduola.

Ingredi balneum, domum, forum, iter, lauacrum, mare, intrare. In Hecy. Nescis quid mali præterieris, qui nunquam es ingressus mare. Ingredi dicere. Attic. Cū ingressus essem dicere.

Ingressus est magistratum, Salustius. Ingredi orationem. Attic. Quam orationem cū ingressus essem, id est, incepissem dicere.

Ingredi pedibus iter, Cic.

Ingredere uiam rectam, i. nusquam deflecte ab honestis, Plaut. Adag. Ingredi uiam.

Ingredi

OBSERVATIONES.

Ingredi ad explicandum aliquid, in Oratore:

Ingredi ad studium, ibid.

Ingredi in causam, in conspectum populi, in forum, in orationem, in Rempub. in spem Reip. recuperandæ, in sycophantiam, in tribunatum, Cic. Plaut.

PROgredi ætate. Progredi domo.

Progressus iter bidui, Cæsar.

Progressus uiam multorum dierum, in Philos.

Progredi ante ædes, cum corona & lampade, in amicitia, intra carcerem ipsum, Plaut.

Progredi foras, pariter, in Bacch. in Pseud.

REGredi in memoriam, meminisse.

GRATOR, GRATULOR.

GRAtari alicui, sibi, uox historica & poetica, est gaudere de bono proprio, uel alterius. Aened. 4.

Gratari sorori. Metam. 8. Totoq; libens mihi peccore grator.

GRAtulamur alienis: dicimusq; gratulor tibi hanc rem, hac re, de hac re, & pro hac re.

Gratulabor aduentum uestrum filijs, in Sticho. Aduentum gratulantur, in Eunucho.

Gratulor tibi affinitate uiri medius fidius optimi, in Famil.

Gratulatus es mihi illius diei celebritate, Attic.

Gratulari dijs, gratias agere, Liu. Afran.

Gratulatus est ei recuperatam libertatem, in Orat.

Gratulor mihi, tibi, absolutè. In Fam. Ipse mihi gratulatus sum.

Gratulantur mihi eam rem, in Capt.

Gratulor huic terra, Ouidius.

Gratulatur ei uoce maxima uictoriam, in Oration.

Gratularis mihi de filia, Cicero.

Grat-

LATINI SERMONIS

Gratulor uehementer de iudicio ambitus, in Fam.
 Grataris mihi de nostro statu, de Milonis familia.
 ritate, de leuitate & imbecillitate Clodij, in Fam.
 Gratulare mihi absentis de reditu nostro, Attic.
 CONgratulari alicui. In Orationib. Mihi deniq; ha-
 mines præcipue congratulabantur.
 GRatificari alicui, gratum facere. In Famil. Pom-
 peio gratificari se putant.
 Gratificari decus atq; libertatem suam. Salust.
 Gratificari gratiam peruersam.

GUSTO.

GUStare labris primoribus genus hoc uitæ, in Ora-
 tionib.
 Gustare labris primis philosophiam, in Philo.
 Gustare præcepta quædam breuia de actione & de
 memoria, in Orat.
 Gustare eius sermonem uolo, in Mostel.
 DEgustare conuiuiam. Attic. Istum conuiuiam tuam
 degustes, id est, cognoscere discas: fac eius pericu-
 lum.
 Degustare mentes sensusq; hominum, in Oration.
 Degustes pauca uolo ex altercatione nostra, Atti.
 REGustare scripta, literas. Att. Credo regusto tuas
 literas. Item: Illam legi, uolo tamen regustare.

HABEO.

HABere absolutum aliquid, Attic.
 Habere acceptum aliquid a patre, De Offic.
 Habet acerbitatem obiurgatio, De Offic.
 Habere acetum in pectore. Habere actionem,
 in Orationib.
 Habere acumen, in Orato. Habere aditum ad ali-
 quem, Attic.

Habere

OBSERVATIONES.

Habere addictam fidem & religionem pretio, in Orati.
 Habere admirationem, in Oratio. Habere aduersos
 sibi multos, id est, inimicos, Sal. Habere ætatem
 suam bene, in Merc.
 Habere ætatem procul à Repub. est uiuere sine mu-
 nere publico, Salust. Habere æmulum, Attic.
 Habere æquitatem, De Offic.
 Habere æquum & bonum, in Orationib.
 Habere res alienum, in Fam. Habere altercationem,
 in Orato.
 Habere amasium, amicum, in Capt. De Amic.
 Habere ambiguum, in Famil.
 Habere animum alienum ab aliquo, bonum, inquietum,
 intentum.
 Habere animum magnum, De Offic.
 Habere animos sublimes, superbire, Metam. 4.
 Habere animum ad nuptias, in And.
 Habere anulum in digito, in Hecy.
 Habere annum plenum atq; integrum ad præturam
 gerendam, in Oratio. Habere apparatus.
 Habere anxium, inquietum, & sollicitum exercitum, Cæs.
 Habent appetitus rerum animalia, De Offic.
 Habere argumentum, De Offic.
 Habere artes in complexu, oculis, auribus, Plin.
 Habere artificium, aspectum deformem.
 Habeo audire quid hic sentiat, id est, audiendum est
 mihi, Cicero.
 Habere auratam & uestitam bene mulierem, in Men.
 Habemus authorem neminem, in Philo.
 Habere auctoritatem, in Fam. De Senect.
 Habere auxilia maxima, Att. (Sic, in Orat.)
 Habere bonum & æquum quod defendat in causis, in hono-
 rie.

LATINI SERMONIS

Habere bona sua pro stercore, nibili facere.
Habere caput. Nec caput nec pedes habet, modus lo-
quendi, cum res intricata & impedita est, ut quod te
uertat nescias.
Habere casum magnum, in Famil. Habere castra,
Attic.
Habere catenas, in Orationib. Habere caussam,
De Offic. (Orat.
Habere cautionem, De Offic. Habere censum, in
Habere certandum cum aliquo, Plin. Habere certu,
in Famil.
Habere charum aliquem uel charam, Attic. In And.
Habere ciuitatem, in Orationib.
Habere cognationem cum aliquo, in Philo.
Habere cognitionem, in Philoso.
Habere cognitum, in Philo. De Amic.
Habere cognomen sapientis, De Amic.
Habere collectum aliquid multo labore, sudore, uigi-
lijs, in Oration. Habent colloquia inter se, Cas.
Habere comitia. In Philo. Ioue tonante, fulgurante,
comitia populo habere nefas est. Habere comitatu
sermonis, De Offic.
Habere commendationem formae atq; etatis, Cas.
Habere commendatum aliquid, in Famil.
Habere commercium cum aliquo, de aliquo, De Offic.
Habere commissuras mirabiles, in Philo.
Habere compedes, Teren. Habere copertum, Salust.
Habere comprehensum, in Philoso.
Habere conceptum atq; comprehensum aliquid animo,
in Philo.
Habere conciliatum bonorum studium ex tribunatu,
in Famil.

Ha-

OBSERVATIONES.

Habere concionem, Attic. Habere concitationem,
in Oratore.
Habere conditionem, in Orationib.
Habere conditionem ab aliquo, Attic.
Habere conductum aliquid, ut fundum, in Orationib.
Habere confusam & incertam constitutionem, in Philo.
Habere coniunctum cum causa, cum uirtute, in Fa-
mil. De Offic.
Habere conscientiam conditionis suae, Plin.
Habere consilium de Repub. Salust.
Habere constitutam necessitudinem, in Famil.
Habere constitutionem confusam & incertam, diximus.
Habere cotemprui.
Habeo conuenire, id est, conueniendum est mihi.
Habere conuersum aliquid, in Oration.
Habere conuiuium, in Castm.
Habere copiam uberrimam ad laudandum, in Orat.
Habere copiam auxiliij, in And.
Habere copulatum alicui, in Philoso.
Habere culpam, in Sticho. Habere cumulatam, De
Offic. (Gell.
Habere cupiditates, in Orat. Habeo curam uestri,
Habere curae imperium, in Men. Habere cursum,
Casar.
Habere defensionem contra crimina, in Oratore.
Habet delectationem praeteriti doloris securae recor-
datio, in Fam.
Habere delectum, De Offic. Habere deliberatio-
nem, De Offic.
Habere deliberatum, in Orationib. (cus.
Habui te delicatam nimium. i. laute nimis educari, Plaut.
Habere demonstrationem conuersam. i. contrarium
de.

LATINI SERMONIS

demonstrare, in Oratio. Habere deos faciles. i. pro-
pitios, Ouid.

Habere depopulationes, in Orationib.

Habere depositum aliquid apud aliquem, in Oratio.

Habere despectam adolescentiam, mulierem, in Eu-
nuch. in Casin.

Habere despectui, in Men. Habere deum presentem,
in Pbor.

Habere dicere de dijs, in Philoso.

Habere dictum iam satis, In Persa: Hoc tibi dictum
habe.

Habere difficultatem, dignitatem sapientiae doctori-
bus, dignitatem summam in motu, dignum, diligen-
tiam, discrimen, dispersum aliquid, dissimilitudine,
dissuasione in se, disputatione, diuisum aliqd inter
se, diuina atq; humana omnia, pmiscua, dolores, do-
lorem magnū, dominatione in aliquē, dubitationem.

Habere edictionem alicui, edictum, effugium, emisio-
nes, escam optimam, euentus bonos, excogitatione,
excusationem, exemplum ad imitandum, exercitiū
anxium & sollicitum, existimationem, eximium, ne-
minem, exitum bonum, difficilem, infelicem, inopin-
atum, expectationem, expertem aliquem amoris, ex-
pertum, expletum aliquid, explicatam aut explo-
ratam rationem salutis suae, expurgationem.

Habere fabricationem, faciem ad aliquam rem, facta
similia, factionem testamenti, facultatem, falsum ali-
quem, falsa pro ueris, famam, familiaritatem cum a-
liquo, fas, febrim, fidem alicui, uerbis fiduciam, fili-
um ex aliquo, felicitatem, foenum in cornu, formā,
formatum aliquid, fratrem, fructum.

Habere gaudium, grates, gratiam alicui, & ab ali-
quo

OBSERVATIONES.

quo gratias, gratulationem, gratum, aduersum ali-
quem, grauitatem.

Habere hominem ipsum, honorem & honores alicui,
honori alicuem.

Habere iactationem, ignominiam, imperium summum
domi & militiae, imperium in beluas, implicatum ali-
quem beneuolentia & consuetudine, imperum, impu-
nitatem, immunitatem rerum omnium, incerta pro-
certis, incolumitatem, incusatione, indicē, indictum
bellum, infamiam, ingenium, ingrata bona, inimicum,
inuidiam, inuitum, inimicitias, iniquitatem, insidias,
instar minimi momenti, intimum aliquem, iracundi-
am, iter aliquo, iudicium, ius disputandi, transeundi,
uocandi, iussum.

Habere labem conscientiae in animo, letitiam, lauda-
tionem, laudem, leporem in uerbis, leuatione, & gri-
tudinem, cupiditatem, formidinem procrandi, licē-
tiam fingendi, literas ad aliquem, loco eodem, loco
fratris, hostium patris, praeda, locum consilij, ludi-
brio aliquem, lumen literarum.

Habere magistrum, magistratum, magni, magno, ma-
lum, magnum, mandatum ab aliquo, maturitatem,
memoriam, mercatum, merita, metum, mirum, mise-
rum, missum aliquem, modum, molestiam, momenta
partita inter se & diuisa, momenti nihil, moram, mo-
res nouos, motum, motus animorum interpositos, mu-
tationem, multa.

Habere naturam admirabilem ad dicendum, naturale
aliquid, nauci, necesse, necessitatem, neglectui, nego-
tium, nomen sapientiae, notatum aliquid animo, noti-
tiam dei, notitiam foeminae, notum, numero aliquo
aliquem, numeros omnes, numerum suum, suorum.

HH Habere

LATINI SERMONIS

Elabere obfirmatum aliquid, obstrictum sibi, obtre-
clationem, occasionē, occultū aliquid, occupatū ani-
mum, otium ad potandum, oculos suos in oculis alte-
rius, odio aliquem, odium in aliquem, offensionem,
officia alicuius in aduersis & secundis, omnia, opi-
nionem alicuius & de aliquo, opportunitatem, optio-
nem, opus consilio, uel opera alterius, orationem ad
aliquem uel cum aliquo, ordines.

Habere pactam sororem filio, palman, paratum ali-
quid, parem neminem, partem magnam, partes prio-
ras, partes in comœdia, participem aliquem consi-
lij, partitum aliquid inter se, patrem aliquem, pen-
sum, pēsi quicquam uel nihil, perceptum aliquid, per-
fugium ullum, perspectum rebus maximis, persua-
sum sibi polliceri, pondus, positum, præbendum ali-
quid, prædæ aliquid, præpositum aliquem amori
suo, precari, prehensionem, pretium summum, prima
quæ suauia in præsentia essent, principatum, princi-
pia probro, processum, progressum in literis, pro-
miscua omnia diuina & humana, promissum alicui,
propitium aliquē, propositum iudicij metum, propo-
situm reprehendendi, tuendi aliquem, prouinciam,
proximum aliquem, pudicitiam, pudorem.

Habere quæstionem de aliquo & in aliquem, quæsto-
rem aliquem, quæstui aliquid, quartanam, querelam
apud aliquem de aliquo, querimoniam de crudelitate
alterius.

Habere rationem alicuius, aliorum, absentis ratio-
nem accepti & expēsi, rationem dicendi, dignitatis,
salutis, sui, suorum, ualitudinis, rationem cum mu-
sis, cum terra in rebus omnibus, rationis aliquid,
receptum aliquem in his partibus, recordationem
litera-

OBSERVATIONES.

literarum, regnum in caelo, relatum nomen in codi-
ce accepti & expēsi, religioni contrarium aliquid,
reliquum, rem omnem, rem pactam, Rempublicam,
res solutas sibi rectè, rem cum aliquo, reprehensio-
nem tribunatus, requietem, residuo, respectum ad
bonos, ad senatum, respectum rebus maximis, re-
sponsum sibi, robur, rogationes ambitiosas, necessa-
rias.

Habere salem, scelus, scholas, scientiā, scribere ad ali-
quem, scriptum, se benè, castè, ita, parcè, sic secundū
aliquem in ciuilitate, eloquentia, eruditione, famili-
aritate, integritate, mansuetudine, pietate, possessio-
ne: sedem, segregatum aliquē à se, senatum, senectute-
tem, sensum in rebus, sensum oculorum uera cernen-
tem, sententiam eandem, sermonem apud amicos, æ-
pud populum, de agricultura, priuatiu, publicè, in-
ter aliquos: sibi aliquem, signum ex arte simile quic-
quam hominum, socium, sollicitudinem, sollicitum ali-
quem, solutas res rectè, somnum, sororem, spatum,
speciem gloriæ, speciem honesti, spectatam fidem,
spem summam uiris electissimis ciuitatis, spem de
aliquo, spem positam in uno homine, splendorem in uo-
ce magnum, statutum cum animo, stipendiaris ciui-
tates, studia, studio, studiosum sui aliquem, suaderè
suasorem in se, suauitatem, sumptus cum aliquo, sus-
ceptum bellum cum aliquo, suspectum, suspensas ra-
tiones, suspicionem luxuriæ.

Habere tantum aliquid secum, lautum, tempus, tempo-
ris nihil uacuum, testimonium uocis, testem, testes ad
eam rem, totum aliquem, tuendum aliquid, turmas
equitum ab aliquo, turpitudinem.

Habere uacationē militiae, uel ligales socios, uel alia
H H 2 bona

LATINI SERMONIS

bona, uenalem iurisdictionem, uerbum, uerecundiã,
uiam ad aliquem, uictoriam, uigilias, uim, uim aper-
tam, uirtutem in manibus, in se uitium, uocationem,
uoluntatem alicuius, erga aliquem, uoluptatem, uo-
luptati, uota, urbem, usum membrorum, uerũ uel ex
rebus utilitatem, uultum in manu, uxorem.

Habere à Casare conditionem, à disciplina uetere ue-
recundiã, à patre nomen, à seruis se castè, à se segre-
gatum aliquem.

Habere ab aliquo gratiam, licentiam, literas, manda-
tum, turmas equitum, satis.

Habere ad aliquem aditum, literas, uiam: ad bonos
respectum, ad Cappadociam castra, ad imitandum
exemplum, ad iniuriam causam, ad manum seruum,
ad nuptias animum, ad omnia, ad potandum otium,
ad precuram gerendam annum plenum & integrũ,
ad primã epistolã, ad rem aliquã testes, ad rem eam
faciem omnem, ad Rempub. euertendam, annum ple-
num & integrum, ad senatum respectum.

Habere aduersum aliquem, gratum aliquid.

Habere apud aliquem depositum aliquid, apud aliquẽ
querelam de aliquo, apud amicos sermonem, apud po-
pulum sermonem.

Habere cum aliquo bellum susceptum, rem, sermonem,
sumptus: cũ administratione provincie dissimilitu-
dinem, cum animo statutum ac deliberatũ: cum caus-
sa coniunctum aliquid, cum Musis rationem, cum re-
rum natura cognationem, cum terra rationem, cum
uirtute commercium, cum uirtute coniunctum ali-
quid.

Habere de aliquo fundum conductum, de aliquo que-
relas apud alterum, de aliquo sic, de aliquo spem, de
agri-

OBSERVATIONES.

agricultura sermonem, de crudelitate alicuius que-
rimoniam, de Repub. consilium, de uilla sermonem,
erga aliquem uoluntatem.

Habere ex alio, ex aliquo filium, ex arce signum, ex
belua usum, ex ingenio proprio, ex se.

Habere extra cathenas aliquem.

Habere in aliquem dominationem nimis magnam.

Habere in aliquem questiones.

Habere in aliquo dignitatem summam.

Habere in amicis aliquem, in amore aliquem.

Habere in animo, in animo consolationem, in animo pe-
tere, proficisci.

Habere in auribus, in audiendo uoluptatem.

Habere in beluas imperium, in carcere, in cathenis
aliquem, in capite suo discrimen, in causa æquum &
bonum, in codice accepti & expensi nomen, in cœlo
regnum, in complexu artes, in consilio, in conspectu
artes, in custodijs liberis aliquẽ, in delitijs simiam,
in decemuiris aliquem, in eloquentia laudem, in gra-
tia, in homine uno spes positas, in itinere sermonem
apud amicos, in iudicijs legitimis defensionem con-
tra crimen, in literis processum, in uxoris loco ami-
cam, in ludo gladiatores, in manibus opus magnum,
uirtutes, in manu uultum, in matrimonio consobri-
nam, in memoriam, in motu summam dignitatem, in
nominibus aliquid, in numerato, in numero necessa-
riorum suorum, in numero sapientum, in numero suo-
rum, in oculis aliquem, in oratione fabricationem,
in ordine omnia, in ore aliquem, consolationem, uer-
sus Græcos, in parato, in populo iactationem, in po-
testate aliquid, in præfectis aliquem, in promptu, in
propatulo, in prospectu, in re aliqua progressus, in
rebus

LATINI SERMONIS

rebus omnibus rationem, in rebus omnibus sensum quendam, in ridiculo aliquem, in se laudem ueram, principatum, uirtutes, in spe bona omnia, in Tusculano disputationem, in uerbo fabricationem, in uerbis leporem, in uerbis pingendis pondus, in uinculis aliquem, in uiris aliquem, in uoce magni splendorem, in usu, inter se partita & diuisa momenta.

Habere pro amico, pro ancilla, pro certis incerta, pro certo, pro derelicto, pro exemplo, pro explorato, pro factis uota, pro filio, pro fratre, pro hoste, pro literis, pro oraculo delphico, pro patre, pro stercore, bona sua pro suo, pro Sybillæ folijs, pro ueris falsa, pro uxore.

Habere sub manu, sub signo uolumen epistolarum, subter se omnia.

Habere egrè, angustè se, arctè contentè aliquem, bene ætatem suam, bene & pudicè aliquem, bene rem, bellè, castè se, clam, comiter, duriter se, frustra, gratis, humaniter, impune, ita, luculentè diem aliquem, malè, multum studij, munditer se palam, parcè se, pudicè, rectè, sat, satis, satis acuminis, satis compertum, satis orationis, secum tacitum aliquid, sic: susq; deq; uulgò.

Habitare casas humiles, triginta millibus, Mileti, Rhodi, uiciniæ proximæ, apud aliquem, in ædibus, in bonis, in foro, in oculis, in platea hac, in rebus, in rostris, in uita beata metum summi mali, in uultu oculis.

Habere bene, laxè, & magnificè. (los. Adhibere animum suum, animum fortem, arbitros, artem rei alicui, aures, auctoritatem, auctoritatem ad mouendum, calcarie alicui, calumniam, cautionem

OBSERVATIONES.

tionem rebus suis propter infirmitatem bonorum & iniquitatem malorum, celeritatem, cibum & positionem, consolationem, contentionem, cultum dijs immortalibus, curam de reditu, de salute, de sacerdotio, curationem omnibus, delectum, desperationem in consilium cogitationum suarum, diligentiam in omni munere fungendo, doctrinam, dolorem animi in consolando aliquem, dolum, fradem, frenum alicui, fugam pugne similem, gratiam, grauitatem in summo dolore, honores alicui, iudicium, laudatores è claris uiris, lectionem ad aliquid, lumen rebus, machinas omnes ad tenendum adolescentem, magnitudinem animi, manum uectigalibus aliterius, medicinam alicui, memoriam rebus, metum sibi comitem, miserationem, misericordiam in hominis fortunis, moderationem summam in rebus, modum rebus, modum sumptibus, mundiciem, neruos, officium erga aliquem, parsimoniam, patronum, pompam in dicendo, preparationem diligentem, preces dijs immortalibus, principem in causis, rationem, religionem, reuerentiam aduersus homines, sapientiam in Reipub. salute, se in consilium, sermonem ad uoluptatem, sermonem in poculis, solatia alicui, speciem quandam in dicendo, studium ad discendum, & ad omnes rerum bonarum disciplinas suauitatem, testem deum, testes è claris uiris, tormenta, tympanum, uanitatem orationis, uim alicui, ueritati: uires, uocem, uirtutem in summo dolore, usum.

Adhibere ad aliquid lectionem, ad causas maiores aliquem, ad dicendum & ad omnes rerum bonarum disciplinas studium, ad mouendum auctoritatem, ad

LATINI SERMONIS

ornatum corporis aliquid. *Aduersus* homines reuerentiam. De sacerdotio alicuius curam. *E* claris uiris laudatores, *est*. *Erga* aliquem officium, in causis principem, in consilium cogitationum suarum desperationem, in consilium se, in dicendo speciem atque pompam quandam, in dolore summo grauitatem *Q* uirtutem, in hominis fortunis misericordiam, in omni munere fungendo summam diligentiam. *In* Rei publicae salute sapientiam.

Adhibere celeriter, liberaliter aliquem.

*CO*hibere erarium seueritate: animum, manus, oculos a sociorum coniugibus ac liberis, ab auro gazaque regia conatus crudelissimos alterius filium, impetum furentem alterius, libidines suas a coniugibus alienis, manus ab alieno, oculos, os, se a pecunijs sociorum, se intra lumen, semen.

*EX*hibere aliquem, affectum patris alicui, argutias alteri, inter patinas fidem, horam nullam in ciue liberando, imperium, iustitiam, molestiam, negotium, promissum librū alteri, rationes, rem saluam, se amicam, se iudicijs hominum, se tormentis.

*IN*hibere imperium, nauem retro, remiges, se rationibus, scrupulum, ssem, legibus supplicium alicui.

*PER*hibere, dicere, uel dare.

*Per*hibere aurum, cibum, ea quibus est usus homini, locum alicui apud se, testimonium, uerba.

*POST*habere res omnes sibi.

*PRO*hibere aditu operis, calamitate magnū ciuium numerū, com meatu exercitū, corpore suo aliquē discessionem, domo aliquē, fame, frumentatione Romanos, hospitio arenae, hostem a pugna, ignes infandos a nauibus, incendium tectis, incuriam, infamiam, iniuria

OBSERVATIONES.

iniuria tenuiores, linguam a dolo, a mendacio, manum ab iniuria, minas, morbum capiti, cruci, oculis: pabulatione Romanos, parentes alicui, prospectum, regione alicuem uim a se, uxorem alicui.

Prohibere a dolo, a mendacio linguā, a periculo Rempublicā a pugna hostem, a se uim, ab aedibus aliquem aqua, fiste, lorio: ab iniuria aliquem.

Prohibere cum infinitiuo: ut, *Prohibet* abire, adire, cognoscere, discere, docere, fari, iurare, resumere uires uidere. *Quod* dii prohibeant. *Isthaec* dii prohibeant.

HAEREO.

Herere alicui aquam, clauo nauis, crimen, culpam in aliquo: famem alicuius ad metas, fluuijs fontibus, incepto, linguam metu, loco aliquo, osibus, peccatum alicui, pedem pede, pugnum in mala, puteis, rem, scalas parietibus, sedibus, tela, icta in scuto, terminum alicubi, turpitudinem alicui, uiro uirum, uocem faucibus, uultu immoto, uultum.

Herere ad metas famem alicuius, apud aliquam, in aliquo culpā, crimen: in aedibus sumptuosus, in aqua, in bonis, in causa, in corpore totum, in faucibus, in gradu, in iure, in luto, in mala pugnum, in mercibus uenalibus, in oculis, in parte aliqua apud aliquem, in poenis, in Repub. religionem, in salebra, in scopulis, in scuto tela, in medicis stultitia, in tabulis publicis reum, in thesauris, in uado, in uestigio, in uirgine, in uultu alicuius.

Herere alicui.

HAESitare lingua, in institutis maiorum, in luto.

Adherere alicui aliquid, ad turrim, ad uentrem infinitum famem.

LATINI SERMONIS

ADHerescere ad columnam, ad fundas, ad saxa, in materiem seditionis.

CONHerere alicui nuptias, orationem.

INHerere ceruicibus patris, matri, oculis, memoriã HALO. (imaginis, rē animo.

ANHelare crudelitatem ex infimo pectore, malum, minarum genus tristissimum, scelus.

EXHalare crapulam, conuiuij crapulam, uinum.

INHalare popinam teterrimam ore foetido.

H A U R I O.

HAurire animum, animo, auribus uocem alterius, calamitates incredibiles, caelum, cupiditates, dolorem acerbissimum in uita, fontes, incendium, longi temporis opus, latus apertū, luctum, patetã spumantem, pauorem, corda exultantia, rorem, solem, mediū orbem, supplicia, uoluptates affluentius.

EXHaurire ex aritū alicuius, amorem iniuria, bella, domum alterius, fontem benignitatis, boēs sumptu, labores, laudem alicuius, legatis aliquem, mala, sermone unius ambulationis, mandata alicuius, pecuniam omnem ex arario, prædam maximam ex agris, fortunis, urbibusq̃ sociorum: spiritum, terram manibus sagulisq̃: uigilias frustra, uinum, uires.

H I O.

HIARE, aperiri, deduci rimis.

Hiare aestu, ariditate, domus flores, humus dicuntur.

INHiare aurum, bona, hereditatem, quod nusq̃ est.

HIscere, aperire os ad loquendum. Plaut. Ne hiscere quidem audeat. Plin. Quis hiscere audebat.

HIscere aedes, terra dicitur. i. aperiri.

DEhisceit terra. Aeneid. 4. Sed mihi uel tellus optem prias imã debiscat. Debiscit uterus. i. aperitur.

H O N E -

OBSERVATIONES.

H O N E S T O.

Honestare aliquem honore, uno basilicè spacio, duobus spacijs tribus' ue factis: domum domina, mortem alicuius. Hinc cohonesto, dehonesto.

H O R R E O.

Horrere aliquem, crimen ingrati animi, furem, incursum luporum.

Horret corpus, ager, terra sub hyeme, tempore hye.

Horrendum monstrum. (mali.

HORrescunt campi, segetes. (pilo.

Horrescere morsus futuros. Hinc horrifico, horri-

Abhorreere aliquẽ, distortos & pumilos ut ludibria

natura maliq̃ ominis: famam ampliatam, hilaricu-

Abhorreere a charitate uulgi, a nuptijs ani-

num, a suspicionem orationem, a ueritate. (dinẽ.

Abhorreere ab aliquo rationem, sententiam, uoluntatem

ab auribus uulgi, ab ipsa causa, ab officio suo,

ab utilitate eorum qui audiunt orationem: ab urbe

relinquenda, ab uxoria re.

Exhorreere uult accusatiuum. Inde exhorresco.

H O R T O R.

Hortari aliquem. In Hecyr. Te sedulo & monco &

hortor. Deductum ab ore.

Adhortari aliquem. In Hecyr. Præterquam res te

adhortatur tua. In Eunuch. Adhortor properent.

COhortari inuicem, Sueton.

DEhortari aliquem, aliquid. In Phorm. Hic dehor-

tatus est me, me illam illi darem. In Capt. Si erit oc-

casio, haud dehortor.

DEhortari ab. Ad Heren. Si ab his dehortabimur.

DEhortari: cum infinitiuo. Gell. Multa me dehorta-

ta sunt huc prodire. **EX**hortari.

I A C E O.

LATINI SERMONIS

IACEO.

Iacere animum, campos, carmen, cineres, conclusio-
nem rotam, contemptum, delectum, humi, iudicia, ne-
glectum, orationem, pecuniam, pretia prædiorum,
rationes, relictum, Rempubliam, somno, studia, sti-
lum, testibus, uirtutes.

Iacere ad pedes alteri, ante ædes, extra ordinem, in
aduersarijs nomen, in aqua carnes, in limine, in lu-
stra, in medio, in neruo, in obliuione, in occulto, in
pace, in perpetuum, in ruinis Reipub. tempora, in si-
lencio, sub arbore.

Iacere grauius passim.

Subiacere alicui, subditum esse.

IACIO.

Iacere adulteria alicui, aggerem, aleam, anchoram,
caput suum in mediam contentionem, contumeliam
in aliquem, fulmen in medium mare, fundamenta pa-
cis, salutis, globum, gradum ad alia, igniculos quos-
dam uiriles, iniuriam nefariam in aliquem, moenia,
muros, salutem in hac arte, scyphum de manu in ali-
quem, significationes nec dubias, suspitionem alicui,
talos, telum, terrores non mediocres, uocem iracun-
diæ & doloris.

Iacere in aliquem dicta, contumeliam, fulmen, iniuriã,
scommata, scyphum. Iacere obscure aliquid.

IACTARE aliquem, ceruiculam in hoc crimine,
clamore, conuictio aliquem, curas pectore, lapides in
orbem uacuum, mindas, nummum, odorem late, se de
istis piscinarum tritonibus, se in causis, se magnifi-
centius, terra mariq̃, terrorem, uerba, uocem ad sy-
dera, in iudicijs rem, in opere declamatorio.

Iactare uulgo aliquid.

IACULI-

OBSERVATIONES.

IACtitare aliquem.

Abijcere aliquem, ædificationem, amorem, animum,
auctoritatem senatus, cogitationem de dicenda in
senatu sententiã, cogitationes suas omnes in rem tam
humilem atq̃ contemptam, commentationem causã-
rum, cunctationem omnem, consilium belli faciendi,
curam omnem de Reipub. dolorem omnem, gloriam
totam, hastã, intercessorem, obedientiã, onus officij
p̃pter perfidiam, onus, pondus humeris, segnitiam,
solicitudinẽ a se, superbiam, togã, ad pedes alicuius se.
Abijcere a, ad, de, in, propter, patent in superioribus
exemplis.

Adijcere aliquid alicui, animũ ad uirginem, aucto-
ritatẽ uoluminibus, calculum album, conuicta factõ,
dies super dies, gloriam ingenij & doctrinã, ad lau-
dem aliquam, imprudentiam oculorum aliquo, latius
alicui, mentẽ dictis, naues apertas ad minores, noui
aliquid, oculũ hereditari, oculum puellæ, oculos cu-
piditatis ad omnia, oculos in aliquem, oleum in flam-
mas, pulchritudinẽ alicui rei, sententiã suam.

Adijcere ad, in, super p̃brasibus dictis reperies.

Conijcere cetera, ignes, lapides, pila.

Conijcere è loco superiore tela, ex area lapides.

Conijcere in aliquem oculos, in aliquem spem, in amo-
rem aliquem, in carcerem, in castra aduersariorum
se, in collum palliolum, in diligentiam nimiam serui
crimina, in equuleum, in familiam alienam maximã
se, in fugam hostes, se in gregem locupletium, in te-
nues simulatũ causas, in hostes tela è superiore lo-
co, in ignem aliquem, in intimum se, in lætitiã ali-
quem, in latebram mirificã se, in lautumias, in librũ
aliquid, in malũ se, in metum, in morbum aliquem, in
multitu-

LATINI SERMONIS

multitudinem culpā rei, in noctē aliquid, in nuptias aliquid, in ordinem aliquem, in pedes se, in perturbacionem Rempub. in plagas aliquem, in prouinciam ultimam se, in saginam se, in tempus breue aliquem, in terrorem animos tyronum, in tricās aliquem, in turbam se, in uincula aliquem. Conijcere se intro.

CONnectare aliquid, male.

DEijcere aliquem ad dilitate, auctoritate, cōsulatu, loco, principatu. Deijci animo, spe.

Deijcere alium, columnis operas aranearum, hostem telo, libellos, metum per uirtutem, oculos, sortes.

Deijcere a capitolio, a corpore cruciatū, a gubernaculis senatum, a Repub. oculos. Ab aedibus, ab arbore arcem, ab a quo hostem. De custodia ciuitatis Imperatorem, de foribus araneas, de gradu aliquē, de honore aliquem pecunijs, de pariete araneas, de ponte sexagenarios, de ponte minorem annis sexaginta cōtra morem maiorū, de possessione fundi absentem, de praesidio urbis Imperatorē, de sententia aliquem, de statu omni aduersarios, de uia, è fundo aliquē, ex aère gruem, ex capitolio, ex defensione alicuius propugnaculū, ex proximi uicini fundo, ex interiore parte aedium, ex possessione Rempub. in caput securim elatam, in carcerem aliquem, in bimum oculos, in locum, inferiorem, in uincula aliquem.

DISijcere manum, medium aliquem, rates.

EIJcere aliquem aedibus, ciuitate, domo, nudum oppido, senatu.

Eijcere amorem ex animo, animū patris de filio, crepitū ex aliquo, linguā, molliciem animi, nauem aliquo, ruborem alicui.

Eijcere ad litus, apud Andruum, de filio animum patris

OBSERVATIONES.

eris, è mari, è praedio, ex aliquo crepitum, ex animo amorem, ex oppido aliquem, in terram nauem.

INijcere amentiam satellitibus, capistrū equo, cathenas hominibus miseris innocētibusq̄, causam alicui deliberandi & iudicandi, iustam moram & religionem, cogitationem alicui de triumpho, cupiditatē hominibus, curam alicui, desperationem Reipub. dubitationē hominibus, formidinem miseris, frenam intemperantiae, irae, luxuriae, frustrationem maximam in familiam alicuius, fugā inimicis, ignes sedibus capitolinis, lora canibus, maculam libro, manum, mentē, merum alicui, & in pectus alicuius, notam libro, periculum mortis, pilum alicui, plagā petitioni alicuius, pontes novos fluminibus, securim petitioni alicuius, scrupulum, spem alicui, studium magnum hominibus, timorem bonis omnibus, trugulam in senem, uerba alicui, uincula.

Iniectus ad incredibile crimen.

Inijcere in aliquem manus, telum. Inijcere in fraudem malam & praemium aliquem. In ignem se, in sermone aliquid alicui.

INterijcere aliquem alijs, baculū canibus, dies paucos, medium aliquem aetatibus fratrum, sagittarios equestri praedio, sententiam orationi, se pugnae, spatium, ualles collibus.

OBijcere argentum alicui, Asiam alicui, ciues suos seruis armatis, crimē, dedecus, errorem alicui, facinorosa puerilia, isibuc aetatis homini, florē uini nartibus alicuius, fimenē acerba populo Thebano, furorē alicui, gaudium, ignobilitatem Caesaris filio, ingratitude alicui, iumenta machinae, lactiam, nec opinanti alicui laborem, lucrum alicui, macher-

LATINI SERMONIS

machera aliquem malitiam, malum, moram, negotium alicui, pabulum aubus, præpedimentū fallacia alicui, præuaricationem, probrū, religionē alicui, se periculis, signum religioni, sollicitudinem, uitam morti, periculo, telis hostium.

Obijcere de morte alicuius alicui.

Obiectare caput periculis, possessiones alicui ex bonis præscriptorum.

Porricere, procul iacere, sacrificantium uox est.

Ateneid. 5. Extra ꝑ̄ falsos Porriciam in fluctus.

Proijcere aliquem, ampullas ꝙ sesquipedalia uerba, audaciam, pedem, pudorem, se in gramina, in antro uiridi, in miserias, se in pedes.

Reijcere aliquem, caussam, hostem, iudices, manus ad tergum, negotium, nihil huc, onus, pecora, quod excedit rationem, rem, Romam aliquē, sanguinem se in alium familiariter.

Reijcere ad epistolam ipsam aliquem, ad leges se, ad senatum omnia, ad tergum manus, ex senatu aliquē, in aduentum Caesaris aliquid, in alium se, in annum alterum comitia, in mensem alium, in Galliam causam, rem.

Subijcere animum uitij, ceruicem imperio, iugo, oneri, securi: integros uulneratis desessisq̄, lapsus alicui rei, materiā, pigritiam, præconi publico aliquē, pudorem sub metum quod dictum est, rem fortuna, rem oculis, rotas, scelus, fraudemq̄ nocentis odio ciuium, scientiam, sententiā, se legibus alterius, terrē, testamentū, timorem, uerba alicuius, ueritatem.

Subijcere sub aspectum, sub metū, pigritiam, pudorē, terrorem, timorem.

Traijcere aliquem basta, iaculo, telo. Traijcere æquor

OBSERVATIONES.

æquor, brachium alicui, traijcere classe in Italiam, classē in Aphricam, copias Iberum.

Traijcere cælum aues, sol dicitur, traijcere Rhodanum exercitum, flumen, humerum romphea, mare, murum iaculo, se flumen, uerbū.

IGNORO.

Ignorare aliquē, aliquid, ius, nomē suum, patrē suum.

IMBVO.

Imbuere animum tenerum opinionibus, aram agnis, farinam fermento, gladium sanguine, gladiū scelere, ingenium artibus, lanam liquoribus, mentem hominis deorum opinionibus, testam odore.

Imbui artibus, crudelitate, errorib. uarijs, flagitijs, literis bonis, malis moribus, opinionibus, parentum præceptis, se studijs ab ineunte ætate, stipendijs castrensibus, usu.

IMITOR.

Imitari aliquem, aliquid, Auidenum, id est, auarum ꝙ parcum. Imitari chirographum alterius, Epicurum magistrū, maiores: imitari patrē, poetas, proanos, senes: imitari sonitus olympi, Stoicos, ueteres.

INCHOO.

Inchoare altum aliquid, bellum, conuentum, libros.

INDVLGEO.

Indulgere ab algeo in littera A, ponere negleximus.

Indulgere alicui affectibus suis, amicis nouis, animo suo, Baccho, desiderio alicuius dolori, ebrietati, gaudio, genio, gula, gymnasijs, hospitio, meretricibus, luxuria, peccatis, poculis, precibus, sibi, somno, suffragio, ualitudini, uessitui, uino.

INDVO, EXPO d' Sto

Induere amicum, animum ferocem, mitem, muliebrē,

LATINI SERMONIS

puerilem, uirilem, anulum aureum in digito, bardo cucullam, cognomen alterius sibi, coronam, craterem coronam, enses humeris, exuuium leonis, fortitudinē, galeam, hominem, imaginem mortis, indusium lineū aut laneum, ingenium sibi, insignia Bacchi, iudicē, lugubria, monachum, mulierem, parasitum, personam amici aut iudicis, pharetram humeris, pileum, regem, sacerdotem, scalam, se uallis acutissimis, se uis, uis uineas, se in florem, se in idipsum, se in laqueos multos, se in uultus uarios, seruum, talaria, Thersiten, togam uirilem, torquem alterius sibi, tunicam alicui, tyrannum, uestem sibi, uultum pueri, regis, senis, uirginis.

Indui confessione sua, induti pice postes, induta segetibus terra.

Induere in, babes inter dictas phrasas.

Induere in mentes animos que hominum cum audiendi quadam illecebra res utiles, Gellius.

Exuere aliquem anima, armis, opibus, regno, enses humero, ferocitatem, frontē, hominem, humanitatē, gratiam nouitatis, manus uinculis, mare pulcherrima classe, mentem istā, metu mulierem, ossa magna, pedes uinculis, pharetram humeris, pudorem, puerum, se, se agro paterno, se patrimonio, se pellibus, se sarcina, se tunica, timorem, uerecundiam, uirum. Exui conscientia mala, corpore, gloria, imperio, iure, metu.

INITIOR.

Initiari Deo alicui, ministerijs, misterijs.

Initiatur puer, In Phor. Vel sic: Initiatur puer Christianae fidei in baptismo.

INQVINO.

Inqui-

OBSERVATIONES.

Inquinare agros creptos Reip. turpissimis possessoribus, amicitiam nomine criminoso.

Inquinatus ore, lingua, manu, uita omni.

Inquinata uita flagitijs omnibus.

INSANI O.

Insanire sponte sua, ad exemplū alicuius, cōtatione.

INSINVO.

Insinuare aliquem animo alterius, se, se ad amicum alterius, se ad causam, se in amicitia alicuius uel cō aliquo, se in consuetudinem, se in familiaritatem alicuius numeribus, se in philosophia antiqua, se in sermone alicuius familiariter, se inter equitum turmas.

INSTAVRO.

Instaurare animum, bellum, cedem, censum, diem, festū, dolorem, domū, epulas, funus, gaudia, incendia, mentes, musas, poenas, proscriptionem, rapinas, reliquias belli, Reip. labefactatam, sacrificium, scelus, scholae, bona studia.

Integrare hoc malum.

Integratur animus admiratione.

Redintegrare animum, bellum, coniurationem, copias, letitiam, orationem, praelium, spem, uictoriae uires.

INTERPRETOR.

Interpretari memoria alicuius monstrum, uerba alterius, uirtutem ex consuetudine uitae sermonis, de liberalitate alterius.

IPBEO.

Iubere aliquē, aliquid, legē. Iubet populus, i. decernit. Iubere ut, Iubere cum infinitiuo: Iubeo te dare, bono animo esse, gaudere, saluere, bene sperare.

IVGULO.

II

2

Iugu-

LATINI SERMONIS

Iugulare aliquem gladio, præiudicio, uerbis.

IVNGO.

Iungere aliquem sibi, uel cum aliquo, agmina, affinitatem, amicitias, amicos sibi una opera, charitatem inter paucos, currum equis, dextram dextræ, dextras, equos currui, exercitum, familiaritatem, fœdera, opes: se alicui affinitate, amicitia singulari, amore, cognatiōe, familiaritate, fœdere, hospitio, matrimonio, moribus, officijs, sodalitie, bonarum artium studijs, uinculo arctissimo: se lateri alicuius, uirginem nubio, uirginem uiro, uulpes.

ADIVngere aliquem alicui, aliquem comitem fuga, aliquem sibi amicitia, beneficio, comitate, familiaritate: aliquē ad amicitiam, aliquē ad sermones suos, animum aliquod, acceptionem adibus, animum ad studium aliquod, auctoritatē rebus, auxilium sibi, beneficio aliquem sibi, benevolentiam lenitate audiendi, Ciliciam ad Imperium Pop. Rom. comitem aliquē fugæ, decus, dignitatem, diligentiam suam alicui, fidem commentitijjs rebus, fortunam quandam summis uiris ad amplitudinē, ad gloriam, & ad res magnas bene gerendas, fratrem suum alteri, imperium sibi amicitia, metum ad gratiā, opportunitatem ad summas utilitates, prouincias ad Imperium: se alicui & ad aliquem, se ad causam eorum, se ad probos propinquitate, se ad proles, se ad rationes alterius, se rebus summis, socium aliquem alicui, socium sibi ad rem malam, uectigalia.

ADIungere ad, obserua in prædictis formulis.

CONIungere amicitiam, bellum, necessitudinem, sententias.

Coniungere cum aliquo aliquem beneficijs, cum causse alterius

OBSERVATIONES.

alterius causam suam, cum collega, cum consilio alterius consilium suum, cum epistola epistolam, cum laude deorum immortalium aliquem, cum probro priuato dedecus Imperij, cum salute communi salutem suam.

DISIVngere equos, ab aliquo aliquem, ab orationibus se ad mansuetiores Musas.

DISiungi regnis, tetrarchijs, ab Imperio aliorum.

INIVngere amicitia cum aliquo, detrimentum Reipublicæ, moram rei alicui, munus præsidendi amicis aut magistratibus, necessitudinem rei alicui, onus, expeditionem legionibus.

SEIIVngere, satis notum.

SVBIVngere nationes, liberos, populos, prouinciam, urbes sub imperium, dirionem pop. Rom. sub ius, iurisdictionem, potestatem alterius.

IURO.

Iurare calumniam, cœlum, mare, sydus, terram, Deo, falsum, morbū, numen alicuius Dei, uerbis conceptis.

Iurare ex legibus, ex animi sententia.

Iurare in commodum alicuius, iurare in damnum alicuius, in Deo, in facinus, in legem, in leges alterius, in mortem alterius, in scelus, in uerba alicuius, in uorum, per Iouem.

Iurare sanctè. Iurari deponent aliter, apud Plaut.

ABIurare aliquid, creditum, id est, iurciurando negare.

ADIurare alicui per deos, sanctè, periculum non esse.

CONIurare conceptis uerbis, contra Rempub. inter se, amicè.

DEIurare falsum pro re causasq; alterius: deierare per sanctè.

LATINI SERMONIS

EVrare aliquem iniquum, bonam copiam alicui, forum sibi iniquum, prouinciam suam totam sibi inquam.

Perare uerbis conceptis.

IVVO.

Iuare aliquem consolando consilio, consilio bono, opera, re.

Iuuat me, id est, delectat.

Iuuat me quod uigent studia. Id demum iuuat. Iuuabit hoc te. Iuuat arua uidere. Non oēs arbusta iuuant.

Adiuare aliquē, auxilio, cōsilio, opera. Adiuuare delectum, fortes fortuna adiuuat. Adiuuare hanc dem, insaniam alterius, mororem lachrymis, uoluntates amicorum. Id spero adiuuros deos. Adiuues me in hac re. Adiutus es ab ijs de monumentis meis. Ut omnes Dij adiuuent. Adiuuare comiter aliquē.

Adiutare aliquem, funus, onus alicui.

L A B O, L A B O R.

Labare, corruere. Transfertur etiam, In Orati. Cum ei labare M. Antonius uideretur.

Labascere, moueri incipere. In Eunū. Labascit, uictus uno uerbo.

Labi, sensim descendere. Labuntur angues, atas, anni, aues, flumina, horae, mores ad mollitiem, tempora. Labi inopia uerbi, opinione, tempore exiguo, uerbis. Labi ē memoria, ē pectore, labi paulatim.

Labescere dentes alicui, Terent. in Adelph.

Labefactare causam, dignitatem alicuius, fidem alicuius pretio, iura, leges, orationem alicuius inuidia uerbi, rem iudicatam, Remp.

Lablabi, nauticum est.

Collabi aedificia dicuntur.

OBSERVATIONES.

DElabi aliquid capite, caelo, olympo, orationem alicuius ad amicitias uulgares, rem familiarem, ad aequitatem, ad rerum naturam, de caelo ex aere, in insidias.

Dilabi malē.

Elabi alicui, hostibus, latronibus, periculis, poenis, susceptione omni, de cede, ē manibus, ē memoria.

Illabi animos uel animis. In Phil. Sensim pernicies illapsa ciuium animas. Vergil. Animis illabere nostris, illi memoria, in medios hostes.

Prolabi cupiditate.

L A B O R O.

Laborare, morbi genera in ablatiuo regit: Membra ipsa in ablatiuo modo cū praepositione de, ē, ex: modo sine ea, idē, rarius.

Laborare ambitione, calculo, chiragra, crudelitate, cupiditate honoris, dysenteria, fama, fame, febris, hostibus domesticis, hostibus externis, hydropisi, lipitudine, malis alienis, morbo, obstipatione, podagra, regio morbo, scabie, ualetudine aduersa, uertigine capitis, uirio avaritia, ignorantia, inuidia, luxuria, odij.

Laborare de capite, de exstimatione alicuius, de gloria, de uiro aliquo, de uita sua, ē dolore, ex aliquo, ex aere alieno, ex amore, ex capite, ex cerebro, ex ceruice, ex collo, ex dentibus, ex desiderio, ex dorso, ex guttura, ex intestinis, ex manibus, ex oculis, ex pectore, ex pedibus, ex stomacho, ex uentre.

Laborare crure, pedibus, utero.

Laborare in re aliqua, sollicitum esse, Cic.

Laborant artes alicuius. Laborat luna. (bis serūt.

Laborare alicui. In Oratio. Qui uobis laborant, uo-

LATINI SERMONIS

Laborare, cum accusatiuo. In Fam. Non tam id laboro, ut si qui mihi obrectent, à te refutantur.

Laborare idem. Att. Quo etiam magis laboro idem quod tu.

Laborare res Romanas. Attic. Ad quid laboramus res Romanas? Vbi transitiuè positum est.

Laborari, passiuè. In Famil. Illa ipsa propter quæ hæc laborantur. Alij legunt, elaboratur.

ELaborare aliquid dignū auribus, dignū chartis.

Elaborare. In oration. Quod est tam asperum, saxum, in quo agricolarum cultus non elaboret, id est, quod non exerceat.

Elaboratur in hoc à me, Att.

Elaborare in singulis permagnum est, id est, excellere, in Orato.

Elaborata à Græcis dicendi uis atq; copia, in Orato.

Illaboratum, quod sine labore factum uidetur.

Inelaboratum, quod non artificio satis excultum est.

LACERO.

Lacerare contumelijs uerborum aliquem, lacerandi, lacerare Rempub. largitionibus, lacerari ami mi cupidine.

LACESSO.

Lacessere aliquem ære suo, aliquem bello, per alium, epistolis, iurgio, prælio, scripto, stimulo, uoce.

Lacessere sermones.

Lacessitus ab aliquo epistolis ad scribendum.

[LACIO.]

ALLICere amicitiam & gratiam in domum suam, bene uolentiam officijs, lectorem delectatione aliqua, mentes hominum, ad se aliquem, ad se aliquid, ad misericordiam opes. Hinc allecto.

ELI-

OBSERVATIONES.

ELICere cauissas præsentiarum, epistolas ab aliquo, ferrum è terræ cauernis fontem, ignem lapidum conflictu atq; attritu, lachrymas alicui, libellos alicui, libellos alicui blanditijs, querelas, sanguinem, sententiam alicuius, sonos neruorum & tiliarum, uerbum ex aliquo de uic ac ratione dicendi, uerum, uoces ex infantium ingenijs.

Elicere ad colloquia aliquem, ad pugnam, in insidijs.

ELICere aliquem fraude intro, ad bellum, spes raptinarum, aut nouarum rerum studium.

ILlicere adolecentulos in fraudem.

PELLExit senem per epistolam.

LACerare amantem, animum alicuius pollicitando.

ABlactare infantem, lac subducere.

DELEctant aliquem literæ, nudi, tibicines.

Delectare oculos suos munditijs meretricijs.

Delectare se amore, libris, delectare se de re aliqua, se in literis.

Delectant uires quemuis cum admiratione.

Delectari in aliquo, in Repub. perdita, in hac rogatiuncula aliquem.

OBLEctare aliquem falso gaudio. Oblectat animum spes reliquiarum. Oblectant custodem per ioculum & ludum.

Oblectare otium temporis inter coenam.

Oblectare se, se agricolatione, se opinione, se cum aliquo, se in aliquo. Oblectant senectutem liberi.

Oblectat uitam sordido pane.

LÆDO.

Lædere aliquem dicto, facto, iniuria, ludibrio, scommate, uerbis: lædere sanam. Lædit me frigus.

II 5 Læde-

LATINI SERMONIS

Lædere os alicui, lædere ad lapidem crus, pedem.

Lædere in aliquo aliquem, lædi ab aliquo.

ALLidere caput ad parietem.

COLlidere ære duo corpora. Elidere. Illidere.

LAMENTOR.

Lamentari cæcitatem, uitam.

LANGVRO.

Languet solitudo, languere otio, languere uia, id est, fessum esse. Languescit cupido rerum omnium, flos, industria, orator senectute. Elanguere delitijs.

ELanguescit omnis uigor animi, corporisq; in uarijs quæstibus.

LARGIOR.

Largiri cænam, lætitiã, libertatem, mores, se ultro.

Largiri de se, de suo, ex crumena sua.

LATEO.

Latet aliquem uel alicui aliquid. Aeneid. i. Nec latere doli fratrem Iunonis & iræ. In Oratio. Nihil moliris, quod mihi latere ualeat in tempore.

Latere tecto, in herba, inter labra atq; dentes, sub ar-

DELiteo in ulua, Aeneid. i. (cis.)

[LATO.]

Dilatate conclusionem, locum, imperium. i. latum amplumq; reddere.

PROlatate consultationes, dies, est differre. Prolatate imperium perniciæ alterius. i. augere.

LAVDO.

Laudare aliquem laudibus, ore pleno, scripto, (prone.)

Laudare consiliã, instituta alicuius, partem centesimã.

COLlaudare filiũ, herum, secundũ facta & uirtutes.

Dilaudare librum, id est, ualde laudare.

LAVO.

Lauare

OBSERVATIONES.

Lauare uel lauere, aqua purgare, uel balneare.

Lauare acorem malorum, Aethiopem, balneis, laterem, peccatum precibus, se, tabellas precibus.

ABLuuere, crudelitatem inimicorũ suo sanguine, delictum, maculam, peccatum, est expiare, purgare.

ALLuit montem leniter præteriens amnis. i. affluit.

Alluuntur à mari moenia, in Orationib.

Diluere atramentum, caussam, crimen, molestias omnes, obiecta, res leues, uinum aqua.

ELuere argentum, maculam, prædicationem crudelitatis, sanguinem profusum, sordes.

POLLuere caeremonias, dapes ore, iura omnia diuina atq; humana, scelere nefario, religionem omni scelere. Polluta licentia. Pollutus uirgis seruus.

PROluere cloacam, terram, labra, fonte caballino.

SUBLuabant duo flumina collis radices duabus ex partibus, id est, alluebant, Cæs.

LAXO.

Laxare aliquem, animum corpore, animum ex pristino sermone, aliquem curis, molestijs, claustra, se occupatione, Laxatus à libidinum uinculis.

RELaxare animum, aliquid à contentionibus, se occupatione.

LEGARE.

Legare aliquem alicui, pro publicis magnisq; negotijs Legare negotium alicui, committere. (mittere.)

Legare pecuniã alicui, hereditario iure relinquere.

ABLEgare aliquem aliquid, procul mittere.

ALlegare aliquem alicui, pro paruis priuatisq; causis mittere.

ALlegare argumenta, Aſcon. Vbi pro citare capi uidetur, id quod dici negat Cardin.

DEla-

LATINI SERMONIS

DElegare aliquem alicui, negotium, officium, prouinciam alicui, aliquem ad regem.

RElegare aliquem ab hominibus, ad auctores, in praedia rustica, in quinquennium.

LEGERE.

Legere carmina, conditiones, Epirum, epistolam a primo, facta parentis, familiam, fila, flores, historias, iudices, laudes heroum, liberos, locum ex sorte, magistratum suffragio, mala mente, oram Italia, orationes, poetas, poma ex arbore, sacra, sermonem alterius, spicas, tacitus, uacinia nigra, uela, uersus, uestigia. Lectus a uiro uir.

Legere a primo epistolam, ex arbore poma, ex sorte locum, in curiam seruos, in Senatuum aliquem.

Legere commodè, intentius, malè, malignè, remissè, studiosius.

COLLigere admirationem sui, animum, beneuolentiam, capillos corona, hedera, uitta, causas sexcentas ad rem aliquam, copias, dignitatem, diuitias, eruditionem ex studijs, exercitum, existimationem multo sudore, labore, uigilijs: famam blanditijs & assentationibus, familiaritatem, fœnum, fructus non paucos ex re aliqua, gramina, gratiam, inuidiam crudelitatis, iram, laudem omnium, memoriam antiquitatis, naues onerarias, rabiem, rationes, se, seipsum, se in arma, se regno, sitim, sordem, stipulam, uasa, uentos omnes rumorum & concionum, uestem, uocem.

Colligere ad, ex, in, quare in superioribus obseruationibus.

RECOLLigere animos offensos, se a furore, ira, terrore, uires ingenij.

DE

OBSERVATIONES.

DELigere, quod magis idoneum est ad rem agendam cernere. (la.

Deligere amicum, consulem, Imperatorem sibi ad bellum. Deligere minus est quam amare.

Diligere aliquem, in loco germani fratris, mutuo, beneuolentiam, diligentiam, obseruantiam, officia, prudentiam, se.

ELigere est ad nostrum commodum aut ad illius qui eligitur dignitatem, è duobus aut pluribus legere.

INeligere, olim intellegere, aliquid, animum alicuius, multum, nihil, sententiam alicuius, de aliquo, de gestu, de nuptijs, in rebus multum, malè, minus, satis.

NEGligere aliquem, comam, internuntium, iram, negotium, pallium, pecuniam in loco, rem, tunicam, uestem.

PERlegere aliquid, est ad finem legere.

Perlegere oculis, est uisu perlustrare.

PERalegere. RElegere nota. Relegerè pecuniam.

SPblegere aliquid, furari, sublegere sermonem alicuius, animaduerrere.

LENIO.

Lenire aliquem, consolatione multa, desiderium omnè literis mittendis accipiendisq;, inuidiam alicuius, atrocitate sceleris, miseriam alicui, plagam, uulnus. DELenire iracundiam.

LEUO.

Leuare aliquem, agrum, uectigalia, amicitias animi, exercitatione, animi a curis, annonam, auxilio aliquem, calculum, cathenas, ciuitates, miseriam, ciuicem, consilio aliquem, corpus, crumenam, curiam, carrum, dolo-

LATINI SERMONIS

dolorem, dysenteriam, egenum, errore aliquem, fasce aliquē, febrim, fidem, gravitate ualitudinis aliquē, iacturam rei familiaris, igne hyemem, inopiam, invidia aliquem, laborem, loculos, manicas alicui, maria, membra, metum uulnerum alicui, moerorem, morbum alicui, morsus arte, nauim, onere aliquē, nus, opera, opere, opinione sinistra aliquē: opus nuuum uario sermone, ora arida aqua, paupertatem alicui, pectora diris sollicitudinibus, pectus luctu cris salibus, podagram, poenam honore, senectutem rebus ludicris, temperata uoluptate, sitim, sollicitudinem, solatio aliquem, stomachum, sumptum alicui, superstitione aliquem, tædium, uentrem, uesciam, uincula alicui, uinculis aliquem.

ALleuare, supercilia, afflictum.

ALleuare corpus, sollicitudines.

ALleuiare, leuius reddere.

ELeuare aduersarium, ægritudinem, auctoritatem beneficij, causas suspitionum, offensionum, i. umbrare, reijcere, extenuare, minuere.

REleuare animum, causam, crimen, cura aliquem, epistolam, perlectionem, famem, labores, lapsus, metu aliquem, pauperiem, sitim.

SYbleuare laborem, offensionem, re aliqua aliquem, se, uitium, uitio.

LIBERO.

Liberare aliquem, ere alieno maximo se, animum suum culpa, errore, euentis rerum, exitu aliquem, fide alicuius, iactura maxima, inuidia magna, inueterata se, laboribus aliquem, locum muneribus, magnitudine animi, maleuolentia, metu, muneribus, sententia, quartana, sollicitudine magna, sollicitudinem

longe

OBSERVATIONES.

longæ expectationis aliquem, suspiratione omni à calumnijs sceleratorum hominum se, à quartana, à peste, à scelere aliquem, ex parte magna aliquem.

DEliberare aliquid, amplius utrum. Deliberatum est.

LIBO.

Libare flumina, laudem ex aliorum laudibus, oscula alicui, pateras Ioui, pomum alicui, ex uarijs ingenijs excellentissima quæque.

DEliberare beneficia, honestatem, honores, de honestate, de laude ieiuni hominis aliquid.

LICEO, LICEOR.

Licere, appetiari.

Licere a se unius, pluris, pecunia præsentis, pretio paruo.

Licere, deferre pretium. Licere centusse aliquid.

Persius:

Et centum Græcos curto centusse licetur.

Licitari hostiū capita, tabulā unam centum talentis.

POLLICERI, sponte promittere.

POLLICERI de aliquo aliquid, in publicum pecunias.

LICet impersonale, gaudet præpositione per. Item infinitiuo: ut dum per etatem licet. Agere ut liceat per silentium. Per me exquirere licet. Nobis non licebit esse tam disertis. Licet absolute pro potest: ut licet bibas, id est, poteris bibere. Ipse hoc dicat licebit.

ALLigare aliquem furto, iureiurando, se furti, se iniuriarum, se sceleri. Alligare filium domi, Terent.

Alligare uitam, Colu. Alligari nuptijs, sacris.

Alligata uerba ne sint. Alligata ciuitatis uirtutē.

Alligatum ad femur. Alligatus es ad pedes.

COlligare aliquem uicis modis, omnia uitæ sue pericula

LATINI SERMONIS

periculo, memoriam multorum annorum uno libro, multa inter se, id est, perstringere.

DEbligare naues ad terram, ad anchoras: rostrum bo-
mini apud mensam aliquam.

Lligare aliquid in aureis poculis, lepôres omnes sen-
tentiarum & uerborum in libro, personas graues
sermonibus eiusmodi.

Obligare aliquem, crux fractum, fidem suam, sacra-
mento militiae aliquem, scelere aliquem, se epistola
quasi pignore, se furti, se nexu, se testiculum uincu-
lo, uultus.

Obligari beneficio, consciëntia communi inter se, iudi-
cio, periculo iurisiurandi atq; existimationis, pœ-
nis legum iudiciorumq;.

Obligatæ ædes fundi ob amorem prandij.

Obligari a medico.

REligare naues ad terram, religionibus bona alicu-
ius, id est, consecrare.

LINGO.

Lingere digitos, mel.

Llquire cibum, curationem Agrariam, homines,
lucra.

ABlquire bona patris, fortunas suas.

LINO.

Linere dolia noua gummi crasso, locum aceto, cæra:
parietem in cruore mariti sui. OBlitus cæra, coe-
no, dedecore summo, inhumanitate, stultitia singu-
lari, turpitudine unguentis.

Oblita scripta Salustij nimia priscorum uerborum
affectatione.

Oblinere se extremis moribus. (ba dare.

RElinere dolia, aperire. Sublinere os alicui, uer-
Liquo

OBSERVATIONES.

LINQVO.

Linquere aliquē alicubi, cum aliquo, ærnia dulcia, me-
rum lethi, portum.

DElinquere, peccare.

DElinquit aliquis alicui, uel erga aliquem.

DErelinquere, uehementius quam relinquere.

RElinquere aliquem, aculeos in animis auditorum,
admonitionibus locū, æris alieni aliquatū, agrū
alicui, animam: Relinquit animus aliquem. i. defi-
cit animo: relinquere arbitrio alterius quicquam,
æra boni aliquid alicui pro argento, custodem, re-
linquit dysenteria nos, desiderium authoritatis &
prudentiæ suæ alicui, relinquere excusationem ad
aliquem. i. reseruare.

RElinquit febris aliquē, relinquere fratrem, fundos,
habenas rerum, hæredibus rem, relinquunt ignoran-
tia nos, relinquunt inedia nos, relinquere insalutariū,
iudicio alterius quicquam, laudem sibi, locum, mo-
nimentum æternum audaciæ suæ in sermone homin.

RElinquit morbus nos, nuces, rugas, omnia, orationi
locum, relinqui pœnæ, relinquunt pestis nos, relinque-
re precibus locum, relinquere patrimonium ampli
in memoriam nominis sui, puerilia, rem iudicio alte-
rius, rem talentum decem, res omnes, rem in medio,
scurrilia, sententiæ alterius quicquam.

RElinquit somnus nos, spem delectationis in epistolis,
subsidiū aliquem alicui, testatum aliquid apud ani-
mum alterius, uitij nihil, relinqui a febre.

RElinquere in medio rem, in opinione hominum, in spe
hominum, in suspensio.

LOCO.

Locare ædes suas, argentum bene, argentum fenori,
KK castran-

LATINI SERMONIS

castrandum se alicui, faciendum alicui monumentum
marmoreum in eo loco, filiam suam alicui, fodiendū
agrum, fundamenta alta theatri alicubi, funera ui-
uorum, insidias alicui puellæ pudicæ, nuptum alicui
uirginem, operam suam malè, pulchrè, operam suam
ad artes nugatorias, ornamenta, se tanti, superfici-
em suo nomine, uigiles nocturnos, uirtutem ita: lo-
care in consulatu mentem omnem, in dominatu, in lu-
culentam familiam, in gradu amplissimo dignitatis
homines, in insidijs uiros, in matrimonium uirginè,
in præsidio balnearum uiros.

Collocare aciem certo modo, beneficia, columnas re-
ctas, conditionem dignam in aliquem, coxam fractā
parum aptè, domicilium, filiam alicui uel cum ali-
quo, insidias alicui, insidias equitum noctu, nuptum,
propinquas suas in alias ciuitates, res suas mercimo-
nio, sedem, signa propalam, spes suas usquam, tabu-
las propalam, uirginem.

Collocare aliquem ad interficiendū alium, apud ali-
quem multa pretia ac munerata bene, è regione colum-
nas, in amore adolescentiam, in animo cupiditatem
ac rationem, in arborem se, in collo crumenam, in cu-
stodia aliquos, in doctrina ac sapientia omne suum
studium, in ea ipsa domo aliquem, in fundo dotem, in
lecto puellam, in locis idoneis colonias contra suspi-
tionem periculi, in loco ædico aliquem, in numero
deorum uirtutes, in orium se, in patrimonio suo fi-
lium, in peccore multa, in Reipub. salutem omnia bo-
na sua, in sapientia omne suum studium, in solitudi-
nem aliquem, in soporem homines aliquot, in specula
aliquos, in subsidijs signa ætliùs, in tuto res amici,
in uita meretricia sese, in uoluntate reseruum uerita-
tem

OBSERVATIONES.

rem huius iudicij, in uoluptatibus adolescentiam, in
urbibus adolescentiam.

ELocare fundum, uirginem.

LOQUOR.

Loqui alicui, bellum merum, classes, deliramenta, ex-
ercitus, fronte porrectiorè, lapides, lingua, longin-
quum, mulsam, nomen suum, ore duarum & uiginti
gentium, paucula, scelera uera, sermonem. Loqui ad
uoluntatem, ad uoluptatem, ad ueritatem, de ætate
sua, ex lintre, in eam rationem, in eandem sententiā,
pro se, suo sensu ac dolore. Loqui apertè, confiden-
tèr, disertè, familiariter, grauitèr, impurissimè, in-
iustè, latinè, lautè, lepidè, malè, mature, planè, pro-
teruè, secum, sordidè.

ALloqui aliquem.

COLloqui alicui, aliquem, cum aliquo, simul.

ELoqui argumentum tragœdiæ, audita, conuiuas,
nomen suum, pauca cum hero, uno uerbo.

INterloqui alicui.

OBloqui alicui, responsare. Obloquitur numeris se-
ptem discrimina uocum, Vergil.

PRolougi cogitata, hoc sic, mendacium, parenti pu-
guas, uerbum ullum, uerborum quicquam, apud a-
liquem aliquid, satis.

LYDO.

LYdere aliquem, alea, aleam, calamo agresti, chartis
lusorijs, cythara, dolis aliquè, fidibus, fistula, for-
midine falsa aliquè, globis, lacu exiguo, ludo tali,
ludum consimilem, nebulonem, nymphas, operam,
par impar, pila, spe carminis aliquem, talis, tessè-
ris, uerbum aliquod, in aqua.

Ludere aliquanti sper, assiduè, custoditè, parcè, pau-
lissèr,

LATINI SERMONIS

lisper, studiosissime, Luditur mihi, sibi, tibi. i. tua refert aut tuum agitur commodum.

Luditur de tuo corio. i. res fit tuo periculo.

LVDificari uirginem, decipere. Ludificari nugas. i. garrire.

Ludificatus hic est lepidè, id est, deceptus, passiuè.

AL. ludere alicui & ad aliquid.

DELudere animum, coruū hiantem: dolis aliquem. In re aliqua aliquem.

ELudere aliquem, hominem hunc, militem, penos, ad arbitrium suum, ad libidinem suam, in alea aliquem.

ILLudere alicui, aliquem, capro, dignitati uirorum tallium, existimationi uiri optimi, fortunis miserorū, uirtutem uerbis superbis, uitam filia. Illudere in aliquo. Illudere penè, superbè.

LVO.

LUere capite, cruciatum ciuium supplicio alterius, libidinem suam sanguine innocentum, maculas furtorum & flagitiorum suorum, sanguine sociorum innocentum, pœnas peccati sui, pœnas ob honestissimum factum, pœnis pro mœcho, sanguinem multorum innocētium supplicio alterius, scelus supplicio debito, supplicia crucibus. Composita babes apud lauo.

LVSTRO.

Lustrare agros, armis, copijs, exercitu, æquora, animo aliquid, choro, choreis, diuos, exercitum, montibus umbras, omnia, opera omnia terrarum flammis, ratione aliquid, ritu magico, terras Phœbea lampade, uestigia, urbem.

ILLustrabit tuam amplitudinem hominum iniuria. Illustrare artes oratione, gratiam remunerando cumulan-

OBSERVATIONES.

mulandōq̄, laudem alicuius, nobilitatem suam, sedes argumentorū, studium philosophiæ Latinis literis. PERlustrare gregem oculis.

MACERO.

MACerare se, macerat me metus, macerare salsamenta, macerare sorba in sole.

MACHINOR.

Machinari astutiam corde, iudicium, necem alicui, perniciem sanatoribus, quod lubet.

MACTO.

MActare aliquem cruce, cruciatu, infortunio malo, re mala plectere. Id mactat me. i. grauiter molestat. MActare manes puerorum extis.

MACVLO.

MACulare ambitu se, amore dignitatem, negotio eo splendorem alicuius, scelere, stupro, lacus, nemora fœnesq̄, uoce Remp. commaculare manus sanguine natorum.

MADEO.

Madere metu, uino.

MANDO.

MANDare alicui aliquid, ædilitatem, eternitati, cōsulatum alicui, curas humiles & sordidas alicui.

MANDare fidei alicuius bona sua, filiā uiro, fugæ se, honorem nouis hominibus, laqueū alicui, literis consilia sua, literis renuntiationem, magistratū alicui, officium, præturam, quæsturam, rem suam alicui, rem lapidi maximo, memoria, monumentis, scriptis, uetustati aliquid, semina terræ, tribunatum alicui.

AMAndare aliquem, relegare. AMandare aliquid procul à se. AMandare infamortuos. AMandamus, quæ impediunt, quæ odimus: emandamus, quæ chara sunt, & cui consultum uolumus.

LATINI SERMONIS

COMMENDARE artem ludicram, bona sua, domum suam amico, curæ, fidei alterius se & rem suam, filium corruptum, gnatum, uirginem alicui, immortalitati alicui, insbitiã suam alteri humanitate multa, literis quicquam, memoriæ alicui, monumentis res suas, opes suas alicui, patri se, rem suam omnem alicui, spes suas alicui, superis aliquem, tutelæ alterius rem suam, uirginem alicui. Commendant uirtus & benefacta bonos.

Commendare ad opinionem innocentie & iuriscientiæ aliquem, de meliore nota aliquem, in clientelam alteri se, maiorem in modum rem suam alicui.

EMENDARE annales, graueolentiam, mores publicos, tædia narium hederæ alba.

MANDERE, manducare, nota.

Mandere cibum. Mansum in os inferere uel inferre.

Mansum oportuit, in Heaut.

MANEO.

Manet affinitas inter aliquos, amicitia, conditio alicui, consuetudo alicuius cum aliquo, fama bona, gnatus unicus mihi, domi, bonos manent ij qui bonis eius fruuntur, manet ingenium senibus, iudicia apud iudicem, ius referendarum rationum, manent laudes, manet libido eadem, mos antiquus, nomen, regnum alicuius, solus cum sola.

Manere alicui. Vergil. Hæc eadem matrisq; tuæ, generosq; manebunt.

Manere aliquem medicum, negligentiam alicuius, parasitum, patrum, puluinum.

Manet me mecum bonum. Manet me aliud fatum.

Manet me apud forum. Non manebat ætas uirginis meam negligentiam. Manent ea fata nepotes.

Fata

OBSERVATIONES.

Fata manent omnes. Maneat te tuum malum. Te triste manebit supplicium.

Manere conuentis, promissis, uerbis suis, uotis.

Manere apud aliquem, cum aliquo aliquid, in amicitia perpetuo cum aliquo, in conditione atq; pacto, usque ad finem, in fide, in mente pristina, cum reliquis copijs, animo hostili, in parte interiore, in proposito susceptoq; consilio, in sententiã sua, in statione, in uita, in uacatione sua, in urbe.

EMinet eorum audacia. Eminent ante oculos quod petis ecce tuos. Eminere foras.

IMMinet amotator spectatorq; conuiujs suis.

Imminebant ea parte uiri & foemine audiendi & uisendi studio. Imminet exitio uir cõiugis, illa mariti.

Imminet his aër. Imminenti ingenio homo.

Imminet mors propter incertos casus. Imminere sibi periculum putabant. Imminet uindicta Dei impijs.

Imminet urbi turris. Imminens ad cædem homo.

Imminent in fortunas nostras. Imminere in tribunitiã potestatem. PERmansit in diu.

Permāsit ille mos Athenis a Cecrope. Permanēs uox sub rauca natura. Permanere in proposito susceptoq; consilio, in sententiã.

PR Ominēt dentes elephanto.

REmanet contumelia in exercitu.

REmanet rex cum parte nauium in littore.

MANO.

(latissime.)

Manat cruore culter, manat fama à Mutina, industria Manat arbores quædam picem. Manat toto corpore sudor. Manauit sudore multo Herculis simulachrũ.

Nibil inter ipsos ab alijs ad alios manare possit. Ex uno fonte omnia scelera manare ceruicis.

DIM Anauit meus hic labor uitaq; ratio ad existi-

KK 4 ratio-

LATINI SERMONIS

mationem hominum paulo latius commendatione ac iudicio meorum.

EM Anat fama, oratio in uulgus, sermo tuus per nos, PERmanabit hoc ad patrem, ad animum. (sanies. Permanat in uenas illud malum.

MATURO.

Maturare facinus, fugã, insidias alicui, iter, legationem, mortẽ alicui, necem, nuptias: maturare reditũ. Maturare cum infinitiuo, ut dare signum socijs, facere aliquid, peragere iter, proficisci ab urbe, uenire.

MEDeor. (ribus.

Mederi erroribus, Reip. uitijs, ulceribus oris, uulne Mederi aliquid. In Phorm. Quas, cum res aduersa sint, minus mederi possis.

MEDicari alicui & ad aliquid.

MEDITOR.

Meditari aliquid, affabilem esse, caussam suam, dolum, ceruis, insidias pecori, misam agrestem, se ad cursuram, ad aliquid, ex solo loco, in aliquem pecuniam, malẽ, probẽ, secum.

Meditari passiuẽ. In Philo. Sint semp homini oĩa me-

MEMINI. (ditata.

Memnisse rei & rem, id est, recordari. Memnisse rei & de re, id est, mentionem facere. Memnisse alicuius, aliquem, beneficia patrie, diti, loci, memoria aliquid.

MEMorare rem & de re dicimus. In Phil. De natura nimis obscure memorauit.

MERCOR.

Mercari alicui aliquid, agrũ, Græca fide, presente pecunia, minori pretio, a mercatorib. aliquid, de le- none, de præda adolescentulam, de pupillo fundum.

Me.

OBSERVATIONES.

MEREO, MEREO.

Merere aliquid, aurum, sestertios uicenos, stipendia alicui, ere paruo, patre Imperatore, cũ equite splen didissimo, in bello stipendia, sub Imp.

MEReri culpam, diuitias, Deum sibi, meruerunt do- te uiros anus uxores, mereri laudem maiorem ferem do quã ulciscendo, malum, montes aureos sibi, de aliquo aliquid, de aliquo neq; re neq; uerbis, de no- mine ac dignitate populi Rom. de Repub. de se.

Mereri erga aliquem. Mereri benẽ, melius, optimẽ, maxime, ualdẽ malẽ de aliquo mereri: ut, Merita- re HS. dena ex fundo.

COMmereri culpam, gratiam, de his rebus culpam, erga aliquem aliquid, in se culpam. Dicitur autem sæpius de malo.

DEmereri mercedem domino, pecuniam grandem ob elegantiam uenustatemq;.

DEMereri aliquem sibi beneficio, crimine suo, plenio- ri obsequio, pecuniam magnam meretricando.

EMEReri aliquid. Emeritus, bos, miles, senex, qui officio perfunctus est. Emerita arma, id est, finem bellis imponentia. Emeritum stipendium, quod iam peractum est.

PRomereri aliquem, aliquid, malum ex re tanta, ni- bil, de aliquo, de filio, benẽ. Promerentem amare.

MERGO.

EMERgere incommoda uoletudine, Emergit amor, id est, insurgit. Ex quo emergit, quale sit decorum, id est, apparet. Emergere ex aliquo loco in alium, ex malis sese, ex hoc negotio, ex profunda palude, ex naturæ suæ sordibus.

Emergere commodẽ, haud facilẽ, unde.

KK 5. IM.

LATINI SERMONIS

Immergere aliquem ponto, se argento, se in ganeti, se in alicuius consuetudinē blanditijs & assentationib.

METIOR.

Metiri ambitione, commodis, dignitate, emolumentis omnia; frumentum exercitui, militibus: metiri gradibus, id est, abire: metiri mare, pro transmare: metiri pericula suo metu, stipendium, uoluptate res omnes, ex conscientie sue aliquid.

DEmetiri cœlum & terram. Dimensum opus, dimensam momenta, dimensum tempus.

DEmensa uerba.

EMMetiri uoluntatem alicui, non rem.

METO.

Metere messem alienam, miseram, messem malorum.

Metet Orcus grandia cum paruis. Tibi feris, tibi eidem metis. Mihi isthic nec feritur, nec metitur.

Metere parcē.

DEmetere arua flauentia sub sole ardenti, caput ense, fruges.

METUO.

Metuere, seruorum est. Metuere aliquem, malum, moram amori suo. Metuere alicui, sibi.

Metuere ab aliquo, de uita sua, propter aliquem.

Metuere ne, ne non, nequando, ut, ut ne.

MICO.

Micant arteria, uena, id est, crebro mouentur.

Micat ignibus ather. Linguis micat ore trifidus.

Micare cum aliquo, digitis ludere. Dignus qui cum in tenebris mices, de homine certissima fide.

DMicare acie iusta, fortuna ancipiti, gladijs, hasta, collatis signis, de omnibus fortunis Reipub.

EMicat Euryalus. Luicenum manus emicat ardens
Littus

OBSERVATIONES.

Littus in Hesperium. Emicant ex oculis quasi radij solis. Emicat cor in pectus.

MIGRO.

Migrat e corporis domo anima ad campos Elysios. Migrare e sano foras, ex uita hac, ex urbe rus, in cœlum.

Migrat officium. Migrant dicta. Migrare hinc.

COMmigrare aliquo, huc, huic uiciniæ ex Andro.

DEmigrare loco, ex agris in urbem.

EMigrare adibus, domo.

IMmigrare in domicilium insolitum et perturbatum, in ingenium suum, in uestigia nobilium.

REmigrare in domum suam.

REmigrat animus nunc demum mihi.

REmigrare nunc ad argumentum uolo.

MINOR.

Minari crucē alicui, mortē. Minari ferro. Minatur mihi oculos eximere. Minatur abiturū se abs te.

MInitari malum, mortē, seruitutem, tormenta alicui.

MINISTR O.

Ministrare pocula Regi in conuiuio.

ADMINistrare bellum, belli adiumenta omnia, munus suum, lautē, pacis ornamenta omnia, prouinciam, rem animo & corpore, sementem, uindemias, fœnificia.

SVBministrare magnam commeatus copiam, equitez recentioribus uiribus, integros saucijs ac defatigatis, pecuniam alicui, spem atrocissimi sceleris alicui, rebellarios.

MINVO.

Minuere a s alienum, animum, consiliū, dolorem dentium, fructum, imperium matris, iram, laboris partem aliquam, libertatem alicuius, opinionem,

Com.

LATINI SERMONIS

COMminuere caput alicui baculo, fores & postes se-
curibus.

DIMinuere caput alicuius & alicui, cerebrū alicui,
dignitatem alicuius, laborē alicui, negotio aliquid.

IMMinuere auctoritatem suam, caput alteri, liber-
tatem, maiestatem alterius, pudicitiam uirgini,
uirtutem.

MIROR.

Mirari aliquid, aliquem iustitiæ, belli laborum, labo-
rem operum, manus artificum, portas, præmia pal-
mæ Olympiæ, se. Mirantur terram oculi. Mi-
ror quapropter, quid, quod, quomodo, si, unde.

Admirari aliquem, aliquid, ingenium alicuius, uil-
lam alicuius, de triumpho.

DEmirari aliquid. In Heaut. At hoc demiror.

MISCEO.

Miscere aquamigni, colloquia familiaria, corpus cum
aliqua, dulce amarumq; unā, flores, gentes diuersas
commercio, mulsū, odores suaues, pocula.

Misceri pluribus, miscere sacra prophanis, sua, ui-
num aqua.

Admiscere se. Admiscere aliquem aliquæ re.

COMmiscere aliquid cum altero, animum alterius
cum suo, consilium cum aliquo.

IMMiscere piper oleribus.

MISEREOR.

Miseriri alicuius, fortunarum alterius, nominis.

Miseret me tui, me uicem tuam.

Miserari aliquem, casum, fortunam, communem, libe-
ros paruos, periculum commune.

MITTO.

Mittere aliquem alicui & ad aliquem, aliquid alicui,
agmen

OBSERVATIONES.

agmen, ambages, certamen, colonias, trans Rhenum
propter hominum multitudinem agriq; inopiam, co-
mitia, concilium, conuentum, consuetudinem ipsorū,
curam, curam, epistolas alicui obuiam, fulmen, hœdos
ad aliquem: mittere id quod scio, mittere imperium, ira-
ram, lacrymas, lapidem, librum ad aliquem, lineam,
litteras ad aliquem, uel alicui, ludos, maledicta om-
nia, manu seruum, muneri aliquid alicui, noxia, ora-
tionem aliquā ex ore alterius, pila, præcipitem ali-
quem, præsidio alicui aliquid, rem, rem malam male-
uolentibus, salutem alicui per aliquem, sanguinem,
scripta sua alicui, subsidio, superbas, tempestatē ali-
cui, timorem, mœstum, uitam duram, uocem de qua-
stura nullam, uocem pro Repub. pro se uocem.

Mittere à pedibus suis aliquē aliquo, ad aliquem epi-
stolas, ad aliū, ad aliū aliquem, ad aliquem hœdos,
librum, ad horum questionem, ad nomen, cum literis
& mandatis aliquē ad alium, de aliquo, de captiuis
commutandis aliquem Roman mittere, de digito
annulū, de mensa alicui aliquid, de quaestura uocem
nullam, ē uia aliquid, ex ore alicuius orationem ali-
quam, in aquam, in consiliū, in conspectum, in ora, in
pyrgum talos, in possessionem aliquid, per aliquem
salutem ad alium pro Repub. uocem sub iugum ex-
ercitum, sub leges, sub tartara, trans Rhenum co-
lonias.

Mittere cū infinitiuo, ut amplexari, ire, malè loqui,
orare, osculari, scrutari.

Mittere cum supino, ut accersitum, aquarum equos,
oues, porcos, uaccas, oratum, pastum.

Missum facere aliquē, aliquid, amorem, iram, uxorē.
Missæ facere.

ADMIT.

LATINI SERMONIS

Admittere culpam in se, dedecus, delictum in se, dic-
em, equum, excusationem, facinus, flagitium, fraudem
capitalem, indigna genere suo, maleficium, noxiam,
ouibus arietes. Vel absolute pro eodem: scelus, sola-
tia, sumptum, turpe aliquid in se, uitam.

Admittere ad aliquem alium, ad alloquium aliquem,
ad captas suas aliquem, in aliquem aliquid, in se ali-
quid, in se culpam, in se delictum, in se facinus, in se fla-
gitium, in se turpe aliquid.

Admitti ad aliquem, ad causam dicendam.

Admittere aerumnas, amicum, animam, argentum,
aspectum, causam, certa, ciuitatem, confidentiam, co-
siliium, corpus, egestatem, exilium, filium, fugam, in-
certum aliquem, iusurandum, laudem, liberos, libi-
dinem, lumen, memoriam, occasionem, opinionem, pa-
trem, pecuniam, praedam, prouinciam, rem inquisi-
tam, regnum, reuerentiam, salutem, sensum humani-
tatis, tempus, uitam, uires.

Amittere a se aliquem, cum re consilium, de manibus
rem, e conspectu aliquem, ex animo aliquid.

Committere aliquid alicui in aliquem, acies, adul-
terium, aequales inter se, aetatem suam uni cubili, bel-
lum, bona sua alicui, caput suum in tutelam alicui, ca-
das delphinum utero luporum, Circenses in Vatica-
no consilium, delictum, Deo fortunam, epistolam alicui,
existimationem alicui, facinus, fidei alicuius se,
flagitia, fortunas suas seruo futuli, fraudem, gnatum
suam, uxorem alicui, hereditatem alicui, incommo-
da sua legibus, instantiam, iudicium inter sicarios,
iurgia, lacum flumini, literis aliquid, ludos manuum,
mulierem primo partu obstetrici temerariae, mul-
tam, omnes inter se, ouem lupo, peccatum, pecuniam
palaestrae,

OBSERVATIONES.

palaestrae, poenam, praedia in publicum, praedium, pu-
gnam, rem nebariam, rem praedio, rixam, salutem
communem uni homini, se fidei uel in fidem alicuius, se
in senatum, se in tutelam alicuius, semina terrae, sul-
cis aratri, sermonem, studium suum in fidem, in tute-
lam alicuius, tergum suum in fidem alterius.

Committere ut. *negat. it. ac. occasio. pybere.*

Demittere aliquid, animam, aures, auctoritatem pe-
cuniae, barbam, caput, cibum, caelo, corpus a ceruice, ge-
nus ad, uel in posteros, humeros, labia, manus, men-
tem, oculos, orco aliquem, pallium, sanguinem e capi-
te, se, se animo, tibialia, tunica, uestem, uultum.

Demittere ad posteros genus: ex ceruice, collo, hume-
ris fistulam, torquem: ex domo, tecto, turri se: ex ta-
bulato funem: in aures dicta, iussa, preces: in car-
cerem aliquem, in casum aliquem a fortuna, in foueam
se, in fragilitatem proximi se, in ilia cultrum, in ino-
piam alterius se, in lectum se, in necessitatem proxi-
mi se, in partes omnes oculos, in pectus quicquam, in
pristinum aliquem, in posteros, genas, in preces alte-
rius se, in puteum se, in querelas alterius se, in scam-
num se, in seruitutem se, in solido puteum, in strami-
na se, in terram se, in uaginam gladium, in uentrem
alterius cultrum, in uincula aliquem, in uiscera cen-
sum, per aures aliquid, per funem se, sub terra aliquem.

Demittere amicitias, amphoram uini, consilium, dor-
nitum, exercitum, fascis populo, iniuriam, iracundiam
suam Reipub. legationes quoquo uersus, ludos,
matrimonium, noxiam, nuntios, oculos in omnes par-
tes, philosophiam, scholam, se ad aures alicuius, sena-
tum, studium philosophiae, superbiam, uim suam alicui,
usum rei, uxorem.

Dimitt-

LATINI SERMONIS

Dimittere è manibus aliquem, in comparationem alterius se, in consilium iudices.

EMittere frondes, lacum, lotium, manu aliquem, oculos, uerbum, uocem, ex unculis aliquem.

IMMittere floribus austrum, & fontibus apros, noua flumina terris. Immittere rudentes.

Immittere ad regionem equum, in aëres suas aliquid, in armatas copias filium, in hostium manus se, in Rem publicam aliquem, obuiam.

INTermittere diē, iter, iudicia, lectiones, literas, ludos, mentionem alicuius, mittere literas alicui, officium scribendi, otium, spatium mille passuum, studia, tempus, triduum.

INTROmittere aliquem, neminem, ad se omnes, in aedes uel in aedibus alienum quenquam, commessatum aliquem.

MANUMittere, quere Mittere manu.

OMITTere aliquem, aliquid, cōuitia dicere, iracundiam, miseras alias, nobilitatem, nugas, recordari de uniuscuiusq; statu cogitando, rogare de aliqua re, sollicitudinem istam falsam, tristitiam.

Omittere ut, dicimus eleganter per occupationē. Terreni. Nam alias ut omittam miseras. Omissio animo esse. Omissus iocis. Omissiores ab re paulo.

PERMITTere alicui aliquid, amorem, exercitum, famam, potestatem, se, rem suffragijs, uela uentis, dolore suo, ad hostium aciem equum concitare, ex fumo se trans maria aliquid.

POSTMITTere aliquid in alicuius periculo, id est, posthabere.

PRÆmittere aliquē domū, ad Acherontē, edictū, nuntium, orationem, sententiam, silentio quicq; uerba.

PRÆ

OBSERVATIONES.

PRÆmittere auctoritatem alicuius ex re, locū aliquē, cōsulto, nihil, silentio aliquid, uoluptatē.

PR. Omittere alicui aliquid, annos longos sibi, barbam, capillum, comam, dies longos, sibi diuitias, fide sua, fore, fronte aliquid, futurum, oria, sanitatē, titulos magnos, uadimonium, ueniam, ad coenam aliquid, satis scitē.

ADpromittere futurū aliquid ita, est quod quis promissit, idem ab alio in super promitti.

REpromittere aliquid alicui, contrā promittere.

Remittere aliquē aliquid, alicui aliquid, adolescentiam aliquid, animum curis, annum alicui, arcum, auram, riores se, curam animi, curas, decimam debiti alicui, debitum, dolores remittunt quempiam aliquid, facinus, frenam, frenos dolori, frigore se, frigus remittit se, indulgentiam alicuius, iocum, iuuenem, iuuentutē aliquid, lachrymis alicuius, largitionem infinitam alicui, leges, lora, ludos, memoriam, munera, nuntium alicui & ad aliquem, oculos, officium, onerare aliquem iniurijs, peccatum, pecunias, pretio aliquē, pueros pugnam, repudium mulieri, semisses, se totū, studiū suum, summum, supercilium, supplicium alicui, tempus nullum, uētus remittit se, uirtutē alicuius, usum rei, uocem nimis, uxorem marito.

Remittere de custodia & de disciplina aliquid, de uoluntate sua aliquid, ex commendatione alicuius aliquid, ex rugis aliquid, in tēpus, in triennium aliquid.

SUBmittere animos amori, capillū, caput, ceruicem, frontem, res sibi, sese alicui, se legibus alterius, se negotijs alterius, se rebus: tauros atatro, currui, iugo: uocem.

TRANSMittere aliquem alicui, arenas per cribrum, LL campos

LATINI SERMONIS

campos patentes cursu, discrimen, flumen, hereditatem, mare, sinu pedibus & equis, tempus inter pugillares & libellos.

Transmittere absolute pro navigare, frequentissime.

MITIGO.

Mitigare caput alicui sandalio, cibum igni, labores summos gloria magna, odium precibus, seueritatem alicuius acerbam multis condimentis humanitatis.

Mitigari ad humanitatem ex agresti immaniq; uitae.

MODEROR.

Moderari de iudicijs, sumptibus, uectigalibus: ex sua libidine aliquem. Moderandam mihi orationi meae.

MOLIOR.

Moliri aliquid, antris minoribus, arcem, atrium, bellum, ciuitatem, classem, currum, fraudes alicui, fulmina, habenas manibus, iacula, ignem, insidias alicui, iter, laborem, letum alicui, moram, mortem alicui, mundum, muros, oppida, periculum alicui, profectioem, reditum, sagittas, se molitur mulier, id est, comit.

Demoliri aedificia, fores, diruere.

Demoliri culpam de se, purgare.

MONEO.

Monere aliquem aliquid, consilio minorem, ex mandatis alterius aliquem. Monet aetas, animus, annus, aurora, ad operam surgere, dies, hora, lux, otium, literis incumbere, res ipsa, tempus alio properare.

Monere ne, ut. Monere cum datiuo. In Trucul. Vnum animus monuit mihi. Moneri cum accusatiuo. Cic. Nec ea quae ab ea monemur audimus.

Admonet me locus ipse. Admoneo te aliquid de cautionibus tuis. Admonuit me uerbis tuis, id est, nomine tuo. Admonitum te illud esse uolo.

Admo-

OBSERVATIONES.

Admonuit Senatusconsultorum.

Admonuit tanti uiri tempus.

Commonere aliquem suarum miseriarum, aliquem officium suum. Commonent aliorum exempla.

Commonitus sum re ipsa. Commonere ut, in And.

Commonefacere. Gell. Nunc utilitatis publicae commonefacit.

Præmoneo ne, Cicero.

MONSTRO.

Monstrare aliquem alicui, semitam, uiam.

Commonstrare alicui hominem, parentes suos, thesaurum.

Demonstrare aliquem, aedes alicuius, rem omnem ordine, uillam alicuius.

MORDEO.

Mordere frenum, mordere clanculum aliquem, humum.

Mordet me sumptus. Si id te mordet. Me mordet aliquid.

MORIOR.

Mori desiderio alicuius, repentino risu. Moritur fama ac memoria tuorum in me beneficiorum, plausus, sermo deliciarum desideriaq; interpositus, moriuntur uirga in tergo alicuius.

Mori in studio demerendi caeli.

Demori aliquem, id est, ualde amare, Plaut.

Emori risu. Emori me malim. Emori cupio.

Immori studijs.

MOROR.

Morari abeuntem, aliquem, aliquid, commodum alicuius, conuiuias, iter, nuptias, reditum, tædas.

Moror nihil aios magnos, clamores, dotes, dapfiles, factiones magnas, imperia, pallas, purpuram, ebura-

LATINI SERMONIS

ta uehicula, id est, curo. Morantur syluæ.
 Morari in agro, in ciuitate, in conubio natae thalæ.
 moq̃, in re quapiam.
 Morari triduum alicubi.
 Immorari cogitationibus honestis.
 Remorari aliquē, commodū alterius, gradum, letium.

MOUERO.

Mouere aliquem, Acheronta, admirationem alicui,
 ædilitate aliquem, aluum, animo, multa, animum alicuius, approbationem aliquorū, arma, auctoritate aliquem, bellū, beneficio aliquem, bilem, calculos omnes in utraq̃ parte, camerinā, castra, clamores, crabrones, dolorem alicui, dos nihil nos mouet.
 Mouere expectationem alicui de re aliqua, mouent euentus, caussæ euentorum.
 Mouere fletum alicui, funera, gradum, heredes ueros, hominem, hoc me mouet.
 Mouere iocum, isthæc, lineam loco, magistratu aliquē, manum cum Minerva, Martem, nauos ad uerba: Nuptiæ mouentur, nihil oculos mouet pulchritudo corporis.
 Mouere ordine aliquem, possessiones aliquorū, querelas alicui, risum, sedes, seditionē, se loco, senatu aliquem, se ocyus: Stomachum, suspicionem alicui: Tulum a sacra linea, tribu aliquem, tumultū, turbam, uentrem, uinum, urnam: Ad appetitiones, ad iram.
 Moueri animo, dijs penatibus, donis, fama, misericordia, pecunia, possessionibus, precibus, precio, sedibus amicissimis, sensu oculorum, specie.
 Moueri à sententia.
 Motant Zephyri, motat se luna quoquam.
 ADMOUERE aurem, fabricas, faces, labra peculis,

manus

OBSERVATIONES.

manus alicui, sese propius, se ad aliquid, stimulos alicui, talos alicui.
 Admouebantur ignes, ardentesc̃ laminae, & ceteri cruciatus. Admouenda oratio ad motus animorū, ad sensus animorum.
 AMouere amorē ex animo suo, arbitros, æssentationem uitorū adiutricem, crapulam, metum, molestiā maximam à foribus, opinionem aliquam à se, sequitatem, socordiam ex pectore, somnum ex oculis, studio puerili animum, suspicionem ab aliquo, restem à se.
 COMmouet aliquem amor, consuetudo, pudor.
 Commouet aliquid animum, oculos hominum.
 Commouere aliquem, bilem, dissensionem nouam, dolorem magnum & acerbum, expectationem sui alicui, inuidiam, membrum, mentes, indicium, sacra, se, Senatum erga aliquē, studia dicendi & scribendi multorum, tela.
 Commouetur aliquis, animus in re aliqua, animus metu: commotum bellum in Italia, commoueri desiderio suorum, commota historia ab his, commota inuidia à suis similibus in aliquem, cōmouere libidine aliqua, nimia longinquitate locorum, metu, nuntio primo grauius, commota seditio, commota suspitio omnis in se, commotus in Hollandia tumultus.
 DIMouere aliquem de sententiā uera & certa, bonum & malum, molestiam à se, Rempub. ex ea possessione, terram aratro.
 Dimoueri gradu, ab existimatione pristina deijci.
 PROMouere aliquem honore, gradu, nihil, nuptias, parum, terram, torres. Promotus ad amplissimas procurationes.
 REMouere aliquem ab exercitu suo, imperium, me-

LATINI SERMONIS

tum, moram, morbum, multitudinem sociorum, praesidia, se artibus suis, se ab aliquo, se ab amicitia alienius, de medio literas, uel aliquid aliud.
 Remotus ab inani laude, & sermonibus uulgi.
 Remouere sententiam ceterorum, discipulum semidoctum abs se.
 TRANSmouere uerbis gloriam alieno labore partam in se.

MVLCTO.

Mulctare aliquem, bolo hoc, infortunio, matrimonio, metu mortis, morte, uiginti minis, patria, pecunia, usq; ad mortem dominium atq; familiam omnem.
 Mulctari poena graui.
 Mvnerare aliquē societate regni, beneficium benemeremunerare beneficium, meritum. (rensi.)

MVNGO.

Emungere aliquem, candelas, nares, oculos alicui, pecunia aliquem, se cubito, senes argento.
 Emunctus sum auro.
 Emungere hominem probè. Emuncte uaris homo.

MVNIO.

Munire alueum, iter, moenia, oppidum muro, praesidia Reipub. ripam, se, subsidia frumentaria firmissimis praesidijs classibusq; uiam sibi, uiam sibi ad beneficium impetrandum studio & suffragio suo, uia sibi ad stuprum. Munitus uirtute & sapientia. Munitur contra aulium minorum morsus uallo aristarum.
 PRAEmunire, notum.

MVRMURO.

Murmurare, est maiorem sonum edere, proximum ad tumultum. Murmurant intestina mihi inanitate. Murmurant serui. Murmurat secum sola.

AD-

OBSERVATIONES.

Admurmurante Senatu scito propositum esse nobis pacificatorem Allobrogum. i. clam contradicente. Mutire nihil iam audeo. In Aul. Non mutit cardo, id est, crepitat, in Curcul.
 MVSfare, est hominum occultè loquentium quod celatum uelint. In Aul. Neq; occultum id haberi, neq; per metum mussari.
 MVSitare metu, clam, secum.
 Mussitanda iniuria adolescentum est, id est, tacenda, in Adelpb.

MPTO.

Mutare aedificia, aere animum, aurum argento, bellum pro pace, coclum, consilium, dicta, factum, fidem, fidem cum aliquo, fortuna mutatur, fortuna nihil te mutauit, gaudium moerore, ingenium, iucunda senectis, iudicium animi sui, iumenta ad celeritatem, locum, metem suam, merces, mores, naturam, nuptias, pacem, pactiōnem, pecuniam, praedas uino aduentitio cum mercatoribus, praetextam paludamento, quadrata rotundis, sententiam, solum, testamentum, uellem, uoluntatem, in formam alterius se.
 COMMutare annonam, coloniam, colorem, contumeliam, iudicia, nomen, nomina inter se, oculos, orationem sibi, rationem, Rempub. uerba cum aliquo, uerba inter se, uellem suam cum aliquo, uultum, frontem, sermonem ad aliorum uoluntatem, uxores.
 DEMutare animū de firma fide. Demutat imperium tuum atq; edictum. Demutant mores ingenium. Demutanda illò oratio mihi est mea.
 IMMutare argentum, ingenium egestate, moribus, se, uellem, uultum.
 Immutari imperio, potestate, prosperis rebus.

LATINI SERMONIS

Inmutari ex amore.

PERmutare captiuos, merces, nomina inter se, pecuniam, pretio satis digno aliquid.

MUTUO.

Mutuare, mutuo dare. Mutuari, mutuo accipere.

NANCISCOOR.

NANCisci consuetudinem rei alicuius, firmitatem, hospitium, laxamentum, malum, otij plus, pisces ex sententia, potestatem summam, sortem prouinciae urbanae, spem maiorem impetrandi, ualentiorum aduersarium, uestitum hunc.

NARRO.

Narrare aliquid, fabulam surdo, ingenium boni adolescentis, male de nepotis filio, monstrare, nihil, noui aliquid, pugnas, quid, ratione, rem ordine, stomachum

ENARRare rem omnem ordine. (sum.

NASCOR.

Nascitur causa ex ea lege, cupiditas dicendi, disidium, edictum nouum ex tempore, facinus nauum apud aliquos, gloria, iniurie multa, litigium cum aliquo, malum, nobilitas ex eo, oratio, prouincia alicui, res, suspitio ex aliquo, uinum. Natus abdomini suo, ciuibus suis, conuiujs, delectationi, gloriae, laudi, miseris ferundis, rei huic, Reipub. patriae, seruituti, sibi, somno. Natus Athenis, Carthagini, Ephesi, Neapolis. Natus annos sexaginta. Natus animo leni, humana matre, humano patre, genere nobili, genere summo, genio male uolente, ingenio felici, loco equestri, loco obscuro, loco summo. Natus a uobis sum consularis. Natus ad agendum, annos quinquaginta, ad dignitatem, ad facinus, ad gloriam, ad laudem, ad miseriam, ad praedam, ad rem aliquam, ad haec tempore.

OBSERVATIONES.

tempora, cum istiusmodi uirtutibus, de genere nobili, ex aliquo, ex ea familia, in alia lingua ac moribus, per ammoniam curam.

INNata homini auaritia, cupiditas, inuidia, ira, malitia, pertinacia, temeritas, uercordia.

RENascuntur penae.

ADnasci. ENasci, constant ex simplici.

NAVIGO.

Nauigare mare, uelis plenissimis, ex sententia, in portu, magis commodè quam strenuè.

NAUO.

Nauare beneuolentiam in aliquem, operam, operam alicui, opus. Reip. studium. Renauare operam, Atticus.

NECO.

Necare aliquem fame, ueneno, in seruitute ac uinculis. Necantur radices herbarum.

ENECare aliquem odio, in neruo, in uinculis, bouem arando. Euecat me famas. Euecati fame, frigore, squalore.

NECTO.

Nectere causas, excusationem, linum lino, moras, palmas, retia, uincula.

NEXare. Acueidos s. Composita dependent ex simplici.

NEGO.

Negare factum sedulo. Factum hic esse id non negat.

Negat se filiam daturum. Si tu negaris ducere.

Negant quenquam uirum bonum esse, nisi sapientem.

DEnegant datum. Dare denegabis. Is si denegat facta, quae tu facta dicis.

Si id deneges, quod me oras.

Denegarat se commissurum mihi gnatam suam uxore.

L L S rem.

LATINI SERMONIS

rem. In denegando modo quis pudor est paululum.
Exemplo denegabit.

PERnegare. In prol. Eunuchi. Id uero pernegat.

[NERVO.]

ENERuat uires Venus, uinum. Eneruauit me atque
afflixit senectus. Eneruatur oratio compositione
uerborum.

NITEO.

Niteant ut ades precipio. Nitet oleum.

ENitebat magis Crassi oratio. Enituit in bello. Eni-
tuit in omnibus eloquutionis partibus, in orationi-
bus Demosthenes. Enitefcit uirtus, Salust.

NITOR.

Niti alis, auctoritate & consilio maiorum natu. gra-
du agresti ac trepidante per loca ardua, gratia, ha-
ste, iugo pari, labore, patientia, sententia alicuius,
studio, uirtute, ad gloriam immortalem, in cubitum.
Nititur in eo ciuitas. Nititur uitis per omne tectum
in culmen. Niti sub ualido pondere.

CONNiti animo.

ENiti filium, geminos, sedulo.

Eniti cum infinitiuo. In And. Corrigitre mihi gna-
tum porro enitere. INnititur uitis arboribus.

OBniti, contra luctari. Ver. Obnixi torquent spumas.

NOBILITO.

Nobilitare aliquem flagitijs. Nobilitata eius crude-
litas. Nobilitari homines non solum magnitudine et
summa aeris alieni, uerum et iam consuetudine ac stu-
dio turpissimarum rerum. Nobilitant hominem mo-
res uirtutesque, non excellentia generis.

NOSCO.

Noscere aliquem, animum alterius, casum belli, faciem
homi-

OBSERVATIONES.

hominis, ingenium, locum, mulierem, pro coire: seipsum,
tempus, uiam, de colore aliquem, de facie, de forma.
Noui aequè omnia tecum. Nouimus nos inter nos.

AGnoscere augurium, dolorem, formam suam, nume-
rum, signis certis, ex se aliquid.

COgnoscere aliquem, causas, consilium alterius, con-
suetudinem, diuos presentes, iter, matrem risu, mu-
lierem, rationem, se, sermonem, studium, uitam ali-
cuius.

Cognoscere cum aliquibus causas, de aliquo, de appel-
latione, de salute alicuius, ex aliquo, ex annalibus,
ex literis alicuius, in bonam partem aliquid.

IGNoscere alicui, adolescentia, delictis alicuius, præ-
teritis. Ignoscere culpam.

RECOgnoscere turmas equitum, uestem.

NOTO.

Notare aliquem carbone, creta, furti, furore, heresi,
ignominia, scelere, solcecijs, uirgula censoria. No-
tari ungui. Notata frons calamistri uestigijs.

Notare orationem, robur alicuius. Notantur mibà
ad diuinandum signa.

NOUO.

Nouare aliquid, agrum in communi rerum usu.

INnouare se ad intemperantiam.

REnouare animum, bellum, centesimas, desiderium
amici, desiderium sui, foenum, gemitum, honores, ho-
spitium, institutum, luctum, memoriam, mudum, ora-
tionem, quæstum paternum, reliquias, rem, scelus, so-
cietatem, sollicitudinem.

Nubere alicui, cum aliquo. Nuptum dare puellam
uiro.

NUBO.

Nube-

LATINI SERMONIS

Nubere in familia luctum, atq; priuignorum funus.
 O Nubere caput, comas, id est, tegere.

NUDO.

Nudare ætatem, facta alicuius, frequentia aliquem,
 fundamenta scientiæ, intelligentias plurimarum re-
 rum obscuras & necessarias, mores alicuius, pecto-
 ra ferro traiecta, præsidij aliquem, uulnus. Nuda-
 ta defensoribus castrorum pars.

NUMERO.

Numerare aliquem, suum alicui, annos multos, annos
 suos, argentum, debitum, dies multos, extra cocta, pe-
 cuniam, titulos suos, undas.

Numerare à se aliquos, in bonis aliquid, in gloria fa-
 cta sua, in beneficij loco, in mercedis loco, in malis
 aliquid, in manum duo talenta argenti, in onere ga-
 leam, gladium, scutum, plus quam humeros, lacer-
 ros, manus, in beneficij partem.

DNumerare argentum, minas uiginti, nummos mille.
 ENumerare multa sando. Tam ne enumerasti, quod ad
 te rediturum putes?

NUNTIO.

Nuntiare aliquid patri, gaudia magna ad aliquem,
 nuntium optabilem, salutem multam patrono uel ad
 patronum, salutem solidam sodali, tristitia libenter,
 uoluptatem magnam.

ADnuntiamus bona, læta.

Denuntiare aliquid alicui, id est, significare.

Denuntiare bellum, cædem & dimicationem, domum
 aliquid, inimicitias, mortem, periculum, seruitutem,
 testimonium alicui, uim.

Denuntiat cœli status frigidus & pruinosus hyemis

Denuntiare in iudicium. (uiolentiam.)
 ENVN.

OBSERVATIONES.

ENUNTIARE consilia sociorum aduersarijs, ea quæ
 quis dixit, orationem, rem necessariam alicui.

Enuntiarunt tuæ mihi literæ, eum esse hominem bo-
 num, non leuem, & amantem tui.

OB Nuntiare alicui mala, tristitia, Augurum erat.

PRONuntiare decretum iudicum de consilio, senten-
 tia iudicum, nomina uictorum magna uoce, senten-
 tiam.

Pronuntiare æriter, amplius, aptè, decenter, intentè
 instanterq; memoriter, sapienter.

Pronuntiat per præconem libros etiam Græcos.

Pronuntiat in consilio Pompeium celeriter subsidio
 uenturum.

RENuntiare aliquid alicui, alicui aliquid, amicitia,
 conditionem totam, decisionem tutoribus, domum
 aliquid, hospitium, redemptionem, repudium.

RENuntiare literis, uitæ. RENuntiat ad iudicem, cõsul,
 prætor, tribunus.

RENuntiare ad patrem aliquid, de palla uxori, RENun-
 tiant sunt tibi hæc sic fore.

NVO.

NVtamus capite. NICrimus oculis.

ANnuimus naribus aut labijs.

ABnuere aliquid, natum suum.

ANnuere aliquid. Si deus annuisset. Superest ut pro-
 missis deus annuat. Quod cum uterq; nostrum annu-
 issent, annuo uenturum me.

INnuere digito. Abiens mihi innuit. Ne mora sit, si
 innuerim.

RENuere, respuere.

NVTRIO.

NVtrire amorem sperando, barbam, capillum, comã,
 flam-

LATINI SERMONIS

*flammas, tacitos ignes. Nutritor oliuam, deponen-
taliter, Verg.*

Nutricatur deus partes suas, Cic.

Nutricare pueros, Plinius. Enutrire, educare.

OBLIVISCOR.

*Obluisci carmina, iniurias, mores suos. Obluisci mā
suetudinis, sui. Ita pror' sus oblitus sum mei. Item cū
infinitiuo. Nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac
uolui dicere.*

*Obscurare tenebris coetus nepharios. Obscurat lu-
cri magnitudo periculi magnitudinem. Obscurari
non potest, id est, dissimulari. Obscurat uis honesta-
tis speciem utilitatis. Nulla eius legationis poste-
ritatem inobscurabit obliuio.*

OBSONO, OBSONOR.

Obsonatus est uix drachmis decem.

Obsonare ambulando famem, obsonium.

OBTVRO.

Obturare os alicui, claudere.

ODI.

*Odisse aliquem propter crudelitatem, bellum, Ode-
ram multo peius hunc quam illum. Oderint, dum ui-
uant.*

ODERO, ODEROR.

*Oderare & Oderari aliquem, aliquid, dictaturam,
pallam, uoluptates omnes.*

OLEO.

Olent argentum manus. Olet aurum huic.

Olere caprum, cepas, ceruissiam.

Olet furtum, hircum, lucernam.

Olet malitiam, merdā, myrrham, nardo.

Olet peregrinum, pharmācum, popinam, prandium,

scor.

OBSERVATIONES.

*scortum, stabulum, sulphure temetum, uinum, ung-
uentum, a longinquo, de suo. Olere bene.*

Olent aliter catuli, aliter sues. Olet homo malo suo.

ADOLERE.

*Adolet altaria tædis, id est, suffitum facit ad hono-
rem deorum. Quum intestina adoleuissent, id est,
cremassent.*

Adolere penates flammis, honorare.

*Adolere tymiama, uerbenas pingues. Adulra et æte
filius, id est, matua. Adoleuit ad eam ætatem, id
est, exercuit. Adulra iam Athene fuerunt. Adul-
ra Reipub. pestis. Adoleuit res Perfarum breui.
Adolescit sensim uis terræ in frugibus. Adolescunt
ignibus ara.*

EXOLERE, EXOLESCO.

*Multa sunt quæ negligentia exolecant. Exolescere
in totum. Exoletos authores scrutari. Exolescit
metus initium dominorum apud seruos ipse consue-
tudinē. Exoleto iam uetustate odio. Exoletam uir-
ginem reliqui domi, id est, mature ætatis.*

Inolere, in usum uenire.

Obolere allium, antidotum.

Oboluit marsupium huic istud quod habes.

*Obsolecere. Obartæ quæ illam priscam seueritatem
obtinabant, obfoluerunt.*

*Obsoleuit iam ista oratio Obsoleuit eius splendor
omnis his moribus. Obsoleta uestis. Vestitis
obsoletiore.*

Obsoleuit uectigal in bello.

*Redolet chariophilus liliū, id est, spirat. Redo-
lentq; thymo fragrantia mella. Mihi quidem ex il-
lius orationibus redolere ipse Athene uidentur.*

SFB.

LATINI SERMONIS

¶ Volere, parum olere, aut rem tacite intelligere.
Nunquid patri subolet? Subolet iam uxori quod ego machinor.

ONERO.

Onerare aliquem amoenitate, beneficijs, curis, contumelijs, crebris cōcionibus, commissis, exactionibus, iniurijs, invidia de re aliqua, letitia, laboribus, literis, mendacijs, malignitate, negotijs, praeceptis, pugnis probe, precibus, rebus agendis, stipendijs, tributis, quibus est dictis dignus, uoluptatibus, uotis.
Onerare diem commoditatibus, alicui ope sua: currū lignis.

Oneravit haec dies malignitate omnes mortales mihi.
Onerare gulam potionem uinacea, loculos nummis.
Onerare humerum pallio, mensam cibis, nauim mercibus, stomachum crapula. Onerasset populum i. iusmodi introitus.

Onerare se uoluptatibus. Vina cadis, samia.
Oneratus ueste. Onerata carnaria. Onerata memoria. DEonerare aliquid ex inuidia.
EXonerare aliquem metu, se ex agro.

OPEROR.

Operari, opus facere. Operari rebus Venereis, optum dare. Operari in herbis, litare.

OPORTET.

Oportet exossatum esse. Oportuit communicatum, dictum, factum, interemptum, & similibus participijs passiuus gaudet in praeterito. Oportebat haec facta ab illo. Oportet personale. In And. Quae assentent, quaeq; oportent.

OPTO.

Optare aliquid de aliquo. Quoduis praemium a me opta

OBSERVATIONES.

optato. Id optatū ferres. Quod de interitu Hypoliti inatus optauit.

Optat parare diuitias. Relinquere inopem.

Optare operam alicuius.

ADOptare aliquem sibi, in filij locum accipere.

ADOptauit maiorem hūc mihi. Adoptare sibi de senforem sui iuris, ultorem iniuriarum. Actor ē totius causae. Adoptat illum puerū sub repetitū sibi filium.

Adoptauerat se ipse.

(filio.

Adoptant me suis bonis tutor ē, in diuitias sibi, pro

COOptare aliquem in suum collegiū, collegam sibi, locum sua nominatione, patronum, senatorem in eum ordinem, senatum.

EXOptare aliquid, aliquem sibi dari, gloriam, honorem, imperium.

EXoptat uni uxori aduenire.

O R B O.

Orbari, est re charissima priuari, in primis liberis.
Orbare aliquem auxilio, luce, uita. Orbare animal animo.

Orbare concionē optimatibus. Italiam iuuentute, patriam claris uiris. Rempub. fortibus ciuibus. Senatum ducibus, se luce propter uim sceleris alieni.

Orbari auxilio, decore, laude omni gerendis negotijs, rebus omnibus, se omni saluis.

EXORbare animam alicuius.

O R D I N O.

Ordinare bibliothecam, comitium, consilia, forum, Rempub.

Ordinare aliquem, ad magistratum promouere.

Dij ita fata ordinarunt.

MM Ori.

LATINI SERMONIS
ORDIOR.

Ordiri tē ex cōposito. Orditur hic cōmodum loqui.
Ordiri telā. Vnde rectius prodiri possemus. Sic or-
sus Apollo. Sic orsus ab alto.
EXORdiri argutias aduersus aliquem, causam
à narratione, consilium suum, facinus, orationem,
rem, faciet ē callidē.

ORIOR

Oritur aegritudo hac mihi abs te, clamor hinc ex
proximo.
Oritur facinus id ex te, fons in monte, hoc abs te, ini-
tium iræ hinc, iniuria tibi à me nulla, malum ex
te, peccatum à nobis. Ex te quicquid factum est,
quid sceleris, sermo ab his.
Ortus à se, id est, suo Marte euectus.
Ortus ex eodem loco.
ADORiri ex insidijs, inuadere.
ADORiri aliquē, fratrem iurgio apud forum de psal-
tria isthac, hospitium hunc, imparatum aliquem in
ueris nuptijs, thesaurum integrum.
COoriri. Coortæ sunt tēpestates maxima subitō.
COorto tumultu terga uertere.
EXORiri. Exortum est isthic bellū. Exoritur cla-
morq; uirū, clangorq; turbarum, color uiridis
ex temporibus atq; fronte. Exori utero dolores.
Exorta omnia à te. Exorta subitō nepharia Ca-
tonis promulgatio. Exoritur Antipatri ratio
ex altera parte. Exorire tu sola. Exorior nunc
paulū, id est, respiro.

OBoriuntur uteri dolores mihi quotidie.

OBortæ lachrymæ aduentu suorum.

OBortæ letitia est mihi. Qboriuntur tenebræ.

OR

OBSERVATIONES.

ORNŌ.

Ornare aliquem, cuncta, exercitum auxilijs, fugā.
Insignib. glorie munus uerbis, nuptias apud ali-
quos, penum aliud sibi, prandium, suffragio ali-
quem. Ornatus ingenio bono. Ornatus sibi. Or-
nata sideribus undiq; cœli forma. Ornatus ex se
is uirtutibus. In nouum modum. In peregrinum
modum, siue auro, lapidē, pessimē.

Adornare accusatiōem, balnea, benefacta, uerbis fu-
gam, mensam, nuptias, petitionē consulatus, testes,
thalamum, tragulam inijcere tu aliquē, uase purā
sibi, uaticum sibi ad fugam. Adornant ut lauet.

EXORnare aliquem ad exemplum hoc, aciem, nu-
ptias, prætura aliquem, Rempub. se alicui, se le-
pidis moribus, triclinium, amplē magnificēq;.

Exornari philosophia, ueste uaria: In peregrinum
modum graphicē. Exornatum aliquem reddere,

Subornare aliquem, uigilanter, neruoscq;. In acie stā-
tem alicui clientem, ad militem sollicitandum, in-
dicem, seruos in capita dominorum. In caput me-
um, testem falsum. Subornatus ab aliquo reortū,

ORO.

Orare aliquem aliquid, aliquem, aliquid ab aliquo,
aliquem sibi, aliquem alicui, aliquem per dexte-
ram, pro aliquo: bonum æquumq;: orare causam
seruum hominem leges non sinunt: orare causam
apud iudicem, ius merum, noctem puella optinū
atq; æquisimum, cum aliquo de salute sua.

Orare, ut, quod subicitur interdum.

ADORarē, Deo proprium.

EXorare, orando impetrare. Sine te hoc exorari.
Sine te exortum. De præfacile exoras.

MM 2 Exo

LATINI SERMONIS

Exorare lachrymam non quco. Exorare me uolo
hanc rem abs te.

Exorare tristitiam huius debent relique actionis
partes. Exorent te, illis hanc ueniam sine.

Exorare unum uos finire nos. Exorassens ut eam
ducerem.

Exorandus mihi est.

PERorare, causam peragere, orationem finire.

Perorare aliquid, causam, crimen, litem.

Perorat in cadauere filij.

Perorauit in omnes cui medicos rabie quadam.

PACARE.

Pacari est ad pacem traduci. Pacata omni Gallia.

Pacato solo atq; effecerato.

Pacatus orbis.

PACISCOR.

Pacisci foedus prouinciarum, filiam alicui, induci-
as cum hoste, nuptias filie cum aliquo, societatem
belli aduersus Romanos, cum aliquo pecunia pau-
lula, de mercedibus. Pactis legibus. Pactam
rem habeto.

DEPacisci mortem cupio. Depactus ad conditio-
nes eius cum hostibus. Depactus est cum hosti-
bus, Cicero.

PALPO. PALPOR.

Palpare mulieri blandè. Palpare aliquem mimore.

Palpum obtrudere.

Palpita arteria, cor, id est, leniter mouetur.

PANDO.

Pendere ianuam, uela: Passus capillus, passa uela
papis manibus. Pansa lances.

EXPANDERE

BAN

OBSERVATIONES.

PANGO.

Pangero osculum, suauium, osculari.

Pangere Sophocleum, aliquid, uersum, scribere.

Pangere malleum, plantare. Colum.

COMPingere aliquem in carcerem, in locum angustum.

Cöpingere in nauem, in Apulia se, in oculos aliquid.

IMPingere alicui, calicem mulsi, compedes, culpam
in aliquem, dicam alicui, epistolam, uulnus,

PARCO.

Parcere alicui, errori, filio, gnato, ira, labori.

Parcere lachrymis, metu pro metui, modestie sue
natis auri & argenti talenta, nihil.

Parcere oculis, opæ, pretio, sibi, subiectis, sumptui,
ualetudini, uitæ sue.

COMparcere unciatim aliquid.

PARENTO.

Parentare, parentibus iusta celebrare.

Parentare alicui, aliquid alicui. Faba parentando
assumitur. PAREO.

Parère alicui, parère dictis alicuius, necessitati
morem gerere.

APParet nemo, opera, patera, promissum, quic-
quam, res.

Apparere domi, quaestioni, ad solium Iouis.

Apparent hæc in bestijs, ut se ipse diligant.

Apparet seruum hunc esse domini pauperis.

COMparere apud omnes, ex aliquo loco, nusquam, sta-
tim. Comparebunt que imperas. Nequaquam
argenti ratio comparet.

PARIO.

Parere, foetum emittere, legitur aliquando de uiris.

Occili. Hic uicinus noster pepisse se filium memorat.

MA 7 Pa

LATINI SERMONIS

parit mulier, ciconia, hirundo, serex. Quum multa pepererit. Pariunt etiā arbores, cariotæ, palma, Parere alicui agritudinem, amicitias firmissimæ, amicos, beneficium sibi, exitum, gloriam, pluri- mas gratias, ingenio aliquid, laudem & laureâ, moram, mores, odium, ociū alicui, patriam al- teri suo sanguine, perfugium pedibus, salutem si- bi, statum bonum, studia maxima, studio aliquid, subueniant ea uerba, uictoriam, urbes. (parit, Parere ex aliquo. Obsequium amicos, ueritas odium

PARTURIRE, parci laborare. Parturiunt montes nescitur ridiculus mus. Nunc oīs parturit ar- hos. Parturit laurus,

Parturire aliquid, periculum. Cice. Utinam aliquan- do dolor Pop. Rom. pariat, quod iam diu partu- rit. Idem: Hoc quod conceptum Respub. pericu- lum parturit, consilio discutiam.

PERIRE ænigma alicui, animum suum simplicem atq; amicum erga aliquem, arcana alicui, argu- mentum, caput, caput fulte, concredita alicui, cō- iurationem, consilium, cōsuetudinem pristina ui- tæ sibi, cursum ad laudem, dolum, domum extra priuatam, euentum temporis futuri, facinus alicu- ius, fenestras, flagitium alicuius, fontes philoso- phiæ studiosius, foueam, futura, ianuam alicui, ingeniu alicuius, iter ferro, latus, literas, ludum alicubi, ludum docedi, manū, mores alicuius, na- turam, negotium, omnia ut gesta erant, partem corporis aliqua, pectus suū alicui portus, pro- bra alicuius, rem, se alicui, se totum alicui, sen- tentiam, terram, thesauros, uerum, uiam, uotum. Do insinuatione, deinceps aperendum est.

Aper-

OBSERVATIONES.

Aperito capite Romam ingressus est. Aperto celo uentoq;. Aperta conuitia. Aperta fronte rem te- stari, aperta Musarum ianua, aperto Marte cum aliquo pugnare, aperto ore quicquam effari, apta pericula, aperto pectore eloqui, agere cum aliquo: aperta scommata, apertis tibijs pronunciare.

AD APERIO decompositum idem ualet quod aperio. **COM**perire aliquid, certo, nihil, re ipsa. De amora hoc comperit. Comperiebam nihil ad Pamphilū, Comperitæ Vestales duæ stupri, uel in stupro. Cō- pertum est mihi. Compertum habeo.

COMperior deponens, ex opinione colligo. Salust, **EX**periri aliquem, aliquid, benignitatem alicuius, extrema, fidem alicuius, intemperantiam atq; in- cundiam alicuius, libertatem, opera & factis dicta alicuius, opes suas in re aliqua, re ipsa. Experiri cum altero, in aliquo, in utranq; partem. Experien- dum est. Cice, Expertæ industriæ homo. Sueton.

OPERIRE ostium, luctum. Operiri contumelijs, lo- ris usq; ad necem. Operto capite. Operti præda. **CO**operire de malo tantū dicitur. Coopertus lapidi- bus in foro, id est, obrutus, Coopertus flagitijs at- que facinoribus, miserijs, sceleribus nefarijs.

OPPERIRI aliquem, aliquid, domi, dies sex, horum unam.

REperire, fortuna est, Reperire aliquem, aliquid, causam aliqua, causam cur, consilium, exitum rei, fontem male sibi, glori- am armis, hoc non secus reperies, maleficia uestra radicitus reperi, natā sibi reperire, negotium in hac re reperi, nocētē Deus reperit, reperire occa- sionē, parentes, rē, re ipsa, rimā. Reperi non quod

pueri clamitat in faba reperisse. Res multum dicitur
quaesita, sepe ubi quaeri desierint, ultro reperun-
tur. Non reperiebam quemadmodum iungi possit
duorum sententia tam diuersa sententiarum.

PARO.

Parare aliquid, abire, amicitias, amicos sibi benefi-
cio, arma, bellum, copias, cupiditates animo, defen-
sorem sibi, sibi delectum amicorum ex multis, dis-
cessum, discordiam, diuitias, enses, exercitum, extre-
ma, famam sibi, fugam, furtum, generos duos unica
filia, insidias, interitum alicui, iter, iugulum, iuuen-
tutem in arma, leges, litere, literas sibi, machinas ma-
gnas, membra lassata, mensam, mortem, necem ali-
cui, nomen sibi, nuptias, officinam, piscatum sibi in ue-
speram, prandium, profectioem, psalterium sibi, quic-
quam aere, reditum, rem, se, se ad arma, ad iter, ad
literas, ad nauigium, ad palestram, ad studia, in om-
ni nefas, telum, tunicam, uestem, uim. Itane para-
tus huc aduenis, id est, subornatus?

Parare cum infinitiuo, ut bellare, deferre rem, dor-
mire, edere, legere, respondere, scribere.

APPAREARE animum auditoris ad audiendum, coe-
nam, conuiuium, fugam, nuptias alicui, orationem,
pompa, prandium, praesidium, uerba. In apparado
consumunt diem. Dum apparatur, uirgo in conclu-
ui sedet: hic impersonale est.

COMPARARE aditus sibi ad res pestiferas, amicitias,
auditorē ad aliquid, beneuolentiam, Ciceronem De
motheni, comoda sua ex comodis alterius, conuiu-
ium, copias sibi, exercitum contra aliquem, gaudium, glo-
riam, insidias alicui, manum sibi, praedium, quicquam aere,
rationem uitae, risum pudentem & liberalem se, se
ad

ad rem, senectutem suam, senectuti equi fortis & qui
etoris, similitudines, uestem & alia quae opus sint,
uitam beatam, uoluptates corporis cum authorita-
tis praemijs, uultum ex uultu. Comparandus hic
non est ad illum.

Comparent inter se. Quam inique comparatum est,
ut hi qui minus habent, semper addant aliquid diti-
oribus. Itaque comparatum esse hominum naturam omni-
um, aliena melius ut uideant & iudicent quam sua.

DISPARARE aliquem, id est, separare. Caes.

AEQUIPARARE suas uirtutes ad alterius. Non est
cui fides, fidelitasque amicum erga aequiparet suum.

IMPERARE plus est quam iubere.

Imperare coenam, cupiditatibus, dolori frumentum sibi
in cella, lachrymis, leges ex libidine, liberis, mi-
lites, pecuniam sibi, sumptum, tributum, ad rem, in rem.

Impero, animo occiso esse.

Imperamus etiam nobismet ipsis.

Imperari egomet mihi omnia assentari.

Imperare noli lachrymis mihi excruciatum tuis.

PREPARARE amicitias, res necessarias ad uitam
degitandam.

PROPERARE est unum quicquid, mature transigere.

Properare ad aliquem, ad maiora, in Cytrum audi-
re de aliquo. Inuenire hominem, ire in urbem, ire
per altum. Propera ocyus. Quo properas?

Properare, Propero domum. Properat omnia. Acti-
ue. In Poen:

REPAREARE exercitum, materiam sibi, in melius
quod admiseris.

REPAREARE labore ac refici.

RECUPERARE dignitatem, libertatem, natum, pa-

LATINI SERMONIS

ēē, somnū interruptū, suauitatē, uolūtatē alicuius.
SEParare ex superioribus manifestum.

PARTIO PARTIOR.

Partire bona inter se, causas cū aliquo, causā in di-
gitos, puincias inter se. Partite inter uos. Par-
tiuntur per uices. Socios partitur in omnes.

PARTicipare aliquem, alium alio, aliquem sui consē-
lij, uel consilio, prandio opiparo, sermone suo fa-
miliarium aliquem de heri amica, pestem, parti-
pocnam, prædam inter se.

DISpertire iniuria aliquid, Diuos dispartisse uitā
humanam æquum fuit. Dispartiti uiri. Disparti-
ti ordines. Dispartiam tibi cerebrum.

IMPERtire uel impertiri rem alicui, & aliquēre,
id est, impendere,

Impertire dolorem suum alicui, exstimationem, bo-
nam, hominibus idoneis & indigentibus de re fami-
liari, honoribus aliquē, malo aliquem, osculo præ-
stantiam uirtutis, ingenij fortune suis: quietis mul-
tam partem neq; diurnæ neq; nocturnæ alicui, reser-
uatione aliquē salutē multā alicui, salute pluri-
ma aliquem, se talem alicui signa beneuolentiæ per
multa, temporis aliquid huic rei. (impertiam.

Impertime quod commentus est. Nihil habeo quod
Impertiri passiuē. Cic. Collegæ meo læus imper-
titur. Suet. Reliquit eū nullo honore impertitū,

PASCO.

Pasco equum herba, & Herba pascit equum.

Pascere animum pictura inani, armenta, barbam, bo-
ues, capellas, comam, crinem, equū, gregem, herbā,
mollissimum seu pingui, matrem pascit Polycrates:
Pascere oculos, pecus, pecora ruri, spem uanam, in-
nem.

OBSERVATIONES.

nem. Pascunt uestes tinea, Pascuntur armenta, pa-
scuntur armenta herbas, per herbas uirides, pascū-
tur syluas. Pastus arūdicea sylua. Pascitur in ma-
gna sylua formosa iuuenca. Sæpè diem noctemq; &
torum ex ordine mensem Pascitur.

COMpescere incendia, labellum digito, linguā, po-
pulos tumentes non imperio magis quam ratione.

DEPascere herbam, florem.

DEpascenda luxuries orationis stylo. Cic.

DISPescit Nilus. Aphricam ab Aegypto.

PATEO.

Patet animus omnibus. Patēt aures omnibus ad di-
sputationem hanc: Domus omnibus, familiaritates
latē, fores, honores omnibus. Patet industria omni-
bus, licentia libidinum peccatorūq; omnium in ami-
citiā, locus in latitudinem, Patent portæ, præmia
omnibus, præstigiæ, stipendia hostibus, seruis.

Patet uitium hoc latē, uoluntas omnibus.

PATEfacio, apud facio dictum.

PATEfio, PATEfesco nota.

PATIOR.

Pati animo æquo, iniquo, leni: argent anginam, car-
ceres, dolorem, famam, fistidie superba alicuius, fe-
rulam, frigus, impluuium patitur domus, pati iniu-
rias, iras alicuius, iudicium, malum, fortiter mu-
liebria, otium, pedicas, plagas, repulsam, sumptus,
uirgam, a uita, egrè, facile, fortiter, humanè.

COMpati. PERpeti meretricium contumeliam.

PATRO.

Patrare aliquid fortibus consilijs, bonis prælijs.

Patrare facinus fœdum, incepta, id est, perficere.

Patris consilijs, diciturq; de re difficili aut mala.

LATINI SERMONIS

IMPETRARE, est exornare.

Impetrare aliquid, ab aliquo aliquid, operam ab aliquo, quicquid equi bonique ab aliquo, res falsas apud iudicem, veniam ex poenitentia, de ratione habenda, per gratiam, per amicitiam aliquid ab aliquo. Quod uos ius cogit, id uoluntate impetret.

Impetro isthuc cum gratia quod postulo.

PERPETRARE plerumque in malam partem, estque perpetrare. Opus meum, ut uolui, omne perpetravi, id est, absolui. Id perpetrarent quod occoepi.

PECCO.

Peccare alicui, multa, plura in hac re, aliquid in aliquem, incognatam, in istam partem, syllabam unam. Quod maneam in uita, peccare me existimem.

Peccari passiuè. Cicero:

In patris uita uiolanda multa peccantur.

PECTO.

Pectere aliquem, capillos, citratorum, lanam, uestes.

Depexum aliquem reddere.

IMPEDIO

EXPEDIRE aliquid, alicui aliquid, aliquid diluere, aliquem: aditus aggere et cratibus, animum suum impeditum in amore, arma, breui capita rerum, caput laqueo, uinculis: Cererem canistris, classem, factis aliquem, fallaciam doctè.

Hoc mihi expedi primum. Expedire, gallinas tricis, impeditum, inexpeditos, initium rei, tras, indicibus rem suam, laqueis mortis caput, manus uinculis, molestia aliquem, negotijs aliquem, nodum, nomina, pauca pecuniam, pedes uinculis, rem, res, rationesque omnium bene, salutem, senatusconsultum, se, se aerumnis, criminis, curam, rebus dubijs, scrupulo, ex turba, citu-
los

OBSERVATIONES.

los debitos, uerbo aliquid, uirgas, ex seruitute filium. Expediunt ex impedito facere. Inter flammam et hostes expeditur. Ego expeditam tibi. Nescio quid expeditam potissimum. Qua fit facia mihi expedit. Expedit impersonale utile est. Expedit bonos esse uobis. Nostis prope culpa facimus, ut malos expediat esse.

IMPEDIRE.

Impedit aetas. Impeditum in ea expedire animum. Videm me tuis consilijs miserum impeditum? Tot me impediunt cura. Impediunt in pudicitia uxorem matrem. Impedire necessaria. Me et sese hisce impeditur nuptijs. Impedire profectioem, se in plagas, solutionem, studia.

PELLO.

Pellere aliquem, clauum clauo, fores, foras aliquem, hostem, mortem ex animo, moram, pudicitiam, si uiorem animo, uim frigoris, uim ui-

Pepulit species utilitatis animi eius, id est, impulit. Facile pellas ubi uelis.

PVLsare aliquem, ostium, lyram, pectus.

PVLsare fores, ianuam, ostium.

APPELLERE nauigantium uox est.

Appellere litrus, portum.

Appulsis Messanam nauibus.

Appulsa ad litrus scapha.

Appellere ad Siciliam, ad uillam.

Appellere amicos oes, suos, ad danum, flagitium, periculum.

Appellere animum ad scribendum, animum ad uocem, mentem ad philosophiam.

Appellere frigus, calorem. Haud auspicato huc me appulsi. Hinc me digressum reuersus deus appulsi oris.

LATINI SERMONIS

APPellere aliquem, blandè aliquem, biennio iam cōfectos ferè, Cæsarem, pro ad Cæsarem, literas, literis crebris aliquem, Massanam nomine aliquè, Papiam patrè aliquem populum, Romã sapiètem aliquè, sponsorè tribunos, uultu aliquè ad tribunos, à Prætorè ad tribunos, de pecunia appellatus.

Appellare aliquè de re cōmuni post bienniū deniq̃. Appellatus est Impera. Rex, atq̃ amicus, à senatu.

COMpellere aliquem ad artes malas, ad cedendum senatui, ad flagitia: ceruos in plagas, greges in unum, hÿbisco uiridi, senem callidum dolis.

COMpellere aliquem edicto, aliquem suo nomine, blandè, magnificè, iudicem,

DEpellere de re molesta dicitur.

DEpellere aliquem à capite suo, criminationes oblatas à se, dolorem seruitutis, ferrum, flammam ab aris, focus, hostem mœnibus, malum, morbum, mortem, odium, præsidium hostium.

DISpellere, in diuersa pellerè. Vergil. Ater quos equore turbo Dissulerat. Dissulit caliginem.

Dissellunt equitem equi frenis liberi,

EXpellere aliquem domo, patria, ex urbe, desidiam corde dubitationem aduētus, se dolis, è periculo, sententiam alicuius. Expellunt ueterem in aliquè beneficiorum memoriam noua officia.

IMPellere aliquè ad faciendū aliquid, bastã, mors. Impulit me in hanc mentem Pompeij fides.

Impulerunt in spem certissimam consulatus Vna scitica impellit omnes: de negotio facili adagium.

INTerpellare aliquè. Nihil te interpello. Interpellantur scia. i. dic cōsiliū, orationè, potestati, sententiã alicuius. Res interpellata bello. i. interrupta.

PER

OBSERVATIONES.

PERpellere aliquem dolis. Vsq̃ ad cō, donec perpulit. Nunquã desistam suadere donec perpulerò. Incensam multitudinem perpulit, ut Imperium regi abrogaret, (dis)

PROpellere hostem, sacerdotè sacram indignis morose, morbos pestiferos exquisitis remedijs, odiè ab se, periculum. Quæ timentur propulsanda. Quod tu speras propulsabo faciliè.

REpellere aliquem, agritudinem, bellum, dolorè à se, insidias studio officioq̃ amicorum, labes animi, rationem omnem, uim ui. Meis dictis, malis his foribus repuli hominem. Et ac superbiæ causam repuli ad meretricum quæstum.

P E N D O.

Pendere animi, cum spe animi. Pendet animus tibi.

Pedere errore multitudinis. Sèp tibi pèdeat hamus.

Pendet lis. Pendet opus interrupta. Pendet auis pennis in aère. Pendere promissis. Pedere à multitudinis aura. Pendet a canis collo baculus.

Pendet uestra nostra salute salus.

Pendere à uultu alicuius. Pendet ab amplexu, ab osculo, ab uberibus puer.

Pendere ab aspectu alicuius.

Pendet narratis ab ore. Pendet ab uno corpore ex una origine bellū. Pendet de collo fistula, tor-

Pendere de cruce mala, de filio. (quis)

Pendet de latere ensis, ferrum, gladius, pæra, &c.

Pendere de, uel ex pilo. Pendet de rupe capella.

Pendet aranea de trabe.

Pendere ex errore multitudinis, ex parte.

Ex hoc pendet tota ista caucilena. Ex te pendet.

Pendere

LATINI SERMONIS

Pendere in limine alicuius, in uerbis, per pedes,
Hinc omnes pendet Rutilus. Tu iam pēdebis, id
est, in periculo eris.

DE Pendebat illorum salus à nostra salute.

Dependent lychni laquearibus aureis.

IMpendet bellum magnum à Parthis. Contentio nō
fugienda, cura alta pectori, exitium idem mihi, for
midines ab nostris magistratibus atq; in nostris p
uincijs, iudicium, mala tibi imparata, mors multis
quasi fata amicitijs, necessitudo nobis & illis ca
dem, negotium magnum, timor belli magni.

PENDO.

Pendere aliquem flocci, nihili, magni, maioris, maxi
mi, parui, minoris, minimi, multi, pluris, plurimi,
tanti, quanti, &c.

Pendere aliquem nō ex fortuna, sed ex uirtute ciui
es alienum, arma ad parietem, cōsiliū ex opibus
non ex ueritate causae, debitum, furem, merces, na
sum, nihil aliquem, pecunias omnes urbis ad nutum
alicuius, poenas maximas temeritatis suae, poenas
tergo pro maledictis, rem leui coniectura, HS. cen
tena, stipendia, tributa, uectigalia, uerba.

Pensare. Salust. Repentina ista frumentaria lege u
stra pensantur munia.

PENSitare, exanimare. Plin. Is demū uitam aqua
lance pensitabit, qui semper fragilitatis humane
memor fuerit. Gel. Virtutes pensitabat. Pensitari
uectigalia alicui, soluere.

APPENDere pecunias: pondere.

Appendere uuas maturas ad solem, soli exponere.

Appendere causas, lites, conferre:

Appendere asserem parieti, peram, gladium lateri,

OBSERVATIONES.

torquem collo, quicq; in lance, in libra, in statera.

Compensare. Cic. Hoc cōpēsabo breuitate eius ora
tionis. Idem: Summi labores nostri magna cōpen
sati gloria mitigantur. Val. Max. Lento gradu
ad uindictam sui diuina pcedit ira: tarditateq;
supplicij grauitate compensat.

Compensare cum unico uersiculo tot uolumina lau
dum suarum.

Compensare damno, opera.

DEpendere operam incassum. Dependere poenas.

DISpendere herbas, sparsim pendere.

DISpensare ararium, domū, familiā iudicio, moribus.

Dispendere oscula, est diuersum, nunc bunc nunc illis
osculari.

Expendere aliquem, aliquid, aliquem auro, pecunia
aliquid poenas, scelus, supplicia: expensum ferre
opponitur acceptum referre.

IMpendere beneficium, honorem, obsequium, officium
alicui.

IMpēdere curam, laborem, operam, studium, huic rei
uel in hanc rem.

IMpendebat maiora alia. In aquae ductu Nycomedē
ses impenderunt. HS. XXX. CCC. XXIX.

PERpendere omnia ad disciplinae praecipua, rem
tota ueritate. Quid sit futurum perpende.

PRopendere repetita, examinare. Quint.

REpendere uicem. Fatis contraria fata repēdēs.
Cic. Cui p. G. Gracchi capita erat aurū repēssum.

SUSpendere aliquem, aliquem ad unco naso, p. irride
re, animum, arcum bumeris, bullam auream in col
lo infantibus ingenuis, ferrū ab alto malo, furem,
petasum, se de sicu, uultum mentemq; tabella picta.

NN Suspen

LATINI SERMONIS

Suspensus animo .i. dubius. Suspensus gradu ire. i. placido. Suspensa manu aliquem commenda- re. i. timide. Suspensum tenere. i. dubium re- linquere.

PERICLITOR,

Periclitari omnia, ad iud. Non est in uno homine sa- lus summa Reipub. periclitanda, passiuè.

P E T O.

PETEre aliquem, aggerem, aquam, auxilium bo- num, blanditijs, calamo aliquè, caput, causas ex al- to, cibum, cibum è flamma, stultitiæ, consulatū, cor- nu aliquè, Corinthi petere non est cuiusq; cursu, cursum cuspide, dente, dextra aliquem domū, exem- plū pudoris pudicitiaq; ab aliquo, fugam in aliam partem, gladio aliquem, Græciam, hasta aliquem, honorem, honores, hoste pūctim, cæsim: ignem, ima, Italiam lachrymis, lapidem, laudem, ligno aliquè, malo aliquem, magistratū manu, mortē, multam, mutuum, pecuniam ex tabulis, ex aduersarijs: pedi- bus Italiam, pignora certa, possessionem heredita- ris, portum, prædā pedibus, precario, precibus, pu- gnā secundā, rus, salutem pedibus, salutē sibi lin- tribus inuentis, secretum aliquem, sedem, soporem, societatem, stationem, suspirium altrè, strēm: tem- plum, terram, tributum à mortuo, ueneno aliquè, ueniam, ad prædā, ad societatem, aliquid ab ali- quo, in carcerem, in laqueum, in uincula aliquem. Petere undè. In Orat. Ut illi undè peteretur utrius atq; inusitata exceptio daretur. Te etiam atq; eti- am peto. Aduocatum me à senatu petierunt.

Appetere, appropinquare, uel quomodo cuiq; petere. Appetere aliquid, amicū, Europā, gloriā, inimicū

OBSERVATIONES.

Regnū, uitā filij ferro atq; insidijs, urbē insidijs. Appetit iudicij dies, meridies, nox, uer. Propinqua- , partitudo cui appetit.

Appetens alieni, sui profusus. Appetens gloria.

Competere animo, auribus, lingua, est bene ualere.

Competit impersonale pro quadrat.

Competit in auaros fabula Tantali.

Expetere aliquè, sibi aliquem, aliquid, bonæ uenia aliquid ab aliquo, aduentū, amicitia alicuius, auxi- lium, consiliū, conuentum aliquem, ius alterius suo periculo, pacē multis hostijs, pœnas ab aliquo, præ- ces à deo, pugnā, salutem, ssem, testimonia omnia à litigatore, uitam, uxorē sibi. An mea forma atq; ætas magis experenda est? Præ te medicum mihi expetā. i. alii ac te, Hæc mihi expetui. In seruitu- te multa expetūt iniqua. Te sibi qsq; expetit. Nulla est mihi uita experenda. Nūc sibi uxorē expetit.

Expetit animus audire, uti res gesta sit.

Expetit at atē tuā illud facere. i. cōueniat at at i tuæ.

Istuc expeto scire. Hoc prius scire expeto.

Impetere aliquem iurgijs. (Contigit oppetere.

Oppetere mortē, pestem. Troia sub moenibus altris

Repetere aliquem, Syracusas lege, æs, audita, bona

paterna O uita, consuetudinem maiorum longo

interuallo, diem, diuinationē ab omni æternitate,

faciē, facinus, iniriū amicitia ex parētib; ittr,

ius suū, lecta, libertatē, locū ex itima philosophia,

memoria aliqd, memoria tpris, ministeria insolita,

officiū mutuū, oppidū, orationē altrè, patriā, pœnas

ab aliquo, præsepia, præces, rationē suorū cōsliorū

altrius, recordationē ueteris memoria, res priua

tasiudicij; uerba, uita fraterna, ex alto, ex ordie.

LATINI SERMONIS

Repetitum uenire. **R**epetundarum postulari. i. de repetundis.

Suppetunt ambitioni, amori, quotidianis sumptibus copiae: crimina alicui, facta dictis, facultates.

Suppetit materies uita.

PIGNERO, PIGNEROR.

Pignerare uel pignorare, in pignus accipere.

Pignerare bona, fidē militis premio, fortissimiū quēque ex acie, lenam, unionem ad itineris expensas.

Oppignerare, aliquid pignori dare.

Oppignerare annulos nummis, filiam.

Oppignerabantur belli pro uino scapē.

[P I L O.]

Compilare hortos, oppidum.

Compilauit eorum sapientiam ab ipsis cautis iurifconsultis.

Expilare ararium, hereditatem alienam, oculos genis, tabernulas.

Depilare, pilos detrahere, **Martial.**

P I N G O.

Pingere acu, aulca, bibliothecam constructione, coloribus suis aliquē, coloribus suis quicq, corpus muliebri, effigie alicuius ad parietē, frontē, genas moris sanguineis, parietē simulachrū alicuius, stragulum textile magnificis opibus, tabulas, tēpora, tunica.

Appingere delphinū syluis, fluctibus aprū. (cas.)
Appingere noui aliquid. i. ascribe.

Depingere facta alicuius probē, uitā alicuius: formam uerbis.

[P I O.]

Expiare, purgare.

(states latrocinij.)

Expiare aliquid magicis euentibus, cede cede, ege-
Expi-

OBSERVATIONES.

Expiare errorem magis documentis, fidem sacrificio, filium pecunia publica, iniuriam, religioes, sanguinem sanguine, scelera in aliquem.

P I S C O R.

AD **I**psici, in litera **A** dictum.

EX **P**iscari. **Cic.** Nihil expiscatus est. **Terent.**

Proinde expiscare, quasi non nosset. **Plaut.** Tandem nescio quid ab eo expiscatus est.

IN **D**ipiscor multum in cogitando dolorem. **Neq;** partem tibi ab eo, cui est, indipisceris.

Indipisci pugnam, obrinere uictoriam.

P L A C E O.

Placere, quoties reciproce ponitur, in uitium accipitur. i. pro superbire **C**onmirari se. **Riccius** pro uideri accipit.

Placere sibi. **S**i dijs placet, **V**t placet inquit. i. ut uideatur. **P**ostridie placuit, ut breuiter sententias dicere.

Complacere. **H**oc deo complacitum est. (**remus.**)

Complacita eius forma sibi. **C**omplacita est tibi.

Quum quid complacitū est semel. (**ceo mihi.**)

Displicere sibi. **D**isplicet uita. **N**unc totus displicet.

P L A C O.

Placere, placidū reddere. **I**n **H**ec ut. **N**eq; quod principium inueniam ad placandum sibi.

Placatus sum. i. offensionem deposui. **V**xor tibi placata est. **A**gnis me extis placari uolo.

Complacare iudices sibi.

Supplicamus sola uoce, in aduersis malis, aut cū lacrymis. **D**ictū uel a plicadis geribus, uel a placā-

Supplicare alicui, animo alicuius, ꝑ salute alterius deo thure ac uino, dijs: **I**n phano. **N**emo supplicauit, absolutē. **I**n **O**rst.

LATINI SERMONIS

PLANGO.

Plangere fit percussum membrorum. Plangere pectus
palms, pectore terram. Plangunt littora fluctus.

PLANO.

COMplanata domus. i. solo aequata.

Complanare opera iam constituta. i. extremam me-
num operi imponere.

Complanare aliquid pedibus. Gel.

EXplanare uerba, pauca de alicuius moribus.

Explana mihi. i. dic, narra.

PLANTO.

Plantantur hoc modo punice.

DEplantare ramum. Deplantatur ocisimè que cor-
ticè nituntur tantum, Colum.

EXplantare arbusculam Colu. Ne uentis explen-
tentur, Idem.

Supplantare eum, qui cum eo certet.

Supplantare uitam.

PLAUDO, uel PLODO.

Plaudere manibus pulsare. In Asin. Pueri plaudite.

In Casin, Qui non manibus clarè, quantum pote-

rit, plausit, &c.

Plaudere sibi, placere.

Applaudere.

COMplodere manus. Quint.

EXplodere, plausu eicere.

Explodere diuinationem, Aesopū, fabulā, sententiā.

Supplodere pedem in illo iudicio. i. pedibus obstre-
pere.

PLECTO.

Plectere pugnis aliquē, uerberare. Ego plectar pen-
plectatur culpa sine inuidia in iudicijs. (dens.

Plecti.

OBSERVATIONES.

Plectimur negligentia multis in rebus.

AMplecti aliquem magis magisq̄ indies, amicum ta-
lem libenter, consilio aliquid, crura sustibus alicui-
us, genus alicui, hospitium apud se, ius ciuile uehe-
menter, memoriam rei, otium, plebem, religionem,
uerbis pluribus aliquid.

COMplecti aliquem, amore aliquē, aliquid animo,
consensum alterius, familiaritate arcta aliquem,
hominem, hospitium, libello aliquid, memoria, mulie-
rem median. Nos inter nos esse complexos.

Complexis cum alcmena. Quo uno maleficio, secula
omnia complexa esse uideantur.

Complexa est eos fortuna.

[PLEO.]

COMpleuit annos centum & septem.

Compleat aures meas tam dulcis sonitus.

Compleo conuiuium uicinarum quotidie.

Complere copia rerum omnium exercitum corpus su-
um stupri.

Complebo ego illos erroris & dementiae.

Compleuit me flagitij & formidinis.

Compleui me flore Liberi. i. ad facietatem bibi.

Complebantur gradus.

Complete legiones, murum celeriter.

Complebant astus longas naues.

Compleuerat nauem undis uentus à latere sciuens.

Complete paginam, res sbe summa & uoluptate ciui-
tatem, et eis corpora, uitam beatissimam.

EXplere animum alicuius, animū suum, animū gau-
dio, animū curis, cantharum, ceras, cicatrice, cy-
phos, diuitijs aliquē, expectationem omnē diuturni
desiderij, famē suā, ingluuiē, inimicitias alicuius,

LATINI SERMONIS

iram, legiones hominū numero, locū aliquem, mentem, negotia, numerum, poenas patrias, sanguinem, scribendo aliquem se, sententias, uoluptatem suam quam minimo pretio, uotum. Dum iusta muri altitudo expleatur. i. iusta murus altitudine ducatur, Cæsar.

IMplere acta, amaritudinem inimici, angulos omnes, furtum ædibus, aures alicuius.

Implentur ueteris Bacchi, pinguisq; farinae.

Implere facultates equestris ordinis, fidem aduocati, fidē per acta mortis, loculos de flaua moneta.

Impleuitq; mero pateram.

Implet ora oculosq; barena.

Implere officij sui partes, orbem terrarum gloria sua, partes suas, promissum, spē quā quis cōcepit.

OPplere. *In Heau. Lachrymis opplet os totum sibi.*

Opplebit ædes tuas spolijs.

Opplebit aures meas sua uaniloquentia.

Oppletas tenebris mentes.

REplere aliquem cibus, uino. *Ibi te replebo usq; ugentorum.*

Supplere, addere ea quæ necessario desiderantur.

Plin. Quod cessat ex reditu, frugalitate suppletur. Remigium supplet.

Supplere uitiorum contentione seriarum laxamentæ curarum.

P L I C Q.

Applicare animum ad frugem, animum ad deteriore partem, sese, ad aliquē se, ad aliquid se, ad amicitiam alicuius se, ad animantes eiusdē generis se, ad cōuiuia se, adductū alicuius se, ad eloquētiā se, se ad familiaritatē hoīs egētis, audacis, in iudicijs
 corrum-

OBSERVATIONES.

corrumpendis exercitati: Ad fidē alicuius se, ad ius ciuile se, ad patrem alicuius se, ad philosophiā se, ad studium musicum se, ad uxorem se. Plin. Applicatum est cubiculo hypocaustum per exiguum.

Qi. Qui in itinere se tā familiariter applicauerit.

COMplicare epistolam.

Duplicare bellum, curam, exercitum gloriam. Et sol discedens crescentes duplicat umbras.

CONduplicant corpora. *Plaut. Idem hoc tibi quod bene promeritus fueris conduplicabit.*

EXplicare aliquid, æstum meum explicare: explicare causam totā, cœnas, cogitationes suas omnes superioribus literis, ensē, frondes explicat arbor.

EXplicare intelligentiam suam, iter commodē, mē data sua, monumentum, negotium, nomen, omnia, philosophiam, rationem, rem frumentariam.

EXplicat se totam uirtus ad alienas utilitates.

Explicare solutionem, summam, uelum, uersus, uerstem, uirtutes suas, uitam alterius totam, uolumen suum, urbem planissimo in loco. Pulchrè hanc ego explicatam tibi rem dabo.

IMPLICARE.

Implicatus uel implicitus amicitijs nouis, beneuolentiā, consuetudine, criminibus infinitis, curis alienis familiaritate, frigore, labore, maleficio, morbo, officijs, usu diurno, ad seueritatē, inter se. Implicati ultrò & citrò.

Implicat ad speculum caput. i. ornat. Implicuit comam leua. Implicat se omnium mortalium societate.

Multiplicare. *Sueton. Spectaculum multiplicatis misilibus in cœlum protrahabatur.*

LATINI SERMONIS

Replicare memoriã temporum. i. repetere.

Replica tricam atq; extende. Plau. Cum sepius illa replicasset tandem persuasit. i. sepius dixisset. Plin.

PLORO.

Plorare sic uoce flebili & dolorem testant e. In Aul.
Plorat aquam cum lauat.

DEplorare intermissionem eloquentia, uitam, de suis incommodis.

EXplorare, diligenter inquirere,

Explorauit Apbriam.

Explorare itinera regum, locos novos, locum suspectum & mollem modico impendio. Victoriam exploratam dimittere. Trepidum Troes formidine portas explorant. i. obseruant. iam id exploratum. i. tutum, certum.

Exploratum mihi est, exploratum habeo, & pro explorato habeo. Idem: Exploratum dicere. Et suspensa focus explorat robora fumus. i. siccatur. Terent.

Alia circumspecto satis ne explorata sint. i. tuta.

INplorare aliquem, auxilium alterius, fidem alicuius, fidem uicinorum, memoriam alicuius.

PLUIT.

Pluisse lapides in Piceno agro ait: Amiterni nuncia tum est aliquando lapidibus pluisse. Quum coenaculum perplueret. Perpluunt tigna. Hæc illa est tempestas mea, quam mihi amor & cupido in pettus perpluat meum.

INpluere. In Mostel. Malum quum impluit cæteros, ac impluat mihi.

POENITET.

Poenitet cum genitiuo. Poenitet ambarum, id est, pudet. An poenitibat flagitij, te autore quod fecisset.

Si

OBSERVATIONES.

Si horum quæ ad sint, poenitet, nihil est. Quantũ hic operis fiat, poenitet. i. parum uidetur.

Poenitet cum accusatiuo. Me haud poenitet. Nec poenitet me quantum profecerim. Quò ad te, quantum proficias, non poenitebit.

Poenitet cum accusatiuo & genitiuo. Non poenitet me fama. Nostri nosmet poenitet. Senectutis euna sua poeniteret. i. pigeret.

Poenitet cum duobus accusatiuis: Sapientis est proprium, nihil, quod poenitere possit, facere.

Poenitet cum datiuo. Poenitendum ipsi quod de sua sententia decessit. At. Poenitet cum infinitiuo. Nec me eorum sententia esse poenitet.

Poenitet cum non deformem esse natum.

Poenitet respicere plura testimonia.

POLIO.

Polire, ornare. Hoc oppidò politum est.

EXpolire consilium. Expolitum opus.

INterpolire, nouam formam uetustis rebus addere.

Interpolare aliquem, opus lepidissimum.

Interpolare facietatem epularum ludis, uictoriae partem iam presentemq; i. interrumpere.

PERpolita humanitate utar.

PONDERO.

Ponderare argentum, causas honestorum hominum, ex libidine, aut similitate, aut leuitate testium, crimina rerum ipsarum magnitudine, pugnosc.

PREponderat procul dubio honestas. Neq; ea uolunt præponderari honestate.

PONO.

Ponere aliquid, aras, arma, barbã, bella, calculũ, capillos, caput, castra, casum, coenam, consilium, consiliũ

LATINI SERMONIS

solationis loco aliquid, contumelia loco aliquid, cor-
da ferocia, Deum, diem, domos, ferocitatem, fidem, fo-
cos, gladium, gravitatem, hominem, horam, hortos,
ineptias, initia mala, insidias, invidiam sine culpa, in-
cum, inam, iura, leges, licitatore, loco suo aliquid,
ludicra, maledicti loco aliquid, mendacium, metam,
metum omnem, moenia, moras, mores, minas decem
his rebus pone, ponere nullum bilibrem alicui, nidu,
nomina nova rebus novis, numos ad foenus, otia, odi-
um contentionis, operam in aliquo, orationem longi-
orem, ornamenta, pallium, pecuniam, pedem in suo, pe-
des, pocula alicui, prandium, praecepta, praesidia fir-
ma, pugnam, quaestunculam alicui, rationem omnem
salutis in pecunia, res suas omnes posteriores, rhom-
bum alicui, rudimenta in rebus minimis, rugas, se-
leris loco aliquid, scurrilia, sedem, sequestro ali-
quid, sortes, spem, spem rerum suarum in praemijs hu-
manis, statuas in palaestra, studium in aliquo, sumptu
bene, superbiam, tabula tanquam plagam, temeritatem,
tempa, tempus omne meridianum in acerrima atque
attentissima cogitatione, timorem, tunicas, uerecun-
diam istam nimiam, uestigia, uigilias crebras, uig-
tgm in hac cura atque administratione, uites ordi-
ne, uitia, ungues, urbem.

POnere ad foenus numeros, ante oculos aliquid.
Contra aliquem castra, de manibus libros, in aliquo
aliquid, in aliquem uel aliquo spem, in amore alicuius
multa, in arte omnem uim dicendi, in beneficio
aliquid, in bibliotheca sua imagines municipum, in
comitijs consularibus, in commendatione prima uoluptatem
illam Aristippi, in coniectura aliquid, in
conspectu omnium magistratum descriptionem, ali-

quem

OBSERVATIONES.

quem in crimen alicui, in custodia eiusdem anni ali-
quem, In fide testium multa, in foro hastam, in foro
statuam, in frumento publico custodem, in gloriam suam
ciuitatis incommodum, in gratia maxima aliquem
apud alium, in gratiam cum aliquo aliquem, in gre-
mio alicuius caput suum, in honore aliquid, in ignem, in
infamiam populo aliquem, in insidijs signa aenea, in insti-
tuto maiorum, in iudicio, in omnium laude undique colli-
genda animum, curam, cogitationemque suam. In scela-
ris loco, in lucro uel lucris aliquid, In medio omni-
bus palma posita est. Ponere in metu aliquid, in mi-
nimis res suas, in more maiorum, in oculis gratiam,
in partes consilij alterius quod ipse fecisset, in peccata
omnium rationem salutis. In percunctando ali-
quid, in perpetuitate laudis maiorem fructum quam
in celeritate praeturae, in petitione rerum animu atque
omnem curam, operam, diligentiamque suam. In po-
testatem, iudicium, in prudentia alicuius multa, in
Repub. beneficia, in criminum ratione, in rebus ho-
nestis cogitatione dignis operam curamque. In re-
bus minimis rudimentum, in scribendo industriam, in
senatu legem. In sententijs hominum positus.

POnere in spe optima sibi aliquid, in artium studia
impensas, in suo pedem, in suspitione, in teste illo fir-
mamentum nullum, in uirtute summum bonum, in una
authoritatem quae est in omnibus, in unius uiri for-
tissimi maximi uita discrimen totius belli. In uoluptate
fundamenta rerum omnium, ob oculos rem
aliquam, pro aede Iouis scatoris hastam, pulchra sub
immagine deum. Pone eum esse uictum, inepte. Pone caesum.

Bene erit opera posita. Et posita ita belle est.

POnere dilucide obscura, memoriter multa, praecle-

rum

LATINI SERMONIS

re aliquid. Longè & retrò ponēda. i. postponēda.
ANTEponere amicitiam omnibus rebus, prandium
 bonū pransoribus, gloriā hanc Cæsarisq; testimoni
 um supplicationi alterius & triumphis multorum.
 Quid anteponis Veneri à iētaculo. Anteponitur
 deteriores bonis. Hic homo est anteponendus uolu
 ptatibus gaudijsq; omnium hominum.

APPOnere accusatorem, de creditoribus, annos
 inopinatos suæ ætati, argentum purum alicui, ca
 lumniatorem, coenam dubiam, coenam popularem,
 gratiā aliquid sibi, licitatorem, machinam rei, mē
 sam, nihil, nouum de suo, nihil præter secundariū
 panem oleraq; notam epistolis, notam ad malū uer
 sum, patellam in qua sigilla erant egregia, puerū,
 uina mensæ, in uasis fictilibus aliquid. Apposi
 tum est ampliter.

COMponere aliquem alteri, aliquid cū aliquo, ali
 quid inter aliquos, actiones, animos, animū, argu
 menta, arma, artem, auspicia, bella, capillū, carmi
 na, causas, cimmos, cōcordiā, controuersiā, crines,
 curas, dicta cū factis, diem, facta, fallaciā, fluctus,
 foedus, furorem, gradum, gratiam inter aliquos,
 gressum, historiā non ostentationi sed fidei uerita
 tiq; inuidiā, irā, iter, latinè aliquid, latus lateri,
 lectū, librū, lignū, igni lites inter aliquos, magna
 paruis, manus manibus, mēbra, mēdacia, mortuos,
 omnia, oru oribus, pacem alicui cum aliquo, pactū,
 pectus cū pectore, pretio, rē, res gestas, res suas,
 se lecto, se sponda, signa, societatem cum prædoni
 bus. Sycophatias, togam, uersus, uictoriā, urbem,
 uultum, inter se aliquid, res composita est.
 Componere quæ simul tecum ferantur. i. collige.

Com.

OBSERVATIONES.

Composita uerba, cōposita mouere, cōposito factū
 est. Nihil non ex composito fecimus.

DEponere aliquid cū aliquo, edificatiōem, es apud
 aliquem, amicitia, amorem, animos, arma, auri
 bus tutis deponere quicquid habes, deponere aurum in
 publicum, aurum omne apud aliquem, barbam, bel
 lum, caput. i. somno se componere.

Deponere cereuisiā aliquem. i. ebrium reddere, depo
 nere curas omnes in alicuius sermone & suauita
 te, desideria urbis & urbanitatis, dictaturam,
 dolorem, suam ferocitatem.

Deponere fidem apud aliquem, formidinem.

Deponere gladium apud aliquem.

Deponi imperio.

Deponere nuptias, inimicitias, insidias quas mihi ipse
 fecerat ex memoria, inuidiā, irā, luctū, magistratū,
 memoria aliquid, memoriā doloris, merces apud
 aliquem, mœrorem, molestias, nomen alienum, obsi
 des apud aliquem, oculos, offensionem, officia, pe
 cuniam apud aliquem, personam accusatoris, pt
 gnus apud aliquem, prouinciam in concione.

Deponere quod cum fide impositū est, propter infir
 mitatem animi. Rationes, rem susceptam, rugas,
 senium. i. seueritatem, sensum rectum in re aliqua,
 simultatē, studium, temeritatem, timorem, uino ali
 quem. i. ebrium reddere, uitulum.

Deponere apud aliquem aliquid, apud fidē alicuius
 aliquid, cum aliquo, de manibus, ex memoria quas
 mihi ipse fecerat insidias.

DISponere, ordine ponere.

Disponere custodias in muro p̄gulo incantibus, diem
 æstate, domū, equites, familia, negotium, præsidia,
 rem,

LATINI SERMONIS

rem, alicquem in catenis apud alicquem, in quinque
cem obliquos ordines.

Dispositus uir, disposita senum uita delectat me.

Exponere alicquem cubito, argentum, causam totam
ante oculos, consilium & protectionis & reuer-
sionis sue, copias omnes, gnatum, infantulum, ma-
ta alicuius alicui, rem, sermonem alterius ali-
cui, uasa argentea plurima ac pulcherrima, ui-
tam suam ad imitandum iuuentuti.

Exponere ad locum alicquem signa, ad necem puella,
ad solem aliquid, ante oculos causam totam, cum
puella anulum, ex memoria quid senatus censu-
rit. In animis, oculis, conspectuque omnium uitam
alterius. In terram affectum ualetudine filium
in terram milites & sagittarios,

Exponi contumelia, opprobrijs, periculo.

Exposita alicui ad praedandum regio.

Exponitur malignitati interpretantium epistola.

Exposititia puella.

Imponere alicui. i. decipere.

Imponere aliquid alicui, clitellas boui, compedes ali-
cui, conditiones prouinciae tuenda ac defendenda,
consulem alicquem populo, contumelia alicui, diade-
ma collegae, dominum populo, dona aris, exercitum,
fastigium operi absoluto: finem bello, curis, operi,
pugnae, imperatorē alicquem exercitui, iniuria ali-
cui, iugum, laborem, leges, manū extremam, operi
aut rei, modū dolori suo, montes altos uentis, mul-
ta alicui, necessitate alicui, necessitate quādam ni-
ris, negotiū, nomē uitio, nomē inertiae, labori alieni
us, onus alicui uel in aliquē partes has alicui, peri-
cū improba alicui, sarcinā alicui, seruitiū scelesti
serui

OBSERVATIONES.

seruitutem, silentium alicui, stipēdium, tributa in
capita singula seruorum ac liberorum, uectigal
fructibus alicuius, uocabulū, alicui uulnus Reip.
Imponere ceruicibus dominum, in collum crumenā,
in manum cantuarum, in nauim quicquid domi su-
it, in rogam alicquem.

INTERponere, est aliquid medium interijcere.

Interponere aliquid, auctoritatem suam, fidē publi-
cam, fidem suam, gaudia curis, iudicium suum, mo-
ram, nomen alicuius in re turpi nefariaque, se, se cu-
ris, negotijs, periculis alterius. Ille se interposu-
it. Me nihil interpono. Te in istam pacificationem
non interponas. Te interponis.

OPponere anulum, formidines, pignori agrum ob-
decē minas, obstacula, pignori se, praesidia alicui,
terrorem, urbem urbi. Opposita uilla est non ad
austri status, uerū ad millia quindecim & ducen-
ta, intelligitur pignori.

PRÆponere alicquem classi, prouinciae, lucrum so-
pori & quieti, se alijs.

PRŌponere aliquid alicui ad scribendum, condi-
tionē belli, disceptationis, contumeliā, dignitatē, ex-
emplum alicuius sibi, impunitatem, laudē rectē fa-
cto exiguā, legem, libertatē, licentiam, mercedem,
minas, occultationem, ora ipsa oculis uestris, peri-
culum ante oculos, poenam improbis, praemia uel
ad gratiam, uel ad opes, uel ad dignitatem, saxum
adulteris, spem, ueniam nullam errato, uexillum.

REponere aes, cereuisiam, cibos, res domesticas, ui-
na, est in usum conseruare.

Reponere aram, dapas, mensam, iterum ponere.

Reponere artem, remum, est ab eius usu cessare.

○ ○ Repe-

LATINI SERMONIS

Reponere fabulas fidem suam in aliquo,
 Reponam ego idem tibi. i. repetam.
 Reponam tibi nummos continuo. i. reddam.
 Reponere homines iam morte deletos in deos.
 Reponere se in cubitum, se in locum alterius.
 Reponere in gradum, est deiectum restituere.
 Reponere in numero eloquentium aliquem. i. colloca-
 re. Hunc in numero non repono. i. non numero.
 Reponere aliquem maximè in suis. i. habere unum ex
 suis intimis.

Opponere aliquem meliorem alicui, dolores alienos
 sibi, fidem amicorum operæ suæ, iudices, personæ,
 puerum, testamenta, falsa, sese sub cratim.

P O R T O.

Portamus tam bona quam mala, neque solum corpore,
 sed etiam animo.
 Portare auxilia socijs, boni quod exercitum in Aphri-
 cæ, fallaciã alicui, iurgium ad uxorem, peccati quid.
 Apportare aduentum, bonum, damnum, diuitias ma-
 gnas domum, malum, noui quid, nouam rem, nuati-
 um. Quidnam apportas? Multa undique apportas,
 Ea quæ usui ad armandas naues ex Hispania ap-
 portare iubet. Quæ non ab hostibus uictis capta
 aut apportata sit.

COMportare. Attic. Frumentum ex agris inlo-
 cata tuta comportatur.

DEportare. Cice. Te non cognomen solum Athenis
 deportasse, sed humanitatem et prudentiam in-
 telligo. Idem: Nihil ex ista prouincia potes quod
 iucundius sit deportare.

EXportare manus grauidas foras.

IMportare calamitatē defensoribus suis, comitatum
 ausi-

OBSERVATIONES.

auspicio suo in Colonia, detrimenta plura publicis
 rebus quæ adiumenta per homines eloquentissimos, fru-
 mentum, sollicitudines. Importare in Colonia.
 Reportare nihil aliud de hac prouincia nisi illius be-
 neuolentiam, exercitum Britannia, gloriam ex
 consulatu Asia, nihil præter laudem a socijs,
 insignia uictoria ab aliquo, uictoriam. Hæc tris-
 tia dicta reportat.

P O S C O.

Poscere, rem debitam petere, (in prælia.
 Poscere aliquem clamore. Iudo, poculis, in certamine,
 Poscere aliquid Milesios, nauem poposcit. Et paren-
 tes præcium quod sepultura liberum posceret. Talos
 poscit in manus.

Poscere cum duobus, accusatiuis. In Curcu. Me poscit
 quod illa triginta minas. In Aulu. Poscet eam sibi
 uxorem. Itæ cum genituo. Tanti quanti poscit. In Mer.
 Adposcere, quid aliud poscere præter id quod da-
 tum est. Terent. Talenta quotis adposcent duo.

DEposcere. Colum. Canabis solum pingue deposcit.
 EXposcere. Liu. Pacem precibusque exposcit. Sen. 3.
 Sed uotis precibusque iubent exposcere pacem.

REposcere. Aulam auri te reposito. Eandem nunc
 repositis. Quam uirginem me repositis? Ab hac
 puerum repositam. Abs te rationem repositam.
 Ab altero rationem uitæ repositam.

P O S T U L O.

Postulare, rem honestam, et conuenientem exigere,
 uel querere iam dicere de altero apud alterum.
 Postulat causa, grauitas ætatis, locus impij, prudē-
 tia, res, tempus. Aquam cum pumice postulare. Me iam
 præsentem aduocatū postulauerunt. Sui ius postulat.

LATINI SERMONIS

Hæc dies alios mores postulat. Ille noctem sibi postulat. Nihil nisi honestum & rectum alter ab altero postulat. Longior enim oratioem causa forsitan postulat.

Postulare conditionis aliquæ. Maximè abs te postulo. Postulatus à repulsa, à Gallis duobus. i. statim post repulsam accusatus. Postulatus est de ambitu, de sodalitijs, de ui.

Postulare aliquem de maiestate, de repetundis.

Postulari in quaestionem, est interrogari.

Postulare in uerba aliquid.

Postulare se uelle gaudet infinitiuo. Terent. Etiam nunc me subducere istis dictis postulas.

Expostulant aures meæ auxilium. i. ualde cupiunt.

Expostulare est etiã apud eum, qui nos iniuria affecterit, conqueri. In Adelp. Iniuriam, ultrò si quam fecere, ipsi expostulãt & ultrò accusant. In And.

Cum eo iniuriam hanc expostulem. In Famil. Locus uidetur esse tecum expostulandi. Item: De qua alienũ tempus est mihi tecum expostulandi. Item: Qui nihil tecum de ijs ipsis rebus expostulem. In Mil.

Obstetrix expostulauit mihi parum missum sibi. Alij legunt necum.

Obstetrix expostulauit mihi parum missum sibi.

Alij legunt necum.

POTIOR.

Potiri bello, bonum, commoda patria, exercitus furum, gaudia, hostibus uiuis, hostiũ uiuorũ. i. capere uiuos: laborẽ, legiones, oppidum, pacem, praesentibus, puincia, rerum. Rex meus potitus est hostium. i. in manus hostium peruenit. passiue.

PRÆBEO.

Præbere ab habeo, idem quod adhibere, tradere.

Præbere ancillas, aquam, aures, aurũ, cibum, domũ,

exem-

OBSERVATIONES.

exemplum, fidem alicui, hospitium, iusurandum, lacrymas dolori suo, lanam, ludos alicui, materiam ad ornatum, operam, opinionem timoris, orationem aliam nunc atq; olim, orationẽ modestẽ, os suum, penum, purpuram, se credulum, se dignum maioribus suis, se seruum haud illiberalem, se strenuũ hominẽ, speciem pugnantium, sponsalia alicui, uestem.

PRÆCOR.

Præcari aliquem, alicui bene, malè. Hoc unum abs te præcor.

COMPræcari deos. In Adel.

DEPræcari aliquem, ab altero aliquem, aliquid ab aliquo, alicui ærumnas, bella, calamitatem abesse, cruciatum corporis, imperium inimici, iniuriam, inuidiam, maleuolentiam, morbos, mortem, poenam, querimoniam.

IMPræcari debilitatem, morbos, naufragia.

PRÆHENDO.

Præbendere manum, principium, stylum.

Præbendit subito aliquem.

PRÆbensabant maximè petitores, quum ambibãt.

APPræbendere aliud, id est, sequi. Appræbendere Hispanias.

COMPræhẽdere aliquẽ, animo aliquid, arma, cogitatione aliquid, humanitate aliquid, ignẽ, memoria aliquid, mẽte aliquid, sciẽtiam plurimarũ rerum.

DEPræbendere exultationem, ferrum, gaudium, sermones, uenenum manifestò. In adulterio uxorem.

DEPræbendi in furto, in uitio, pro mæcho. Alij ex cõiunctiõẽ dePræbẽsi terrent. Si dePræbẽsi forent.

REPræbẽdere aliquem, locum, se, uitia omnia in uno homine, in uitijs alterum.

LATINI SERMONIS

P R E M O.

*Premere aliquem, alas cantu plausuq̄, anguem senti-
bus, arma pelago sonāti, apes, bello urbē, caniciem
galea, caseum, clamore aliquē, clamorē, corde alto
dolorem, crines fronde, corona, curas, currum, cu-
su aliquem, ditione aliquem, fame urbem, fata pre-
mit me, premere flammis aliquem, fraude, fuste, ali-
quem gemitum sub imō pectore, gradū aut gressū,
ignauia, ignorantia premit hominem.*
*Premere imperio aliquem, iugo iugulum, lapide ali-
quē, librum, lumen, mala pressunt me, obliuio, obscu-
ritas premit aliquē, premo obsidione urbē, oculos,
odium, ore quicquam, paupertas premit aliquem.*
*Premere pede aliquem, pedem pede, pessum aliquem,
suis ꝑ factis pessimis, pharetram pictam, pollicē,
propositum, pupillos,*
*Premittit quies dulcis ꝓ alta aliquem, premere remis
aliquem, saltum, scannum, seruitio, telis aliquē, ter-
ras aratro, uenenum, uerba, uestigia, uirgulta per
agros, umbram ruris opaci falce, uocē premit uox
aliquem, premere ab ædibus aliquem.*
*Premere alieno, ditioē, fama, faucibus, ignorantia,
imperio, incommodis, inædia, inopia, iugo, malis su-
is, nocte, nuditate, obliuione, seruitio, somno.*
Premittitur ab equitatu agmen nouissimum.
PREssare. Verg. Pressabimus ubera palmis.
*COMprimere aliquem, amorem edendi, animā, au-
daciā alicuius, conatum furentis hominis, cupidi-
tatem alicuius incensam, famem, ferociam. Frumen-
tum compressum haberem.*
Comprimere furores tribunitios.
*Comprimere gressum, impetū gladiatoris, improbi-
tatem,*

OBSERVATIONES.

*tatem, iram, libidines, linguam, manus, mulierē, odē
um, orationem, os, palmam, se, sitim, timorē, uerba,
uirginem, uocem, uotum, uix comprimor quin inu-
lem illi in capillos.*

Compressis manibus sedere. i. otiose.

DEprimere classē magnam ꝓ ornatam.

Deprimere naues quinquereemes.

Depressus humi. In altitudinem mirandam.

Depressa uoce uti. i. humili.

*EXprimere aliquem ab aliquo, animos omnium uo-
ce, crines madidantes, faciem, fons uenis pluribus
exprimitur.*

*Exprimere imaginem in cera, ius ferro, lachrymā
falsam ui, liberalitatem nō modo re, sed etiā uerbis
ꝓ uultu, literas alterius, mella, naturam alicuius,
Nihil ab egentibus. Nummularum aliquid ab ali-
quo blanditijs suis. Pecuniam ui statuarū nomine,
sensus omniū, similitudinem orationis. Socratē, tur-
res, uerbum de uerbo, uerba alterius, uim, uinū, ui-
ram alicuius, uocem, uultum, uuas, ad exemplar.*

*Expresso opus. Exprimere non possum quanto sum
gaudio affectus. i. eloqui.*

*IMprimere animum, ceram tabellis, dedecus Reipū
Ferrum corpori imprimitur ictu.*

*Imprimere librū, memoriā tabellis publicis, notitias
rerū, op̄a Vergilij. Oratio aīo imprimitur mori.*

Imprimere sigillū ceræ, uestigiū alicuius in aliquo.

*OPprimere aliquē, aras sacrorum amentia, classē
Imprudentem dare aliqua, iudicium, ius, mētē,
occasionem, orationem alicuius, pauperem, pestē,
querelas hominum, quod ip̄sus dixit Rem̄p. uirgi-
nem, in ip̄so articulo aliquem.*

LATINI SERMONIS

Opprimunt me mala diuersa.
 Opprimit me mors, nox, somnus.
 Opprimi aquis, calamitatibus, miseris.
 Oppressa classe à prædonibus.
 REprimere cædes multas, conatum alicuius, copias ducis, famam, fugam, gressum, iram, iracundiam, iter, iabra, pedem cum uoce, se, sermones multos, stultiloquium, uocem.
 SPPrimere iter, pecuniam, sexcenta millia nummum. HS. D. D. millia, uocem.

PROBO.

Probare magis est quam laudare.
 Probare aliquid alicui, causam suam alteri, cõmediationes suas alicui uerbis & re, diè, experimèto, factis, ingenium suum ex alienorum ingenio, memorem se esse alicui, se de celeri suo reditu alicui. In uulgus aliquid, & Eunuchos, pro magistro, pro uiro.
 Approbare aliquem, aliquid, formam suam oculis alterius, mortem. Id fama approbat.
 COMprobare. In And. Postulo ut beneficium uerbis initum dudum nunc re comprobet. In Poen. Lepidi mores turpe ornatum facile factis comprobant.
 Comprobare uerba rebus.
 IMProbare ingenium, testamentum.
 REprobare, notum.

PROFICISCOR.

Profectus est suppetias oppidis. Profectus Troia.
 Proficisci aliquo, obuiam alicui, profecta est illinc.
 Quo profectus sum. Profecta à natura. Que à me in te profecta sunt officia, ornamenta. Profectus à Theseo, ad Capuam, ad Catonem, in consilium, in possessiones.

PRO.

OBSERVATIONES.

PROMO.

Promere cereuisiam, cibum, iram suam ex pectore, libros, nummos, omnia, se sententiam ex iure, uetustatem suam alicui, uinum ad usum, in mediu. Verg. Lætique cauo se robore promunt.
 DEpromere aliquid. Horat. Condo & compono, quæ mox depromere possum. Aeneid. 5. Depromunt tela pharætris.
 Depromere cibum, dotem, genus commendationis mirificum ex intima arte sua, glades bubus, ius ex media ratione, sententiam ex media philosophia, utilitatem iuris de libris. Quin depromuntur quæ mihi opus sunt?
 Depromar ad flagrum eius è pemptuaria cella. In Am.
 EXPromere aliquid pectore, consilia pectore, ingenium benignum ex aliquo, occulta sua omnia apud aliquem, partem ceterisam rei alicuius, perfidiam alicuius, uim eloquentia, in urceum foeminas octo. Nunc opus est tua mihi ad hanc rem exprompta memoria.

PROPAGO.

Propagare commeatum, fines imperij, gloriam, initium generis, laudem alicuius ad sempiternam memoriam, memoriam consulatus sui, nomen, posteritati aliquid, salutem urbis, sobolem, tempus miserrimum, uitam sibi uictu ferino, uires.

PROPINO, à nivo.

Propinare alicui cantharum, poculum, comedendum & deridendum aliquid alicui, salutem alicui plenis faucibus. Plaut. Manu candida cantharum dulciferum propinare mitissimam amicitiam.

PRURIO.

Prurit caput, dorsum totum. Pruriunt dentes.

LATINI SERMONIS

PUBLICO.

Publicare aliquid, bona, corpus suū uulgo, nauim, pecunias aliorū, regnū tuba, syluas, ad usum nauim.

PUDET.

Pudet cum accusatiuo. Quem neq; pudet quicq; neque metuit quēq;. Id quod pudet facilius fertur, quā illud quod piget. Nos pudet quia cum cathenis sumus. Hunc pudet quod tibi p̄misit. Non te hec pudent, ubi personale est.

Pudet cum genitiuo. Deū herclē me atq; hominum pudet. Neq; ætatis, neq; honorū, neq; rerum gesta rum pudet. Cuius nunc pudet me et miseret. Parris quidē me pudet pigetq;. Tui me uxor piget.

Pudet cum infinitiua. Pudet dicere me.

Pudet dicere hac presentē uerbum turpe.

DISpudet mihi sic data esse uerba. Alia memorare, quæ illum facere uidi, dispudet.

DISpudet istam ueniam. Quos Veneris furtiq; dispudisse ferunt.

PUGNO.

Pugnare aliquid, literis, pugnam, cum causa de loco, in hostem contra imperium.

DEpugnare possessionis causa uersis gladijs, collatis signis, apud Thermopylas, cū aīo suo, cū fame.

EXpugnare, pugnando uincere.

Expugnare ædes, aurū alicui ab aliquo, carcerē, legationem illam sibi, naues, oppidum, patriam suam, puditiā uirginis.

IMPugnare aliquem.

OPpugnare aliquē, bona aliena, caput alicuius, cōmoda patriæ, cōsilia alicuius, existimationē florētissimi hominis in puincia, os alicui, pecunia aliquem.

OBSERVATIONES.

quem, petitionem alicuius grauiſimis in ſenatu ſententijs, Rempublicam, urbem.

OPpugnata est domus ferro, facibus, exercitu.

PROpugnare pro suo partu, p̄ salute alterius accerrimē.

REPugnare amicitia, Cicero.

PUNGO.

Pungit illa cor meum. Pungit dolor. Meum ille pedus pungit aculeus.

EXPungere aliquem, gloriam partam, nomen debitoris, rationes.

PUNIO.

Punire aliquem, capite.

Puniri deponēt aliter. De Off. Qui punitur aliquē, In Philo. Multi inimicos et mortuos punitur. In

Oratio. Cuius tu inimicissimū multo crudelius etiam punitus es, q̄ erat humanitatis meæ postulare.

PURGO.

Purgare purū reddere. Purgare aliquē, aliquid, aluum, familias, forum, foramē cauatum, locū, pisces, se, se apud aliquem, se alicui, se alicui de altero, de

EXPurgare se, sermonem suum. (luxuria.)

PERPurgare alium. Perpurgatis auribus dare operam alicui.

REPurgare se à sordibus.

PUTO.

Putare arborē, rationem cum argentario, cū publicanis, secum, rem ipsam, uitā argumentis cum aliquo, de lucro id esse putato, dum hæc puto.

Putauit eos p̄ nihilo. Putat me sibi p̄ ridiculo ac delectamento. A me memini putabantur. Putatur prudēs esse in iure ciuili. Benè putas, rectè putas.

Ampu-

LATINI SERMONIS

AMputare arborem, uineam fisco.
COMputare, numerare. Iuena. Facies tua computat annos. Si computet annos, exiguum tempus. Computat rationem digitis. In summa computabam. i. mecum aestimabam.
DEputare. In Pseud. Satis id dictum uobis puto iam, atq; deputo. In Amphit. Lucri est quod miseriam deputat. In Hecy. Meam herus esse operam deputat, parui precij. In Heaut. Male quidem me dignum quouis deputem, si id faciam. In Phorm. Quicquid praeter spem eueniat, omne id deputare esse in lucro. In Trin. Vide si hoc in rem deputas. In Adelp. Frustra egomet mecum has rationes deputo.
DISputare, est in diuersum putare, aut diuersas pugnantemq; sententias conferre. In Mostel. Eam rem uoluit aui & diu disputari. In Menede. Ut hanc rem examusim uobis disputem. i. aperiam.
 Disputata est ratio cum argentario.
 Disputare apud se, secum, aut apud animum suum, est dubitare. Atq; in eo disputant.
 Disputare in utraque partem, barb. p & contra. In Oratio. Neq; ego in ullam partem disputo. In Oratio. Neq; haec in eam sententiam disputo, ut, &c.
IMputare crimen alicui. Imputat sibi pecunias publicas datas.
POSputare, posthabere, In Adelp. Qui omnia sibi postputarit pra meo commodo. Itē: Cum postputasse omnes res te pra parente intelligo.
REputare, secum uoluerē. Dum haec mecum reputo. Eam secum re recta reputabit uia. Qui sis, non unde natus sis, reputa. Horum nihil unquam reputasse cerco scio. Suptus litis tutor reputabit. i. computabit.

OBSERVATIONES.

SUPputare, parum a praedictis differt.

QUADR O.

QUADRat aliquid alicui, ad multa, in istam partem, apte. Quomodo eodem modo quadrarint.

QUAE R O.

QUAE Rere aliquem, aliquid, affinem sibi, alas lupi, ansam calumniandi, inuehendi in aliquem, scribendi literas, aquas in aquis, aquila scarabeus quaerit, quaerere argentum in foenus, argentum mutuo, causam quamobrem, causam caedis & incendiorum ex funere, consilium, crimen alicui, cuneum malum malo nomine, dignitatem ex domo, diuitias filio, doceri ne quaere, quaerere dotem sanguine, eruditionem cura, exercitatione, industria, labore, studijs, uigilia: excusationem, exemplum, famam egregijs factis, eruditione, integritate, rebus bellicis, literarum studijs, uigilia, uirtute: quaerere fugam, generum sibi, gloria uitae, haeredem in regnum, ignem. Inimicitias, inuidiam suaratione, laudem sibi in uita, liberos, litem, malum, mortuum, munimenta pauca, nodum in scyrpo, occasionem calumniandi, opes cura, exercitatione, industria, labore, studijs, uigilia: parentes, pulpamentum, rem, iuuentudinem, malo, labore, reptundarum quaerebatur Catilina, quaerere salutem malo alicui, se extra semitam, sermonem, similem sibi, sitim, socerum sibi, uictum ab aliquo, de aliquo, de morte patris, ex aliquo, in aliquem, quaeris id quod babes.

QUAE Ritate aliquem, locum a muscis, uictum lana, &c.
ACquirere aliquid, spectet ad bene beatumq; (tela. uiuendum, eruditionem literarum studijs, experientiam rerum multis regionibus peragratam: famam bellicam industria, morum integritate, honestis studijs, uirtute

LATINI SERMONIS

tute, gratias inimicitias sibi, moram ad condemandum, opes, salutem.

CONquirere.

DISquirere, ex diuersis querere.

DISquirere consiliū, eruditionē, experientiam, opes.

EXquirere, ab alijs querere. In Aulu. Exquire, sitne ita ut ego praedico. In And. Nunc ea me exquirere iniqui patris est. Exquirere faciem hominis.

EXquirere facta ad antiquae religionis rationem.

EXquirere cursuum, honores. Est quod uolo exquirere a te. Quod si exquiratur usq; ad stirpē auctoritas. Ex uxorē pergam hanc rem exquirere. Ancillas dedo, quolibet cruciatu per me exquire.

EXquisitum uenire. EXquisito opus est. EXquisite adhortationes. EXquisita forma. EXquisita ingenia. EXquisita supplicia.

INquirere in opes alterius, in se, in secreta alicuius in uitam alicuius. Filius ante diem patrios inquirat in annos. Inquirendi diem postulare.

PERquirere. Quid sit futurū noli perquirere sortē.

REquirere aliquē, aliquid, ad sumpta, coniugē, epistolam, fata alicuius, liber os, literas, manum, mentem alicuius, officium alicuius, parētes, prudentiam maiorum suorum, quicq; ab alio signū, uocibus alicuius.

Quaeso quid sit mihi faciendum. Abs te quātum tu fert uoluntas, peto quae soq;.

QUAESTIO.

Quaerere cathenas manib. moenia ariete, oppida bello. Quaerere caput. Quaerenti capite incedere.

Quaerendo cblamidem undantem facere. Homo quaeritur certe cum dono foras.

Concutere templa summo caeli sonitu. Cōcussa homi-

NUMA

OBSERVATIONES.

num licentia. Concessus orbis terrarum bello.

CONquassata maximis terrae motibus Apulia.

DECutere summa papauerum capita baculo. Decutio argenti tantum, quantum mihi lubet ex occluso atq; obstinato armario.

DEcussare in longitudinē aliquid, aequis partibus discindere.

DIScutere aduocationem eorum manibus, ferro, lapidibus: cunctationem. Discussi sunt ludi. Discussa niue in sex pedum altitudinem. Discutitur languor & nausea. Discutiuntur tubercula. i. dissoluantur.

EXcutere aliquem, blanditias populares, cerebriē alicui, clauū lapide, culcitra, feras cubilib. intelligentiam alicuius, iugum, iuuentutem ex tota Italia, lachrymas alicui, mētem alicui, nauim malleo, pallium, rationem alarum, & cohortium, se, stragulam, tutores, uerbum, uires, uomitum alicui.

Excusi orationis meae aculei.

Excussum aliquem dimittere. i. dissoliatum.

INcutere dolorem alicui, morbum grauem omnibus, p̄llorem, uim uentis.

PERcutere aliquem, animum, cogitationi inani alicui, focdus, fossam, securi alicuius, stratagemate alto hominem.

Percussus est literis atrocissimis.

Percussa de caelo turres in Capitolio.

QUEROR.

Queri alicui aliquid, calamitatē suam & temporū, fortunas suas, iniuriā alicuius p̄ literas. Illud non obscure queruntur in meis sententijs. Mihi cum illo ne querendi quidem locum futurum p̄ uero.

Queri

LATINI SERMONIS

Queri apud populū, de auaritia alicuius, de mora, de occupatioib. de sentētia alicuius, multa alicui. De natura sua falso queritur genus humanum.

CONqueri fortunas suas cum aliquo, pauperiem suam, uicem suam.

Conqueritur libello quodā ob hāc eandē ualetudinē.

Conqueri per epistolam de eadem re.

Conquestus est grauiter.

QUIESCO.

Quiescere, cessare à re laboriosa. In And. Ut quiescant porro moneo, Gdesinat maledicere. Quiesce banc rem modo petere. Nunquam per Marcū Antonium quietus fui. Quiescas cetera, transitiuē. In Mili. Irē: Quiesce hunc tumultum qui est ante ostium. Quietus esto inquam. De isthoc quietus esto.

Quietum aliquem reddere.

ACquiescere morte alicuius, in bonis alterius. In adolescentiū charitate. In libris. Nulla in re alia.

In nomine alicuius. In oculis, ore, uultu alicuius.

Acquiescere absolute ponitur sepius. Cice. Lectis tuis literis aliquantulum acquieui.

CONquiescere a posterorum execrationibus, in amici mutua beneuolentia. Tu nisi perfecta re de me non conquiesli.

Conquiescit mercatorum nauigatio.

Conquiescunt uectigalia.

REquiescere cum aliquo, in sermone alicuius, sub umbra Fronde super uiridi.

Requiescere transitiuē, Verg. Et mutat a suos requierunt flumina cursus.

RADICO.

Radere herbā, caput, guttur, malas, terrā pedibus.

AB

OBSERVATIONES.

ABradere aliquid acuta dolabra, aliquid de bonis alterius, aliquid de aliquo.

CORradere aliquid, minas, munus. Ei credo munus hoc corraditur. Corradi omnia.

DEradere. Plin. Quod derasum est teritur et cribratur. ERadere surculos. (bratur.

RADICO.

Radicare, radicem capere. Plin. Frumenta multa radicanur fibris.

ERadicare aures hominum pugnis memorandis. Dij te eradicent.

RAPIO.

Rapere aliquem, ansam, bona, fugam, occasionem, ope, pudorem, præcipitem aliquem, puellam, sublimem aliquem, uirginem.

Rapere aliquem ad prætorum, ad spem immortalitatis, re in abusum, in aduersum, in barbariem, in calumniam, in ius, in moerorem, in partem contrariam, in partem peiorem, in partes uarias animū. Furor ne cæcus an rapit uis acrior? Furor rapit homines in omne scelus. Quæ rapit hora diem. I pedes quò te rapiunt & auræ. Admotas rapiunt, uiuacia sulphure flammæ, Rapi amore uirginis, furore, in diuersa.

ABriperere puellam, sese repente. Qui abripiunt ab alijs ut alijs largiantur. Abreptus ab coniuge. Abripi in cruciatum.

ARRipere ansam, auxilium ad rem aliquā, herba aliquem, cognomen sibi ex aliorum imaginibus, conditionem, gladium, literas autem, maledictū ex trivio, aut ex scurrarum aliquo conuitio. Manū mordicus, occasionem, opem ad rem aliquam, se foras, sermonem. ARripi intro.

PP COR

LATINI SERMONIS

Corripere arcum manu, celeresq; sagittas, gradum, sese ad aliquem, se inde, se intro, se è strato, uia. In neruum aliquem.

Corripi dolore pedum, metu, morbo, somno.

Diripere oppidum, diripiendum aliquem ad alium adducere.

ERipere aliquẽ alicui, agnum lupo, ancillas alicui inuito, animam alicui, argẽtum alicui, bolum è faucibus alicui, bona uiuis, domo aliquem, errorẽ huc alicui, flammis, fugam, ius omnibus, libertatem alicui, lucem, malis aliquẽ, nuptias, oculos alicui, orationem ex ore alicui, prospectum oculis, responsiones omnes hoc uerbo, spem omnem nuptiarum, tormento aliquem, ui puellam ab aliquo, uocem ab auribus, uocem ab ore, uoluntatem mortuis, a lenone mulierem, è faucibus lupi, ex crimine aliquem.

Præripere hostium consilia, pulpamentum, sponsam alicuius. Præripiam quod placeat potissimũ. Demosthenes tibi præripuit ne esses prior orator. Præreptus immatura morte.

PRoripere se aliquo, se è conspectu alterius, sese è manibus sacrificatium, se ex ædibus foras, se ex curia domum,

SUBripere operam alicui, pallam uxori, se alicui. Huic subrepta est non tibi.

R E G O.

Regere agmen, animum alicuius, caput, clauum, currum, equos, filium disciplina, imperium, ingenium alicuius. Regit manus baculum.

Regere nauim, populum imperio, pubem.

ARRigere aliquem, animos, aures: Suo mihi hic sermone arrexit aures. Arrige aures. Vetus certa

men

OBSERVATIONES.

men animos eorum arrexit. Eos non paulum oratione sua Marius arrexit.

Corrigere aliquem, arte aliquid, ciuitatem, exercitum, gnatum, institutum, orationem, quæ uidentur emendanda, sententiam, tarditatem cursu, uolum, ad frugem aliquem.

Corrigitur impersonale. In And. At si corrigitur. Dirigere aliquem ad opinionem suam, acie, animũ, artem ad similitudinem alterius, artes suas ad uoluntatem, currum, cursum, equum, gressum, honestatem est dirigenda utilitas, iter, manum ad similitudinem alterius, norma aliquid, oculos in uarias partes, officium utilitate magis quam humanitate, sententiam, sermonem, tela arcu, uitam ad certam rationis normam, uoluptate omnia.

ERigere aliquem, abiectum aliquem, animos, aures suas, aures alicui, cristas, cupiditates omnium, expeccationem alicuius, mentes, oculos, Republicam, se, statuas, supplicẽ. Erecto capillo. Erectos ad libertatem recuperandos adhortabar.

PERgere cum infinitiuo.

Pergo aduenire, cõponere, dicere, dijudicare, facere, interire, ire, ledere, legere, obloqui. Pergere: præcari, recitare, resistere, tẽdere. Pergit huc, horsũ, recta ad anũ, ad icunabula, i mõtes patrios, in uirũ.

Pergã quò cepi hoc iter. Pergo præterita. Pergo Porrigere brachiũ, dexterã alicui, ma (reliqua. nũ, manus auxiliares, manũ i mẽsam. Porrigitur uincta. Porrigi in lõgitudinẽ. Exporrigere frõte.

EVRgit dies, infans, lucifer, luna, pugna æstera, sententia animo, sol, surgunt equora magna, cristæ, ita sena alicui, moenia, penna olorinæ de uertice

PP 2 alicuius.

LATINI SERMONIS

alicuius, pennæ pavoni, pleiades, stelle, sydera,
uanti. Surgere cubitu, sella, è lecto, è strato, in se-
rum, in hostem. Surgere serius.

Ad surgere alicui, est aliquè surgendi honore p̄se-
qui. Iuuen. Credebant hoc grande nefas & morte pi-
andum, si iuuenis utulo non assurrexerit.

CONsurgere. Cæs. Subito illi ex cōsilijs cōsurre-
EXurgere. Cic. Auctoritate uestra (xerum).

RESpub. surget. i. emerget ex his malis.

INSurgimus hosti. i. insilimus.

INSurgere remis. i. obnix è remigare.

RESurgūt olim destructa. Horat. Ter si resurgat
murus Abæneus. Verg. Illic fas regna resurge-
re Troic. Surrigere aures, leuare.

R I D E O.

Ridere aliquem alicui, amentiam, niuem atram.

ARRidere alicui. Quod ualde mihi arriserat.

Aediles id arriserent.

IRRidere aliquem. Irrides in re tanta. Irridendi
sui facultatem dedit. Irrides, nihil me fallis.

SVBridere alicui.

R I G E O.

Rigere frigore, gelu. Rigētes sensūs cōmulcere.

OBrigere hyberno frigore. Obriguit lapis.

R I G O.

IRrigare agros, etatem. Irrigatus plagis homo.

[R I F O.]

DERiuare aquā, cogitatiois & curæ suæ partē ali-
quò, crimē, culpam suā in aliquem, humorem oēm
in cloacas, iram alicuius in se, responsionem aliò.

R O G O,

Rogare aliquem, aquam, leges, populum, sententiā,
rogatas

OBSERVATIONES.

rogatas leges rumpere. Rogare unum te uolo.
Rogare aliquem ad signandum testamētum, de ist-
hoc rogare omitto. De proximo aquam rogare.
De Cæsaris nomine rogare aliquid. Ex animo ni-
hil rogare possem.

Rogare aliquem in aduocatioem, in consiliū. Que-
sit rogo. Roget quis. i. si aliquis me interroget.
Emerere malò quàm rogare.

Rogitare aliquè, pisces. Rogitat ut sui misereatur.
Multa sup̄ Priamo rogatās, sup̄ Hectore multa.

Abrogare aliquid, facta alicuius, fidem iurisiuran-
di, fidem orationi, imperium collegæ suo. Legē,
legi magistratum per seditionem. (Statē.

ARrogare sibi aliena, eloquētiam, ius, locū, pote-
CORrogare carbunculos, pueros, uasa, uestimēta.
DERogare fidem alicui, legem. Non mihi tātum de-
rogo.

ERogare nummum in æs alienum, pecuniam publi-
cam ex ærario, pecuniam in oleum.

INterrogamus nocēdi causā. Interrogare aliquè.
IRrogare culpam, leges, multam, supplicia, tribu-
tum tolerabile, uectigalia regia.

OBrogare legem sine fraude, est legis prioris infir-
manda causā aliam legem ferre.

PRORogare aliquid, annum ad salutem alicuius,
bellum, diem alicui, famā uicturi nominis supre-
mis titulis. Imperium, potestatem fortune in ali-
quem, spem alicui in alium diem, tempus alicui
ad aliquid, uitam alicui,

SVBrogare aliquem in locum alterius. Subrogan-
tur Aediles.

R V M P O.

PP 3 Rum-

LATINI SERMONIS

Rumpere ambulādo aliquem, edicta Iulia, filium, fo-
 dus, gaudium, licentia audaciam rumpi.
Rumpere moras, questus seu querelas è pectore, ro-
 gatiōes rogatas, se currendo, silentium, somnū, te-
 stamentum alicuius, uiam per hostes, uincula alicuius,
 uocem pectore. Cantando rumpitur anguis.
AbRumpere inchoatum aliquid, otium, numos, som-
 num, uitam.
Abrupta loca. i. diuisa. **Abruptis** omnibus inter
 uictoriam mortemq; certa desperatione.
Corrumperere animum alicuius, arbores, consilium,
 dentibus ungues immeritos, diē alicui, domū igni,
 exercitum, fontes aquarū, frumentū flumine & in-
 cendio, gratiā, iudicē, iudicium, iuuentutē, lachry-
 mis ocellos, literas publicas, manus, mores, mulie-
 res, muneribus seruos, nobilitatē, nomē, oculos, op-
 portunitates magnas dubitādo & dies plātando,
 organum, pabulum, pecunia aliquem, pecuniā, cor-
 ruptis praeda omnis à perfidis.
Corrumperere Rempub. sata, seipsum, se igni.
Corrūperere tabules publicas, uias, uincas igni & lapi-
 dibus, uirginem. **Corrupta** iudicia.
Corrumpitur facile aqua conclusa.
Corrupta sum atq; absorpta.
Corruptus herilis filius ex adolescente optimo.
Corrumpitur coena, prandium. **Corrūpuntur** pisces.
Corrumpi feruore solis, igni, labe, macie, situ, super-
 bia, uetustate.
Dirumpere, uel **Dirumpere** se in iudicio. Ne dirū-
 patis que so.
Dirumpor dolore. **Dirumpar** medius.
Erumpit bellū in hanc puinciam, color furor incre-
 dibiliq;

OBSERVATIONES.

dibilis, gaudium actiue, malum illud ad pēniti-
 em ciuitatis, risus repentē, sanguis circa aures,
 per nares, uomica, uitia amicorum erumpunt.
Erumpere in actum, in consulatum. Ne in neruū erē-
 pat isthac fortitudo.
Erumpere in nomen suum sermones iniquorū sentire
 potui. Ne in me stomachum erumpant quum sint
 tibi irati. Transitiue capitur. Quorsum eruptu-
 ra sit horremus. Portis se foras erumpunt.
INTerrumpere officium, orationem alicuius, pontē,
 sermonem.
INTRorumpere in aedes uel in aedibus alicuius, in cu-
 biculum alicuius.
INTRorumpere in Veneris phanum.
Irrumpere Carthaginem, intrō, cū telis ad aliquē,
 in aedes, in Asiam, in hostes.
PERrumpere agmen hostium, agmen militum, castra
 alicuius nocte, leges, paludem.
Præruptis ripis flumen, Cæsar.
Prorumpere munitiones hostium. Verg. Rursus in
 obliquo uerso prorumpit aratro.

R P O.

Ruere cladibus suis. Ruit alto à culmine Troia.
Ruere ad focum, ad portum, è domo, è portis, ex tē-
 plo, in aliquem, in aedes alicuius, in amplexus, in
 arma, in dicendo, in hostes, præcipitem in senten-
 tiam. Ruit omnis in unum Turba furens.
Ruere sine lege. Cæteros ruere. Quod si cœlū ruat.
Ruit emptor. i. decipitur. Ruit nox, Respubli. sol.
Ruunt parietes. i. euer. Et ruit atram Ad cœlū
 picta cæffus caligine nubē, id est, extollit. Et cō
 PP 4 fusa

LATINI SERMONIS

fusa ruebant Ossa focis. i. eruebant. Ne quid im-
prudens ruas. i. impræceps feraris. Unde ruunt to-
tidem uoces. i. effunduntur. Quò moriture ruis. i.
te præcipitas.

Congruere, conuenire, concordare. Cui tam subitò
tot congruerint commoda. Non congruit bone do-
ctriinæ mala uita. Congruunt extrema primis.

Congruit magis mulier mulieri. Congruunt omnes.

Congruit uix ratio temporum.

Congruit tibi sermo cum illa.

Congruit uir uiro magis. Aliquem nacti sumus cu-
ius cum moribus & natura congruamus. Quam-
eæ cum sententia eius philosophi nullo modo cõgru-
ebat. Ne nos inter nos congruere sentiant.

Congruunt concorditer inter se. Vereor ut sit satis
congruens.

CORruere risu, timore. Corruerunt Lacedæmo-
niorum opes. Ut multa oppida corruerint. Quæ &
urbis tanta corruit. Duo Romani sup alium alius
uulneratis tribus alijs expiantes corruerunt. Hi
mibi uidenter in extremo actu corruisse.

DIRuere. In Adel. Hæc in horto maceritæ iube dirui.

ERuere curam. i. animo expellere. Eruenda est me-
moriam non ex sermone hominum recenti, sed ex an-
nualium uetustate.

Eruere oculos, opinionem. Erutæ ex abdito acute
crebraq; sententiæ.

INGruere. In Amph. Crebri hostes cadunt, nostri
contra ingruunt. i. insurgunt. Verg. Ingruit Ae-
neas Italiam. Ingruente hyeme.

IRruere in aliquem, in ædes alienas, in odiũ offensio-
nẽq; Pop. Rom. Vide ne ille huc prorsus se irruat.

Irrita

OBSERVATIONES.

IRritare aliquem, animum, crabrones, gulam, telis
aliquem. Irritamenta gula. Neq; magis irrita-
tus Antonius regno Cæsaris.

Obruere al quem, ære alieno, ære circumforaneo, a-
qua, beneficijs, cereuisia, dextem, lapidib. lorio,
manu, obliuione, poculis, seruitio, uino, multis uo-
luptatibus dolorem unum.

Obruere decretum, fluctibus arua, foueam. Guber-
natorem dormientem obruit tranquillitas. Id eti-
am illa quæ laudanda sunt, obruit.

Obruere semina terra, thesaurum, uirginem.

Obrui ebrietate, loquacitate nimia, negotij magni-
tudine tanquam fluctu, numero, pauore, somno,
splendore uirtutis & magnitudine, ui hostiũ, ui
no, undis. (quem.

PROruere montes lapsu ingenti, se, uallum, in ali
S A C R O.

Sacrare soli. Plin. Sacratæ leges. Sacrandæ sanctio-
nes sunt. In Orat.

SAcrificare, quære apud facio.

CONsecrare aram, bona sua alicui, candelabrum,
memoriam nominis sui amplissimis monumentis, spo-
lia opima Ioui Pheretrio, statuam alicui, templũ.
Consecrata ars eius atq; utilitas deorum immorta-
lium inuentioni. Consecratur caput eius. Consecra-
ti homines. Consecrandos sempiternæ hominum me-
morie. Ingenij magnitudo Platonis memoria Oli-
teris consecrata est. Mens, pietas, uirtus, fides ma-
nu consecratur. Ad immortalitatem & religio-
nem, & memoriam consecrantur.

OBsecrare aliquem, ab aliquo. Tuam fidem obsecro.
Te per amicitiam & per amorem obsecro, prin-

PP 5 cipio

LATINI SERMONIS

cipio ut ne ducas. Te obsecro ne facias. Obsecrat te, ut eas intrò. Obsecro aliquando idem quod amabo. In Eunuch. Item obsecro an is est.

SALIO.

Salire, saltare. Salit mihi cor. Saliendo se exercere. Saliunt oves, quid genus animantia bruta, quàm mare inuunt foeminae. Verg. Læta salitur ouis. Col. Neg pati oportet minores trimas quam saliri.

Desilire. Verg. Desiluit Turnus bijugis. A templo Diane desiluit. Ex ædito desiliens aqua. Desiluerunt in scapham,

Exilire gaudio. Ad te exilui, puer citus è cunis exi. Exultare crudelitate, uoluptate. Hannibalè (lit. iuueniliter exultantem. Exultat inq̃ haurit cor da paor. Exultantq̃ uada. Cymbri & Celtiberi in prælijs exultant.

Insilire solo, uadis, maximum in malum, cruciatum in scapham.

Insultare alicui, bonos, calcibus fores, capitibus omnium. Cernis ut insultent Rutuli.

Resilire. i. contrarium agi. Plin. Resiliit uulnus.

Resultare. Verg. Pulsati colles clamore resultant. Resultantia uocibus tecta.

Subsilire. In Curc. Pessuli subsilite obsecro. Idem Tu subsultas, ego miser uix asto præ formidine.

In Casin. Vt subsultabat, postquã uicit uillicus.

Transilire muros, consulatum alicuius, per hortum transfiliuit ad nos, stat eram ne transilias.

Saltare & saltitare iam dicti simplicis frequentat iua sunt.

Saltare cū accusæ iuo dixit Cice. In Orat. Alterũ penè Demosthenè saltat. i. imitatur Demosthenem.

Salu

OBSERVATIONES.

SALUTO.

Salutare aliquem, deos poenates, nomine, uerbis alicuius aliquem. Tironem meũ saluta nostris uerbis, domus te tota nostra salutat. Quum inter se amicissimè consalutauissent.

SANCIO.

Sancire capite aliquid, disciplinam imperij militaris dolore suo, foedus, ius, legem, necessitudinem, de aliquo aliquid. Sanciatur lex in amicitia.

SANO.

Sanare ciuitatem, corpus, cupiditatem, incommodũ, purpuram, uoluntates nefarias, uulnera.

SAPIO.

Sapere alicui, adustionem. Ei cor sapit, sapiunt malè miseri. Ei palatum non sapit.

Sapere patruos, est parentum aut ueterũ mores imitari. Sapit illi pectus, sapit hic pleno pectore. Rectè ego rem meam sapio, sapit in uino, in rem suam. Nihil sapit, qui sibi uni sapit. Qui sapit & sibi non sapit, haud sapit ille profecto. Solus sapit, sapi multum ad genium.

Sapere doctè, foris, malè, perfectè, plus, rectè, sat, satis, serò. Ultra peram sapere, est nimis sollicitum esse. Feliciter is sapit, qui periculo alieno sapit. Istuc est sapere non quod ante pedes modò est uidere, sed etiam illa quæ futura sunt prospicere. Hic mihi quãto nunc plus sapit quam egomet mihi. Serò sapiunt Phryges.

Desipere. Dulcè est desipere in loco. Desipiebam me tuis. Quòd nimio gaudio penè desiperem.

Resipiscere, ad sanam mentem redire. In Fleau. Te intelligo resipisse.

SAR-

LATINI SERMONIS

SARCIO.

Sarcire aliquid, ades, damnum, detrimentum funes, infamiam, ruinam.

Resarcire damnum, uestem.

SATIO, SATURO.

Satiare ad animum: saturare magis ad corpus pertinet. Satiavit mentem oculosq; crudelissimi inimi ei sanguine & uulneribus suis. Satiari delectatio ne nō possū. Expleri nec satiari ullo modo possūt. Ad corpus refertur apud Cōlu. Satiatq; se modius cibi diebus singulis uicenos & centenos turtures. Saturari, ab expleri differt, Hoc est tantummodo plentum esse: illud, supra modum.

Saturare crudelitatem nefariam, inimicitias, odium diuturnum. Saturari honoribus homines. Ne te impediam (ut istam rem uideo) istius obsaturabere.

SCANDO.

Scādere caelum, domum, domos superas, gradum, malum, murum.

Ascendere arborem, currum, equum, gradibus magistratū, gradum dignitatis unum ex honoribus, continuis familiæ maiorumq; suorum, malum, murum, nauim, ad caelos, ad altiore gradū, ad bonores, in concionem, in currum, in equum, in tantū honorem ascendit eloquentia, gradatim ascendere uocem utile & suaue est.

CONscēdere naues, nauibus æquor, a Brūduzio cōscendit, conscendere ad æthera, in classē, in nauim.

DESCENDimus ex altioribus locis ad humiliores. Per translationem descendit quis a bono ad malū, ut a pace ad bellum, ab amicicia ad inimicitias, a contrā. **Ascon.** Qui aduocati reo descenderunt.

No

OBSERVATIONES.

Nō aut dices, descenderunt accusatori aduocati. Descendere rimis. i. biari, descendere ad accusandū ad accusationem, ad arma, ad comitia consulum creatorum, ad grauissimas contumelias quotidianis contentionibus, ad curas alterius, ad deteriora, ad inimicitias studio accusandi, ad omnia, ad omnem animi remissionem ludumq;, ad remissionem tanquam sonorum gradibus descenditur.

Descendere ad sententiam alicuius, ex alto ad summum, ex equo, ex oculis lachrymæ descendunt.

Descendere in ambulationem, rem in animum, in audientium animos, in campum, in causam, in certamen, in uaria consilia, rem in cor, in magnam uitæ dimicat iōem, in equum, in forum, in harenam, in omnia, in omnia familiaritatis officia, rē in pectus, in preces omnes, in prælium, in rosina, in alterius sententiam pedibus, in sese.

INscendere currum, quadrigas Iouis, in arborem, in lectum.

TRANscendere aggerem, maceriam, murum. Ab asinis ad boues, aut ad equos transcēdere est se ab humilibus ad maiora potioraq; trāsferre. Ab equis ad asinos transcendere, contrarium est.

SCINDO.

Scindere dolorem narrando, necessitudines sanctissimas, pallam. Scinditur incertum studia in contraria uulgus. Capillo scisso.

ABscindere carnem superuacua cultris, linguā.

CONscindere. Ipsam capillo cōscidit, Aduocati similis conscisi. Is me ab optimatibus ait conscindi.

DIScindere amicicias. Ut discidit labrū. Vt scē omnem miserē discidit. **PROscindere** terram, arare.

Pre-

LATINI SERMONIS

Proscindere aliquē conuitio foedissimo .i. infamata.
 Rescindere caelum, iura belli, pontem, praetura, res
 iudicatas, summū ulceris os, uulnus. Quae fulta re-
 liquerit, rescindat uomis. In Phorm. Mihi non uide-
 tur, quod sit factum legibus, rescindi posse. i. frāg.

SCIO.

Scimus p nos, Rescimus ab alijs. Scimus manifesta.
 Rescimus occulta. Scire certē, certō, certum, fide-
 bus: Graecē, luculenter, Latine, linguas omnes. Ni-
 sciunt ipsi uiam, domum, quā redeant. Ille tenet
 scit, ut hostiū copia, tu ut aquae pluuiae arcetū.
 Scim ut tibi res sese habeat? De argento ni mater,
 tua sciat aut factum sit. Ibo in trō, de cognatiōe u-
 scia. Ipsa de me scio. De odore adesse me scit. i. ex.
 Disertē id ipsum posse, de quo sciat, dicere. Quis
 ex eo sciri potest. Quod scio, omne ex hoc scio. Ego
 scibo ex hoc quid fiet. Nemo ex me scibit. i. scin.
 Ex me ut sciat sibi filium rediisse.

SCIRI. Att. Quae tamen iam sciantur necesse est.

SCISCERE. i. scire. In Amphi. Ocyus adcurro, ut sci-
 scam quid uelit.

SCISCERE, statuerē. In Orat. Eam se sciscere legē. In
 Curcu. Rogationes plurimas propter uos popu-
 lus sciuit. In Orat. Prorsus maiorem quidem
 nullam sciscam. Ut si Gaditani sciuerint nomina
 tim de aliquo ciue Rom. ut sit ciuis Gaditanus.
 Item: Multa pestiferē sciscuntur in populis.

SCISCITARI. In Eunuch. Procul hinc libet prius quid
 sit sciscitari. In Merc. Paucula etiam sciscitari
 prius uolo.

SCITARI, id est, interrogare. In Capt. Sunt quae
 te solo scitari uolo. Scitari oracula Phoebi. Verg.

AS.

OBSERVATIONES.

ASciscere. CONSciscere, quaere apud Ceb.

DESciscere a consuetudine parentum, ab aliquo,
 multorum opinionibus. A Latinis ad Romanos
 desciiuit. (ego.)

NEscire. Nescio alias. Deos nescio ego. Nescio te
 Nescio gaudet relatiuo qui, quae, quod, posito eodem
 casu quo suum ponitur antecedens, ut: Literas ne-
 scio quas, sermonem nescio quē accepimus. Item ne-
 scio quam. Ex uiro nescio quo, uirginē nescio quā,
 letus est nescio quid. Nescio quid narres. Nescio
 quid tristes est. Quod scis nescis. Illud quod scies
 nesciueris. Nescio qui fiet, quo modo, quo pacto,
 Hunc nescire sat scio de illa amica. Hic nescit qui
 dem nisi foenus fabulariter.

Præscire antē. In And. Nonne oportuit præscisse
 me antē?

REscire factum aliquod, occultius cognoscere.

REsciui oēm rem. Hoc ubi senex resciiuit. Priusquā
 id rescitum est. Quod si resciiuerit peperisse eā.

REsciscere. Me abs te immerito esse accusatū postea
 modum rescisces. Omnia omnes ubi resciscunt.

SCRIBO.

Scribere argentū alicui, colonos aliquod, copias, di-
 cam alicui, dicam iniuriarū alicui, dicta alicuius
 in animo suo, exercitum, haeredem, libros uersibus
 de temporibus suis, lineam, literas, ad senatum de
 rebus gestis, literas calamo, manu mea, tua, sua, nō
 propria. Martem in Leone sedentem. i. pi. ggerē.

Scribere milites, morbum, mortē alicui, nummos. i.
 per mense scripturam dare.

Scribere pecuniam in aedem sacrum reficiendā, salu-
 tē alicui uerbis suis, sigilla, supplementū legioni-
 bus.

hns.

LATINI SERMONIS

bus tabulas accepti & expensi suo arbitratu, testamen-
 tum alicui, ad certamen iudiciorū, plurima ad
 alieni sensus coniecturā, ad suum iudiciū, ad bych-
 num, ad suos, ad uoluptatem aurium, de aliquo uehe-
 menter, de auctoritate & sententiā alterius ad ali-
 quem, in aliquem, in hanc sententiam aliquid, in tē-
 pus uersus. i. oportune uel ante tempus.

scribere breui, cōmodē, exiguē, paucis, raptim studi-
 ose, summatim. Inculta quaedam & horrida de ma-
 lis græcis, latinē scripta deterius. i. translata.

Ascribere aliquem alicui, iudicio alicuius negli-
 gentiam alicui, salutem alicui plurimam, sententi-
 am alienam suā, sententiā alicuius, se socium lau-
 dibus alicuius.

Circumscribere adolefcentulos, pupillos. i. fallere.
 Circumscripti uerborum ambitus. Genus unuer-
 sum breui circumscribi & definiiri potest. Circum-
 scriptus est lacus in similitudinem iacentis rotæ.

Circumscriptis ijs sententijs quas posui. Hoc omni
 tempore Syllano ex accusatione circumscripto.

Conscribere exercitum, latrones, leges, literas,
 stilis ulmeis aliquem, syngrapham. Conscripsi pa-
 tres, Senatus Romanus dicebatur.

Describere bona aliena comitibus compotoribus
 suis, ciuitates omnes in puincias, comœdias male,
 dicta alicuius & conciones, fasciculum literarū ali-
 cui, formam alicuius, hortos, ius pretio nō æquita-
 tē, inçlytas Solonis leges, librum, locum, malos mo-
 res, officium, partes rei, pecuniam ad rationem ali-
 cuius, pecuniarum summas ciuitatibus ꝑ numero
 militum, sententiā rei, solarium, uectigal. Descri-
 bi ad militiam.

EX

OBSERVATIONES.

EXscripsit totum patrem mira similitudine. Eo-
 rum referimus nomina exscripta ad Iouem. Bo-
 nos in alijs tabulis exscriptos habet. Quasi ex-
 scribendo potestatem non habent. Adhibebatur
 exscribēdo uiri primarij. Multum mihi eripitur
 operæ in hypomnematis.

INscribere ædes mercede, ædes paruo, ædes uenales
 literis, arcem publicarū ædium nomine, epistolā
 alicui, librum, uino aliquid, in catalogum ali-
 quem, in frontem uniuscuiusq; quid de Repub. sen-
 tiat, in ipsis libris nomina sua, in statua.

PERscribere aliquid, alicui, ad aliquem, in aliquo.
 Perscribere argentum, Senatus auctoritatē, nomē
 falsum, res gestas. Dum hæc summatim tibi perscri-
 psi, infra tibi perscripsi quomodo, &c. Decreui ad
 te perscribere. In tabulis perscripta erant.

PRæscribere aliquid alicui, auctoritatem, finem re-
 bus, leges pacis.

PROscribere aliquem. i. in exilium mittere.

Proscribere aliquid, ædes, auctiōnem, domos, fun-
 dum, homines, tabulam, uillam.

REScribere aliquid, argentū rursum, epistola ali-
 quid, literas, ad ea quæ quis requirit. Ad equum.

SUBscribere exemplum. Quum istam ipsam causā
 subscriberē. Quia parricidij causā subscripta
 esset. Id causā subscriptū. Subscribere iudicio,
 sententiā, uerbis alicuius.

Subscribere in aliquem. Tibi infra subscripsi.

TRANScribere æs alienum hæreditarium in se,
 Consulatū, fundos, prædia alicui, nomina in socios.

S E C O.

Secare aurem, digitum, herbam, segetes, spem, uiam,

℞ aliquid

LATINI SERMONIS

aliquid in plures partes, causas in plura genera.
DE Secare aliquid.

RE Secare uincam, ad uiuum aliquid.

S E D E O.

Sedere alicui, animo, arce celsa, domi. Sedet patri-
bus sententia pugnae.

Sedere duabus sellis, ad gubernaculum Recipit omni
tempore, ad retia, ad Trebiam ex lege, in cœcla
ui, in subsellijs, in tecto, pro æde, super caput, se-
dere angustè. Si non ubi sedeas locus est, at est
ubi ambules.

ASidere alicui, gubernaculis, literis. Cum accusa
tino: Salust. Adherbalem iuxta assedit.

ASidere apud carbones, apud portum.

CONsiderere. Verg. In molli consedimus herba. De Se-
nect. Certo in loco consederant. In Orat. In ea de
qua loquor mediocritate consedit. Cōsedit utri-
usq; nomen in questura. Liui. In Veliterno agro
terra in gentibus cauernis consedit.

DESidere. Quid tu intus quæso desedisti? Tãdiu ibi
desidere neq; redire filium. Vbi totum desedi di-
em. Vbi homines adolescentulos dies lectos desi-
dere. Desedit apud Nicomedem.

DISidere. Dissident sententiæ. Cum Iulia primo con-
corditer & amore mutuo uixit, mox dissedit.
Adamas dissidet cum magnete lapide.

INSidere equo, Insidet pedibus dolor. Nihil quisquã
unq; egit orator, quod non in memoria mea peni-
tus insederit. Insedit in animis omnium penitus.
Si ita tibi penitus insedisset ista suspitio nullo
ut euelli modo posset. Cũ hic feruor concitat iog;
animi in uenis, medullis insederit.

OB-

OBSERVATIONES.

OBsiderere. Armis obsessus teneor. Nuuc uerò domi
certum obsidere est usq; donec redierit. Quom-
ui, ferro, metu, minis obsessi teneremini. Qui meũ
tempus obsideret. i. angustius redderet. Obsessis
omnibus uijs nuntij intercipiuntur.

POSidere bona ex edicto, bona sine diminutione,
bona publicè, imagines, res alterius, mores hu-
ius seculi in se, necessitatem magnam, nomen alte-
rius, palmam, regnum, religionem magnam, uim
magnam. In se plus fidei quam artis, plus ueritatis
quam disciplinæ. Possidet me balneum, cubicu-
lum, popina, triclinium. De uxore ita ut possedi
nihil mutat. Lassam possessamq; morbo.

PRÆSIDere est ad opem præstandam præesse.
Apollo præsidet medicinæ. Mars bello. Musæ
studijs. præsidet dii urbi atq; imperio. Præsi-
dent deæ studijs, uatibus. Cum tribus legioni-
bus in agro piceno præsidebat.

RESidet flatu. Residet mores pristini in odijs. Re-
sident montes. Væter & guttur resident esuriales
ferias. i. oriuntur aguntq; ferias esuritione plenas.
Si quid residet in te amoris. Cuius culpa non ma-
gis in te residet. Cũ tantum resideat intrã mu-
ros mali. i. restet. Quorum mentes nondum a supe-
riore bello resedisse sperabat. i. quiescere. Apud
me plus officij residere facillimè patior. i. esse. Cui
in meis ædibus aliquam religionem residere di-
ceret, id est, inesse. In qua si resideat sensus, id
est, remaneat. Quomodo spes salutis reliqua resi-
debit. In quibus non potest residere inertia aut la-
uitatis ulla suspitio.

Supersedere labore itineris, litibus, prælio.

QQ 2 611

LATINI SERMONIS

Sepultum bellum aduentu Pompeij. Vbi somnum sepe liui.

Sepultus sum. i. nullus sum. Vestra uirtus nec obliuione eorum qui sunt, nec reticentia posterorum in sepultura esse poterit.

SEPIO.

Sepire memoria aliquod, septus charitate, muro firmissimo, opibus hominum, nullis praesidijs.

SEQVOR.

SEQVI aliquem, amicitiam alicuius, amicum, auctores, auctoritate alicuius, auos, bella, beneficium, clamore aliquo, cogitationes tuas sequitur letus aduentus, sequi comoda, consilium alicuius, consuetudinem, contemptum literarum sequitur barbaries, sequi conuiuia, curriculo aliquem, dicta uoce, disciplinam sequitur scientia, sequat exemplum alicuius, extrema ferro, laqueo, satis iisdem aliquem, fidem alicuius, fortuna aliquem, fortunam, funus, gratiam alicuius, heredem alicuius. Ignauiam sequitur egestas, sequi industria aliquem, inertiam sequitur infamia, sequi librum lapsum, lites, magistrum, mare, matrimonium diuitis, melione, morem uulgi, mores dispares, moribus aliquem, nuptias, otium, oculis aliquem, officium, patrem, principem factionis, prudentiam, scriptores, sectam, sententiam alicuius, sorte aliquem, studia diuina, studio pari aliquem, stylo aliquem, telo aliquem, tranquillitatem, ueteres, uiam, uirtute eadem aliquem, uirtute praeditos sequitur fama bona & gloria, sequi uita aliquem, uitam clementem & urbanam, uoce aliquem, utilitatem, uulnere aliquem. Velut umbra sequi, est nusquam deesse. I praesequar. Sequitur ut haec officiorum genera persequar. i. restat.

SECT.

OBSERVATIONES.

SECTARI apros, belluas, canes, ceruos, feram, lites, philosophos.

SECTARI iusti. Qui uellet se a cane sectari.

ASSEQUI aliquem, agmen peditum, terra, artes bonas admiratione & improbitate laboris, coniectura aliquid, honores alicuius gradatim, ingenium alterius, magistratus, maturitatem, meritorum tuorum nullam partem uideat assequutus, assequi naturam optimam, recte uiuendi ducem, nomen, studia aliorum susceptione, uim magnorum uirorum, uotum, cum classe aliquem, in uia aliquem, uelocem tardus assequitur. i. q. labori non parcit, superat praecocia ingenia. Id quod ille sperat, hic assequutus est. Quod ago, assequitur. i. curam gerit.

CONSEQUI aliquem, calcem, cogitatione aliquid, coniectura, consilia consimilia, conspicio, diligentia, diuinando famam malignitatis, gloriam, gradu uocem, gratiam, iudicium principis, ingenio laudem, labore, mente, metam, misericordiam, mores ciuiles, oculis, oratione, ornamentis alterum, pedibus, praedam canibus, precando precibus, rationem relictam, stadio, bona, studia, uerbis aliquem, uigilijs, uirtutes uisus. Ita dijs placitum, uoluptati ut mærorum comes consequatur. Ad uesperum consequantur. Consequutus sum illum in praetura. Afficior summo dolore, eiusmodi tempore post tuam profectionem consequuta esse. Matrem ipsam ex agritudine miseram mors consequitur. Misericordia quaedam consequuta est. Et mediocris quidam est risus consequutus.

CONSECTARI aliquem, aliquid, minutissima etiam sidera. Consector singula & colligo. Angiporto hoc

QQ + cer-

LATINI SERMONIS

certū est cōsectarier. Omnia me mala cōsentātur.
EXequi aliquid, ærumnam, aspectum alicuius, confi-
 lium, egestatem, imperium, iussa, ius suum, māda-
 ta, mortem, munus suum, negotia, officium, pa-
 tronam deam, probrum, rationem ueram, senten-
 tiam, sermonem, uxorem defunctam.

Exequi certum est. Exequar perficere iter. Exequi
 pergam.

INsequi aliquem contumelia, maledictis. Insequitur
 clamorū utrum, clangorū tubarum.

Insectari aliquē hasta, lapidibus, hostem quasi canem.
OBsequi amori, animo, imperio alterius, iniusta o-
 mnia, pudori, senibus, studijs amicorum, uolupta-
 ti, de te tibi obsequor. Obsequium animo sumere.

Persequi aliquem, bello ciuitatem, copiam, factis
 quod quis dicit. Id ex usu quod est. Imperia heri-
 lia. Imperium patris, ius suum, literis publicis o-
 mnia, maleficia, mandata, mores patris, odio ali-
 quem, opus coeptum, orationem alterius, pacem,
 poenas, promissa alterius, reliqua, spem, uiam, ui-
 tam inopem & uagam.

Persequere quod rectè cœpisti.

PR. Osequi aliquem amore, beneficijs, beneuolentia,
 charitate, cōtumelijs, cultu debito, honore, impru-
 dētia, laudibus, misericordia, muneribus, odio ca-
 pitali, officijs, premio, stylo, suffragio, uoto.

Prosequi aliquid, cibos blādioribus alloquijs, existi-
 mationem, fortitudinē, generis officiorum, ius suū,
 iustitiam, locum, magnitudinem aumi, mentionem
 alicuius, omnia, patientiam, rationem munificētie,
 reliqua, reliquias aut, temperantiam, cum equis ali-
 quem, cum honore summo mentionem alicuius.

N

OBSERVATIONES.

Ne plures prosequar. i. ne de pluribus loquar.
 Prosequitur eos honos. Difficile est omnia pro-
 sequi.

SYBsequi aliquem, ad fores aliquem propius. Miri-
 ficē ipse suo sermone subsequutus est humanita-
 tem tuarum literarum.

S E R O.

Serere arbusta, bella, beneficium, Brutos, Casios,
 causam, crocum, dissidia, execrationes, genus hu-
 manum, hordeum, liliū, lites, negotiū, odiū. R. ēp-
 ricas, sermones, filiginem, surculos, terram frugi-
 bus, tumultum, uiolam, uitem, ulmos. Manu seruen-
 dum, non thylaco. i. modus in omni re seruandus.

Mihi islic nec feritur nec metitur.

SE. Minare fabas, familias, filios, frumētum, hortum,
 stirpem.

ASerere aliquem manu, se studijs, in alto isto pin-
 guiq; secessu, se ab iniurijs, in seruitutē uirginē.
 Ut ipsi asseruat.

Asserere uitem, iuxta serere.

CONserere agrū faba. En quos conseruimus agros.
 Conserere instituta, leges, manus cum boſe, manus
 inter se.

Conseruum manu ex iure aliquem uocare.

Conserere praelia, pugnam seni, R. empub.

DEserere aliquem fide & factis in ærumnis, ius ami-
 citiæ, maritum, officium amicitie, ordinem, pa-
 triam, pignus, spem, telum, uz dimonium, uitam su-
 am. Omnes noti me atq; amici deserunt.

Deseruerūt me res, fides, & fama, decusq; & uirtus.
 Deserunt hunc genua. Timet ne deserat se. Dese-
 ret te atate & satietate. Ego desertus sum. Amē

LATINI SERMONIS

se deserti. Desertum tueri. Desertum iri. Deser-
ta anus. Deserta causa uincere.

DISSerere de amicitia. i. disputare.

EXErere brachia aquis, caput, cingula, enses, hume-
ros, ius in librum alicuius, uincula.

EXertare os. Aeneid. 7.

INSerere consilium, digitos foramini. Manum in si-
nu meretricis. Oculos in pectus, opiniones nouas,
ouum faucibus, pyros, pomos.

OBSErere agrum uiueis, mores malos, pugnos, ter-
ram frugibus, pannis annisq; obstitus.

OBSErere aures, ostium intus.

RESErere rem familiarem.

SERPO.

Serpit amicitia per omnium uitam.

Serpit haec consuetudo per homines.

Serpit per coloniam fama, serpit hic rumor.

SERVIO.

Seruire alicui, auribus, comodis suis, comodis alio-
rum, consuetudini, cupiditatibus suis, decori, decoro,
defensio patriae, gloria, laudi propria, libidini suae,
occasione, peccato, pecunia, persona, petitioni toto ani-
mo, proximo, rei, rei familiari, rumori, scenae, serui-
tute, societati humanae, tempore, uoci suae, cuiq; uti-

DESEruire alicui, honoribus, studijs, litati.

INSEruire alicui, affectibus suis, animo, auribus, ho-
noribus, libidini, reuerentiae alicuius. Item cum accu-
satiuo. Si illum inseruibus solum. Matronae, non me-
reticum est, unum inseruire amantem.

SVBSEruire alicui, orationi. Viros subseruire se-
bi postulant.

SERVO.

Serua-

OBSERVATIONES.

Seruare aliquem, amicum sibi aliquem, amicitiam, amo-
rem, bonam castitatem, consuetudinem, corpus, deco-
rum personae, officij nominis, rei, orationis, dignita-
tis, falcem curuam sub imagine, fidem, florem uirgi-
neum, flumina, fortunas, gloriam, integrum se, inte-
gra omnia principi, ordinem dicendi, ordines suos
rectis lineis, pacem, promissa, pudorem, quod labo-
re quis inuenit, rem familiarem, retia, se integrum,
sibi, sylvas, uitam integram.

Seruare de coelo. In Orat. Negant fas esse agi cum
populo quum de coelo seruatum sit.

ASseruare aliquem magna diligentia.

Afferuabo hinc quid rerum gerat. Vident quempiam
se asseruare. Hic tibi asseruandus est. Asseruand-
um uinctum cura. In And.

CONSeruare aerarium, diligentia aliquid, fidem, ma-
iestatem Do. Ro. comiter, memoriam tuorum er-
ga me meritorum, ordinem alicuius, parsimonia
rem familiarem, se, uoluntatem alterius.

OBSErere aliquem, aliquid, frumentationes, ianue-
am, imperium, pabulationes, seruulos, signa, scri-
pturam alicuius.

Obseruare indiligenter, restricte. Obseruabo quam-
rem agat. Obserues filium quid agat. Ab incun-
te adolescentia me obseruauit, semperq; dilexit. i.
ueneratus est. Aliquo honore aut imperio affe-
ctos obseruare et colere debemus.

PRASseruare.

RESEruiare aliquem, concioni, omnia presenti ser-
mone reseruetur in congressum. Hoc notum meum
bonitati tuae reseruatum est.

SIGNO.

Signa-

LATINI SERMONIS

*Signare aes, argētum, aurum publicè, humum, librā,
locum, numeris, regionem cœli, stellis.*

Significare, quare apud Facio.

*Assignare, præcipuè agris conuenit, quum ij militi-
bus uel emptoribus iussu magistratū uel domini-
rum assignantur. Est etiam imputare.*

*Assignare alicui aliquid, agros legionibus sorte, in-
gerum duo millia, unius amentiam ciuitati, cubā
fortune, tēpori, famæ bonos iuuenes, felicitati ali-
cuius mortē alterius, improbitati, O sceleri, infir-
mitati, inuidiæ, imprudentiæ, magnitudini rerū,
misericordiæ, occupationibus, uirtuti, milites ali-
cui, præceptum Deo assignatum est. i. ascriptum.*

*Tempus assignatum implere. Assignare solum,
CONsignare epistolas, tabulas. Cōsignamus literis,
quæ memoriæ mandare uolumus.*

*Designare aliquē, aliquid, agrum, ciuem, consulē, di-
em, facinus malum, furtum, homicidium, bonum ali-
cui, iudicem, ludi magistrum, magistratū, rem inju-
gnem O præclaram, senatorem, tempus alicui.*

*Obsignare epistolam, lagenam, tabellas. Alium, ser-
uo obsignant cum sale. i. clausum tenent.*

*Obsignare cellas. Obsignat citō. Ambitionis
obsignata signo est. Obsignata est rectē.*

*Resignare amicitiam, bona fortunæ, consularum,
cuncta. Et lumina morte resignant. i. claudunt.*

Resignare magistratum, officium, prouinciā.

S I L E O.

*Silet ambitus, forum, silent iudicia, silēt leges in
arma, sileamus de istis. De re scena silebūt. De
gio siletur. Impersonale est, (lū aliqū)*

*Silesceere. Dū hæc silesunt turbæ, interea in ang-
S I M -*

OBSERVATIONES,

S I M P L O.

*Simulare, est fingere scire quod nescias, habere quod
non habeas.*

*Disimulare, fingere quod scias nescire, quod habeas
non habere.*

*Simulare morbum, mortem uerbis, uultum alicuius.
Qui omnia simulat se scire, nec quicquam sciunt.
Sequere me, simulabo quasi non nouerim.*

*Disimulabo hos quasi non uideam. Disimulabā ma-
harū sermoni operā dare. Disimulat sciēs se scī-
re. Cuiuslibet rei simulator ac disimulator.*

*Insimulare aliquid, aliquem, facinus malum alicui,
falsum, scortum.*

*Insimulare aliquem auaritiæ, probri, prodicionis. i.
accusare. Nisi etiam hoc falso dici insimulatu-
rus es. Quod illum insimulauit durum id nō est.
Is ex ferrula insimulatus. Non me tuo pater, ue-
rum insimulari nolo. Furere insimulauit.*

S I N O.

Sinere, permittere. Sine nunc meo me uiuere modo.

*Sine te hoc exorem. Sine is ad pubertatis annos p-
ueniat. Sine ad me ut redeam. Sine ut ueniat.*

*Sine ut eueniat quod uolo. Sui animum ut expleret
suum. Non si uult egestas facere nos.*

*Desinere, omittere, cessare. Haud desinam donec
perfero hoc. Desinant maledicere. Desinas sic est
ingenium. Desine iam conclamatum est. Desinebāt
magistri dicto esse obedientes. Desine deos uxor
gratulando obrundere. Occidunt desinunt q̄ fragi-
lia O caduca, unde triclinium desinit. Disciplina
tibijs canēdi desita est. Papius est uocari desitus.
Libēter me herclē artem desinere. Mibi stat alere
morbum desinere.*

[SI-

LATINI SERMONIS

[S I N V O.]

INSINUARE in litera Thabes.

S I S T O.

DESistere aliquem, animū, equos, gradū iudici, aut iudicio aliquem, labores, lacrymas, metum, opus, pedis, profluuium sanguinis, rem Romanam, ruinam, sanguinem. Ante tribunal Christi sistemur omnes. ABSistere obsidioni. Nec custos absistit limine lae- nus. Nec prius absistit, &c.

ASsistit amabō. Hic propter hunc absiste. Ego assis- tam altrinsecus.

CONSistere animo tranquillo, lingua, mente, oratio- ne, pectore. Vel sic: Vt neq; mens, neq; uox, neq; lin- gua consisteret. Omnis familia causa consistit ti- bi. Pectore consistere nihil consilij quit. Non pe- test quæstus consistere.

Consistere ad anchorā, in anchoris, in digitos, in fo- ro, in hoc loco, nulla in re, certa aliqua in senten- tia. Otiose nunc iam illico hic consiste.

DESistere causa pristina, consilio, litibus, oppugna- tione, rebus istis, sententia. Desisto cū infinitivo, ut consolari, currere, instare, loqui, percontari, spe- culari, & mente, de sententia. (rare.)

EXistere est emergere, prodire, uel esse. Ex luxu- ria existat auaritia necesse est. In capite corona statim extitit ex asperis herbis, & agrestibus, Ne in eū existā crudelior. Subuersus equus uonagi nib. nō extitit. Ne in hac ciuitate tāri facinoris im- manitas extitisse uideatur. Si extitisset ī reges- des. Vt illa flāma diuinitus extitisse uideatur, lacūq; ī eo loco repēte extitisse. Tū repētē lacū extitisse. Hoc occultū, intestinū ad domesticū malū existit. Exi

OBSERVATIONES.

Existunt montes, quos summum texterūt equor. Ne- mo priuatus autor existeret. Existit hoc loco que- stio subdifficilis. Vt & tyrāni existerēt sine bonis corporis, possit beata uita existere. Existat ille uir paritip. Existit præter cōsuetudinē, præter natu- rā. Quid expectas? an dū ab inferis ille malleolus exi- stit. Insistere. Insistit ambitus pluribus modis. (istat.) Insistere hastæ, limen, munus, negotium, rationem pu- gnæ, uestigia pedum plantis, uestigijs alienis uia, uia, in dolos, præte. Insistat in singulis perfectis ab- solutisq; sententijs. Ne qd tu huic temerē istas cre- OBSistere alicui, dolori, studijs alicuius, ni- (dere) tijs, obuiam alicui. In cursu alicui.

PERsistere in flore, in eadem sententia, in uigore. RESistere gratiæ, improbitati alicuius, subsidioni. Subsistere audacius. Subsistēdū, atq; expectādū suis.

S I T I O.

Sitire gloriam immodicam, sanguinem.

S O C I O.

Sociare cum scientia diligentiam.

CONsociare cū aliquo consilia sua. Vel consociare mihi quidem tecum licet. Nunquam tam uehēmē- ter cum Senatu consociati fuistis.

Dissociat amicitias dissimilitudo.

Dissociatis animis ciuium.

S O L I C I T O.

Solicitare aliquē, ciuitates, exercitiū, senectutē suā amētia alterius, facinus quod tuū sollicitat animi, ego feci. Quod me sollicitat plurib. miserū modis. Quid te ergo aliud sollicitat? Que res te sollicitat? Solicitari opem alicuius, timore nullo.

S O L U O.

Soluta

LATINI SERMONIS

Soluere aliquem, aliquid, ænigma, anchoram, animam
arctum, argētum, cistulam, coetum, collum, curas,
curis aliquem, debitum, epistolā, ergastula, fidem,
foedus, formidine aliquē, guttur, ieiunia, inferos,
iniuriā, iura, iugulum alicuius, legem, linguam, lin-
guā ad iurgia, litem, lumina in somnū, mares, mer-
cedē, metu corda, nauem, naulum, nomen totum ali-
cui, notam, oculos in somnū, oculos letho, officii,
opinionē eligendi, ora, oram, os, pecuniā, pedem, pœ-
nas Reipublicæ graues iustasq̃, portum, pretium
prouinciæ sanguine suo, promissa, pudorem, pugna-
rem, scelere aliquē, solidum suum cuiq̃, somnum, si-
pendiū alicui, rē tergo, tunicam, uectigal, uerba,
uenam cultello, uerbis, uersura aliquid, uersuram,
uincula amicitia, uita aliquē, uitas, uolūtatem, uo-
ta Deo, Zonā uirginēā, soluere ab aliquo aliquid,
ab Alexandria, ad denarium, ex cōiectura, extra-
butis talenta Attica XXXVIIII, pro uectura,

Soluere absolutē, pro committere nauim mari. Cas-
Nactus idoneam ad nauigandum tempestatē ter-
tia ferē uigilia soluit.

Soluuntur artus, mēbra, lumina. Solutur coetus, cō-
cilium, frigus, acris hyems, senatus, terra. Solutur
morbo malē, in cachinaum, in rabiem, in somnum.

ABSoluere aliquem, aliquid, breui aliquid, credito-
rem, hominem impurissimum, iniuriarum aliquē,
iurisdictionem, nauem, opus, paucis aliquid, atri-
nio, iudicio, suspitione regni aliquem, uerbo ma-
uiam, apertē, copiose.

ABSoluere debita, peccata, pœnas, uincula, secre-
tū est. Sutorio atramento absolutus putatur. Es-
sinit ijs, temperantia, modestia, iustitia, Commis-
neq̃

OBSERVATIONES.

nestas pfectē absoluta est. Magno numero, senten-
tiarū absolutus est. Seruus ille innocens omnibus
sententijs absolutus. Nono & quadagesimo die
totus homo in utero absolutus. Plenissimē absol-
Dissoluere aliquē, es alienū, amicitia, cō-
traria, institutū alicuius, iudicia publica. Mors
cuncta mortalium mala dissoluit.

Dissoluere pecuniā, periuriū, senectus plures dissol-
Dissoluere se, seueritatem. (uit.

Dissoluto animo est. Criminibus omnibus ferē disso-
lutis. Criminatio tota dissoluta est. Criminum
omnem dissolutionem ab onatore queratis. Dissol-
lutum nauigium. In societate dissoluta.

EXsoluere aliquem, ærummas duas uno labore, es ali-
enum, dotem, errore aliquem, fidem, nomina, pre-
tium, promissum, religionem populum, se suspitione,
uinculis aliquem, uota.

PER Soluere animam pro morte alterius, grates
dignas, pœnas graues iustasq̃.

RESoluere argentum cui debetur, damnum, litem
lite, rem oibus quibus debetur. Resoluitur humus.

S O N O.

Sonat uox a sinū, agreste, capram, dulcē, foeminā, ho-
minem, subagreste quiddā planeq̃, subruslicū, uac-
cam, uirginem, uitulum, absurdē, barbarē, leniter.
Non arguta sonant tenui psalteria chorda.

CONsonare tuas aures talibus undiq̃ uocibus cō-
ducere, arbitror.

CONsonat terra. Consonant apes uehementer.
Dissonare. INSONare.

OBsonare, malē sonare. Plaut. Cū sermone huic ob-
sonas. i. alta uoce loqueris.

R R PER

LATINI SERMONIS

PERSONARE aures tuas huiusmodi uocibus non est inutile. Personant Baia. Personat domus cantu & cymbalis. Ut quotidiano cantu uocum & neruorū tibiariū, nocturnisq; conuiujs tota uici. RESonant agri cāru cicadarū. Ea (nitas psonet, uirtuti resonat tanquam imago. Resonare ad neruos in cantibus. Formosam resonare doces Amaryllida sylvas.

SOPHO.

Sopiuemat illa statim nocte totā domū ac familiā q̄ es prima. Sopitus rex subito ictu. Sopitus somno. Sopita uirtus. Conniuentē somno cōsopiri semp̄.

SORBEO.

Sorbere odia, sanguinem. ABSorbuit hunc aestus quidam insolita adolescentibus gloria. Exorbebo sanguinem eorum. EXorbuit difficultatem.

SORTIOR.

Sortiri consilia, dicas, iudicem, tribus.

SPARGO.

Spargere alas ad solem, aquam, arenam pedibus, cinerem, doctrinam, famam, flores, scenū, granum, humum folijs, floribus, margaritas ante porcos, mella humida, soporiferū papauer, radios, saxa, sanguine atro & tabo, somnos, terras, lumine nouo, uenena, uirus, sparsa ore uirginem. Sparsis etiam nunc pellibus albo.

ASpargere aquam. i. animum reddere.

ASpargere aqua aliquē, cibū sale, cinere aliquem, comitē & facilitatem grauitati facilitatiq; guttula pectus ardens, lingua aliquē, lorio aliquem, uita splendorē maculis, mēdaciūculis aliquid, nota inf

OBSERVATIONES.

miā aliquem, uirus pectori. Ex quo sit leuiter aspersus suspitione, infamia.

CONSpargere carnem assam sale, fores, uino, humum floribus, solum palca. Conspargi pudore.

DISpargere cerebrum alicui, opes, uiam cerebro, bellum longē lateq; dispersum. Populi disperse per aures fama.

[SPECIO.]

Spectare animū alterius ex animo suo. Comcedias, gloriam ab aliquo, Graciam, importunitatem anicula, Italiam, meridiem, ad bellū, ad castra, ad cōcordiam, ad interregnū, ad meridiem, ad pacē, ad perniciem patriæ, ad perorandū, ad se, ad usum alicuius, in nos solos, in uentum Fauonium, inter occasum solis & septentrionis. Spectata amicitia. Spectata erubitionis uir. Spectatū satis & magnum exemplum cōtinentiæ. Spectatus homo in rebus indicandis. Spectata inuentus. Spectati mores. Spectatæ prohibitatis uir. Spectatur seruus. Spectati uiri. Spectata uita. Spectator formerum elegās. Spectator laudum alienarum.

SPECulari. Speculabor loca magis. Hinc Speculabor procul. Is speculatum huc misit me.

ASpicere aliquem, lucem, ad aliquem, ad faciem alterius, ad terram. Furtim nonnunquam inter se aspiciabant.

ASpectare aliquem, limis per flabellum, clanculum.

ASpicari aliquid, militiam, culturarum officia, uitam a supplicijs.

CIRCumspicere se magnificē. i. admirari. Atq; oculis Phrygia agmina circumspexit. Postquam id euenit, nunquid circumspexit?

LATINI SERMONIS

Circumspectat se. Alia circumspecto. Te hercle ego circumspectabam.

CONspicere aliquem, sibi. Quantum ego nunc corde conspicio meo. Quando te in iure conspicio, tuum ius considero.

Consficari aliquem in fundo, in regionibus exteris, in tenebris.

DEspicere aliquem, aliquid, ab alta domo, mōte, turri, ad aliquem per impluuium, ad populū ex alto ore loco. Despectus tibi sum. Despici à suis.

Despicatam nostram adolescentiam habēt. Homines despiciati.

DISpicere aliqd, acie mētis, magnitudinē totius rei, remediū, singulorū subtilitatē. Iā aliqd dispiciā.

EXpectare aliquē, aliquid, etatē alicuius, bona sua, cursum, diem ex die, magnū malū, mortē alicuius, omnia ab aliquo, parentē, suppellectilē. Transitum

et impetatis, ad tēpus aliquid, de tribunatu, ex quodā rumore aut ex literis ad alios missis aliquem.

Expecto quid uelis. Expectabo dum uenit. Si expectasses, donec me cōsuleres. Senē quoad expectatis

uesterū? Me securē ac propē negligentē expectat.

INspicere aedes alicuius, agrum, aurū, hominē propriū, marsupium, prædium, res sociorū, seipsum,

sententiam alicuius, uitas omnium tāquam inspectulum, in patinas, per transennam. Re omni inspecta. Apud portitores esse inspectas.

INspectare. Illinc specul nos isthuc inspectabimus.

Alia mulier illam sustulit, ego inspectaui.

INspectare per impluuium. Tu te introspecte in mentē tuam.

PERspicere aliquid animo, acerbitatem alicuius, fidem

OBSERVATIONES.

fidē alicuius in pecunia, sententia alicuius. Quantum prospexi modo, Neque id prospicere quiui. Parū perspexisse eius uidere audaciam. Postquam perspexi salua esse intus omnia. Quam benē uerō abs te perspectum est. Ex fronte prospicere. Sinite me prospectare, ne usquam insidiæ sient.

PROspicere alicui, alijs, animo coniectura, maritū filia, oculis, rebus, salutē alicuius, sibi, stultitiæ, in posterum. Parum oculi prospiciunt. Prudētis est quæ futura sunt prospicere.

RESpicere aliquem, adolecētem, etatem suam, Cæsarem, inimicum, se ad aliquem, ad uirginē. Alius nemo respicit nos. Oceanus respicit Occidentem. Quasi de improviso respice ad eum. Me in se

curdis respice. Ad hunc summa Imperij respiciebat. i. spectabat.

RESpicere actionum suarum. i. considerare. Cæsar: Quid respicis?

SUSpicere aliquid, astra, eloquentiam, moenia urbis. Eos uiros suspiciunt. Suspiciunt inuicem. Suspectus Regi. Nostras mulieres suspectas fuisse, falso incesto suspecta Deum orauit. Suspectus locus. Scio nemini aliter suspectum fore.

SUSpectare oculis sydera.

SUSpicari. Quid nunc suspicari? Sūt quos suspicari. Nihil suspicans, etiam mali. Tantum te suspicari uolo. Cū posses iam suspicari. Suspicaret aut multum interesse rei familiaris tuæ. i. putarem.

SUSpicari. Quid nunc suspicari? Sūt quos suspicari. Nihil suspicans, etiam mali. Tantum te suspicari uolo. Cū posses iam suspicari. Suspicaret aut multum interesse rei familiaris tuæ. i. putarem.

SUSpicari. Quid nunc suspicari? Sūt quos suspicari. Nihil suspicans, etiam mali. Tantum te suspicari uolo. Cū posses iam suspicari. Suspicaret aut multum interesse rei familiaris tuæ. i. putarem.

SUSpicari. Quid nunc suspicari? Sūt quos suspicari. Nihil suspicans, etiam mali. Tantum te suspicari uolo. Cū posses iam suspicari. Suspicaret aut multum interesse rei familiaris tuæ. i. putarem.

SUSpicari. Quid nunc suspicari? Sūt quos suspicari. Nihil suspicans, etiam mali. Tantum te suspicari uolo. Cū posses iam suspicari. Suspicaret aut multum interesse rei familiaris tuæ. i. putarem.

SUSpicari. Quid nunc suspicari? Sūt quos suspicari. Nihil suspicans, etiam mali. Tantum te suspicari uolo. Cū posses iam suspicari. Suspicaret aut multum interesse rei familiaris tuæ. i. putarem.

SUSpicari. Quid nunc suspicari? Sūt quos suspicari. Nihil suspicans, etiam mali. Tantum te suspicari uolo. Cū posses iam suspicari. Suspicaret aut multum interesse rei familiaris tuæ. i. putarem.

S P E R N O.

Spernere aliquē. Ob hæc facta abs te spernor. Quot modis contemptus. Spretus.

ASpernari aliquem, familiam alicuius, ueritatem.

R R 3 S P E

LATINI SERMONIS

Circumspēctat se. Alia circumspēcto. Te herclē ego
circumspēctābam.

CONspicere aliquem, sibi. Quantū ego nunc cor-
de conspicio meo. Quando te in iure conspicio. i.
tuum ius considero.

CONspicari aliquem in fundo, in regionibus extēis,
in tenebris.

DEspicere aliquem, aliquid, ab alta domo, mōte, tur-
ri, ad aliquem per impluuium, ad populū ex alti-
ore loco. Despectus tibi sum. Despici a suis.

Despicat am nostram adolescentiam habēt. Homines
despicati.

DISpicere aliqd, acie mētis, magnitudinē totius rei,
remediū, singulorū subtilitatē. Iā aliqd dispiciā.

EXspectare aliquē, aliquid, et atē alicuius, bona sua,
cursum, diem ex die, magnū malū, mortē alicuius,

omnia ab aliquo, parentē, suppellectilē. Transitum
et empestatis, ad tēpus aliquid, de tribunatu, ex quo

dā rumore aut ex literis ad alios misis aliquem.

Expecto quid uelis. Expectabo dum uenit. Si expe-
ctasses, donec me cōsuleres. Senē quo ad expectatis
uesterū? Me securē ac propē negligentē expectat.

INspicere ades alicuius, agrum, aurū, hominē pro-
piū, marsupium, prædium, res sociorū, seipsum,

sententiam alicuius, uitas omnium tāquam in spe-
culum, in parinas, per transennam. Re omni inspe-
ctā. Apud portitores esse inspectas.

INspectare. Illinc specul nos isthuc inspectabimus.
Alia mulier illam sustulit, ego inspectaui.

INspectare per impluuium. Tu te introspecte in mentē
tuam.

PERspicere aliquid animo, acerbitatem alicuius,
fidem

OBSERVATIONES.

fidē alicuius in pecunia, sententiā alicuius. Quan-
tū prospexi modo, Neq id prospicere quiui. Parū
perspexisse eius uidere audaciam. Postquam per-
spexi salua esse intus omnia. Quā bene uerō abs
te perspectum est. Ex fronte perspicere. Sinite me
perspectare, ne uspiam insidiæ sient.

PROspicere alicui, alijs, animo coniectura, maritū
filia, oculis, rebus, salutē alicuius sibi, stultitiā,
in posterum. Parum oculi prospiciunt. Prudētis
est quæ futura sunt prospicere.

RESpicere aliquem, adolescentem, et aetatem suam, Ce-
sarem, inimicum, se ad aliquem, ad uirginē. Ali-
us nemo respicit nos. Oceanus respicit Occiden-
tem. Quasi de improviso respice ad eum. Me in se-
cundis respice. Ad hunc summa Imperij respici-
ebat. i. spectabat.

RESpicere actionum suarum. i. considerare. Cæsar:
Quid respectas?

SUSpicere aliquid, astra, eloquentiam, moenia urbis.
Eos uiros suspiciunt. Suspiciunt inuicem. Suspe-
ctus Regi. Nostras mulieres suspectas fuisse, fal-
so incesto suspecta Deum orauit. Suspectus lo-
cus. Scio nemini aliter suspectum fore.

SUSpectare oculis sidera.

SUSpicari. Quid nunc suspicare? Sūt quos suspicor.
Nihil suspicans etiam mali. Tantum te suspicari
uolo. Cū posses iam suspicari. Suspicarer aut mul-
tum interesse rei familiaris tuæ. i. putarem.

S P E R N O.

Spernere aliquē. Ob hæc facta abs te spernor. Quot
modis contemptus. Spretus.

ASPernari aliquem, familiam alicuius, ueritatem.

LATINI SERMONIS

S P E R O.

Sperare aliquid, deos, dolorē. Spero me habere, qui hunc meo excruciem modo. Spero illū tibi salutē af futūrū. Amicitia nostra memoriā spero sempiternā fore. Et spero confore. Sperabam iam deferuisse adolescentiam. Non usus ueniet spero. Quod tu speras, propulsabo facili. Nec quod speraret habebat.
DESperare aliquem, fortunis suis, omnia, pacem, salutem. Reliqua fuga desperata. Desperata salus. Desperato operis effectu. Essent illi quidem desperandi. Huius salus desperanda est. Non equidē despero ita esse uera. Noli desperare eos, meos facere posse.

S P I R O.

Spirare amores. Comicum, Tragicum, lucernam, minas, odorem diuinum, odorem terrū, oleum, phar-macopolium, unguentum.
Spirat amor, chariophilus, crocus, rosmarius, thymiana. Verg. Videtur Laelij mens spirare etiam in scriptis. i. uiuere. Spirant flores, uenti, Zephyri secundi.
ASpirare alicui. i. fauere. *Dij coeptis aspirate meis. Aspirare cauenti. Ventusq; aspirat eunti. Aspirat dies. i. die scit.*
Aspirare equis uel ad equos. i. ex animo cupere. Aspirare praecclaris magistratibus. Si uotis sceleratorum hominum successus aspirassent. Aspirant aures in noctem. Aspirat primo fortuna labori. Tantum ingenij aspi-ret. Quod uita aspirat non beata.
Aspirare ad aliquē laudem bellica, ad uel in curiam, ad bonā famam, ad fortitudinē, ad laudē, ad opus, ad bona studia, ad uirtutem, ad notum, in campū.

CON-

OBSERVATIONES.

CONspirare ad liberandam Rempublicam, cum aliquo in necem alterius. In commune conspirabatur ab utroq; in malum.
EXspirare animam. Dum anima nondum expirata concidisset. Expirante iam libertata.
INspirare, suggerere, Verg. Magnam cui mentem animūq; Delius inspirat uates. Aquilonibus inspirentur granaria modicis fenestellis.
RESpirare animam a pulmonibus. Respirauit avaritia & cupiditas paululum. i. remissa est. Respirat ciuitas, quum in pristinum statū redierit.
RESpirare paulum a metu coepit. Sine respirare me, ut tibi respondeam. i. recipere anhelitum.
SUSpirabo plus sexcentum dies. Suspirat longo non uisam tempore matrem.

S P O L I O.

Spoliare aliquē, sanitate animū, tribunatu aliquē. Aut spoliaret fama probatum hominem.
DISpoliare ipsam non licet. Quos impunē depopulatur, & dispoliatur dedecus. Ut eam rerum selectione expoliarent.

S P O N D E O.

Spondere honores, praemia, puellā. Spondes ne mihi hāc uxore? Cui tamē iam nūc licet spondeas de aīo meo. Ego ꝑ illa spondeo. Sponde, noxa praeslo est.
DESpondere animum, domum & hortos & baias alterius sibi, filiam suam alicui, sapientiam, uirginem. Desponsam alteri laudem praeripere. Desponsam prouinciam habere.
RESpondere alicui amicitia, amore alicui, artibus, beneficijs, curis alicui, desiderio alicuius, dictis alicuius aliquid, expectatio parētū, factis, filo, fun-

LATINI SERMONIS

tionem, gloriæ alicuius, iudicio, literis mutuo, nomi-
ni, officio suo, officijs alterius, opiniõni hominũ, opta-
tis, ordine, ore alicuius, oratione alterius, par pari,
patri, pauca paucis, poculis alicui, promissis, provin-
ciæ suæ, uerbis suis, uerbum uerbo, uirtute alicui, uo-
tis ad aliquem, ad nomina, ad normam, ad perpendi-
culum, ad rogatum, ad tempus. De alijs loquenti re-
spondere de cepis, est nõ ad rem loqui. Detulit ad me
querelam tuam de qua, priusquam respondeo pauca
proponam. Velle se in carinis ædificare alteram por-
ticum, quæ palatio responderet. i. quæ palatio adiu-
cta, uel par, uel è regione extructa esset. Quum tamẽ
breuioribus diebus quotidie respondebant tabella-
rij. Ita erudiatur ut patri & Scipioni nostro, & ti-
bi iam propinquo respondeat. i. tui similis sit.

SPVO.

Sputit terram sicco ore uiator aridus.
Sputare sanguinem. Ab omnibus derisus atq; con-
sputus. Qui constitit, consputatur.
Expunt lacrymas oculi.
Expuere miseriam ex animo, saliuam cum tusi.
INSpuere, insputare aliquem, & alicui.

STATVO.

Statuere aciem, consilij satis in aliquo, crateras pin-
guis oliui, diẽ, exemplũ in aliquo, finem oratiõni, ius,
leges, machinas, mercedem, modum inimicitarum,
nauium, pretium rei, statuam, tabernacula, testamẽ-
tum. Sic apud animum statuo. Sic habuisti statuti-
cum animo. At spero statuas ex nostra dignitate.
Statuas, ut ex fide, sana, req; mea uidebitur.
Ex tua putabam uoluntate statuere oportere.
Ne quid grauius in fratrem statueret.

CON.

OBSERVATIONES.

CONstituere actionem, æquitatem, agmen, animad-
uersionem, animum, auctorem, auspicia, autorita-
tem, ciuitatem, concordiam, crucem, diem solemnem,
diem nuptijs, disceptationem, documentũ, fidẽ, fun-
damentũ fidei, gloriam nomini, honestum, honorẽ,
iudicia, iter, iudicationẽ, iudicẽ, iudicia, ius, laudẽ
ciuitati, legẽ ciuitati, legiones, libertatẽ, locũ, ma-
gistratum, memoriam generi suo, modum, monumen-
tum, necessitudinem cum aliquo, nuptias, oppidum,
pacem, patrimonium, poenam, principium, provinci-
am, questionem, regem, rem publicam, sacra, sedem
fidei, spatium defensionis, supplicium in aliquem, su-
spicionem, tempus, terminum, uadimonium, uictori-
am, urbem.

Constituere ante oculos, senectutem, in diem terti-
um, aliquem in locum suum, in munere aliquos, su-
os, in, uel cum re presenti. In hunc diem sunt con-
stituta nuptia, Corpus bene cõstitutum. Illi mi-
hi dotem iam constituerunt dare.

Constitui me hodie conuenturum eum. Inuentis eta-
tis inscitia senum constituenda & regenda prudẽ-
tia est.

Destituere. Quid illam aut iratam abs te destituis.
Et freta destituent nudos in littore pisces.

INstituere actionem, amicitiam, animum ad cogitan-
dum, codicem, collegium, consilium, cursum, exẽ-
plum, heredem ex asse, honores alicui, munitiões,
negotium, officinas armorum, opus, oratiõem cũ
aliquo, quæstum sibi, rationem, regnum, rem, sum-
ptum, uitam sapienter, in animo, in corde argu-
menta.

INstitui armis, artibus, disciplinis, palestra.

LATIN SERMONIS

PRÆstituere diem. In Phor. Tibi olim est dies, quam daret huic præstituta. Et rei dies hæc præstituta est proxima. Argeto hæc dies præstituta. Hæc est præstituta summæ argentiæ dies. Diem præstituit operi faciundo.

PROstituere amicam suam, filiam propriam, mulierem, pudicitiam, uirginem, uirginitatem, uirtutem, uxorem.

Prostituere literas sacras, est in abusum rapere.

Restituere aliquem alicui, ædes, balneum, bona direpta, dignitatem equestri ordini, domum, exercitum, fores, locum, potestatem, tribuniciam, prælium, rem impeditam & perditam, uoluptatē equestri ordini, ab occasu urbem amplissimo nomini & maximo imperio.

Restituere aliquem in ædes suas, in gaudium, in gratiam, in integrum, in eundem locum, in possessionem, in antiquum statum.

REStituere aliquem in locum alicuius.

STERNO.

Sternere aliquem, æquor, agmina, arcem, copias, equum ephippio, penula, phaleris, sella, ferro aliquem, Gallos rebelles, bumi aliquem, flores, gramen, ramos, uestes. Vel sic: Sternere humum floribus, gramine, ramis, uestibus.

Sternere lectos, lectulos, letho aliquem, menses, mentem alicuius, morte aliquem. Poenos, se, sedem puluinarum, sedilia auleis, triclinia, tunicam, uestem, uiam.

CONsternere & Consterni est corporum. Equi in bello & homines consternuntur. Consternere arcam silicibus.

CONsternari animi est. Consternatus animo.

IN-

OBSERVATIONES.

INsternere stragula, uestes. Fragminibus panis instertus.

PROsternere aliquem. Rapere, tunderē, prosternerā.

STILLO.

DEstillare. Terent. Videtur quasi destillantes fletus detergere. Georg. 3. Lentum destillat ab inguine uirus.

EXstillare. Oculi ut extillēt facit. Illam ita tibi incensam dabo, ut ne restinguas, lachrymis si extillaueris. **IN**stillare oleum lumini, succū raphani, grauitati aurium.

[STINGVO]

DIstinctum astris cœli. Grauiora opera lufibus iocisq; distingo. Lateribus distinguuntur granaria. Pocula ex auro gemmis distincta clarissimis. **EX**tinguere amicitiam, animam alicui, animam, bellum, censuram, consuetudinē, crimen, dignitatem formam, distinctionē, familiaritates, formam, furorem, gratiam, hominem, ignem, incendiū, infamiam, inimicitias, ius, lumen, memoriā alicuius rei, mentem, nomē, oculum, puerum, religionem, reliquias belli, rumorem, salutem alicuius, scripta, senatum, uirtutem.

INstinguere. Val. Max. Samij arrogatia instincti. **RE**stinguere ardorem, bellum, furorē, genus suum, ignem, incendiū, sermonem, studia libertatis recuperandæ.

STIPO.

(uerba.

STIpare, densare. Verg. Stipatq; carinis ingens argentum. Stipatus agmine armentorum, armatis sicarijs, telis multis. i. circumdatus.

STO.

STare animis, animo, conditionibus, conuentis, decreto, edicto, iudicio suo, aliorum loco, magno, manu, pacto,

LATINI SERMONIS

pacto, pmissis, sanguine multo, sententia, uerbis, uotis. Stat a me. i. mecum sentit.

Stare a medacio, a nobis, a partibus nostris, a prioribus partibus, a se, a sententia, ab aduersarijs; cum aliquo. Stant mecum uota sororis.

Stare per aliquem. i. impedimento esse.

Stare pro aliquo. pro melioribus, pro partibus alienis. i. fauere. Stant aquae, comae. Stant belli causae. i. sunt. Omnis in Aescanio chari stat cura parentis. i. posita est. Stat sua cuique dies, breue & irreuocabile tempus, id est, praestituta est. Et bene apud memores ueteris stat gratia facti, id est, manet. Stabat in portu nauis. i. quieuit. Troiaq; nunc stares. i. in flore esses. Stat fabula, iustitia, sanguis, sententia, solstitium.

Stare cum infinitiuo. Nam mihi stat alere morbum, desinere. Stat casus reuocare omnes.

Astare. Circumstare.

CONstare alicui aliquid, animo, humanitati suae, loco aliquo, magno, mēte, multo, pedibus, pluris sibi, tanti, quanti. Verax labitū constat sibi. Modò ut tibi constiterit fructus ortij tui, constat modus. Mea in te oīa summa necessitudinis officia constabunt. Constat ratio. Quae nunc animo sententia constat? Cōstare cū aliquo, cū ceteris artis scriptoribus. Ex clementia omnia constant. Ex ceteris societatibus constat. Constitit in digitos.

Cōstare in uita perpetuitate sibi, in sententia. Ut inter homines peritos constare uideo.

Distare. Plin. Quod circiter quinq; millia passuum distat ab urbe.

EXTAre, summis uix cornibus extant, id est, eminent.

OBSERVATIONES.

Tragœdia Nasonis non extat. i. superest. Appij extat oratio. Curabo ut huius peregrinationis tibi opus extet. i. appareat.

Instare alicui, credenti, factū, iter, operi, precibus, uestigijs alterius, uiam rectam. Instat bonum, daes, exitium, imber, iudicium, terræ motus. Instant post hominum memoriam, apparatusissimi magnificentijsimiq; ludi. Pertus instabat propè. Et tibi ab alijs instare periculum.

Instare cum infinitiuo. Instat Scandalus poscere recuperatores. Tantum instat eum exitij. i. dependet, loquutio Plautina.

Obstare. Principijs obsta. Quid obstat.

PERstare, perseverare. Aenid. 5. Nunc quoq; mens eadem mihi perstat.

PRÆstare alicui, ceteris animatibus omnibus, candore, fide, gloria, ingenio, intelligentia, lingua graeca, multo, numero militum equitumq; potentia, probro, pulchritudine, re, ueritate. Homo homini quid praestat? Quid praestat intelligens perito? Homo praestat amicitia propinquitati. Vir uiro quid praestat?

Praestare aliquē, aliquid, Achillem, beneuolentiam, casum communitem incertumq; constantiam, consuetudinem suam, culpam, damnum, detrimentum, delictum & factum, dolum, emptorem, indemnem, euentum, facta omnia, fidem, frumentum, imperium, ius iurandum, liberalitatem suam, memoriam, officium, periculum, plura alicui, promissum, Rempublicam, reuerentiam marito, se, sollicitudinem, uicem ararij, uim, uirtutum, ante aedes aliquē. Nō inter alias praestitimus pulchritudine. Nulla pulchrior, & ad rationem

LATINI SERMONIS

tionem solertiamq̄ præstantior. Emori potius quam seruire præstaret. i. melius esset. Emori per uirtutem præstat.

PRÆSTOLARI expectare. Quem præstolare? Nescio quem præstolata est.

PRÆSTOLARI cum datiuo. In Orat. Qui tibi ad forum Aurelium præstolaretur.

PROSTARE in foro, in occultis locis: Iubet prostrare gladio-cinctum. Prostat uirgo, puella. i. turpi tudini exponitur.

RESTATARE. Restat Obremes, q̄ mihi exorādus est. Quarta restat causa. i. reliqua est. Neu causa uel la restat reliqua. Credet ea me hic restitisse gratia. Restat locus uel huic disputatiōi maxime necessarius. Restat mihi. i. futurum est, Vergi. Hoc Latio restare canunt. Quæ tamen ei sola in malis restiterūt. i. nō amissa sunt. In capite atq̄ in ceruicibus nostris restiterunt. i. relictī sunt. In qua re nunc tam confidenter restas stultæ?

SUBSTARE subsistere. Terent. Metuo ut substat hospes. i. ne deficiat.

STOMACHOR.

Stomachari, indignari. **Stomachatur** oīa cū aliquo, **STREPO**. (secum.)

Strepat anser inter olores. Inter se folijs strepitāt.

OBSTREPERE literis alicui. Indecenter obstrepūt. **STRINGO**.

Stringere aliquē acu, animū, arborē, baccam, calamū in aliquē, colla blandis lacertis, ensē, flumē, folia, frondes, gladiū, glandes, rem, remos, ripam amnis, stylum in aliquem, uestigia, strictus amore exsis, iudex. **Strictum** iudicium, ius.

AS.

OBSERVATIONES:

ASTRINGERE aliquid, arborem uimine, fidē suam alicui, manus, oratorem numeris, se furz, se magno scelere uenas hiantes, uersu aliquid, ad columnā aliquem. **Astrictus** legibus, maioribus rebus, sacris, ad statuam, ad temperantiam. **Lingua astricta** mercede.

Astringere arctius, fortiter. **Astringentibus** se intestinis.

CONSTRINGERE collū, ueritate fidē, se libidinibus, manus, pedes, sententiā uerbis aptis, supplicio aliquem, uinculis aliquē. **Quadrupedem cōstringito**.

DISSTRINGERE ferro aliquid, gladiū, manibus oliuas. **Periurium** fraus d'stringit. **Duas uno tempore conantur in Rempublicam** sicas d'stringere. **Quandiu Crassi** fuit ambitionis labore uita d'stricta.

INTERSTRINGAM gulam socio tuo.

OBSTRINGERE aliquē ære alieno, donis muliebribus, collocatiōe filie, munere, spe hereditatis, collū alicui, fidem suā alteri, follem ob gulam, se sex libris tanquā prædibus, se nefario patriæ parricidio, religione Popu. Roma. sese scelere. **Obstrictus** beneficio alicui, **Flac obstricti** pactione tenebamini.

PERSTRINGERE aciem animi uirtutis splendore, per caliginem, aciem ingenij, aciem oculorum, agrum aratro, atrocitatē criminis breuiter, uocis libertate aliquem, oculos, rem breuibus, uoluntatem alicuius a superioribus facerij.

Perstringere aliquid, breuiter, leuiter.

PRÆSTRINGERE aciem animi, ingenij, oculorum, oculos, aptius dici quam perstringere docet hinc deducta uox præstigiæ, quamuis perstringerē habeant exemplaria.

Per

LATINI SERMONIS

DEstringere portam uomere. i. radere.

REstringere dentes, iumētum. Restrictis à tergo manibus.

S T R U O.

STRuere aliquid, aciem, focum, insidias, scophatias, sollicitudinem sibi. Quid struis? Quid struat bis coeptis. Reliqua ad iacturam struentur.

AStruere. Quum ueteri astruitur recens ædificium. Muneri eius liberalitas tua astruit. Hanc astruis laudem, ne coëgisse uidearis. Astruitur bis. i. additur.

COnstruere ædificium, arcem, diuitias, domos, nauem, orationem.

COnstruere lapide quadratum. i. conueniente, & politè secto. Omnibus rebus & modis constructam pecuniam.

DEstruere aliquid. Foris claros domestica destruebat infamia.

EXtruere aggerem in altitudinem pedum octoginta, ædificium in alieno, altitudinem animo, focum, mensas, moenia, thoros. Turrim in altitudinem pedum 15, urbem.

INstruere aliquem, aciem, ædes, armis & artibus aliquē, auxilia, cohortes, copias in loco ædificato, aperto, clasē, coenam pomis holeribusq̄, corde consilia omnia, dolis aliquem, domos, exercitum, fundum, horrea, hortos, ignorantiam, iter ad bonam famam, iuuetutem, legiones, mēsam, mentem, mores pristinos, nauem, nauigla, oppida, ornamenta alicui, patronum, prædia, ritus pristinos, tabernam, ad iter se, adolescētulos ad omne officij munus. Instruitus armis militaribus, arte perasga, cōsilijs idoneis

OBSERVATIONES.

idontis ad negotiū aliquod, magnarum artium disciplinis, doctrinis, dolis, fama, funditoribus, iniuria, sagittarijs. Instructus uirtutibus. Instructus ad mortem contemnendam. Instructus ad pernitie Instructus in arte musica.

OBstruere aures alicuius, iter corporibus suis, ora alicui, perfugia improborum, se sceleribus. Ad tuas aures quum cæteris omnibus, tū uel maxime auaritis adulationibus obstructus est aditus.

S T U D E O.

STUdere alicui, aleæ, amoris, armis, cōmodo proximi, commodis suis, delitijs diuersis, diuitijs, eadem, sacerijs, fama, gloria, literas, literis, matrimonio, militia, musis, otio, pile, poculis, prætura, quaestui rei literariæ, rebus bellicis, domesticis, nouis titulis, uenationi, ueneri, uoluptati, in re aliqua.

STUdere cum infinitiua. Studet dici diues. Fieri doctior, inseruire, locupletari, nocere, obesse, obsecundare, placere cuiq̄, præcellere, præstare.

S T U P E O.

STUpet pes, sed stupet hic uitio. Varrones stupemus.

STUpesco. **STU**pesio. **STU**pefacio.

STUpefacta carmine lynces.

OBstueo. **OB**stuefacio. Animus timore obstupuit. Obstupui. Ita cum tam timidum obstupescit pudor.

S T U P R O.

STUprare, ingenuam uirginem uitare.

COnstuprare liberos. Empro constupratoꝝ iudicio.

S V A D E O.

SUadere faciētis. Persuadere efficiētis. Hic suasis, ille dissuasit, neuter persuasit. In suadēdo nihil op

LATINI SERMONIS

tabilius esse q̄ dignitatē suadere noli. Suadere orare, usq; adeo donec perpulit. Modò quod suadet, dissuadet, quod dissuasit, id ostentat. in senatu conditionem dissuasit.

PERsuadere, suadendo inducere, Persuasit nox, amor, uinum, adoleſcentia. Huic magnis premijs pollicitationibusq; persuadet ut, ad hostes trāſeat. Et is mihi persuadet. Mihi quidem nunquam persuaderi potuit. Persuaderi mihi non opinione solū, sed etiam ad ueritatem planè uelim.

SPM cum nominatiuo.

Dicam abortum esse. Quam æquum est. Aes alienum per omnes terras ingens erat. Est alienum, animatum, animus. Si quis auctor mihi est. Audio capitales esse. Caput illud est. Nō erat causa. Hi mihi ne corrumpatur cautio est. Ut dicere sibi certum esse. Si tibi est commodum. Quod mihi ad consolationem commune tecum est. Quæstio cōmunis est omnium philosophorum. Compertum est. Cōfidentia est, inimicos meos me posse perdere. Meis rebus maximè consentaneum est. Non est consiliū pater. Putasse satis consonum fore. Ut consuetudo est. Nemo est sua sortē cōtentus. Ut muliebria quotidie conuiuia essent. Est copia apud patrem, tua amica tecum sine metu ut sit. Et quum cognitionis dies esset, diuitiæ apud illos sunt. Non dubium est. Te illi unum eximium, cui consuleret fuisse. i. habuisse in eximium. Nunc est expectatio comitorum. Exploratū est. Nos fabule sumus. Sit mihi fas audita loqui. Pacis fides nulla est. At mihi fides est apud hunc. i. hic mihi fidit. Finitimū est. Id nobis tā flagitium est. Graue est. Et est dijs gratia. Ho-

uorem

OBSERVATIONES.

norē huic generi non fuisse declarat oratio Catonis. Frugi hoies. In qua ciuitate omnis esset impunitas. Est mane, incommodum. Si mihi esset integrum. In eorū uita nulla est intercapedo molestia. Est intimus eorū a cōsilijs. Istuc est currere, dormire, edere, potare, saltare, sapere, &c. quādo rei excellentiā notamus. Iter eius erat ad Lentulum. Est iucundū. Cras est mihi iudiciū. Latus est. Maior libido est fugere. Licitum est. Est locus. Est locus in uoto. Ut mirarer locū fuisse. Est locus munimēto, & fugio, receptui. Cū præsertim illa p̄discere ludus esset. Est luxuriosum. Medius est in Verg. explicando. Atq; hæc tibi mens est. Mesis nulla est. Sum meus. i. mei iuris. Sis meus. Mentiri non est meū. Molestum, naturale nephas est. Nihil est q̄ moremur diutius. Nihil est quod festines. Negorij nihil fuit. Nomē Mercurij est mihi. Nostrū est intelligere, ut cunq; aut ubiq; opus est obsequi. Nullus sum. i. perij. Nos numerus sumus. Neq; id obscurum est cuiquam. Agere tuā rem occasio est. Nō berclē otium est. In eo sunt mihi oīa. Oīs in hoc sum. De quo nulla unq; opinio fuerit. Ut opinio nostra est. Quātū in me, in te, in se, in ipso est. Sūt q̄ dicāt. Quæ tua est humanitas, prudentia, potestas. Quæ sit utilitas, quæq; oportunitas in hoīe mēbrorū. Optatū est. Opus est consulto, dicto, expresso, facto, parato. Est opus mihi. Quid opus est uerbis. Scelere par est. Paues sumus. Ut par sis in utriusq; orationis facultate. Non est periculum. Perspectum tibi est. Omnis potētia apud illum est. Mihi cerorum hominum potestas erit. Præsto esse, quære esse cum aduerbijs. Dictu quidem est procliue. Propria hæc si dona fuisset. Promptus manu erat. Promptum est facere. Putri-

LATINI SERMONIS

duus est fungus. Hoc est enim eius quotidianū. Fuit ratio mihi. Neq̄ quod ego egissem esset ratum. Religio est mihi: barb. ego facerem conscientiam. Erat ei de ratiuncula iam pridē apud me reliquū paucillum. Isthęc res est. Isthuc est sapere, uel: Isthęc est sapientia. Siccine est sentētia? Ita nunc, per urbem solus sermo est omnibus. Nulla fuit timoris significatio. Quęq; oportent signa ad salutem esse omnia. Huic esse uideo. Esse soluendo, quęre esse cū gerundijs. Non mea est simulatio. Solitudo erat, quam uolueramus. Quum aut̄ erit spatium, utriq; dabimus. Suasor & author fuit. Subitum est eire migrare. Calen. Quintilibus. Is nostro Simulo fuit summus. Commemoratio officiorum superuacanea est. Oīa enim erant suspēsa. Tædiosum est. Mibita nebrę sunt. Sū totus tuus. Penęq; in margine tota est. Tuum est. Omnium rerum uicissitudo est. Est iam una uox omniū magis odio firmata quam præsidio. Viginti iā usus est filio argēt̄i minis. i. opus. Monte, quid factō usus sit. Tacere misera nequeo, quod tacito usus est. Vulgus esse, pro parvę estimationis esse.

ESSE cū genitiuo, pertinere uel spectare significat. Esse animi magni, animi exigui. Proponere etiam mediocris est animi, in nauigando tēpestati obsequi artis est. Hominem summa potestatis, & magnę cognationis esse. Et uilla & amcenitas illa commorationis est non diuex forij. Quid in eo genere efficere possis, tui consilij est. Mei consilij est facere, quod nostri maiores. Quod non eius generis mę literę sint. Fortis est seipsum uincere. Facis frugi. Hoc est serui facinus frugi. Quasi ipse sit frugi

OBSERVATIONES.

frugi bonę. Simulare hominis est. Id ætatis hominem. Impiorum est incommodare. Insignis est impudentiæ. Quid de hac re sentias tui iudicij est. Iudicis est iusta decernere. Non futurus sit sui iuris. i. liber. Qui negas esse iuris. Quotidiana exercitatio, summi ut sint laboris efficiunt. Quę loci sint eius. Hic si mentis esset suã. i. sane mentis. Misericordiarum est neq; amori dare ludum. Est tuorum uerborum. Hęc negotia multarum nundinarum fore. Operę non est. Operępretium erat. Operum mihi crede tuorum est. Numquid hi antē fuerint aut opinionis aut glorię? Non opis est nostrę. Homo est per paucorum hominum. i. qui cum paucis uersetur. Mea mihi conscientia pluris est, quam hominum sermo. Potentię summa hominem. Res quę alicuius pretij fuerint, &c. Est prudentis futura prospicere. Vide quanti apud me sis. Quanti quisq; sit ponderandum est. A me argentum quanti est sumito. i. quanti ualet. Est sapientis se noscere & dimittere. Sententię suę est. Ista multi sermonis sunt. Natis in usum lætitię scyphis pugnare Thyacum est.

ESSE cum datiuo, communi habeo significat. Est mihi nanque domi pater, est iniusta nouerca. Asciscit autem & datiuum alterum, qui explicatur cum præpositione, ad. Quibus odio sunt nostrę secures, nomen acerbitati, scriptura decumę, portorii mortis. Mibi argumento est. Esse alicui auxilio, bonę, cordi, curę, damno, decori, dedecori, delectationi, emolumento, fraudi, fructui, gaudio, honori, impedimento, iudicio, lætitię, laudi, leuationi, lucro, ludibrio, malo, mœrori, odio, oneri, ostēdendi, rei alicui,

LATINI SERMONIS

ridiculo, risui, salutis, solatio, sollicitudini, stomacho, maiori sumptui, testimonio, uitio, uoluptati, usui, utilitati.

ESSE cum ablatiuo,

Esse animo ab alienato, animo alieno ab aliquo, animo bono, animo illo, animo magno, aīo uacuo. Esse cōmodo, sua ea etate, fama graui, ingenio bono, p. bono loco, moribus antiq̄s hoc nomine, munere parentis, p̄fidia aliqua, pōdere aliquo, apud aliquem, s̄pe bona, magno timore, bona uoce. Esse usu alicui,

ESSE cum prae-positionibus.

Vide ne hoc totum sit a me, id est, pro me. Sumus imparati quum a militibus tum a pecunia. Ita me nudum appropinquas. A securi negat esse periculum. Qui sic inopes & ab amicis & ex estimatione sunt. Ab Andria ancilla haec est. Ab animo eger fui. Antonius ab aequitatu firmus esse dicebatur. Suspiciones magnas habet non esse ab illo. Erat ab oppido millia passuum circiter tria. Haud est ab re aucubis. Tantum ne est abs re tua tibi otium?

Namq̄ absq̄ eo esset. i. si is non esset.

Quem ad annū tribunū plebis uidebam fore. Quum ad me bene mane Dionysius fuit. Nihil ad rem est. Esse ad salutem. Res ea est ad xxx. HS. Ea sunt ad uirtutem oīa. i. conducunt. Ad urbem quū esset. Nunc reus erat apud Graesum diuitem. Mihi fides apud hunc est. Omnis gratia, potentia, bonos, diuitiae apud illos sunt. Vix apud me sum. Prae ira non sum apud me. Hodie apud me sis uolo. Est apud me res. Abud patrem, tua amica tecū sine metu ut sit, copia est. Et est pondus apud rusticos in patris

MEMO-

OBSERVATIONES.

memoria. Esse apud se. Tu face apud te ut sis. Res et̄issimè sunt apud te omnia.

Cum hac si quis adolescens fortè fuerit. Est mihi cum illo bellum, cōmercium, commune, cōgressus, consuetudo, dissensio, hospitium, ratio pacis, societas, summus usus.

Esse cum imperio, cum telo, cum telis. Ut quum matre una plus esset. Nihil mihi tecum est.

Hic de grege illo est. Id de lucro putato esse.

Non hoc de nihilo est. Ad te uenimus, ut de Re. pub. esset silentium.

Esse de sympolis. Meo de studio studia erant uestra omnia. Nobis sermo, isq̄ multus de te fuit.

Alteri sunt e medijs C. Caesaris partibus.

Dicam non esse e Republica.

EX Aethiopia est usq̄ haec. Et quod est ex municipio Artellano. Ex qua hic est puer? His ex rebus nō spes sed dolor est maior. Quam omnia essent ex sententia. Consules & quaestor erunt ex illius uoluntate. Nec magis ex usu tuo. Sum extra noxiam. Esse extra se. i. insanire. Esse extra urbem. Esse in aliquo s̄bem, in aliquo totum, in enigmatibus, in aere alieno, in aere meo est. Esse in alea, in amore. Est in animo mihi. i. in animo habeo. Esse multum in apparatione popularium munerum. Quae in amiciriam Pop. Rom. ditionemq̄ essent.

(Iungitur aut̄ prae-positionio, in, siue motum, siue quietem significat, tam accusatiuo q̄ ablatiuo apud ueteres.) Esse in aperto, in armis, in arte. Esse in bonis. i. reputari inter bonos. Esse in caussa, in coelo, in conspectu, in contumelia, in crimine, in culpa in curiositate, in cursu. Qui in custodijs traditi erant.

SS 4 Esse

LATINI SERMONIS

Esse in delicijs, in desiderio ciuitatis, in desiderio rerum charissimarum, in difficultate, in Dijs seu Deo, In dubio anima nostra est. i. in periculo. In dubio animus est. i. dubitat. In dubio uita est. In eo mihi sunt omnia. Esse in excelsis, in exemplo, in expectatiōe Caesaris, in expectatione rerum, in experiundo, in fabulis, in famulatu, in fastigio, in fatis, in fide alicuius, in flore, in fuga, in gratia cum aliquo. Seges altera in herba est. Omnis in hoc sum. Esse in honore uel in honorem, in imperio, in incerto, in inficiando, in integro, in intimis alicui, in inuidia, in locis. Quantum esset in ipso. Esse in laude, in laudibus, in lauricijs, in legatis, in libris, in litura, in lubrico, in lusbis, in laudanda magnificentia multum, in maioribus alicui, in manibus, in manu. Quantum in me erit. In medio omnibus palma posita est. Mater uirginis in medio est. Nihil ne in mente est? Esse in metu, in mora, in more maiorum, in moribus alicui, in motu, in negotio, in nominibus pecuniam, in nominis, in noxa, in numero, in nullo numero, in nummis, in obscenis, in otio, in oculis alicuius uel alicui, in odio, in offensa, in mutuis officijs, in operis, in optatis, in ore omni populo, in ore omnium, in patinis animum, in poculis, in potentia magna, in potestate uel potestatem alicuius, in praedijs, in pretio, in probris, in procliui, in procuratione, in promptu, in publico, in quaestione, in hoc quaestu, in pecuniario quaestu, in re magnum, in re quapiam, in re utriusque, in rem meam, tuam, suam, nostram, uestram, alicuius, alterius.

Esse in re absolutè, in salibus ñ scripto crebrū, in senioribus, in sententia hac, in sermone re, in sermone
omni-

OBSERVATIONES.

omnium, in spe, in speculis, in statione, in thesauro, in timore magno, in tranquillo, in triuio, in tumore manum, in tutela, in tuto rem, in uadimonium, in uado rem, in uenationibus multum in uigore, in uitio.

Esse infra omnes infimos homines, infra Lycurgum.

Esse inter eos iram, inter homines, inter nos notitia. Haud procul inter se erant. Quae penes est omnis potestas. Isthaec iam penes uos psalteria est? Qui es alienum per omnes terras ingens erat.

Inuidia & superbia post se habent. i. post habitum sunt. Cedere incipiunt eius seruos, qui post erant. i. qui a tergo sequebantur. Esse post principia. Caeto ille noster, qui unus est pro centum millibus. Hoc erit pro illo tuo, &c.

Esse sub imperio alicuius, sub manu, sub regno. Et toto uertice superest. i. praeminet.

ESSE cum gerundijs in dum absolutè positis, ac praeteritis impersonalibus passivae uocis, ut Dicendum est, prouidendum est, actum est, cessatum est satis. Iam conclamatum est, lectum est, praesum est. Vbi ad uxores uerum est. Soluendo esse. i. sufficere ad soluendum, (sed sum praeter hoc nullum in do gerundium admittit.)

EST pro licet cum infinitiuis. In factis est cernere quid sit uiuere sanctum. Quiuis facile est noscere. Est quodam prodire tenus, si non datur ultra. ESSE cum aduerbijs. Eo loci res erat. Res eodem est loci quo reliquisti.

Est fortasse quod minitare. Frustrum est homo. i. fallitur. Nullum neque consilium, neque inceptum de uirtute frustra erit. i. male cedit. In comitio estote obuiam. Ibi mihi praesto fuit, cum literis matris

LATINI SERMONIS

datisq̄ tuis. Præsto multis fuit. i. multorum causas defendit. Iamduð domi præsto apud me esse aiunt. Hyrundines æstiuo tempore præsto sunt. Nescire quo loci esset. Quomodo nũc est. Magna iactat, sed nihil est retro. Satis historiarum est, satis orationis, satis uerborum.

Esse satis alicui. Rogat unde sit.

Esse cū coniunctionibus, quòd, & ut. Est quòd uisum donum. i. opus est.

Est quòd me forũ transire iam oportet. Nihil est q̄ festines. Nihil est quòd moremur diutius.

Quid est quòd labores? Non est quòd te deterream. Non est q̄ multa loquamur. i. non oportet. Si est ut admiserit. Si est ut possit fieri. Sin est ut uelis illam manere apud te. Si est, ut uelis reducere uxorem, licet. Quod si ut es, cessabis, laceffam. i. ut facis. Spero esse, ut uolumus. Fueris illo tempore consul futurus (ubi uidetur participium futurum cum uerbo futuro positum.)

ESTO, concedentis est uerbum. Esto, sit in tuis uerbis stupor.

ABESSE alicui, aliquẽ uel aliquid. Quid abest huic homini? Quid huic abesse poterit de maxima rerum scientia? Ita mihi animus etiam nunc abest. Aberat bidui à castris, subaudi, itinere aut uia. Castra bidui aberant. Absuit discordiarũ domesticarum calamitas. Dum febris absit. Abest historia literis nostris. Id abest, aliud nihil abest. Id enim nunc abest. Haud multum ab me aberit infortunum. Absit uerbo inuidia. Abesse iter paucorum dierum, iussis nostra segnis abesto. Aberat tertia illa laus. Menses tres abest. Nummus abesse hinc non potest. Abesse magnam

OBSERVATIONES

magnam partem temporis, xxij. millia passuum. Tabulata inter se minus trinis pedibus absint.

Abesse spatium magnũ. Ro. Castra xx. millium spatio aberant. Auaritiæ absit suspitio.

Abesse triduo ab castris. Non potest triobolũ hinc abesse, Abest unum à prætura tua. Tantum abest, sequente ut geminato aut simplici, quare in coniunctionibus.

Abesse à bello, à castris bidui, à castris triduo, à cogitatione, à corpore alicuius cruce, à culpa multũ, à domo, à lupis oues haud longè, à maturitate frumẽta, à multis ac magnis molestijs. à piculo longius, à reprehensione temeritatis, à scelere, à signis, à turpitudine. Ab aliquo, ab aliquo longè, ab auribus aliq̄d, ab castris triduo, ab domo, ab oculis aliq̄d, ab abesse hinc. Abest longè. Haud longè (sole paululũ. abesse oportet. Non longè hinc abest à nobis.

Abesse longè ab aliqua re.

Abesse longè gentium. Non cogitas hinc longius abesse? Quòd si abeset longius, non aberit longius.

Haud multum abest ab aliquo aliquid.

Abesse plurimum ab aliquo. Abesse propius.

ADESE alicui, amicis. Tu mihi accusatrix ades.

Ades animo. Adeste animis. Adeste equo aĩo p̄ silentiũ. Adiumẽti nihil ad pulchritudinẽ aderat.

Adesse biduo. Oĩa adsunt ei bona. Adeste corporibus. Domi adsitis facite. Dona adsunt tibi à Phædrã. Quin incommodi plus, maliq̄ illic adsit. Boni si obtigit quid. Nũc adest occasio benefacta cumulare. Adest partus. Nihil p̄est mihi ad illũ adest. Ac nõ quã ades præsens, dico hoc. Adsum præsens præsentĩ tibi. Coram aderit præsens tibi.

Adest

LATINI SERMONIS

Adesse pugnantis.

Adesse oibus pugnis, rebus alicuius, scribendo, sibi, Iam aderit tempus cum sese etiam ipse oderit. Mibi quoque adsum testis. Adesse uim alicui. Adeste ad Cal. Adesse ad defendendam causam. Adesse ad diem. Adesse ad exercitum. Adesse ad imperandum. Adesse ad iudicium. Adesse ad parandum apud aliquem. Contra, contra prouinciam, una cum aliquo, cum silentio. In unis adibus. In casu alicuius. In horis alicuius. In pariendo. In re decernenda. In hac re. In tabernaculo. Per silentium.

Coram quem queritis adsum. Coram aderit praesens tibi, diximus. Eccum adest. Huc ades.

Vel absolute. Ades. i. ueni. Iam adest. Iam hic aderit. Mox aderit. Optimè adest. Te uno adest plus quam ego uolo. Propè adest quum alieno more uiuendum est mihi. Utinam hic propè adesset alicui. Ad mortem propius adsum. Una aderat frequens, cum illis qui amabant. Una adsum tibi. Adestum, paucis te uolo. i. accede

Antecessit. Salu. Facundia Graecos, gloria belli Gallos ante Romanos fuisse.

Deesse consilio, cura, labore, officio.

Deesse sibi, esse sese negligere. Me potius non amabo, quam huic desit amor. Quasi desit locus. Officium tuum uel in absentem me, uel in praesentes meos defuit.

Non ratio, uerum argentum deerat. Nec metuo me mihi sermo desit abs te. Ut mihi uerba deesset. Mihi uoluntas nunquam defuit. Paucæ ceterum ad consulatum defuerunt. Qui non deerat in causis.

Inesse. In amore haec omnia insunt uitia. Inest in amore fructus. Inest spes nobis in hac astutia. Magnum inesse in ea lucrum. Multa

OBSERVATIONES.

Multa in homine signa insunt. In ipsis inest causa cur diligentur. In istoc aurum inest marsupio. Inest lepos in nuntio tuo magnus. Inest amoris macula huic homini in pectore. Quae uis insit in his paucis uerbis.

Tristis seueritas inest in uultu, in uerbis fides. Patenam hic inesse oportet. i. esse. Thesaurum hic ego inesse reor. Credo Adepol inesse auri Cargeti largiter. Vbi inerat pictura haec.

Interesse. Quod interesset amnis. Arborum quae inter sunt ablaqueabantur. Stulto intelligens quid interesset? Hoc pater ac dominus interest. Nihil interest an humi an sublime putrescam. Triduum non interest, et atis uter maior fiet.

Interest cum genitiuis. Si nihil interest regis. Ego uero Reipub. semper interesse putauit. Socratis interest. Ostendam alio loco, quantum salutis communis intersit.

Item cum his genitiuis, magni, parui, tanti, quanti. Aequae etiam cum his ablatiuis, mea, tua, sua, nostra, ualstra, de quibus exempla permixta habebis. Permagnum interest. Ut magnum meae interesse putarem.

Magni sua putabant interesse. Quanti interfuerat eam uxorem accipi aut dari. Quod tua non interest. percontari desine.

Interesse cum datiuo.

Interesse consilijs, disputationi, laboribus, negotijs, nuptijs, periculis, rebus gerendis, sermoni.

Interest cum praepositionibus.

Neque ad id quod queris multum interest. Ad nosram laudem non uideo multum interesse. Magni uidebitur interesse ad eam necessitudinem, consuetudinem quod

LATINI SERMONIS

quoz accedere. Et certè ad rē nihil inter sit. Cum hoc homine aut cū slipite nihil crederes interesse Interesse in eadē nō potui. Si qd erit in quo interesse necesse sit nūq̄ deero. Quibus ego in rebus interfui. Qui in re interfuistis. Quid interest motu animi sublato inter pecudē & hominē, inter hominē & saxum, aut truncum? Cuius inter primū & sextum consulatum, sex & quadraginta anni interfuerant. Nimum inter uos pernimum interest.

Interest additur quoq̄ his aduerbijs, magis, maxime, minus, minime, multū, plus, plurimū, nihil, nunquid, parum, paulum, paululum, paucillum.

OBesse nocere. Quum nihil obsint doli. Factum id Amphitrioni obsuit. Quū uera obessent illi cui operam dabam, nunc falsa profunt.

Posse. Tantumq̄ auctoritate potuit, ut, & c. pecunia deinde, qua multum poterant, freti, socios ex hostibus facere Gallos conātur. Aut filius eius si domi possit. i. si domi potens sit. Plus potest, qui plus uolet. Omnes uos oratos uolo, ne plus iniquum possit, quam æquum oratio. Ad me ut uenias, si quid poteris. Si poterit fieri, ut ne pater per me stetit credat. Comprehendi iube, quantum potest. Me iam quantum potest à uita abiudicabo. Sed hic aduertentum potest à facundia, quantum ille potuit cogitare commodè. i. tantum facundia poterit. Sed etiā apud finitimas ciuitates largiter potuisse. Senatus ante Calend. Febr. haberi per legē Pupiam, id quod scis non potest.

PRÆesse ciuibus, magistratui, pecudibus mutis, portui faciundo, prouinciæ, quæstioni, scruiis, socijs, uigilijs in prouincia.

PRÆ.

OBSERVATIONES.

PRæsentare aliquid, caput alicuius alicui.

REpræsentare aliquem alicui, aliqua eorum quæ sitis locis dicenda sunt, diem promissorum, improbitatem suam. i. renouare.

REpræsentare liberalitatis materiam alicui. i. præsentem facere.

REpræsentare memoriã alicuius rei. REpræsentare medicinã tēporis ratioe, est ea in præsentia uti,

REpræsentare quæ quis pollicetur. i. id in præsentia dissoluere. Si enim Faberianū uenderē, explicare uel repræsentare nō dubitarē. i. facile possem præsentem pecuniam rē conficere. Magno enim adiuuato Hermogenes potest esse in repræsentando. i. præsentem pecuniam soluendō. Si qua etiam iactura faciendā sit in repræsentando, quod possum, adducito.

PRæsto esse, quare Esse cum aduerbijs.

PR. Odesse. Benè merēti benè p̄fecerit. Neq̄ quicquid his profui. Ne neq̄ illi profis, & per eas. Quicquid est id quod reliquit, profuit. Ita enim est, ut alij alijs noceant, & alij alijs inter se profint.

SVBesse, instare. Aequinoctium suberat. Quum honoris amplissimi contentio, & dies comitorum subesset. i. adesset. Quod hyems suberat. Sin autem iam suberat similtas, i. latebat. Quippè solo natura subest.

Suberant recto abiegnæ trabes.

SVperesse, abundare. Alijs quia deficit quod amant, agrè est, tibi quia superest dolet. Cui rāta est res, & superest? Quantum sat est, ut plus satis super sit. Nihil superest. i. reliquum est. Nihil ut super sit in gestu. Ausculta quod superest fallacie. Maioribus suis doctrina etiā sup̄fuit. i. sup̄auit. Ferre ea quæ

blando

LATINI SERMONIS

blando nequeant superesse labore, id est, uincere laborem. Ego illi super sum. i. superfluus. Neque deesse neque superesse Reipub. uolo. Vereor ne iam mihi superesse uerba putes, quae dixeram de futura. Si quid super illi fuerit, id nobis satis est. Mibi sola super sum, id est, superstes sum. Modò uita super sit. Sicut tuum uis unicum gnatum tuae uitae sospitem et superstitem.

S Y M O.

S Y M E R E aliquid sibi, animos, ansam, arbitrium aliquem de re aliqua, arma, arrogantiam magnam sibi, bellum cum aliquo, beneficiũ, cõsuetudinem de re quæpiam, confidentiam in uentrem, consilia in rem aliquam, curam. Et rei hilarem hunc sumamus diẽ. Aliquot hos sumam dies. Alium diem si sumpisset. i. eligisset.

S Y M E R E exemplum sibi ex alijs, exordium, fiduciam ludendi iudicij, fœnore, fœnori argentum, haustus, imaginem serui sibi, aliud dicendi initium, iudicium de re quæpiam, ius sibi de aliquo, aut in aliquẽ, laboris plurimũ causã alterius, legationes libera loco argumẽti, mutuum aliquid, nauem, nomen ex rebus gestis, obsequium animo, occasionẽ, offensionẽ ex ratione, operam frustra, operam multam alicuius nomine, optationem sibi, pecuniam mutuum, pecunias mutuas, personam magistri, saga, facietatẽ amoris, seminarium sibi, simile sibi, spatium ad cogitandum, speciem morionis, mulieris, regis, spiritus magnos sibi, suauium, sudorem, supplicium de aliquo, testimonium ab aliquo, uim, de Imperatoribus nomina, è putro aquam, ex populo aliquem, monitorem officij sui, in manum uel manus aliquid.

AE.

OBSERVATIONES.

A B S U M E R E argentum. Corpora defunctorũ condita in eo, absumi constat intra quadragessimũ diem.

A B S U M E R E diẽ rebus frigidis. Vastissimum incẽdium multas priuatorũ domos absumpsit. Isq̃ maximẽ pueros morbus absumit. Adeo ut i eius ipẽsas opes suas absumpserit. Pitibando modò mihi quid uini absumpsit? Quũ ille et cura et sumptu absumitur.

A B S U M E R E aliquẽ sibi, aliquid sibi, aliam quoq; artẽ sibi, dicẽdi copiam, generum, inuidiam, laudẽ, uxorem. Aliquantum iam etiam noctis assumo.

A S S U M E R E aliquem in consilium, in numen.

C O N S U M E R E aliquẽ, et atẽ in eo studio, annos, consilium, cras hesternum, diẽ in apparando, dies multos, ferro aliquẽ, fidẽ, horam, criũ suũ in historia scribẽda, operam, opes, orationẽ, pecuniam, pœnas summas et singulares, res, rem familiarem, tẽrus. Lateris dolere consumptus est. In Dialecticis omnis cura consumitur.

C O N S U M E R E aliquid, et us, id est, perficere.

I N S U M E R E. Vt nullus teruntius insumatur in quenquam. Insumatur in conuiuũ uel compotatiunculam, bar. Sit in antipodio.

F R A S U M E R E animo bellũ, spe, cogitatione aliquid, dapes, letitiam, uoto hanc uitam.

R E S U M E R E uires. Vereor enim ne si hanc intentionem iam in finem laxauero, agrẽ resumam.

S Y O.

S U E R E aliquid, nauem loris, aliquid capiti suo.

C O N S U E R E aliquid, tunicam. Coniuris dolis.

D I S S U E R E amicitias.

I N S U E R E aliquem culeo, uel in culum.

S P E R O.

IT Super

LATINI SERMONIS

Tangere rē acu, calicē, consilia alicuius, rē summis digitis, bulcus, nubes, prouinciam, scopum, sydera, terram, uiuum.

Tetigit uox aures meas, id est, audiui. Hic me dolor tangit. Senē tactum triginta minis. Quae mihi proponuntur, modicē me tangūt, id est, mouēt. Simul ac tetigit prouinciā, id est, puenit. Si minime alium potero, tuū tangā patrē, id est, argētū ab eo exigam. Haec ciuitas Rhenum tangit, id est, iuxta Rhenum cond. ta est. Vbi primū terram tetigimus, id est, appulimus. Ad uillā suā quae uiam tangeret diuersuram, id est, quae iuxta uiam erat. Leuiter unumquodq; tangam. Tangam nullum ab inuito, id est, omnes molestē ferent nominari. Si de caelo uilla tacta fiet. De caelo tactas memini praedicere quercus.

Tāgi amore diuitiarum. *Tāgi* desiderio patriae, necessario animi dolore. *Tangi* studio literarū, sapientiae.

Taxare frequentatiuum, pretio aestimare. (tia. Plinius: Frugiferas tanti taxauerant.

Attingere aliquē, Britaniā nauibus, coelū digito, digito uno aliquē, primorib. uel extremis digitis, doctrinam alicuius, forū, fines alicuius, primorib. labris Graecas literas, partes naturae, necessitudine aliqua, nomē alicuius, officijs. fide tum etiā cognatione, Oceanum, aliquam partem sceleris, scopum, senectutē, studia, suspitione. Caussa te nō attingit ita, id est, non ita ad te attinet.

Ne qua me illius tēporis inuidia attingeret. Multulentus aestus nares attingit, id est, penetrat.

Attingit me sanguine, id est, sanguine mihi iūctus

CONtingūt bona. *Cōtingere* fines alicuius. (est. Non

OBSERVATIONES.

Non cuiuis homini contingit adire Corinthum. *Cōtingere* funē manu, metā optatam cursu. Non omnibus cōtingit. Quod non modō singulis philosophis cōtingit. Quod si mihi uita cōtingerit, id est, si uiuā. *Cōtingit* & malis uenatio, ubi qd immerēti accidit. *Agrē*, sed tamē cōtingit, de re difficili dicitur. *Obtingere* alicui aliquid. Hic dies puerfus atq; aduersus mihi obtingit. Facile exoptata obtingent. *Obtingit* occasio. Boni si obtingit quid.

Obtingere prouinciam alicui, est quum sortito prouincia regēda cōmittebatur. Mihi quaestor optator obtingisse nemo potest. Latus sum fratri obtingisse quod uult. Eloquentia, ut haec res obtingit de filia. Isthuc tibi ex sententia tua obtingisse laetor. Preter spem hoc mihi obtingit.

PERtingere ad finē. Caesar: Circuitiōnē quam pertingere à castris ad flumē suprā demonstrauimus. id est, pertinere.

TARDO.

Tardere aliquē, administrationē alicuius, studia alicuius. *REtardare* animos testitū, bellū, cognatum, impetum coniurationis.

REtardare absolutē. Cicero: Veniet tēpus & quidē celeriter, siue properabis, siue retardabis.

TEGO.

Tegere contumelias, libertatē, patriam, parentesq; armis. Non modō excusatione amicitiae tegēda non est, id est, defendenda. Qui summam prudentiam simulatione stultitiae texerit. Quod nisi locorum notitia reliqui sese texissent.

CONtegere. Et illi miseræ indignē factam iniuriam contexeris.

LATINI SERMONIS

stolam immodicè, sanā factis, auxiliares manus, nervos suos: Noctē colloquijs, laboribus, studijs, sermone benigno: Pœnas nido maiores, potētiam suam in aliquē, preces, ramos, saturnalia, uim, uires suas in aliquem.

INTendere acrem aciem in omnes partes, animum quæstui, rebus honestis, studijs, uirtuti, animum ad bellum scribēdum, animum in regnum, aures huc, balistam in senē. Omne corpus in profundē, da uocem, consilium, chordas, cupiditatem aliquo, digitum ad fontem, id est, indicare.

INTendere eruditiōē suam, fallaciam in senē, ingenium, laborem libro, litem alicui, manum ad scribendū, numeros nervis, oculos, officia, picula alicui, periculum iudicij, studium, uela uētis, uincula collo, uocem in adiutorium, in præsidium alicuius, intentis oculis. Intento opus est aīo. Hanc se intendit esse, id est, institit. Et id quod intenderemus confirmare, id est, proponeremus. Quò nunc primū intendam? id est, dirigam iter?

INTentare anquem, armā alicui, certamen, facies ar dentes, fulmen, gladios, manus alicui, mortem, pœnas, secures, seruos, uim, uirgas. Nihil intantum relinquam.

OBtēdere. Nec puduit rationē turpitudini obtēdere. Quasi uelis quibusdā obtēditur uniuscuiusq; natura. **OS**tēdere alicui aliquid, animum suū, medium digitum. Manus huc ostende.

Ostendere mores alterius alteri, os suum alicui, pectus suum, potestatem suam in aliquo, se alicui in ipso tempore, sese alicui medullitus, se qui uir sit, sententiam suam, bona spes ostensa.

Osten-

OBSERVATIONES.

Ostēdere me ægrè pati illi nolui. Te plura in hac re peccare ostendam. Velle in hac re ostendere, quā sis callidus. Tot peccata in ea re ostendis.

Ostentare. Neque cicatrices suos ostentat. Quod dissuasit, id ostentat. Altera manu fert lapidem, panem ostentat altera. An ego occasionem mihi ostentatam tam breuem, tam optatam, tam in spe ratam amitterem?

Pertendere, conari ad finē peruenire. In Heaut. Video non licere, ut cœperam, hoc pertendere. Nos Cn. Pompeij decretum iudicium cum foederibus, quorum acerbissima diligentia est, pertendemus?

Pertentari. In Andria: Sed ea gratia simulavi, uos ut pertentarem. Latonæ tacitum pertentat gaudia pectus. Nonne uides ut tota tremor pertentet equorum Corpora?

Portendere, prædicere. Aiebat portendi mihi malum. Nobis periculum magnum O familie portenditur.

Prætendere. Inter prætenta foribus uela se abdidit.

Prætendere auribus, Segeti prætēdere sepe. Studeamus ergo, nec desidia nostræ prætendamus alienam. Se efferentē prætendere, id est, exhibere. Fumosq; manu prætēde sequaces, id est, præferre.

Protendere. Georgic. 1. Hinc à stirpe pedes temo protensus in octo.

TENEO.

Tenere aliquem, aliquid, ambiguum aliquem, anchoras, animis aliqd, animos, antiquitatem, arces, arma, astra, aures, auctoritatem, blanditijs aliquem, campum, causam, ciuitates compedibus aliquē, cō-

LATINI SERMONIS

cionem, consensum aliquorum, consilium alicuius, cōstantiam, consuetudinem, cupiditates, cursum, decorum, delectum rerum, desiderium, dictis aliquem, dignitatem suā, disciplinam Iuris ciuilib, dolorem, dolum, dubium, aliquem, famam dignitatis suae, famam hominum, fidem, forum, fugam, Germaniam, Graeciam, gratiam alicuius, gubernacula Reipublicae, impiam in suos, incertum, insaniam, institutum, iter, ius ciuile, ius suum, lachrymas, legem, omnium rerum in punitam libertatem, loca iussa, locum, oratorem, locum apud aliquem, lupum auribus, magistratum, manibus aliquid, manum, matrimonium alicuius, medium, medium aliquem, memoria aliquid, uiam alicuius memoriam, mendaciam aliquem, mente, modum, morem, nomen aeternum, numen, occasionem oblatam, oculos, oculos immotos in aliquem, omnia, opes, opinionem hominum, ora, oracula, ordinem, partes, populum cōcionibus, portum, praecipua in corde, primas, principatum, principatum sententiae, promissis aliquem proprium, prouinciam, rationem dicendi, rationem rege, regna, Rempublicam, se improbis artibus, se castis.

Tenere se domi, tenere se more aliorum, se more ueterum, secundas, sensum alicuius rei reconditum, sententiam se oppido, sermone aliquem, sibi, silentia somnium, spe una aliquem, spem, statum dignitatis suae, statum suum, stomachum, summam impij, suspensum aliquem, syluas, tacitum, terram, tertias, uenas etatis, ordinis, cuiusque generis, uiam, uim Deorum immortalium, urbem, uulnus.

Tenere se ad dicta, ad leges, praescripta magistratus, in corde praecipua, in ditione aliquem, in noxia aliquem,

OBSERVATIONES.

aliquem, in equestri ordine se, in potestate aliquem, in silentio sese, in spe et promissis aliquem, manifestis in rebus aliquem, intra silentium se. Tanquam digitos, tanquam nomen, tanquam ungues teneo. Iuxta rem mecum tenes, pulchre teneo. Teneo, id est, intelligis. Teneo me amor literarum, aqua intercutis, ardeor pietatis. Teneo aures uestras mediocris orator. Astra tenent coeleste solum formaeque Deorum. Teneo me consuetudo eius uerbi aut facti, desiderium incredibile amicorum, patriae suorum urbis, difficultas rei nummariae, expectatio, insaniam, lex. Ut uos aliquando memoria rei, misericordia, desideriumque teneret. Teneo me odium rerum omnium pestis, satietas studiorum. Tenuit sententia altera. Teneo me sitis argenti, auri, diuitiarum, fame, pecuniarum, spes magna studium agri colendi, ueternus. Teneri amore, suspensio animo, beneficijs, culpa erroris humani, cultu Dei fictitio, cupiditatis debitis, desiderio patriae suorum, urbis, errore, ignorantia, inertia, iniuria, iureiuratio hostium, lege, fatali lege, legibus patriae, legibus sacris, medius, mora parricidij, peste, poena, promissis, rebus alijs, uana religio, sacrilegij spe, spectaculis, studijs alijs, propria substitutione, humanis traditionibus, uadimonio, uesania, utroque, de utroque, in media morte. Teneri bene uel male facere. TENERE cum compositis apud tendo diximus.

Abstinere aliquem factis impudicis, animum a scelere nefario, comitijs, culpa, dono, insectatione inarum, maledictis, manum, manus, manus Dijs, manus ab aliquo. Manus a sacris abstinenda.

Abstinere pactioe, pecunijs locupletum, publico, risus scelere, se muliere, se rebus urbanis, se uirgine, se a

LATINI SERMONIS

commercio alicuius, sermonem de rebus istis. *Verere, uerbis, uino, à mari, à uino, à uitis, ab ijs qui bus caude sunt nigriores.*

ATTINERE aliquè, aliquid, animū alicuius, cultros & huiusmodi phrasēs iam exoleuerunt pro detinere. At nunc in tertia p̄sona consueuit magis cum præpositione ad, ut. Quod ad argumētum attinet, Nihil hoc Iouis ad iudiciū attinet. Negotiū hoc ad me nunc attinet arariū. Quid istuc ad me attinet? Ille ad me attinet. Comperiebam ad Pamphilum nihil quicq̄ attinere. Nunc quam ad rē dicam hoc attinere somnū? Et adeò ad te attinere hanc omnem rem. Aliena ut cures, eaq̄ nihil quæ ad te attinent. Attinet sine ad: Quid attinet hoc scire?

CONTINERE amicitiam, animū, audita, belluas immanes septis, caput, cupiditates omnes, custodias, cōtinet epistola, cōtingere gressum, insolentia, la chrymas, libidines, lingua, manus, mēdum magnū, pectus contineri angusto, ponte, continere Remp̄, risum, se, se domi, ruri, se loco aliquo, se sua sorte, se ab exēplis Græcis, se in cute, uocem, indicem stultitiæ, in officio unumquodq̄. Quorum ego uix abs te tamdiu manus ac tela contineo.

Cōtinere, quin cōplecter nō queo. An tēpestas te cōtinet? Cōtinetur publica salus icolumitate illius. **DETINERE**, remoneri. Detineo te, fortasse profectus aliò fueras. Detinuit me morbus, negotium. Detineri uentis. Detinet nos de nostro negotio.

DISTINERE, occupare. Galbam duæ sententiæ distinebant.

Distinere manū, id est, milites. **Distinere** animo, bello, celebritate iudiciorum, imperij curis, fluminibus,

OBSERVATIONES.

bus, nouis legibus, litibus, mari, metu, negotijs, opera, ualetudine.

OBtinere etatem suam, antiquum, artē, maternam aut horitatē apud filium, causam, dignitatē suam, animi firmitudinē, summum atq̄ altissimum gradū ciuitatis, parentis grauitatem apud aliquem, imperia, ius suum, licētiā cupiditatum suarū, principē locum, tertium locum, numerum aliquem, ordinem, precibus quicquam, principatum, provinciam, eandē illam rationē antiquam, regna, rē suam, spiritum p̄petuum sine ulla commutatione, stationes, stationē in manibus filij suauitatem, aliquam sui uenustatem. **Obtinui** quod postulabam. **Obtinui** quod intenderam.

OBstinare, affirmare. Ea affinitatē hanc obstinuit gratia. Id certum atq̄ obstinatum est, Linius.

PERTINERE admittit præpositiones, ad, in, per. & aduerbia, quò, eò, eòdem. Qui à finibus Allobrogum ad summās alpes pertinet, id est, perueniunt. Pars ea quæ ad arcem pertinet. Neq̄ nostri longius quàm ad fidē porrecta ac loca aperta pertinebant, cedentes insequi auderent. Id quæ ad multa pertinet meis. Celtiberis, Cantabris Barbarisq̄ omnibus qui ad Oceanum p̄tinent. Pertinet ad officium meum. Belgæ sub extremis Gallie finibus oriuntur, pertinet ad inferiorem partē fluminis Rheni. Ad quem ea suspicio pertineret, id est, de quo suspicari possemus. Rebus quæ in tatem p̄tinetiam pertinerent. Deus pertinens per naturam cuiusq̄ rei, p̄ terras Ceres, p̄ maria Neptunus. Vim in se habere uitalem p̄ omnem mundum pertinentem. Atque hæc eò p̄tinet oratio. Hæc omnia

LATINI SERMONIS

nia Caesar eodem illo prinere arbitrabatur. Quod illa oratio pertinuit.

PERTentare aliquem. Sed ea gratia simulavi nos ut pertentarem. Pertentare uada.

RETinere aliquem, amplitudinem, charitatem in peiores, fidem, gratiam, impium, iudiciū, ius suū, liberos, maiestatem, morem, officium, salutem, sententiam, utilitatem, ad salutem, in officio aliquem. Ordo ipse annaliū mediocriter nos retinet. i. delectat.

SUSTinere aliquem, aliquem re. fortuna, fide. Assensus suos, auctoritatē alicuius, tua in me uel innumera beneficia, caussas multorū, coitionem, cōmentus alicuius, cōcionatorem, cōsulem, sōuitiū quoridānū alicuius, culpā alicuius, curā, cursum beneuolentia, dies acerbos, doctorem, dolorem, expectatiōem, bumeris aliquem, ictum, impetus, subitas uicursiones hostium, inuidiam, iudicium, magnitudinem caussae ac iudicij, fide, diligentia, consilio, auctoritate, magistrum, magistratum, munus consulare, negotium, officium, magna in Rempub. onera, psonam alicuius, poenam damnatorum, praelium, quaestionem, recentis atq; integros, se, sese, seueritatem, simulationem, maximam sollicitudinem. spem suspicionem alicuius rei, telum.

Sustine & abstine. Sustineri herbis, piscibus.

SUSTentare aliquid aegre, aedificationē ad aliquod tempus, erumnam, bellum, casus suos aliorum opibus, famam extremam, familiam omnem, imbecillitatem ualitudinis suae, laborem spe orij, parsimoniam patrum suis sumptibus, se conscientia optimorum consiliorum, se schola, se sedulo, solitudinem alicuius. A rege sustentari.

TER

OB SER VATIONES.

TERGO.

Abstergere dolorē omnem, labellum, metum animi alicui, molestias omnes senectutis, sordiditū, uulnera. (chum.

Detergere aciem, pelle lachrymas, mensam, stomac-

TERMINO.

Terminare famā astris, fines, gloriam suam, impium Octano, modū artis alicuius re aliqua, orationē, sententiam, uitam. Et spiritu quasi necessitate aliqua uerborum, comprehensio terminatur.

Exterminare aliquem agro, urbe, de ciuitate. Auctoritatē de ciuitate, Rempu. Exterminandum cum illa urbe curauit.

TERO.

Terere atatē, annulum, crocum, diē, iter, labellum calamo, lapidē lapide, manibus quicquam, nomē, otium conuiujs, comessationibusq; inter se, oculos, opes, piper, tempus, uerbum, uiam, Zinziberim. Inter manus quicquam.

Aterere ansam, famā, manus imbelles, manus opē insuetas, opus alicuius, pudorem, tunicam, uestem.

CONterere adolescentiā, atatem suā, partem maiorem aui, carcerem, diem totum ambulando, ferarum, iniurias grauisimas, socordia atq; desidia bonum otium. In studijs otium, opam frustra, orationis aliquem, quaestum, tempus, uitam in quaerendo.

Deterere calceos pueritiā, calces, laudes alicuius, pedes inualidos, penulam astate, tunicam, uestē. Nimia cura deterit magis quam emendat, id est, peius efficit.

Interere panē. Tute hoc intristi, id omne tibi exedē dū est. Adag. In eos q aliquid mali perpetuarunt.

O B.

LATINI SERMONIS

ObTerrere laudem alicuius criminibus auaritie, laudes maiorum. Ab Elephantis obririti sunt. Meæq; pugna præliares plurimæ obriritæ iacit. Pellem serpentis obriritam.

PROterere copias hostium, leonem. Quasi sus carulos pedibus proteram.

TERREO.

Terrere aliquem cum metu, timore. Hæc noua indicij forma terret oculos. Tu me minus territas. Dii te erudicent, ita me miseram territas.

ABsterrere aliquem, de frumeto anseres clamore. Nolite cum supplicem a nobis absterrere.

DETerrere aliquem, a scribendo, a dimicatione, a sententia, de statu, Maledictis deterrere ne sibat, parat.

PERterrere, perterrefacere aliquem. In Ennius Andria: Perterritus metu, timore.

PROterrere aliquem. Proterruiſti hinc me.

TESTOR.

TEstari Deos immortales de suo scelere, impatores mortuos, pecuniam grauissimis certissimis monumentis. Vos æterni ignes & nõ uiolabilem stru Testor numen. Id testior Deos. Te testor mihi. Testior in occasu uestro. i. testis sum. Ipusus te per superos omnes testatur. i. precatur.

TEstificari aliquid. Quod eò sæpius testifico ut, &c. Testificor te a me rogatum. Mibi de te aliquando testificata tua uoluntas emittenda prouincia.

CONtestari cælum noctemq; litem.

DEtestari aliquid ab aliquo. Omnes memoriam consulatus tui, facta, mores, faciem deniq; ac nem
a Repu

OBSERVATIONES.

a Repub. detestantur summum Iouem, Deosq; detestor. Bellaq; matribus detestata.

OBtestari aliquem p fidem suam, per unicam gnata gnatu suu. per senectutem, p solitudinem alicuius, &c. Est enim obtestari, quu p ea aliquem adiuramus de quibus agitur.

- TEXO.

Texere Basilicam collinis antiquis, epistolas quotidianis uerbis, opus luculenter, tela. Ea tela textitur.

ATtexere loricas, pinnas.

CONtexere extrema cu primis, interrupta faciem unam longè lateq; Trabibus contextus æcernis.

DEtexere aliquid uiminibus, pallium, telam.

EXtexere aliquid. Extexera ego illum pulchre iam.

PRetexere cupiditatem triumpho, funera sacris nouis, omnia que fiunt, que aguntur, somnium.

Retexere orationem, praturam, se, superiora, thecam nu-

TIMEO.

(mariam.)
Timere alicui, aliquem, animu alicuius, furem, Iouem iratu, iram patris, mortem sibi ab aliquo, parti sue, receptui suorum, sibi ab aliquo, uicem sua uel alterius, uitæ alicuius, ab aliquo, de aliquo, de bello, de morte, pro capite amicissimo. Timéo miser, quæ hic rem mihi nuntiet. Tibi timui malè. Timeo quid fiet. Timet ne deserat se.

EXtimeſcere aliquem, aliquid. Patrem extimeſcam. Id docti senes extimeſcent. Extimui illico. Extimuit tum illa.

PERtimeſcere. Pertimui beluam.

TINGO.

Tingere literis aliquem. Tinctis capillis.

INtingere. Quæ condiuntur quæq; intinguntur. Nu

LATINI SERMONIS

triat intinctos missa patella cibos. i. conditos.

TITUBO.

Titubare animo, corde, lingua, mēte, pectore. Ne quid
titubet. Si quid titubatū est. Titubātem strauisti.

TOLERO.

Tolerare bona malaq; una cū aliquo, egestatē, equi-
tatū, equos, facta alicuius, uolenter. famam, hūmilitatē
parcendo, se fructibus agrorum, seruitutem a quo
animo, sumptus, uita, militia, exercendo agros.

TOLLO.

Tollere aliquem biga, curru, rheda, aditus templo-
rū, aedes, aes alienū, amicitia ē uita, anchoras, ani-
mos, auiditatem potionis & cibi, cachinnum, ca-
pur, clamores, cognationē superbi, cōcordatiā, pu-
blicū consiliū funditus, cōtrouersia, conuictū bu-
manū, cōuiuuiū, cornua, crimen, cristas, omniū rerū
delectum atq; discrimen, dictum, dubitationem, er-
rorem imperitorum.

Tollere exemplū præclarissimū uindicandæ sediti-
onis de Repub. Tollere filios. i. nutrire.

Tollere fruges. i. colligere.

Tollere gradum. i. progredi grandiore gradu.

Tollere gradus omnes, & dignitatis & gratia, oīm
hilaritatem, hominem ex homine omnino, iter, in-
dicia, lamentationem, leges.

Tollere libros ex aliqua. i. gignere.

Tollere luctum, malum de Repub. manus.

Tollere matrem. i. necare, memoriam regni, mendaciū
scripturæ lituræ, metum alicuius penitus, mimes,
nomen Tarquiniū, oculos. Tollere onus, id
est, suscipere.

Tollere osculum. i. osculari.

OBSERVATIONES.

Tollere patrem. i. in collum suscipere.

Tollere pedem aliquid. i. ire.

Tollere pedes, est res obscenas honestis uerbis ta-
gere.

Tollere puellam paruulam. i. educare.

Tollere querelas, risum, se in curas, societatem, subli-
mem aliquem.

Tollere tectum alius. i. eleuare.

Tollere cadentia uerba, uer ex anno, ad astra, ad sy-
dem aliquē uel aliquid ut manus, uultus, de medio
aliquē. De sua oratione aliquē, de fabula nomen su-
um, ē ciuitate regalis nominis memoriā, ē medio
aliquem, ē numero recuperatorum, ex natura rerū
aliquid, ex oculis quicquam, ex urbe aliquid.

Tollere ex uxore filium. i. procreare.

Tollere in cœlum, in collum, in crucem aliquid.

Tollere funditus aliquid. Omnes tollo ex hoc die in
aliū diem. Quæ non posuisti ne tollas. Quicquid pepe-
risset decreuerunt tollere. Quod erit natū tolli-
to. Quod peperisset iussit tolli. Tolle quod tuū est.
Taurum tollet, qui uitulum sustulerit. Sublati æ-
nimi. Sublatæ pocula reponere.

Attollere oculos, pallium, pedes, signa, superciliū,
in curas se.

CONtollere gradum, In Au. Contollere caput in
prælia.

EXTollere caput, indignationem, liberos, lūbos, ma-
liū, hoc in diē, nuptias, pedē postremū domo, patria,
spe aliquem, uerbis aliquid, uocem.

SVstollere. Amiculum hoc sustolle. Pbruses præte-
riti sustuli, quere in simplici.

TONDEO.

To.

VV 2 Ton.

LATINI SERMONIS

Tondere barbā, capillos. Tondent dumeta iuueni.
Nocte arida prata tōdentur. Tondetbo auro usq;
ad uiuam cutem. Alibi emungam.

Attondere aliquem per pectinem. Is me scelus au-
ro usq; attondit.

Attondere ulmos. i. amputare. In Epid.

DEtondere lanam, ouem.

TORQUEO.

Torquere aliquem, sanguineam aciem, aures ab ob-
scenis sermonibus, axem humero, coelum, collum,
cursum, equū frenis, hastam, neruo aliquem, oculos,
ora, orationem aliquō, saxa ingentia, se, telū in a-
liquem, in caput alicuius, uestigia, uultus. Verbi
cōtrouersia tandem torquet Græculos homines
contentionis cupidiores quā ueritatis. At illu-
ter fluctus ibidem torquet agens circū. Me maior
in uerbis q̄ in sententijs eligendis labor & cura
torquet. Nos acriter tue literæ diu torserunt.

TORqueri ebrietate, furore, ira, uino. Taxi tor-
quentur in arcus.

CONtorquere hastam, telū in latus, in aluum equi.
Contorta toga. Contortor legum.

DEtorquere rectē facta, animum a uirtute.

DIstorquere. Illud uide os ut sibi carnifex distorsit.
Sub nodis distortum.

EXtorquere baculum alicui, clauam Herculi uel
manibus Herculis, ensē alicui, errorem, huma-
nitatem suam, nummum ab aliquo, regnum, sen-
tentias, de manibus iudicum ui quadam, ueniā,
ueritatem, honorū extortor. Omnibus membris
extortus, fractus.

INtorquere hastam, telum. Intorta oratio. In Pam-
pin

OBSERVATIONES.

pini folio intorta. Intorquentur inter fratres gra-
uissimæ contumelia.

REtorquere aures, oculos, pilam, sarmētum, uultū.

TRAHO.

TRabere animis aut animo, animū diuerse, bellū,
caudam, colorem, corpus ægrum, dici partem, ad se
diem, faciem, formam hominis, sacra uirginis: fila,
tutam tranquillamq; fortunam, ignes, ius, lanam, li-
tem, manu aliquid, mēbra ægra, moram, naues in sa-
xa, noctē, omnia, orationē, originem, pecuniam, pen-
sum, pnicem exēplo, pocula promissa, rationes, rubo-
rem, ruinam, sermos, em, stamina, suspiria ab imō pe-
ctore, tempus, uestē, uindictam, uitam tranquillam,
cum animo suo, ex historia aliquid, in eandem uolun-
tatē plures, in calumniam aliquem, in facinus, in iu-
diciū, in ius, in eandē uirtutē omnia, in uoluntatē,
p poenas. Flumē trahit aggerem. Cum stabulis ar-
mēta trahit. Traherent quum sera crepuscula no-
ctem. Fata nolentem trahunt. Senem potum pote
traherat anus. Trahit sua quēq; uoluptas. Quo fa-
ta trahunt retrahuntq; sequamur. Unde trabis ge-
nus. Trabi errore, honore, impetu, studio honoris,
literarum, pietatis. Omnes trahimur & ducimur ad
cognitionis & scientiæ cupiditatem. Immedicabile
uulnus Ense recidendum est, ne pars sincera traha-
tur, id est, corrumpatur.

TRactare aliquē benē, cōmodē, iniuriosius, malē.
Tractare aliquid studiose, animū ægrotū alicuius,
arma, arte aliquē, artē musicā, caussam difficile,
constantia, edictum, acre concertatorium forēsē,
iudiciale, litigiosum dicēdi genus, literas, locū a-
liquē, mēte aliquid, mētes hoim, quæstionem, rem

LATINI SERMONIS

astu, uerbis, R. ep. se, in re R. ep. singula, uulnera, ex
uulgi opinione aliquid. Tractant fabrilia fabri.
ABstrahere, Mors nos à malis, nō à bonis abstraxit
set. Fix me illinc abstraxi. Et istam psaltriam una
illuc, mecū hinc abstraham. Eum ab illa abstraxit.
Ut me à Glycerio miserum abstrahat
A rebus gerendis abstrahit senectus.
ATTRahere ad se aliquid. Nihil est quod ad se re
lam tam illiciat & tam attrahat, quàm ad ami
citiā similitudo. Magnes ferrū, Naphtha ignē
attrahit. Te Romam attraham.
ATTRectare sacra, propriè dicimus.
CONtrahere es alienū, amicitiā, animū, armētā,
barbam, beneuolentiā, canitiem, collum, culpa
alicuius aliquid, culpā ab aliquo, familiaritatē,
frōtem, greges, iram Dei, iram sibi, litigiū, me
lū, matrimonū, milites, molestiā liberalitate
sua, negotiū, noxam, odiū, paginam, pecuniā, p
sonas ad negotium aliquid, rabiem, rationem,
rem, res alicuius, rugas, se, senium, sitim, studiū,
supercilium, tempus, ualetudinem aduersam, u
la, uiros cū aliquo, in angustum, in arctum, in cō
pendium, in fāsces. Horrida tempestas cœlum cō
traxit. Quasi tristitia quædam contrahit ter
ram, tum uicissim lætificat. Contrahitur facies,
flumen, mare, os, pannus. Contrahi incommodis.
Contrahuntur opes. Hinc contrectare.
DErrahere alteri aliquid, annulū de digito, arma,
calceos, consuetudinem alicui, errorem animis, fā
mā alicui uel famē alicuius, gloriā alicui uel glo
riæ alicuius, honorem debitū alicui uel honori ali
cuius, nido implumes, nudo utstimenta, ocreas, sen
sus

OBSERVATIONES.

sus de hoīe, foccos, uestē alicui, uestimenta alicui,
de aliquo, de summo meo erga te amore aliquid, de
cœlo aliquem, de cōmodis suis, de fama alicuius, de
iure, de opera publica aliquid priuatis studijs, de
opiniōibus nihil, de provincia homines, de tot testi
bus unum, de uiuo nihil, ex ea facultate dicendi, ex
summa aliquid, in iudicium aliquem.
DEtrectare bonos, certamē, iugum, laborem, leges,
munus militiae, officium, prelium.
DIStrahere aliquem ab altero, controuersias, fundū,
feruida bolera, nuces, opes, poma in partes, cha
risissima pignora, pretio aliquid.
DIStrahi in uarias sententias. Turbatis distractus
equis. Quo ego pacto diuorsus distrabor.
EXtrahere æstatem, aquam, bellum, certamen, diem
cunctando, horam, iudicium, rem uarijs calum
nijs, in annum, per aliquot dies, se malis, se alicum
de, urbem ex periculis maximis.
OBTrectare alicui aliquem, bonos. (ctans.
PErtractare. Cic. Mentem omni cogitatione ptra
PROtrahere. Ut aliquot saltem nuptijs protrahat di
es. Nonius legit prodat. Protractus ad paup
tatem.
REtrahere aliquē aliquō, aliquē à studio, se ab icū,
ad se argentum, ex fuga, ex itinere, in conditionē
seruorū. Si Hannibalē in Africam retraxisset.
REtrahere causam, dolorem, largitiones, librum,
opus. i. emendare.
SPERtrahere aliquid alicui, famæ, inuidiæ, materiā
furori, se, se ab alicuius aspectu.
TREM O.
Tremere aīo. Tremētibus cīno labris. Tremo totus.
VV 4 CON

LATINI SERMONIS

CON tremere. Cuius in mea causa nunquam fides
uirrusq; contremuit.

Contremiscere omnibus artibus, tota mente.

TREPIDO.

Trepidare. Quid est quod trepidas? Trepidari sen-
tio. Dum trepidant alic.

TRIBUO.

Tribuere alicui aliquid, et alicui aliquid, auctoritate
huic rei magna, beneuolentiae alicui aliquid, fidem eij-
dem rebus, fiduciam commendationi alicuius, gratiam,
humanitatem, ingenium alicui, iura, laudem, merce-
dem, misericordiam, multum alicui, officium homi-
ni amicissimo, omnia alicui, uniuerso ordini publi-
canorum, operam amicis, foro, rei familiari.

Tribuere plus alicui quam oporteat, primas, prouinciam
alicui, secundas, tertias, tempus alicui, ueniam erro-
rum.

Tribuere in partes, est distribuere. Ne plus ei tri-
buas quam res et ueritas ipsa concedat. Quicquid
ei tribuo, tribuo ex tuis literis.

Atribuere alicui aliquid, alicuius alicui, agros,
causam calamitatis, culpa, curam, equitatus por-
tionem, equos, locum, naues alicui.

Distribuere. Distribuit binos angulis. Ad cuiusq;
opinionem fortunae distribuit. Id distributum sententia
est ex sententia. Generatim distributum in ciuita-
tes. Est in partes distributum duas. Distributum in
numeros milites sacramento militari. Distribuimus
in ea ministeria quae non longe a poena sunt.

TRIVMPHO.

Triumphare de Gallia. Triumphare de Sicilia, de
Lyguribus.

Triumphare de Samnitibus. Non triumpho ex nuptiis.

OBSERVATIONES.

tuis. Quum amplissime atq; honestissime ex pre-
tura triumphasset. Id uero serio triumphat. Quod
euenisse nobis gaudeo et triumpho.

TRUDO.

Fallacia alia aliam trudit. Frater trudebat fratrem
hasta. Quas tu mihi tenebras trudis, i. obijcis.

Contrudere in carcerem. Eodem ceteros piratas
contrudi imperauit, i. conijci.

Detrudere aliquem impetu, regno.

Detrudere naues scopulo. Morti iam detrudi se di-
cebat. Ad mendicitatem properant se detrudere.
Necessitas nos ad ea detrusit. De saltu agroq;
communis, seruis communibus ui detruditur.

Intrudere se, i. inferre.

Obtrudere alicui puellam. Ea quoniam nemini ob-
trudi potest, itur ad me. Nunquam ausus sum re-
cusare eam, quam mihi obtrudit pater.

Obtudere palbum alicui, i. assentando decipere.

Retrudere aliquem inuitum. Laccat in tenebris ab
illo retrusa atq; abdita.

TUERO.

Tueri aliquem omni diligentia atq; officio, causas ar-
tis prudentiae, fide alicuius, lenitatem, pauca, p-
sonam alicuius populos uniuersos, Rempublicam, seueri-
tatem. Auerfa tuetur, i. uidet.

Tutari, commune est. Vos tutabor. Meum non potui
tutari locum. Mores facile tutor. Ut eos quos tu-
tari debeant desertos esse patiantur. Libertas,
salus, uita, res, parentes, patria, et prognati tu-
tantur, seruantur, i. defenduntur.

Contueri aliquem, i. defendere. Contueri aliquid.
Neque uero est quisquam qui eadem contuens efficiat.

LATINI SERMONIS

Contueri terram. Inimico uultu contuetur, ipsum adeo contueor.

Intueri aliquem, aliquid, effigiem alicuius, maiorū imagines, limulis, id est, limis, nutum hominis, opem ac potestatem alicuius, terram modeste inimico uultu, in aliquem, in aliquid. Nullam equidem illic cornicem intueor.

Obtueri terram.

TUMEO.

Tumere inflari. Quid hoc quod in collo tibi tumet? **Tument negotia, i. aggrauescunt.** **Tumescit** equorū **INTVmere.** (uentis.)

TUNDO.

Tundere aures alicuius, incidē, cōuerso baculo oculos alicui, pectus, piper, spicas, ulmū. Quibus in unum tonsis. **Tūdēdo atq; odio deniq; effecit senex.** **CONtundere facta alicuius, fustibus aliquem, herbas olentes, bydram, i. domare.**

EXtūdere aliquid, artes uarias meditando.

Obtundere aliquē, aegritudinē, aures alicuius grauiiter, Deos gratulādo, lōgis epistolis aliquē, mē rē rogitando. Ne me obtundas de hac re sapius.

Obtusa falx. Sum obtusus pugnis.

PERtundere acuta testa uel lapide unguā. Dinna ptunditur. Ne quisquā pertundat crumenā cautio est. In pertusum ingerimus dicta dolium.

REtundere ferrum, sermones facto aliquo.

Retusum ferramentum, cor, ingenium.

TURBO.

Turbare animū, animam, aquam, cernarium totū, ceruum, conscientiam, conuiuū, equos, ludum, merē. Nescio quid profecto absentibus nobis turbatum est.

OBSERVATIONES.

est domi. Vndiq; totis vsq; adeo turbatur agris. **CONturbare aliquid, fortunas, nummos, pecuniam acceptam, rem, id est, decoquere.**

CONturbare aliquē. Cōturbatus est adolescēs, i. cōmotus. Incidunt sepē multae causae quae conturbant animos utilitatis specie, i. dubios faciūt. **Irrequentia** & **obambulatio** hōim conturbat & **infirmitas imaginum** notas, i. ordinem destruit. Ita conturbasti mihi rationes omnes, i. confecisti.

DEturbare aedibus aliquem aedificium, pampinos in peruacuos, statuam, tectum, tegulas. Neq; solum spē sed certa re iam a possessione deturbatus est. **Hac uerecundiam mihi** & **uirtutis modū deturbauit.** Puppi deturbat ab alta. **Deturbabo ego iam illum de pugnaculis.**

DEturbare aliquem de monte, possessione, scopulo, e navi, e puppi, e turri. Ex spē deturbatos iacere. **Hunc deturbatote in uia.**

DISturbare aedes, domum, iudicium, machinas, nuptias, parietes, porticum, pontes, tecta, urbem. Pax & concordia disturbantur palam. **Ni meus disturbasset aduentus omnia.**

EXturbare aliquem aedibus, uel ex aedibus, foras, ex animo aegritudinem, dentes, oculos alicui, homines e possessionibus.

Exturbari tabernam iussit.

Exturbari forrunis, penatibus, sedib. suis ex agris.

Interturbare. Dauus interturbat oīa. **Ne interturbat.**

OBturbare loquentem. Itane uerō obturbat, i. interpellat, uel ueritati reclamationat.

PERturbare. Adeo perturbauit familia mētem meam. **Iam perturbauit omnia.**

[Per-

LATINI SERMONIS

Perturbari de Repub. salute, de sua salute ex civitate.

V A C O.

Vacare, est carere uel operam dare. Vacare alicui, animo, corpori, diuitijs, populari gloria, gula, bonis literis, parsimonijs, postulationibus, studijs, uoluptatibus. Vacare aere, culpa, institutis, iustitia, labore, lamentis, legibus, muneribus, odio, officio, perturbatione animi, uirtute, a bellis, a commotione domestica, a forēsi dictione, a labore, a molestia, a studio, ab agricultura, ab occupatioe. In nullum mea mens grande uacabat opus. Nullum est tempus quod iustitia uacare debeat. Fac uacent adit. Noluit eum locum uacare. Hoste uacare domos. Vacare agros. Vacat impersonalē, otium est. Si uacet annales nostrorum audire laborum.

V A C I L L O.

Vacillat iustitia, res. Vacillās legio. Vacillātes literae. Vacillans testis. Vacillare in utraque parte.

V A D O.

Vadere, ire. Ad eum postridiē manē uadebam. Cras manē uadit.

Evadere aliquem. Gradus euaserat altos.

Euadere manus alicuius, poenam fractis uinculis, ripam irremeabilis undae, sermones omnium malignorum, perpetuam ualetudinem. Multa uero inquit euadere. Nunquam hodie quini ad coniecturam euadere. Euado ad summi uestigia culminis. Ante oculos euasit, & ora parentis. E philosophorum scholis tales ferē euadunt. Cuius ex insidijs euaseris. Cum ex insipienti corpore euasisset, profecto euadet in aliquod magnum malū. Si hinc euaserit.

OBSERVATIONES.

ferit. Vbi friget huc euasit. Ne te sacrificem, nunquam euades. Quō euades. Quō euadat uide. Quam timeo quorsum euadat. Et heri semp lenitas, uerebar quorsum euaderet.

INuasit plerisq; cupiditas bonorum.

Inuasit eū habendi cupido, desidia, dolor, inertia, libido, stupor, torpedo.

Inuadere fines hostium, regnum alicuius animo, urbem. Inuadi ab inuidis & improbis.

Inuadere in aliquem. Tanta uis auaritia in animis eorum ueluti tabes inuaserat.

Inuadere in arcem caussae, in Asiam, in bona alicuius, in collū alicui, in fortunas alicuius, in Galliam. Inuasertunt miserum in genua flegmina.

Inuadere in oppidū, in alienam pecuniam, in praedia alicuius, in alienam prouinciam.

PER Vadere. Omnia aspera, uti soles, peruade. i. docta. Murmur a tribunali totam concionem peruasit. Quas oras quasi morbus quidam illius furoris peruaserat. Passim totam urbem peruadit. Cum pauor ac trepidatio totā urbem peruasisset. Quae per animos gentiū barbararū peruaserat. Quantum incendiū non solū per agros, sed etiam per reliquas fortunas aratorū isto praetore peruasit. Per omnes partes prouinciae te tanquā calamitosam tempestatem pestemq; peruasisse, demonstro. Quō non per haec tempora nostrorum hominum libido peruasit.

V A D O R.

Vadari aliquem, est cogere aduersarium se sistere, uadem exigere. Ita me uadatum amore uinctūq; attinges.

LATINI SERMONIS

VAGOR.

Vagatur animus errore. Ne uagari & errore cogatur oratio, per freta uagati.

PER uagari. Dolor oīa membra peruagabatur. Neq; ciuitates tantum, sed etiā uicos atq; agros superstitiones istius contagio peruagata est.

VALEO.

Valere amicis, otio, arte, authoritate, bello, curatio, ne, dicendo, doctrina, gratia apud suos, ingenio, memoria, multitudine, per se, perfidia, potestate, tumultu, usu, à morbo, à pecunia haud pbenè, ab animo, ad celeritatem, ad minimam fraudem, ad summam laudem, ad nullam partem, ad speciem, ad uulgus, apud aliquem, in biduum.

Valere eternū. i. in perpetuū. Valere athleticè, basilicè, benè, malè, pancreaticè, plurimū, pugilicè, r. Vale recedentis salutatio est. Valeas, (dī. habeas illam quam amas

Valeant qui inter nos dissidiū uolunt. i. discedāt. Si Deus talis est ut nulla gratia, nulla hoīm charitate teneatur, ualeat. Ista ualeāt. Valebīs tu unus. Ut ualetur? Plautinū est. INualefcit pestis.

REualefcere ex capite morbo.

VAPULO.

Vapulare, uerberari. Metuo ne hodie hic uapulē. Alius septimanā legionē uapulasset. Vapulat peculū. Vapulare omnium sermonibus.

VARIO.

Variare laborem, otio, otium labore, uocem, uoluptatem. Variatis hominum sententijs. Ne & hic uarietur uirgis & lorīs domi.

VASTO.

Vastare

OBSERVATIONES.

Vastare agrum, castella multa, Italiam bello, mentem, Remp. urbem incendio.

VEHO.

Veherē clitellas. Vehi equo, nauī, rheda. Ut ē nauī ue

VE XO.

(cīta es.

Vexare aliquē, conscientiam, corpus, mentem, exteras nationes, pecuniam omnibus modis. Locus a uestris uexatus. Villa uetustate euexata.

Aduehi in pontum, Arabiam. Aduecti aduersa uia qua sumus per Anienem.

Auehere aliquem à patria, in Hispaniam, secum.

Quo auecta est?

CONuehunt semina ex diuerso formice. Prædamq; per herbas conuectant calle angusto.

Conuectare aliquem malè.

Diuectare rem meam.

EUeherē aliquid, aliquem.

INuehere aliquid alicui. Nō erant in ijs, quæ tibi caesus inuexerat. i. intulerat. Quicumq; casum fortuna inuexerit. Quantumq; Romana se inuexit acies. Centauro inuehitur magna. Cū eius curru Capitalium inuectus. Inuehi in aliquem, in causam, in causam principum, in domum Antonij.

PRæteruehi. Ei succedo orationi, quæ non præteruecta sit aures nostras, sed in animis hominū penitus infedit.

PROuehere aliquē, studiosos. Vestra in me attēctē audiendo benignitas prouexit orationem meam.

PROuehi ab aliquo, ad dignitatē, in altum. Si qui longius in amicitia prouecti essent. Sed longius etate puectus. Qui iā etate prouecti. Prouecta etate mortua est. Quorum usq; ad extremum spiritum prouecta

LATINI SERMONIS

proiecta est prudentia. Studio rerum rusticarum proiectus sum.

R. Euehere. Ut se reuehat domum. Famam ex Bitbyria optimam reuexisti.

VELLO.

Vellere alicuius, monere. Postesq; a cardinauellit. Vellicet absentem Demetrius. i. laceret. Plura in Salust. Inscitè aut malignè uellicant,

CONuellerè cūctā auxilia Reip. fores toto cardine statum ciuitatis, a terra funem, de pristino statu aliquem, domus conuulsa sedibus suis.

Conuellerè illis cogito. i. futari.

DIuellerè liberos a cōplexu parentū. Omnis cōglutinatio recēs agrè, inueterata facillè diuellitur.

EVellerè arborem, omnes radicū fibras, omnem eorum importunitatem ex intimis mentibus, linguā alicui, opinioniones insitas, scrupulū ex animo alicui. Qui nō modò ex memoria, sed etiā ex factis euellēdos nō putet. Ea quum fuerint falsa Ginnia, sim euulsa ex omni memoria uitāq; nostra.

Reuellerè iniurias omnes honorificis uerbis, pellen bonis, tela scelerum alicuius de corpore Reipu. urbem suam. Gorgonis os pulcherrimum, cinctū anguib; reuellit atq; abstulit.

VENDere cum compositis apud dare. Vendicare q̄ uindicare apud dicare. Venire cum dependentibus apud ire diximus.

VERBERO.

Verberare est peutere uirga, baculo, fuste, loro, flagello, ferula, arundine.

Verberare aliquem conuicio, exercitatione dicendi, tormentis, uerbis aliquem.

Verberis

OBSERVATIONES.

Verberat alas Hyrundo. Mibi uox aures uerberat. TRANsuerberatur bestia uenabulo.

VEREOR.

Vereri est timere cū pudore. Veretur liber. Vereri aliquē, cōspectū alicuius, hisorias, rumusculos hominū. Vereor quid fiet. Veritus sum deesse Pōpeij saluti. Vereor dicere, huic ueritus est facere iniuriā. Mecum ire ueritus est. Ego dudum nonnihil ueritus sum abs te. An uerebamini ne id facerē? Vereor ut tibi possim concedere, id ē, nescio. Vereor ut placari possit. Sed firmè hæc uereor ut sint nuptiæ. Dies hic mihi ut sit satis uereor ad agēdū. Veritū est impersonaliter. Quos nō ueritū est in uoluptate summū bonū ponere, id est, qui nō ueriti sunt. Verecundari neminem apud mensam decet. Reuereeri aduētum alicuius, maiores natu, assentādi suspicionem.

VERGO.

Vergerè ad Asiam, ad fundum, ad imum, ad interitum, ad Italiam, ad occasum, ad perniciem, in longitudinem. Prostrice quò ista uergant.

INuergere sacrificantium uox est. Idem quod conuersa patera penitus effundere.

Inuergere in me liquores tuos sinam ductus.

VERTO.

Vertere aliquid, animam, uel animum, id est, respiratione. Anno uertente.

Vertere assum, aures ad preces, beneficium in grauisimam iniuriam, consilium alicuius rectè, culpā in gloriam, cursus, domum, fabulam, faciem ad auro-ram, ad meridiem, hostes in fugam, iocum in rabiē, iter, lumina, manuum non uertet im-

XX Ver-

LATINI SERMONIS

Vertere morsus in panem, in parietem.

*Vertere oculos, omnia ad extremum, omnia in fumū
 & cinerē, opus, ordinem, patinarium, rem in sup-
 biam, sese ad uocem, se in faciem alterius, in uari-
 as formas, in imaginem alterius, in hirundinem,
 in omnia, sententiam, solum, somnium in bonum,
 stylum stultitiae, terga, terram anatro, rastis,
 uela, uerba, uestigia, uitio.*

*Vertere in abusum, in barbariem, in cinerem, in cō-
 tumeliam suam, in luxū, in opprobrium, in risum, in
 superbiam. Quae te genitor sententia uertit? Redi-
 gā ut quod se uertat, nesciat. Dij bene uortāt. Quod
 nec Dij bene uertant. Bene tibi, feliciterq; uertat.
 Male tibi uertat. Quae res tibi uertat malē. Malē
 uortit res pecuniaria apud uos. Malē res uertunt,
 quas agit. Vertitur aestas, annus, coelum. Septima
 post Troiae excidium iam uertitur aestas. Omnia
 uertuntur, certē uertuntur amores. Non hic uideo
 ria Teucrum Vertitur, id est, sita est. Bonae legis
 uertuntur in abusum. Vertitur res in hoc cardine.
 Vertitur res in meo foro. Temperantia ueterum
 uersa est nobis in luxum. Consuetudo uertitur in
 naturam. Benefacere iam ex cōsuetudine in naturam
 uertitur. Verti in opprobrium. Vertitur res in pe-
 riculo. Non omnia in illius potestate ac moderatiōe
 uertētur. In quo illa causa uertebatur. In religio-
 nem ea res uersa est. Cōsiliū meū tibi uertitur in ri-
 sum. Res omnis penes hunc uertitur, id est, & o.*

*Uersare aliquem probe. Non ut in iudicijs uersa-
 ret causas. Vos exemplaria Graeca Nocturna uer-
 sate manu, uersate diurna. Uersare suam natu-
 ram. Quum illum suū saltatoriu uerseret orbem,*

id

OBSERVATIONES.

*id est, in gyrum se saltando cōuertet. Multas res
 simul in meo corde uerso. Satis diu hoc iam saxū
 uorso. In istis urbibus cum summo imperio & po-
 testate uersatis.*

*Uersari in magnis angustijs, in auribus animisq; o-
 ratorū. Error in hac causa atq; inuidia uersatur.*

Uersari in controuersia atq; in contentione.

*Uersatur Cupido in corde meo. Ea res nūc in discri-
 men uersatur, id est, in discrimen uenit.*

*Uersari in eodē errore, in intima familiaritate ho-
 minis potentissimi, in summa impunitate gladi-
 atorum, in infidijs ac periculis, in iudicio. Uebe-
 mens erat in iudicijs inuidia uersata.*

*Uersari in laude semper, in malis, in omnium doctri-
 narum meditatione, in memoria hominum & ser-
 mone, in ore omnium, in prouincia, in Repub. ad-
 ministranda, in subsellijs, ob oculos.*

*Aduertere animū, animo aliquid, ansam alicui, au-
 res, cor, cursum, flumina, gressum, oculos, pedē, pe-
 ctus, praedam omnē ad se, sese in plateam, ad se ali-
 quid. Ut mediocriter quosq; doctos aduertat & af-
 ficiant, id est, stupefaciant. Aduertunt grauius,
 quae non censeas, amantes, id est, obseruant. Non
 aduorti primo. Quod te aduortisti?*

*Aduersari alicui. Aduersatus tibi non sum. Neque
 tuae libidini aduersabor. Nō possū meis uerbis ad-
 Aduersari aduersus tuam sententi- (uersari.
 am nolo. Ceppi aduersari primo.*

*Aduersari cōtra. Aduersante & repugnāte natu-
 Aduersari sedulo aīo, ne herū usq; praeterirē. (na.
 ANimaduvertere, considerare. Experrecta nutrix
 animaduertit dormientem.*

LATINI SERMONIS

*Animaduerte hoīem sub albidum. Alios tuā rē credi
disi magis q̄ te animaduersuros? Date operam q̄
cum silentio animaduertite, id est, auscultate.*

*Animaduertere ꝑ punire in sequentibus exēplis. O
facinus animaduertendum. Ea primum ab illo ani
maduerrēda iniuria est. i. illius. Atq; ea sunt ani
maduertenda peccata, quae difficillimē praecauē
tur. Hac re animaduersa. Terrore hominem ani
maduerso. Vti prius uerberibus in eos animaduert
teretur. Animaduersores uitiorum. Is quum in be
rum animaduertisset grauius. Multa sub eo ani
maduersa seuerē ꝓ coērcita.*

*Anteuentre aliquid praenire. Idipsum cū tecum
agere conarer. Fannius anteuertit. Caesar omni
bus consilijs anteuertendum existimauit, ut Nar
bonem proficisceretur. Mœroros mihi anteuertit
gaudijs, id est, mœror gaudijs locum occupat. Mi
ror ubi ego huic anteuerterim. Rebus alijs ante
uortam, quae mandas mihi, id est, mandata tua pri
mum exequar. Prius leporem testudo anteuertit,
De re perdifficili factu.*

*Auertere aliquem a sententia, ab errore, ab ira, ab
urbe, aliquem alicundē, aliquem per dolum.*

*Auertere animū, animum ab aliquo, argentum, au
res precibus, castella ab hostibus, faciē, flumina, fu
rorē, gregem uniuersum secum, hereditatem, iniu
riam, iram, iter ab Anare, morbum, nares, noxam,
oculos, orationem, pecuniam istam in questum, peri
culum, pestē, praedā ab hostibus, res, omnes riuos,
se se ab amicitia, uindictam. Auertit hic casus ua
ginā. Nec posse Italia Teucrorū auertere regē.
Quod dij omen auertant. Te uelim animum a me ꝑ
rumper*

OBSERVATIONES.

*rumper auertas. i. me deleas animo tuo ad tempus.
Ob eam causam huc abs te auerti. i. secessi. Ab in
pudicis dictis auerti uolo. Iam homo in mercatum
auertitur, id est, ad mercaturam sese confert.*

*Auersamur eū quem detestamur. Officioq; leuem nō
auerfatus honorem. Nec rubos auersatur capra.
Circumuertere elixas carnes, olera, orbem, rotam,
in cursu rotula circumuertitur.*

*Circumuertere aliquem argento, imponere uel dolo
auferre.*

*CONuertere aspectum aliquod. Demonstrationem
conuersam habere.*

*Conuertere iter, ordinem uotorum, pollicem. Con
uersa ratio.*

*Cōuertere se aliquod, se animo ꝓ cogitationē aliquod,
se domum, signa.*

*Conuertere aliquid ad cōmodum suū, animum alicu
ius a uita prauitate ad Dei cultū, se ad dolos, ali
quid, ad dominatum suum, se ad alterius nutū, se
ad otium, se ad pacem, copias ad patriae periculū,
aliquid ad potentiam suam, nauem ad puppim. Non
posse iam ad salutem conuerti hoc malum.*

*Conuertere se ad sanitatem, se ad alterius sensum,
ad se, se ad timorem, se ad uerum, se ad alterius uo
luntatem uultumq;.*

*Conuertere de Græco. Conuertere in aliquem fer
rum, gladium, oculos, ora, pœnā, aliquid in amicitia
am, se ex homine in beluam, fortunā in culpā, gau
dium in diuersum, dimicandi facultatem in exitū
ciuium suorum. Rationem bono consilio datam in
fraudem, malitiā, se in eundē habitū colorēq;. se in
bonitiē, orationē in increpandā Cœpionis fugam.*

LATINI SERMONIS

Obuertunt se amicitia in graues inimicitias. Omnis est risus in iudicem conuersus.

Conuertere ex Graeco in Latinū, crimen in laudem aliena in rem suam, fugam in se, in seruum quodam per iocum dixit, se in superbiam dominatorem gladium in uaginam.

Diuertere uel diuerti deponentaliter, domum hostis, linguam ad mores aliorum, se a muliere. Diuertunt mores uirgini longè ac lupa.

Diuertere ut cogebantur.

Diuertere ad aliquē, ad cauponē, ad hospitē. Ut diuertatur ad me in hospitium optimū. Ego ad Doriam hic diuertam. In proximo diuertitur apud hospitium paternum. Ego diuertor extra portā hanc in tabernam tertiam apud anum illam dolerem.

Diuersari apud aliquem, Diuersari in taberna.

Pervertere aliquē bonis suis, disceptatione, familiaritate, fortunis patris, fundis, impressione, iudicio, uicinitate, amicitiam funditus, eratores, benignitate, commedatione ingenij, diffinitione rei, domum alicuius, firmamenta Reipub. fortitudinē, gentem immeritam, infestitiam, liberalitatē, nauem in portu, prudentiam, temperantiam, uillam odio crudelitate funditus, uirtutē penitus, urbes fatali euectū. Euersa ceruices de illo qui uictus & domitus est.

Interuertere est callidè surripere, quum scilicet re commodatā aut creditam dolo, ne restituatur domino, efficiamus. Interuersa & dilatare. Iluc ego quomodo argētum interuertā. Venientē Caculam interuertit simbolo, Cædelabrū a Ferro interuersum esse conqueritur. Interuerso regali hoc dono. Ut me si possit muliere interuertere. Nec hercle

isthoc

OBSERVATIONES.

isthoc me interuortes. Quē interuortam. Ille indraxit ut peteret pmissum, & receptum interuertit. Inuertere annulum in locum, leges, tunicam. Inuersa uerba.

Obuertere, opponere. Plurimū refert ut pascentium capita sint obuersa soli. Ne in resecūda nūc mihi obuertat cornua. Cornua uelatarum obuertimus Antēnarum. Totam aciem in Samnites obuertat. Cuius ob os Graiorum obuertebant sua.

Obuersabantur aduocati. Obuersabatur præter illa quæ dixi causæ difficultas. Mihi ante oculos obuersabatur Reipub. dignitas. Obuersantur species honestæ in animo.

Peruertere aliquem, corrumpere.

Peruertere aulas, id est, eruere. Regem peruertito ipsum, id est, prosternito. Is eius omnē spem atque omnia uitæ consilia morte peruertit. Peruertere omnia iura, diuina, humana.

Peruertere Rempub. Nulla uis religionis fuit, quæ tantam utilitatem peruerteret.

Præuertere & PRÆuertit, idem quod præcedere.

Præuertere aliquē cursu, equo, pedestri itinere, bonarum artium studijs. Volucrumq; fugam præuertitur Hebrum. Inde ilicò præuertitur domum. Fores clausit, ne præuorteretur foras. Ne unquam me, tenuissimam suspitione perstrinxit, quam non præuertirim, id est, diuexarim. Hoc præuortar principio. Ne me uxore præuortisse dicant præ Reipub. id est, Reipub. uxore præposuisse. Si quid dictum est per iocum, non æquum est id te serio præuortier. Certum est principium id præuortier. i. ante omnia fieri.

XX 4 Præ

LATINI SERMONIS

Præuerrere populum alicui.

Præuerrere cū Datio. Cæue pigritia præuortier.

Præuorti hoc certū est rebus alijs omnibus. Mā datis rebus præuorti uolo, id est, mandata prius exequi quam edere uolo. Ei rei primum præuorti uolo. Huic rei præuertendum existimauit, id est, occurrendum.

Reuertere uel reuerti, id est, redire. Domum reuertor moestus. Si ille non reuertisset, moriendum esset ipse.

Reuerti ad pristinū actū, ad illū animū meū pristinū, ad corporis cōmodum, ad superiorem consuetudinē, ad institutum, ad Chryssippi laqueos reuertimur. Ut ad me reuertar, id est, de me agam.

Reuerti ad propositum, ad sanitatem. Iam ad te reuertor. Canis reuersus ad uomitum. In eum qui relabatur in pristina uitia.

Subuertere, diruere. Ne nimium bonæ tuæ istæ nos rationes Mitio, & tuus istæ animus æquus subuertant. Auaritia, fidē, probitatē, cæterasq; artes bonas subuertit, id est, funditus tollit.

Subuertere decretum Consulis, moenia, montes, regnum aliquod, totum aliquem, urbem.

Tergiuersari, fugere, dare terga, & est eorum qui in cōflictu terga uertūt. Transfertur ad alia. Eā tergiuersari nō sinēt. Attende quæso Fannium huc atq; illuc tergiuersantē. In his trib. generib. quoquomodo possūt, nō incallidē tergiuersantur. Quid tergiuersamur Epicure? Hūc æstuātē & tergiuersantē iudicio ille psequitur. i. fugientem iudiciū.

VESTIO.

Uestire, circūtegere. Urbes multo aggere uestiuntur.

Vbi

OBSERVATIONES.

Vbi de fraudibus uestierunt. Uestiuntur ripæ multa fraxino. Ut ancilla tot me uestiant. Oculos mēbraniæ tenuissimis uestiūt. Uestita aurata ornamento. Tum ea deniq; uestire atq; ordinare oratione. Uestita pampinis uia. Ita reconditas, exquisitasq; sententias mollis & pellucens uestiebat oratio. Tabulis interioris templi parietes uestiebantur. Vir tē uestiat. Qui uentrem uestiam lanam, purpuramq; mulcām.

Conuestire. Eius domum euersam duobus locis conuestitam uidetis. Publicas porticus inuestiuit pictura.

[PETERO.]

Inueterare aliquid. Quorum iam & nomen & honos inueterauit. Inueterauit iam opinio Reipub.

Inueterata amicitia, barbaries. Nostræ res literarum monumentis inueterassent.

VIDEO.

VIDERE plenam ætatem, suos plenos annos, suos cænos, suos dies plenos, diem alicuius fatalem, festam, fortunatam, honoratam, in felicem, lethalem, natalem, dies bonos, dies, extrema, fata sua postrema, iustum robur, priora secula, senectutem. Nisi aliquid uidero. Hunc uidere sepe optabamus diem, quum ex te esset aliquis, &c. Utinam illum diem uideam cū tibi agam gratias. Utinam præsens illum diem mihi optatissimum uidere potuissem. Ex multis diebus quos in uita celeberrimos letissimosq; uiderit. Non fratrem uidet rei operam dare? Me uidet, id est, ne time dum adsum. Rectè mihi uidißem, id est, prouidißem. Quem ibi miseriam non uidißem? Lupi Mærim uidere priores. In raucum dicitur. Ni-

LATINI SERMONIS

bil uidēt, nisi quod lubet. Hisce oculis egomet uidi
 Si id facis hodie postremum me uides. Nihil quous
 uideri, nihil tranquilli potest. Quae uos propter ado
 lescētiā minū uidetis. Vide quid agat. Num quid
 hic, quod nolis uides? Rē uidebat acutē. Videbat ser
 mones. Somnium ego hac nocte oculis non uidi meū.
 Qui suo toto cōsūlatu somniū nō uiderint. Plus huius
 uideo quā uolo. Tempora maturē uisurus longā
 nocte. Me, quum Asiae praessem, uidisse in quiete
 id est, somniasse. Tu in nostris sermonibus colloque
 rionibusq; ipse uidisti. Vide ut incedit. Hic uideo me
 esse inuisum omnibus. Illud etiam uideo esse dictum.
 Videas, uidere licet, uidere est, idem. Ego isthuc ui
 dero. Ego isthuc rectē ut fiant uidero. Post ego in
 matre uidero. Benē, malē ue uideo, id est, considero.
 Viderit Epicurus. Videor nescio ubi, me uidisse
 prius. Meminisse uideor fieri.

Videre uideor iam diem illum cūm, &c. Videtis mi
 hi malefacere.

Videre uerum, atq; ita, uti res est, dicere. Parum
 perspexisse eius uiderem audaciā. Non uidere uide
 tu quidem. Mihi sic hoc uidetur. Tibi ita uidetur.
 Quid uidetur tibi hoc mēcipium. Videmini nobis
 insulse agere. Visus sum. Ego uocem hic loquentis
 modō me audire uisus sum. Id mihi uisus ē dicere.
 Audire uocē uisa sum modo militis. Audire uo
 cē uisa sum ante aedes modō. Visa est, quod dici so
 let, aquilae senectus. Visa est pedum uia. Quid si
 seruo aliter uisum est? Videbaris, me uidēs, plane
 Martē uidere, De his qui se strennuē pollicentur
 opitulaturos. Videbitur.

UISEre aliquem. Ego hanc uisam. Id uiso, tu ne, &
 illi.

OBSERVATIONES.

illi insaniāt. Ad uectigalia uisenda. Natura in
 est mētibus nostris insaniabilis quaedā cupiditas
 uerē uisendi, id est, uidendi. Undiq; uisendi stu
 dio. Ne mittas quidem uisendi causa quēquam.

Nunc ad eam uisam. Ego uisam forum. Nūc huc ad
 Veneris sanum uenio uisere.

Nostra ilicō it uisere ad eam. Abi tu, uise redie
 rit ne iam, an nondum domum. Uise amābo num
 ibi fiet.

Uisitare agros, infirmos, pauperes.

INuidere alicui, dignitatē alicui, fortunā, honorē,
 rē, successus. Sed mihi tarda gelu seclisq; effoeta
 senectus Inuidet impium. Ne mihi precor inuide
 as. Ut uocis optimā naturam inuidisse uideātur.
 Quod si uirtuti uestrae fortuna inuiderit.

Inuidere oēs mihi. Quasi inuidere hoc mihi uidere.

Ut uobis societatis ius inuideā. Liber pampineas
 inuidit collibus uuas. Neq; ego, ut multi, inuideo
 alijs bonū, quo ipse careo. Nullus est qui nō inui
 deat rē secundam obtingere. In qua tibi inuideo?

Hic uideo me esse inuisam immerito. Ego cur ac
 quirere pauca si possum, inuideor. Nō dixi in in
 uidiā, quae tum est, quum inuidetur, id est, quan
 do quis inuidia laborat. Troia iacet certe Da
 nais inuisa puellis. Dijs hominibusq; inuisus.

INuisere idē quod uisere. Nūc ad eū inuiso. Ad fra
 trē modo captiuos alios inuiso meos. Iā ego ade
 ro, ad meam maiorem filiā inuiso domum.

PRaeuidere. Herus est, neq; prauidetur. Id nos fu
 turum prauidetamus.

PROuidere. Putauit etate et beneuolentia sci
 re et prouidere quā seipsum sibi. Quae si nō astus
 pre-

LATINI SERMONIS

prouidentur me, aut herū pessundabunt. Quod ad huc coniectura puideri possit. Prumētum his incis in hyemem prouisum non erat. Ego met mibi uidero. Medicus morbum ingrauescentem prouidet, insidias Imperator, tempestates gubernator. Sapientis est omnia quæ uentura sunt prouidere. Satis iam omnibus quæ necessaria erāt prouisa ptabant. Atrocissima suspicio tua tibi prouidēda est, id est, cauēda. Quod quidē semper, quasi prouideret hoc tēpus, sedulo facit. Neq; de frumēto, nliquoq; comēto satis esset prouisum. Prouisum est ne in præsentia hæc hinc abeat.

Prouiso quid agat. Amphibus. Si quē hominem expectant eū solēt prouisere. Huc prouiso, ut ubi tempus fiet, deducam. Ego hinc ad hos puiſam, quem mox uirginem accersant.

Reuiso quid agant. Reuise nos aliquādo. Ut quando ortum tibi fiet, me reuisas.

VIGEO.

Vigere, in uigore esse. Animus tantū & spiritus uiget. Vigētes domus. Alia quædam dicēdi molliora ac remissiora genere uiguerunt. Soli qui memoria uigēt. Illa uita est tua quæ uigebit memoria seculorum omnium. Ita nūc mos uiget. Vigebat in ea domo patritius mos & disciplina. Vbi enim studia nostra uiguisſent. Quē in Academia maxime uigere audio. Nisi animus, anteq; corpus intrasset, in rerum cognitione uiguisſet. Ut eorum in bellicis & ciuilibus officijs uigeat industria.

VIGILO.

Vigilabis lassus. Sed uigilat Consul, id est, diligenter audit.

Vigi.

OBSERVATIONES.

Vigilare decet hominē qui uult sua tēpori conficere officia. Neue usq; ad lucē uigiles. Vigilas tu de nocte, ut tuis consultoribus respondeas. Vigila primū ut tibi succedatur, id est, cura. Num ille somniat ea quæ uigilans noluit? Vigilans uidi. Vigilans nunc uideo, Vigilans fabulor. Vigilantē ille me iam dudum uigilans pugnis contudit.

Ad uigilare. Satis credo, si ad uigilaueris ex unis geminas tibi conficies nuptias. Istæ hæc quum ita sint, tanto magis te ad uigilare, æquum est.

Euigilare. In quo euigilauerunt curæ & cogitationes meæ. Et duce stant acies euigilante suo.

VINCIO.

Vincire aliquem cathenis, locum præsidij, mēbra numeris, suras cotburno.

Vinciri esca atq; portatione. Vincito pectore uirgo. Amicitiam bene uinctam inter se habere.

Deuincire aliquē sibi, suisq; in ppetuum summo beneficio. Cum summo illo oratore affinitate se deuinxerat. Nostro beneficio deuincti. Hoc beneficio utriq; ab utrisq; uero deuincimini. Cathenis deuinctus. Coniunctio sanguinis deuincit homines caritate. Vbi animus semel se cupiditate deuinxit mala. Isthoc ne factū tibi deuinxisti? Metri necessitate deuincti. Conuenit adesse contra prouinciam, quam tot prouincijs, tot laboribus, tot etiam piculis meis deuinxerim. Quorum principum Hermippum non solum sermone meo, sed etiam familiaritate deuincti. Eodem conscientie scelere se deuinxit. Cras te quasi Dirceum olim duo gnati Iouis ad taurum deuinxere.

VINCIO.

Vin.

LATINI SERMONIS

Vincere aliquē amore. Vincere aliquē arte dicendi.
Vincere arte Grammatica. Vincere aliquem arte
Gymnastica.

Vincere aliquem arte Mechanica.

Vincere aliquē arte Musica. Vincere aliquē Pala
strica. Vincere aliquem arte Rhetorica.

Vincere aliquem beneficijs.

Vincere aliquē carminibus, cereuisia, ciuilitate, cu
lullis, cursu, forma, fortuna, infortunio, ingenio,
litibus, mollicie, neq̄tia, omnibus numeris, ordinibus,
mutuis officijs, precibus, probitate, pulchritudine,
ne, saltu, stylo, uerbis, uulnere, in iudicio.

Vincere acta patris. Vincere animum suum, Caronem
grauitate, ceruum cursu, Ciceronem eloquentia,
cochleam tarditudine, Cræsum diuitijs, eloquentia
omnes, expectationem alicuius diligentia sua,
Epicurum luxu, Erifichtonem uoracitate. Vincit
imitationem ueritas.

Vincere inertiam diligentia, luxuriam parsimonia,
Lynceum acumine uisus, Nauseam lauri bacca,
Nestorē senectute, officijs suis cogitationes alicuius,
opinionē omnium, patrem, Salomonem scientia,
Samsonem robore, Sardanapalū mollicie,
Stoicum austeritate.

Vincere seipsum, studia omnium, tenacitatē liberalitate,
Thersitē deformitate. Vicit uinum quodlibet.
Et noctē flammis funalia uincunt. Arma periculis
tempore situ uincuntur. Victa iacet pietas.
Vinci flammis, flumine, gurgite, incendio.

Conuincere aliquē argumētis, psuasionibus, uerbi
ueritate. Conscientia conuictus. Conuictus matris
auaritie criminibus. Conuictus Epicuri

707

OBSERVATIONES.

roribus. Vxoris facta conuicta turpia. In homines
tanti facinoris conuictos.

Conuincere falsa. Qui & conuicti & condēnati falsi
de pugna sient. Iudicio turpi conuictus. Hec
duo lenitatis & infirmitatis plerisque conuincunt.
Maleficiorum multorum conuictam. Conuincens
facile ex te natū. Quo me teste conuincet an chy
rographos? Conuictus testimonijs. Cū uelis, conuincens
illū esse tuū. Te in isto ipso conuincio, non in
humanitatis solū, sed etiam amentia. Quem ego
iam hic conuincam palam.

Deuincere hostem. Eum ego aded uno mendacio deu
uici. Spero consuetudine & coniugio liberali deu
uictum. Qui pœnos classe primus deuicerat. Hic
animus partim uxoris misericordia deuictus,
partim uictus huiusce iniurijs.

Reuincere. Nunquam enim hic, neq̄ suo neq̄ amico
rum iudicio reuincetur.

VIOLIO.

Violare amicitia, aures alicuius, senatus authorita
tē, bello aliquē, ciuem, consuetudinem urbis, De
os, dignitatem, diuinitatem, existimat iōem, fas,
fidem, foedus, hoīes, instituta maiorum, iudicia,
ius, iusurandū, leges, mores, necessitudinem, ami
citiā & societatis nomen armis, numē diuinū scelerare,
patriam, pudicitia, pudorem, religionem, sacrificium,
uerbo aliquem, uirginem per uim.

VITIO.

Vitare impetus hoīm, inuidiā, linguas hominū, malū,
oculos hoīm, odium, periculum, sermones, uituperationes.
Domum abeant. Vitent accipiti infortunio, ne & hic uarientur uirgōis & lorīs domi.

D E.

LATINI SERMONIS

DE vitare. Tant a me impendent mala, quae neq; uti
deuit e scio, neq; quomodo me inde extrahā. Posthac
incolumē sat scio fore, nunc si deuito hoc malum.
EVitare suspitionum offensionumq; causas sapientiā
est.

Evitare mulionem. Metaq; feruidis euitata rotis.
Inuitare magnis poculis, praemijs aliquē. Inuitate
genialis hys, curasq; resoluit. Inuit auit sese in coe
na plusculum. i. expletus est. Quoties largissime se
inuitaret, senos sextantes non excessit. Quam uel
lem Menedemum inuitatum, ut, &c. Ad quē fruē
dum non modō non p̄terabit, uerū etiam inuitat
atq; alleclat senectus. Quamuis blanda ista uani
tas apud eos ualeat, qui ipsi illam alleclant & in
uitant. **A**C. Caesare ualdē liberaliter, inuitor in
legationem illam. Sum in eius locum inuitatus.

VIVO.

Viuere alicui, et atē, agrū, Catonem, Christianum,
coelibem, Croesum, Epicurum, Ethnicum, Gnathe
nem, Irum, presso lacte, labore suo, lapsana uirtu
tis laude, magno, puris manibus, moribus antiq;
naturae, Nestorē, Nestoreos annos. paruo, rapto,
sibi, spiritu suo, uitam, uitam duram, uoto uno, ad
aliorum arbitrium non ad suum, ad summam sen
ctutē, cū aliquo cōiunctissimi, cum labore magno,
de die, de lucro, ex labore aut manuum opera, et
more alterius, ex rapinis, ex rapto, ex animi sen
tentia, ex uoto, in agro colēdo, in maxima celebri
tate, in diem, in horam, in laude, in oculis hominū,
in regno, in urbe, ultra pensum.

Viuere benē, conueniēter, coniunctissimi. fortunati,
liberē, miserē, negligētius. Vixit dum uixit benē.
Bis

OBSERVATIONES.

Benē q̄ latuit, benē uixit. Nec uixit malē qui na
tus moriēsq; sefellit. Ita uiuam, ut maximos sum
ptus facio. Vixit, incēde ignem. Ada. ubi negotij
piculosi puncto festinandum admonemus. Nemo
est tam senex qui se annum non putet uicturum.
Adbuc uiuit haec pestis. Hoc ubi sit ibi non ue
rē uiuitur. Viuunt arbores.

Vicitare lacte, succo suo, uino. Benē libētē uicti
tas. Ne uicitare pulchrē, te miseris modis.

Vicit abam uolupte parsimonia & duritia.

Conuiuere cum aliquo. Conuiuari de publico, in pu
blico. Nolunt crebro conuiuariet.

Reuuiscere. Reuiuiscet ille nunq;. Si eadē legere
uiuiscere possit. Sed utinam reuiuiscat frater.

Aduētū nostro reuiuiscunt iustitia, abstinentia, cla
mentia tui Ciceronis. In quibus reuiuiscente li
bertate,

ULCISCOR.

Ulcisci aliquē. Et senis essem ultus iniuriam. Ni hāc
iniuriam meq; ultus fuero. Satis id mihi habeā sup
plicij, dū illos ulciscar modō. Ego p̄ol illum ulci
scar hodie. Malo ego nos prospicere, q̄ ulcisci ac
cepta iniuria. Quos quidē ego omnibus sentētijis
ulciscor. Potuit ne iure se ulcisci? Te ipsum ulci
scantur. Te p̄ istis dictis & factis scelus ulciscar.
Nostram uicem ultus est ipse per sese.

VND O.

Vndare, undas facere.

Abundare amore, diuitijs, doctrina, amplissimis ho
noribus, ingenio, bellicis laudibus, otio, praeca
ptis, rerum uitijs.

Abundat peccus meum letitia.

XX Abuu-

LATINI SERMONIS

Abundat uilla porco, agno, hoc do, gallina, lacte, ca
Abundans lacte uel lactis. (Seo.)

INundat Nilus. Agros & sata omnia inundauit.
Actiue.

REDundare fluminum est proprium. Trāsfertur
tamen. Quod quidem bonum mihi nunc deniq; redun-
dat, id est, pertinet. Eternāq; coena redundantes.
Omnia deniq; gemitu fletuq; redundassent, id est, ple-
na luctu omnia. Fossa gurgitibus. Praefertim quum
tu omnibus uel ornamentis, uel praesidijs redunda-
res. Nunc fugientes conspectum sceleratorum, qui-
bus omnia redundat, id est, referta sunt. Quorum
tamen ad amicos redundat infamia. Quod & uictō-
ris & uicti detrimentum ad eundem Caesarem esset
redundaturum. Omnium quidem beneficiorum, que
merentibus tribuuntur non ad ipsum gaudium ma-
gis quā ad similes redundat. Hoc facinus in tuum
redūdabit caput. Ut neq; in Antonio deesset hic or-
natus orationis, neq; in Crasso redundaret. Hoc
tempus omne post consulatum obiecinus ijs fludi-
bus, qui per nos a communi peste depulsi, in nosmet-
ipso redūdārun, id est, incurrerūt. Quae numero
hominum ac multitudine ipsa poterant in prouincias
nostras redundare, id est, impetum facere.

V O C O.

Vocare auxilio Deos, auxiliū, coetū, consiliū, conui-
uam aliquem, diuos in praedam, Hylam, manus ad
arma, ad opus, nomine suo aliquem, numina ma-
gna, operā alicuius, pluuiam, senatū, uentos, uer-
bis suis uel alterius aliquem, uotis. Vocare a me
fictia aliquem. i. abducere.

Vocare aliquem ad arma, ad cibum, ad coenam, ad
compo-

OBSERVATIONES.

comparat idem, ad exemplar alterius, ad intudē,
ad inimicitias, ad iudicium, ad laudem, ad sum-
mum nefas, ad otium summū, ad opus, ad pericu-
lum, ad perniciem, ad salutem, ad uim, ad uitam,
ad utilitatem suam. Quo nos uocabis nomine?

Vocare aliquē in arma, in certamina, in cœlū, in cō-
tentionē, in cōtraria, in controuersia, in crastinū,
in crimen, in hunc diem, in discendi cupiditatē, in
disceptationem, in discrimen, in dubium, in inuidi-
am, in iudiciū, in ius, in luctū, in odium, in pericu-
lum, in pœnas, in pugnas, in praedam, in quaestionē,
in spem, in suspitionem, in uota. Diuersaq; uocant
animū in contraria curā. In crastinū uos uocabo.
Ego te ex iure manu conseruū uoco. Quisquis prae-
tereat comessatum uolo uocari. Qui esum neq; uo-
cantur, neq; uocant. Veniā quocunq; uocaris. Tan-
ti uocat ille pudicam, id est, uendit. Tum cornix
plena pluuiam uocat improba uoce, id est, denunciat.
Vocat etas induere uirum. Aurae uela uocāt.
Quae cursus uentusq; gubernatorq; uocabant. Vo-
cat dies, lux, tempus incumbere labori, surgere cu-
bitu. Si te sata uocant. Ipsi te fontes, ipsa haec ar-
busta uocabant. Iquō te ducunt oculi, & fortuna
uocārit. Vocat fortuna in emolumentum, in peri-
culum, in quaesum.

Vocat hora, tempus ludum literarum adire, coena-
tum, cubitum, lusum, pransum ire. Vocat lux uli
ma uictos. Vocat necessitas. Quae me cunq; uo-
cant terra.

Vocat uentus, naues in altum. I bone, quō uirtus tua
te uocat. Aderitq; uocatus Apollo. Vocatus est
eodem nomine. Vocata est opera. Septem fuisse

LATINI SERMONIS

dicuntur uno tempore, qui sapientes & haberentur & uocarentur. Alij de uita, alij de gloria & beneuolentia ciuium in discrimen uocantur. Vocari in diuersa, in diuersa fata.

VOCitare. Pagnium uocitatus est.

VOCiferari, est inani uoce aut dolorem aut indignationem ostendere, alta uoce inclamare. Me dies, uox, latera deficient, si hoc nunc uociferare uelim, Actiuc.

ADuocare. Aduocauit me sibi bodie. Aduocabo amicos ad hanc rem qui adsint. Nunc tu in consilium istanc huc aduocasti tibi. Animum ad se ipsum aduocamus. Aliquē contra te aduocare poterat. Sociosq; in coetus littore ab omni Aduocat. Eo se natum aduocat.

AVOCare. Frigida negotia auocant animum. Auocare concionē a Tribuno, ab omnibus magistratibus. Auocat a peccatis. Senectus auocat a rebus gerendis. Nos auocat a rostris, a iudicijs, a curia, a Repub.

Auocare milites a signis.

CONuocare. Capiō consilium ut senatum congeronem conuocē. Ego de re argentaria iam senatum conuocabo in corde consiliarium. Paulisper tace dum ego mihi consilia in animum conuoco. Sub uesperū consilium cōuocato. Senatus est cōtinuō conuocatus. Dissipatos homines in societate tenuit conuocauit. Alij, ad, legunt.

DEuocare. Latus a tumultu suos deuocat. Socrates primus Philosophiam deuocauit e caelo.

EVOcare. Euoca huc Danum. Eo ut illum euocem. Quem euocari hinc uis foras? Intus euocabo aliquem

OBSERVATIONES.

quem foras. Euoca huc illū uerbis meis foras. Gubernatorē a nauī huc euoca meis uerbis. Ad cœnā enocare aliquē. Euocare aim a negotio omni & uoluptate, a re familiari. Quum ad arma ex Senatuscōsulto consules euocassent. Sibi euocare testes. Milites mēse Ianuario ex hybernīs in expeditionem euocat. Quorum magna pars erat ad bellum euocata. Magna cōtumelia uerborum nostros ad pugnam euocant.

Euocatur ad colloquium. Propter sciētiam singularem rei militaris, ad eum est honorē euocatus, id est, ductus. Omnes qui sunt eius ordinis a Pōpeio euocantur.

INUocare sibi Deum, Dei suppetias, auxiliares manus. Presentem epistolam tēstibus inuoco. Inuocatus soleo esse in conuiuio.

PRouocare ad iram seu iracundiam. Darēs Entelium prouocas. Aquilam cornix prouocat. i. suporem se lacepsit.

Prouocare crabrones, est furiosos incitare. Prouocas me in aleam ut ego ludam. Quando eō prouocat. A me prouocatus. Neq; iam prouocari in integrum potest. i. reuocari. Ne ad Cātonem quidem prouocabo.

Reuocare aliquem ad cœnam, ad consuetudinem, in sermonem longum, amicitiam ad calculos, animū a subtili disputatiōe ad uniuersam R.ēpublicam, animū ad belli memoriā, corpus & uires, errorē, exoleta, gradū, libertatē, omnia ad primas notiones, omnia ad suam sententiam, pecuniam, pedem, prætereuntes, rationē ad ueritatē, rem ad rationem coniecturamque, reliquas res ad lucrum præ-

LATINI SERMONIS

damq̄, se, se ab omni contagione uirorum.
 Reuocare se ad industriam. Reuocare Senatū iū
 languentem & defessum ad pristinam uirtutem
 consuetudinēq̄.
 Reuocare suos ad sanitatem.
 Reuocare tempus omnium reseruandorum.
 Reuocare testes, ad arbitrium suum, ad incudem
 ad munus suum, pensumq̄. Reuocare ad suam cu
 iusq̄ naturam.
 Reuocare ad uitā. Reuocare in crimen.
 Reuocare in dubiū. De meo cursu. Reipub. sumus
 ce reuocatus. Reuocemus hominem.
 Seuocare. Quid tute solus ē senatu seuocas? Huc si
 ante ades seuocem. Non quod difficile sit mentē
 ab oculis seuocare. Quū interficeretur Caesar,
 tūc te à Trebonio uidimus seuocari. Quid illud
 quod ille à me solus se in consilium seuocat.

¶ O L O.

Volare auium est. Aquilam uolare doces, id est, tū
 mones qui monitione non eget. Tu autem fac ut
 mihi tuæ literæ uolent obuiæ. Volat ille per aē
 ra magnum Remigio alarum. Sine pennis uola
 re difficile. Qui per forū uolitant. Super aquas
 assidue uolitans.
 Aduolare. Ita te paru ut si in clamāro aduoles. Ca
 prarumq̄ uberibus aduolāt. Aduolauit mihi ad
 aures illius uox. Hac, ad me quam primum aduo
 les. Aduolans ad eas quæ se in mari mergūt. In
 agrum palumbes aduolant. Aduola in For
 mianum. Hic tibi Cato rostrā aduolat, id est, uo
 lat ad rostra.
 AVOLare, CIRcumuolare. Mercenarij circum
 uoli

OBSERVATIONES.

uolitant limina potentiorum. Aut arguta lacus
 circumuolitant hirundo.
 CONuolat populus, In Flecey.
 DEuolant omnes. Deuolant angues iubati deorsum
 in impluuium. Pauore in forum deuolant. Deuo
 lant de tribuna.
 EVolare de malo tantū dicitur. Poenam aliorum
 opibus non suis, inuitissimis uobis euolarūt. Quē
 ē flamma sociorum euolaris. Ex illa flamma pe
 riculoq̄ euolauit. Euolet ex nostra seueritate.
 Altius me euolare noluerunt.
 INuolant ab dextra maximo cum clamore. Vix me
 cōtineo quin inuolē in capillū. Ut ego unguibus
 facile illi in oculos inuolem uenefico.
 PRouolare. Tunc uniuersi prouolant. Inensis ha
 stis prouolant.

VELLE.

Quia uidet me suam inimicitia uelle. Coepit dicere
 se omnia à Verris causa uelle. Ei quū cautum uel
 let, scripsit ut hæredes inuarent. Liberis cōsultū
 uolumus. Huic mandes si qd rectē curatū uelis. Fa
 ceres suam, si uelles, gratiam. Quam ioco rem uolu
 isti à me tandem, quin perfeceris? Neq̄ sinam ut
 quis nobis maledictum uelit. Quis me uolet? Est,
 paucis uos quod monitos uoluerim. Quē ago homi
 nem, honoris potius quā cōtumeliæ causa nomina
 tum uolo. Volo obsequium amori illius. Volo uos
 oratos. Volo oratum à uobis rem iustam. Paucis te
 uolo. Quid hoc sibi uult. Quidnam hic uult inuete
 rator sibi? Nescio qd hæc sibi uelit oratio. Quid si
 bi uult pater? Velle suū cuiq̄ est. Te uolo. Quid ti
 bi uis. Volo te uerbis paucis si tibi molestū nō est.

LATINI SERMONIS

Te tribus uerbis uolo. Tibi bene ex animo uolo.
Equidem in eam partem accipioq; uolo.
VELim Nolim in omni psona elegāter dicitur. Pura
ri principes, uelint nolint, sciant. Omnis homo uel
etiam pius, uelit nolit, quotidie peccat.
Malo Nolo. Nolo gaudet suo contrario. Nolite a
mie commoneri uelle. Nolite eo uelle carere. No-
lite iudices aut hunc natura ipsa occidētem uel
le maturius extinguere. Nolo mentiare. Nolo
me in uia cum hac ueste uideat. Nolunt ubi ue-
lis. Vbi nolis cupiunt ultrò.

VOLVO.

Voluere animo, lachrymas, lumina, oculos, saxum Sy-
sippi, sensu, uices. Tot uoluere casus. i. uolui a tot
casibus, per hypallagen.
Voluere fluctus uēri dicuntur. Et uestros uoluunt ad
littora fluctus. Continuo uenti uoluunt mare.
Voluere menses luna dicitur. Multa cum animo suo
uoluebat. Ocleriter sanè uerba uoluēs. Logisti-
ma cōplexio uerborū, quæ uolui uno sibi potest.
Voluitur dalium, Adagium in instabiles. Adhuc
caelum uoluitur. i. spes adhuc superest. Volui in
præceps per uarios casus. Voluuntur amnes, su-
mina. i. fluunt.
Volutare. Talia flammato secum dea corde uolu-
tans. Mecum ipse uoluto. Cæcosq; uolutat. Eue-
tus animo secum. Qui in ueteribus erit scriptus
studiose q; multum uolutatus.
Auiuoluere. Auiuolutus pedibus meis.
DEuoluere aliquē moenibus, rupe, saxo, tecto. Et
eò deuolui rē. Ingētia saxa in agmen deuoluūt.
Aqua quæ per saxa præceps deuoluitur.

De.

OBSERVATIONES.

DEuoluere trabē. Ad spē estis inanē pacis deuoluti.
EVoluere. Aut terre, aut mari alicunde euoluā id
argētum tibi. Hac re q; omni te turba euolues.
Ego nullo possum remedio me euoluere ex his tur-
bis. i. liberare. Cuius ego neq; principū inuenire,
neq; euoluere exitum possum. Facta itē ex fortissi-
mis lignis, euoluta omnibus rebus. i. inuoluta.
INuoluere aurū, thesaurū panno, linteo. Vt te ma-
gis ac magis otio inuoluas. Inuoluēre diē nymbi
.i. obscurarūt. Quod uiderit nomine pacis bellū
inuolutum fore. i. tectum. Vereor ne quis sit, qui
istius insignem nequitiam frōtis inuolutam tegu-
mentis nondum cernat. i. tectam.
OBUoluere, Verbis decoris obuoluis uitium.
PRouoluere ingētia saxa in subeuntes. Hūc in me-
diā uiam prouoluam. Teq; ibidē prouoluam in luto.
Prouoluit ad pedes. (deo esse.)
REuoluere in eandem uiam. Te reuolutū denuo ui-
REuoluere animo, mente, est subinde retractare.
Reuoluere casus, est eadem pericula subire.
Reuoluere lecta.

VOMO.

Vomere in mensam,
EYomere. Vt inum hanc in eos euomam oēm. In eam
hoc omne q; mihi agrè est euomā. Vt in eā hæc e-
uomam. Pati non possit ut non acquirat aliquem,
apud quem euomat uirus acerbitalis suæ. In me
absentem, orationem ore impurissimo euomit.

VORO.

Ille banum uorat, si semel amoris poculū accepit me-
ritū. Nos has uoramus literas. Resinam ex melle
Aegyptiam uorato. Vorare uitam.

YY 5 DE

LATINI SERMONIS

**DEuolare dicta alicuius, sbe regis hereditatem, ho-
minum ineptias, libros, sbe lucrum, paucorum die-
rum molestiam, orationem alicuius, ouum gallinae
cum integrum, omnem pecuniam, hominum stulti-
tias, & adium.**

V O V E O.

Vouere aliquem Deo. Vouere votum.

**DEuouere. Meq; & meū caput ea cōditiōe deuoui-
sum. Me deuouere pro Po. Rom. legiōibusq; paratus
sum. Illum ego deuoueo. Deuoueo teq; tuosq; mo-
dō. Quorum se deuouet aris. Agamemnon quum
deuouisset Dianae, quod in suo regno pulcherrimū
natū esset illo anno, immolauit Iphigeniam.
Victoriae se deuouerunt.**

V R G E O.

**Vrgere aliquem baculo, cereuisia, clamoribus, cubil-
lis, cursu, exhortatiōibus, flagello, fuste, gladio, la-
boribus, poculis, telo, uerberibus, uino, uirga.**

**Vrgere columbas, forū, inceptū, institutū, ius, occa-
sionem & facultatem, propositū, studia, uotū. In
quo qui insistūt aduersa nobis urgent uestigia. i.
contra nos premunt terram.**

Vrgent comitia.

**Vrget astus, calceus, calculus, cōscientia impios, fū-
gus, hulus, inedia, infamia, morbus regius, ne-
cessitas, nuditas, onus, praesentia heri, senis, pa-
tris, praecceptoris. Respōsum, mala scabitis, som-
nus, sopor, stranguria, stupor, urina.**

**Vrget die nox, & dies noctem. Oculos stupor urget
inertes. Tibi quā noctes festina, diesq; urgebā. Qui
saxo super atq; ingenti pōdere testā Vrgerent.**

Vrgeri malis. Nūc Democriti malis urgebatur.

V R O

OBSERVATIONES.

V R O.

Vro hominem. i. uexo. Me tamen uris amor.

Vrit me Glycerij nitor.

**Vrebant mōtana niues. Illa mentionem Phedriae fa-
cit, aut laudat te ut malē urat. Calceus urit pe-
dem. i. ledit. Vritur cor mihi. Vritur infelix Di-
do. Pectore toto Vritur. Quam magis id repe-
to, tam magis uror, Venatores in niue, in monti-
bus uri se patiuntur. i. frigore rigere.**

Quod in hospite regia uirgo Vreris.

**Vrens uentus, est q̄ siccat, ut Aquilo, Aut Boreae
penetrabile frigus adurat. Hoc adustum est.**

**Itā Amburetur misero ei corculū, ut carbūcu-
lus. Quaquā tangit omne amburit. Terret ambia-
stus Phaëton auaras sbes.**

Mibini minus calor COMburbat guttur.

**Mibi quidem ex animo EXuri non potest esse deos,
id est, prorsus eximi.**

**INurere. Qui uoluit illa calamistris inurere. Pro-
priū est irati cupere à quo laesus uideatur ei q̄
maximū dolorem inurere. Videte quantū & quā
acerbū dolorem sociorū animis inusserint. Tan-
tus enim illorū temporū dolor iniustus est ciuita-
tiur, &c. Dignitas hominis mihi superbiae, crude-
litateq; famā inuississet. Quas ille leges, faces ur-
bis & pestes Reip. fuerit impositurus, nobis om-
nibus atq; iniustū nepharijs mentibus honorū odē
non retinebat.**

**Nota certō, quasi censoria inuratur. Si nondū
scelera, uulneraq; iniusta Reip. uultis recordari.
Perustus ardentissima febris. Sudibusue praecultis.**

V T O R.

Vri

LATINI SERMONIS

*Vti, ē alterius rei gratia, Frui uero sui ipsius causa.
Vtimur utilibus. Fruimur delectabilibus.*

*Vti aliquo benigno, lepto, comi animo, amicitia alii
cuius, amore surreptitio, animo, animis, equatione
longa & angusta, artificio, benignitate in aliquē,
cōfabulatore, cōgerrone, cōsilio suo & suorū, con-
suetudine, uocis cotentione, conuictore, defensore,
diligētia, disciplina, domo, exēplis, melioribus fa-
tis, fide lenonia, prospero fortuna flatu, foro, uer-
borum grauitate, amplissimis honoribus, humanita-
te, imaginib. improbitate, inuidia minore, laudato-
ribus, lege sua, libro, literis, literis Græcis, ocu-
lis, officio improbi uiri, opera alterius, oratione
Cēforis, facili patre, pædagogo, patrono, pecunia,
peditatu, populo suo.*

Vti porta. i. discedere.

*Vti prælijs secundis, promisso, propugnaculo contra
omnes impetus, ratione, re aliqua, sermologis, diu-
turno silencio duplici spe. Tribunatu, firma uale-
tudine, nimis commoda, uel ligalibus magnis, Vica-
rio, et atis uitio, umbra, uti aliquo familiariter, mo-
deratē, parcē, plurimū. Vtar illis ut meis. Omnibus
meis rebus ut tuis utere. Qua quidem nihil uitor
abs te. Vti re aliqua ad dignitatē, ad inuidiam, ad
libertatē, ad quaestum, ad speciem, ex uoluntate,
in loco, in tempore, pro poculis, pro rota uti me li-
cet. Si quid opus erit utemur ex eo de quo scribis.
Quibus ut alijs multis consuetudo iam utimur pro
Latinis.*

Si placebit utimur consilium.

Illā etatis magis ad hæc utendā idonea est.

Profecto uteris, ut uoles, operam meam.

Cætt.

OBSERVATIONES.

*Cætera quæ uolumus uti Græca mercamur fide. Et
quæ a superioribus acceperant utebantur. Ea quæ
acceperis ut eda, maiora mēsurā (si modò possis) iubet
reddere. Nihil te uitor. Quæ ut eda uasa semp uici-
ni rogant. Vtile ut amur potiūs, quā ab re abuta-
mur. Vtendam si roges nunquam dabit.*

*Vsurpare est usitare tum dicto tum facto. Vsurpa-
to duplex cubile. Sed multis officijs illorū usur-
pata & comprobata cognitio.*

*Vsurpare memoriā alicuius cū charitate aliqua
& beneuolentia. i. facere mentionem.*

*Non esse usurpatam mulierē, quum imploraret, sc-
piūs usurparetq; nomen ciuitatis.*

*Arabiam ego neq; oculis, neq; pedibus unquam usur-
pauit.*

Illud, q; in quibusdā prouincijs usurpatur ut, &c.

*Quod semp usurpamus in orationibus, dictis ac
factis, minimis aut maximis.*

Is qui sapiēs usurpatur. i. ab omnibus appellatur.

Vnde usurpant aures sonitum meæ.

Idē libenter crebris usurpare sermonibus, &c.

Vt ego te usurpem lubens.

Via eadem nunc crebro usurpatur.

Non ut aliquid ex buius bonis usurparit.

*Abuti argentum, aurum, diuitijs, iure suo, sacris
literis, meretricē, operam, patiētia alterius, rē,
patriam, sermone, uirtute.*

VVLGO.

*Vulgare corpus suū, meretricū est. Laurētiam uul-
gato corpore lupā uocatā. Vulgata uerba. Neq;
ullo modo diuulgandum. (peruulgata.*

PERuulgare se oibus. Via peruulgata. In uulgus.

VVL-

LATINI SERMONIS
VVLNERO.

Vulnerare, uulnus inferre. Ut redintegritate illius
conuentionis animos uulnerem uestros. Nō solū
facto, tuo sed etiā exemplo Republicā uulnerasti.
Quorū mentes sensusq; uulneras. Eos nondum
uulnere. i. nominatim non appello.

SEQVVTUR ELEGANTIAE

Aduerbiorum, Coniunctionum, & Inter-
iectiōnum.

ELEGANTIAE AD

VERBIORVM, CONIUN-
ctionum, & Interiectiōnum.

ABHINC.

Abhinc idē quod ab hoc tēpore, uel ante hoc tēpus.
Iugiturg; nūc cū accusatiuo, nūc ablatiue. In An-
dria: Mulier quaedam abhinc triennū commigra-
uit huic uicinia. Cic. Abhinc annis quindecim.

ABVNDĒ.

Abundē significat copiose, uel satis. Salust. Abundē
magna praesidia nobis in uestra amicitia fore.
Abundē habere. Salust. Dein quod parentes abundē
habemus.
Abundē est. Plin. Vtrūq; tam magnū est, ut abundē sit
alterum efficere.
Abundē potiri. Cic. Etiam si nō abundē potitur, non
omnino caret.
Abundē cum genitiuo, Sueton. Se iam pridem poter-
tia,

OBSERVATIONES.

tie, gloriaq; abundē adeptum.
Abundē est fraudis, Verg.

AC.

Ac ponitur eleganter post has particulas: aliud, ali-
ter, contra, secus, iuxta, statim, confestim, proxi-
mē, perinde, par, aequē, itē, idem, similiter. In par-
tē, pro eo, magis, pariter, dissimile, cōsimile: quan-
doq; etiam post comparatiuū. Teren. In Phormi.

Aliud mihi respondes ac rogo, Hadria.

Ac si. Cic. Similiter facis, ac si me roges.

Accuratē, summa cura adhibita.

Acriter amare, esurire, Plaut.

Acrius multō insanire, iudicare, persequi, Plau.

Acerrimē emendare, Plau.

Acute responsa, Cic.

ADEO.

Adeo suam habet elegantiam, coniunctione atq; prae-
posita, q; potius uel etiam. Auget enim siue corri-
git. Trebonius: Nihil adolescente tuo atq; adeo no-
stro amabilius. Ci. Hoc cōsilio atq; adeo hac amē-
tia impulsus. Idē: Intra maenia, atq; adeo in senatu.

Adeo, q; eo. Terent. Adeo rem redisse? In Heaut.

Adeo absolutē ponitur q; ualde. In Eunu. Adolescē-
tem adeo nobilem. Verg. Adeo a teneris assue-
scere multum est.

Adeo q; in tantū. Adeo superbus est, ut nemini ce-
dat. Vel sequitur. Mire ferox est, adeo ut nec pa-
tri cedat. Nonnunq; sequitur in oratione quae non
habet, nisi unū uerbū. Nec parētī cōcedit, adeo

Adeo ut, Barb. quod. (ferox est.)

Adeo, cū nisi. In Pseud. Immemor est officii sui fa-
cere, nisi adeo admonitus.

Neg

LATINI SERMONIS

Neq̄ adeò iniuria, In Epid.
Aut si adeò, bidui, aut tridui hæc molestia est, Terentius in Andria.

ADDE.

Adde, amplificãdi particula. Ouidi Adde quod in genuis didicisse fideliter artes, Emollit mores

ADHÆC. (nec sinit esse feros,

Adhæc. i. præterea, continuatiua est uox.

Adhuc & hæcenus rarissimè præponitur in oratione. Terentii. Cessatum est usq̄ adhuc. In Adel. Satis adhuc tua frustrata est fides. Alro adhuc meridie. i. tempestiuè, In Pseud. Adhuc principio positum, Cic. Adhuc quæ dicta sunt, Cic. In Phor. Adhuc tranquilla res est.

ADMODVM, VALDE.

Admodum adolescētulus, Cic. Admodum æstutus, Plautus.

Admodū excors, Ci. Admodū grandis natu, Plau.

Admodum iratus, In Trin.

Admodum ore rubicundo, In Adel.

Admodum pauci, Cic.

Admodum nup. In Heau. Quaquam hæc inter uos nuper notitia admodum est.

Admodū in ambiguo est etiã nunc, quid de hac refert, In Trin. Admodū incerto id scio, In Pseu.

Admodū & etiã. In Hecy. Aduenis modo? Pamphi.

Admodum pro ferè. Liu. mitigati admodum animi.

ADVERSYM, IDEST,

OBVIAM.

Magis inde meum officium facerè si huic eam aduersum, Id est, obuiam. In Amp. Neq̄ seruulorū quisquam qui aduersum ierant, In Adel. p.

AE

OBSERVATIONES.

ÆGRÈ.

Ægrè est quia deficit quod ames. In Phorm.

Ægrè est istud animo meo. In Casin.

Ægrè continui risum. In Asin.

Ægrè cuiquã facere, est quod displiceat. In Eunū.

Ægrè ferre, pati. Teren,

Ægrè inuenire. Ægrè impetrare. Plau.

Ægrè pedibus ingredi. Colum.

Ægrè illi uehementer suppetit, quòd factu est opus. In Mil.

ÆQUÈ.

Æquè, ac, atq̄, ut, quã. Æquè docto atq̄ pio.

Æquè absolurè. In Hecy. Æquè eadem studeant, uelintq̄ omnia.

Æquè ambo pares. In Mæne.

Nihil est æquè quod faciam lubens. Teren.

Nullus est hoc meticulosus æquè. Plau. Æquè mecū hæc scias. Teren. Iuxta tecum æquè scio. Idem:

Æquè quicquam nunc quidem, id est, quod iam audis nempe nihil. In Andria.

AFFATIM.

Affatim pro abundè. Plin. Fruimurq̄ mensis affatim plenis. Liuius: Affatim ed, bibi, lusi.

Affatim cum genitiuo. Liui. Habetis affatim lignorum. Idem: Agri affatim materia præbebãt ad noua opera molienda. Affatim amare.

Affatim officere, Plau.

AGÈ.

Agè quū est hortantis, numero singulari iungitur.

Agitè plurali. Agedū utriq̄. Eia agè rûpe moras.

Agitè iuuenes, expeditè uires. (P. Syllæ.

Agedū ostende. Agedū conferte nūc cū illius uitã

ZZ Eiusdem

LATINI SERMONIS

Eiusdem generis sunt *Fac, Cedo, & Amabo.*
Agè plurali iunctum. Teren. Agè, eamius Intro.
Agè uerò. Agè uerò ad bellum in Africa gestū ue.
Agè agè. In Phor. Agè agè ut liber. (niamus,

A H.

Ab, modò dolentis siue commiserantis est. Verg.
Quem fugis ab demens? Modò admirantis. Plau.
Ab quid agis?

Ab ab mi homo, sanus ne es? Terentius.

ALIAS.

Alias, tempus, locum, modum rationem notans signi-
ficat alioqui. Cic. Sed de hoc alias. Teren. Alias
ut uti possim causa hac integra.

Alias geminatum. Plinius: Alias adnota coelo, ali-
as contigua montibus.

ALibi. Ter. Alibi habebam animū amor i deditū.

Aliò. Ter. Illi suum animum aliò conferunt.

Alioqui. Plin. Fuit alioqui in summo discrimine.

Aliorsum. Terentius: Ne ue aliorsum atq; ego f-
ci, acceperit.

Aliquā. Terentius: Vereor ne uxor aliquā hoc resc-
scat mea.

Aliquando. Terentius: Aliquando tandem huc ani-
num ut adiungas tuum.

Aliquantisper, Vide aliquantum.

Aliquò profugiet militatum, Terentius.

Aliquò terrarum. Brutus: Ex Italia migrandum
Rhodum aut aliquò terrarum arbitror.

ALiquò VERsum, uersus aliqū locum. Plau. Ego
Polistam iam aliquò uersum regulam dederò.

Aliouersum, uersus aliū locū, & p metaphorā, ob a-
liā causā. Plau. Atq; ego isthuc aliouersum dixerā.

Ali-

OBSERVATIONES.

ALIQVANTVM.

Aliquantū (quod ineptè aliquanter dicitur) ad ma-
gū refertur. Aliquantisper ad tēpus, sed cū signifi-
catione breuitatis. Ter. Huic cōcede aliquantū.
Idē: Cur non ludo hunc aliquantisper? In Adel.
Aliquantum cum comparatiuo. Ter. Eius frater ali-
quantum ad rem est auidior.

ALITER.

Aliter gaudet his particulis ac, atq; quā. In Adel.
Nunq; te aliter atq; es, in animū induci meum. Var-
ro: Quaedam aliter olim ac nunc. Plau. Aliter fa-
ciunt, quam uxores suas equum est, uiros. (es.
Aliter geminatū. Aliter catuli lōgè olēt, aliter su-
Aliter absol. Ter. Aliter de hac re mea ē sentētia.
ALtē sedet animo quod primis discitur annis.

AMABO.

Amabo interiectio blandientis, & amantis, ut: Dic
amabo. Quò amabo ibimus?

Amabo cū accusatiuo. Cic. Amabo te, incūbe in eā
rem. Idem: Amabo te, aduola, consolabor te.

Ampliter acceptus, occupatus, satur, testis. Plau.

Ampliter apponere, immergere, mentiri, sumptū fa-
AMPLIUS. (cere. Plau.

Amplius elegāter iungitur nunc accusatiuo, nunc
ablatiui, nūc nominatiui sine particula quā. Caf.
Amplius horas quatuor fortissimè pugnaverunt,
id est, plusquā. Ter. Sexaginta annos natus est, ut
coniugio & eo amplius. Cic. Amplius sex sunt men-
ses. i. diutius q̄. Liuius: Victi amplius ducēti cecidi-
dere. Verg. Noctem non amplius unam.

Amplius cum genitiuo. Plau. Gaudeo tibi mea ope-
re liberorum esse amplius.

ZZ 2 Amplius

LATINI SERMONIS

Amplius quam. Plau. Neq; hoc amplius, quam quod uides, est nobis quicquam.

Amplius deliberare. In Phor. Ego amplius deliberandum cenfeo.

AN.

An ponitur interrogatiuè. O propriè de pluribus, nonnunquam de duobus. Teren. An quicquam est etiam amplius?

An dubitariuè. Nescio an sileam, an loquar.

An coniunctio pro si. Teren. Haud scio an illa nunc miserè amat. An ne interrogandi, potèis peculire. Teren. An ne intus est Pamphilus?

Anne dubitadi. Teren. Et iam haud scio an ne uxor rem ducat.

An non interrogandi Teren. An non dixi hoc esse futurum? Idem: Tibi ego dico, an non.

An non dubitandi. Plau. Tentabam, sperarent an non auræ?

An nondum. Teren. Reperisti quod tibi placeat, an nondum etiam?

An repræscisse. Teren. in And.

ANTE HAC.

Antehac, antehoc tempus, ad tempus loquentis referatur. Tantum hodie didici, quantum antehac nunquam. Id miraculi antehac uidi nunquam.

Antea, ante id tempus.

ANTIQUITUS pro olim. Plin.

APERtè amare, adulari, dicere, fabulari, fallere, irridere, loqui, narrare, odisse. Aptè malus.

APPOSITè, aptè, accommodatè. Cic. Dicere appositè ad persuasionem.

APPRIMè nobilis, obsequens, probus, utilis.

AS.

OBSERVATIONES.

ASPERè monere.

ASTUTè labefactari ab aliquo. In Eunuc.

AT.

At uariam habet elegantiam.

At in principio libri. Verg. 4. *At regina graui iam dudum saucia cura Fuluus alit uenis.*

At cum admiratione pariter, ac interrogatiõe laudat uel uituperat. In Eunuc. *Fucum factum mulieri, at quem diem.* In Phor. *At quem uirum?*

At pro saltè. Caro: Si non eodem die, at posttridie.

At execrantis est. In Andria: *At tibi Dij dignum factis exitium duint.*

At optantis. Plaut. *At tibi Dij omnes beneficiant.*

At in precando exclamat. *At ô Deorum quisquis in coelo regis terras.*

At geminata, admirationem ostendit. In And. *At at hoc illud est.*

At orat. Cic. *At uidete hois intolerabilem audaciã.*

At simpliciter interrogat. Cic. *At p Deos immortales, quid est quod de hoc dici possit?*

At affirmat. In Eunuc. *At diligenter, at mature.*

At pro sed. Cicero: *Quid porro querendum est, factumne sit? At constat.*

At per ironiam quãdam inducitur. Cicero: *At mores commodi, quis contumacior?*

At enim Teren. *At enim caue, ne prius quam hanc à me accipias, amittas Obteme.*

At etiã. Teren. *Exi foras scelereste, at etiã restitias?*

At aptum responsioni, at iam, at nunc. Teren. *At iã hoc opus est.* Idem: *At nunc faciet.* Idem: *At ita ut usquam fuit fide quisquam optima.*

ATQUE.

ZZ 3. Atque.

LATINI SERMONIS

Atq; coniunctio copulariua. In And. Atq; istis cõmentum placet.

Atq; pro quam, quum comparat, gaudet quoq; eisdem particulis quibus ac. Recurre ad præcedentia, Ioannes est doctior atq; tu.

Atque adeo. In Casi. Esurio Herclè, atq; adeo nunc parum sitio.

Atq; eccum. In And. Atq; eccum uideo, adibo.

Atq; ædepol. In And. Atq; ædepol ea res est.

Atq; equidem. In Eunuch. Atq; equidem orante ne id faceret.

Atq; etiam. In Adel. Cupidè accipiat faxo, atq; etiam benè dicat secum esse actum.

Atq; id. In Amph. Iterũ iam hic inclementer in me dicit, atq; id sine malo.

Atq; ita. In Eunuc. Atq; ita opus est,

ATQVI

Atq; coniunctio pro certè, elegantiũs. In Adel. Atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre.

Atqui pro imò. Teren. Atqui ea res multo maxime desinxit illum ab illa.

At tentè fungi officio. In Hæau.

Ad dactèr facere, iurare, ledere, loqui, monere.

Adspicato, bono omine. In Andria: Haud auspicato huc me appuli.

AVT.

Aut coniunctio disiunctiua. In And. Venientes aut abeuntes.

Aut dubitantis. In Eunu. Neq; scio quid dicam, aut quid coniectem.

Aut certè. Cic. Id aut ereptũ illi est, aut certè nobis communicatum. i. ad minus.

Aut

OBSERVATIONES.

Aut aut, membra sunt hypotheticæ propositionis. Ioannes aut pius, aut impius est.

AVTE M.

Autem subiunctiua coniunctio est. In Adelpis: Ote sibho aut in amore est totus. In Eunuch. Quid hoc autem est? Ibidem: Quid mea aut em? quid faciet mihi?

Autem, pro similiter. In Trucu. Abite, tu domum, & tu autem domum.

Adeo aut. In Eunuch. Atq; adeo autè, cur nõ ego met intro eo?

Ecce aut in Adelp. & Eunuc. Ecce autem alterum. Ille aut. In Eunuch. Ille aut bonus uir nusquam apparet.

Porro aut, in Adel. Quid tu aut Thraso, In Eunuc. Tu autem, In Eunuch.

Autem indignantis. In Adelpis: Ego ne autem debacchatus sum in te.

BENE.

Benè singularem apud ueteres scriptores habuit usum, eumq; uarium. Benè pro ualde inuenitur.

Benè magna caterua, Cic.

Benè longæ literæ. Idem: A Curione mihi literæ benè longæ.

Benè longus sermo. Cic. Habetis sermonem benè longum.

Benè magna classis, Cassius.

Benè multi. i. plurimi. Asinius Pol. Habet merces benè multas. Benè magnum tempus, Hyrcius.

Benè longè digredi. Idem: Nostri ex humili conualle benè longè sunt digressi.

Benè longa horæ, dies. Benè longa meta.

LATINI SERMONIS

Bene magna domus, ciuitas, multitudo, manus.
 Bene multa uulnera. Hyrcius: Bene multis uulneribus affecti.
 Bene magnus liber, uir. Bene doctus.
 Bene lauta coena, &c. Bene linguax. Eras.
 Bene manè & multo manè, est prima luce aut summo diluculo. Hæc ex Adriano Card. Ci. Ad tñ se. primo Idus literas dedi bene mane.
 Bene cecidit res aut alea, id est, successit. Vix bene. Non satis bene.
 Bene euenire. Plin. Bene ac feliciter eueniret nobis.
 Bene uertat, cedat, est bene precãtis. In Adelpbis: Dij bene uertant.
 Bene est. In Trin. Bene sit tibi. Bene se res habet.
 Bene habet impersonaliter.
 Bene hoc habet. In Epid.
 Bene esse, pro bene uiuere, bene habere. Terçt. Tibi bene esse soli, cum sit tibi malè, In Adelpbis.
 Bene habeo, rectè ualeo. In Aulu. Vt bene haberem filia me in nuptijs. Si te bene habes, &c.
 Bene habent tibi principia. Bene dico.
 Bene precor, datiuum postulat non accusatiuum.
 Bene uolo, cupio, facio. In Andria: O factum bene. In Heaut. Tibi ex animo bene uolo.
 Bene uiuo. Quidius: Crede mihi bene qui latuit bene uixit, &c.
 Sat cito, si sat bene. Minus bene.
 Bene se, aut rem gerere. In Adelpbis: Potasti scelus quasi re bene gesta.
 Bene mecum agitur. Ibid. Bene dicat secum esse actum.
 Bene accipere aliquem, est honeste tractare.
 Bene ambulato. Inepte Deus te conducatur. In Merc. Bene

OBSERVATIONES.

Bene audire, est laudari. In Hecyra: Bene dictis se certasset, audisset bene.
 Bene amo. Ira Dij bene ament, In Eunucho.
 Bene mereri de aliquo, bene facere, benefici a conferre. Cicero: Nihil est quod tibi maiori fructui gloriae possit, nec quicquam in omnibus rebus humanis est præclarior, ac præstantius, quam de Republica bene mereri. In Asinaria: Bene merenti mala es, male merenti bona es. (prius.
 Bene asimulare. In And. Has bene ut asimules nubes. Bene conuenit inter eos. Teren. In Hecyra: Primum dies complusculos bene cõueniebat saue inter eas.
 Bene dissimulare. In And. Bene dissimulatum amoris & celorum indicat.
 Bene cogitare de aliquo. Plinius: Hoc tuo studio bene de te cogitantem, liberaliorem reddes.
 Bene curare etatem. In Pseud. Qui se suamque etatem bene curant, edunt, bibunt.
 Bene hercle denuntias, id est, bona nuntias, In Trin.
 Bene ferre gratiam alicui, In Rud. Te mihi benigne itidem addecer bene merenti beneferre gratiam.
 Bene aliquem iuuare. In Moste. Nunc te obsecro, ut me bene iuues, operamque des.
 Bene narrare. In Eunucho: Bene adepol narras.
 Bene nummatum marsupium.
 Bene nummatus homo. Horatius: Et bene nummatum decorat suadela Venusque.
 Bene perfectum a te. In Heaut. Quam bene uero abs te perfectum est.
 Bene precipere. In Adelpbis: Si quid bene precipias, nemo obtemperat. (fiat.
 Bene pmeruit. Ibidem: Peru enim quando bene pmeruit

LATINI SERMONIS

Benè ꝑmittere. In *Poen.* *Benè ꝑmittis multa ex mul-*
Benè putas, Teren. In *Eunucho.* (tis.)

Benè ualere. In *Trinum.* *Benè herclè est illam tibi*
benè ualere ꝙ uiuere.

BELLè habere, Cicero.

Benignè dicere, facere, In *Adel.* In *Phorm.*

BR Eui ter attingere, Plinius.

BR Eui responderè, Cic. *Brcui fieri diuitem ali-*
quem, In *Rud.*

C A R P T I M.

Carptim ꝑscribere, Cic.

C E D O.

Cedo aduerbiū, quum flagitamus aliquid exhiberi,
pro dic, aliquando ꝑ dicitō poni solet. Cic. *Cedo ꝙ*
uestram Remp. tantam amisistis, ꝙ tam cito.

CErtatim amare aliquem, Cic.

CErtatim ꝑgredi, Idem.

C E R T E.

Certè aduerbium confirmantis, In *And.* *Certè ca-*
ptus est. *Certè is est,* In *Trin.*

Certè pro saltem, ut: Si me non amas, certè ne ode-
ris. In *And.* *Molestus certè ei fuero.*

At certè idem in hoc modo.

Certè iunctum huic uerbo scio, mutat e in o, ut: Cer-
tò scio. Teren. *Atqui certo comperi.*

Dicimus etiam acertum scio, ut supra patet.

Certè scio. In *And.* *Certè enim scio.*

Certè a depol. In *Amph.* *Certè a depol scio.*

Certè herclè. In *And.* *Cerrè herclè nūc hic se ipsus*
fallit, haud ego. *Quidè herclè certè,* In *Andria.*

Certè in quā. Plau. In *Asi.* *Certè si.* In *And.* *Certè si*
Et certè. In *Eunu.* *Et certè ipse est.* (resciuerim.)

C E R.

OBSERVATIONES

*CER*tò enim. In *Aul.* *Certò enim ego uocem hic lo-*
quentis modò me audire uisus sum.

Quidem certò. In *Epid.* *Me quidem certò seruauit*
consilij suis.

Certò hec mea est, Plautus in *Poenu.*

Quidè herclè certò. In *Phor.* *Tua quidè herclè cer-*
tò uita hæc expetèda, optàdaꝑ est. Et ea est cer-

Certò comperi, In *Eunu.* (tò.)

Certò scire. In *And.* *Hoc certò scio.*

Certò perij, Plautus in *Poenu.*

pro certo. In *Adelp.* *Pro certòne tu isthæc dicit.*

Pro certo habere, Cic. *Pro certo creditur,* Salust.

C A E T E R Æ M.

Ceterum aut Cætera, elegans cum primis expleti-
ua particula.

Cætera sôphes, Græca loquutio. Ouid. *p. Cætera sô-*
phes habet præter podagram.

Cætera Graius aut Græcus, Verg. 3.

Cætera ignarus, eruditus, doctus, bonus, malus, ue-
rus, uerax, mendax, fortis, strenuus, frugi, inte-
ger, felix, ꝑsper, tenax, letus, pius, deformis, for-
mosus, temperans. Cæterum transitiones parti-
cula est, ubi de alia re dicturi. In *Eunu.* *Cæterum*
de exclusionè uerbum nullum. C E V.

Ceu aduerbium similitudinis, imaginem rei signifi-
cat. Plin. *Stellæ aut nos nauigantium, alijsq; nau-*
um partibus ceu uocali quodam sono insistant.

*CIR*citer ꝑtinet ad tempus. *Circiter* *Calendas*
Martias huc ueni. Plin. *Olympiade circiter qua-*
dragesima secunda. *Et ad numerum:*

Circiter duum millium militum. *Et ad locum, ut: In me-*
dia circiter urbe templum cõstitui solet. Plin. *Vnde*

circiter

LATINI SERMONIS

circiter ducentis millibus distat. In Cist. Loca
hæc circiter, excidit mihi.

Clarè loqui, bar. alta uoce. (re. Cic.

Cogitare scribere, suam rem tractare, uerba face-

Commode et commodum, id est, oportune in ipso tē-
pore. In Eunuchō: Illa sese interea commodū huc
aduorterat in hanc nostram plateam.

Commodum obuiam uenio. In Merc. Si isthac ibis,
commodum obuiam uenies patri. In Andria: Cō-
modum huc aduenerat.

Commodum obsonare, est sine magno sumptu obson-
um comparare. In Mili.

Commodum sequente cum, significat uix uel tātūm.
Cicero: Commodum ad te miseram Demeam, cum
herus ad me uenit. Idem: Commodum discesseras
heri, cum Trebatius uenit.

Commode et bene, uel potius optime, uel apte, ut: Cō-
mode cogitare, dicere, legere, tractare, ualere,
uerba facere.

Commode uel percommode cadit, id est, optime suc-
cedit. Cicero: Hoc adhuc percommode cadit.

Commodius esse opinor duplici spe utier, In Phorm.

Commodius tecum agitur quam mecum.

Cominus non significat in loco propinquo, sed è lo-
co propinquo, bar. de prope.

Cominus spectabat. Cominus pugnabat.

Cominus sedeo non dicimus.

Composito factum est, id est, ex pacto, In Phor.

Ex composito nihil non facere, Plinius.

Confestim iungitur pulchre his dictiōibus ut, at-
que, quam. Marcellus: Poterit, confestim, ut fac-
rit alienatus, petere.

CON

OBSERVATIONES.

CONFIDĒTER astare, colloq. facere, loq. restare, Ge.
Constanter agere, diligere, in sententia manere.

CONTINUO, ptinus, statim præcedere negatione aus
addita particula interrogatiua uim negādi ha-
bēre, significat nō ideo, uel num ideo. Quint. Cōti-
nuo ne si ille stulte cogitauit, nobis quoq. stulte di-
cendum est, id est, nū ideo? Qui nobis assentatur, is
non continuo amicus putandus est, id est, non ideo.
CONTINUO exeo. CONTINUO hīc adero, In Fleaur.

CONTRA.

CONTRA, cum ac, atq. quā, coniuncta. Cicero: Si hæc
contra, ac dico essent omnia. Idem: Faciam contra
atq. in cæteris causis fieri solet. Vlpianus: Si qs
contra quā prohiberetur fecerit.

CONTRA uel è contrario uel è diuerso. Inepte è cōtra.
In Phor. At tu mihi cōtra nūc uidere fortunatus.

CONTRA uicissim. In Adelphis: Ille tu item contra me
habebat, facio sedulo.

CORAM in præpositionibus habes.

CUM.

CUM minus, Tum maius signat. Iōānes cum ludum tñ
litteras amat.

Et iungitur fere semper uerbis indicatiuis, at saltē
eiusdem modis.

CUM aduerbium elegantia sua non caret, ubi de tē-
pore fit mentio.

In Bacc. Iā aderit tēpus, cū sese etiā ipse oderit.

CUM, pro ubi uel quando, ut: cū primū uenerit pater,
dicitō me esse domi. (nem.

Vel cū indicatiuo. In Eunu. Cū huc respicio ad uirgī
Cum pro quamuis. Cum nihil sit te sordidius, tamen li-
beralis nomen tibi uendicas.

Cum

LATINI SERMONIS

Cum pro quod. In Rud. Cum isthæc res malè euent
tibi Gripe gratulor.

Cum præsertim, uel præsertim cum. In Eunu. Præ
sertim cum se seruum fateatur tuum. Salust. Cū
præsertim tam multæ uariæq; sunt artes animi.

Cum maximè, pro nimis. In Hecy. Hæc Bacchidem
amabat, ut cum maximè, tum Pamphilus.

Cumulatè, abundè.

CUR.

Cur, suam quoq; uenustatem habet. Cic. Erant causse
cur hoc tempore istic esse nollem. Idem: Non fu
it caussa cur tantum laborem caperem. Quid est
cur? Cic. Quid est. Q. Naso, cur tu in hoc loco
sæto se deas?

Quæ caussa est cur. Idem: Quæ caussa Habita fu
rit cur interficere Opianicum uellet?

Cur, sine interrogatione. Cic. Non fuit caussa, cur
tantum laborem caperes, & ad me uenires.

Cursim, currendo. Cursim legere, agere, annotare,
causam attingere, currere.

DEHINC.

DEhinc. In And. DEhinc ut quiescant porrò moneo,
& desinent maledicere.

DEhinc ab hoc tempore. In Eunu. Deleo omnes de
hinc ex aîo mulieres. DEhinc iâ. In Merc. Missa
ego iâ artes istas feci & quidem ego dehinc iâ. (t.

DEhinc cæterû. Plau. In Pœn. DEhinc cæterû uale.

Nunc dehinc. In Eunu. At nunc dehinc spero æter
nam inter nos gratiam fore.

Nunc iam dehinc. In Ion. Siquidem antè mentitus,
nunc iam dehinc erit tibi uerax.

DEhinc pro deinde. Salust. Arduum uidetur res ge
stas

OBSERVATIONES.

stas scribere, primû q; facta dictis exequanda sint.
dehinc quò pleriq; delicta quæ tu reprehenderis
maleuolentia atq; inuidia putant esse dicta.

DEin & Deinde, Idem In And. Dein quæstum occi
pit. In prologo. Heaut. Et deinde facturum autu
mat.

DEinceps. i. per uices, uel unû post alium, gradatim,
per ordinem. Liui. Ita duo deinceps reges alius
alia uice, ille bello, hic pace ciuitatem auxerunt.

Deinceps, pro præterea. Liui. Cædem deinceps ty
ranni, seiq; authorem ostendit.

DEMUM.

Demum aliquando significat tandem. Ter. Nunc de
mum uenis? Idem: Nunc demum intelligo.

Demum, pro prorîsus uel solum, quando præcedit is,
ea, id, uel ita. Cic. Ea demum magna uoluptas est,
parem uerbis uitam agere. Ter. Id demum iu
uat, si quem æquum est benefacere, is facit. Is de
mum fortis est, qui se uincit.

Post demum, Tum demum.

DENIQVE.

Deniq; solet multis enumeratis, in extremo poni. In
Phor. Ut ad pauca redeam, ac mittam illius in
eptias, hæc deniq; fuit eius oratio. Metui quid fu
turum deniq; esset, In Heau.

Tum deniq; omnes nostra intelligimus bona, quû quæ
in potestate habuimus, ea amisimus, In Capt.

DENUò, idem est, quod iterum, quasi de nouo. Ter.
Metuo ne denuò hinc aliquò extrudat. In Mo
stel. Aedificantur ædes totæ denuò.

DEORSUM.

Deorsum. In Amphit. Deuolant angues iubati deor
sum.

LATINI SERMONIS

sum. In *Adelphis*: Nostri porticum apud mael-
lum hanc deorsum?

Sursum deorsum. Terentius in *Eunuch*: Ne sursum
deorsum cursites.

Deorsum uersum. In *Adelphis*: Vbi eò ueneris, cli-
uus deorsum uersum est.

Disimulatim, id est, Disimulanter.

Domesticatim, id est, per singulas domos.

D I V.

Diu, p̄ longum tēpus significat contínuatiuē. In *Eu-
nuch*: Vbi est, diu celari non potest.

Diu uitam dare. In *Mili*. Huic homini dignum est
diuitias esse, diu uitam dare.

Diu aliquid p̄discere. Plini. Ut diu penitus p̄discere,
res, quæ mox p̄cipere deberes.

Diu est quum. In *Merc*. Illi quidē, haud sane diu est,
quum dentes exciderunt.

Diu est quod. Ibidē: Syra non redit, quam accersit
patrem iam diu est quod miseram.

Diu multūq̄, uel multū diuq̄. Cicero: Cū multū diuq̄
uixeris. Plinius: Diu multumq̄ hæsit aui.

Diutiūs, comparatiuus à diu. In *Rud*. Vos amici de-
tinui diutiūs. Cicero: Diutiūs in hoc desiderio esse
nō possum. In *Heau*. Tibi ne hæc diutiūs licere spe-
ras facere? Diutiūs quāto. In *Heau*. Quanto diu-
iūs abest, magis cupio tanto, & magis desi-
dero.

Diutiūs anno. Cic. Ne diutiūs anno in quincia esse.

Diutissimē senex. Idem:

Diu & iam diu differunt. Diu significat actū tran-
seuntē, iam diu insistentem. Diu est quod urbem in-
trauit, non dudum uel pridē intraui, dicitur: Lædia
uxor mihi ducta est, & adhuc uirgo est.

Docti

OBSERVATIONES.

Doctē expedire fallaciā. Doctē ludificare senes.

Donec, quousq̄, quoad.

Usq̄ donec. In *Adel*. Certum obsidere est, usq̄ donec
redierit.

Usque adeò donec. In *And*. Nunquam desistit orare
usque adeò donec perpulit.

Donec ad hæc tempora peruentum est, Liuius.

Donec, quamdiu. Ouid. Donec eris felix, &c.

D V D V M.

Dudum, iam dudū, de paruo tēpore unius horæ, dua-
rum aut trium, sed dudum significat actum transe-
untem, iam dudum insistentem & manentem, ut: Du-
dum, uel nup̄ recessi, non diu. Iam dudum magister
est in scholis. i. non diu fuit & adhuc est. Quam du-
dum? Non dudum ante lucem. In *Phorm*. Incertior
multo quam dudum. Dudum exigit uerbum p̄acte-
riti temporis, iam dudum presentis.

Dudum de tempore longiore. In *And*. Ut beneficium
uerbis inuitum dudum, nunc re comprobet.

D V M.

Dum & donec significant quamdiu, usquedum, gau-
detq̄ dum his uerbis moror & expecto. In *Eunu*.
Expectabo dum ueniat. Liui. Paucos morati di-
es, dum socij uenirent.

Dum & donec quandoq̄ iunguntur subiunctiuo quō-
doq̄ indicatiuo, ut: Dabo operam literis donec ui-
uo, uel donec moriar.

Tantisper dum. In *Adel*. Ego te meum dici tantisper
uolo, dum quod te dignum est facis.

Dum, pro ut. In *Capt*. Nihil precio parcat, filio dum
parceret.

Dum, pro quando. In *And*. Dum licitū est ei, dumq̄

AAA etas

LATINI SERMONIS

etas, tulit, amavit. In Heaut. Dum incipias, gra-
uia sunt, dumq; ignores. ubi cognoris, facilia.
Dum, priusquam. In Heaut. Dum moliuntur, dum co-
muntur, annus est.
Nihil dum, pro adhuc. Cic. Nihil dum audieramus.
Dum, postq; Martia. Audieras dum grande sopbos.
Dum modò. Iuvena. Malo pater tibi sit Thersites,
dum modò tu sis Aeacidae similis, Vulcaniaq;
arma capessas.

DUNT AXAT.

Duntaxat, idè significat quod solù, sed non recipit
post se particula sed etiã, sicut solùm & tantum.
Ci. Vt tradamus ea duntaxat quæ nos usus docuit.
At nos dicimus: Nò rhetoricè duntaxat, sed etiã
omne doctrinarum genus cognoscendum.
Non duntaxat, pro non solù. Liui. Nec animù nobis
duntaxat fidelem ac bonum præstitit, sed omni-
bus interfuit bellis quæ gessistis.

Duriter agere uitam, se habere. Duriter factum.

EATENUS.

Eatenus post se ut, quoad & quatenus, & interdum
ubi admittit, significatq; tãdiu uel usq; ad id. Cic.
Verba psequens eatenus, ut nò abhorreant à more
nostro. Idè: Ferrus eatenus, quoad p se negligeret
eas leges. Caius: Eatenus dabitur in eũ actio, qua-
tenus ex ea re locupletior factus est. In Most. Ea-
tenus abeüt à fabris, unũ ubi meritũ est stipediũ.

ECHOE.

Ecce aquerbitũ, & repentinum aliquid insperatumque
significat. In Eunu. Ecce autem, uideo rure re-
deuntem senem.

Ecce cum nominatiuo. Cicero. Ecce postridiè Caf-

ff

OBSERVATIONES.

ffj literæ. Idem: Ecce Antonius, &c.
Ecce tibi, frequentissimum apud Ciceronem. Cic.
Ecce tibi nuntius pueros uenisse Romã. Idem:
Ecce tibi & Bruti & tuæ litera. Ecce eũ accu-
satio (idè rarius secundũ Vallam) In Eunuch.
Ecce aut alterum. In Phor. Ecce aut similia oĩa.
Ecce me. In Adel. Ecce me, qui id faciam uobis.
Ecce rem, In Men.

ECCVM.

Ecceum, eccam. ellum, ellam, per aduerbia exponuntur,
non p pronomina, ut: Eccũ. i. ecce hic. Ellum;
id est, ecce illic. Vt inur aut sic: Eccũ ipsum. Ec-
cũ Iupiter. Eccũ adest. Atq; ecceum. Sed ecceum.
Effuse. Effusissime diligere, Plinius.
Egregiè, excellenter. Idem. Illud quoq; egregiè, sup-
ple factum.
Egregiè charus. In Andr. Quæ ego animo egregiè
charam pro uxore habuerim.
Egregiè ad miseriam natus, In Heaut.
Egregiè studere, ualdè. In Andr. Horum ille nihil
egregiè præter cætera studebat.
Eheu nullum casum poscit. In Eucro. Eheu quid uo-
lui miseromibi.
Ehem interiectio est eius q comotus sit. In Adelpb.
Ehem oppòrtunè, te ipsum querito.
Eho auscultatis interiectio. In Hecy. Eho, nũquid-
nam accusat uirum? (uia est.)
Eho, admonētis. In Heaut. Eho quæso una accedũdi
Eho, admirātis. In And. Eho Mysis, puer hic unde
Eho quæso, interrogantis. In Heaut. Eho quæ- (est?)
so, laudas qui beros fallunt? Eho, excitantis. In
And. Eho, dic mibi.

AAA 2 Eho,

LATINI SERMONIS

Eho, uocāris. In Pseu. Eho Pseudole. i. gladiū affer.
 Eho tu, eho tu. In Merc. pro Heus heus.
 Ehodum. In And. Ehodum ad me.
 Ehodum bone uir. In And. Grauis est interrogatio,
 & minantis cum iracundia.
 Ehodum, dic mihi, In And. & Eumuc.
 EIA, aduerbium est correctionem significans ali-
 quando. In Eunu. Eia, haud sic decet.
 Eia, ne. In Phorm. Eia, ne parum leno sies.
 Eia ut. In Heaut. Eia ut elegans est.
 Eia, hortantis. In Epid. Eia uerò agè dic.
 Eia, in principio epistolæ positum. Pli. Eia tu, quum
 proximè res agètur, quoquo modo ad iudicādū ueni.
 EMINUS è loco remoro. Ineptè, à lōgè. Eminus iacu
 E N. (latur.
 En habet notatiuum & accusatiuum, capiturq; de-
 monstratiuè & exprobratiuè. Demonstratiuè, ut: En
 Priamus. Exprobratiuè. Seneca: En paridis hoste.
 Quint. En improbitas. Cic. En crimen.
 En sine casu. Verg. En ipse capellas Protinus ægr
 ago. In Phor. En unquam cuiquam cōtumeliosius
 audistis factam iniuriam?
 Enim causalis coniunctio. Sueto. Par enim utriusq;
 arrogantia fuit.
 ENim affirmatiuè, primo loco positum. Ter. Enim
 non sinam. In Trinu. Enim me nominat. In Mi.
 Enim cognoui nunc. In Hecy. Enim lassam oppi-
 dō tum aiebant. (ba.
 At enim. In Eunu. At enim isthæc in me cudetur fa-
 Enim certè. Cic. Moriendum certè est, & id incer-
 tum, an eo ipso die.
 Certè enim. In And. Certè enim scio.

Nilil

OBSERVATIONES.

Nilil enim. In Adel. Nilil enim cōment a est mater.
 Verum enim. In Adel. Verum enim quando bene p-
 meruit, fiet.

Imò enim. In And. Imò enim q̄ maximè abs te postulo
 ENIMVERO. (atq; oro.

Enimuerò. i. certè, in principio positum. In Heaut.
 enimuerò reticere nequeo. In Andr. Enimuerò
 spectatum satis putabam.

Enimuerò postpositum. In Amp. Nego enimuerò. In
 Persa. Nō enimuerò. In Eunu. Imò enimuerò
 infeliciter. In Capt. Nunc enimuerò occidi.

E O.

Eò significet ad eum locum. Cice: Eò redactæ res
 erant, ut nulla ampliùs spes esset. In Adel. Nisi
 eò ad mercatū ueniā, dānum maximū est. (lisset.

Eò, p̄ in tātum. In Phor. Heu me cupidum eò cōpu-
 Eò, propterea. In Hec. Eò ad eam non admissa sum.

In Eunu. Eò tibi uidetur fœdus. Ibidem: Eò ne
 es ferox, quia habes imperium in belluas?

Eò ut. Cic. Marionē ad te eò misi, ut aut tecum ad
 me quā primū ueniret, &c.

Non eò quin. In Asin. Ea res me malè habet, ac non
 eò quin tibi non cupiam quæ uelis.

Eò dico ne. In Aul. Eò dico, ne me thesaurum repe-
 risse censeas.

Non eò dico, quin. In Trinu. Non eò hoc dico, quin
 quæ tu uis ego uelim.

Non eò dico quòd. In Heaut. Neq; eò nunc dico, q̄
 quicquam illum senserim.

Eò fit, quia. Ibid. An eò fit quia in re nostra aut gau-
 dio sumus præpediti nimio, aut ægritudine?

Eò cum comparatiuo. In Aulu. Cara omnia, atque
 A A A 3 eò

LATINI SERMONIS

ed fuerunt cariora, ac non erat. In Pcen. Eo faci-
lius facere potest. (fui.)
Plus ed. In Hecy. Dies triginta aut plus ed in nau-
Eo fecius. Sucto. Nec eo fecius plurimos docuit.
Eo magis quod. Cic. Et eo magis, quod P. Sulpitio
utbare multum.
Eo loci. Cic. Res erat & caussa nostra ed loci, ut eri-
gere oculos & uiuere uideretur, &c.
Eodem loci. Cic. Res eodē est loci, quo reliquisti.
Eousq; cum genitiuo. Quint. Eousq; scientie & pgr-
di posse, &c.
Eousq; donec. Val. Max. Natam uitē eousq; creuif-
se, donec cūctas dominatiōis sue partes in umbra
E T. (ret.)
Et, coniunctio copulatiua, ut: Cicero eloquēs fuit,
& philosophus. (alto.)
Et geminatum. Verg. Multū ille & terris iactatus
Et causalis, pro etiam. Vergi. Natus & ipse Dea.
Quicumq; tibi inimicus erit, is erit & mihi, idē,
etiam mihi.
Et, interrogatiua seu expletiva. Idem. Et quē tan-
ta fuit Romam tibi caussa uidendi?
Et, indignatiua. Vergilius: Et quisquam numen Iu-
nonis adoret. Et confirmatiua. Idē: Et dubita-
mus adhuc uirtutem extendere factis?
Et, p id est. Plau. Annos natus sexaginta & senex.
Et, pro nam uel quia. Verg. Audieras, & fama fuit.
In Eunu. Non temerē est, & properans uenit.
Et, plerunq; sententiarum initijs competit. Quint.
Et finit: quidem sunt partes dua, quas hec pro-
fessio pollicetur.
Et deseruit etiā affectui, & quasi interrogadi uim
habeat.

OBSERVATIONES.

habeat. Cic. Et sunt qui de uia Appia loquun-
tur, & accant de curia.
Et, p deinde, ornandi aduerbio. Verg. Corpusq; la-
uant frigentis & unguunt, id est, deinde unguunt.
Et, pro quamuis. Cic. Defendi legē Voconiam ma-
gna uoce, bonisq; lateribus, & uidetis annos me-
os, id est, quamuis sim ita senex.
Et id scio. In Andria.
Et ni, pro si non. In Adelp. Et ni facient quē illos
equum est haud sic auferent.
Et pro sed etiam. In Adelp. Seruum aut illiberalem
præbes te, & tibi lubens bene faxim.
Et redundans. Verg. Multa quoq; & bello passus.
Et certē. In Andr. Est ne hic ipse de quo agebam?
& certē is est.
Et Herclē. Cicero. Et Herclē ita fecit, uel plus eti-
am quā dixit.
Et quidē. Cic. Rarū genus, & quidem oīa præclarā
Et ut. Cic. Et ut Catonem dicere audiui. (rara.)
Et quod. In Eun. Et quod nunc tute tecum iratus co-
gitas. In And. Et quod dicendum hic fiet.
Etenim, pro quia. In And. Etenim eam secum rem re-
cta reputabit uia.
Etenim, p similiter. In Eunu. Etenim benē libenter
uictitas, id est, tu similiter curas libēter cuticulā.
Etenim p at. In Phor. Etenim nequeo solus, accurre
E T I A M. (huc)
Etiam coniunctio pro quoq;. In Amph. Neq; meū pe-
dem huc intuli in cedis.
Etiam, adhuc. In Andr. Nihil suspicans etiam mali.
Etiam, præterea. Ibidem: Etiam puerum inde abiēs
conueni Chremis.

LATINI SERMONIS

*Etiā, hortātis. In And. Etiā tu hoc respondet
Etiā, pro ita. Plini. Studes in quā? respondet etiā.
Etiā, ꝑ quin potius. Plini. Nullis auctoritas immi-
nuta est, auctr etiam. (Etiā disertimini.
Etiā, aduerbiū affirmātis pro sic uel ita. In Curc.
Etiā atq; etiam. In Eunu. Tu dum est tempus, etiā
atq; etiam cogita.*

*Etiā dum. In Heau. Neq; etiam dum scit pater.
Etiā ne. In Eunu. Etiā ne ampliūs?
Etiā insuper. In Adel. Colaphis tuber est totum ca-
put, etiam insuper defraudet?
Nondum etiam. In Heau. Reperisti tibi quod pla-
ceat, an nondum etiam?*

*Etiā nunc, ꝛ etiānum temporis est. Ineptē usq; nūc.
uel adhuc. Plau. Etiā nunc uale. In Truc. Mi-
hi etiānum quid sit negotij, falsus incertusq; sum.
Etiā tunc, etiam tum. Ineptē, usq; tunc, uel usq; ad
id tempus. In Hecy, Narratq; ut uirgo ab se in-
gra etiam tum fiet.*

*Etiā si. i. quamuis. Cic. Omnia autem breuia, tole-
rabilia esse debent, etiam si maxima sint. Idem:
Quam tibi etiam si non desideras, tamen mittam.
Etiā etsi. In Trin. Ego ducam pater, etiā etsi quā
aliam iubebis.*

Etiā tu. In Eunu. Etiā tu hīc stas Parmeno?

ETSI.

*Etsi, tametsi, ꝛ quanq; in principio orationis indica-
tuo gaudent, in medio etiā subiunctiuo. Licet au-
tē ꝛ quāuis in principio subiunctiuū desyderant.
Sed in medio oratiōis oībus his indifferēter uti-
mur. Dixit autem Cicer. Etsi illis planē orbatū
esset, magnū tamē mihi afferret et as ipsa solatiū.*

Idem

OBSERVATIONES.

*Item: Quā tua essentatio pernitiosa sit, nocere ta-
men nomini potest nisi ei qui eam recipit.*

*Etsi quis. Cic. Etsi quamuis non fueris suasor ꝛ im-
pulsor profectiois meae, approbator certē fuisti.
Quamuis cum indicatiuo. In Adelp. Quamuis etiā
maneo otiosus hīc.*

EXcepto pro praeterquam elegantius. Horat.

Excepto quod nō mecum esses, caetera letus. Had.

FACILE.

*Facile, pro non dubiē, omnibus superlatiuis pulchrē
iungitur. Praeterea etiam his nominatiuis pri-
mus, princeps, secundus, ut Sodalium meorum tu
mihi facile charissimus es.*

*Facile princeps. Ad eō eruditus est Petrus, ut ma-
gistro sit facile secundus.*

*Facile hīc plus mali est quā illic boni. i. liquidō ꝛ
manifestō. In And. Hinc difficulter.*

Falso dicere, queri, suspicari.

*Familiariter aliquem diligere. inspicere, loqui, mo-
nere.*

*Familiariter ferre mortem alicuius. i. grauiter, In
Familiariter cum aliquo uiuere, Cic. (And.*

Familiariter se in aliquem rejicere, In And.

*FERē, penē, ut. Ferē in caput decidit. Vt mur quādo
uniuersitatem aliquam designamus, siue loci, si-
ue temporis. Haec ferē sunt quae te scire uolui. i.
ferē omnia. Ferē fit ut adolescentes amentur. i.
ferē ubiq; fit. Romani ferē orbem subegerunt. i.
ferē totum orbem.*

*Ferē multi. Cic. In eum sermonem incidere, qui tum
ferē multis erat in ore.*

Ferē omnia. Cic. Neganda ferē sunt omnia.

AAA 5 Ferē

LATINI SERMONIS

Fere minus. Quint. In omnibus fere minus ualēt praecepta quam experimenta.

Fere pleriq. Cic. Nō sunt uitiosiores quā fere q̄ auari auaros gloriae cupidos gloriosi reprehendunt.

Fere plerunq. In Pbor. Hic solebamus fere plerunq̄ eam experiri.

Fere quisq. Salu. Fere quē quisq̄ pugnando uiuus locum coeperat, eum amissa anima corpore tegebat,

Ferme. In And. In ferme moriens me uocat. In Heau. Parentum iniuria uniusmodi sunt ferme.

Fraud ferme. In Andr. Fidelem fraud ferme mulieri inuenias uirum.

Feliciter. In Merc. Feliciter is sapit, qui periculo alieno sapit.

FORAS.

Foras aduerbium ad locum.

Foras ambulare. In Epid. Adolescenti dic nostro berili filio, ne hinc foras ambulet.

Foras exire. In Casi. Foras tacitus exeo cum ornatu quod uides.

Foras locitare agellum. In Adelpbis.

Foras uendere. In Sticho. Foras necessum est quicquid habeo uendere.

Foras praeuertit. In Amphitr. Foras enim clausit, ne praeuorteretur foras.

Foras uocari. In Capt. Sed nunc quod foras uocatus ad coenam?

FORIS.

Foris aduerbium in loco, uel de loco. In Most. Haec ego t̄ deis ocludam hinc foris.

Foris est. In Eun. Dum foris sunt, nihil uidetur minus dius. In Hecy. Ego ero fama foris.

Foris

OBSERVATIONES.

Foris querere. In Bacch.

Foris coenare. In Sticho. Vocem te ad coenam, ego met coenam foris.

Foris aliquid effutire. In Pbor. Ne uos forte imprudentes foris effutiretis.

Foris est animus. In Mer. Si domi sum, foris est animus, in foris, animus domi est.

Foris saps. In Heau. Nōne id flagitium est, te alijs cōsiliū dare, foris sapere, tibi non posse auxiliari?

Fortē, fortuito, forsan, forsitan, fortassis, fortasse, dubitandi aduerbia orationem quoq̄ exornant.

Fortē fortuna. In Eunuch. Fortē fortuna adfuit hic meus amicus, id est, bona fortuna.

Fors fortuna, euentus fortuna bonus. In Pbor. O fortuna, o fors fortuna.

Fortiter ferre, pugnare.

FRUSTRA.

Frustra, incassum, ne quicquam. In Hea. Frustra operam hanc opinor sumo. In Adel. Frustra egomet mecum has rationes reputo.

Frustra esse dicitur, quod non ex sententia euenit. Salust. Cuius neq̄ consilium ullum, neq̄ inceptū frustra erat.

Frustra esse, pro frustrari. In Amphi. Nō iam et seruus et hera frustra sunt, id est, errāt, decipiuntur.

Frustra habere aliquē, decipere. In Amp. Is adueniēs res seruū et dominū frustra habet.

Funditus perire. In And. Mentē perdit funditus. In Merc. Perdidisti me sodalem funditus, In Baco.

Funditus amicitiam ē uita tollere, Cic.

Funditus euerfa ciuitas, Idem.

Funditus misceri omnia, Salust.

Funditus misceri omnia, Salust.

GE.

LATINI SERMONIS
GENERATIM.

Generatim, p̄ singula genera, uel per singulas species. Verg. 2. Generatim discite cultus.

Generatim, ineptè, generaliter. Cic. Nulli fuerūt illa artificiosè digesta, generatim componerent.

GRADATIM, ordinatè. Cato. Gradatim aliū præpo.

Gradatim habere amicos, Plinius. (uens alio.

GRAGATIM, per greges, agminatim, turmatim. Varro: ab eo graculus, quod gregatim.

GRATIS.

Gratis aduerbium. Terenti In Phor. Meam ductus gratis & sine mercede. Suet. Liberos gratis & sine mercede ulla, in disciplinam receperit.

GRATUITO. Suet. Gratuitò, aut leui fœnore obstrctis.

GRAVITER.

Graviter aduerbium, uaria significat.

Graviter audire, est aspè iurgari. In Heau. Adolecētulus sc̄pè eadē & graviter audiēdo uictus est.

Graviter creperunt fores, In Heau. Graviter pepulit fores, In Adel.

Graviter cruciare. In Heau. Nimis graviter cruciat adolescentulum, nimisq; inhumanè.

Gravius in aliquem dicere, est duriter obiurgare. In Adelp. Nolo in illum gravius dicere.

Graviter aliquid facere. Cic. Si quid prudenter, si quid graviter factum est, id est, non leuiter, sed maturè sapienterq;.

Graviter aliquid ferre, id est, molestè. In Andr. Oēs qui amant graviter sibi dari uxorem ferūt. Cic.

Graviter & iniquo animo tuli. Graviter imperare. In Capt. Haud uereor, ne iniu-

si:

OBSERVATIONES.

stè aut graviter mihi imperet. Graviter irasci, id est, multum. In Hecy. Tibi quoq; sum iratus graviter.

Graviter spirare, grauè olere. Verg. Graviter spirantis copia thymbræ.

Gravità aduerbium, idem quod molestè. Barb. cū dissollicitia. In Baccb. Quam gravità pater dedit, Tul. Gravità ille primo. Liui. Id gravità concessum regi est.

H A.

Ha, interiectio corripientis, siue admonētis ne quid fiat. In Moste. Ha caue ne illi obiectes in ægritudine te has emisse.

Ha ha he, interiectio ridentis. In Phor. Ha ha he, homo suavis.

Hæ, aduerbium per locum. In Eunu. Itè hæc omnes uos. In Adel. Hæc multo propius ibis.

Hæc an illac. In Ruden. Ità nunc hæc, an illac eam, sum incerta consilij.

Hæc illac circumcursa, In Heaut.

Hæc non successit, in Andria.

HACTENUS.

Hactenus, in tantum, siue ad eò. Suet. Hactenus excaudit, ut malum ijs qui descissent, minaretur.

Hactenus ut. Cic. Hactenus aliquid egit, ut earum rationem rerum explicaret.

Hactenus quatenus. V lpi. Hactenus nō uertit, quatenus domino debet. De seruo debitore loquitur.

HAUD.

Haud negandi. In And. Haud muto factum.

Haud commodi ei est, id est, nihil. In Casin. Haud magni pretij, In Sticho.

Haud

LATINI SERMONIS

Haud consimili ingenio atq; ille est, In Bacch.
 Haud consuetudine. In Trin. Sentire a de pol Gne.
 te, atq; id nunc facis haud consuetudine.
 Haud diu est. In Eunu. Haud dudū. In Persa. Haud
 faciam, In Heau. Haud scio, In And. In Heau.
 G in Adelpis.
 Haud facile. In Poenu. Sine pennis uolare haud faci.
 le est, Adag.
 Haud fermè. In And. Fidele haud fermè mulieri in.
 uenias uirum.
 Haud grauatè. In Ru. Haud grauatè accepit ad se.
 se. Haud inuito. In Hecyr. Ad aures haud inuito,
 sermo mihi accepit tuus. Haud ita decet, In Hecy.
 Haud malus Haud impurus, In Eunuch.
 Haud mihi, id est, aliquid. In Eunu. Certè extreme
 linea amare, haud nihil est, (dum)
 Haud sanè. In Adel. Comestator è haud sanè commo.
 Haud sic decet. In Eu. Haud sic auferèt, In Adelp.
 Haud similis. In Eunu. Haud similis uirgo est uir.
 ginum nostrarum.
 Haud sinit. In And. Haud te ulcisci sinit.
 Haud uereor. In And. Haud uereor, si in te solo sit
 Haud stulte sapis. In Heau. Id est, nō adeo (situm)
 imprudens es.
 Haud parum, id est, multum.
 Haud secius aut secius, pro nō a lter, adoptionis mo.
 ta pulchrè sequitur ac, atq; Verg. Haud secius
 ac iussi faciunt.

HEI.

Hei dolentis interiectio datiuum poscit. In And.
 Hei mihi, Hei mihi, hei mihi, In Bacch.
 Hei bei. In Cassi. Hei bei, foetet mihi tuus sermo.

HEM.

OBSERVATIONES.

HEM.

Hem, interiectio est irascētis. In Au. Nihil ne? hē.
 Hem exclamantis. In And. Hem serua.
 Hem, pro ecce. In And. Hem libero.
 Hem cōmiserescētis. In And. Itāne Obrysis? hem.
 Hem perturbati. In And. Hem Simo.
 Hem, letitia. In Heau. Hem isthuc uolueram.
 Hem, laborantis animi interiectio. In Eun. Hem bi.
 dum hīc manendum est soli sine illa.
 Hem astutias, per ironiam dictum. In And. Hēuo.
 luptatem tibi, hem tibi mel, In Poenu.
 Hem respondentis. In Adel. Hem quid est?

HERCLE.

Hercle iurādi aduerbiū. In Eun. Hercle hoc factū
 Hercle, certe. In And. Mee quidē hercle (est.
 certe in dubio est uita.
 Quæso Hercle. In Eunuch. Quodnam quæso hercle?
 Obsecro Hercle. In Eunu. Ego te obsecro hercle ut
 audias.
 Hercle sedulo. In And. Faciā hercle sedulo. Hercle
 uero. In Adel. Ego illā hercle uero omitto. Ibid.
 Hercle uero serio. Aduerbia sunt cōfirmatiuā

HEU.

Heu interiectio dolentis.
 Heu cum nominatiuo. Verg. Heu pietas, Heu pri.
 sca fides. In Adel. Heu miser.
 Heu cum accusatiuo. In And. Heu me miserū. Ver.
 Heu stirpem inuisam.
 Heu cum datiuo. In Mili. Heu mihi, nequeo quin fle.
 am. In Merc. Heu misero mihi.
 Heu cum uocatiuo. In Eun. Heu noster laudo. Stat.
 us: Heu socij.

Fleu

LATINI SERMONIS

Hodie eleganter capitur pro hoc tempore. Quint.
Sunt clari quoque hodie auctores.

Hodie nunquam. In Adelpb. Scio ubi sit, verum hodie nunquam monstrabo. Ibidem: Nunquam hercule hodie ego istuc committam tibi.

I A M.

Per iam, iamiam, & mox, explicatur Græcorum paulo post futurum.

Iam nunc. In Adelpb. Iam mitis est. Idem: Ego iam prospiciam tibi. Ver. Iamque hos cursu, iam preterit illos.

Iam pro statim. In Adel. Vbi me illic non uidebit, ibi huc recurret.

Iam, properationis significatio est. In Andr. Duxo isthuc dedam iam negotij. In Adelp. Egomet cum ueniam ipsum.

Iam, increpatio moræ est. In Eunu. Iam ne inuadit est, iam tandem ibimus?

Iam renuntiatio perpetuitatis. In Andr. Vxor tibi iam non dat Chremes?

Iam tarditatis signum. In Andr. Redeat iam in uia. In Adelpb. In nunc iam.

Iam pro tunc. Quint. Quod si satis prudenter ea uiderint, iam prope consummata fuerit precipiens operu. Verg. Iamque fere mediam cœli nox humida metam contigerat.

Iam, id est, præterea, deinde. Verg. Iam maris inuadit si prolem, & genus omne natantum, Iam uarias pelagi uolucres.

Iam diu. In Mene. Inuenissemus iam diu, si uiueret.

Iam diu est quod. In Mer. Iam diu est quod miseram.

Iam diu factum est quum, uel postquam. In Asi. Iam diu

OBSERVATIONES.

diu factum est quum discessisti ab hero. In Persa: Iam diu factum est postquam bibimus, nimis sicci sumus.

Iamiam emphasim habet, pro paulo post uel mox, ut: Iamiam aderit. Similis iamiam morituro.

Iamiam per indignationem aut miserationem, ut: Iamiam uideo qui ueri amici fuerunt.

Iam iamque. In Pseud. Pro capite argentum mihi iam iamque sæpe numeras. Verg. Iam iamque manu tenet. Iam nunc, ineptè ex nunc. Cic. Quæ cum cogito, iam nunc timeo.

Iam tum, barb. ex tunc. Cic. Iam tum eum bello fugitiuorum tota Italia arderet.

Iam ferè. In And. Iam ferè moriens me uocat. Iam dudum, iam pridè, iam olim, dicuntur de rebus ducentibus, & uerbum exigunt præsentis temporis.

Iam dudum, paulo longius tempus significat, quàm modo. In Trin. Iam dudum factum est, cum abisti domo. In Eunu. Ego iam dudum hic adsum. Ibid. Iam dudum est animus in patris. In Asi. Iam dudum est intus.

Iam dudum et atem. In Eunu. Iam dudum et atem lites sunt inter eos.

Iam pridem, longius quàm iam dudum. In Bacchi. Istud iam pridem scio.

Iam pridem cum uerbo præteriti temporis. In Hecyra: Iam pridem equidem audiui cepisse odium tui Philumenam.

Iam pridem, de longiore tempore. Plin. Quod maiores nostros iam pridem fecisse manifestum est.

Iam pridem, cõtinuò. Lucanus: Tollite iam pridem, uirtricia tollite signa.

Iam olim, uel olim iam, longissimum tempus signat inter iam dudum & iam pridem.

LATINI SERMONIS

- Iam olim mihi summa necessitudine iunctus, id est, ex multo tempore & adhuc. Cic. Iam olim à principio illud statueram.
- Iam olim, aliquando. In Eunu. Et quia consimilem laferat iā olim ille ludum, impendio magis animus gaudebat mihi.
- Iam primum. In Adel. Iam primū illum alieno animo à nobis esse, res ipsa indicat. In And. Iam primum hæc se à Pamphilo grauidam dixit esse.
- Iam puer, id est, à pueritia. In Bacchid. Hic sodalis Pistoclero, iam puer puero fuit.
- Iam uero, ut: Iam uero quid referam?
- Iam à pueris. In Heaut. Qui nos putant iam à pueris illic nasci senes.
- Iam à principio. Salust. Ad hoc populo Romano iā à principio inopi melius usum est amicos quam seruos querere. (tio erat.)
- Iam inde ab initio. Liui. Ut institutū iam inde ab initio
- Iam inde à principio. In Pseu. Iam inde à principio
- Iam inde à cunabulis, Varro. (probus.)
- Iam inde à teneris. Verg. Iam inde à teneris impende laborem.
- Iam inde à puero. In Adel. Homo amicus nobis iam inde à puero.
- Iam inde usq; à pueritia. In Heaut. Mihi magna cū eo iā inde usq; à pueritia semp fuit familiaritas.
- Iam inde ab adolescentia. In Adel. Is adeo dissimili studio est iam inde ab adolescentia.
- Iam inde etate. In Merca. Iam inde etate cum scis facere officium tuum.
- Iam inde à certaminibus. Liui. Iam inde à paternis certaminibus inuisus.

Iam

OBSERVATIONES.

- Iam inde ab Aristotele .i. statim post Aristotelis tempus. Cic. Est enim illorū exercitatio elegans iā inde ab Aristotele cōstitutā. Liu. Iam inde ab Racilli morte, id est, statim post Racilli mortē
- I B I.
- Ibi, in loco. In Andr. Abi intrō, ibi me operire. In Adel. Duxi uxorem, quam ibi miseriam uidi? id est, in matrimonio.
- Ibi, tum, uel tunc. In And. Si tu negaris dicere, ibi culpam in te transferet.
- Ibi sum, id est, id cogito. Ter. in Heautont. Imō & ibi nunc sum.
- I B I dem, eodem in loco. In And. Hanc in mediā uia prouoluam, teq; ibidem prouoluam in luto.
- Ibidem mihi adnūtat, id est, ex ipso loco, in quo est, In Merca.
- Ibidem, ubi. In Persa: Opera tibi ibidem das, ubi tuuum amicum adiuuas.
- Ibidem loci res erit, id est, idem erit, In Oistel.
- I D E M idem, subinde, sæpenumerō, frequēter, cū quodam interuallo. In Mil. Cogitato idem idem, tibi q; fidelis fuerim. Plin. Legi enim locum, idem idem repetens ea maxime, quæ de me scripsisti. Politē scribere cupientem necesse est calamum idem idem uel subinde reparare.
- Ideo, coniunctio. In Merca. Hoc ideo fit, quia, &c.
- I G I tur, collectiua uel rationalis coniunctio est. In Eunu. Quid igitur faciam miser? In And. Quid igitur sibi uult pater? cur simulat?
- I g i tur, pro deinde. In Eunu. Quid igitur faciam, non tam? In Asin. Abisti ad forum igitur, inueniendo argento ut fingeres fallaciam.

B B B 5 I L I

LATINI SERMONIS

Illicet, quasi ire licet, semp finem rei significat. In Eun. Actū est, illicet, peristi. i. cū uelis peristi. In Phor. Nihil est illicet, qd cōterimus operā frustra. Illicet, confestim. In Rud. Omnia illicet. Illicet affirmantis aduerbium. In Curc. Illicet pariter hos perire quando uideo.
Illicō, modo locū, modo tempus significat. In Adel. Otiose nunc iam illicō, hic consiste. In And. Missa est ancilla illicō. In Adel. Illicō accedo.
Illic, per locum. In Eun. Plenus rimarum sum, haec atq; illac perflua.
Illic, in loco. In Trin. Illic sum atq; hic sum.
Illic pro ille. In And. Vbi illic est?
Illic de loco. In Adelp. Illic huc transferetur uirgo.
Hinc illinc, prouerbiale. In Adelp. Dum cognatus hinc illinc ueniret.
Illo, ad locum. In Capt. Vbi illō adueni, etc. In An. Quum illō aduenio, solitudo ante hostium.
Illuc, ad locum. (quid illuc est)
Illuc pro illud. In Mil. Illuc etatis. In Amph. Sed

I M O.

Imō, eligendi aduerbiū est, significatq; quin potius. Var. Nō humanitas, imō seuitia est ledere innocē
Imō, secundo loco positum. In Mil. Scies tē. imō hodie meum factum.
Imō enim. In And. Imō enim quāmaximē abs te profulo.
Imō, certē. In Eun. Imō enim uerō. Ibid. Imō enim uerō infelicitet.
Imō, etiam. In And. Imō uerō. Cic. Imō uerō scrutabimur.

I M.

OBSERVATIONES.

Impense, ualde. Plau. in Epid. Est impense improbus. Gel. Et rerum literarumq; impense doctus.
Impense magis. In Adel. Magis impense cupitis.
Impēdiō, aduerbiū intendēdi, idē quod ualde, apprimē, gaudetq; cōparatiuo. Gel. Philosophia sectator Stoica, sed loquacior impēdiō et promptior.
Impēdiō magis. In Eun. Impēdiō magis animus gaudebat mihi. Ci. At ille impēdiō magis odit senatū.
Impēdiō minus. In Aul. Atq; ille uerō minus minusq; impēdiō curare, minusq; impertire honoribus.
Immeritō, immodestē, impiē, impigrē, improbē, imprudenter, improuise, impudenter satis constant.
Immeritissimō, superlatiuum ab aduerbio immeritō. In Phor. Et me omnium horum immeritissimo.
INcisim, id est, minutatim.
INcommodē, In Eunu. Incommodē herelē.
INconditē, nō aptē. Cic. Dicam ut potero, incōditē fortasse, sed tamen ut res possit intelligi.
INconsultē. Salust. Inconsulte, ac ueluti per dementiam cuncta simul agebant.
INcredibiliter. Cic. Venio nūc ad uoluptates agriculturalum, quibus ego incredibiliter delector.

I N D E.

Indē, de loco. In Pseu. Videre inde esse. In And. Re-deo inde iratus.
Inde, ad res refertur. Liu. Omnis te exēpli documēta in illustri posita monumēto intueri, inde tibi tuae Reipub. quod imiteris capias.
Inde, ad psonam relatum. In Adelp. Nati filij duo, inde ego hunc maiorem adoptaui mihi.
Inde, id est, ex hoc, uel hac ex causa. Ter. In Heaut. Inde adeo quod agrū hīc in proximo mercatus es.

B B B 4 I N.

LATINI SERMONIS

Inde est quod. Plin. Inde est quod magnā partem no-
ctium in imagine tua uigil exigo.
Inde, ꝑ deinde. Liu. Ab his impetū fieri, inde eos cu-
lecta iuuentū manu hostilē in modū prædas agere.
Abs te inde. In Pseud. Minæ uiginti sanæ ac saluæ
sunt tibi hodie, quas abs te inde est instipulatus.
Inde ab ineunte ætate. In Trin. Qui homo cum ani-
mo inde ab ineunte ætate depugnat suo.
Inde ab incunabulis. Liu. Inde ab incunabulis imbu-
tus odio Tribunorum.
Inde à principio. In Bacchi. Inde à principio impa-
dens epistola est.
INdecenter, Indecore idem.
INDifferēter ferre, pro susq; deq;. Suet. Populus in-
differēter tulit.
INDignē. In Adelp. Clamant omnes indignissimē fi-
ctum esse.
INDiligenter. In Phor. Mei patris benè parta indili-
genter tutatur.
INDidem, aduerbium compositum ab inde ꝙ idem, si-
gnificat ex eodem loco, uel ex eadem re seu causā
sa, ut Indidem existit auaritia. Gelli. Oritur sol
non indidem semper.
INibi, in loco. Apul. Multa inibi dicta sunt, quæ cō-
memorare non est opus.
INibi, pro sic ꝙ mox. Cecilius. Liber' ne es? non sum,
uerū inibi est.
INibi, pro inter. In Capt. Inibi emit olim amissum fili-
um, id est, inter illos.
INique. In Casin. Quod ego unquam erga Venerē in-
que fecerim?
Inique, præter æquum. In Epid. Inique iniurius es.

Iniqu

OBSERVATIONES.

INique comparata certatio. In Adelp. Nunquam ue-
di iniquius certationem comparatam, quam quæ
hodie inter nos fuit.
IN primis significat inter primos, inter primas, uel
inter prima. Et iugitur positiuo, non superlati-
uo. Cic. Respondent ꝙ alia, ꝙ hæc in primis.
INsigniter. Apul. Homo insigniter malus.
INsignitē, cū nota iudicio. In Rud. Quibus aduer-
sum ius legesq; insignitē iniuria facta est.
INquam repetitionis nota. In And. Iam inquam hic
adéro.
INSTar ꝑ ꝑric magnitudinē uel mēsuram significat.
Verg. 2. Instar montis equum diuina Palladis ar-
te Aedificant. Colu. Instar quinq; modiorum.
Bucca instar mamme, id est, tātā quanta est māma.
Instar nonnunq; ad similitudinem significat. Plini.
Ruētēs ceras fulciunt pilarum instar. Gel. Solæ
uirtus uitæ beatæ instar est.
Instar sine genitiuo, ꝑ exemplari, similitudine poni-
tur. Ver. Tantū instar in ipso est. Vlp. Si præ-
ponatur instar quoddam operis. Ouid. Sed sce-
lus hoc meriti pondus ꝙ instar habet.
Instar cū ad. Apul. Ad instar scoparū. Ad instar
inclyti montis. Gel. Populus Rom. è parua origi-
ne ad tantæ amplitudinis instar emicuit.
INsuper, præterea. In Trucu. Hoc addam insuper.
In Mer. Ni sumptuosus insuper etiam fiet?
INTERdiu, tēporis est. Cato. Canes interdiu clausos
esse oportet, ut noctu acriores ꝙ uigilātiores si-
INTEREA. (cent.
Interea temporis, quasi intra aliud tēpus. In Hecy.
Quid interea.

LATINI SERMONIS

Interea dum. In Heau. Tu hic nos, dum eximus interea operi bere.
Interea loci, idē q̄ *interea.* Ibid. Tu interea loci collocupletasti te. In Eun. Te interea loci cognoui.
Interim, temporis. In Andr. Funus interim procedit, sequimur.
Interim, pro aliquando. Quint. Interim excusentur hec uitia. Interim, repente. In Hecyra: Interim miris modis odisse cepit Sostratam.
Interim, discretio est eius rei, quæ ad narrationem pertinet. In And. Curabat una fumus, tristis interim, nonnunquam collachrymabat.
Interim dum. Ter. Interim dum ante oslium sto, notus mihi quidam obuiam uenit.
Intrò, ad locū. In And. Abi intrò. In Capt. Venit modò intrò.
Intrò spectare. In Mostel. Quid uolunt, quid intrò spectant?
Intrò accipere. In Truc. Intrò acceptum quando acceptum est, non potest fieri foras.
Intrò ad ras. In Eu. Modò senex intrò ad nos uenit.
Intus, in loco. Plau. in Amp. Meus pater intus nūc est. Nemo intus est. In Epid. Hæc intus edocebo, quæ scio.
Intus, de loco. Intus euocato aliquem ad te. Plaut. in Mostel. in Cistel. Dic me orare, ut aliquis intus prodeat. In Mili. Vbi ille exierit intus.
Intus in. In Amph. Intus in crumena clausum alterū esse oportet.
Intus hic. Ibi. Meus pater nūc intus hic cū illa cubet
Inuicem, mutuo. Quint. Qui si ardentissimo amore inuicem dilexerunt.

In.

OBSERVATIONES.

Inuicem, uicissim, è diuerso, uel secundo loco. Valer. Maxi. Ab eo inuicem nō diligeretur. Plin. Habet res urbanas, inuicem rusticas scribe.
Inuicem, per uices. Inuicē loquamur, id est, me loquentem, uos tacete, uobis loquentibus ego tacebo.
In uniuersum, ineptē, in genere. Quint. Pauca in uniuersum de uarietate opinionum dicenda sunt.
Istò, ad locum in quo tu es. Plin. Destino enim, si tamē officij ratio permiserit, excurrere isto.
Istoc. In Adel. Nimiū istoc abisti.
Istic, in loco ubi tu es. In Eun. Iam istic adero. In Adel. Tibi uerò quid istic est rei?
Istic, id est, in isto negotio. In An. Neq̄ istic neq̄ alibi tibi usquam erit in memoria.
Istic sum, id est, ausculto. In Hecy. Istic sum.
Istac, per locum. In Heau. Abi sanè istac.
Istor sum. In Phor. Cōcede hinc à foribus paulatim istor sum.

IT A.

Ita, aduerbium respondendi. In Bacch. Ego ne istuc dixi unquam? N. ita.
Ita est, Terent. in And. & in Eunu.
Ita res est, ita res erat, faciundum fuit. Ita negotium est. Ita est amor.
Ita dico. Ita loquar. Ita inquam. Ita factum est opus. Ita faciam. Ita aiunt. Ita spero quidem.
Ita nunc uiget mos. Ita uestra est benignitas.
Ita est homo. Ita ingenio fuit.
Ita natio est hominum. Ita profectò.
Ita uerò. Ita enim uerò. Ita herclè uerò. In Cure.
Ita ut. In Amph. Ita animatus fui, itaq̄ nunc sum ut ea te patem donem.

Ita

LATINI SERMONIS

Ita quasi. Plautus in Mer. *Ita instas, ita urges,* quod pro noxio.

Ita optantis. *Ita me Deus amet.*

Ita me Dij ament *Ita me Dij bene ament.*

Ita me dij amabit. *Ita amabit te Iupiter, ut tu nos.*

Ita me Venus amet.

Ita me seruet Iupiter. *At me ita Dij seruent.*

Ita uerò me amabit Iupiter.

Ita non. Terentius in Heaut. *Ita non ut olim, sed nunc sanè bona.*

Ita pro ualdè. Cic. *Non ita longa disputatione.*

Ita subito est. In Trin. *Ita subito est, propter quod cum conuentum uolo.*

Ita ut. In Rud. *Ita hinc ego te ornatum amittam, tu ipse te ut non noueris.*

Ita ut fit. In Eun. *Ocepi egomet mecum interire, ita ut fit, ubi quid in animo est molestie, aliam rem ex alia cogitare.*

Ita ingenium est omnium hominum, In And.

Ita ut si esses filia, te educaui, In Eu.

Ita magnus. In And. *Ita magnæ iræ inter eos sum, ut sperem posse auelli.*

Ita ut erat, barb. ut de facto erat, Cic.

Ita pro igitur. Idem: *Ita nobilissima ciuitas.* Cic.

Ita fecit, uel plus etiam quam dixit, Cic.

Ita ne, Terent. in Eu. *Ita ne est?* Plautus in Persa. *In ne uis?* In Heaut.

Ita ne, cõmiserantis. Terent. In And. *Ita ne Chryse.*

Ita ne, indignatiõis nota. In And. *Ita ne cõtemna abs te? aut ita ne rãdem idoneus tibi uideor?*

Ita ne parasli te? In Eu.

Ita ne uerò? Terent. in And.

OBSERVATIONES.

ITÆQUE.

Itaq; quum tonum habet in prima syllaba, significat ergo uel igitur, ut: *Itaq; tu, uel tu itaq; da operam, uti conualescas.*

Itaq; cum gemina est dictio, tonum habet in medio, significatq; & ita. Terent. In And. *Imò ita uolo, itaq; postulo ut fiat.*

Item, pro ita uel sic. Plaut. in Rud. *Ut tute es, ita cõfides omnes esse?* In Tus. *Corporum offensiones sine culpa accidere possunt, animorum non item.*

Item, id est, aut. In Aulu. *Te esse hominem diuitè, factiosum, me item esse hominem pauperè, pauperimum.* In And. *Vnus & item alter.*

Itè, similiter. Ter. in Adel. *Ille ut itè cõtra me habet, et, facio sedulo.* Ter. in An. *Item alio die quæreb.*

Item, cum atq; pulcherrimè cõiungitur. Varro: *Alij ad cursurã, alij ad prædam nõ item sunt spectandi atq; habendi.*

Item, ut. Idem: *Hosce item ut equos, & educunt & alunt.* In Pbor. *Ciuem item ut meretricem.*

Non item. Cic. *Oim magnarum artium, sicut arborum altitudo nos delectat, radices stirpesq; nõ itè.*

Iterum, rursus. In Pcen. *Iterum mihi natus uideor quod te repperi.*

Iterum, pro secundo. Cic. *Primo qdem decipi: incõmodum est, iterum: stultum, tertio: turpè.* Dicimus etiam semel, iterum, tertium, & semel, secundo, tertio.

Semel aut iterum, id est, semel aut bis, Cic.

Semel atq; iterum, Vlpia. *Post causam semel atq; iterum tractatam.*

Iterum & tertio. Plin. *Iterum & tertio Consul, multa domi militiãq; gessit.*

Iterum

LATINI SERMONIS

Iterū ac tertio. Liu. Iterū ac tertio uenisse tradit.
Iterū atq; iterū fragor intonat ingens, Verg.
Idem, similiter, eodem modo. In Bacch. Feti istae
itidem in adolescentia.
Idem ut. In Eun. Vt aut hoc tibi doleret itidē, ut
mibi dolet. In Amph. Vt filium bonum patri esse
oportet, itidem ego sum patri.
Idem quasi. in Mostel. Idem olent, quasi cum unā
multa iura confudit coquus.
Iuxta aduerbium significat aequē, similiter, eodem
modo.
Iuxta absolute. Salust. Iuxta boni maliq; strenui &
imbelles multi obruncati sunt.
Iuxta ac. Varro: Faeminas iuxta ac mares habere
solebat. Salust. Reip. iuxta ac sibi consuluisse.
Iuxta ac si. Ci. Officijs iuxta ac si meus frater esset,
sustentauit. (matos.
Iuxta atq; Liu. Trucidant inermes iuxta atque ar-
Iuxta cum. Salust. Iuxta mecum omnes intelligitis,
id est, tam bene quam ego. In Asin. Iuxta mecum
rem tenes. In Ter sa: iuxta tecum aequē scio.

LARGE.

Largē, liberaliter, abundantē. Horat. Ligna sup
foco largē reponens.
Largē blandus. In Asina. Nemini credo qui largē
blandus est diues pauperi.
Largius comparatiuus. In Eun. Et habet quod det,
& dat nemo largius.
Largiter, idē quod largē. Brutus: De iudicio lar
giter. Largiter peccasti, In Mostel.
Largiter cū genitiuo. In Tru. Veteris uini largi
ter ut dies noctesq; potet. In Ruden. Credo edi-

pol

OBSERVATIONES.

pol inesse auri & argenti largiter. Ibid. Magnē
quidem praeda est, largiter mercedis indipiscar.

LATINE.

Latine loqui, est aperte, clare, plane. Cic. Latine mā
scitore, non accusatorie loqui. Verg. Simplicius
multo est, da, Latine dicere.

Latine scire, Cic. Ex Card.

Lautē, eleganter. In Casin. Lautē uestitus exorna
tusq; ambulat. (dide.

Lautē loqui. In Mili. Loquitur lautē, & minime for
Lautē munus suum administrare, probe exequi, Te-
rentius in Adelpbis.

Lente, tarde. Plin. Actum quoq; lente, cunctanterq;
ueniunt.

Lente ferre iniurias, id est, leniter & placide, Cic.

LEPIDE.

Lepidē hercle adiuuas, In Persa.

Lepidē efficere. Ego haec effectū lepidē tibi tradā,
In Curc.

Lepidē intelligere. In Truc, Intellexisti lepidē quid
ego dicerem?

Lepidē stratus lectus, In Pænu.

Lepidē hercle animum tentauit tuum, In Aulu.

Lepidē memoras, In Bacch.

Lepidē facere. Vnit tu lepidē facere? In Mili.

Lepidē referre gratiam, In Truc.

Lepidū, pro lepidē. In Pænu. Lepidū eloquere.

Lepidule diminutiuum. In Pseud. Eam circū-
dam lepidule.

Leuiter attingere studia. Suetoni. Studia repetitē
quae iam inde à pueritia non leuiter attingerat.

Leuiter bene uelle alicui, id est, parum. In Pænu.

Quan.

LATINI SERMONIS

Quaquam bene uolumus leuiter lenonibus.
 Libere educari. In And. Educatos libere, in fraudem illicitis?
 Libere dare consilium. Cic. Consilium uerū dare gaudeamus libere. Libere dicere, Cic.
 Libere loqui, Idem. In Trin. Nunc quidem meo oratione loquar libere quae uolam.
 Libere uiuere. Teren. in And. Liberius uiuendi sunt potestas.
 Licet, aduerbium concedentis, sicut esto. Verg. Licet ingens ianitor antro Aeternum latrans tangues terreat umbras.
 Licet aduersatiua particula, pro quāuis, uide Cass.
 LONGE.
 Longè pro longitudine tam temporis quam loci.
 Longè à mari. In Eu. Quam longè à me abest.
 Longè hinc abest.
 Longè gentium hinc abest, idem quod longè. Cic. Tu autem abes longè gentium.
 Longè abieram. In Eun. Longè iam abieram.
 Longè ab, In Mostel. Ut fugiat longè ab aedibus.
 Longè à. In Bacchidi. Longè à paedagogo pedem uerferres ex aedibus. (ducatur.)
 Longè ducere. In Casin. Ruri est ad uillā longè quod
 Longè habere. In Tru. Nae ista stimulum longè habet.
 Longè prospicere futuros casus, Cic.
 Longè pro ualdè cū comparatiuo. Ver. At pedibus longè melior Lycus.
 Longè cum superlatiuo pro ualdè, pulcherrimè iungitur. Cic. In hac ciuitate longè maxima consilia atque ingenia fuerunt. Lini. Patre longè prudentissimo natum.

Cic.

OBSERVATIONES.

Cicero. Longè plurimū ualuit Plancus. Idem. Longè primus ciuitatis est.
 Longè absolute. Cic. Cuius ego iudicium longè antepono tuo. In Bacc. Ego longè anteeo stultitia et indoctis moribus.
 Longè princeps. Cas. Eo tum statu res erat, ut longè principes haberentur Hedui.
 Longè alius. Salust. Longè mihi alia mens est P. C.
 Longè aliter. In Epid. Aliter catuli longè olent, aliter sues.
 Longè secūs. Cic. Quod longè secūs est.
 Longè dissentire. Idem. Ab his qui pecudum ritu ad uoluptatem omnia referunt, longè dissentimus.
 Longè errare. In Adel. Et errat longè mea quidem sententia.
 Longè praecedere. Cic. Sed quum longè praecedunt ingenia uiuentium.
 Longè ab omni ambitione remotus. i. minime ambitiosus, Plinius.
 Longius. In Heau. Non aberit longius.
 Longius abire. In Eun. Nequeominari satis, quod ille abire ignauus possit longius.
 Longius in amicitia prouebi, Cic.
 Longissime ab occasu, Plin.
 Longissime memin. Plaut. in Men. Quid longissime meministi?
 Longissime ueni. i. diutissime, uel longissimo ab hinc tempore, In Stricho.
 Libenter et Libenter, idem.
 Libenter bene uictitas, id est, gaudes lautitias. Omnes profecto libentius sumimus, quam reddimus, In Cap.

MAGIS.

CCC Magis

LATINI SERMONIS

Magis diceret, Cic. Tu magis id diceret Fanni, si nuper adfuisset.

Magis dicas. In Pseu. Faxo magis dicas. In Mil. Magis dicas, si scias quod ego scio.

Dabimus etiam magis, In Persa.

Nihil magis dulce, Ibidem.

Magis dulcius. In Stich. Imò enim hic magis est dul

Magis credo. Cic. Quod quidem magis credo.

Magis loqui. In Cast. Mox magis, quando otium mi-

hi tibi erit, igitur tecum loquar, nunc uale.

Magis lubet. In Persa: Magis lubet uendere quam perdere.

Magis noris. In Heaut. Magis, si magis noris, pu- res rem ita esse.

Magis scibo. In Truc. Iam scibo magis.

Magis uellem. In Eunu. Quod magis uellem eueni- re, mihi euenit.

Magis uereor. In Heaut. Nunc mihi magis uere- or, quam, &c.

Magis uidi. In Merc. Haud magis uidi.

Magis maiores. In Poen. Argētū nisi q̄ dederit, ni- gas egerit, uerū q̄ dederit, magis maiores dederit.

Magis elegans. Terent. in Eunu.

Magis mirum. Plautus in Amph. Mirum magis ti- bi isthuc quam mihi.

Magis molestus. In Eun. Is ubi molestus magis est.

Magis seuerus. Ibid. Hoc nemo fuit magis ineptus, magis seuerus quisquam, nec minus continens.

Magis similis. In Amph. Nec lac lacti magis est si- mile, quam ille similis est mei.

Magis apertè. In Adel. Atq; etiam si est pater, di- cendum magis apertè, illiberaliter.

Magis

OBSERVATIONES.

Magis ex usu, id est, utilior. In Eunuc. Nec magis ex usu tuo nemo est.

Magis atq;. In And. Non Apollinis magis uerum atq; hoc est.

Magis ex sese. Ibid. Habet aliud magis ex sese, & maius, id est, quod seipsum magis urgeat.

Magis uerum pro uerius. In And. Non Apollinis magis uerum atq; hoc responsum est.

Magis impense cupere. In Adel.

Magis quam. Cic. Vereor ne inuidi magis quam ami- ci sint. Magis id adeo, In Adel.

Magis humanum, Ibid. Magis ac magis. In Mostel. Quum magis ac magis cogito, &c.

Mage pro magis. In Trucul. Quem Ecastor mage amo quam dudum.

Maximè adolescens. In Muli.

Maxime doctus. Maxime naturalis.

Maxime illius est, In Amph.

Maxime oim. Inepte, plus quàm oēs. Cic. Qui maxime omnium nobilium Graecis literis studuit.

Maxime, praecipue. In prol. Phor. Per quem res age- tur maxime.

Maxime, responsio. In Eunu. Fac illi adducantur, P. maxime.

Maxime mihi libet.

Magnopere, uel magno opere separatiim, idem. In Persa: Ne hoc cuiquam hominum dicerem, edi-

ctum est mihi magnopere. In Eunu. Theis maxi- mo me orabat opere, ut cras redires.

Magnifice tractare aliquem, In Heaut.

Magnifice aliquem accipere, idem. In Pseud.

Magnifice compellare aliquem, Ibid.

LATINI SERMONIS

Magnifice dicere. In Adelp. Nunquam ita magnifice quicquam dicam, id uirtus quin superet tua.

Magnifice se efferre. Ter. in Fleau. Hic me magnifice efferro.

Magnifice ire aduersum alicui, In Casin.

M A L E.

Malè opponitur bene. Male audio, id est, criminor. Qui male dicit, male audiet.

Male uiuo. Hor. Nec uixit male, qui natus moriensq;

Male uiuit, qui medice uiuit. (sefellu.

Male cadere. C. a. s. Vbi tantos suos labores & apparatus male cecidisse uiderunt.

Male mereri opponitur bene mereri, significat inuiri afficere.

Male uerrat, imprecantis est. In Adel. Quæ res tibi uerrat male. Male se gerere, aut rem.

Male accipere, est male tractare aut uerbis aut reb. Cic. Hoies multis uerbis male acceptos dimisisti.

Male dico, In And. Male loqui, In Phor.

Male precor tibi. Male imprecor tibi.

Male opto tibi. Male cupio tibi. (In An.

Male habere, est egrotare. Alias, a gre ferre, Ter.

Hoc male habet uirum. Hac res non minus me male habet, quam te.

Male intellecta sententia, pro non recte.

Male animo est, In Adel. Male mecum agitur.

Male mihi sit, id est, peream.

Male animatus erga principem, Sucto.

Male cogitare de aliquo. (ciliate.

Male conciliatus. In Eun. Fugitiue prodi, male con-

Male consulere aliquid in aliquem. In Fleau. Pesime

istuc in te atq; in illum consulis.

Male

OBSERVATIONES.

Male credere, Plau. In Poen. Male credam, & credam tamen.

Male docere. Teren. in Fleau. Male docet te mea scilicet multa.

Male excrucior. Male mihi est.

Male maceror, In Cistel.

Male moratus. Male morigerus.

Male musicus. Male oculatus.

Male promeritus, Male nupta, In Casin.

Male odi, Ter. in Adel. Mala seruare fidem, In Trin.

Male, pro ualde inuenitur. Qui male agit, male mul- habitur.

Male timco. Terent. in Fleau. Quam timui male, id est, ualde.

Male formidare. In Cistel. Quæ in tergum meum ne ueniat formido male.

Male metuo. In Hecy. Male metuo, ne Philomenæ magis morbus aggrauescat.

Male uiuere. In Ruden. Ita male uiuo, Ita multæ in pectore sunt curæ.

Male suadere. Male suada, quæ male suadet.

Male facio. Inde maleficus, malefictium, malefice ad- uerbium. Peius mecum actum est, quam tecum.

Peius odisse. Cic. Oderam multo peius hunc q̄ illum.

Idem: Quo neminem ueterani peius oderunt.

Cane peius & angue, Hora. in Epist.

Peius timere. Hora. Peiusq; letho flagitium timet.

Pesime. Maligne.

M A N E.

Manè. In And. Obseruabam manè illorū seruos.

Persius: Iam clarum manè fenestras intrat.

LATINI SERMONIS

Tā mane, In Hecau. Nunq̄ tā mane egredior, neq̄: a uesperī domū reuertor, quin te in fundo conspicer.
Mane mane, emphasim habet & singularem uim in se reuocantis. In Phor. Mane mane, inquam.

M. Anipulati. i. p̄ manipulos. In Pseu. Manipulati mibi nugigeruli facite ante aedes iam hīc ad sint.
Manifesto. In Poen. Manifesto fur es.

Mature, ceseriter, tempestiue. In Eunu. At mature.
Cic. Sed hunc fructum mature fortuna ademit.

Maturissime. Cic. Et quae res est turpissima, sic maxime & maturissime iudicanda est. i. maturo iudicio.

MECUM.

Mecum, tecum, non cum me & cum te. In Cistel. Nihil mecum tibi. (Simul.)

Mecum simul. In Bacch. Eum mecum ad te adducam.
Mecum unā. Vergil. Mecum unā in syluis imitabere Pana canendo. Mecum unā canendo.

Mecum facit. Mecum sentit, idem. In Andr. Na iste haud mecum sentit.

Mecum, id est, intra me. In Hecyr. Ut tacita mecum gaudeam.

Meme, p̄ me ipsum, tete, uehementiā significat. Se se idem ualet quod se. Verg. Meme adsum qui feci.

MEDIUS fidius, id est, per Deū fidium (qui fidei praest) uel per Iouis fidium, pro filium, s. Hercule, mutato d in l quasi me Iouis filius iuuet, uel per diui fidem, uel per dici fidem.

MELIUS.

Meliūs mecum agitur. (And.)
Melius cum illis agerent, ad huc. Melius spero. In
Melius nemo accepit. In Eunu. Accepit hominem nemo melius prorsus, neq; prolixius.

Melius

OBSERVATIONES.

Melius adhuc. In Bacc. Probat ita res successit, melius usq; adhuc.

Melius dicere. In Adel. Quid istuc? accedo ut melius dicas.

Melius erit isti morbo. In Cistel.

Melius est cum adire. In Menae. Melius nos est adire, atq; hunc percunctari.

Omnes sibi melius malle esse quam alteri. In And.

Melius peius. In Hecau. Melius peius, pro fit, ob fit, nihil uident.

MEMBRATI. per membra singula.

MEMORITER cognoscere. In Eunu. Memoriter meminit, In Capt. (Cic.)

Memoriter memorat, In Amp. Memoriter narrare,

Memoriter proferre, In Phor. Memoriter respondere, Cic.

Memoriter me uocat, In Asi.

Merito possim eum cogere, In And. Illud merito fit eum oēs putet, In Eunu. Merito te amo, In Adel.

MINVS.

Minus quā. In Eunu. Minus potens q̄ tu. In Capt.

Minus dixi quā uolui.

Minus ac. Catul. Illi non minus ac tibi pectore Vritur flamma, sed penite magis.

Minus habere. In Phor. Qui minus habent, semper aliud addunt ditioribus.

Minus pro non. In Hecau. Minus credere est.

Minus memini. In Cast. In Eunu. Quod minus intellexi. Minus p̄ se potest. Cic. Quod quisq; minus per se posset, id acciperet ab alio, uicissimq; redderet.

Minus ualet. In Bacch. Minus ualet, moribundus est. Minus multi, & minus audacter, In Mil. Si hoc

LATINI SERMONIS

paruiffet, homines eſent minus multi mali, & minus audacter ſceſta facerent facta.
 Minus minusq̄. In Hec. Mibi iam minus minusq̄ obtemperat.
 Minus cum nominatiuo. In Trin. Minus quindecim dies ſunt quod, &c. Liu. Minus duo millia hominum auferunt.
 Minus cum genitiuo. In Eun. Amicorum hic habes minus.
 Minus cum accuſatiuo. Liu. Nunquam nix minus quatuor pedes alta iacuit.
 Minus cum ablatiue. Caſ. Minus horis tribus. In Perſa: Duobus nummis minus eſt.
 Minus nihilo. Ter. in Phor. Qui minus nihilo eſt. Quo minus, ſp̄ ut nō. In And. Quo ſiant minus. Oti. 2. Met. Quoq̄ minus dubites, quis pete munus.
 Non minus, pro æque.
 Nec minus, nihil minus, pro nihil omnino, Verg. 7. Nec minus interea extremã Saturnia bello imponit regina manum. Ter. Nunc ita tempus eſt, mibi ut cupiam filiam, olim nihil minus. Ego ſane nihil minus de te cogitarem, quam ut hoc faceres.
 Nihilominus, adoptionis ſeu equiparationis nota. Ter. Loquere nihilominus & hoc faciam.
 Minimum cum genitiuo. Cic. Vt quiſq̄ minimum firmitatis habeat minimumq̄ uirium, ita amicitias petere maximè.
 Minimum, ineptè, ad minus. Varro: Harum generum minimum in binas ſpecies diuidi poſſunt.
 Minimè, negandi eſt. Cic. Turpis excuſatio eſt, & minimè accipienda. Minimè feceris, In Moſel.
 Minimè mirū. Ter. in Hecy Minimèq̄ adeo mirū.
 Mini-

OBSERVATIONES.

Minimè gētium, pro eo quod eſt, omnium gētium id dici minimè eſſe faciendum, In Adel.
 Minime omnium, uulgò minus quam eos. Cic. Quod quidem tu minime omnium ignoras.
 Mirum ni, apud poëtas ſignificat certe uel nimirū. In And Mirum ni domi eſt. In Eun. Mirum ni hanc dicit.
 Miſerè, infelicitè. Cic. Miſere periit.
 Miſere, ualde, nimis. In Hec. Eam miſere amat.
 Modeste, cū modo, moderate, adhibito modo. In Hec. Quid tū poſtea, ſi modeſte ac raro hoc fecit? In Phor. Qui modeſte iſt hæc ferat. Ter. in Eunus. Adhuc terram intuens modeſte.
 MODICE, MODICVM.
 Modicū, parum. Plau. Aedepol id modicum curat.
 Modicè, pro parum. In Mili. Modice ſapis. Ibid. At modice diſce moderare animo.
 Modice tangere. Cic. Sed ea res modice me tangit. Idè: Quæ mihi proponuntur, modice me tangunt.
 Modice, utile. Idem: Sed ut modice cæteris utile eſt, tibi neceſſe eſt.
 Modice, à modo quãdoq̄ deducitur, ut modeſtiã deſignet, quæ inter parum & minimum uerſatur, nō paucitatem. Varro: Quin ac̄r eſt modice temperatus.
 Modice agere. Nos agemus omnia modice.
 Modice dicere. Cic. Quãquam à me timide modiceq̄ diceretur.
 Modice loqui. Liu. De ſe pauca ac modice loquutus eſt.
 Modice ſpernere. Liu. Libertatem nec ſpernere modice, nec habere ſciunt.

LATINI SERMONIS

Modice uti. Liu. Libertate modice utantur, temperatam eam salubrem esse.

Mutuo significat inuicem. Cic. Mutuo se amabāt.

Mutuo, pro ediuerso. Cic. Fac me mutuo diligas.

M O D O.

Tempus uix dum præteritum, significatur p̄ modo.

Modo, nūc, mox, eandē quidē elegantia & uim, sed tria diuersa tēpora habēt, ut: Modo scripsit, nūc scribit, mox scribet epistolā. Ter. Modo ē Dano audiui. Idem: Modo quid designauit? In Asi. Adolefscens uenit modo, qui argentum attulit.

Modo cum uerbo præsentis. Ter. in Hecyra: Aduenis modo?

Modo geminatū. Ter. in Eu. Modo ait, modo negat.

Modo ut. Terentius in Phor. Scies, modo ut tacere possis.

Modo, pro dummodo. In Heau. Modo liceat uiuere, est spes.

Modo ne. Cic. Declinandum est de uia, modo ne summa turpitudine sequatur.

Modo non, id est, tantum non. In Phorm. Senem p̄ epistolam pellexit, modo non auri montes pollicens, id est, propemodum.

Modo, nō tantūmodo, dūtaxat. Liu. Tectis modo dirutis, alterius urbis duo populi in unū cōfusi sunt.

Modo, pro si. Verg. Primus ego in patriam mecum, modo uita superstit.

Mordicus, quasi mordendo. In Curc. Mordicus manum arripuit.

Mordicus tenere, est summa pertinacia tueri, Cic.

Mordicus tenere, est summa pertinacia tueri, Cic.

M O X.

Per mox explicatur paulopost futurum Græcorum.

Mox

OBSERVATIONES.

Mox, statim. In And. Mox ego huc reuertar.

Mox paulopost, uel postea. Cic. Verū illa mox, nunc de ipsa exercitatione quid sentias querimus.

Mox pro deinde. Suet. Nec mox occasio aut caussa te audiendi fuit.

Quam mox. In Phor. Dū expecto quā mox ueniat.

Multum amare, excellere, ferre obiurgare, praestare, saluere, ualere, tacere.

Multum me in silentio tenui.

Multum & diu cogitare.

Multum uti. Cic. Sulpitio utebare multum.

Multo iūgitur pulchrè his dictiōibus: aliās, aliter, secus, ante, post, magis, praesto, malo, antecedo, excello, & similibus superlatiuam uim habentibus.

Multo cū comparatiuo, ut: Multo molestius, Cicer. Multo cū suplatiuo, ut: Multo fortunatissimus, uictissimus, maximus, molestissimus, sapientissimus, uerberrimus, multo maxime, multo maxima pars, etc.

Multo tato. In R. u. Ego multo tanto miserior, quā tu.

Municipatim, id est, per municipia.

N A M.

Nam caussalis est, ordinisq̄ præpositiui, licet postponitur huic dictiōi quis. Vergilius dixit: nam quis, pro quisnam. Nam quis te iuuenem, etc.

Nam, pro autem. Cic. Nam quod in uxorem & filiam meam tam petulanter inuictus, etc.

Nam profecto, Salust.

N E.

Ne prohibentis tam subiunctiuo, quā imperatiuo iungitur, ut: Ne dubita. Ne dubites. Ne iura.

Ne iures.

Ne uiuam, ne ualeā, ita uiuam, ne sim saluus, pericula disse-

LATINI SERMONIS

disperit, moriar, male mihi sit, modi sunt dicenda quum quid asseuerare uolumus.

Cic. Ne sim saluus, si aliter scribo ac sentio. Idem. Ne uiuam, si scio.

Ne plura, ne multa, ne multis, ne longum facia, ne longum sit, quod multis modis loquendi ac si dicas: Ne dicam plura, ne multis te teneam, quid multis opus est? Cic.

Ne multis, Diogenes emitur. Idem: Ne multa, inquiturum se confirmat. Horat. Ne longum faciam

Ne ea res sit mihi fraudi, id est, ne mihi ascribamur uel ne noceat, ne uel uitio detur, unde poena aliqua pueniat. Ci. Id erit eius uirrico fraudi & crimini

Ne interrogatiue captum.

Est ne magister in ludo? Ter. in Phor. Vise redierit ne iam, an nodum, domum. Ter. in And. Ne

non esse proprium cuiquam?

Ne dubitatiue. Incertus sum uiuat ne pater an no. In And. Est ne hic Crito?

Ne, pro ut, constructum cum uerbis prohibendi, cauendi, & timendi. Prohibuit me pater, ne redire ad te. Caue ne cuiquam dicas, uel Caue cuiquam dixeris. Vereor ne magister omnia resciscat.

Ne no, ponitur eleganter post uereor, timeo, metuo. Cic. Vereor ne no liceat. Idem: Timeo ne no impetrem.

Ne no, sine uerbis uereor, timeo, metuo. Cice. Vide

ne non eadem sit illorum causa, & Stoicorum.

Ne, pro ut no, causalis est. Disce studiose, ne magistro ueniente uapules, id est, ut non uapules.

Incer ne & quidem, pulchre non nihil ponitur. Cic. Numquam illum ne minima quidem re offendo. Sic et timus: ne nunc quidem, ne id quidem, ne hoc quidem.

OBSERVATIONES.

ne pilum quidem, ne tantillum quidem, ne ramum quidem, ne piculum quidem uidit.

Qui ne. In And. Ego id agam, mihi qui ne detur.

Pr ne, idem signat, quod ne particula sola. Te obsecro, ut ne credas a me allegatum hunc senem. Plau.

Nisi ut ne esurirem. In And. Ut ne pater per me stetit, credat.

Pr ne addam, id est, ne dicam plura, In Phor.

Ne cum diphthongo, capitur pro certe affirmatiue.

Ter. Na ego homo infelix sum, id est, certe.

Ne, rationalis, pro ergo. Verg. Ne incepto desistere uictam?

Ne nihili. Cic. Ne amicis nihil tribuamus, id est, etiam am ut aliquid tribuamus.

Nedum, id est quod non modo, non solum, non tantum, sed usus diuersus. Nam in oratione affirmatiua, id est maius est preponitur, ut: Talentum tibi darem,

nedum aureum. Vel duobus uerbis. Sanguinem pro te funderem, nedum pecuniam darem. In oratione

negatiua preponitur id, quod minus est. Aureum tibi non dare, nedum talentum. Vel duobus uerbis: Pecuniam non darem, nedum sanguinem pro te funderem.

Ne dicam, haec clausula si sequatur substantiuum, adiectiuum ponitur in accusatiuo. Sin interijcitur inter substantiuum & adiectiuum, relinquit utrumque in

notatiuo. Homo imprudens, ne dicam stultum, non stultus. Crudelis ne dicam impius & sceleratus Castor, non sceleratum Castorem. In alijs casibus semper oportet conuenire adiectiuum & substantiuum, ut:

Non faceres haec magistro conscio ne dicam praesente, non praesente. In Adel. Est inepta ratio, ne dicam delo, atque absurda. Ci. An perisset hoc uirum Ma-

LATINI SERMONIS

lonē, ne dicā Cōsule? id est, taceā. Aliās est cor-
 rectionis nota. Cicero: Sed pleriq; per uer se ne di-
 cam imprudenter, amicū habere talem uolunt,
 quales ipsi esse non possunt.
 Nec te, idem est quod an non. Ponitur interrogati-
 uē & dubitatiuē. Dubius sum serio dicās nec ne.
 Cic. Demus nec ue, in nostra est potestate.
 Non ne, ergo ne, ita ne, cōposita a ne, magis sensum
 extorquent quā interrogant.
 Neue hoc, neue illud genus est dicēdi pelegans. Cic.
 Peto a te, ne id a me, neue in hoc reo, neue in alijs
 Nec, nec: distinctiua est. Oui. s. nec citra mo- (quatuor-
 ta, nec ultra est.
 Nec caput, nec pedes habet. Dicitur de re intricata,
 impedita adeo, ut quo te uertas nescias, Cic.
 Nec neq; In Pseu. Quid ni fleā, cui nec parat nimis
 argenti fiet, neq; libellae ulla spes sit usq; gentium.
 Nec non, & signat.
 Nec non & Suet. Suppliciter nec nō & minaciter
 efflagitantes.
 Nec non etiam. Suet. Nec non etiam poēmata faci-
 citabat ex tempore.
 Nec nihil. In Adel. Nec nihil, nec omnia haec sunt,
 quae dicit, tamen.
 Nec opinata bona. Ci. Nec opinato. i. inopinato, Liu.
 Nec opinanti, non opinanti. In Hecy. Quae nec opi-
 nanti accedunt.
 Ter. in Andr. Id uoluit, nos sic nec opinantes duci
 falso gaudio.
 Nec secūdo loco positū. In Eun. Quae dū foris sunt,
 nihil uidetur mūdus, nec magis cōpositum quicq;
 Nec enim. Cic. Nec enim melior uir fuit Africanus
 quisquam, nec clarior.

OBSERVATIONES.

Nec mirum. Ci. Ab his qui pecudū ritu ad uolupta-
 tem omnia referunt longe dissentimus, nec mirū.
 Interdū tres negationes nō plus ualent quā duae, ut:
 Nunquā tibi nec fesus sum, nec fidem.
 Nec modo, sed etiam. Cic. Nec modo in hoc quod est
 animal, sed in ijs etiam quae sunt inanimatae, con-
 suetudo ualeat.
 Nec sicut uulgus, sed ut eruditi solent appellare se-
 pientem, Cicero.
 Nec uero. Cicero: Nec uero se adduci posse ut haec
 crederet.
 Nec, pro etiam. Quint. Per solui gratia non potest,
 nec malo patri.
 Nec quicquam aliud, pro tantum. Suet. Affirma-
 uit inermem se in conspectu exercituum proditura-
 rum, nec quicquam aliud quā fleturum.
 Nec dum, non adhuc.

NEMPE.

Nempe, confirmantis est, quod nunc cum interroga-
 tione, nūc sine ea ponitur. In Rud. Nempe hic tua
 us est? D. Meus est. In M. Nempe iubes? M. In-
 beo Hercle uero. In Eun. Nempe omnia haec nūc
 uerba huc redeunt.
 Nempe de tuo. In Trin. Bene uolo ego illi facere, se
 non abnuis. P. Nempe de tuo. L. De meo.
 Nēpe in foro. In Asin. Ego eo apud argentariū. L.
 Nēpe in foro. In Phor. Eo recta uia egdē illuc. G.
 Nēpe ut modo. In And. Ibi- (Nēpe ad Pāphilē-
 dem: Nempe ut curentur recte haec.
 Nempe enim. Plin. Nempe enim (inquit) daturi estis
 consulari uiro seruos aliquot.
 Nequa, ne per aliquem locum.

Nequa.

LATINI SERMONIS

Nequaquam, id est, non.

NEquiter, peruerse. In Rud. Ut nequiter com-
mitur. In Cesi. Et si quidem Hercules feci, feci ne-
quiter.

NEquādo, ne ullo tempore. Cicero: Ut nequando a
mare occiperemus eum, quem aliquādo odisse pe-
semus.

NEquaquam, id est, nullo modo.

NEutiquam, idem. In And. Neutiquam officium
beri esse puto.

NEQUE.

Neq; disiunctiua coniunctio. Verg. s. Quis neq; mor,
neq; cultus erit.

Neq; narrare neq; literas, Adagium de supra modū
indoctis.

Neq; cum malis, neq; sine malis, Adag.

Neq; coelum neq; terram attingit, de re uehementer
absurda atq; aliena.

Neq; mel neq; apes, In eos dici solitum qui recusant
incommodum ferre, quod sit cum commodo quopi-
am coniunctum.

Neq; enim. Cic. Neq; enim isti sunt audiēdi, qui uir-
tutem duram, & quasi ferreā esse quandā uolūt.

Neq; id quidem facient, Cic.

Neq; dum, id est, nondum. Sed ei rei maturitas, neq;
dum uenit, & tamen iam appropinquat.

Neq; uerō. Quint. Neq; uerō Lacedaemonij, &c.

Neq; quicquam, quā, pro tantum, Sueto.

Neq; secius eo, pro nihilominus, Sueto.

NEquicquam, frustra. In Bacchi. Ne id nequicquā
dixerit. Persius: Nequicquā fundo suspirat num-
mus in imō.

NEV.

OBSERVATIONES.

NEV, à neue deductum, per Apocopen, id est, non.
In Andria: Te obtestor, ne abs te hāc segetes, neq;
deseras.

NI.

Ni subiunctiuo iungitur. In Andria: Ni met uam pa-
trem. In Phormione: Ni hāc ita essent.

Ni frustra sis: ubi ni pro non capitur secundū Donat.

NISI, si in principio orationis ponatur, indicatiuum
desiderat. Aliās etiam subiunctiuum. In Heauton.
Nisi me animus fallit.

Terentius in Phormione: Ego plectar pendens, nisi
quid me fefellerit.

Uocibus nisi & q̄, sine discrimine utimur, quū eas an-
tecedit aliud, aliter, uel cōparatiuus, aut eius uim
habens: ut, Nihil aliud quā, aut nisi sapientia es.

Sunt orationes ubi utimur nisi, & non q̄: ut, Quid est
animal, nisi corpus cum anima concretum? Terent.

Tu quantus, quantus, nil nisi sapiētia es. Nisi caues.

Nisi uideas. Nulla nisi tu. Nisi multis blanditijs.

Nisi unum hoc faciam. Nisi fortè ipse non uis.

Nisi tu ne uis. Nisi uellet.

Nisi nunc. In Amphit. Te, nisi nunc, hodie nusquam
uidi gentium.

Nisi quod. In Persa: Ego tantundem scio, quātum tu,
nisi quod prior per legi.

Non nisi. Cicero: Hoc primum sentio, nisi in bonis ami-
citiā esse non posse.

Nisi forte. Cicero: Nisi fortè ego uobis cessare nunc
uideor.

Nisi si. In Trin. Edam, nisi si ille uetet. In Andria:

Nisi si id est, quod suspicor. (mero.)

Ter. in Adel. Nisi si me in illo credidisti esse hoīm nu-

LATINI SERMONIS

NIMIS.

- Nimis*. In *Mil.* *Nimis doctum dolum.*
Nimis immerito meo. *Plautus in Casin.* *Nimis tu quidem Hercle nunc immerito meo mihi hoc facis.*
Nimis pulcher. In *Amphit.* *Legiones educunt suas nimis pulchris armis præditas.*
Nimis citò. *Cic.* *Ut ne nimis citò diligere incipiamus*
Nimis diu. In *Pseud.* *Nimis diu & longum loquor.*
Nimis ferociter. In *Amphit.* *Nimis ferociter legatos nostros increpant.*
Nimis nihil. In *Ruden.* *Nimis homo nihil est, qui piger est.*
Nimis malè. In *Aulularia:* *Nimis malè timui priusq̃ intrò redij.*
Nimis manè. In *Persa:* *Nimis penè manè est.*
Nimis cupio quam. In *Capt.* *Quod quidem ego nimis quam cupio, ut impetret.*
Nimis uelim. In *Aulul.* *Nimis Hercle ego illum coruum ad me ueniat uelim.*
Nimis uellem. In *Eun.* *Fundam tibi nunc nimis uellem*
NIMIUM est. In *Persa.* (dari)
Nimium istò abisti. In *Adelphis.*
Nimium citò. In *Epid.* *Nimium aduenisti citò.*
Nimium bonæ rei. In *Stich.* *Babylonica peristromate, sellas, & tapetia aduexit nimium bonæ rei.*
Nimium diu. *Plinius:* *Fuit tempus, ac nimium diu fuit, quo alia aduersa, alia secunda principi & nobis.*
Nimium familiariter. In *Ruden.* *Ab nimium familiariter me atrectas.*
Nimium libenter. In *Aulul.* *Nimium libenter audiui sermonem tuum.*
Nimium obsonauit. In *Mercat.*

Nimium

OBSERVATIONES.

- Nimium uidere uolo.* In *Eunuch.*
Nimium multum scis. In *Mercat.*
Nimium parcè. In *And.* *At nimium parcè facere sum-*
Nimium bonus. *Nimium indoctus.* (ptum.
Nimium lepidus. *Nimium indiligens.*
Nimium opportunus. *Nimium mirabilis, &c.*
Nimio minus. In *Ruden.* *Nimio minus altus pureus uisus est, quam uolueram.*
Nimio plus. In *Bacch.* *Video nimio iam multo plus, quam uolueram.*
Nimio satius. *Ibid.* *Vixisse nimio satius est, quam uiuere magistrum.*
Nimirum, certè. In *Eunu.* *Nimirum hîc homines frigēt.*
Nimirum consilium illud rectum est. *Ibid.*
Nimirum responsiuè captum. *Quintil.* *Uter melior dicitur orator? nimirum qui homo quoq̃ melior.*

NON.

- Non, negandi est, omnibusq̃ modis, præter imperatiuum, iungitur.*
Indicatio. In *Truc.* *Non edepol bibere possuem iam, ita animo malè est.*
Optatio. In *Mil.* *Non ego emam nunc uitam tuam uitiosa nuce.*
Subiunctiuo. *Vergil.* *Non illa quisquam me naue per altum Ire, neq̃ a terra moneat subducere classem.*
Infinitiuo. In *Phorm.* *Amo te, & non neglexisse habeo gratiam.*
Nihil pro non. *Terentius:* *Nihil circuitione usus es.*
Idem: *Nihil me fallis.*
Nullus pro nõ. *Idem:* *Memini, etiamsi nullus moueas.*
Non geminatum. In *Phor.* *Non, non sic futurum est, non potest. Non possum non mirari, id est, oportet.*

DDD 2 Non

LATINI SERMONIS

Non pro nomine, interrogati uè. In Phor. Non si redisset parer, ei ueniam daret?
Non per admirationem dictum. In Heaut. Atqui nō est opus. S. Non est opus?
Non autem, rectius dicitur quam, non uerò. Inuenitur tamen apud Ciceronem: At ij quidem iam mortui sunt, non uerò tam isti, quam tu ipse nugaror.
Nonnunquam, id est, aliquando. In Eunu. Cibum nonnunquam capiet cum ea, interdū propter dormiet.
Nunquam non, semper. Suetonius: Turbatiore cœlanunquam non coronam lauream ceruice gestauit, quod fulmine afflari negetur id frondis.
Non uero, id est, aliquis. Cicero: Cūm esset non nemo in Senatu, qui diceret non oportere. Idem: Ut non nemo putaret.
Nemo non, id est, omnis. Cicero: Apertè adulantem nemo non uidet, nisi qui admodum est excors.
Nonnihil, id est, aliquid.
Nihil non, id est, omnia. Terentius in Adelpb. Nonnihil molesta hæc sunt mihi.
Nusquam non. Nullibi non, id est, ubiuis.
Non secus ac, pro non aliter: nō secus ac si, pro eodē.
Non iras, pro non ire debes. Non redderes: ineptè, reddere non deberes.
Non item, Terent. Cicero in Offic.
Non adeò inhumano ingenio sum: In Eunu. id est, non sum tam immitis. Vergil. Non obtusa adeò gestamus pectora Pœni.
Non adhuc. Cicero: Quod equidem non admisi adhuc.
Non admodum. Cicero: Absurdum est animo non admodum delectari.
Non ante. Cicero: Non ante lunam nouam.

Non

OBSERVATIONES.

Non ausim, pro non audebo: In Eunuchō.
Non clam me est, non ignoro: In Hecyra.
Non audio, id est, non libenter admitto & consentio: In Phormione.
Non dictum est, id est, perinde atq; non dicta essent. In Pœnu. Hæc cura clanculum ut dicta sint. M. non dictum est.
Non dubiè, sine dubio: Plinius.
Non est consilium, id est, non decreui. In Hecyra.
Non ita est, Sal. in Catil. non ego, nō igitur, Cicero.
Non ferè. Cicero: Ex bellica uictoria non ferè quàm est ciuium inuidia consequuta.
Non ita longa disputatione opus esse uiderur: Cic.
Non habeo quod te accusem: Cicero.
Non idem tibi, & mihi: ineptè, non idem tibi, sicut uel quod mihi. Salust. Non eadem uobis & illis necessitudo impendet.
Non iniuria, merito, non immerito, iure, optimo iure, synonyma, In And. Non iniuria. In Adel. Nūc sūbitio de me incidit, neq; ea immerito.
Non magis. In Pers. Quod ego non magis somniabā.
Non minus. Plin. Non est minus ciuile & principem esse pariter & consulem, quàm consulem tantum.
Non malus. In Eunu. Mancipium non malum herclè.
Non malè uideo: In Mostel. (cerem.)
Non nisi. In Amph. Nisi te amarem plurimum, nō factum.
Non nimis. In Epid. Non nimis potest pudicitia quisquam seruare suæ filia.
Non multò post. In Trucul. Nunc ut præmisit nuntium miles mihi, non multò post hæc aderit.
Non omnes possunt olere unguenta exotica, sicut tuoles, In Mostellaria.

DDD 3

Non

LATINI SERMONIS

Non omnia possumus omnes, Vergilius.
 Non uiuam, id est, peream. In Mercat. Non uiuam u-
 sferi, ni illam à me scelestam abigam.
 Non paruus. Cicero: Eget non parua exereitatione.
 Non prudens. Non queo, id est, nequeo. Cicero: Sim-
 lachrymis non queo dicere. Nō sine causa, Cicero.
 Non temere est, & properans uenit, Ter. in Eunucho.
 Non temere, pro uix unquam, siue fere nunq̃. Sueton.
 Veste non temere alia, quam domestica, usus est.
 Non ultra quam, pro tarum. Suetonius: Cosinium ser-
 uum grauissime de se opinantem non ultra quam com-
 pedibus coërcuit.
 Nō modò apte, sed etiã acriter, si res postulabit. Cic.
 Non modò presentia, uerum etiam futura bella del-
 uit. Idem: Militem non modò legionarium, sed ne au-
 xiliarium quidem ullum. Cicero:
 Non modò non inuidiosa, sed etiam popularis. Idem:
 Non modò res gestas non antepono meis, sed ne fortu-
 nam quidem ipsam. Cicero:
 Non modò non intelligit, sed ne legit quidem.
 Talis improborum consensio non modò excusatione
 amicitiae tegenda non est, sed potiùs omni supplicio
 uindicanda est.
 Non modò, pro non modò non. Cicero: Duas tamen res
 magnas praesertim, nō modò agere uno tempore, sed
 ne cogitando quidem explicare quisquam potest.
 Non modò, pro nedum. Plin. Quum res inter rusticos
 geratur literarum expertes, non modò syderum.
 Non domestica solum, sed etiam externa bella, memo-
 ria tenebat, Cicero.
 Non solum, uerum etiam, Cicero de Senect.
 Non solum, secundo loco positum inter imparia, ali-
 quan-

OBSERVATIONES.

quãdo inter paria. Cicero: Plura ne dicam, tuae ma-
 etiam lachrymae impediunt, uestraeq̃ iudices, non so-
 lum mea. Idem: Ad quod est adhibenda actio que-
 dam, non solum mentis agitatio.
 Non tantum ualeat, ut tollat e uira amicitiam, Cice.
 Non accipere tantum à maioribus uoluerunt, sed etiã
 posteris prodesse, Cicero.
 Nondum, non adhuc. In Andria: Nondum scio.
 Non: dum etiam. Ibidem: An nondum etiam, ne hoc qui-
 dem? NVM.
 Num interrogat cum negatione, iugiturq̃ saepius in-
 dicatiuo, rariùs subiunctiuo. In And. Num facti pi-
 gnit? Num cogitat quid dicat? Num censet faceret?
 NVM nam, idem quod nū. Terent. in Heau. Num nam
 hæc audiuit? In Eun. Num nam tu hic relictus cu-
 stus? NFNQ.
 Nunc, temporis est. In Hecyra: Nunc mihi in mentem
 uenit.
 Nunc, pro serò, tandē. Verg. Nunc scio quid sit amor.
 Nunc cum genitiuo. Cicero: Nunc temporis numero.
 Nunc illud est, id est, nunc tale periculum est, Teren-
 tius in Adelpbis.
 Nunc erat. Ouidius: Nunc erat auxilijs illa timende
 patris.
 Nunc iam. In Adelpbis: I nunc iam. In Aulul. Redi
 nunc iam intro.
 Nunc nuper. In prologo Eunuchi: Menandri phasma
 nunc nuper dedit.
 Nunc demum. In Adel. Nunc demum uenis? In Pseud.
 Nunc demum mihi animus in tuto est loco.
 Nunc primum. In And. Nunc primum audio, quid il-
 lo sit factum. Ibid. Nunc primum fac isthæc ut lauet.
 DDD 4 Nunc

LATINI SERMONIS

Nunc nunc, *emphasim* habet. In Ruden. Nunc nunc periculum est, eiecit alteram. Vergil. 8. Nunc nunc liceat crudelem abrumpere uitam.

Nunc nunc, sunt etiam distributionis signa. Horat. Nunc ueterum libris, nunc somno dat operam, pro interdū. Plin. Nunc cithara, nunc lyra personatur.

NVNQVAM.

Nunquam plus est q̄ non. In Hecyra: Ille reuiuifcet iam nūquam. In Andria: Nunquam faciam. In Men.

Nunquam factum reperies. Cicero: Perijt nunquā. Nunquam ante hunc diem. In Epid. Istunc hominem nunquam audiui ante hunc diem.

Nunquam post hunc diem. In Men. Cuius heres nunquam erit post hunc diem.

Nūquam hodie, id est, nullo tempore huius diei. Verg. Nunquā omnes hodie moriemur inultū. In Adelpb. Hodie nunquam monstrabo.

Nunquam hoc uno die efficiatur opus. In Truc.

Nunquam quisquam, nunquam quicquam. In Adelpb.

Nudius tertius, nudius quartus, id est, dies quæ est ante heri, uel pridie: nec ultra licet progredi, quamuis Plautus nudius quintus, nudius sextus, & Cicero nudius tertius decimus dixerunt.

NVnquid de uno interrogat. In Mercat. Atq; nunquid redeat, incertum hodie.

Nunquid interdum est nomen, non aduerbium: ut, Nūquid uis? nunquid est quod opera mea uobis opus sit? nunquid me uis? nunquid Romam uis? Qui flosculi sunt ueteribus usitatissimi.

Nunquidnam, comicum est. In Eunucho: Nunquidnam hic, quod nolis, uides?

NUPER.

Nuper,

OBSERVATIONES.

Nuper, pridem, & iam pridem, de paulo longiore tempore dicuntur, quam dudum, & iam dudum: scilicet sex mensium, medij anni, aut longioris seu breuioris pro conditione materiae.

Nuper, de non longo tempore. In Heaut. Inueni nuper quandā fallaciam. In Eunucho: Mater mea illic mortua est nuper.

Nuper, de longiori tempore. Cicero: Nam ante disceptulam patet factam, quæ nuper inuenta est.

Nuper admodum. In Heaut. Quamquam hæc inter nos notitia nuper admodum est.

Nunc nuper, habes superius, ubi nunc.

NVSQVAM.

Nusquam, in loco. In Eunucho: Ille bonus uir nusquam apparet.

Nusquam, ad locum. In Milite: Te nusquam mittam.

Nusquam pedem, In Adelpb.

Nusquam gentium, abundant gentium. Ibidem: Fratrem nusquam inuenio gentium.

Nusquam non, habes sub aduerbio non.

O.

O interiectio iungitur nominatiuo, accusatiuo, & uocatiuo: significat autem uehementiam affectus.

O uocandi. Verg. O regina, nouam cui condere Iuppiter urbem, &c. In Eunucho: O faciem pulchram.

O admirantis. Vergil. O fortunati, quorum iam moenia surgunt, Tros ait.

O exclamantis. In Heaut. O Iuppiter. In Adelpbis: O hominem impurum.

O dolentis & lugentis. Terentius: O Mysis, Mysis.

O irridentis. Cicero: O præclaram sapientiam.

O exultantis. In And. O factum bene. Ibid. O te ipsum

DDD 5 quæ-

LATINI SERMONIS

quereram. *Optantis aduentum, aut repente perculli. In Andria: O Myfis. salve.*
O optantis. Vergilius: O mihi tam longè maneat parua ultima vitæ.
O indignantis. O sceleratum hominem.
O supprimitur interdum, ubi non est affectus tam uerbemens. Terent. in Eun. Hominum perditum miserumq; & illum sacrilegum. Idem: Indignum facinoroser, interim, incidenter, præter propositum. Plinius: Ut obiter caueam istos Homeromastigas.
O Obnixè, cum conatu, instanter. In And. Quem ego credo manibus pedibusq; obnixè omnia facturum.
OBVIAM, id est, in occursum: datiuum postulat. in Phorm. At ego obuiam conabar tibi. Salust. Sepe obuiam eundo periculis, id est, auertendo pericula. Venit mihi obuiam, habui illum obuium, idem sunt.
Obuiam ire, Salustius. Obuiam se dare.
Obuiam uenire. Obuiam uolare, est citato cursu occurrere, Vergilius 7. Obuiam fieri, Vergilio.
Obuius aut obuiam se ferre, Grammatici non patiuntur, Poëtis solum est liberum. Vergilius 1. Cui mater media sese tulit obuia sylua. Idem 6. Non illi quisquam se impune tulisset Obuius armato.
Obuius fio tibi, obuiâ me tibi fero, obuius uenio uel obuiâ, obuiû me tibi fortuna obrulit, idem significant.
OCYVS ocysimè, celerius celerrimè. In Amphit. Non ocysus quiui. In Stich: Illa causa nihil ocysus uenit. In Eun. Per lōge est, sed tanto ocysus propere.
ODIOse, cum odio. In Bacch. Ohe odiose (mus. facis. In Adelphis: Odiose cessat.
OH interiectio, qua utimur, ubi ex interuallo notes nideamus. Ibidem: Oh qui uocare?

Oh,

OBSERVATIONES.

Oh, indignantis. In And. Oh, tibi ego ut credam furcifer? Terent. in Adel. Oh, qui egomet produxi.
Oh dolentis & deprehensi. In Casina. Oh, peri, manifestò miser teneor.
Oh, exultantis ob rem bene gestam. In Most. Oh, probus homo sum.
Oh ob, exultantis. In Mostel. Oh oh, ocellus es meus.
Oh oh ob ob, eiulationis uox, In Capt.
OHE, interiectio est, satietatem usq; ad fastidium designans. In Adel. Ohe scelus. In Phorm. Ohe desine.

OLIM.

Olim de tempore dicitur longissimo, & rebus nō durantibus: iungiturq; tam futuro, quam præterito.
Olim fuimus Troës, Cicero: Olim mundus igne interiturus est.
Olim fabula proprium est. In Eunuchor: Olim isti fuit generi quondam quæstus apud seculum prius.
Olim, pro nuper. In Andria: Alium esse censet nunc me, atq; olim, quum dabam?
Olim, pro ante. In Hecyra: Nunc mihi in mentem uenit ex hac re, quod loquuta es olim, quum illū generum cepimus.
Olim, de præsentia. Vergilius: Vestræ meos olim si fistula dicat amores.
Olim, pro aliquando. Horatius: Ut pueris olim dant crustula blandi Doctores, elementa uelint ut discere prima.
Olim iam, pro iam olim, id est, iam longo tempore. Quintilianus: Olim iam Imperator inter fulgentes uirtutes tuas liuor locum quærit.
Olim absolutè, pro iam olim. Idem: Illam facilitatem olim desideramus.

OMNI-

LATINI SERMONIS

OMnifariam, quod ineptè dicitur omnimodè.
 OMnino, prorsus. Cicero: Omnino est amans sui uir-
 tus. Idem: Egregium uirum, omnino sibi nequaquam
 parem.
 Omnino nusquam. Cicero: Eos autem omittamus, qui
 omnino nusquam reperiuntur.
 Omnino modicè. Idem: Epulabar igitur cum sodali-
 bus omnino modicè.
 Omnino, in principio sententiæ. Cicero: Omnino om-
 nium horum uiciorum atq; incommodorum una cau-
 tio est, atq; una prouisio.
 Omnino, superlatiuo iunctum. Idem: Aptissima omni-
 no sunt arma senectutis, artes.
 OPimè, abundanter. In Bacch. Omnium ad perniciem
 instructa domus opimè atq; opiparè.
 OPErose, id est, laboriose.
 OPPidatim, per singula oppida.
 OPPidò, ualdè, multum. In Aul. Totus doleo, atq; op-
 pidò perij. In Epid. Hoc oppidò politum est. In He-
 aut. Dic me hìc oppidò esse inuitam, atque seruari.
 Ibidem: In angustum nunc meæ coguntur copiae.
 Oppidò didici, spectauì, ambulauì, non rectè dicitur.
 Oppidò pro statim. In Most. Reddidi omne argentum
 oppidò. (fit obuiam)
 Opportunè, in tempore. In And. Opportune hic mihi
 Opportunè cadere, id est, bene succedere. Cicero: Sed
 hoc tamen cecidit opportunè. (nit)
 OPTatò, quasi cù desiderio. In Andria: Optatò adue-
 nit.
 OPTimè factum, In Andria. Optimè est, In Adelpbis.
 OPTimè adest, id est, opportunè, In Eunuch.
 OPTimè in tempore. In Capriu. Optimè mihi in tem-
 pore aduenit.

Ociosè,

OBSERVATIONES.

OTIOse, cum ocio. In Trin. Cætera intus ociose per-
 cunctabor.
 Otiose sequi, id est, lentè, In Milite.
 Otiose agere. Otiose ambulare.
 Otiose negotium gerere, id est, negligenter.
 Otiose dormire, id est, sine cura.

PAPAE.

PAPAE, admirantis interiectio. Habet enim in se af-
 fectum uerbi miror. In Eunuchò: Papæ, hæc superat
 ipsam Thaidem.

PARCE ac duriter se habere. Terentius in Adel.
 Primum hæc pudicè uitã, parcè ac duriter agebat.

PARITER.

PARiter ac. Li. Trucidat foeminas pariter ac uiros.
 Pariter atq;. In Amphit. Hoc fit pariter atq; ut aliæ
 facta sunt.

Pariter ut. Plautus in Aulul. Is ex se hunc reliquit
 filium pariter moratũ ut pater, auusq; huius fuit.

Pariter fit, id est, similiter: In Eunuchò.

Pariter pro meritis. In Milite: Huius pro meritis ut
 referri pariter possit gratia.

PARTIM.

PARTim geminatum. Cicero: Ut eos partim scelerum
 suorum, partim etiam ineptiarum poeniteret.

PARTim, aliquando non geminatur. Cic. Statuæ iu lo-
 cis publicis positæ, partim etiam in ædibus sacris,
 per uim, per uniuersam multitudinẽ deijcerentur.

PARTim hominum uenerunt, id est, pars hominum ue-
 nit, hoc est, quidam homines.

PARTim eius prædæ, Cicero.

PARTim alij. Salust. Ille pbare partim, alij abnuere.

PARVM.

Parum,

LATINI SERMONIS

Parum, paulum, ad modum referuntur.
 Paulisper, tantisper, ad tempus.
 Parum, id est, modicum. In Adel. Consulitis parum.
 Parum est, in Trin.
 Parum est ut. Plinius: Parum est ut in curiam uenias,
 nisi & conuoces, & intersis Senatui.
 Parum, pro non satis. Quod tibi parum est, mihi ni-
 mium est.
 Parum intelligere, parum perdurare, processit pa-
 rum, parum successit, prospicio parum, parum ui-
 det, parum perspicit.
 Paru felix. Plin. Parum felix matrimoniū expertus.
 Parum ut iliter, Idem.
 Parum cum genitiuo. In Mercat. Parum nē est male
 rei, quod amat hic Demipbo, ni sumptuosus insuper
 etiam fiet?
 Parum abest, nihil abest, pro nedum, dicendi modi le-
 pidissimi. In politicis Plutarchi: Cōcitato iam bel-
 lo ciuili, ex quo parum absuit, quo minus Romana
 res funditus euersa periret.
 Parumper, i. paruo tempore. In Aulul. Da mihi ope-
 rā parumper. In Andria: Parumper operire me hic.
 Parumper, pro citō, uelociter. Ver. 6. Pulsusq; parū-
 per Corde dolor tristi, gaudet cognomine terra.
 PARuulum, à parum. Paruulum differt.
 Paruulum refert, Plinius.
 PAulum, diminutiuum à parum. In And. Pro pecca-
 to magno paulum supplicij satis est patri.
 Paulo, paululo. Paulo minus. Plin. Paulo minus octo-
 gesimo etatis anno decessit.
 Paulo minus, propemodum, uel penē. Sueton. Talem
 principem per quatuordecim annos perpessus.

Paulo

OB. ERVATIONES.

paulo minus quam. Suetonius: Ciuilem se admodum
 inter uitia, ac paulo minus quam priuatum egit.
 Paulo mox, statim cum paruo intervallo. Plinius: Et
 paulo mox calefactum uulnere imponatur.
 paulo post. In Pseud. Paulo post magis ille homo me-
 us est. Paulo prius, in Menæch.
 Paululum, pauxillum, pauxillum, paulatim, pau-
 xillatim, diminutiuum a paulum.
 Paululum cum genitiuo. In Adelpbis: Agelli hīc sub
 urbe est paululum. Paululum abscedere, in Asin.
 Paululum pudor. In Andria: In denegando modō quis
 pudor est paululum.
 Paululum operiri aliquem, in Eunuchō.
 Paululum cessare, ibidem.
 Paululum sine ad me redeam, in Andria.
 Paulisper, id est, ualde parum temporis. In Adelpbis:
 Paulisper manē.

P ASSIM.

Pasim, id est, sparsim. Vergilius: Strata iacent pas-
 sim sua quæq; sub arbore poma.
 Pasim, ubiq;. Lactantius: Creditur ei pasim, tanquā
 cognita ueritati.
 Pasim, undique. Idem: Eō pasim confugerunt ex fini-
 timis locis.
 Pasim, quomodolibet, sine discrimine. Vergilius: Pas-
 simq; in littore sicco Corpora curamus, id est, prout
 quisq; uult.
 PEctinatim, ad similitudinem pectinis factū, Plinius.
 PEculiariter, specialiter, præcipuē. Plinius: Epipho-
 ris peculiariter imponitur.
 PEdetentim, i. cautē, à pedibus & tentando. In Phor.
 Dij bene uorant quod agas, pedetentim tamen.

Penē.

Penè, quasi. In Adel. Sed hoc mihi dolet, nos penè
 rô scisse.
 Penitus, quasi penè intus. Vergil. Et caussas penitus
 tentare latentes.
 Penitus, prorsus, ualdè. Vergilius: Penitusq; sonantem
 Accepit scopulos.
 Penitus, longè. Verg. Penitusq; alias aduxerat ora.
 PERINDE.
 Perinde significat ita, æquè multū, sed diuersimode.
 Perinde adeo ut. In Amphit. Fac sis perinde adeo, ut
 me uelle intelligis.
 Perinde ac. Cicero: Quod ego perinde tuebar, ac si
 usus essem.
 Perinde ac si, id est, ita. Perinde in ista re tua faciam,
 ac si mea res esset.
 Perinde atq;. Lilius: Perinde atq; capta urbe.
 Perinde prout. Plinius: Meminerint, perinde cōiectu
 ram de moribus suis homines esse facturos, prout
 hoc uel illud elegerint.
 Perinde ut. Cicero: Nam perinde ut opinio est de cu
 iusq; moribus.
 Perinde quàm sequitur ut plurimum in oratione ne
 gatiua. Suetonius: Nulla tamen re perinde motus,
 quàm responso. Nulla mihi res perinde dolet, quàm
 tui perditio.
 Perinde quasi. In Stich: Absentes uiros perinde be
 betis quasi præsentis.
 Perinde absolutè pro pariter æquè. Plinius: Fumus
 Rufi clarissimi, & perinde felicissimi. Cicero: Tu
 & Dolabellam perinde diligo.
 Perinde, ad hunc modum. In Phormione: Sexcentis
 perinde scribito iam mihi dicas.

Nos

Non perinde, id est, non multū, seu ualde. Suet. Nihil
 attulit, quare aduentus non perinde gratus fuit.
 Non perinde ut. Suetonius: Crure sinistro non perin
 de ualebat, ut sæpè etiam inde claudicaret.

PER.

per, iunctum nominibus adiectiuis, aduerbijs siue uer
 bis, uehementiam significat.

per placet, id est, ualde placet.

per benignus. Per benignè.

perquam, idem ualeat quod ualde. Nuntius matris tuæ
 defunctæ mihi perquam acerbus fuit.

Cauendum ne ista duo, per & perq;, superlatiuis aut
 comparatiuis iungantur. Non enim dicitur, per
 quam optimus: sed, quàm optimus: nec, per optimus.

PER peram, prauè, peruerse. In Mil. Ita me insimula
 tam perperam fuisse simulau.

perperam pronuntiare, id est, malè. Plinius: Quum le
 ctor quædam perperam pronuntiaisset.

PER petim, id est, continuo.

PER petuum & perpetuo. In Epid. Perpetuum ualui
 sti? In Adel. Atq; ego tunc perpetuo perierim.

PER pol, iurandi. In Casin. Per pol sæpe peccat.

PER multum, per pulchrè, perplexè, perseveranter,
 perspicuè, persæpè, pertinaciter, peruerse, piè, sa
 tis constant.

PL Acidè agere. Placidè uolo unumquodq; agamus.

In Bacchid. Placidè accubare. In Mostel. Assice
 que so, ut placidè accubat?

Placidè aperire fores. Placidè pulsare fores.

Placidè currere. Placidè excedere. Placidè exquire
 re.

PLANE.

Ego eram deus, qui poteram planius. In Cistel.

E E E

Non

LATINI SERMONIS

Non potuit paucis plura plana perloqui.
 Planè, certè. In Heau. Sed te miror, qui alia tam pla-
 nè scias.
 Planè, omninò. Ibid. Tu quidem illum planè prodis.
 PLENè laudare, Cato. Pleniùs æquo; Horatius.
 PLERUNq; id est, penè semper.
 Luxuriant animi rebus plerunq; secundis, Horatius.
 Plerunq; pro aliquando. Quintilianus: Excussa sunt
 plerunq; uitia uerberibus.
 Plerunq; omnes. In Trinum. Ita plerunque omnes iam
 sunt intermortui.

PLVS.

Plus cum nominatiuo. Liu. Plus quinquaginta homi-
 num ceciderunt. Idem: Plus decem millia capti.
 Plus cum genitiuo: ut, Plus plaustrorū. In Aul. Plus
 sapientiæ. In Mil. Plus aloës quàm mellis habet.
 Plus cum accusatiuo. In Adel. Plus quingentos cola-
 ppos infregit mihi. In Heaut. Plus decem ancillas se-
 cum adduxit. Cato: Ne plus quatuor digitos trans-
 uersos emineant.
 Plus cum ablatiio, aut aduerbio comparandi. In Cur.
 Plus iam anno scio. In Hecyra: Dies triginta, aut
 plus eo, in nauis sui. In Men. Plus triginta annis na-
 tus.
 Plus æquo. Cicero: Si quis plus æquo appetet.
 Plus iusto. Plus nimio. Plus solito. Horat.
 Plus magis aut satis sapiens, doctus, sanctus, bonus.
 Plus minus. Brasnus: Dies plus minus triginta.
 Plus minus' ue. In Phorm. Ne quid plus minus' ue sa-
 xit, quod nos postea pigeat.
 Plus paulo. Terentius: Is mihi ubi adbibit plus paulo,
 quæ sua narrat facinora?

Plus

OBSERVATIONES.

Plus, plusq;. Cicero: Quem me hercle plus, plusq; indi-
 es diligam.
 Plus q;, unica dictione, uel duabus. In Truc. Scio ego
 plus q; me arbitraris scire. Plus q; ciuilitèr. Ouid. 12.
 Plus q; par est bibere, edere, literis uacare, &c.
 Plus sine quàm. In And. Plus uides. In Ruden. Vna li-
 tera plus sum medicus.
 Plus satis es urbanus. In Eunu. Calesces plus satis.
 Plus cum uerbis iunctum. In Mercat. Nullum adole-
 scerem plus amo. In Hecyra: Ut cum matre unà plus
 esse; id est, maiorem partem.
 Plus scis quid factò opus est, meliùs. Terent in Adel-
 phis.
 PLurimum sibi confidere. Plurimum saluere.
 Plurimum amare. Plurimum esse in sacra concione,
 domi, in foro, in libris, in conuiujs, &c. In Phorm.
 Domum ire pergam, ubi plurimum est.

PORRO.

Porro, certè. Cicero: Nihil porro tam inhumanum,
 tam immane, tam ferum, &c.
 Porro, aduerbiū ordinis. In Andria: Moue te ocyus,
 ut quid agam porro intelligas.
 Porro, à longè. Linius: Si ire porro pergas, per aliū
 saltum arctiorem impeditioremq; euadendum.
 Porro, expletiuè captum. Terentius: Dehinc ut qui-
 escant, porro moneo.
 Porro, postea, deinde, in futurum. In Hecyra: Quid
 restat, nisi porro ut fiam miser?
 Porro, pro autem, coniunctio est, poniturq; in princi-
 pio sermonis noui, aut maioris. Quintilian. Porro
 qui confessum defendit, non absolutionem sceleris pe-
 tit, sed licentiam.

LATINI SERMONIS

POST.

Post, suo casui non seruiens, aduerbium est. In *Perse*.
 At post scies. *Terent. in Adel. Venit post insanies.*
 Post deinde. In *Andria*: Post deinde, quod iussi, ei da-
 te bibere: & quantum imperavi, date.
 Post demum. In *Asin.* Post demum huc cras adducam
 ad lenam. Paucis post diebus. *Vergil.* Longo post
 tempore uenit.
 Multo post. In *Mercat.* Ea simia adeo post haud mul-
 to ad me uenit.

POSTEA.

Postea, post id tempus. In *Epid.* Ut primum eam uidi,
 nunquam uidi postea.
 Hinc posteaquam. Inter quod *Cicero* ponit uero. *Pos-
 tea* uero quam ita coepi.
 Posterius, comparatiuum est. In *Amphit.* Ne poste-
 rius in me culpam transferas.
 Posterius, pro minus. In *Asin.* Posterius istuc dicis,
 quam credo tibi.
 Postremum & postremo, manifesta sunt. *Terentius* in
Andria. In *Inqurt.*
 Post hac, post hoc tempus, in *Hecyra.*
 Postquam. In *Heaut.* Sed postquam aspexi, ilico co-
 gnoui. Quam ego biennio postquam hinc in *Ephesum*
 abij, inde conspicio libens. In *Bacch.* Anno postquam
 primum *Consul* fuerat, egonatus sum.
 Biennium iam factum est, postquam abij domo, in
Mercat.
 Sic annus sextus est, postquam rei huic operam da-
 mus, in *Menech.*
 Tum postquam ad te uenit, mensis hic agitur iam se-
 ptimus, in *Hecyra.* Postquam pro quoniam. In pro-
 logo

OBSERVATIONES.

logo *Adel.* Postquam poeta sensit scripturam suam
 ab iniquis obseruari.

POSTRIDIE.

Postridie, postero die significat. In *Sticho*: Qui po-
 test mulieres uitare, uitet, ut quotidie pridie caueat
 ne faciat, quod se pigeat postridie. Refertur tam
 ad tempus futurum, quam ad praeteritum.
 Postridie cum genitiuo. *Caes.* Postridie eius diei, &c.
 Postridie cum accusatiuo. *Liuius*: Postridie idus re-
 bus diuinis supersederi iussim. Postridie quam.
 postridie quam ueni.
 Postridie quam tu uxore duxeras, ego certior factus

POTIUS.

(sum.

potius, potissimum, uel potissime. In *Amphit.* Ab eo po-
 tius. In *Andria*: Quem uocabo ad cenam meorum
 equalium potissimum nunc. In *Pseud.* Hunc diem
 sumpsimus potissime.
 Praecipitanter, praecclare, ex se constant. Praecclare
 mecum actum est, *Cicero*.
 Praefinito. In *Hecyra*: Illic haud licebat nisi praefini-
 to loqui. Intelligendum tempore.

PRÆSTO.

praesto, id est, praesens, iungiturque soli uerbo sum, eiusque
 simplici. Praesto est. In *Pbor.* Praesto adest. In *Eun.*
 Sponde, noxa praesto est.
 Praesto domi. In *Epid.* Tibi quidem quod amas, domi
 praesto est.
 Praesto esse alicui, praesidio esse, fauere, iuuare. *Cice-
 ro*: Multis praesto fuit.
 Praesto esse, pro aduenire. *Hirundines* aestate praesto
 sunt, id est, adueniunt, hyeme recedunt.

PRÆTEREA.

BEE 3 Pra-

LATINI SERMONIS

Præterea, id est, præter hæc: ponitur eleganter post singularem aliquam personam uel rem. Cicero: A me uerò ita diligitur, ut tibi uni concedã, præter ea nemini.

Præterea res includit modò singulare, modò plurale. Vergi. Si duo præterea tales Idea tulisset Terni uiros, id est, præter eum Aeneam. Cicero: Præterea quidam de consularibus, id est, præter eos.

Pridem, iam pridem, de paulo longiori tempore dicitur, sicut nuper, quàm dudum, & iam dudum. Quod pridem tibi scripsi, id ipsum nunc repeto. Iam pridem tua fides mihi cognita est.

Vnde pridem gaudet uerbis præteritis, iam pridem præsentibus. Præterea, pridem dicitur de rebus nõ durantibus.

Pridem fuit in ædibus meis.

Non pridem. Plinius: Medica non pridem uenit in Italiam, id est, non multo tempore antè.

Non ita pridem. Cicero: Nostra autem ciuitate non ita pridem dominatur regio liberata.

PRIDIE.

Pridie, priori seu præcedenti die. Cato: Si quem purgare uoles, pridie ne cœnet.

Pridie cum genti uo. Cicero: Illam sententiam Bibuli de tribus legatis, pridie eius diei fregeramus.

Pridie cum accusati uo. Cic. Pridie nonas Iunias, quæ essent Brütusij. Idem: Pridie Cõpit alia memento.

Pridie quàm. Linius: Pridie quàm legati ad Tarquinius proficiscerentur. Suetonius: Pridie quàm occideretur. Cicero: Pridie quàm excessit è uita.

PRIVS, PRIMVM.

Ad tempus referuntur, prius, primùm, aduerbia. In prolo-

OBSERVATIONES.

prologo Heaut. Id primùm dicam. In Epid. Ut primùm illam uidi. In Amph. Prius tua opinione hinc adero. Prius ouem lupus ducat uxorem, de ijs inter quos est insanabile dissidium.

Primùm omnium. In Mostel. Omnium primùm sodalem me esse scis gnato tuo.

Primò. In Phormione: Cœpi aduersari primò.

PRÆTER QUAM.

Præterquam habet semper præcedentis uerbi casum, ut inurq; eo, ubi poneretur præter.

Nemo id dixit præterquàm Cicero. Nullius id inter est, præterquam patris. Nulli id placuit, præterquam Cæsari. Neminem præterquam prætor em timo. A nemine præterquam à Socrate didici.

Præterquàm, pro aliter quàm. Linius: Coalescere nulla re præterquam legibus poterat.

Præterquam quòd. In Heaut. Præterquam tui carendum quòd erat. Plinius: Omnia nobis ex uoto successerunt, præterquam quòd in itinere defunctam matrem audiuimus.

PRINCIPIO.

Principiò, id est, primùm. In Eunuch. Principiò eam esse dico liberam.

Principio, à principio. Cicero: Principio generi animantium omni est à natura tributum.

Principio atque. In Mercat. Principio atq; animus ephœbis etate exijt.

Pòst principio. In Persa: Pòst principio deniq; si malus aut nequam est, malè res uertunt quas agit.

PRISCE, priscorum more: ut, Priscè agere, Cicero.

PRIUATIM & publicè opponuntur. Priuatim diues,

publicè egens.

LATINI SERMONIS

PRIUSquam, subcontinuatua coniunctio.
Priusquam cum indicatiuo. In Hecyra: Priusquam
hanc uxorem duxi. In Andria: Priusquam pereo.
In Stichus: Priusquam abis.

Priusquam cum coniunctiuo. Salust. Priusquam incipiam,
consulto: & ubi consulueris, mature factu opus est.

PRO.

Pro, interiectio indignatis, modo nominatiuo, modo
accusatiuo iugitur. In Adel. Pro Iuppiter hominis
stultitiam. In And. Pro deum atque hominum fidem.

Pro, aliquando admirantis. In Adelphis: Pro diuim
mortales facinus indignum quod narras.

PRObe, cum idem quod bene significat, elegantiam
habet. In Andria: Curasti probe. Plautus: Exoffen-
tum esse oportet, quem tu probe percusseris.

PROCVL.

Quis illic est, quem procul uideo. In Adelphis.
Procul a. Ouidius: Sint procul a nobis iuuenes, ut se-
mina, compti.

Procul longe a. In Curc. Hac noctu in somnis uisus
sum uiderier procul sedere longe a me Aesculapiu.

Procul dubio, id est, certe. Suetonius: Reliquit filiu
omnibus gentis suae procul dubio preferendum.

PROfecto, confirmantis est, & significat nimirum:
utimurque plerumque ad responsionem. In Merc. Pro-
fecto ego illum hircum castrari uolo. In Andria: Pro-
fecto sic est.

PROIN, PROINDE.

Proin & proinde, id est, ideo, uel ideoque, propter ea,
propter hoc. In Eunuchus: Proin tu, dum est tempus,
etiam atque etiam cogita. In Andria: Proin face, apud
te ut sis. In Andria: Proinde hinc uos amolimini.

Audio

OBSERVATIONES.

Audio te delectari studijs, proinde mihi charus es.
Sed non recte dicitur: Proinde mihi charus es quod
litteras amas.

Proinde aliquando ponitur pro aduerbio similitudi-
nis. Terentius in Phormione: Proinde expiscare,
quasi non nosset.

PROlixè, longè lateque. In Adel. Age prolixè Mitio.
prolixè aliquem accipere, id est, largè In Eunuchus:
Accipit hominem nemo melius prorsus, neque pro-
lixius.

prolixè promittere, polliceri. Cicero: Neque minus ei
prolixè de tua uoluntate promisi, quam eram soli-
tus de mea polliceri.

prolixè & cumulatè. Plinius: Quod quidem prolixè
tibi cumulateque contingit.

PROPE.

Propè sine casu, est aduerbium. In Casi. Nemo audet
propè accedere.

Propè est quando. In Men. Propè est quando herus què
quod faciam, pretium exoluet mihi.

Propè adest quum. Terentius in Andria: Propè ad-
est, quum alieno more uiuendum est mihi.

Propè aduenat. In Truc. Iam decimus mensis aduen-
tat propè.

Propè, quasi ferè. In Bacch. Propè scio quid sit.

Propius, comparatiuum aduerbium. In Adelphis: Pro-
pius obsecro accedamus.

Propius cum accusatiuo. Liuius: Castru popius hostem
mouit.

Propius nihil est factum, quam ut occideretur.

Proximè quum. Plinius: Proximè quum in patria mea
fui, uenit ad me, &c.

LATINI SERMONIS

Proximè atq; Cicero. Non possum ego non aut proxime atq; ille, aut etiam aequè laborare.

Proximè cum accusatio. Cicero: Operâ det, ut quàm proximè Italias sit.

PROpediem, breui. In Hecy. Illum tibi saluum affuturum esse hîc confido propediem.

Fac te propediem: ad nos recipias.

PROpodiū, id est, propè. In Andria: Propodiū iam habeo tibi fidem.

PROperè, celeriter. In Hecy. Properè curre ad Paphilum. Subitò, properè. In Amphit. Vt subitò, vt properè, ut tonuit ualidè?

Properè celeriter. In Ruden. Eloquere properè celeriter. (riter.)

PROPTER.

Propter, quum omittit casum, aduerbium fit, & significat propè. In Eun. Interdum propter dormiet.

In Adelp. Propter assistere. Cicero: Propter est spelunca quedam.

PROpterea aduerbium, ob eam causam. In Hecyra: Amarae mulieres sunt, non facîle hæc ferunt, propterea hæc irata est.

Propterea quòd. In And. Feci è seruo ut esses liberus mihi, propterea quòd seruiebas liberaliter.

PROrsus, uel prorsum, omninò. In Eunu. Ita prorsus sum oblitus mei.

Prorsus omninò. In Adel. Prorsus omnia omninò obrursum prorsum. In Hecy. Trepidari sentio, cur sarursum prorsum.

Prorsum, rectè, certè, uerè. In Adelp. Eo pacto prorsum illic alligâris filium.

PROsperè, feliciter. Plin. Vt omnia quæ facis, quæq; facies, prosperè cedant tibi.

OBSERVATIONES.

PROspectè, consultè, prudenter.

PROteruè, id est, immoderatè, & superbè.

PROtenus, longè à finibus. Vergilius: En ipse capellas Protenus æger ago.

PROtinus, statim. In Captiuis: Postquam id actum est, eo protinus ad fratrem.

Protinus, deinceps. Vergilius: Protinus aëri mellis coelestia dona Exequar.

Protinus, omninò. Cum protinus utraque tellus Vna foret.

PROut, sicut. Plin. Prudenter aut constituis interim nauibus, interim uehiculis uti, prout loca sua serint. Publicè, palàm. In Adelpbis: Haud citò mali quid ortum ex hoc sit publicè.

Publicè custos. In Eunucho: Ibi publicè custos est nūc, id est, factus portarius.

Publicè dati ei sumptus. Plinius: Coniugi eius & liberis ob paupertatem, sumptus publicè dati.

PULchrè, decore: ut, Pulchrè scribis.

Pulchrè, id est, sapienter. In Eunucho: Dixti pulchrè.

In Phormione: Pulchrè suades.

Pulchrè, ualdè, nimis. In Amphit. Et quum grauidam,

& quum te pulchrè plenam aspicio, gaudeo. In Rud.

Istæc res tibi ex sententia pulchrè euenit.

Pulchrè locare operam, in Amphit.

QVA.

QVA, per quem locum. Verg. Dic mihi quâ sit iter.

Qua, pro tum uel partim. In Trin. Rapere properatè qua sacrum, qua publicum.

Qua itineris, qua de Bruto, modus est dicendi, pro quo ineptè dicunt, ea parte qua itineris, uel de Bruto mentio fit. Vide Cardinalem.

Quam adsciscit sibi tā. Tā te diligo, quam meipsum.
 Quam eleganter cōnectit duos comparatiuos. Quint.
 Sitq̄ salubrior studijs, quam dulcior: & ijs præter
 ea quibus ac, atq̄. Vide Hadrianum.
 Quam pro quantum, positiuo iungitur. Cicero: Quam
 morosi sunt, qui amant?
 Quam cū uerbis possum, timeo, uolo. In Heaut. Quam
 potero, adiuuabo senem. Ibidem: Quam uellem Mi-
 nedemum inuitatum. In Andria: Quam timeo quon-
 sum euadis.
 Quam pro quantum, quibusdam uerbis interiectis, ut
 possum, ualeo, &c. tum positiuus, tū superlatiuus ad-
 ditur. Cic. Quam quidem possum, breuiter perstrin-
 gam. Salust. Quam maximas potest, copias arma-
 tum. Quam elegantia sua non caret, usurpatum quemad-
 modum sequitur.
 Post nouem annos, quam huc ueni. Ante nouem annos
 quam Romam essem ingressus.
 Post diem quartum, quam est in Britannia uentum.
 Ante annum quam hæc inciperentur, acta est.
 Quam pro quanto, comparatiuo datur, sed raro. In
 Trinum. Quam magis specto, minus placet hæc bo-
 minis facies.
 Quam eleganter comparatiuū sequitur. Obrior mi-
 bi es, quam quem offendam.
 Quam, tam, superlatiuo aliquando, & uenuste. Cato:
 Quam citissime conficies, tam maxime expediet: id
 est, quod citius, eò magis. In Mercat. Quam maxi-
 me resisto, tam res in periculo uertitur.
 Quam plurimus, pro quanto magis. Cato: Quam plu-
 rimum breuicam ederit, tam citissimum sanus fiet.
 Quam

Quam pro ualde, elegantissime superlatiuo datur, &
 aliquando positiuo. In Andria: Quibus id maxime
 utile est, illum esse quam deterrimū. Plinius: Quam
 multum interest, quod a quoquam fiat.
 Quam captum admiranter, uel ironice, iungitur etiā
 positiuo: Quam pulchrè curasti, quod commiseram?
 Quam faceret, quam uenuste, quam citò.
 Quampridem, quamdudum uenit ille? Ineptè, quamdiu
 est quod uenit? In Scicho: Quampridem non edisti?
 Ibidem: Quamdudum huc uenit?
 Quamlibet, pro quantumlibet. Plinius: Impudica mu-
 lier quamlibet facinus audet.
 Quam mox. In Scicho. Quam mox cocta est cœna? In
 Aina. Quam mox mihi operam das?
 Quam ocyssimè, uelocius: ineptè, quanto ocyus.
 Quam mox, quum non interrogat, significat quam cū
 citò, uel statim. In Bacch. Quam mox dico, dabo. Li-
 uius: Intenti, quam mox signum daretur.
 Quamobrem gaudet sibi præponi aliquid tale. In Eu-
 nuch. Multæ sunt causæ, quamobrem cupio: uulgo,
 ob quas. In Adelpbis: Nisi reperio, quamobrem lau-
 det tantoperè Flegio officium meum.
 Quam penè. In Heauton. Quam penè tua me perdit
 proteruitas.
 Quam primum, ualde citò. In Adelpbis: Hominem
 istum impurissimum quam primum absoluitote. Ci-
 cero: Cura igitur, ut quam primum uenias.
 Quam pro postq̄. Quintus Curtius: Tyrus septima
 mense, quam oppugnari coepit erat, capta est.
 Quam sepenumero subauditur. Cicero: Tecum plus
 anno uixit. Terentius: Plus millies audiui.
 QVAMDIU, quanto tempore.

LATINI SERMONIS

Quamdiu, interrogatiue. In Capt. Quamdiu id factum est?

QUANDO, quo tempore. In Heaut. Quando istuc erit? Quando, infinitè. In Amphit. Ita uersipellem se facit, quando lubet. In Bacch. Veniat quando uolet.

Quando pro siquidem uel quoniam, coniuñctio causalis est. In And. Duc me ad eam, quando huc ueni, ut uideam.

Quando gentium, pro quando, in Amph.

QUANDOq, aliquo tempore. Quandoq; bonus dormitat Homerus.

QUANDOquidem, siquidem, uel quoniam. In Andria. Deos quaeso, ut sis superstes, quandoquidem ipse est ingenio bono.

QUANquam & quamuis habes, ubi etsi.

QUANTum, tantum, quantitatè, inungunturq; positiuo. In And. Quantum imperaui, date. In Amphit. Nescio quantum tu familiaris sis, id est, quam.

Quantum intelligo, uel intellexi.

Quantum ego intelligere possum. Quantum ad porticum.

Quantum suspicor. Quantum est adhibere hominum amicis, ubi quid geras?

Quantum potest. Quantum potero.

Quantum queam. Quantum maximum potuit, Pl.

Quantum ex ipsa re coniecturam facio. In Heaut.

Quantum huic audiui facere uerborum, In Mili.

QUANTo, tanto, comparatiuo gaudent, In Heaut.

Quanto diutius abest, magis cupio tanto, & magis desidero.

Quanto absq; tanto. In Eunuchis: Quanto nunc formosior uidere mihi, quam dudum?

QUAM.

OBSERVATIONES.

QUAMUIS.

Quamuis pro quantumlibet. In Bacch. Ab eo licebit, quamuis subito, sumere. Vide etsi.

QUA PROPTER.

Quapropter, aduerbium interrogandi, propter quod, in And.

Quapropter sine interrogatione. In Pseud. Animum aduerte nunc iam, quapropter experte amoris grati te habuerim.

Vrimur, etiam sic eleganter. In Bacch. Sed quid est, quapropter nobis malum minime?

Quaqua, quacunque parte. In Epid. Quaqua tangit, omne ambulit.

Quaqua uersus, uel um, per quemcunq; locum. Caesar: Legatos quaqua uersum dimittere.

QUARE, interrogandi est.

Quare, infinitè ponitur uenuste, quemadmodum subicitur. C. Pompeius: Miror quid causae fuerit quare consilium mutaris.

QUASI, similitudinis, pro tanquam, uelut. In Pseud. Ex transuerso cedit, quasi cancer solet. In Adelp. Ita uita est hominum, quasi cum ludas tessaris.

Quasi tu dicas. In Pseud. Quasi tu dicas, me te uelle argento circumducere.

Quasi uero. In Amph. Quid admirati estis? quasi uero nouum nunc proferatur.

Quasi uri. In Mercat. Qui olim a puero paruulo mihi pedagogus fuerat, quasi uti mihi foret custos.

Quasi, penè, uel ferè. Sueton. Hora quasi septima.

QUATENUS, in quantum. Eatenus, in tantum. Liuius: Ut quatenus tuo possent, et aliam spectatum irent.

Quatenus, pro quoniam. Plin. Et quatenus negatur nobis

LATINI SERMONIS

vobis dum uiuere, relinquamus aliquid, quo nos uixisse testemur.

Quartum, quartò, aduerbia sunt: ut, Quartum consul. Quartò consul.

QVE.

Que coniunctio, modò copulatiua: ut, *Arma uirumq; cano.* Modò expletiva, quando ornatus tãtũm causa ponitur. *Verg. Deiphobũq; Helenũq;.* Modò causatiua, pro quoniam. *Cicero: Non solum nobis nascimus, ortusq; nostri partem patria uendicat, partem amici.*

Que et etiam. *Spu. Idq; ei serio colloquẽte non credentem*

QVE MADMODVM.

Quemadmodum, similitudinis est. *Cicero: Ut quemadmodum in se quisq; sic in amicum sit animatus.*

Quemadmodum aliquando interrogatiue ponitur.

QVI.

Qui, pro quomodo. *Cic. Qui fieri poterat? Qui uocare? In Adel. Qui uales? Horat. Qui sit Mecœnas? Qui potuit dissimulare?*

Qui, pro quamobrem, quare. *Cicero: Qui etiam beator Epicurus, quod in patria uiuebat, quam Metrodorus, quod Athenis?*

Qui, ut inam. *In Phorm. Qui illum dij omnes perdant.*

Qui, pro ut. *In prol. And. In prologis scribundis operam abutitur, non qui argumentum narret, &c.*

Qui cum, pro cum quo. *Terent. Qui cũ loquitur filius?*

Qui dum. *In Eunuch. Qui dum? G. Quia tristis es.*

QVIA.

Quia, causalis est, & indicatiuo iungitur tantum secundum Vallam, in quo differt à quod. *In Heaut. An eò fit, quia in re nostra, &c.*

Quia

OBSERVATIONES.

Quia geminarum. *Quintilianus: Non quia prodesse nunquam scitis, sed quia hoc prospicere debet, ne quod peius quam feceris, faciat.*

Quia pro quod, cum subiunctiuo. *Cice. Beatè uixisse uideor, quia cum Scipione uixerim.*

Quippe quia. *In Heaut. Quippe quia magnarum saepe id remedium ægritudinum est.*

Quippe enim. *In Trucul. Quia enim plus dedi. In Amphit. Quia enim serò aduenimus.*

Quia nam interrogatiuum, pro quare. *Vergil. Heu quia nam tanti cinxerunt æthera nymbi.*

Quia ne, id est, certè. *Vergilius: Quia ne auxilio iuuat ante leuatos.*

QUIDEM.

Quidem, id est, certè, capitur primò pro coniunctione distinguente res. *Ego quidem rhetorica magis delector, tu uerò logica, hic autem grammatica.*

Secundò, pro exceptione eius quod affirmas. *Quintil. Torquebis quidem filium, sed fatebitur tamen.*

Tertiò, pro coniunctione expletiva, id est, causa ornatus. *Nihil quidem mihi hic negotij. Cicero: Quod quidem magis credo.*

Quidem certè. *Cicero: Illud quidem certè nostrũ consilium iure laudandum est.*

Quidem Hercle certè. *In Andria: Mea quidem Hercle certè in dubio est uita.*

QVIN.

Quin, quod, uel ut non. *In Heaut. Nunquam tam mane egredior, neq; tam uesper domum reuertor, quin te in fundo conspicer. Idem: Nunquam unum intermittit diem, quin semper ueniat.*

Quin pro agẽ, corripiendi uel imperandi uim habet.

FFF In

LATINI SERMONIS

In *Andria*: Quin dic quid est, id est, agere dic.
 Quin, imò. In *Heaut*. Quin nolo mentiri.
 Quin, quinimò. In *Adelphis*: Quin tu animo bono es?
 Quin, cur non, *Terent*. Quid stas lapis, quin accipis?
 Quin pro *Q*, uel atq; etiam. Quin *Cicero* quosq; idem
 testari uideatur.
 Quin, quodd. In *Andria*: Non dubium est, quin uxorem
 nolit filius. (lestum.)
 Quin, etiam. In *Heaut*. Neg. id iniuria, quin mihi mo-
 sciat. In *Hecyra*: *Vestrarum* nulla est, quin gnatum
 uelit ducere uxorem.
 Quin, quare non. In *And*. Nunquid uis, quin abeam?
 Quin, quo minus. In *Eunucho*: Nullo modo introire
 possem, quin uiderent me.
 Quin, certe, profecto. In *Amphit*. At pol quin certa
 res est.
 Quin ergo. In *Iugurthin*. Quin ergo quod iuuat, quod
 coarum asstimat, id semper faciant.
 Quin potius. In *Casin*. Quin potius quod legatum est
 tibi negotium, id curas?
 Quinetiam, coniuunctio copulatiua. *Cice*. Quinetiam
 necesse erit cupere, &c. Quinetiã, insuper. In *Eunu*.
 Quinimò. *Cicero*: Quinimò consurgenti ei ad censen-
 dum acclamatum est.

QUIPPE.

Quippe, rationalis est. *Quintil*. Quippe id homini est
 naturale.
 Quippe significat quia, sequente relatiuo qui, q, quod.
 In *Amphit*. Scibat facturos, quippe qui intellexer-
 rat. *Ibidem*: Quippe quae ex te audiui.
 Quippe quia. In *Heaut*. Ego uerò laudo, quippe qui
 magna-

OBSERVATIONES.

magnarum sepe id remedium egritudinum est.
 Quippe ubi. *Vergil*. Quippe ubi fas uersum atq; nefas.
 QVO.

Quò, ad locum. Quò abis? Quò fugis *Aenea*? Quò
 hinc te agis?
 Quò non? In *Adel*. Ad portum, ad lacum, quò non?
 Quò pro unde. In *Adel*. Illuc quæso redi, quò cepisti.
 Quò pro ut. *Plinius*: Neg enim id feci, quò tibi mole-
 stus essem. (dicitur uti?)
 Quò, ad quid. *Horat*. Quò mihi fortunã, si non conce-
 gentium. In *Ruden*. Non bercle, quò hinc nunc
 gentium aufugiam, scio.
 Quò, quare. In *Andria*: Forma bona memini uidere,
 quò æquior sum *Pamphilo*, &c.
 Quò, quòd, quoniam. In *Andria*: Imò etiam, quò tu mi-
 nus scis ærumnas meas, &c.
 Quò, ex quo, aut quare. In *Adelphis*: Te amo, quò ma-
 gis quæ agis, curæ sunt mihi.
 Quò terrarum. *Liu*. Quò terrarum uelint, traherent.
 Quò locorum. *Horatius*: Mitte sectari rosa quo loco-
 rum seramoretur.
 QVO AD, pro quamdiu, indicatiuis & subiunctiuis
 iungitur. *Terentius*: Quid senem, quoad expectatis
 uestrum? *Cicero*: Ut quoad possem & liceret, ab eius
 latere nunquam discederem. Quoad poruit, restitit.
Cicero: Quoad munus officij exequi & tueri possis.
 Quoad pro donec, subiunctiuo gaudet. *Plancus*: Om-
 niãq; integra seruem, dabo operam, quoad exercitibus
 huc mittatis.
 Quoad, quousq;. *Suetonius*: Qui cum admodum paup-
 rem decessisse tradit, & libertate sua, quoad uixit,
 sustentatum.

LATINI SERMONIS

Quoad eius, una dictio, significat usq; ad, uel inquam. Cicero: Elaboro quoad eius facere possum, ut consilia hostium intelligam.

Quoad usque. Accius: Nihil te impedio, quoad usque rem peragas.

Quocirca, quã obrem, rationis est. Cic. Quocirca nihil esse tam detestabile, tamq; pestiferum, q; uoluptatem.

QUOD.

Quod, aliquando in principio orationis ponitur, nihil significans. Vergilius: Quod si tantus amor, &c.

Quod pro quia, raro indicatiuo, sepius subiunctiuo iungitur, utriusque æquẽ secundum Vallam. Cicero: Utinam diem illum uideam, cum tibi agam gratias, quod me uiuere coëgisti. Idem: Mibi quod defendissem, leuiter succensuit.

Quod si, id est, sed si. In Phormione: Quod si res sit cum lenone, quicum mihi.

Quod ni uel nisi, sed nisi. Idem: Quod ni fuisset incogitans.

Quod, quatenus, uel quantum. Terentius: Hæc omnia confingam, quod erit mihi bonum atq; commodum. In Men. Non ædepol ego te, quod sciam, unquam ante hunc diem uidi.

Quod, cur, quam obrem. Cicero: In uiam quod te des hoc tempore, nihil est. In Aulul. Est quod te uisam. Vergilius: Nihil est quod pocula laudes.

Quod pro ut. Cic. Cur nunq; tam frequens senatus fuerit, quod unus aliquis tuam sententiam sequutus sit?

Quod pro quare: ut, Quod te oro, in Hecyra.

Quod pro quantum ad illud. In Heau. Nam quod sperem de argeto, aut posse postulẽ me fallere, nihil est.

Quod scia, quod pace tua fiat, quod sine molestia tua fiat,

OBSERVATIONES.

fiat, quod sine incommodo tuo fiat, quod inter nos liceat dicere, flores dicendi lepidissimi.

QUONDAM, pro olim. Fuit ista quondam in hac Republica uirtus.

Quondam, de futuro. Vergilius: Quondam tux dicere facta Tempus erit.

Quondam, de presenti. Vergilius: Quondam etiam uictis redit in præcordia uirtus.

Quondam, semper. Vergilius: Ut quondam in stipulis magnus sine uiribus ignis.

QUONIAM.

Quonia, causalis est, idem quod quia, quippe, et enim. In Andria: Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me. Saepẽ causam præponit toti orationi. Quoniam una esse, quoties liber, non licet, cura frequentius ad me scribas.

Quoniam, pro postq;. In Asin. Quid nunc, quoniam ambo, ut est lubitũ, nos delusistis, datis ne argentum?

QUO NAM, quõpiam, quõuis, ad locum significant.

QUOQUE.

Quoq; pro etiam. In Eunuch. Quicquid dicunt, laudo: id rursum si negant, laudo id quoq;.

Quoq; etiam. In Hecy. Ego quoq; hoc etiam credidi.

QUOQUO, quocunq; locorum. Quoquõ terrarum. In Phorm. Quoquõ hinc asportabitur terrarum, certum est persequi, aut perire.

Quoquõ gentium. In Mercat. Mensq; mihi illam querere, quoquõ hinc abducta est gentium.

Quoquo pacto. In Adelpb. Quapropter quoquo pacto celato est opus.

Quoquo modo. In Menæch. Quid nocui tibi, aut adeo isti, quæ mihi molestia est quoquo modo?

LATINI SERMONIS

Quo uersum, id est, uersus quemcunq; locum. *Ces.*
 Eius imperio classem quoquo uersum dimitunt.
 Quo rursus, uersus quem locum. In *Eunuch.* Ego nescio
 Hercle, neq; unde eam, neq; quorsum eam.
 Quorsum, ad quam rem. In *Andria:* Quam timeo quor-
 sum euadat. (In *Adel.*)
 Quorsum isthuc? Ineptè, ad quod propositum? *Terent.*
 Quo tannis & quotidie, tempus & spaciū continu-
 tum significant.
 In dies singulos, & in singulos annos, non continua-
 tum aut perpetuum, sed per interualla dierū & an-
 norum secretum tempus. *Cicero:* Quotidie, uel pa-
 tius in dies singulos breuiores literas ad te mitto.
 Quoties & toties adiunxit semper *Cicero.* Postero-
 res sepe praeguando usurparunt, ut *Quintilian.*
 Quouis gentium. In *Heauton.* Imò abeat potius multò
 quouis gentium.
 Quousque, id est, quamdiu, uel usq; ad quod tempus. Et
 ponitur interrogatiue.
 Quousque tandem? *Cicero:* Quousque tandem abutere
 patientia nostra? Quum, quære Quum.

RECENTER.

Recenter & recens, pro eodem capiuntur. *Vergilius:*
 Sole recens orto.
 RECTA, aduerbium loci. In *Eunu:* Cur non recta in-
 troibas? subaudi, uia.
 RECTE. In *Heey.* Rectè mater. Sic dicimus (ait *Do-*
natus) quū sine iniuria interrogatis aliquid retice-
 re. Rectè pro nihil. In *Eunu.* Rogo nunquid ue-
 lit: rectè, inquit, abeo.
 Rectè, confirmantis aliquando est. In *Adel.* Tu rus
 hinc abis? D. Rectè.

Rectè

OBSERVATIONES.

Rectè scitis, gratiarum actio est. In *Eunuch.*
 Rectè parere, non monstrum parere. *Terent.* in *And.*
 Praesertim quum & rectè & tēpore suo pepererit.
 Rectè pro iustè. In *Andria:* Rectè ego semper fugi
 has nuptias.
 Rectè dicere. In *Adel.* Et rectè & uerūm dicis.
 Rectè est, id est, satis habeo. In *Heauton.* Tum quod
 dem ei, rectè est.
 Rectè facere alicui. In *Aulu.*
 Rectè ferre molestias, id est, patienter. In *Eunuch.*
 Rectè meministi. In *Pseud.* Sat rectè hoc mihi in men-
 tem uenit. In *Heaut.* Rectè olere, id est, unguenta.
 Rectè ualere. In *Bacchid.*
 Rectè oneratus. In *Bacch.* Ille est oneratus rectè.
 RITE, id est, rectè. In *Bacch.* Hic rite productus est
 patri.
 RURSUS & rursus, idem quod denuò. In *Eunuch.* In
 micitiae, induciæ, bellum, pax rursus.
 Rursus denuò. In *Poen.* Reuertor rursus denuò Car-
 thaginem.
 Rursus negare, est contrarium superioribus dicere.
 In *Eunuch:* Quicquid dicunt, laudo: id rursus si ne-
 gent, laudo id quoq;
 SÆPÈ & sæpenumerò, idem.
 SALTÈM coniunctio, pro salutem, secundum *Gell.* In
Trucul. Vbi domi metues malum, fugito huc ad me
 saltè.
 SANCTÈ, firmiter. In *Capt.* An tu dubium habebis
 etiam, sanctè quum ego iurem tibi?
 SANÈ, ualde. *Vir sane literatus.* *Suetonius:* Bellum
 sane difficile gessit.
 SANÈ affirmatiue, pro quidem aut certe. Ita sane est.

FFF 4 Sane

LATINI SERMONIS

Sane permisiue aliquando. Sit sane, ut uis. Cice. Sed habeat sane. Et sane. Quintil. Et sane quis concipiat, Sane quam. Gell. Sane quam utile. (Cic. Sane quia. In Eunuch. Quid taces? Ph. Sane quia uero hæc mihi patent semper fores. Sane equidem. In And. Sane quod. In Eunuch: Sane quod tibi nunc uir uideatur esse, hic nebulo magnus est.

SAT.

Sat, à satis, per Apocopen. Sat comode. In And. Non sat commode diuisa sunt temporibus tibi Daue hec. Sat diu uixit. In Capt. Ni quis sat diu uixisse sese homo arbitrabitur. Sat est osculi. In Sticho: Sat licium. In Ruden.

Sat est, curabo. In And. Quantum sat. Cice. Sat fecit officium. In Phor. Non sat tuum te officium fecisse. si non id sana approbat?

Sat habeo, id est, mihi sufficit. In And.

Sat scio. In Adelp. In Eunuch.

SATIS abunde. Satis audacter. In Amphit.

Satis bene. In Poen. Pro heri nostri quæstu satis bene ornate sumus. Satis certe scio. In Adelp.

Satis certo scio. In Heaut. Satis credo. In Eunuch.

Satis cum periculo. In And. Satis est. In Heau.

Satis habeo. In Adel. Satis mirari. In Eunuch. Nequeo satis mirari. Non satis me pernocti etiam qualis sim. In And.

Satis recte mones. In Persa: Satis perspicio oculis. In Amphit.

Satis cerno. In Adel. Satis uideo. Plautus in Bacch.

Satis præceptum. In Poenul.

Satis diu uerba dedisti nobis. Satis adhuc tua frustrata est fides. In Adel. Satis iam delusum ceseo. In Asin.

Satis

OBSERVATIONES.

Satis diu hoc iam saxum uoluo. In Eunuch.

Satis iam, satis iam pater durus fui. In Heaut. Satis

satis Simo spectat a erga te amicitia est mea.

Satis cum genitiuo: ut, Satis caussa, satis historiari est, satis est mihi tua salutis, satis iam uerborum est.

Satis superque. Cicero: Satis superque esse suarum cuique rerum curam.

Satin, pro satis'ne. In Andria: Satin' sanus es, qui me id rogitas?

Satin' salua? modus interrogandi, an satis salua res essent. In Eunu. Quid trepidas? satin' salua? Liuius: Quærenti que uiro: Satin' salua? Minime, inquit.

SCILICET.

Scilicet et uidelicet affirmatiue, idem quod certe. Sine amaritudine aliquando et irrisione. Ouidius: Scilicet interdum miscentur tristitia letis. In Eunuch: Ipsa est scilicet.

Vsurpatur autem fere semper cum amaritudine quadam et derisione. Vergil. Scilicet is superis labor est. In Andria: Id populus curat scilicet. In Heaut. Scilicet equidem isthuc factum ignoscam.

Per scilicet etiam definimus enumeratis multis confuse. Quatuor sunt uirtutes, scilicet iustitia, et cetera. Sed hic modus uix apud doctos reperitur.

SCIenter, idem quod scite, discrete, perite. Cicero: Ut enim ex neruorum sono in fidibus, quam scienter ij pulsati sint, intelligi solet.

SECundo, pro rursum. Cicero: Semel hominem alloquutus fueram, an secundo mihi redeundum esset, ignorabam.

SECVS.

Secus pro aliter, aduerbium præcedente non uel haud.

LATINI SERMONIS

In Epid. Nisi quid tua secus sententia est.
Secus quam. In Captiuis: Nec mihi secus erat, quam si
esset familiaris filius.
Secus ac si. Cicero: Non secus ac si meus frater esset.
Idem: Non secus ac si ipse adesses.
Secus ac. Cicero: Non dixi secus ac sentiebam. Idem:
Cuius ego salutem non secus ac meam, tueri debeo.
Secus atque. Cicero: Quoniam coepi secus agere atq[ue]
initio dixeram.
Secus, pro malè. Salustius: Quia tentatum antè secus
cesserat.
Secius quibusdã a secus, alijs a sero deductũ uidetur.
Secius, id est, minus. Apuleius: Nec eò secius appro-
babitur nunc etiam firmitas animi mei.
Secius, tardius. Accius: Si fortè paulo quam ueniam
secius, Hic Festus a sero deriuari dicit.

SED.

Sed coniunctio, aliquando transitũ significat ad men-
tionẽ alterius rei. In Phormione: Sed quid tu es tri-
stis? Ibidem: Sed quis hic est senex?
Sed, contrarie sententia significatio est. Terentius
in Andria: Haud scio, an quæ dixti, sint uera om-
nia: sed parui pendo.
Sed inceptiuum, pro atque. In Andria: Sed Pamphi-
lum uideo.
Sed quid hoc, non interrogantis, sed mirantis, Ibidem.
Sed uideon? ego Philotion? dubitantis est? In Hecyra.
Sed autem. In R. uden. Sed autem, quid si hanc hinc ab-
stulerit quispiam sacram urnam Veneris.
Sed enim. In Curcul. Sed enim nequeo durare.
SEDulo, instanter, diligenter, ex animo & sine dolo.
In Eunuchio: Faciam sedulo. In Phorm. Fiet sedulo.
Ibidem.

OBSERVATIONES.

Ibidem. Ego sedulo hunc dixisse credo. i. simpliciter.

SEMEL.

Semel, una uice. Plautus in Capt. Satis sum semel de-
cepus, semel, iterum, tertium. Ineptè, semel, bis, ter.
Cicero: Quod semel ille iterumq[ue] neglexit.
Semel, in summa, uel ad summam, uel breuiter. Quinti-
lianus: Deniq[ue] ut semel finiam. Idem: Et ut semel om-
nia complectar. Ouidius: Aegrotã iam Polycarme
semel, id est, fac finem aegrotandi.
Semel, pro citò. Verg. Qui ne quid tale uideret, Pro-
cubuit moriens, & humum semel ore momordit.
SENSim, id est, paulatim. Cic. Magis decere censent
sapientes sensim diluere, quam repente precipere.
SERio opponitur ioco. In Amphit. An id ioco dixi-
stis? equidem serio ac uero ratus.
SERO, tardè. Ibidem: Serò aduenimus. Inde seroti-
nus, id est, uespertinus.
Serò, post tempus. Serò pulcem coxeris agro uita
defuncto.
SEV, disiunctiua est. In Trin. Hæc sunt, seu rectè, seu
peruerse facta sunt, egomet fecisse fateor.

SI.

Si, quando res facta significatur, finitiuis iungitur.
Cicero: Si illustrantur, si erumpunt omnia. Vergili:
Si te fata uocant.
Si conditionalis, subiunctiuis gaudet: ut, si facias, si fe-
ceris. Confunditur aliquando. In And. Si illum re-
linquo, eius uitæ timeo: sin opitulor, huius minas.
Si, pro quamuis, subiunctiuo iungitur. In And. Non,
si capiundos mihi omnes homines inimicos sciam.
Si cum quis, indicat iuo ferè iugitur. Ouidius: Si quis
in hoc ar: em popule non nouit amandi.

LATINI SERMONIS

Si, pro etsi. In Eunuchō: Nam si ego digna hac contumelia sum maxime, at tu indignus qui faceres tamē.
Si, etiam si. In Mer. Decem uocasset si ad coenam summos uiros, nimium obsonauit.
Si, pro cū uel postquam. In Phormione: Herus si redierit, molendum usq; in pistrino.
Si, pro an. Cicero: Delatus est ad me fasciculus, solus solui: si quid ad me literarum, nihil erat. Terentius: Visam si domi est. In Adelp. Si forte frater redierit uiso, id est, an redijt.
Si est ut. In Hecyra: Si est ut uelit reducere uxori, licet, id est, si uelit.
Si, pro utinam. Vergilius & Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus ostentat.
Si dijs placet, elegans dicendi modus, ubi alicuius indignitatem uel temeritatem admiramur uel indignamur. Liuius: Perpetuos, si dijs placet, tribunos. Idem: Quinetiam, si dijs placet, nefas aiunt consulem plebeum fieri.
Si te in germani fratris dilexi loco. Sic dicimus, quāto praestitimus aliquid, & tamen nolumus exprōbrare. Vergilius: Si bene quid de te merui.
Si sapias, pro si sapias, in Eunuchō.
Si, caussalis est: ut, Si sol oritur, dies est.
Si, pro si quidem uel quia. Vergil. Vestro si munere telus Chaoniam pingui glandem mutauit arista.
Si, per Apostopæsin. In Andria: Ne me attingas scelerate, si pol Glycerio non omnia hæc.

SIC.

Sic, affirmantis aduerbium. In Andria: Sic est.
Sic, similitudinis. In Stricho: Sine fores sic. In Amph.
Sic salutas atq; appellas, quasi dudum non uideris.

Sic

OBSERVATIONES.

Sic satis, in Heaut. Sic, optandi. Vergilius: Sic pater ille Deūm faciat, sic magnus Apollo.
Sic, demonstrarium aliquando. Vergilius: Sic notus Ulysses? In Phormione: Sic tenuiter.
Sic, pro talis. In Phormione: Sic est ingenium. In Andria: Sic uita erat.
Sic, leuiter & negligenter. In Andria: Mirabar hoc si sic abierit.
Sic ago, sic me decet, sic agam, sic sum.
Sic, pro ualde. Apuleius: Nec ego rebar sic multorū id opus dierum esse. Sic sic. Vergilius: Sic sic iuuas ire per umbras.

Siccine, interrogandi. In Heau. Siccine est sententiā?

SICVT.

Sicut, sicuti, similitudinem notant. Tu loqueris sicut rex, scilicet loquitur.
Sicut & sicuti, interdum diuersa notant. Quintilian. Sed hæc loquendi præcepta, sicut cognitioni sunt necessaria, ita non satis ad uim dicendi ualent.
Sicut, eleganter antecedentem sententiā adnectit cū sequenti. Plin. Ferunt Crassum nunquam risisse, ob id agelastum uocatum: sicut nec fleuisse multos.
SICVTBI, id est, si alicubi: & sicunde, id est, si alicunde, duo uerba postulant. Sicubi te hodie offendero, non euades.

SIMVL.

Simul, congregandi. In Eunuchō: Simul consiliū cum re amisisti. Simul tecum. In Amphit.
Nunc primū isthanc tecum conspicio simul.
Simul cū. Cice. Cum corporib; simul animas intērire.
Simul geminatum, idem quod cū & tum, uel & &.
Quintilianus: Simul ut pleniori obsequio demererer

aman-

LATINI SERMONIS

amantissimos mei, simul ne uulgarem uiam ingressus
alienis uestigijs insisterem. *Liuius: Audita clade
simul pauorem, simul luctum ingentem fecit.*

Vna ¶ *pariter, raro hoc modo inueniuntur.*

*Simul, deinde uel etiam. Patinius: Ciues Romanos oc-
cidit, abripuit, disperdidit, regiones uaslaui, si-
mul uerò semisus homo contra me arma tulit.*

Simul, pro postquam. Quam simul agnouit, Ouid.

*Simul ac, postquam. Salustius: Tam primum iuuentus
simul ac belli patiens erat.*

*Simul atq; Cicero: Gratissimum mihi feceris, si ad me
simul atq; adeptus eris, miseris.*

Simul ¶ *coniunctio copulatiua.*

SIMILITER.

*Similiter ac, atq; ut. Had. Cic. Similiter facis ac si ro-
ges, Idem: Neq; uerò illū similiter atq; ipse erā, com-
motū uidi.* *SIN.*

*Sin, idem ualeat quod si, nisi q; semper in secunda parte
ponitur, si in priore. In Heey. Si est ut dicat uelle
se, redde: sin est autem ut nolit, recte consului me.*

*Ponitur aliquādo sin absolute. In Adelpbis: Hac pri-
mum ut fiat, des quaeso, ut uobis decet: sin id parum
procedat, quouis modo.*

SI QUIDEM.

*Siquidem una uox, idem quod quoniam. Cicero: Gratu-
lor Baijs nostris: siquidem, ut scribis, salubres re-
pente facti sunt.*

*Si quidem diuissim, significat si certe. Terentius: Oc-
cidi, si quidem uera praedicas.*

Sodes, si si audes. Dic sodes. Horat. Corrige sodes.

¶ Buisse loqui, barb. basse.

¶ T. Atim, continuè, mox, ilicò.

Statim

OBSERVATIONES.

*Statim atq; Vlpian. Iudici eorum statim atque iudex
factus est, omnium rerum officium incumbit.*

*Statim quam. Martialis: Omnes proconsules, statim q̄
urbem egressi fuerint, habent iurisdictionem.*

*¶ Mmum: ineptè, ad maius. Cicero: Scias igitur for-
tasse cras, summum perendie.*

¶ Mmatim, in summa, uel per summas.

*¶ Binde, inde uel deinde statim. Si negabit, subindè
illi testes proferto.*

*Subinde, identidem, frequenter. Lepus cum canibus
insectantibus premitur, subinde respicit. Quid tam
subinde uultum mutat?*

SVR sim. In Eunuchis: Ne sursum deorsum cursites.

*Sursum uersum, id est, uersus superiorem locum. Ca-
to: Sursum uersum semper adducito.*

TAM, QUAM.

*Tam, quam, positiuo iuncta. In Captiuis: Tam ego
fui ante liber, quam Gnatus tuus?*

*Comparatiuo nonnunquam. Cicero: Istam, inquam, de-
xtram non tam in bellis, neque in praelijs, quam in
promissis, ¶ inferiorem.*

*Superlatiuo. Salustius: Quam quisque pessime fecit,
tam maxime tutus est.*

*Tam, uerbis iungitur. In Eunuchis: Tam scio esse hanc
reclam, quam me uiuere.*

*Tam ego homo sum, q̄ tu. In Asina. Tam cum aduer-
bijs: ut, Tam cito, tam diu, tam mane, tam uespero.*

Tam atq; Tam consimilis est, atq; ego. In Amphib.

TAMEN.

*Tamen nihilominus modò sequitur, modò praecedit.
Plautus in Epid. Sine tuo labore quod uelis actum
est tamen. Cicero: Tamen non discedis à malitia.*

Tamen

LATINI SERMONIS

Tamen preponitur aliquando licet, quamuis, quam, &c. In *Andria*: Hæc satis licet digna nō sit, tamen eam adducam.

Tamen, statim. Vergilius: Hic boedos depone, tamen uentemus in urbem.

Tamen, duntaxat. In *Hecyra*: Quod potero faciam tamen ut pietatem colam.

Tamen ut. In *Asin.* Licet fortunam laudem, tamen uis ne salutem culpam. Satis tuto tamen, in *Eunucho*.

Tamen si, babes ubi Etsi.

Tamen si cum subiunctiuo. In *Hecyra*: Memini, tamen si nullus moneas.

TANDEM.

Tandem, postremum. In *Eunucho*: Hec noster, laudem tandem perdoluit.

Tandem aliquando. Cicero: Tandem aliquando mihi a te expectatissimas literas reddidit.

Tandem, pro tamen. In *Adelph.* In qua ciuitate tandem te arbitrare uiuere?

Quousque tandem. Cicero: Quousque tandem abutere patientia nostra?

Tandem, expletiva nonnunquam coniunctio. In *Pbor- mione*: Itane tandem uxorem duxit Antipho iniussu meo? Et tunc per interrogationem habet urgens quiddam, & accelerans.

Tandem, nunc saltem. In *Eunucho*: Ut hæc tam in parte aliqua tandem apud Thaidem.

Tandem tandem. In *Curcul.* At tandem tandem.

TANQUAM.

Tanquam, idem quod quasi aut uelut. Cice. De *Dolabella* uideas, tanquam si res tua agatur. Idem:

Mais autè, tanq̄ ex aliqua specula, prospexi tem-

OBSERVATIONES.

postulat futuram. **TANTISSER,** tamdiu postulat post se dum, donec, quamdiu, uel quoad. In *Mostellaria*: Ego tantisser, dum exis, te opperiar foris. In *Men.* Meretrix tantisser blanditur, dum illud quod rapiat uidet.

TANTOPERÈ, tam uehementer. In *Andria*: Ab ne scui tantoperè. (nis nota.)

TACEAM, idem pollet quod, ne dicā: sunt q̄ extenuatio

TANTUM, solum. In *Capitius*: Tantum studens ut natum recuperet.

Tantum non, id est, ferè, rei non peractæ aduerbium. Suetonius: Tatum non aduersis tempestatibus R. h. dum enauigauit.

Tantum num, id est, etiam, Plinius: Habes æstat, hyeme consuetudinem; addas huc licet tantum num, quæ inter hyemem, æstatemq̄ mediam.

Tantum est. In *Mostell.* Debentur illi quadraginta mine, tantum est.

Tantum, ad numerum. In *Bacchid.* Tantum debuit?

Tantum quam. In *Hecy.* Non hercle uobis dici potest tantum, quam re ipsa nauigare incommodum est.

Tantum quantum. In *Mostell.* Si graderere tantum, quantum loquere, iam isse ad forum.

Tantum sat babes? id est, tantū tibi sufficit? In *Hecy.* **Tantum abest, parum abest, nihil abest, idem quod nedum.** Ne semel quidem attingi, tantum abest ut uerberarim. Cicero: Tantum abest ab officio, ut nihil officio possit magis esse contrarium. Idem: Tantum abest ut scribi contra uos nolimus, ut id etiam maxime optemus.

TANTO, comparatiuum postulat. In *Persa*: Terent. **Tanto** peior ipsa est.

LATINI SERMONIS

Tecum loquor, in Mil. Tecum sentio, in Pseud.
 Tecum oro & quaeso, in Curcul.
 Tecum simul. Plautus in Amphit. Neque uidi istam,
 nisi tecum simul.

TEMERE:

Temerè facere, agere quicquam, est inconsultè, sine
 causa, præter rationem. In And. Ne temerè facias.
 In Pbor. Hoc temerè nunquam amittam à me.
 Temerè esse, id est, frustra, uanum. Nò temerè est quod
 uulgò fertur. Non temerè est quod tu times, id est,
 non sine causa, in Pbor. In Bacchid. Rapidus flu-
 uius est, non hic temerè transiri potest, id est, non si-
 ne periculo. In Hecyra: Quo magis omnes res cau-
 tius, ne temerè faciam, accorro.
 Temerè, pro ferè. Quintil. Illud ingeniorū uelut præ-
 cox genus, non temerè unquam peruenit ad frugem.
 Temerè dicere, loqui est citra meditationem, præiud-
 icium, quum lingua præcurrat mentem, aut loque-
 la, quæ offendunt audientes. Cauendum ne quid te-
 merè dicas, id est, sine cura uel ratione.
 Temerè fieri, id est, sine causa. Nil temerè fit.

TVM.

Tum ubi succedit cum, supra patet: ubi diximus ut
 plurimum finito iungi, licet aliquando subiunctiuo
 addatur. Cicero: Nos cum multum literæ, tum non
 minimum Idus Martiæ consolentur. Interdum uni-
 co uerbo adherent. Cic. Cum multis locis nostrorū
 hominū ingenia uirtutesq; Brute soleo mirari, tum
 maxime in his studijs, &c. Interdum nulli uerbo ad-
 herent. Cicero: Qui cum suis uirtutibus, tum uerò
 te filio omnium superasset fortunas, si te antè ui-
 disse, quam à uita discederet.

Tum,

OBSERVATIONES.

Tum, pro tunc. In Pbor. Cum secundæ res sunt, tum
 maxime meditari secum oportet, quo pacto aduer-
 sam ærummam ferant. Horat. Tum tua res agitur,
 paries cum proximus ardet.
 Tum geminatum in rebus paribus. In Cistel. Tū ante-
 hæc te amauī, tum id mihi hodie aperuisti. Petrus
 omnium artium peritissimus, tum logices, tum rbe-
 torices, tum grammaticas. Rarò inueniuntur, qui
 ex literis tum eruditionem, tum mores sequuntur.
 Tum autem, pro &. In Eunuch. Meq; adeo qui restite-
 rim, tum autem qui illum non flocci fecerim.
 Tum autem, præterea. In Eunuch. Tum autem hoc ti-
 met, ne deserat se. At dicimus sæpius, tum uerò.
 Tum, præterea. In prolog. Eunu. Tum si quis est, &c.
 Tum demum, id est, nouissimè. Vergil. 12. Tum demum
 mouet arma Deo.

TUNC.

Tunc, de presenti. Plaut. Tunc ad eam accede, quum
 potes. (dabas.)
 Tunc, de præterito. Verg. Tunc decuit quum sceptre
 Tunc, de futuro. Ego tunc adero, quum tui uidendi mi-
 hi copia erit.
 Tunc temporis. Iustinus: Tunc temporis Persarum
 Cambysi mediocri uiro.
 VALDE pro ualide, per syncopen dicitur.
 VBI, interiectio nunc admirantis, nunc exultantis,
 nunc insultantis. In And. Vab consilium callidum:
 Ibidem: Vab, leno iniqua me non uult loqui.

VBI.

Vbi, in quo loco. Vbi interrogatiuè aliquando. In
 Eunu. Sed ubi estis uos? Vbi, relatiuè nonnunq;
 Verg. Vbi Æacide celo iacet Hector.

LATINI SERMONIS

Vbi infinitè. In Trucul. *Vbi amici, ibidem opes.*
Vbi, postquam. Vergil. Hæc ubi dicta dedit. Terent.
Vbi ad uxores uentum est, tum fiunt senes.
Vbi, quando. In Eunuchis: *Vbi uis, accede.* In Andria
Vbi uoles, accersere.
Vbi ubi. Terent. *Vbi ubi est, diu celari non potest.*
Vbi ubi gentium. In Asin. Perij ego oppidò, nisi Litani-
 num inuenio iam, ubi ubi est gentium.
Vbi loci, id est, ubi. In Capt. Propemodum ubi loci tue
 fortune sunt, facile intelligis. In Merc. *Vbi loci tui*
summa nostra publica?
Vbi terrarum. In Amphit. Non adepò nunc ubi terra-
 rum sim, scio. Cicero: Neq; adest istic, neq; ubi ter-
 rarum sit, scio.
Vbi nam gentium. In Merc. *Vbi nam est is homo gen-*
tium. Cic. O dij immortales, ubi nam gētium sumus.
Vbi uis gentium. In Hecyra: *Cui quanto fuerat præsta-*
bilis, ubi uis gentium etatem agere.
Vbi primum. In Eua. *Vbi primū poterit se illinc sub-*
Vbiq; ut, ubiq; terrarū, locorū, gentiū. (ducet scio.
Vbiq; terrarum. Cicero: *Vbiq; terrarum sunt,*
ibi est omne Reipub. præsidium. *Vbiq; i. copiose.*

VE.

Ve, disjunctiuæ coniunctio, pro aut, sua apud uerbes
non caruit uenustate. Cicero: *Appius ad me ex iti-*
nere bis ter ut literas miserat.
Ve geminata, postponitur eleganter negatiuè. Cic. *Pe-*
to à te, ut id à me, neue in hoc, neue in alijs quæras.
Ve interiectio, datiuum uult. In And. *Ve misero mi-*
hi. Martialis: *Ve tibi causidice.*
Ve absolutè. Vergilius: *Mantua uæ miseræ nimum*
uicina Cremonæ.

VEL.

OBSERVATIONES.

VEL.

Vel, id propriè significare uidetur, quod interrogan-
tes dicimus, quid tibi de hoc uidetur? aut nunc di-
ces? In Menæch. Dij uestram fidem, uel hic, qui nunc
insent, quam ualuit paulo prius. In Heaut. Vel me
hec deambulatio quam nō laboriosa ad languorem
dedit. In Hecyra: Vel hic Pamphilus quoties iura-
bat Bacchidi.

Vel, pro aut, disjunctiuæ. In Mil. *Vel adest, uel non.*
Vel, copulatiua, In Eunuchis: Hanc tu mihi uel ui, uel
clām, uel precariò fac tradas.

Vel, etiam. Cic. *Et occupationū mearum uel hoc signū*
erit, q; epistola in librarij manu est. Quintilia. Exi-
mia uirtus tua efficit, ut te uel maxime diligam. Ci-
cero: Ut uel perire maluerit, quam perdere omnia.

Vel, saltē. Plautus: *Si non tangendi, uel nobis uiden-*
di procul stantibus copia detur. In Phorm. Postre-
mò, si nullo alio pacto, uel scenore.

Vel, etiam. In Menæch. *Utere uel tu, uel tua uxor, uel*
etiam in oculos compingite.

Vel, bercle. In Andria: *Vel bercle entca, nūquam hinc*
feres à me.

Vel, quasi egomet, qui filij causa coeperam me excru-
ciare animi, In Epid.

VELUT.

Velut, ueluti, uti, imaginem rei significant, & expo-
nuntur per uerbum sum. Tu incedis uelut rex, aut
ueluti ursus, id est, tanquam esses rex, uel ursus.
VIRITIM, per singula capita. Viritim pugnare.

VIX.

Vix, difficulter. In Amphit. *Vix incedo inanis, ne ire*
posse cum onere existimes.

LATINI SERMONIS

Vix, multis modis, uel statim. In *Hecy*. *Vix* me illinc abstraxi. *Vix* bene, *Quidius* 13.
Vix agrè. In *Poen*. Nam cum sedulo munditer nos behemus, uix agrè amator culos inuenimus.
Vix dum. In *Pborm*. *Vix* dum dimidium dixeram, intellexerat.
Vix tandem. In *And*. *Vix* tandem sensi stolidus.
Vix, refertur ad tempus. *Vergil*. *Vix* è conspectu sicule telluris, &c.
Vix modò. *Quid*, *Vix* Priamus tansi, Troiaq; tota fuit. Ita tamen uix uiuimus, in *Cistek*.
Vlterius equo, id est, plus, *Horat*.

VLTRO.

Vltro, refertur solum ad animata. *Terentius*: *Veni* Chremes *ultrò* ad me.
*S*sponte, etià ad inanimata. *Hec* herba *sponte* crescit. *Lapis* *sponte* decidit. *Quintilian*. Plus quam imponatur oneris, *sponte* suscepit.
Vltro & *citro* tam ad dicta, quam ad locum referuntur. *Cicero*: *Multis* uerbis *ultra* *citroq;* habitis. De loco: *Nò* deceat *Christianum* in *templis* *ultra* *citroq;* commeari.

VNDE.

Vnde, ex quo loco. *Vnde* es? *Vnde* is? In *Adel*. *Tot* res *repente* circumuallant, unde *emergere* non potest.
Vnde, ex quibus rebus. In *Eunu*. *Est* *dijs* *gratia*, & *unde* *hec* *fiant*, & *adhuc* non *molesta* *sunt*.
Puer *hic* *unde* *est*? *id* *est*, *ex* *quo*? *Vnde* *id* *scis*? *Terent*.
Vnde, à quo. In *Epidico*: *Nunquam* *hominem* *quenquam* *conueni*, unde *abierim* *lubentius*. *Vergil*. *Genus* *unde* *Latinum*. *Vnde*, ad quid. *Quint* *il*. *Vnde* *bunc* *illi* *animus*? *Horatius*: *Vnde* *mibi* *lapidem*.

Vnde

OBSERVATIONES.

Vnde *gentiù*. In *Epid*. *Vnde* *hec* *igitur* *gentium* *est*? *Vnde* *unde*, *undecumq;*, *idem*. *Vnde* *uis*, *undelibet*, *idem*. *Vnquam*, *aliquo* *tempore*. In *Heaut*. *Cave* *postquam* (*si* *me* *amas*) *unquam* *isthuc* *uerbum* *ex* *te* *audiam*. *Vnquam* *hodie*. In *Amph*. *Neq;* *ego* *bunc* *hominem* *hodie* *ad* *edes* *has* *sinam* *unquam* *accedere*. *Vspiam* *ineptè*, *in* *aliquo* *loco* *significat*. In *Adel*. *Si* *absis* *uspiam*. In *Cesina*: *Num* *me* *expertus* *uspiam*? *Cicero*: *Vtrum* *consistere* *uspiam* *uelit*. *Vsqum*, *in* *loco* & *ad* *locum* *significat*. In *Andria*: *Neq;* *istuc*, *neq;* *alibi* *tibi* *usquam* *erit* *in* *me* *mora*. *Vsqum* *gentium*. In *Hecy*. *An* *quisquam* *usquam* *gentium* *est* *æque* *miser*?

VSQVE.

Vsq;, *ad* *locum*, *de* *loco*, & *de* *tempore* *dicitur*. In *Adel* *phis*: *Miletum* *usque* *obsecro*? *Iungitur* *autem* *pulcherrimè* *cum* *prepositionibus*, *a*, *ab*, *ad*, *ante*, *ex*, *in*. *Item* *cum* *aduerbijs*, *pridie*, *postridie*, *dum*, *istinc*. *Vsq;* *ad* *necem*. In *And*. *Vsque* *ad* *pridie* *nonas* *Maias*. *Cicero*, *usq;* *de* *tempore*. *Vsq;* *sub* *obscurum* *noctia*. *Vsq;* *ante* *diem* *quinto* *calendas* *Maias*, *Liuius*. In *nostram* *usq;* *etatem*, *Quintilianus*. *Adusq;* *Decolor* *extremo* *qua* *cingitur* *India* *Gange*, *Quidius*. *Vsq;* *a* *cunabulis*, *in* *Pseud*. *usque* *a* *pueris*, *in* *And*. *usq;* *a* *principio* *omnia*, *in* *Aul*. *Sol* *semper* *est* *hic* *usq;* *a* *mane* *ad* *uesperum*, *in* *Mostal*. *Vsq;* *a* *Romulo*, *Cicero*. *Vsq;* *a* *proauis*, *Vergil*. *Longè* *usq;* *a* *campis* *ultimis*. In *Rud*. *A* *prendio* *usq;* *A* *pueritia* *usq;* *bonestissimè* *uixit*, *Vsq;* *postposita* *suo* *casui*, *elegantiam* *spirat*. *Ad* *nauseam* *usq;*. *Ad* *prodigium* *usque* *doctus*. *Vsque* *ab* *radicibus*, *in* *Aul*. *Vsque* *ab* *stirpe*, *in* *Trin*.

LATINI SERMONIS

Vsq̄ue ab auo atq; at auo. In Phorm. Vsq̄ue in flumen.
Vsq̄ue è Persia, Plautus in Persa.
Ex Aethiopia est usq; hæc, in Eunuch.
Vsq; dum, id est, donec, usquequo, uel quoad. In Men.
Vsq; dum regnum obtinebit Iuppiter. Ponitur inter-
dum aliquid inter usq; & dum. In Persa. Vsq̄ue domi-
ero, dum excoxero tenoni malum.
Vsq; donec. In Mil. Ibo adorans quasi uenaticus, usque
donec persecutus uulpem ero.
Vsq; adhuc. In Mil. Vsq̄ue adhuc actum est probè. In
Menach. Optimè usque adhuc conueniunt signa.
Vsq̄ue affatim. In Pœnu. Edas de alieno quantum ue-
lis usque affatim.
Vsq; adeò, pius habet uehementia quàm adeò. Persius
Vsq̄ue adeò ne Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc
sciat alter? (pult.)
Vsq; adeò donec. Suadere, orare, usque adeò donec per
Vsq; adeò, dum. In Eunu. Vsq; adeò illius ferre possum
ineptias, & magnifica uerba, uerba dum sint.
Vsq; eò, id est, tam diu. Cic. Vsq; eò premere eorum ca-
pit a mordiciùs, dum captum amitterent. Ibidem: Sed
usque eò quod arguas, non habes.
Vsq̄ue istinc. Cicero: Eos usq; istinc exauditos putem.
Vsq; sine casu, significat diu aut multum, uel ualde. In
Adel. Ego uapulando, ille uerberando usque ambo
defesi sumus. Vsq; assiduè, semper. Cicero: Mihi cu-
ra usque erit quid agas.
Vsq; ne ualuisit in Merc. Terent. Qui usq; una affue-
rim. Horat. Defendit astatem capellis usque meis.
Vsq̄ue operiar, in Epid. Perreptauit usq; omne oppidù
in Adelpbis.
Vsq̄ue, auget sententiam. In Adel. Et es ipso me pugni
mise-

OBSERVATIONES.

miserum. & istam psaltriam usq; occidit. Idem: Mul-
ti auit usq; ad mortem.
Vsq̄uequaq; passim, assiduè. In Penulo: Mari terraq;
usquequaq; quæritat. In Pacch. Mibi usquequaq; lo-
quitur. Plinius: Cur enim non usquequaq; Homeri-
cis uersibus agam tecum?
Vsq̄uequo, ferè semper interrogatiuè accipitur.

VT.

Vt & quòd differunt. Vt, uti, quo, significant causam
finalem.
Quòd & quia, causam efficientem. Non casligo te,
quòd odio habeam, sed quo meliorem efficiam. Cura
ut conualescas. Da operam ut doctior euadas.
Vt, idem quod quo. Vt corpus redimas, ferrum patie-
ris & ignes.
Vt, pro quomodo, sed cum quadam admiratione inter-
rogat uenustè. In Ruden. Vt te amplector libens.
Vt, quomodo, cum interrogatione. Vt uales? Vergil.
Vt uidi, ut perij, ut me malus abstulit error? Vt res
se habent tuæ?
Vt qui, id est, qui ipse uel quia. Quintilian. Nec ignoro
quos transeo, nec utiq; damno, ut qui dixerim esse in
omnibus utilitatis aliquid, id est, quia dixi. Senes
nemini fidunt, ut quibus omnia suspecta sunt.
Vt, sicut. Fabius: Quod ut longè optimum, ita difficil-
limum. Cicero: Pueri in quibus, ut in speculis, natu-
ra cernitur. Vt animus est, eloquar, Plautus.
Vt, quamuis. Idem: Vt istud periculum ingens sit, me
tamen non interfecit.
Vt, causalis. Horatius: Vt iugulent homines, surgit
de nocte latrones.
Vt, postquam. Cicero: Equidem ut ueni ad urbem, non

LATINI SERMONIS

defliti omnia & sentire, & dicere, & facere, quæ ad concordiam pertinent. Vergilius: *Vt uentum ad sedes.*
Vt ne, non. Cicero: *Veretur ne possim.* In *Andr.* Dies hic ut mihi sit satis uereor ad agendum.
Vt ne, pro ne, frequentissimum est & elegantissimum. In *Eun.* *Vlciscer*, ut ne impune in nos illuseris. *Q. cecro:* *Velim ut ne quid properes. Vt ne quid nimis.*
Vt, secundum quod. In *Phorm.* *Vt est ille bonus uir.*
Idem: Vt alia tua facta sunt. *Idem: Vt nunc sunt homines. Vt nunc sunt mores.*
Vt, quam. Cicero: *Vt honestum illud Solonis, quod ait uersiculo quodam.*
Vt, uale precantis, pro utinam. Vt illum dii deæq; omnes perdat.
Vt te magnus perdat Iuppiter. Vt dii deæq; omnes me pessimis exemplis interficiant.
Vt iunctum cum metuo, uereor, timeo, significat dubitationem: quo loco multi ineptè ponunt, ne. Terent. *Metuo ut substet hospes.* In *And.* Dies mihi ut sit satis uereor ad agendum.
Vt, pro licitè, uel posito, uel dato. Cicero: *Quis locus erit tutus, ut placatis utamur fluctibus?*
Vt, cum maximè. In *Hecyra:* *Amabat ut cum maximè tum Pamphilus, id est, amabat sicut unquam, uel nunquam magis.*
Vt ita dicam, parenthesis ferè est in oratione. Cum quid per similitudinem, aut à uulgari phrasi abhorrens, præmunitiois locum habet. Cicero: *Impedit enim consilium uoluptas, rationi inimica, ac mentis (ut ita dicam) perstringit oculos.*
Vt ut, pro qualitercunq;. Ineptè, taliter, qualiter. Terent.

OBSERVATIONES.

rentius: Vt ut erat, mansum tamen oportuit.
Vt, repetitum, pro quomodo. Cicero: *Qui aut dicit testimonium ex nostris hominibus, ut se ipse sustentat, ut omnia uerba moderatur, ut timeat ne quid cupide, ne quid iracundè, ne quid plus minus' ue, quam sit necessarium, dicat.*
Vt, pro quemadmodum. Cicero: *Sed omitto ut sit factus uterq; nostrum.* Ouid. *Aspice demissis ut eat miserabilis alis.* Horatius: *Viden' ut gemina stent uertice cristæ?*
Vt, elegantiè caussa positum. Cic. *Inuitus feci, ut Cæcium Plaminium de Senatu eijcerem. i. inuitus eieci.*
Vt, quod. Terentius: *Nihil do, ut etiam imputatus ille me irrideat.*
Vt uoles esse me, ita ero, id est, talis, qualis, in Pseud.
Vt tute es, item omnes censes esse, in Ruden.
Ita ut. Cicero: *Ita sunt dulces, ut non legantur modò, sed etiam ediscantur.*
Vt, ubi supprimitur ita. In *And.* *Tum illa, ut consuetum amorem facillè cerneret, reiecit se in eum.*
Vt ad pauca redeam, in Hecy. *Vt ne addam, in Phor.*
 VT CUNQVE.
Vt cunq;, quomodocunq;. In Amph. *Vt cunq; animo colubitum est meo.*
Vt cunq; uentus est, id est, secundum quod, in Epid.
Vt cunq; opus sit uerbis uide, id est, quomodo sit loquendum, in Andria.
Vt cunq; erit, id est, quomodocunq;. Liuius.
 VTRINQVE.
Vt rinq;, ex utraq; parte. In Amph. *Postquam utrinq; exitum est maxima copia.* (bifariam.)
Vt rinq; est granida, & ex uino, & ex summo. Ioue. i. Vt rinq;.

LATINI SERMONIS

VTRORQUE.

Vtroq; ad utrumq; locum. In Sticho: Per ortum utroq; commeatus continet.

Vtroq; uersum. In Captiuis: Vtroq; uersum rectum est ingenium meum, ad te, atq; ad illum.

VTRVM.

Vtrum, aliquando interrogandi. In Amphit. Vtrum sit an non, uoltis?

Vtrum, dubitantis aliquando. In Phor. Vtrum stultitia facere ego hunc, an malitia dicam. In Aul. Quid tu curas, utrum crudum an coctum edam?

Vulgò, passim. Terent. Vulgò quod dici solet. Plinius: Quod uulgò dicitur. Idem: Quod creditur uulgò.

ELEGANTIAE PRAE-

POSITIONVM.

Præpositio suis interposita casibus, maximè in, sub, cum, ad, ab, præ, ex, & si quæ plures, elegantiam habent. Vergilius: Multo cum murmure. Idem: Fronte sub aduersa. Idem: Magna in populo. Tuis in literis, & cætera.

A.

Præpositio, iungitur omnibus consonantibus.

Præpositio.

À tergo. Ouidius: Solerat à tergo barb. à retrò.

À puppi. Vergil. 3. Prosequitur fugiens à puppi uentus euntes.

À prandio, ecena, ludo.

À principio. In And. À primo. Vel absolutè, principio, primo.

À pe-

OBSERVATIONES.

À pedibus usq; ad caput, Aristoph.

À capite usq; ad calcem.

À fronte atq; à tergo, est diligenter inspicere.

À puero paruulo, in Merc.

À paruulo, in And. À paruuis, ibidem.

À puero, in Adel. À pueris, in Heaut.

À cunabulis, Plau. À pueritia, in Heaut.

À pusillo puero, in Sticho.

À prima adoleſcentia, Cicero.

À prima etate, Cicero. À secretis.

À consilijs, Secretarius est.

À literis, Cancellarius est.

À concionibus, Orator. À negotijs, nuntius est.

À cubiculis, Cubicularius est. À libellis, Notarius.

À poculis, id est, pocillator.

À thesauris, thesaurarius.

À scrinijs, scriniorum præfectus. À responsis.

À manu, puer. À pedibus, seruus. Cicero.

À pedibus, cacula, celer. Idem.

À manibus, scribæ quorum manu ad literas scribendas principes uti solent.

À factijs, fabulis, congerro est.

À teneris unguiculis, Horat. À teneris, Vergilius:

Atq; adeò à teneris assuescere multum est.

À primis annis.

À crepundijs. À dextra leuaq; dies, Ouid.

À dextris atq; à sinistris.

À pede ad uerticem usq; te noui.

À uertice ad imos talos pulcher, Horatius.

À uertice usque ad extremum unguem, Hieronymus.

À calce ad caput recurrere.

À carceribus ad metam. À meta ad carceres.

À linea

LATINI SERMONIS

- A linea incipere, id est, ab ipso rei exordio.*
A limine salutare, Prouerbum est, rei experientiam non satis tenere.
A prima fronte, aut facie noscere, superiori simile est.
A facie ad faciem, germanismus est.
A singulari benuolentia.
A consuetudine, amicitia, beneficijs, meritis, studijs literarum est mihi cognitio.
A fortuna, germanismus est. A maiore.
A minore, & similibus: sunt artificia Rhetorica.
A Roma utitur. Cicero: Nunciatum est nobis à Varone, uenisse eum à Roma pridie uesperis.
A legione remissus. In Epid. A legione omnes remissi sunt domum.
A coena nõ redijt. In Adelpbis: Non redijt hac nocte à coena Aeschinus?
A me sentit, id est, mecum. In Ru. Omnia isthac ego facile patior, dum hic hinc à me sentiat.
A Senatu stat, id est, cum Senatu sentit. Cicero: Talis tribunus plebis fuit, ut nemo contra ciuium perditorum popularem turbulentiãq; dementiam à Senatu, & honorum causa steterit constantius.
A ientaculo, id est, post, in Curcul.
A funere, id est, post celebratas exequias. Sueton. Plebs statim à funere ad domũ Bruti & Casij cum fascibus tetendit.
A facundia multum potest. In prolo. Heaut. Sed hic actor tantum potuit à facundia, quantum ille potuit cogitare commodè.
A me pudica est. A se integra, id est, intacta, Teren.
A sententia moueri, sententiam mutare.
A me dabo cblamydem, id est, de meo, in Pseud.

A me

OBSERVATIONES.

- A me nescio quis exiit, id est, meis acribus, In Heaut.*
A lenone illam asserito manu, id est, è lenonis manibus liberato, in Persa.
A portu excitauit me, id est, abegit, in Amphit.
A fundamento usque nouisti, id est, funditus, ab imo, Plautus in Ruden.
A summo cadus plenus, usq; ad summum, in Mil.
A summo cõmittere ludos, de integro incipere, Plautus in Merc.
A mane usque ad uesperum, in Mil.
A morbo ualui, pristina restitutus sum sanitati, ut ait Plautus in Epid.
A ceteris silentiũ, de rebus alijs siletur, Ci. de Orat.
A senibus orium uix habeo ad potandum, uix tempus mihi dant senes, Terent.
A trapezita dabo tibi uiaticum, id est, per trapezita manus, in Capt.
A quaestore numerauit. i. à quaestore acceptam, Cic.
A morte eius hic tertius annus, idem.
A matre pulli, id est, recentes à nido accepti, Colum.
A gente, de gente, Sueton.
A terra ad coelum percontari, omnia perquirere, Plautus in Persa.
A caelo ad terrã, idem. A studijs alicui esse, Sueton.
A uoluptatibus, qui officium habent inueniendi uoluptates.
A conditione, à persona, à statu discedere, est inuolare conditionem, personam, statum.
A culpa uacuis, rectius quàm uacuis culpa. Salust.
Quod si quis etiam à culpa uacuis in amicitia eius liber inciderat, quotidiano usu, &c. (Cuius.)
A periculo uacuis. Cic. Sin eris ab isto periculo uacuis.

A tur-

LATINI SERMONIS

A turba uacuis. Idem: Quod is locus ab omni turba id temporis uacuis esset.

AB.

AB præponitur l, r, & i consonanti.
Ab legatis. Ab rege. Ab Ioue.
Ab Epbeso profectus, Cicero.
Ab Roma abduxerat, Lilius.
Ab epistolis, est scriba, Suetonius.
Ab initio, uel absolute initio, Idem.
Ab ipso lare incipere, id est, à domesticis ac familiaribus initium sumito.
Ab ovo usq; ad mala. Adagium, pro à principio usq; ad finem.
Ab ipso exordiri capite.
Ab oriente ad occasum, Lilius.
Ab animo æger fui, id est, mœstus, in Epid.
Ab unguiculis usq; ad summum capillum, id est, totum hominem nosco, Adagium.
Ab equis ad asinos transcendere, ex bona conditione in peiorem ruere.
Ab asinis ad boues, est ex humiliori conditione ad ditiorum partes transire. Ab infantia. Ab uberibus.
Ab utero. Ab incunabulis.
Ab ineunte ætate, Cicero.
Ab ineunte adolescentia, in Trin.
Ab adolescentia, in Adel. Ab adolescentulo, Cicero.
Ab iuuentute, in Poenu. Ab initio ætatis, Cicero.
Ab auo est quod idem dictum superfert, antiquè est, Plautus in Trucul.
Ab re diuina, id est, per actis sacris. In Poen. Tam ab re diuina credo apparebunt domi.
A labore, post. In And. Ita ut ingenium est omnium homi.

OBSERVATIONES.

hominum à labore procliuè ad libidinem.
Ab hoc, post hoc. Colum. Post hæc quæ diximus, ouilum, & ab hoc caprinum est.
Ab re consulit, consilium inutile dat, in Trin.
Ab re ne quid ores, In Capt. Quod inutile sit.
Ab re tua, id est, à tuis negotijs. In Heaut. Tantumne est ab re ortij tibi, aliena ut cures, eaq; nihil quæ ad te attinent?
Ab re uel abs re moueri, irasci, stomachari, id est, præter negotium.
Ab re, præter rem, præter rationem & propositum, sine causa. Sueton. Non ab re fuerit subextere, &c. Lilius: Haud ab re duxi uerbis quoq; ipsis, ut tradita nuncupataq; sunt, referre. Non ab re factum, id est, non sine causa.
Ab se cantat, cuius sit, ipsa ultrò dicit ad quæ spectet, in Ruden.
Ab infimo. In Most. Amabo ab infimo terrâ secant.
Ab Andria est, simpliciter idè quod Andria fauet.
Ab illo est, illi fauet.
Ab illo est, illius factionis, ordinis, in Curc.
Ab ea egressus, id est, eius ædibus. In Andria: Sed Mysis ab ea egreditur.
Ab nobis hinc domo est, id est, à nostris ædibus, Plautus in Cistell.
Ab animo perit, animo deficit, in Truc.
Ab re atq; animo perit, deijcitur aõ & corpore, ibi.
Ab oculis doleo. Ab animo doleo.
Ab ægritudine doleo, in Cistell.
Ab animo otiosus, qui securus uiuit, in Phoru.
Ab ingenio improbus, natura malus, in Trucul.
Ab amico alicunde argentum rogare, in Trin.

FI H H

Ab

LATINI SERMONIS

Ab trāsenna per trānsennam (Est autem trānsenna, per quam aspectus trānsire potest, ut habent circumforārij argentarij) in Bacch.
Ab aurora. In Pœnu. Vsq; ab aurora ad hoc quod est dici, non cessauimus.
Ab ostio oīa ego isthæc auscultauī, in Merc. Hinc ab ostio iacentem sustuli, in Cistel. *Ab læua, in Men.*
Ab se me reliquit. In Truc. Vbi illa obsecro, quæ me hic reliquit ab se, id est, exclusit me.
Ab se illum amisit, id est, à se abegit. In Phorm. Tum autē Antiphonem uideo ab se se amittere inuitū eam.
Ab omni parte Suet. Ab omni parte auxerunt Grammaticā. *Ab seculo ad seculum, id est, perpetuum, in Mil.* Quintilian. Mille annorum perpetuo uiuunt ab seculo ad seculum.
Ab trapezita, uel ab amico soluere, est per manus trapezita soluere. In Curc. Ego quidem pro isthac rem solui ab trapezita meo. Cicero: Frater laborat ut quod debet, ab Agnatio soluat.
Ab oratoribus solitudo in foro, hoc est, forum erat uacuum, quantum ad oratores attinet, Cic. de Orat.
Ab exercitu paratus, id est, paratum habet exercitum. Cælius: Ego quidem præcipuum metum, quod ad te pertinet, habui, qui scirem quā paratus ab exercitu esses.
Ab equitatu firmissimus, quantum ad equites, optimè instructus est. Cicero: Eoq; magis, quod ab equitatu Antonius firmissimus esse dicebatur.
Ab uno, pro à quodam. Sueton. Rapta ab uno turba, prosiluit ad flumen.
Ab aure. Ouid. 2. Dextra libratum fulmen ab aure Misit in aurigam. Sic, ab oculo, ab ore.

Ab

OBSERVATIONES.

Ab orbū solis, id est, post, Ouidius.
Ab omni parte. Horz. Nihil est ab omni parte beatū.
Ab hinc triennium, biennium, biduum, triduum, die ab hinc octauo, id est, antebac. In Hecy. Ab hinc mensēs decem ferē.
Ab his, id est, post hæc. Ouid. Surgit ab his solio.
Ab ore alicuius quicquam discere, audire.
Ab ore pendere, est studiose auscultare. Ouidius: Narrantis coniunx pendet ab ore uiri.
Abusque. Vergilius 7. Dardaniam Siculo prospexit abusque Pachinno.

ABS.

Abs, præponitur dictionibus incipientibus ab t, & q. In Adel. *Abs quouis homine, quum est opus, beneficium accipere gaudeas.* Hoc abs te peto.
Abs te hoc est ortum. In And. Vel hoc quis non credat, qui norit te abs te esse ortum?
Abs te abiit. In Phorm. Ut abij abs te, fit fortè obuiam mihi Phormio.
Abs te domo afferto. In Aulul. Si quid uti uoles, domo abs te afferto, ne operam perdas postere.
Abs te mutuum nobis da, id est, de tuo, in Stricho.
Nunquam accedo, quin abs te abeam doctior, in Enn.
Abs te inde. Plaut. in Pseud. Minæ uiginti sanæ ac saluæ sunt tibi hodie, quas abs te inde est instipulat.
Abs te stat, tibi refragatur. In Ruden. Nunc abs te stat uerum hinc tibi testimonium.

ABSQUE.

Absq; me. In Pers. Nam hercle si absq; me fores, &c.
Absq; te. In Men. Nam si absque te fuisset hodie, nunquam ad solis occasum uiuerem.
Absq;, elegāter ponitur loco præter. In Hecy. Quān

HHH 2 fortē

LATINI SERMONIS

fortunatus ceteris sum rebus, absq̄ una hæc foret.
Absq̄ foret te, id est, nisi per te staret. In Trin. Nam
absq̄ foret te, set scio in alto distraxissent.

Si absq̄ te foret. Idem: Exædificauisset me ex his ædi-
bus, si absq̄ te foret.

Absq̄ te esset. In Bacch. Nam absq̄ te esset, ego illum
haberem rectum ad ingenium bonum.

Absq̄ eo esset. In Phor. Is nunc retinet me. Nam absq̄
eo esset, rectè ego mihi uidiissem.

AD.

Ad, cum accusatiuo personæ & locum significat. In
And. Ad te ibam.

Ad ditem datur ea in seruitutem, in Phorm.

Ad me respice, ibid. Ad Mutinā profectus est, Cice.

Ad, iuxta Q. Curtius: Erat ad ripam fluminis ingès
arbor.

Ad Dianæ, subaudi ædem uel templum, in Adelpis.

Ad focum sedere. Ad colū anus recitant fabulas.

Ad librum sedere. Ad domum profecti, Cicero.

Ad me, id est, ad meas ædes. In Eun. Eamus ad me.

Ad me domum. In Merc. Interea tamen buc intro ad
me uisem domum. Ad me Fibonem uenias, Cic.

Ad me fuit. Idē Quū ad me benè mane Dionysius fuit.

Ad breuissimum tempus, Plin.

Ad id tempus, id est, usq̄, Sueton.

Ad nuptias uenimus coctum, in Aul.

Argentum dabitur ei ad nuptias, in Heaut.

Opus est sumptu ad nuptias, in Phorm.

Ad ætatem agendam, in Trin.

Ius uiri suum ad mulieres haud obtinere queunt,

Plautus in Casin.

Ad, comparisonem aliquando significat.

●BSEVATIONES.

Ad sapientiam huic nimius nugator fuit, Plaut. in
Sed nihil ad nostram hanc, in Eunucho. (Capt.

Nihil ad Perstum hoc dictum.

Ad istanc capitis albitudinem alteri quero, Plau-
rus in Trin.

Ad illam faciem, ita ut illa est, ut emerem sibi, man-
dauit mihi, in Merc.

Ad istam faciem est morbus, qui me macerat, Plaut.
in Casin.

Ad portum audiui, in Capt.

Mibi quoq̄ etiã est ad portum negotiū, Flau. in Mer.
Quæ illi ad legionem facta sunt, memorat, id est, in
exercitu, in Amphit.

Ad uillam partim studijs, partim desidia fuor, Plin.
Ea quæ nunc est ad uxorem tuam, id est, quæ tuæ uxo-
ri inseruit, in Heaut.

Ad patrem, in libertate est in patria, apud patrem,
Plaut in Capt.

Ad cyathos stare dicuntur pincernæ, qui regibus
quod bibant, porrigunt, Suetonius.

Fidus ad limina custos, id est, ianitor, Verg. 9.

Ad limina seruus, Apuleius,

Ad manum seruus, qui alteri seruit scribendo.

Cic. Liciniū seruum sibi Gracchus habuit ad manū.
Ad pedes, celer. Martial. Lagenam ad pedes replet.

Ad manum, in promptu. Vitruuius: Alia enim ad ma-
num species esse uidetur, alia in excelsis. Cic. Ad
manus nuntios non habebam.

Ad manus uenire, est ad dimicandum uel ad arma
uenire. Cicero: Nonnunquam etiã ea res ad manum
atq̄ ad pugnam ueniebat.

Ad numerum salire aut ducere choros. Ouid. 14.

HHH 5 Ad

Ad

LATINI SERMONIS

Ad summum. Cicero: Biduo, ad summum triduo.
 Ad pedes & genua prouolui, procumbere, iacere, eleganter dicuntur.
 Ad pedes desilire, est equo descendere. Caesar: Con-
 suetudine sua ad pedes desilierunt.
 Ad fratrem modo captiuos inuiso meos, in Capt.
 Ad sororem tibi iam esse intelligo, in Heaut.
 Decem fisco ad Senatorem quendam relictos, Cic.
 Ad senatum deprehensus cum ferro, idem.
 Ad urbem esse. Cic. Ad urbem quum esset, audiuit, Cic.
 Ad praetorem ilico orabo, ut, Cic. in Merc.
 Ad inferos etiam parricidij luent, Cicero.
 Ad meridiem, id est, usq. In Most. Hic manebo potius
 ad meridiem. Ad meridiem uersus, Liu.
 Ad septentrionem. Ad hanc manum. Ad lacuam, Liu.
 Ad sinistram. Ad dextram, in Heaut.
 Ad lacuam manum, in Menæch.
 Ad solis occasum non uiuerem, ibidem.
 Ad multam noctem produximus coenam, Cicero.
 Ad uesperam domum reductus est à patribus, idem.
 Ad uesperum uiuere. Cic. Exploratum non habet, quomodo
 sese habiturum sit corpus ad uesperam. Ad annum.
 Ad diem. Ineptè, ad praefixam & ordinatam diem.
 Cic. Quin ad diem decedam. Idem: Non ad diem dediti.
 Ad diem adesse, idem.
 Ad eam diem, id est, usq. ad. Liu. Victoriã quantã
 nemo ad eam diem pepererat.
 Ad tempus uenisti, opportunè. Ter. Ad tempus redire.
 Ad tempus adesse. Cic. Ad tempus consilium capiam.
 Ad tempus amare, usq. ad temporis spatium, Cicero.
 Ad omnia alia etate sapimus rectius, in Adel.
 Ad exemplum uel ad exemplar. i. ad similitudinem. In
 Hecy.

OBSERVATIONES.

Hecyra: Ad exemplum ambarum, mores earum ex-
 stimas.
 Ad hoc exemplum amari nunquam, id est, hoc pacto,
 in Mercat.
 Ad hoc exemplum amittit ornatum domum, in Rud.
 Ad hoc exemplum te exornauit ego, in Persa.
 Quod ad exemplum est, coniectura si reperire possu-
 mus, in Trin.
 Ad hoc exemplum experior, in Pseud.
 Ad hunc modum. In Ruden. Nam quid habebunt sibi
 igitur impij posthac, si ad hunc modum innoxij est
 honor apud uos?
 Ad eum modum, in Menæch.
 Ad istorum normam, Cicero de Amicit.
 Ad eam rem magistrum cepit improbum, id est, su-
 per, in Andria.
 Ad rationem loci & temporis facere, id est, pro, uel
 secundum, Plin.
 Ad hoc, uel ad hæc, idem quod præterea, Plin.
 Ad hoc, propter hoc. Horat. Missus ad hoc.
 Ad extremum. Plin. Eumq. ad extremum reuoluisse.
 Cic. Illud te ad extremum & oro, & hortor.
 Ad postremum, postremum. In Aulul. Ibi ad postre-
 mum sedet miles, es perit.
 Ad summam, summam. Cic. Ad summam, ne agam
 de singulis.
 Ad summum. Cicero: Unus, aut ad summum duo in-
 ad uerbum resistere. (uenti sunt.)
 Ad uerbum. Ineptè, de uerbo ad uerbum. Cicero: Fa-
 bellas Latinas ad uerbum de Graecis expressas, non
 inuiti legunt. (cidit.)
 Ad unum omnes, nullo dempto. Liu. Ad unum omnes oc-
 HH 4 Omnes

LATINI SERMONIS

Omnes ad unum idem sentiunt, Cicero de Amicit.
Ad assem impendium reddēs, ad extremum usque re-
runtium solues, quæ impendisti, Plin.
Ad quindecim talenta cōgē, in Heaut.
Ad tria millia nummorum Philippeum dabo, Plaut,
in Trin.
Ad annos sedecim, in Rud.
Ad raum poscere, in Aul.
Ad usq; terræ limites, meliūs sonat quā, usq; ad.
Ad usq; languorem. In Pseud. Ad uocem currere.
Ad præconem et tibicinam immolare, Cicero.
Ad unguem, exquisita diligentia, atque exactissima
cura, Horat.
Ad præsens.
Ad unguem factus homo, optimè compositus.
Ad obiurgandum satis cauſse, in And.
Ad uotum succedere, ex animi sententia.
Ad tuam formam illa una digna est, illa tuæ formæ
conferenda, in Mil.
Ad faciem quum aspicias eorum, haud uidentur mali,
ex aspectu uidentur boni, in Pseud.
Ad pro circa. Cicero: Ad undecimum Calendas Iu-
nius legatus tuus mihi præsto fuit.
Ad mandata es claudus, ubi quid agere iussus es, ni-
hil te posse fingis, in Merc.
Ad istoc non dedi. i. in hunc usum, Plaut. in Persa.
Ad carnificem te dabo: uulgò, tortori te tradam, in
Ad aliud ne te occupes negotium, in Pseud. (Capt.
Ad restim res redijt. i. ad desperationem, Terent. in
Ad restros res abijt. i. ad summā inopiam. (Phor.
Ad uirtutem sunt hæc omnia, in Heaut.
Ad rem suam sapere, id est, suo commo do, in Trucul.
 Ad

OBSERVATIONES.

Ad portam præstolabatur eam, in Epidico.
Quæ rem istuc refert, ad quid, cui usui? Plau. in Cast.
Ad uxores ubi uentum est, in Phorm.
Ad saturitatem usq;. Ad nauseam usq;.
Ad tedium usque. Lucianus: Ad tedium usq; libris
incumbis.
Ad prodigium usq; doctus. Ad miraculum.
Ad lucem usq; dormire, uigilare, Terent.
Ad collum usq; steti in gurgite.
Ad uerticem usq;. Usq; ad aras amicus, Adag.
Ad mortem usq; ægrotare. Ad fundum usq;.
Ad extremam egestatem redactus.
Ad incitas redactus. Idem in Trin. Ad amussim.
Ad perpendicularum, est perfectè, exactè.
Ad utrumuis paratus.
Ad cœlum ferre, multum laudare, Horat.
Ad Græcæ calendas, pro nunquam, Adag.
Ad rem nihil, parum, multum facit uel pertinet: ine-
ptè, ad propositum.
Ad supremam insaniam, stultitiam, superbiam, aua-
ritiam, contemptum deuenit.
Ad extremum tentare, manere, etc.
Ad myrtum canere, iubentur indocti.
Ad uiuam cutem.
Ad uiuum refecare, est rem exactiūs quā sat est,
excutere. Cicero: Neque ad uiuum refeco, ut ij, qui
hæc subtiliūs differunt.
Ad umbilicum ducere, est librū finire atq; absoluere.
Ad coronidem usq;, quum extremum finem rei cuius-
spiam significamus.
Asinus ad byram, in rudes indocilesq; dicitur.
Ad nouercæ tumulum flere, est tristitiam simulare.
 HFF 5 Ad

LATINI SERMONIS

Ad umbram trepidare. Iuuenal. Ad evotæ trepidabis arundinis umbram.

Ad senem surgere, uel adfuescere seni.

Ad byram, citbaram canere, Horatius.

Ad aurem sari. Verg. 5. Fidam sic fatur ad aurem.

Ad aurem obgannire, exprobrare, expostulare. In Phorm. Habet hæc ei, quod dum uiuat, usque ad aurem obganniat.

Ad calcem. Ad finem.

Ad coruos, id est, in malam rem, uel crucem.

Ad tympanum & fistulam salire.

Ad fastigium uenit impietas, superbia, tyrannis, &c. ubi crudelior & excellentior fieri nequit.

Ad ictum canere.

Ad solem sedere, exponere, tergere, siccare, pendere uestes, chartam, &c. (solem.)

Ad solem uertere. Narcissus, solsequium se uertit ad

Ad rogatum respondere: uulgò, respondere ad propositum. Cicero: Nunquam nobis ad rogatum respondent.

ADVERSUM, VEL ADVERSUS.

Aduersum, contra. In Trin. Aduersum legem accepisti plurimam pecuniam, id est, contra, præter.

Aduersus animi sententiam ne litiges, in Merc.

Aduersus hunc loqui. In And. Cum hoc colloqui. Mirum quin te aduersus dicat, tibi loquatur, In Amph.

Aduersum, pro erga. In Andria: Et id gratum fuisse aduersum te, habeo gratiam.

Aduersus edictum tuum facere esse ausam, in Fleaut.

Aduersus clium agitabo quadrupedem, in Asin.

Que inscitia est aduersum stimulum calces, Terentius in Phorm.

Aduer.

OBSERVATIONES.

Aduersus solem ne loquitur, id est, manifestis ne repugna, Adagium.

ANTE.

Ante hunc diem. Plautus: Neque ego hanc oculis uidi ante hunc diem.

Ante hoc factum, hunc sum arbitratus semper seruum pessimum, Plautus.

Ante lucem. Plaut. Ante lucem ire si occipias.

Ante pedes. Terentius: Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est, uidere, sed etiam illa quæ futura sunt, prospicere.

Ante uesperum. Plau. Ego iusiurandum uerbis conceptis dedi, daturum id me hodie mulieri ante uesperum.

Ante diem, Col. Cic. Proficiscitur, Roma egreditur ante diem quartum Calendarum Februarij.

Ante oculos. Cicero: Sed loquamur de ijs amicis, qui ante oculos sunt, quos uidemus, de quibus memoriam accepimus.

Ante omnes. Plautus: Scito illum ante omnes minimè mortales præterij.

Ante alios. Plautus: Atque Neptune tibi ante alios deos gratias ago atq; habeo summas.

APUD.

Apud, uerbis quietis iungitur. Plaut. Herilis nos Herilius apud uestram perit. Terentius: Apud nos hic

Apud me domi est, Terent. (manet.)

Apud se habere. Plaut. Quum apud te exemplum experiedi habeas, non eges foris. Sum apud te primus,

Apud aliquem sedere, Cicero. (Terent.)

Apud aliquem mentiri, mendacium alicui obtrudere. Plautus: Cur ego apud te mentiar. Idem: Non habeo ullam occasionem, ut apud te falsa fabuler.

Apud

LATINI SERMONIS

Contra me. *Plautus in Persa: Quis hic est, qui contra me astat?*

Carthago Italiam contra, id est, è regione, Verg.

Contra ius fasq̃.

Contra stimulum calces, est repugnare ijs, quos vincere nequeas.

CORAM.

Coram, uult ablatiuū. Coram Senatu orationē habui. Te coram, id est, presente.

Coram, pro praesens, praesto. *Verg. 1. Coram quem quaeritis, adsum. Horatius: Ut ueni coram, singultim pauca loquutus. In Andria: Illum hic coram adducam.*

Coram praesens. In *Pseudolo: Tu ipse coram praesens praesentem uides.*

Coram ante oculos. In *Eunu. Regitas, quae mihi ante oculos amatorem coram adduxisti tuum.*

Coram in os. In *Adelph. Vereor coram in os te laudare amplius.*

Coram, pro hic, uel hoc loco. In *Phorm. Ferme eadem omnia, quae tute dudum coram me incusaueras.*

CUM.

Cum praepositio, comitem significat, aut modum actionis, non instrumentum. *Scribo calamo, non cum calamo. Pulsauit me pugno.*

Dignus es cum tua religione odio, Terent.

Summo cum honore me excepit, summa cum laetitia, id est, laetè, non laetitia tanquam instrumento.

Cum isthoc animo. In *Phorm. Multis modis cum isthoc animo es uituperandus.*

Cum animo reputare. *Salust. Facinus suum cum animo reputans. Cum cathenis esse. In Capt. At nos pudet, quia cum catenis sumus.*

Cum

OBSERVATIONES.

Cum clamore. In *Amphit. Equites parant citi, ab dextera maximo cum clamore inuolant, impetu accri fcedant. Cum cura gerere rem. In Persa: Face hanc rem cum cura geras.*

Cum cura curare aliquem. In *Men. Ita ego eum cum cura magna curabo tibi.*

Cum dicto, *Apulcius.*

Cum diluculo abijt. In *Amph. Ego ne abs te abijt hinc hodie cum diluculo?*

Cum prima luce. In *Adel. Caterum rus cum filio cum prima luce ibo hinc.*

Cum magna fide uir, in *Trin.*

Cum potestate esse. *Cicero: Felix an infelix, priuatus an cum potestate sit.*

Cum publico imperio legatus, in *Trucul.*

Cum imperio esse. *Cic. Neque enim solum honore autecedentis, sed ijs etiam, qui cum imperio sunt.*

Cum sua licentia. In *Rud. Hercules istum infelicitibus cum sua licentia.*

Cum malo quiescere. *Ibidem: Qui dormiunt lubenter, sine lucro et cum malo quiescunt.*

Cum machæra quid hic uult? In *Pseudo. Lubet scire, quid hic uelit cum machæra, et hic quam rem agat.*

Cum re praesenti deliberare. *Quintilia. Occasionibus utendum, et cum re praesenti deliberandum.*

Cum stimulis et flagris insidiari, in *Pseud.*

Cum telo esse. *Salust. Praesidij causa cum telis erat.*

Cum praua natura esse te percipio pater, in *Persa.*

Cum periculo capitis, *Cicero.*

Cum onere moram offert mihi, in *Poenulo.*

Cum periculo. In *And. Ad flammam accessit impudentius satis cum periculo.*

Cum

LATINI SERMONIS

Cum primis. In Truculen. Eradicare est certum cum primis patrem.

Cum probro. In Andria: Tamen banc habere studeat cum summo probro.

Cum querimonia. In Men. Quoties tandem edixi tibi ut caueres, neuter ad me ireris cum querimonia?

Cum bona spe adolescentibus. Salust. Multi præterea cū spe bona adolescentibus, sicuti hostiæ mactati sunt.

Quod cum salute fiat, in Adelpb.

Cum ueste hac. In Eunuch. Nolo me in uia cum hac ueste uideat.

Cum silentio animaduertere. In prologo Eunn. Data operam, & cum silentio animaduertite.

D E.

De, non minoris elegantia pars est.

De more. Verg. A. Mactant lectas de more bidentes.

Meo, tuo, suo, nostro, uestro more, nomine, uerbis, facere, dicere. Salustius: Id adeo uidebatur suo more facere, Hadrian.

De nocte, aut media de nocte, multa de nocte. Horat.

Potiores bibuli media de nocte salerni. Idem:

Vt iugulent homines, surgunt de nocte latrones.

De nocte abiit, in Rud. De nocte uigilare, Cice.

Nam ut de nocte multa impigreque exurrexi, lucrum præposui sopori & quieti, in Rud.

De die. Terent. Apparere de die conuiuium. In Asin.

Ergo una orationis pars de die dabitur mihi.

De die in diem. De luce in lucem.

De die uiuere, idem. Cic. Cum perdit iisimiliter latronibus non solum de die, sed etiam in diem uiuere.

De medio excedere, est aut mori, aut separari. Terentius: Cū de medio excessit, ut hæc suscepta est tibi.

De,

OBSERVATIONES.

In caelo esse, supra modum fortunatum esse, ac gloriosum.

In diem uiuere, est sine prouidentia uel sine sollicitudine crastini, id est futuri. Cicero: Nos in diem uiuimus. Liuius: In diem raptor uiuit. Plin. Qui uoluptatibus dediti quasi in die uiuunt, uiuendi causas quotidie finiunt.

In diem abire, est differri, aut auferrī. In Phor. Præfens quod fuerat malum, in diem abiit.

In diem, in horam, id est, in spatium unius tantum diei, unius horæ. Quid. Currus petit ille paternos, inq̄ diem alipedum ius & moderamen equorum.

In hunc diem, pro hoc die. In Stich. I modo, alium conuuiam quaerito in hunc diem tibi. In Pseud. Da in hunc diem operam quaeso mihi. In Stich: Nam illi heri me uocauerant in hunc diem.

In primam diem uel horam, id est, usq̄ ad.

In hunc diem, id est, usq̄ ad hunc diem. In Pseud. Eum circuire in hunc diem, &c.

In hanc horam, id est, pro hac hora.

In eum diem, in Casin.

In hunc annum, pro hoc anno. In eum annum.

In unum annū, &c. In quintum annū, pro quinto anno.

Indies, subinde, per singulos dies, sed quodam incremento. Liuius: Qui senescit indies. Cice. Quum id malum serperet indies magis.

In diem tertium. Liuius: Naues in diem tertium expediri iubet.

In dies singulos. Cicero: Illa in dies singulos magis magisque opinio hominum confirmatur. Idem: Crescit in dies singulos hostium numerus.

In bis diebus. In Capt. Nam illum confido domum in bis diebus me reconciliascere.

LATINI SERMONIS

In diebus paucis uel pauculis. In *And.* Ferè in diebus paucis, quibus hæc acta sunt, *Obrysis* uicina hæc moritur.

In duos menses, pro duobus mensibus.

In domo, pro domi. *Quint.* In domo furtum factum ab eo qui domi non fuit.

In disciplina traditus, pro docendus. *Sucto.* *Anneoq; Senecæ* iam tunc senatori in disciplinam traditus.

In digito habere anulum, *Terent.*

Lupus est in fabula, *Adag.* quum interuenit is, de quo mentio fit, In *Adelp.*

In diuitias adoptauit. In *Pœnu.* Is in diuitias homo adoptauit hunc, quum diem obit suum.

In diuitijs esse, In *Capt.*

In dubio est. In *And.* Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur.

In eodem hæsit as luto, id est, negotio implicaris.

In eadem es nauis, id est, in communi periculo.

In expectatione esse. In *Mil.* Fide ne sis in expectatione, ne illam animi ex crucies.

In equo sedere.

In faciem, id est, coram. *Horat.* In faciem per multa loquutus, uocatus.

In fabulis esse, pro traduci sermone hominum. *Sucto.* *Cœna* quoq; eius secretior in fabulis fuit.

In foribus adesse. i. instat, in proximo est, in futurum, *Plinius.*

In gratiã redire, est in pristinã amicitia redire, *Cic.*

In genua astat. In *Casim.* Continuo in genua astanti pectus mihi pedibus percutit.

In isthac. In *Adel. Sino,* habeat, in isthac finẽ faciat.

In hoc sumus sapientes, quod naturam optimam du-

cem

OBSERVATIONES.

cem tanquam deum sequimur, *Cicero.*

In honore hominum. *Plin.* Sunt in honore hominum, & in honore fame magna nomina, &c.

In horam uiuere, est sine cura. In una hora. In *Pseud.*

In horas, id est, per singulas horas. *Horat.* Mutatur in horas. *Idem:* Quod quisq; uitet nunquam homini satis tantum est in horas.

In ingressu. *Plinius:* Hæc tibi domine, in ipso ingressu meo scripsi.

In insidijs esse. In *Pseud.* Ingredere in uiam dolis, & ego hic in insidijs ero.

In incerto res. *Plau. in Capt.* Mihi res omnis in incerto sita est.

In ius ire. *Terent.* In ius eamus.

In re incipiunda, in *Phormione.*

In infinitum. *Plin.* In infinitum epistolam extendam, si gaudio meo indulgeam.

In itinere. In *Heaut.* Hoc ipsa in itinere altera dum narrat, fortè audiui.

In iure iurando. In *Curc.* Qui tibi in auxilio in iure iurando fuit.

In loco fratris amare. In *And.* Si te in germani fratris dilexi loco.

In limine offendere. In portu impingere, id est, statim in ipso operis ingressu peccare.

In loco, id est, opportune, data occasione. In *Adelpb.* Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum. *Horat.* Dulce est desipere in loco.

In loco posita. *Cic.* Ut hæc ipsa ædilitas, rectè collocata, & iudicio populi in loco posita esse uideatur.

In lucro & in lucris ponere dicitur, quum aliquid præter spem cucurrit.

LATINI SERMONIS

In manibus est, id est paratum, & in promptu est. Cicero: Res est in manibus. Idem: Ex his libris quos in manus habeo. Idem: Quae in manibus habemus.
 In manum esse, Salsus in Iugurth.
 In manu est, id est, in potestate. In Mercat. Illi suam rem esse equum est in manu. In Hecyra: Tibi in manu est ne fiat.
 In manu uel manus dare. In Phorm. Dic quid uelis dari tibi in manu, ut berus desistat litibus.
 In manus incidere, uenire, est poenis obnoxium fieri.
 In manum conuenire, uide Hadrian.
 In me. In Eunuchis: In me planè dii potestatem suam omnem ostendère.
 In medio cursu subsistere, est rem in media opera relinquare.
 In medio cursu literarum resistere.
 In medio esse. In Adelp. Mater uirginis in medio est ipsa, uirgo, res ipsa.
 In medio relinquere, est ex industria praetermittere alij censendum.
 In memoriam redire & regredi. In Capt. Nunc demum in memoriam redeo, quum mecum cogito.
 In memoria habere.
 In, pro propter. Verg. 4. Aut haec in foedera ueni.
 In mente esse, pro scire. Terent. Nihil ne in mente est?
 In mente est mihi. In Amph. Qui isthuc in mente est tibi, mi uir, percontarier? In Bacch. Magis unum in mente est mihi nunc, satis ut commodè pro dignitate obsonij haec concurret coquus.
 In mentem uenire, cum infinitiuo. Cicero: Hoc mihi nunc primum in mentem uenit dicere.
 In mentem uenire, cum genitiuo.

In

OBSERVATIONES.

In mentem uenire illius temporis. Cicero: Quum illius temporis mihi uenit in mentem. Idem: Facite ut uobis triennij totius ueniat in mentem. Idem: Venit enim mihi sani, loci, religionis illius in mentem.
 In metu esse. In Pseud. Nunc in metu sum maximo. In Hecut. In metu esse hunc illi utile. In Phorm. Nescis quo in metu, & quanto in periculo sim.
 In militem, pro quolibet milite. Liuius: Singulis in militem tunicis imperatis.
 In capita singula, pro singulis capitibus. Caes. In capita singula seruorum ac liberorum tributum imponebatur. Liu. Quod praelium in capita statuisset.
 In singulas ciuitates, id est, pro. Cicero: Describebat censores binos in singulas ciuitates bouum.
 In centum suos decem uerres satis esse putant. Varro: Sic minus habeamus in centenae oues singulos homines. Idem: Congij olij in uiros singulos dari, Liuius.
 Prorogatum in annum imperium est, idem.
 In more est, Plin. Ludos incunanti semper assurgi etiam ab Senatu in more est.
 In morem, id est, secundum consuetudinem, Vergilius 5. O S.
 In modum perpetuum perij. In Mostel. Nunc ego perij planè in perpetuum modum.
 In modum peregrinum. In Trinum. Is modò exornetur graphicè in peregrinum modum.
 In modum amici. Sueton. Cui quum se gratum & acceptum in modum amici uideret, &c.
 In monendo. In Bacch. Metuo, in monendo ne mihi desiciat oratio.
 In morte. In Menecch. Quin in morte regnum Hieroni tradidit.

KKK 3

In no-

LATINI SERMONIS

In noctes singulas, in Trucul. In noctem, Vergilius.
 In noxia est. In Phorm. Haud ita est, hic in noxia est.
 In numerum redigere, est ordine ponere.
 In numerum ludere, id est, saltare. Verg. Tum uero in
 numerum Faunosq; ferasq; uideres Ludere.
 In numerato habere. i. in promptu. Quintil. De actore
 facile dicente ex tempore dictum est, ingenium cum
 in numerato habere.
 In occulto. Plaut. Nihil ego in occulto agere soleo.
 In odijs residere mores pristini, in Trucul.
 In oculis habitare, est ita frequentem & assiduum esse,
 ut quasi in oculis habitetur, Cicero.
 In ore est omni populo, in Adel. id est, uulgò fertur.
 In oculis ferre, diligere. In oculis esse, diligi. Cicero:
 Balbū in oculis fero. Idē. Publicanis in oculis sumus.
 In opere faciendo consumere operam, in Heaut.
 In os, in faciem laudare, in Adel.
 In ordine. Plautus: Omnem in ordine rem facere.
 In ordinem redigi uel cogi, inter uiles uel abiectos
 numerari. Liuius: Tribuni plebis in ordinem reda-
 ti, id est, contemptui habiti.
 In pariundo. In And. In pariundo aliquot affuerunt
 libere.
 In parte cause. Plin. Nitēbamur nos in parte cause
 sententia Meti, & Modesti optimi uiri.
 In parte. In Asina. Viginti minas ei det in parte hac,
 amanti ut liceat potirier.
 In eam partem accipere, ea lege, Terent.
 In partem, particula iuncta cum atq; Cesar. In par-
 tem iuris, atq; ipsi erant, recterum.
 In paucos dies, pro paucis diebus. Lili. Obsidio in loco
 uado atq; inopi, uix in paucos dies tolerabilis erat.
 In pe-

OBSERVATIONES.

In pedes. In Eunuchis: Vbi uidi, ago me in pedes, quan-
 tum queo.
 In pedem, pro unoquoq; pede. Cic. Is se ternis nummis
 in pedem tecum transegisse dicebat.
 In perendinum: inepte, pro perendino. In Trin. Tu in
 perendinum paratus sis, ut dicas.
 In perpetuum. In Heaut. Non ego in perpetuum dice-
 bam, ut illam illi daret, uerum ut simularer.
 In posterum. Quintil. Multa lingue uitia, nisi primis
 eximantur annis, inemendabili in posterum prauit-
 ate durantur.
 In potestatem esse. Cicero: Vestros portus in prædo-
 num fuisse potestatem sciatis.
 In portu nauigare, extra periculum esse.
 In potiundo. In Heaut. Tuum esse in potiundo pericu-
 lum non uis.
 In præsentia. In Adelpbis: Mallet auferre potius in
 præsentia. In Heaut. Suauia quæ essent in præsen-
 tia prima habere.
 In præsens. Plin. Quos quidem non in præsens tantum,
 sed in æternum repressisti.
 In præsentia. Cic. Hæc ad te in præsentia scripsi.
 In primis, ante omnes uel omnia. Salust. In primis ar-
 duum uidetur, res gestas scribere. Idem. Id facinus
 ego in primis memorabile existimo.
 In principio. In Phorm. Quid cessas hominem adire, &
 blandè in principio alloqui?
 In principio esse. In periculo.
 In probro esse. In Phor. Sin patefit, in probro siem.
 In procliui. In And. Id faciam, in procliui quod est, id
 est, factu facile.
 In promptu. In Pseud. Istæc insipientia est, iram in

LATINI SERMONIS

promptu gerere. In propatulo, Plinius.
In proximo. In Heaut. Agrum in proximo hic mercatus est.
In proximum differre. Plinius: Dilata res est in proximum Senatum.
In publico. In Mostel. In publico omnes porticus commensi sumus.
In punctum, pro in singula puncta. Sueton. Quadragenis in punctum H S. alea lusit.
In querelis mens eorum, in Menach.
In re presenti esse. Plinius: In re presenti optimè deliberabis & constitues.
In rem præsentem, non tempus, sed locum significat. Cicero: Si cõstitueris cuiquam te in rem præsentem esse uenturum.
In rem præsentem excurrere. Plin. Nunc uideor commodissimè posse in rem præsentem excurrere.
In rem præsentem perducere. Plin. Non potui te magis in rem præsentem perducere, id est, non potui planius omnia, ut acta sunt, scribere, ut perinde omnia teneres, atq; si præsens fuisses.
In re presenti. Plin. Sed ego in re presenti inuenisse uideor, quemadmodum huic periculo occurrerem.
In rem esse, id est, utilitatem. In Pseud. Quasi quid in rem sit, possimus noscere.
In rem mea est, in Truc.
In re ipsa. In Hecy. Nostras mulieres suspectas fuisse falso nobis in re ipsa inuenimus.
In rem meam, tuam, suam, nostram, uestram esse.
In rem nostram est. In Persa. Age, ut rem esse in nostram putas. Terent. in And. Si in rem est utrique ut fiant, accersit iube.

In

OBSERVATIONES

In Phorm. Ego quæ in rem tuam sint, ea uelim facias.
In rerum natura. Cicero: Quæ in rerum natura, totoq; mundo constarent.
In reditum: ineptè, usq; ad reuisum.
In ridiculo haberi, in Pœn. In ridiculo esse, in Casin.
In saginam se conijcere, lauitias sectari. In Trinum. In saginam herus se coniecit meus.
In saltu uno. In Casin. Iam ego uno saltu lepidè apròs capiam duos.
In salute alicuius saluere. In Truc. Agrotare melim, quàm esse tua in salute sanior.
In sententia esse, manere. Cicero: Quàm omnia essent in sententia, sic nobis animus, &c.
In sententijs positus. In Epidico: Qui in tantis positus sum sententijs.
In senectæ. In Mil. Eam ne pudet tibi in senectæ obijcere sollicitudinem?
In seruitute habere. In Pœnu. In seruitute hic habuit duas filias tuas.
In serum, id est, in uesterum. Sueton. In serum dimicatione protracta.
In singulis stipendijs. In Epidi. In singulis stipendijs ad hostes exuuias dabit.
In sodalibus illis es, id est, ex illis, ex illorum ordine, in Persa. In solatio esse, in Amphit.
In somnis, id est, inter dormiendum, ibidem.
In speciem. Liu. Ducentos paucos in speciem captiuos.
In spem uenire. Cicero: In spem uenio, aduentum tuum appropinquare.
In summa, id est, summatim. Plinius: In summa, nostri facerias hominis.
In suspensò relinquere, id est, in dubio, Plinius.

KKK 5 In

LATINI SERMONIS

In sinu gaudere, est tacite suaq; fortuna contentū uiuere. Ouid. Qui sapit, in tacito gaudeat ille sinu.
 In sententiam ire: ineptè, consentire in sententiam. Liuius: Omnes in eam sententiam ierant.
 In sententia manere. Cic. Planè hoc mihi explices uelim in primis, mancas ne in sententia, ut mittam ad eum quæ scripsi, an nihil necesse putes.
 In tam breui spacio. In Heaut. Ita ne tandem, &
 In tantum honorem. In Eunū. Ille ubi uidet me esse in tantum honorem.
 In talibus uiris. Cicero: Nam hoc quidem in talibus uiris quid attinet dicere? In te est mihi salus, aut tibi in me, in Pseud. (miser.
 In te. In Trin. Hæc quum audio in te dici, excrucior
 In tempore, opportunè. In Capt. Optimè mihi in tempore aduenis. In tempore adire, id est, tempestiuè, opportunè.
 In tempore ipso. In Andria: In tempore ipso mihi aduenis. In Hecyra: Opportunè te mihi in ipso tempore ostendis.
 In tempus. Plinius: Studebat in coena tempus. Horatius: Et præsens in tempus omittas.
 In tormentis esse. Plinius: In tantis tormentis eram quum scriberem hæc.
 In tranquillo res est, dum nihil timetur periculi. Terentius: Gaudeo amorem esse omnem in tranquillo.
 In triduo hoc. In Persa: Quos continuo reponam tibi in hoc triduo, aut quadriduo. In tunicis albis uenerunt, Plin.
 In tussiendo. In Asin. Ne sic tussiat, ut cuiquam linguam in tussiendo proferat. In tuto res est, in Merc. In tutum eduxit legiones, in Most.

In

OBSERVATIONES.

In uesterum parata. Plautus in Mostel. Parata res mala est in uesterum huic seni.
 In uia. In Men. Ne uxor cognoscat te habere, si in uia conspexerit.
 In uerba iurare, est promissa iuramento seruare. Horatius: In uerba iurauit mea. Idè: Nullius addictus iurare in uerba magistri.
 In uniuersum, uulgo in genere. Quintilia. Verum antequam de singulis loquar, pauca in uniuersum de uarietate opinionum dicenda sunt.
 In uado hæere. In aqua hæere, Adag.
 In uado. Terent. Ois res in uado est. i. extra periculum.
 In uices canere, loqui, nugari, scribere, id est, per uices, aut uicissim.
 In utramuis aurem dormire, est nihil periculi timere, in Heaut.

INTER.

Præpositio inter, per se simplex & perspicua est. Cæterum composita uariat. Terent. Agè inepte, quæst non norimus nos inter nos.
 Inter alias. In Poen. Sicut hodie nos inter alias præstitimus pulchritudine.
 Inter conuentum, pro in conuentu. Sueton. Inter conuentum macronarum correpta iurgio.
 Inter coenam, tempore coenæ. Cicero. Si hoc tibi inter coenâ, & in illis immanibus poculis tuis accidisset.
 Inter cum gerundio constructum.
 Inter coenandum audiui, id est, dum coenarem.
 Inter legendum, scribendum. i. dum lego aut legitur.
 Inter eundem. Inter agendum, id est, dum ages, Vergilius. Inter scyphos. Cicero: Illu seras heri inter scyphos quod dixerim.

Inter

LATINI SERMONIS

Inter tot dies. In Trucul. Inter tot dies quidem her-
cle iam actum aliquid oportuit.
Inter initia. Plinius: Videor ergo summam uoti mei
consequutus, quum inter initia felicissimi principa-
tus tui probaueris me.
Inter ista. Plin. Integrum, probum, industrium, atque
inter ista reuerendissimum mei expertus.
Inter moras. Plin. Inter moras, Consul citatis nomi-
nibus & peracta discessione, mittit Senatum.
Inter manus arripere, est collatis simul manibus al-
quem sublimem ferre. In Mostel. Arripite hunc in-
tro actutum inter manus. Liuius: Inter manus do-
mum allatus.
Inter manus esse, id est, in potestate esse. Verg. Ante
oculos, interq; manus sunt omnia uestras.
Inter manus uersari, est in usu esse. Pomponius: Nec
uersantur omnino scripta eorum inter manus bo-
minum.
Inter nos concertatio fuit. In Adelp. Nunquam uidi
iniquius certationem comparatam, quam quae hodie
inter nos fuit.
Inter nos dictum hoc fuit. In Adelp. Vin' bona dicam
fide, quod hic inter nos liceat.
Inter nos ludamus. In Stich. Nos nolo tamen ludere
inter nos.
Inter nos sordemus alteri, id est, alter alteri displi-
cet, in Trucul.
Inter opus, id est, dum operatur. Tibul. Crura sonant
ferro, sed canit inter opus. Inter poenam, Sueton.
Inter praecipua seculi ornamenta numerandus. Plin.
Vir est optimus, & inter praecipua seculi ornamenta
numerandus.

Inter

OBSERVATIONES.

Inter rem agendam. In Cistel. Sed inter rem agendam
istam herae huic respondi quod rogat.
Inter sese fabulantur. In Epid. Occipere aliae mulie-
res duae post me fabulari inter sese.
Inter se amplexari. Plautus: Postquam exierint por-
ta, nihil cessatum illico osculari, atq; amplexari in-
ter se.
Inter se loqui. In Poenulo: Quid illi loquuti sint inter
se, dic mihi?
Inter triennium continuum. In Stich. Quot potiones
mulsit, quot autem prandia, quae inter continuum per-
didi triennium.
Inter uias. In Eunu. Dum rus eo, coepi egomet mecum
inter uias.
Inter se. Terent. in Andria: Et fingunt quandam in-
ter se fallaciam.
Inter uos bene dicatis. In Mil. Bene quaeso inter uos
dicatis, & mihi absenti tamen.
Inter se, inuicem. Vergilius: Conuersiq; oculos inter se
atq; ora ferebant.
Inter, in medio. Multa cadunt inter os & offam.
Adag. Multum differt inter noctuam & aquilam.
Inter calicem supremaq; labra.
Inter, postpositum suo casui. Cicero: Quae si quos in-
ter societas aut est, aut fuit, aut futura est, &c.
Bonis inter bonos necessaria beneuolentia, Cice.
INTR A, INFR A.
Intra tempus: ut, Veniam intra horam, non infra.
Intra Calend. Intra ferias. In Truc. Intra uiginti
dies. Intra undecim dies, Plin.
Intra hos proximos decem annos, idem.
Iliacos intra muros peccatur & extra, Horat.

Infra,

LATINI SERMONIS

Infra locum: ut, Infra tectum. Refertur etiã ad dignitatem & personam. In Eunu. Tace tu, quem ego esse puto infra omnes infimos homines.

Infra dignitatem tuam est, id est, minus quã dignitatem tuam decet. (Plin.)

Nibil infra se putabat, nisi quod infra consulem esset, Intra modum, id est, citra modum. Cicer. Modicè hoc faciam, aut etiam intra modum, id est, minus quã modicè.

Intra famam. Quintil. Hortensij scripta tamen intra famam sunt.

Intra diem mortis, ut aliquid fiat, si quis dixerit, ipse quoq; dies, in quo quis mortuus fuerit, numeratur, Iuxta.

Iuxta, apud Verg. Humilis uolat æquora iuxta. Pla. Iuxta te sum.

Iuxta simul. Varro: Cum interea lucubrando faceret iuxta ancillas lanam, id est, unã cum ancillis.

O B.

Ob, propter. In And. Ego pretium ob stultitiã fero. Ob nullam noxiam. In Poen. Sine ut uerberem item, ut tu mihi fecisti ob nullam noxiam.

Ob decem minas ager oppositus est pignori. Terent. Obrem. In Phorm. Non pudet uanitatis? De. Minime, dum ob rem.

Ob industriam. In Casin. Illa autem quasi ob industriam mihi aduorsatur.

Ob, ante. Ob oculos. Cicero: Ob oculos uersabatur. In Trucu. Scortorum ob oculos adducent. In Milit. Nunc demũ experior ob oculos caliginem penitus mihi obtigisse. Liu. Vt mors ob oculos omnium esset.

Ob, pro ad. Ennius: Ob Romã noctu legiones ducere. Ob, pro

OBSERVATIONES.

Ob, pro circum in compositione, ut obambulare, obsterere urbem, id est, circum sedere.

Obire prouinciam, fundos, terras, sacre, munus, munia, legationes. Ob, pro contra in compositione. In Scicbo: Si rex obstabit, regem peruertito ipsum. Ibid. Si tibi nulla agritudo est animo obuiam.

P A L A M.

Palam, coram omnibus, manifestè. Liu. Rem credito-ri palam populo soluit. Ouid. Et fleuit populo Ca- sar utrumq; palam.

Palam sapius est aduerbiũ. In Pseud. Res palam cognoscitur. In Capt. Omnis res palam est. In Eun. Sui falsum, aut uanũ, aut fictum est, cõtinuò palam est. Palam beatus. In Phorm. Quod habes ita ut uoluisti, uxorem sine mala fama palam beatus.

Palam mentiri. In Trucu. Si illud quod uolumus dicitur, palam commentiuntur.

P E N E S.

Penes, plerunq; potestatem significat, aut locum, cum accessio est laudis, uituperij, cõmodi uel incõmodi. Ouid. Me penes est unum uasti custodia mundi. In Poen. Iuppiter, quem penes spes uitæq; sunt omnium hominum. Varro: Seruorum cura penes dominos sit. Penes quos laus adhuc fuit. Cic. Penes eosdem pericula belli, penes quos præmia essent. Liui. Omnia ad- sunt bona, quem penes est uirtus. In Amph. Fides penes authores sit.

Penes te potestas. In Trm. Quam penes te potestas omnis quidem foret meæ uitæ.

Penes, pro apud. In Adelp. Quid? isthæc iam penes nos Psaltria est? Penes scenam, id est, apud.

P E R.

Per,

LATINI SERMONIS

Per, refertur ad locum. Per forum. Vergil. 6. Longè lateq; per urbes. In Epid. Per omnem urbem quem sum defessus querere. Per uices. Per domos. Per adoptionem pater. Plin. Auunculus meus, idemq; per adoptionem pater, historias & quidem religionis simè scripsit.

Per etatem. In Adelpb. Sineres nunc facere, dum per etatem licet.

Per caussam, significat per simulatam caussam. Liu. Vt cum appropinquaret ienuæ rex, per caussam aliquam in angustijs sustineret à tergo agmen.

Per speciem, sub prætextu uel specie. Liu. Nocte per speciem uenandi urbe egressi.

Per, iurantis. Per Iouem. Per deum iuro.

Per deos. In And. Per ego te deos oro, ut ne illis animum inducas credere.

Per hanc dextram. In Andria: Quod ego per hanc te dextram oro. Per fidem, ibidem.

Per tuam fidem perq; huius solitudinem te obtestor.

Per ego te hæc genua obtestor, in Menæch.

Per fortunam, quoniam Romæ manes, primum illud perfice, Cicero.

Per ego uobis deos atq; homines dico, in Menæch.

Per, ad tempus refertur. Plin. Per septem dies sydus crinitum apparuit. Per dies. Per annos. Per secula. Verg. 6. Aeternumq; tenet per secula nomen.

Per, obstantis. Verg. Per connubia nostra, per incertos hymenæos.

Per lacrymas oro, Verg. 6. Per amorem obtestor.

Per ueterè amicitia rogo. Per alios frui honore, Pl.

Per alium ostendere suam sententiam, in Heaut.

Per alium dare aliquid, ibidem.

Per

OBSERVATIONES.

De pro propter: ut, Magnis de rebus aut caussis. Horat. Nisi magnis de rebus uterque. His de caussis. Contrarijs de caussis. Varijs de caussis.

De symbolis esse. In Eun. Vt de symbolis essemus.

De nihilo esse, germanismus est. In Hecyra: Non hoc de nihilo est, quod Laches nunc me conuentum esse expetit.

De industria quicquam agere, est data opera. Terentius: De improviso. In Adelpbis: Interuenit homo de improviso.

De uia. platea clamare, in And.

De plebe aliquis, est uulgaris, Ouid. 6.

De meo his præceptis nihil nouum apposui, Plaut.

De tuo istuc addis. In Menæchmis: Ecquid audes de tuo istuc addere? Plin. De tuo das congiarium.

De meo obsonat, potat, olet unguenta, in Adel.

De nostra sæpè edunt, quod factores faciunt, Plaut.

De mea sententia fecit quod peccauit. Idem: Si quid peccatum fecit, se cisse dicas de mea sententia.

De sua sententia commentum sunt, in Capt.

De prandio, id est, post prandium. In Mostel. Non bonus est somnus homini de prandio.

De, quantum ad. In Trin. De isthoc quod dixisti modo, si antè uoluisses, esses: nunc serò cupis. In Hecy.

De reducenda, &c. Ibidem: De te quidem peccando detrimenti nihil fieri potest.

De illis uerbis caue tibi, in Menæch.

De imperio decertatur, id est, propter, Cicero.

Alij de uita, alij de gloria & beneuolentia ciuium in discrimen uocantur, Cicero.

De lanificionem neminem metuo, una etate que sit, in Mercat.

III

De

LATINI SERMONIS.

De manu in manum. Cicero: Totum denique hominem tibi trado, de manu (ut aiunt) in manum.
 De summo loco adolescens, in Aulul.
 De summo loco summoq; genere filius, in Capt.
 De summo loco diues, in Poen.
 Adij te de filia, id est, propter, in Hecyra.
 Adortus sum iurgio fratrem de isthac Psaltria, Terentius in Adel.
 Aedificet de meo exemplo, id est, ad similitudinem meam, in Mostel.
 Aegritudo de filio, in Heaut.
 Agere de aliqua re, in Truc. Agere de aliquo, in He-
 Amo te de isthac, in Eunuch. (auton.)
 De maioribus natu ista audiui, Cicero.
 De parente meo audiui hoc, idem.
 Ausferre praemium de aliquo, in Pseud.
 Capere praedam de praedonibus, in Truc.
 Comperi hoc de amore, in And.
 Condoluit mihi miserè caput de uento, in Truc.
 Conducere de. Cic. Redemptor ille, qui columnam illam de Corta & de Torquato conduxerat faciendã.
 Dejiciam araneas de foribus, in Sticho.
 Demere aliquid de magnis diuitijs, in Trin.
 Detrabere anulum de digito, in Heaut.
 Dictum unum de melioribus, in Capt.
 Dicis de fallacia? in Heau. De prandio tu dicis, in Poen.
 Dicere contumeliam de nihilo, in Curc. (nu.)
 Dicere de peccatis alicuius, in prol. Heaut.
 Dicere de se primò aliquid, in Truc.
 De illo quod dudum dictum ac factum, in Heaut.
 Dici de stultitia tua non potest, ut dignum est, Teren.
 Dicam de dictis melioribus, in Sticho.

Da

OBSERVATIONES.

Da tu mihi de tuis delitijs summis, quicquid pauzilulum, in Trucul.
 Dabo eam tibi de genere summo, in Rud.
 Edere de alieno affarim, in Poen.
 Eligunt de asinis. Varro: De asinis queng; amplissimũ & formosissimum, quem possunt, eligunt.
 Emet illum de te, in Epid. Emit hosce de praeda. Ambros de quaestoribus emit, in Capt. Quod de Crasso domum emissem, Cicero.
 De foro ad lenones aperto capite eunt, in Capt.
 Facere aliquid de suo consilio, Cicero.
 Facio gratiam tibi de coena, in Mostel.
 Peccandi ipse quĩ de se finem non fecit, in prol. Phor.
 Recisti me ludos de illa fidicina, id est, lussisti mecum propter illam, in Epid.
 Factus est rhetor de oratore, Plin.
 Fessus de uia, Cicero.
 Fiunt sordida de illius ore, in Epid.
 Fieri doctum de alijs. In Persa: Sed te de alijs, quam alios de te suauius est fieri doctos.
 Habes de patre meo agrum colendum, in Phor.
 Habetote sic de me, Cicero.
 Insidia sunt ei parata de auro & de seruo meo, in Poen.
 Inspectauit de tegulis, in Mil.
 Largitur de te puer, in Adel.
 Mercatus est de te lenone, in Epid.
 Meretur malè de mendico, in Trinum.
 Metuo abs te de uerbis tuis, in Menach.
 Missus equitatus de media nocte, Caesar.
 Mittis deos in consilium de te, Plinius.
 Misit ad me Cn. Magium de pace, Caesar.
 Ad Caesarem de pace miserunt, idem.

LATINI SERMONIS

Nonnulli de notissimis. Sueton. Noui eum de forma.
 De forma non queo nouisse, in *Curcul.*
 Noui eum de facie, Cicero. Eum de dominis periturū,
 Plinius.
 Petro de te uxor clarissima, Papinianus.
 Petere aliquid de summo, in *Menæch.*
 Profectus de tertia uigilia, Cæsar.
 Pronuntiare de sententia consilij, Cicero.
 Pugnare de loco, in *prol. Hecy.* De Pompeio quasiuit,
 Cicero.
 Quæro de te arbitreris' ne? Liuius.
 Quærere de Deo. Cicero: Et eum admiratum quasi se-
 se de Deo. Quæri in dominos de seruis, Cicero.
 Quicquid est de me, in *Mil.*
 Recitare de sententia consilij, Cicero.
 Regredere de uia in semitam, in *Casina.*
 Surripuisti te mihi de foro, in *Menæch.*
 Scit de odore me adesse, in *Curcul.*
 Scire poteris de Antiocho, Cicero.
 Scire certum de cognitione, in *Eunu.* Siletur de iur-
 gio, in *Phorm.*
 Solus de sodalitate datus sum orator, in *Mostel.*
 Solus is supersit de stultitia mea, in *Trin.* Venio in du-
 bium de sorte, in *Adelph.* Videbimus de isthoc quid
 opus sit, in *Heaut.*
 Videat de dote quid possit, in *Trin.*
 De pacto. In *Capr.* Sciui extemplo rem de com-
 pacto geri.
 De integro. In *Heaut.* Ratio de integro ineunda est
 mihi. In *Adelphis:* Ecce autem de integro omnia,
 id est, de nouo.
 De procul. In *Persa:* Illuc aspice de pcul conspectum.
 De re-

OBSERVATIONES.

De repente. In *Hecy.* Ita corripuit de repente tacitus
 sese ad filiam.
 De subito. In *Sticho:* Namq; ædepol, quamuis de sub-
 ito, uel cadus uorti potest.
 Desuper. Plin. Lapidibus & tegulis desuper interse-
 ctus. De meliore nota commendare aliquem alicui.
 De sententia. Cicero: Nihil nisi de sententia tua.
 De sententia deducere. Cicero: Me aliquo præmio de
 sententia esse deductum.
 De caelo tangere, fulminare. Vergil. De caelo tactus
 memini prædicere quercus. De grege illo est.
 De filo uel pilo pendet, de re uehementer periculosa.
 Adag. De fumo disceptare. De lana caprina.
 E.
 E, iungitur sæpè dictionibus ab r inceptis, non ex.
 E seruis libertus, in *And.*
 E medio abiit, id est, mortem obiit, in *Phorm.*
 E proximo aspicere, Plin. E prædonibus audiui, Te-
 rent. E uestigio exiit, Plin.
 E rubigine, non è ferro fabricatum hoc est, in *Rud.*
 E conspectu fugere, in *Hecy.* E Pamphilo grauida est,
 Terent.
 E uia languere, Cice. E dolore laborare, in *And.*
 E renibus laborare, Cic. id est, pati morbum renum.
 E stomacho laborare, est pati morbum stomachi.
 Exneo quidem animo, aliquanto rectius facias, in *Au-
 lularia.*
 E me ne quidem metuas, in *Mostel.*
 Nunc tempus est è malis nos peiores fieri, in *Mil.*
 Peperit è Pamphilo, in *And.*
 E flamma cibum petere, est quiduis cibi causa pati et
 facere, Adag. in *Eunucho.*

LATINI SERMONIS

Ex nata melius fieri baud potuit, quam factum est, in Adelph.

Ex regione, ex aduerso, ex opposito. Ex regione Borea flat Auster.

Ex Republica. Salustius: Certè scio quæ studio dixerit, è Republica dixisse, id est, commodo Reipublicæ, uel pro Repub.

Ex uita tollere. Cicero: Solem è mundo tollere uidentur, qui amicitiam è uita tollunt.

Electio surrexit, in Adel. Ex proximo uicinus, in Aul. Ex tua dignitate, i. pro tua dignitate. lul.

Ex mea, id est, ad utilitatem meam. Ex re tua.

Ex re nostra. Ex re tua erit, si quid labores.

Ex cõtrario, siue è diuerso siue cõtrà: ineptè, è cõtrà.

Ex gra sapius in bonam partem accipitur, rarissimè in EX. (malam.)

Ex melle resnam uorato. i. cum melle, sic spõgia cum aceto. Hic loquendi modus apud Pliniũ frequens est.

Ex aduersum, id est, ex opposito. In Adelph. Ex aduersum fabrica est.

Ex aduerso. In Phorm. Ea sita est ex aduerso.

Abijt ex matrimonio. In Mercat. Quasi istius causse amoris ex hoc matrimonio abierim.

Ex æquo, id est, pariter, simul, Ouidius 4.

Ex æquo & bono facere. In Adel. Id non fieri ex uera uita, neq. adeò ex æquo & bono, sed ex assentando, indulgendo, & largiendo. Ex arbitrio.

Ex animo amicus, uotum, seruus, dolere. Hor. Et faciunt propè plura dolèribus ex aĩo. Ex aĩo est, in Epid.

Ex animo miser fit. i. cupit miser fieri, in Trin.

Ex animo sollicitus. In Trucul. Ut miseræ matres sollicitæq. ex animo sunt, cruciantq.

Ex

OBSERVATIONES.

Ex animo facere. In Adel. Ille quem beneficio adiungas, ex animo facit.

Ex animo quicquam, ut fert natura, facere, est syncrere facere, Terentius.

Ex animo dicere. In Eunũ. Utinam isthuc uerbum ex animo ac uerè diceret. Cicero: Equidem dicam ex animo, quod sentio.

Ex animo uolo. In Heaut. Tibi benè ex animo uolo.

Ex animo amare. Cicero: Te autem alienum hominem ament ex animo. Ex animi conditione, Salust.

Ex Aethiopia est usq. hæc. In Eunũ. Ex Attica hanc abreptam. Ibid. Ex Gallia libertus, Sueton. Rogo, Philocratem ex Aulide esquis omnium nouerit, in Capt. Ex ante diem. Cicero: De Quinto fratre nũtj nobis tristes, nec uarij uenerant, ex ante diem Nonarum Iuniarum, usq. ad pridie Calend. Septemb.

Ex alto. Salust. Mibi decretũ est, nihil tã ex alto reperiri posse, quod nõ cogitanti tibi in promptu sit.

Astut ex pictura. In Sti. At hoc uide, ut facerè atque ex pictura hic astutit. i. ut picturam spectare putes.

Audiui te ex hoc. In Mil. Nescio tu me ex hoc audieris, an non,

Audiui ex. In Epid. Audiui illico ex meo seruo illam esse captam. Plinius: Ex Quintiliano præceptore meo audisse memini.

Ex insidijs aucupari, est clanculum resistere. Plaut. in Asin. Aucupemus ex insidijs clanculũ, quam rem

Ex autoritate pontificum, Plin. (gerant.)

Ex bono & æquo. Iulianus: In ijs alter alteri alligatur, de eo quod alterum alter ex bono & æquo præstare oportet. Ex composito secundum ordinem datum. Liuius: Tum ex composito orta uis.

LATINI SERMONIS

Flic ex adolescente optimo corruptus est, in Mostell.
Ex amore corruptus, in Asin. (Pocuu.)
Ex agritudine conijcitur ipse in morbum, Plaut. in
Ex consuetudine. Plinius: Hunc rogo ex consuetudi-
ne tua, & legas, & relegas, & emendes. Salust.
Ex incommodis alterius sua comparare commoda, in
Andria.
Ex copia piscaria consulere licebit quod emam. i. pro
uel secundum copiam piscium deliberabo, in Casin.
Ex eo nunc misera quem capit dolorē, Teren. in And.
Ex equo pugnare. i. sedentem in equo pugnare, Liu.
Sape ex huiusmodi re quapiā, & ex malo principio,
magna familiaritas constata est, Terent. in Eunū.
Ex inuidia condemnatus ab omnibus, Plin.
Illis satisfacere minimē ex disciplina quivi ego, Plau-
tus in Pseud.
Ex diuerso. Plinius: Quamuis ex diuerso, non tamen
omnino dissimilē.
Bonus uolo iam ex hoc die esse, in Persa.
Ex insidijs uerba dare. In Aul. Ex itinere.
Ex itinere decertare. Plutar. in Pauli Aemi. Multa
me experientia uetat aduersus instructam aciem
ex itinere decertare.
Memini me aduocatum ex iudicibus datum, Plin.
Alleo ne est demens ex peregrina? in And.
Ex periculo discrimen adire. Plinius: Gratulare mi-
hi, gratulare etiam literis ipsius, quae ex periculo
eius tantum discrimen adierunt, quantum ex salu-
te gloriae consequentur.
Ex dignitate. Cic. Facis ex tua dignitate, & ex Re-
pub. Excedere ex pueris. Idem: Ut primū ex pueris
excessit Archias, ad scribendi studium se contulit.
 Exce-

OBSERVATIONES.

Excedere ex ephorbis. In And. Nam is postquam ex-
cessit ex ephorbis. Ex aqua euasit, Plaut. in Ruden.
Ex ea re. In Hecy. Tum matrem ex ea re, aut me uxore-
rem in culpa inuenturum arbitror.
Ex eo die. Plin. Athletae ea debere sibi putant statim
ex eo die, quo sunt coronati.
Ex eo fit. Cicero: Ex eo fieri, ut mulierculae magis
amicitiarum praesidia quaerant, quam uiri.
Ex obsidione intutum duxi manipulares meos, Plau-
tus in Mostell. Ex memoria uobis Quirites, quid
Senatus censuerit, exponam.
Ex reis eximere. Cicero: Quo tempore omnis illa mea
festinatio fuit cum periculo capitis, ob eam causam
ne tu ex reis eximere, si ego non adfuisssem ad diem.
Exire ex urbe, idem.
Ex oratore arator factus est, Cicero.
Ex insulso salsum facere. In Ruden. Bonum est quod
habeas gratiam merito mihi, qui te ex insulso sal-
sum feci opera mea.
Ex ignorantia, id est, incuria.
Ex more. Verg. 5. Cunctis ex more uocatis. Ex more
facere, Plin.
Ex aliorum more. Salust. Ne id tempus ex aliorum
more, quieti aut luxuriae concedit.
Ex necessitate facere, Plin.
Ex necessitate dolere, idem.
Ex uera uita fit, in Adelp. h.
Ex gratulando. In Capt. Vix iam miser ex gratulan-
do eminebam. Ex adibus herus, in Amphit.
Heres ex besse. Plin. Reliquit haeredes, ex besse nepo-
tem, ex tertia parte neptem.
Ex hac re. In Eunuch. Non dubium est, quin mihi ma-
 gnū

LATINI SERMONIS

gnum ex hac re sit malum. Ex hoc misera sollicita est, in *And.*
 Ex aliorum ingenijs nunc me iudicet, in *Eunuch.*
 Ex annulo imago. In *Pseud.* Miles hic reliquit symbolum expressum in cera ex annulo suam imaginem.
 Ex iure manu confertum, id est, per iustitiam. *Cicero:* Isthic non ex iure manu confertum, sed ferro magis rem repetunt.
 Ex inopinato, *Salustius* in *Iugurth.*
 Ex improviso. *Plautus* in *Rud.* Ex exproviso filiam inueni.
 Ex industria, est studiose. In *Poen.* Nunquam cessauimus ex industria ambae lauari atq; fricari.
 Ex studio, data opera, ultrò, prudens, consilio, *Salu.*
 Ex obuiò, in promptu, ubiuis. *Quint.* lib. 2. cap. 7. Ex obuiò ferè uictus, ubi de animalibus.
 Ex insperato. *Li.* Cum clamore, quali ex insperato fauentium solet, *Romani* adiuuant militem suum.
 Ex iniuria insuare. In *Adel.* Minimè miror, qui insuare occipiunt ex iniuria. Ex integro agere, *Plin.*
 Ex illo, subaudi tempore. *Verg.* Ex illo fluere, ac retro sublapsa referri.
 Ex pedibus laborare, *Cicero.*
 Ego lar sum familiaris ex hac familia, in *Aul.*
 Ex ægritudine matrem ipsam mors consequuta est, in *Phorm.*
 Ex amore miser. In *Casina.* Miseriorem ego amore, quam te, uidi neminem.
 Ex amore illius sanus non es, in *Mercat.*
 Ex amore tantum est homini incendium, in *Asin.*
 Ex homine natus. In *Eunuch.* Alterum ex homine hunc natum dicas.

Ex

OBSERVATIONES.

Ex me, atq; ex fratre cuius faciliè est noscere, *Terentius* in *Adel.*
 Præus ex omnibus, id est, inter omnes. In *Stich.* Crucior patrem tuum, qui unus ciuibus ex omnibus probus perhibetur, eum nunc improbi uiri officio uti.
 Ex omnibus seculis. *Cicero:* Ex omnibus uix tria aut quatuor numerantur paria amicorum.
 Ex me, ex te ortum. In *Adel.* Ex te adeò est ortum. In *Eun.* Hoc putant, quicquid factum est, ex te esse ortum.
 Ex me. Parentes ex me saluta, id est, meo nomine.
 Ex professio, est palam, ingenue.
 Ex confesso, idem, *Quintilian.* lib. 3. cap. 5.
 Ex merito. *Ouidius:* Leniter, ex merito quicquid patiari, ferendum est.
 Ex media uirtute, philosophia, ratione, pro summa, & acutissima, *Cicero* lib. 2. *Offic.*
 Ex medio, uel è medio excedere.
 Ex omni occasione. *Plin.* Ais quosdam apud te reprehēdisse, q; amicos meos ex omni occasione ultra modum laudem. Idem: Ex occasione omni queris triumphos.
 Ex ordine. *Verg.* 4. *Georg.* Septem illam totos perhibent ex ordine menses Fleuisse. Idem: Videt Iliacas ex ordine pugnas.
 Ex suo ingenio alium iudicare, *Terentius.*
 Ex ingenio tuo mores alienos probas, in *Persa.*
 Ex ingenio habere. *Quintil.* Nihil habere ex ingenio uidetur.
 Ex poenitentia, *Suetonius.*
 Ex occulto. *Ter.* in *Eun.* Fundam tibi nunc nimis uellem dari, ut tu illos pcul hinc ex occulto caderes.
 Ex paupertate neq; ex illo quisquam est alter bodis parcior. In *Aulul.* Ex pari gratia.

Ex

LATINI SERMONIS

Ex parte, id est, imperfectè. In Truc. Magna ex parte. Ineptè, pro magna parte. Ex proximo, Plin.
Ex quo, pro postquam sæpius non utimur. Sed, ex quo, scilicet tempore, in usu est.
Ex quo fit, ut animosior etiam senectus sit, quam adolescentia, & fortior, Cice. Plinius: Ex quo manifestum est, &c.
Amor, ex quo amicitia est nominata, princeps est ad benevolentiam coniungendam.
Ex quibus, pro propter quod. Salust. in exordio Iugurth. Quasiuit ex eo, placeret ne iudices à præ-tore legi. Cic.
Ex re, pro in rem, ad utilitatem. Ex re omni erit studere Reipub. commodis.
Ex re tua fuerit. In Capt. Ex tua re feceris.
Ex fide. Cicero: Statues ut ex fide, fama, reque mea uidebitur.
Ex Republica. Cicero: Facis ex tua dignitate, & ex Republica.
Ex ipsa re mihi incidit suspitio, in And.
Ex aliquo nasci. Natus est ex me, ex te, &c. Terent. Conuincens facile ex te natum.
Ex te natum est hoc mali.
Ex te nata est hæc sententia.
Scire ex. Terentius in Heaut. Ex me ut sciat sibi filium redisse.
Ex sententia, id est, ad uotum. In Hecyra: Spero hanc rem euenturam nobis ex sententia. In Merc. Nocte hac quicui non facis ex sententia.
Ex animi sententia. Salust. Me quidem ex animi sententia nulla oratio lædere potest. Terentius: Isti tibi ex sententia obtigisse lator. Idem: Pisces ex senten-

OBSERVATIONES.

sententia nactus sum.
Ex sententia non satis sum hero, id est, non perplacito, in Persa.
Ex sententia seruire hero, in Aulul.
Ex sententia seruus, in Capt.
Ex sententia amborum fiet, in Trucul.
Ex summis opibus uiribusque experiri, niti, Plautus in
Ex se exhibere negotium, in Poen. (Merc.
Ex se hunc reliquit filium, in Aulul.
Ex se aliud magis habet & maius, in And.
Ex fuga literas dare, uel ex tempore, est subito, repente, ueloci calamo, citra ortum scribere.
Ex tempore datum, pro celeri calamo scriptum.
Ex tempore uiuere, est præsentibus rebus contentum uiuere.
Ex tempore. Plin. Dicit semper ex tempore, sed tanquam diu scripserit, id est, impræmeditate.
Ex tempore, ex temporis conditione. Cic. Vnius generis quæstiones sunt hæc omnes, in quibus officium ex tempore quæritur. Ex illo tempore: ineptè, ex tunc.
Ex templo, statim. In Amphit. Se exercitum ex templo domum reducturum.
Ex uultu cognoscere. Cicero: Non solum ex oratione, sed & uultu, & oculis, & fronte (ut aiunt) meum erga te amorem perspicere potuisses.
Ex gratia in inuidiam uenire, Plin.
Ex iure hesterni panem atrium uorent, in Eunü.
Ex tuis uerbis meum futurum corium pulchrum prædicas, in Epid.
Ex uero nomine uocor Ioannes, in Sticho.
Ex uinculis caussam dicere, id est, alligatum.
Ex uoto rem succedere, idem quod ex sententia: ineptè,

LATINI SERMONIS

ptē, ad notum. Ex uoto uiuere.
 Ex usu, id est, ad utilitatem. In Persa: Ex tuo inquam
 usu est, eme hanc. In Merc. Non ex usu nostro est.
 Terentius in Hecyra: Ex usu quod est id persequar.
 Caesar: Vtrum praelium committi ex usu sit.
 Ex usu quicquam discere. Terent. Scitum est pericu-
 lum ex alijs facere, tibi quod ex usu fiet.
 Ex utilitate. Cicero: Legem (ut equum est) ex utili-
 tate Reipub. considerate.
 Ex unis geminas mihi conficies nuptias, in And.
 Ex utero. In Truc. Quid ille ex utero exitio est, pri-
 usquam poterat ire in praelium.

EXTRA.

Extra numerum esse. In Menæch. Quid ergo extra
 numerum es mihi?
 Extra numerum quippiam facere, est præter modum.
 Horatius 1. Quin es cum alijs?
 Extra ostiū. In Phor. Sed me censeri potuisse oīa intel-
 ligere extra ostium, intus quæ inter se ipsi egerint?
 Extra pretium est, Plautus in Poen.
 Extra te unum. i. præter. In Phor. Neque cognatus
 extra unam aniculam quisquam aderat. In Amphit.
 Nemo extra unum te est.
 Extra iocum, id est, serid. Cicero: Sed me hercle, ex-
 tra iocum homo bellus est.
 Extra turbam. In Amphit. Extra turbam ordinum
 colloquuntur simul.
 Extra noxam. i. culpam. In Hecy. Sum extra noxam.
 Extra ordinem, pro ex ordine.
 Extra omnem aleam positus, Adagium.

IN.

In, cum uerbis in compositione positum, augere magis
 uide-

OBSERVATIONES.

uidetur, q̄ negare: cum participijs uerō, contra.
 In, interpositum suo casui. Cic. Quo in genere, &c.
 Vergil. Ac ueluti magno in populo.
 In ære meo est, id est, mihi obstrictus est.
 In æs incisæ sunt literæ, leges: non, in ære.
 In ægritudine has ædes emit, i. pœnitet, dolet emisse;
 in Mostel.
 In ære piscari. In mari uenari, frustra laborare.
 In ætate. In Trin. Nam & stultè facere, & stultè fabu-
 larier, utrunq; in ætate haud bonum est.
 In aqua scribis, id est, nihil agis.
 In æternum. Plinius: Quos quidem, non in præsens tan-
 tum, sed in æternum repressisti.
 In agendo. In prol. Adel. In agendo partē ostendent.
 In apparando consumunt diem, in Adel.
 In aliquo referre gratiam, in Rud.
 In ambiguo est. In Trinu. Esti admodum in ambiguo
 est etiam nunc quid de hac re fiat.
 In amicitiam esse. Cic. Ab exteris nationibus, quæ in
 amicitiam populi Rom. ditionemq; essent, iniurias
 propulsare.
 In animis nostris es. Plin. Eras enim in animis, in iu-
 dicijs nostris.
 In annum. Ineptè, pro anno uno. Cato: Si quid desit, in
 annum ut comparatur. Liuius: Designati Consules
 in eum annum fuerant. Idem: Magistratibus in an-
 num creatis.
 In singulos annos.
 In ante diem. Cicero: Dixi ego idem in Senatu cædem
 te optimam contulisse in ante diem quintum Calen-
 darum Nouembris.
 In apertum proferre, id est, in publicum uulgare. Cic.
 Hoc

LATINI SERMONIS

Hoc tamen opus in apertum proferas. Horatius: In apertum proferet atas.
 In bonis, inter bonos. Cicero: Sed hoc primum sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse.
 In calce operis. In extremo literarum tuarum calce.
 In coenam. In And. Olera, & pisciculos minutos ferre obulo in coenam seni.
 In commune loqui. Plin. De huius nequitia, sanguinarijsq; sentijs, in commune omnes super coenam loquebantur.
 In commune consulere. In And. Id oro te, in cōmune ut in commune metuo, in Asin. (consulas.
 In cogitādo. In Sti. Atq; in cogitādo morore angor.
 In concubinatum dare sororem, in Trin.
 In conspectum aspiciere. In Persa: Age, illuc aspice de procul in conspectum.
 In crastinum uos uocabo: uulgò, pro crastino, In Pseudolo. Nunquā me unum quisquam in crastinum prospiciet diem, in Sticho.
 In culpa inuenire aliquē. In Hecy. Tum matrem ex ea re, aut me uxorem in culpa inuenturum arbitror.
 In culpa esse. Cicero: Ut is in culpa sit qui faciat, non qui patiatur iniuriam.
 In delitijs. In Asin. Vxor mea surripiam in delitijs pallam quam habet, atq; ad te deferam.
 In denegando. In And. Id genus hominum est pessimimum in denegando modò quis pudor est paululum.
 In qua die. In Eunu. Postremò & qua in die parua perijisset soror.
 In codicem & in tabulas referre dicebant uel nomina, uel pecunias, aut res alias, quū per ordinem describebant. Vide Hadrianum.

Ince-

OBSERVATIONES.

Per amicitiam & gratiam impetraui à fratre, in Mil.
 Per amorum curam natus, In Sticho. Per anni tempus. Hircius: Neque per anni tempus in mari classes sine periculo uagari poterant.
 Per coenam hanc tibi in cenato esse licet, in Sticho.
 Per comitatum omnia disperdidit, in Trin.
 Per deridiculum dedit mihi uerba, in Pseud.
 Per ridiculum, in Trucul.
 Per iocum promittere, ibidem.
 Per ludum & iocum occursum est rapinis, Plinius.
 Per Dionysia mater pompam me spectatum duxit, pro spectatum, in Cistel.
 Per, abnegatis est in cōpositione, ut perfidus, periu-
 Per fidem deceptus sum, in Mostel. (rus.
 Per focum prunas trahere.
 Per figuram offerre iusturandum, Suetonius.
 Per flagitium famam perdere, in Trin. (cere.
 Per herbas fundi, uel fusus, est sparsim in gramina ia-
 Per gratiam abire. In Mil. Per gratiam bonam abeat abs te.
 Per hyemem niues cadere, non grandinem.
 Per unam literam scriptum cognomen animaduerto, Suetonius.
 Per hostes, per tela, per ignem enadere. Horatius:
 Per mare pauperiem fugiens, per saxa, per ignem.
 Per illos licet, in Poen.
 Per me. Cicero: Quod per me certior fias.
 Per me, per te, per illum stat. Caesar: Vti cognouit per Afranium stare, quo minus praelio dimicaretur.
 Per me sibi habeat licet, id est, habere sino.
 Per murum aufugere. Per hunc nulla est mora, in Andria.

LLL Per

LATINI SERMONIS

Per me percontatus sum, sineq̄ iudicē aliquo. i. solus.
Per metum miffare, Plinius.

Per manus tradita esse disciplina, uel historia dicitur, quæ non monumentis literarum, sed uerbo tantum traditur, & à maioribus ad posteros sine literis transmittitur. Per manus quicquam tradere: incepte, de manu in manum, uel de manu unius in manum alterius. Liuius: Disciplina militaris tradita per manus iam inde ab initijs urbis. Cæsar: Nonnulla de muris per manus demiffa.

Per meridiem æstate arcus non certantur, Plin.

Per, significat usq̄ ad finem: ut, perlegere, perferre.

Per momenta. Plin. Ita est aliquid, quod huius fontis excursum per momenta repercutiat.

Per nebulam scire. In Pseud. Quæ quasi per nebulam nosmet scimus atq̄ audiimus.

Per nos. In Merc. Per nos quidem hercle egebit, qui suum prodegerit.

Per, propter. Salust. Incedunt p̄ ora uestra magnificè.

Per ora uirorū uolare, est celebrem fieri. Verg. in Ge

Per ordinem fungi honoribus, Plin. (org.

Per pacem liceat. In Amp. Obsecro ut per pacē liceat te alloqui, ut ne uapulē. Per partes emendare, Plin.

Per partes facere, idem.

Per quod effectum est, ut te consulerem, idem.

Per se. Cic. Amicitia per se & propter se expetenda.

Per seipsa. Salust. Parū tuta per seipsa probitas est.

Per silentium adesse æquo animo, in prol. Phorm.

Per silentium nunquam agere mihi licitum est, in prologo Hecyra.

Per longissimū spatium hoc receptaculo utetur. Plin.

Per plures successiones tradita:

Per,

OBSERVATIONES.

Per, p̄ nimis, uehementer: ut percinax. i. nimis tenax.

Per te stetit quo minùs bæ fierent nuptiæ, Terent.

Per tempus, id est, opportunè, idem.

Per tempus aduenis, in Hecy. Per tempus egredi, in

Per tempus subuenire alicui. (Truc.

Per omne tempus, quo fuimus unà, Plin.

Per uiam. In Pseud. Cor mihi nunc per uiam est. In Cistel. Per uiam fabulantur.

Per uices, id est, uicissim, Plin. Per uisum, Cicero.

Per uinum exortum disidium, in Mil.

Per uim Consules creantur, Plin.

Per uim uitium oblatum uirgini, in Adel.

Per uim lata lex, Plin.

Per, syllabica adiectio, significat per tempus: ut paulisper, aliquantisper, parumper, tantisper.

Per, iunctū nominibus adiectiuis, aduerbijs, siue uerbis, uehementiam significat. Per placet, ualde placet: per benignus, per pulchrè, per bellè. Per ualetudinem, Cicero.

Per uicarium, per legatum rem perficere.

PONE.

Pone, post. In Curc. Pone a dē. In Pcen. Pone nos recede.

POST.

Post. Horatius: Querenda pecunia primū, Virtus post nummos.

Post aliquot aristas. i. annos. Poeticum est, Verg.

Post montem oppositum.

Post hominum memoriam, ab hominum recordatione.

Cic. Instant post hominum memoriam paratissimi, magnificentissimiq̄ ludi. Idem: Quod nemo unq̄ post hominum memoriam fecit. Ibidem: Nemo unq̄ post hominum memoriam paratior, uigilantior, copiosior.

LLL a Post

LATINI SERMONIS

Post hominum aetatem. Nostra memoria. Patrum memoria non est factum simile: ineptè, hominum recordatione, nostro tempore, patrum tempore.

Post homines natos. Cic. Optimus longè post homines natos. Idè: Vnius post homines natos fortissimi uiri.

Idè: Longè autè post homines natos improbiſſimus,

Post hunc diem. In Ruden. Nunquam bercle iterum defraudabis me post hunc diem.

Post tempus. In Capt. Serò post tempus uenis.

Post id locorū. i. postea. In Truc. Eradicare est certum cum primis patrem, post id locorum matrem.

Post, id est, secundum. Post deum ueritatem colendā, Adagium Pythagoræ.

Post principia. Terent. Ego hic ero post principia; id est, retro.

PRÆ.

Præ, ante. Liuius. Præ se armentum agens.

Præ, absolutè positum. Terent. I præ, sequar.

Præ cum datiuo posuit Plaut. in Poenulo: Trecentos nummos Philippeos portat præ sibi.

Præ, comparationem aliquando inducit elegatissime.

Præ nobis beatus uideris. i. plus nobis. In Epid.

Atque me minoris factum præ illo.

Præ, ad comparationem. Cice. Non tu quidem uacuis molestijs, sed præ nobis beatus.

Hic ego illum contempſi præ me, in Eunucho.

Omnia sibi postputant præ meo commodo, Terent.

Te postputasse oēs res præ parente intelligo, idem.

Paruam Albā, præ ea quæ conderetur, fore. Liu.

Sanus si sim præ te medicum mihi expectā, in Merc.

Præ quod. In Stichō: Imò res omnes relictas habeo, præ quod tu uelis.

Præ

OBSERVATIONES.

Præ quàm. In Amphit. Parua res est uoluptatum in uita agunda, præ quàm quod molestum est.

Præ ut. In Menæch. Modestior nunc quidem est de uerbis, præ ut dudum fuit.

Præ, propter. Præ amore exclusit hunc foras, in Eunucho. Neq. miser me commouere possum præ formidine, in Heaut. Præ gaudio, ubi sim, nescio. Præ iracundia non sum apud me, Terent.

Præ furore, præ mœrore, præ dolore, præ lachrymis præ timore, præ angustia nescio quid agam.

Præ pudore rubescit.

Præ manibus, id est, in promptu. In Bacch. Reddidi patri omne aurum, quod mihi fuit præ manibus.

Præ manu dare, est ad usum, ante omnia: uulgò, ante manum dare. In Adelph. Atque huic paululum ali- quid præ manu dederis, unde utatur.

Præ me fero, præ te fers, præ se fert, id est, uultu & gestu ostendit & confitetur.

PRÆTER.

Præter, excipiendi uim habet. In Amphit. Nec nobis præter me, alius quisquam est seruus. Ibidem: Nunc quidem præter nos, nemo est.

Præter hæc, id est, ultra, præter ea. Quintil. Multa erant præter hæc, quæ obijci merito potuissent. Terentius in And. Præter omnes illum amo. Præter consilium facere.

Præter cætera. i. plus quàm cætera. In And. Horum ille nihil egregiè præter cætera studebat. In Adelphis: Erat forma præter cæteras honesta ac liberali.

Præter decorū rex induit rusticū, præter expeditionem. Præter æquum & aetatem meam. In Hecyra: Meo labori haud parcens præter æquum atq. aetatem

LATINI SERMONIS

tem meam. Præter etatem doctus, sapiens.
 Præter æquum & bonum. In Adel. Nimiùm ipse durus est præter æquumq; & bonum.
 Præter etatem. Puer præter etatem sapit. In Epid.
 Præter etatem & uirtutem stultus est. In Heaut.
 Mibi uidere præter etatem tuam facere. Præter ius fasq;
 Præter libidinem. In Hecyra: Fortasse aliquanto iniquior eras præter eius libidinem.
 Præter modum, Cicero 2. Offic. pro maxime.
 Præter morē. In And. Præter cuius morē atq; legem.
 Præter naturam. Cicero: Multa autem impendere uidebantur præter naturam, etiam præterq; fatum.
 Præter opinionem. In Hecy. Te esse præter nostram opinionem comperi. Cicero 2. Offic.
 Præter optatum. Cicero: Illud etiam accidit præter optatum meum.
 Præter risum, iocum. Præter rationem.
 Præter sententiam. In Merc. Omnia mihi hodie eueniunt præter sententiam, id est, contra uoluntatem, opinionem, desiderium. Præter solitum, Horat.
 Præter spem. In And. Præter spem euenit. In Merc.
 Præter spem salua sumus.
 Præter hæc. In Rud. Si præter hæc tu uerbum facis hodie, ego tibi comminuam caput.
 Præter, ante. Cic. Præter oculos Lælij hæc omnia, ferebant. P. R. O.
 Pro, neq; hæc infima elegantia particula. Tres minas pro istis duobus, præter uecturam, dedi, in Mostel.
 Pro peccatis. In And. An ut pro huius peccatis, ego supplicium sufferam? Pro seruitio. In Andria: Hoc tibi pro seruitio debeat. Pro facultate.
 Pro

OBSERVATIONES.

Pro, causa, uel propter. Plinius: Hæc tibi pro amore mutuo scripsi. In Eunuch: Ego te pro istis dictis & factis ulescar. In Amph. Tametsi pro imperio uobis quod dictum foret, scibat facturos.
 Pro, propter. In Hec. Pueri inter sese quàm pro legibus noxias iras gerunt. Pro ueritate affici poenis.
 Pro iustitia. Pro libertate dimicandum est.
 Pro patria mori dulce & decorum est. Horat.
 Pro uirtute uincere duros casus.
 Pro liberis exponi periculis.
 Pro amicis, Salust. in Capt. pro Milone, pro Archia, id est, se ob defensionem Archia, &c.
 Pro bonis studijs defendendis.
 Pro, id est, loco. In Eunuch. Pro illo te ducem. In Mostel. Continuo pro imbre amor aduenit. In Mercat. Qui amat, si quod amat habet, id satis habet sibi & cibo uidere, amplecti.
 Pro me, id est, loco meo. Pro nobis. Pro Ioanne.
 Pro ancilla habere. In Persa: Vtrum tu pro ancilla me habes, an pro filia.
 Pro, aliquando rationem uel proportionem quandam indicat rei, cui præponitur. In Adel. Eduxi à paruulo, habui, amari pro meo. In Capt. Pro ignoto me aspernaris. In Mercat. Ita instas, urges, quasi pro noxio. In Capt.
 Pro rota me uti licet. i. uel ego huc, uel illuc uortar, quò imperabit. Salust. Hisq; permissum est, uti pro tempore atq; periculo exercitum compararent, id est, pro ratione temporis & periculi.
 Pro, secundum. In Phor. Nemo satis pro merito gratiam regi refert. Pro sapientia. In Adel. Sedulo moneo, quæ possum pro mea sapientia.
 L L L 4 Pro

LATINI SERMONIS

Pro imperio. In Pbur. Satis pro imperio, quisquis es.
 Pro sano loqueris, qui me meo appellas nomine, Plautus in Menach.
 Pro stercore aliquid habere, uili facere. In Truc. Bona sua pro stercore habet,
 Pro, ante. Salust. Qui nisi maturasset pro curia socijs signum dare. Pro templo, pro foribus, pro castris.
 Pro, in. Plinius: Sedeo pro tribunali. Idem: Tibi maximus honor excubare pro templis.
 Pro uirgine dari nuptum non potest, in Adelpb.
 Pro aliquo stare. i. defendere. Terent. Nisi haec ita essent, pro illo haud stares. Verg. ꝑ turribus astant.
 Pro eo ac. Ser. Sulpitius: Sane quam pro eo ac debui, grauius molesteq; tuli, id est, ita ut debui.
 Pro eo ac si. Vlpia. Pro eo est ac si adhibitus non esset.
 Pro eo atq; si. Idem: Pro eo habendum, atq; si nullo iure factum esset.
 Pro certo habere. In Adelpb. Pro certo ne tu isthaec dicis? Cicero: Neq; nuttabatur quicquam, quod pro certo haberemus.
 Pro iure meo imperitabam. In Capt. Quod antehac pro iure imperitabam meo, te oro nunc per precem, per fortunam incertam. Pro tuo iure oras, in Rud.
 Pro suo iure agere oia. In Adelpb. Non necesse habeo oia ꝑ meo iure agere. i. pro autoritate aut merito.
 Pro me facit, id est, utile est.
 Pro parte mea. Plinius: Offero pro mea parte tantundem. In Ruden. Sine me mea pro parte loqui.
 Pro mea parte, id est, pro uirili. Cicero: Vt ita fieret, pro mea parte adiui.
 Pro ridiculo putare aliquem. In Heau. Qui sibi me ꝑ ridiculo ac delectamento putat. i. pro fatuo habet.

Pro

OBSERVATIONES.

Pro se quisq;, id est, quisque pro uirili, de singulis uel pluribus dicitur. In Heau. Pro se quisq; sedulo faciebat. Cicero: Pro se quisq; manus affert. Vergil. Pro se quisq; uiri. In Amphit. Pro se quisq; id quod potest ꝑ ualet, edit, frit. Ouidius: Pro se quisque timet.
 Pro uterque. Horat. Missi magnis de rebus uterq;. Pro se dicere. In prologo Hecyrae: Ne ille pro se dictum existimet. Idem: Vt pro se diceret.
 Pro se quisque sedulo faciebat, id est, quisque suum fecit officium.
 Pro tempore, pro re, pro loco: Inepta, pro qualitate temporis, rei, loci. Caesar: Consilium pro tempore ꝑ pro re caperet. Salustius: Ipse pro re ac loco pau-latim procederet.
 Satis pro tempore. Vergil. Pro re pauca loquar. Terentius: Pro re nostra.
 Pro opibus. Salust. Quod singuli pro opibus quisque quam plurimas uxores, denas, alij plures habeant.
 Pro opibus facere mœnia, est sumptus pro quaestu facere, Adagium.
 Pro uirili parte. Liui. Plus sibi q; pro uirili parte annitendum esse. Cic. Tum me eius beneficio plus quam pro uirili parte obligatum puto. Ineptè, ꝑ posse meo.
 Pro rata parte, pro uirili, pro uiribus, idem. Cicero: Omnia ista perinde ut data sunt, pro rata parte auita, longa aut breuia dicuntur.
 Pro portione. Cato: Pro portione omnia ea facito.
 Pro copijs. Salust. Ipse pedes pro loco atque copijs instruit exercitum. Pro occasione.
 Pro materia dolere. Plus doles q; pro materia. Ouid. Nec pro materia fertur doluisse. Pro necessitate.
 Pro me ipso. Cicero: Antequam pro L. Murena dice-

LATINI SERMONIS

Et incipio, pro me ipso pauca dicam.
Pro moribus consulere. Salust. Sibi quisque pro moribus consulat. Pro more facere, dicere, uiuere.
Pro animis hominum & moribus se gerere.
Pro ingenio.
Pro mea, tua, dignitate, conditione. Pro sua libidine.
Pro merito. In Phor. Non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia.
Pro, in compositione nunc corripitur, nunc produci- tur. Verg. 9. Procul hinc, procul este prophani. Ouidius: Promittas facito.
Propola, praeceptor, qui uendit iam statim empta.
Pro, tono graui notata, interiectio indignantis uerbi.
Græcè, præ nobis signat: ut, æpaniva, id est, præbibo.

PROPE.

Prope, iuxta. In Ruden. Prope me hic nescio quis loquitur. Curtius: Quum prope id oppidum copias consitruissent.

PROPTER.

Propter, alicuius causa. In Phorm. Qui sepe propter inuidiam adimunt dimitti. In Eunuch. Scini turbam hanc propter te esse factam?
Propter, pro prope. In Adel. Nimum isthoc abisti, hic propter hanc assiste. Cicero: Quid illæ sibi statue uolunt propter ædem Vulcani?
Propter suæ casu. In Adel. Ibi angiportum ppter est.

SECUNDUM.

Secundum, pro iuxta, prope. Ser. Sulpitius: Duo uulntra accepisse, unum in stomacho, alterum in capite secundum aurem.
Secundum, post. In Capt. Nam secundum patrem tuas pater proximus. Cicero: Proxime autem & secundum

OBSERVATIONES.

secundum deos, homines hominibus maxime utiles esse possunt.
Secundum, pro iuxta. Sueton. Absentibus secundum præsentibus dabat. Cicero: De absente secundum præsentem iudicare, id est, pro absente iudicare, ac se præsens esset.
Secundum. In Sueton. Adfirmabat ipsum esse, cuius imago secundum quietem obuersata sit.
Terre sententiam secundum testamentum, id est, pro testamento, uel in fauorem testamenti.
Secundum te ille mihi ita est, ut sit penè par, Cicero: id est, secundo loco, aut proxime.
Secundum te nihil est mihi amicus solitudine. Cic.
Secundum, super. Salust. Secundum ea uti deliberetis.
Secundum facta & uirtutes aliquem collaudare. i. p. factis. In Eunu. Ordinem dicendi secundum uires ingenij dabant, id est, pro uiribus ingenij, Fab.
Secundum Platonem, id est, iuxta sententiam Platonis.

SECUS.

Secus, prope. Secus decursus aquarum feruntur salices.

SINE.

Sine, absq. In Heaut. Sine auro tum ornatam.
Sine capite fabula, dicitur imperfecta. Adag.

SUB.

Sub cum ablatiuo. In Epid. Sub uestimentis secum habebant retia.
Sub conditione. Sueton. Sub ea tamen conditione, ne cui fidem meam obstringam.
Sub exemplo. Plinius: Dispice, an tu quoq. sub hoc exemplo somnium istud in bonum uertas.
Sub exitu, pro sub. exitum. Sueton. Sub exitu quidem uitæ palam uouerat.

Sub

LATINI SERMONIS

- Sub urbe est agelli paululum, in *Adelphis*.
 Sub manu tabellarios habere, id est, in promptu & in proximo.
 Sub, prope. *Verg.* Quo deinde sub ipso Ecce uolat.
 Sub cum accusatiuo, pro circa. Sub idem tempus. *Liuius*: Vtrinq; legati ferè sub idem tempus ad res repetundas misi.
 Sub horam pugnae tam arcto repente somno deuictus, ut ad dandum signum ab amicis excitaretur, *Suet.*
 Sub, statim post. *Cic.* Sub eas autem redditæ sunt.
 Sub, ante. *Verg.* Postesq; sub ipsos Nituntur gradibus.
 Sub manus succedere, est non ægrè, appositè, expedite, promptè contingere. In *Mil. Lepidè* hoc succedit sub manus negotium. *Ibid.* Bono animo es, negotium omne iam succedit sub manus, id est, bene & optatum contingit.
 Sub uesperum. *Cæs.* Sub uesperum Cæsar portas claudi, militesq; ex oppido exire iussit.
 Sub imperio alicuius esse. In *Heaut.* Locus, occasio, ætas, mater, sub imperio cuius est, mala.
 Sub poena capitis. *Sueton.* Sub mortis poena.
 Sub poena perpetuæ seruitutis, idem.
 Sub, in compositione datiuum aliquando exigit: ut, Subscribere causæ, subesse imperio, subuenire egeno uel calamitoso, &c.
 Sub terra esse, latere. *Horatius*: Quicquid sub terra est, in apricum proferet ætas.
 Sub dio, id est, sub cælo, aut in agro, ruri, *Horatius*.
 Sub dium, motum significat, id est, in publicum, *Horatius* libro 1. *Ode 18*.
 Sub his, pro post hæc, *Vergil.* & *Cicero*.
 Sub prandio, cœna, somno, nocte, tecto, & c. i. inter pran-

OBSERVATIONES.

- prandendum, in nocte, & cæter.
 Sub prandium, cœnam, somnum, noctem, tectum, uesperum, occasum solis, oculos, dies festos, galli cantum; hoc tempus, ipsam lucem, id est, ante prandium, &c.
 Sub sole, aut cælo, id est, ubiuis terrarum, in mundo, aut in uniuerso orbe. Nemo hoc homine sub sole est doctior. Hoc factò sub cælo nihil est molestius.
 Sub iudice lis est. *Horatius*: Grammatici certant, & adhuc sub iudice lis est.

SVBTER.

- Subter, ferè semper accusatiuum habet. siue quies fuerit, siue motus. *Statius*: Desilit in campos qui subter moenia nudos Asseruat manes.
 Subter, poëtice ablatiuum habet. *Verg.* Quum tamen omnes Ferre liber subter densa testudine casus.

SUPER, SVPERA.

- Super, relatiuum habet subter.
 Super cum accusatiuo, pro ultra. *Verg.* Super Garamantas & Indos Proferet imperium.
 Super filiam. In *Aulul.* Iuxta rem mecum tenes super Euclionis filiam, id est, de.
 Super cœnam. *Plin.* De huius nequitia, sanguinarijsq; sententijs in cõmune omnes super cœnâ loquebatur.
 Super hæc, aut super bis, præter hæc. *Plin.* Vir grauißimus, doctißimus, disertissimus, super hæc occupatissimus.
 Alici epistola super alias. *Plinius*: Gratias alijs super alias epistolis egit.
 Super cum ablatiuo, pro de, ubi de re aliqua mentionem facimus. *Verg.* Multa super Priamo rogitanas, super Hechore multa. *Cic.* Hac super re scribam ad te. In *Ampb.* Teneo quid animi uestri super hac re fiet.
 Super;

LATINI SERMONIS

Super, pro ultra. Vergilius: Nocte super media.
Super, pro in. Vergil. Hic tamen hac mecum poteris
 requiescere nocte Fronde super uiridi.
Super pro pro, uel propter. Verg. Nec super ipse sua
 molitur laude laborem.
Super, contiguitatem dicit. Sedet super lapidem, non
 supra.
Supra, non dicit contiguitatem. Supra nos uolat aq-
 uila, non super. Supra relatiuum habet infra.
*Supra caput, modus est loquendi, rem quae ualde ur-
 geat et immincat, significans.* Cicero: Ecce supra ca-
 put homo leuis ac sordidus. Salustius: Dux hostium
 cum exercitu supra caput est.
Supra numerum. Plinius: Hoc in causa fuit, quo mi-
 nis statim reuocandos putarem, quos habet supra
 numerum.
Supra morem. Vergil. 2. Georg. Rata sit, an supra mo-
 rem sit densa, requiras.
Supra, absolute. In Andria: Et uultu adeo modesto,
 adeo uenusto, ut nihil supra.

TENUS.

*Tenus, usque ad, exigit uel ablatiuum singularem: ut,
 haecenus, eatenus, aliquatenus, nullatenus, quate-
 nus, uerbo tenus, pube tenus, ore tenus, collo tenus,
 titulo tenus, capulo tenus. Vel genitiuum pluralem
 more Graeco.* Vergil. Crurum tenus a mento palea-
 ria pendent. Aurium tenus.
Tenus quodam. Horatius: Est quodam prodire tenus,
 si non datur ultra.
Tenus cum accusatiuo. Flaccus: Et Tanaim tenus im-
 menso descendit ab Euro.

VERSUS.

Versus,

OBSERVATIONES.

Versus, ut plurimum, suo accusatiuo postponitur. Plau-
 tus: Ego portum uersus pergam.
Quaqua uersus, in utraque partem.
Versus uersus, in quamcumque partem.
Versus, habet quandoque adiunctam praepositionem. Li-
 uius: Ad meridiem uersus. Sic, ad occidentem uer-
 sus. Cicero: Is primo in forum uersus instituit age-
 re cum populo.
*Versus uel uersum, aliquando aduerbium, uel sursum
 uersus: de cuius compositis latius ibidem inuenies.*

ULTRA.

Ultra, excessum notat. Quintilian. Nihil peius est ijs,
 qui paulum aliquid ultra primas literas progressi,
 falsam sibi scientiae persuasionem induerunt. In Mer-
 cat. Sed amori accedunt etiam ultra haec, quae di-
 scimus.
Ultra sine casu aduerbium. In Sticho: Nunc ultra hoc
 deponem?
Ultra citraque. Horat. Est modus in rebus, sunt certi
 denique fines, Quos ultra citraque nequit consistere
 rectum.

FINIS.

